

---

SAMLING AF BESTEMMELSER

VEDRØRENDE

KØBENHAVNS KOMMUNE

1931

---

UDGIVET PAA KOMMUNALBESTYRELSENS FORANSTALTNING

VED

AUGUST NIELSEN

---

KØBENHAVN

TRYKT HOS J. H. SCHULTZ A/S.

1932

852

lx.1

1931

n

5257

09.362

h



# Sagfortegnelse 1931.

## Fortegnelsens Inddeling.

Aalegaardsnævnet.	Bygningsvæsen.
Adgangsbeviser.	Børn.
Adoption.	Børnehjem og Opdragelsesanstalt.
Anlæg og Parker.	
Apoteker.	Centralarbejdsanvisningskontoret.
Arbejdsforsikrings-Raadet.	
Arbejdsforhold.	Dampkedler.
Arveforhold.	Dispachører.
Auktion.	Droskekørsel.
Auktionsholdere.	Ekspropriation.
Automater, Udhængsskabe.	Elektriske Anlæg.
Autorisation.	
Banker.	Fattigvæsen.
Begravelsesvæsen.	Firma.
Bekendtgørelser.	Fiskeri.
Belysningsvæsenet.	Folkeregister.
Beværttere.	Foreningsregister.
Biblioteker.	Forsikring.
Biografteatre.	Forsørgelsesvæsen.
Bogføring.	Forældelse.
Boligforhold.	Forældremyndighed.
Borgerlig Vielse.	Fæstevirksomhed.
Borgerrepræsentation.	
Brandforsikring.	Gader og Veje.
Brandvæsen.	Gasværker.
Broer.	Geodætisk Institut.
Budget.	
Brændevinsafgift.	

- Glyptotheket.  
 Grosserersocietetet.  
  
 Handelsagentur.  
 Havnevæsen.  
 Helligdage.  
 Hjælpekasser.  
 Hospitalsvæsen.  
 Hunde.  
 Husdyr.  
 Huslejenævn.  
 Højskoler.  
  
 Indfødsret.  
 Indkvartering.  
 Indlemmelser i Staden.  
 Invalideforsikring.  
  
 Jagt.  
 Jernbaner.  
 Jordemødre.  
  
 Kassevæsen.  
 Kirker og kirkelige Forhold.  
 Kolonihaver.  
 Kommunalvæsen.  
 Kommunebibliotheker.  
 Kriseforanstaltninger.  
 Kunst.  
 Kunstneriske Formaals  
     Fremme.  
 Kvinderegensen.  
 Kvægsydomme.  
 Kvægtorvet og Slagtehusene.  
  
 Laan.  
 Legater.  
 Ligbrænding.
- Lov- og Ministerialtidende.  
 Lotterispil.  
 Lukketid.  
 Lærlingevæsen.  
 Lønninger.  
  
 Maal og Vægt.  
 Magistraten.  
 Monumenter.  
 Mosaisk Trossamfund.  
 Motorvogne.  
 Musik.  
 Mæglere.  
  
 Naturfredning.  
 Navneforandring.  
 Næringsvæsen.  
  
 Obligationer.  
 Omnibuskørsel.  
 Opfostringshuset.  
 Overpræsidenten.  
  
 Plantesydomme.  
  
 Skattevæsen.  
 Skolevæsen.  
 Spedition.  
 Sporveje.  
 Stadens faste Ejendomme,  
     Direktoratet for.  
 Stadens Lønnings- og Pen-  
     sionsvæsen, Direkt. for.  
 Stadens Vedtægt.  
 Stadsarkitektens Direktorat.  
 Stadsingeniørens Direktorat.  
 Stadskonduktøren.  
 Stadslægen.

Statistik.  
Statstidende.  
Stempelafgift.  
Straffelovgivningen.  
Sundhedsvæsen.  
Svendepøver.  
Sygekasser.  
Sygelønsregulativ.  
Søer.

Tinglysning.  
Tjenestemænd og Arbejder.  
Torrevæsen.  
Translatører.

Ulykkesforsikring.  
Underholdsbidrag.  
Utterslev Mose.  
Vaccination.  
Valg.  
Valuta.  
Vandsyn.  
Vandvæsen.  
Vekselerere.  
Vognmænd.  
Værgemaal.  
Værgeraad.  
Ægteskab.  
Æresoprejsning.

---

---

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes the need for transparency and accountability in financial reporting.

2. The second part of the document outlines the various methods and techniques used to collect and analyze data. It highlights the importance of using reliable sources and ensuring the accuracy of the information gathered.

3. The third part of the document provides a detailed overview of the results of the study. It includes a summary of the key findings and a discussion of their implications for the field of research.

4. The final part of the document offers conclusions and recommendations based on the findings. It suggests areas for further research and provides practical advice for implementing the findings in real-world settings.

## Sagfortegnelse 1931

Ved de enkelte Emner er de vigtigste af de gældende Love og Bestemmelser, der vedrører det paa gældende Emne, anført med *Kursiv*. Tallet i Parentes angiver Sidetallet i det Bind af nærværende Samling, hvor Loven eller Bestemmelsen findes.

	Side
<b>Aalegaardsnævnet</b> for Kbhvn. bestaar af en af Ministeren for Søfart og Fiskeri udnævnt Formand og to af Magistraten paa 3 Aar udnævnte fiskerikyndige Medlemmer, se Lov om Saltvandsfiskeri 31. Marts 1931 § 7.....	144

**Adgangsbeviser**, se *Næringsvæsen*.

### Adoption.

*Lov om Adoption 26. Marts 1923 (100).*

*Tillæg: Lov 11. Nov. 1931 (630).*

24. Sept.	Skr. at Justitsmin. vil kunne udfærdige Adoptionsbevilling, selv om det udenfor Ægteskab fødte Barns Fader nægter at samtykke i Adoptionen, medmindre hans Pligt til at betale Underholdsbidrag bortfalder.....	529
11. Nov.	Lov vedr. international privatretlige Bestemmelser mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Ægteskab, Adoption og Værgemaal.....	629
11. —	Lov om Tillæg til Lov af 26. Marts 1923 om Adoption.	630
28. Dec.	Beg. ang. Konvention mellem Danmark og de andre nordiske Lande om Bestemmelser om Ægteskab, Adoption og Værgemaal.....	748
30. —	Anordn. at Konventionen ang. Ægteskab, Adoption og Værgemaal træder i Kraft 1. Jan. 1932.....	758

### Anlæg og Parker.

28. Maj	Besl. ang. Opførelse af en Musiktribune i Fælledparken.	450
25. Juni	Besl. at Utterslev Mose skal bevares som Naturpark...	496

	Side
<b><u>Apoteker.</u></b>	
	<i>Lov om Apotekervæsenet 29. April 1913 (784), nu Lov 31. Marts 1932. Beg. om Hospitalsapoteker 11. Dec. 1913 (974).</i>
28. Febr.	Lov om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer.. 34
28. —	Beg. om Gifte, der anvendes til Bekæmpelse af Plantesygdomme og Insekter samt andre Dyr, der er skadelige for Have- og Landbrug..... 45
2. Nov.	Resol. ang. forandret Beliggenhed af Blaagaards Apotek 618
22. Dec.	Beg. om Apotekeres Udlevering af Gifte og andre for Sundheden skadelige Stoffer..... 727
22. —	Apotekere skal føre Giftbog, som autoriseres af Politiet, se Beg. 22. Dec. 1931 § 8..... 730
<b>Arbejderforsikrings-Raadet</b> , se Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde af 14. Juli 1927 § 8 ff. (870).	
<b><u>Arbejdsforhold.</u></b>	
	<i>Lov om Arbejde i Fabrikker samt det offentliges Tilsyn dermed 29. April 1913 (802). Lov 12. Febr. 1919 (822).</i>
	<i>Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. 1. Juli 1927 (1256). Ændret ved Lov 9. Nov. 1928 (387).</i>
	<i>Lov om anerkendte Arbejdsløshedskasser 8. April 1914 (107). Lov 22. Dec. 1919 (1298).</i>
	<i>Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder 28. Febr. 1927 (574).</i>
	<i>Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde 14. Juli 1927 (868).</i>
	<i>Lov om Børns og unge Menneskers Arbejde 18. April 1925 (1125).</i>
	<i>Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden 27. Marts 1929 (140).</i>
17. Mrts.	Regulativ for Bagerier og Konditorier i Henhold til Lov af 9. Juni 1920..... 78
28. —	Beg. om tvungen Læreprøve i Sadelmager- og Tapetsererfaget..... 123
7. Maj	Beslutning om at yde et rentefrit Laan til Opførelse af et Herberge særligt for tilrejsende arbejdsløse..... 410
13. Juni	Om Lægeattester til Brug for Arbejderforsikringsraadet. 474

	Side
25. Sept. Bekg. om Ændring i Regulativer for forskellige industrielle Virksomheder og for Bagerier, hvori paabydes, at paagældende Virksomhed skal være i Besiddelse af Forbindingsager til Brug ved Ulykkestilfælde.....	531
19. Okt. Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse.....	573
31. — Cirk. ang. Loven af 19. Okt. 1931 om Hjælp til arbejdsløse.....	594
28. Nov. Cirk. ang. Lov af 19. Okt. 1931 om midlertidig Hjælp til arbejdsløse.....	667
3. Dec. Cirk. ang. Understøttelse til arbejdsløse.....	677
23. — Medd. om trufne Enkeltafgørelser vedr. Lov af 19. Okt. 1931.....	742

### Arveforhold.

*Lov om nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv 21. Maj 1845 (182). Lov om Ændringer i denne Lov 29. Dec. 1857 (430).*

*Lov om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo 20. April 1926 (304).*

*Lov om Tilsyn med de af Eksekutorer behandlede Dødsboer 20. April 1926 (298).*

*Lov om Afgift af Arv og Gave 10. April 1922 (1108).*

### Auktion.

28. Apr. Om Salg af Varer ved frivillig Auktion, se Næringslov 28. April 1931 § 51.....	322
---	-----

### Auktionsholdere.

28. Apr. Om Auktionsholdernæringen, se Næringslov 28. April 1931 § 53.....	323
--	-----

### Automater, Udhængsskabe m. m.

*Om Afgifter for Tilladelse til at have Automat eller Udhængsskab Pl. 25. Febr. 1926 (22).*

*Bestemmelser for Udhængstage, Udstillingskabe, Bygningsfremspring, Automater og Udhængsskabe Bekg. 7. Febr. 1927 (538).*

**Autorisation**, se Bogføring.

**Banker.**

*Lov om Banker 15. April 1930 (128).*

**Begravelsesvæsen.**

*Lov om Kirkers Bestyrelse 30. Juni 1922 § 7, 3. Stk. (1468).*

*Anordning ang. Kirkegaarde 10. Dec. 1927 (1138).*

*Fr. om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse 23 April 1845 (176).*

*Lov om Ligbrænding. Lov 14. Marts 1931 (72).*

*Omordning af Kirkegaardsforholdene og Begravelsesvæsenet i Kbhvn. Kgl. Resol. 22. Dec. 1879 (242).*

*Bestyrelsen af Begravelsesvæsenet i Kbhvn. henlægges under Magistraten. Skr. 13. Marts 1925. Vedtægt 2. August 1927 (998).*

*Vedtægt for Begravelsesvæsenet 28. Febr. 1929 (67).*

24. Febr.	Cirk. at Læger, der har medvirket ved medico-legale Ligsyn, ikke uden Politiets Tilladelse kan afgive Erklæring om Dødsårsagen til Forsikringssselskaber eller andre.	28
14. Mrts.	Lov om Ligbrænding.....	72
25. —	Bekg. ang. Dødsattester.....	106
25. —	Regulativ for Udførelse af Ligbrænding.....	111
25. —	Cirk. ang. Ligbrænding.....	112
25. —	Bekg. ang. Gebyrer for Opbevaring af Lig i retsmedicinsk Instituts Lighal (la morgue).....	119
11. Juni	Besl. om Udvidelse af Sundby Kirkegaard .....	474
3. Dec.	Cirk. ang. Indsendelse af Dødsattester for fremmede Statsborgere.....	682

**Bekendtgørelser.**

*Lov om en Statstidende 23. Jan. 1903 (290).*

*Tillæg til denne Lov 10. Maj 1912 (384). 31. Marts 1928 (139).*

**Belysningsvæsenet**, jfr. Elektricitetsværker, Gasværker.

25. Febr.	Omnormning af en Stilling som Ekspeditionssekretær til Kontorchef i 3. Lønklasse og Ansættelse af 2 Ingeniører i 5. Lønklasse.....	31
-----------	--	----



	Side
<b>Beværttere, jfr. Næringsvæsen.</b>	
<i>Lov Nr. 99 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke 29. Marts 1924 (611).</i>	
<i>Lov Nr. 151 om nogle Politiforholdsregler vedr. Beværtninger og Gæstgiverier 1. April 1921 (577).</i>	
<i>Lov om Afgift til Stat og Kommuner paa Omsætningen af stærke Drikke 22. Marts 1930 (84).</i>	
<i>Bevillingsnævnets Forretningsorden 2. Jan. 1925 (937).</i>	
17. Jan. Skr. at en Klubs Uddeling af Øl til Medlemmer i Spisetiden maa anses som: Marketenderi.....	5
17. Mrts. Regulativ for Bagerier og Konditorier i Henhold til Lov af 9. Juni 1920.....	78
29. Maj Skr. ang. Beværtning i Skibe.....	450
2. Juni Om Salg af Iskage, der fremstilles af Fedtemulsioner (Ermol), se Bekg. 2. Juni 1931.....	452
24. — Skr. at en Detailhandler, der sælger stærke Drikke, er berettiget til samtidig som fri Næring at drive Marketenderi.....	495
18. Sept. Skr. ang. Drift af et Marketenderi paa en Arbejdsplads med Selg af stærke Drikke og Tobaksvarer.....	523
19. — Skr. at en Beværtter har Ret til samtidig med sin Beværtning med stærke Drikke at drive Marketenderi som fri Næring.....	525

**Biblioteker.**

<i>Oprettelse af Kommunens Folkebiblioteker, K. B. 2. Marts 1885 (487).</i>	
<i>Lov om statsunderstøttede Biblioteker 31. Marts 1931 (244).</i>	
31. Mrts. Lov om statsunderstøttede Biblioteker.....	244

**Biografteatre.**

<i>Lov om Biografteatervæsenets Ordning 17. Marts 1922 (973). Tillæg Lov 31. Marts 1930 (103), 11. Nov. 1931 (630).</i>	
<i>Oprettelse af Biografteatertilsyn K. B. 4. Maj 1922 (1236).</i>	
11. Nov. Lov om Tillæg til Lov af 17. Marts 1922 om Biografteatervæsenets Ordning.....	630

	Side
<b><u>Bogføring.</u></b>	
<i>Lov om Bogføring 10. Maj 1912 (358). Ændret ved Lov af 22. Dec. 1927 (1165).</i>	
28. Febr. Giftbøger autoriseres af Politiet, se Bekg. 28. Febr. 1931 § 5.....	47
5. Okt. Skr. at et Firma, hvis Virksomhed bestaar i Financiering af Køb af Automobile, ikke er pligtig til at opbevare indfrieede Købekontrakter i Henhold til Bogføringslovens § 5.....	542
27. Nov. Magistraten skal uden Betaling autorisere Vejere og Maalers Regnskabsbøger, se Bekg. 27. Nov. 1931 § 3..	663
22. Dec. Den der udleverer Gift til Forbrugere skal føre en Giftbog, som autoriseres af Politiet, Bekg. 22. Dec. 1931 § 2.	718
22. — Apotekere skal føre Giftbog, som autoriseres af Politiet, Bekg. 22. Dec. 1931 § 8.....	730

**Boligforhold, jfr. Bygningsvæsen, Huslejenævn.**

<i>Lov ang. Lejemaal om visse Boliger og Forretningslokaler m. v. 28. April 1931 (284).</i>	
28. Apr. Lov ang. Lejemaal om visse Boliger og Forretningslokaler	284

**Borgerlig Vielse,** se Æ g t e s k a b.

**Borgerrepræsentationen.**

<i>Lov om Bestyrelsen af Københavns kommunale Anliggender 4. Marts 1857 (383).</i>	
<i>Lov om Forandringer i og Tillæg til denne Lov 8. Maj 1917 (134).</i>	
<i>Vedtægt for Bestyrelsen af Københavns kommunale Anliggender 31. Marts 1920 (91). Optrøkt med Ændringer 1925 (1349).</i>	
<i>Lov Nr. 101 om kommunale Valg 29. Marts 1924 (652). Forretningsorden 15. Marts 1897 (21) med Ændringer 31. Maj 1917 (206).</i>	
31. Mrts. Kommunalbestyrelsen vælger et Medlem af Biblioteksraadet, se Lov 31. Marts 1931 § 10.....	248

**Brandforsikring,** se Forsikring.

	Side
<b>Brandvæsen, jfr. Bygningsvæsen.</b>	
<i>Lov om Brandvæsenet i Kbhvn. 15. Maj 1868 (233).</i>	
<i>Regulativ for Kbhvns. Brandvæsen 18. Okt. 1923 (317).</i>	
<i>Lov ang. Sprængstoffer 7. April 1899.</i>	
<i>Lov om Brandpolitiet paa Landet 31. Marts 1926 (243).</i>	
12. Mrts.	Bekg. om Opbevaring og Forhandling af Natriumklorat (klorurt Natron) og andre klorure Salte..... 65
28. Apr.	Brandvæsenets Motorkøretøjer er fritaget for Motorafgiften, se Lov 28. April 1931 § 1..... 291
11. Maj	Reglement for Udførelse og Drift af Anlæg til Frembringelse af Røntgenstråler..... 411

**Broer.**

29. Jan.	Besl. om at opføre en ny Bro over Børskanalen..... 11
29. —	Besl. om at ombygge Børnehusbroen..... 11
10. Juli	Overenskomst med Gladsaxe Sogneraad om Anlæg af en Bro over Utterslev Mose i Forbindelse med Vejanlæg. 503
24. Sept.	Besl. om at færdiggøre Broen over Damhusaa ved Flaskekroen..... 531

**Budget.**

*Indenrigsmin. kan efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen udskyde Tidspunktet for Tilendebringelse af Københavns Kommunes Budget til Udgangen af Marts Maaned. Lov 30. Jan. 1925 § 2 (969).*

**Brænde vinsafgift, se Beværtere, Skattevæsen.**

**Bygningsvæsen, jfr. Boligforhold, Brandvæsen.**

*Bygningslov for København 12. April 1889 (99) med Tillæg af 30. Marts 1895 (520), 27. Febr. 1897 (18) og 13. April 1923 (132).*

*Lov om Bygningsfredning 12. Marts 1918 (436).*

*Fortegnelse over fredede Bygninger 11. Septbr. 1924 (1417).*

*Bygningsreglement for de indlemmede Distrikter 29. April 1930 (347)*

*Lov om Byplaner 18. April 1925 (1107).*

*Lov om Fastsættelse af Byggelinier ved Veje og Gader 28. Nov. 1928 (397).*

*Lov om Færdsel 1. Maj 1923 (148).*

*Lov om Sikring af Færdslen ved Vejkrydsninger 1. Febr. 1930 (9).*

	Side
2. Febr. Cirk. ang. visse Dispensationer fra Bygningslovgivningen, som meddeles af Bygningskommissionen.....	13
14. Mrts. Lov om Statens Bygningsvæsen.....	69
19. — Besl. at Udførelse af Faldrørsarbejde med tilhørende Installationer fremtidig skal være betinget af en af Magistraten meddelt Bemyndigelse efter aflagt Prøve.....	92
1. Apr. Bestemmelser om Anbringelse af Spjæld i Centralvarmekedler.....	262
1. — Indretning af Varmtvandskedler til Centralvarmeanlæg, se Bekg. 1. April 1931 § 1 E.....	254
28. — Om Forhøjelse af Husleje i Anledning af Modernisering af en Ejendom, se Lov 28. April 1931 § 6.....	289
28. — Skr. at Bestemmelsen i Bygningslovens § 17 om den tilladelige Højde for Bygninger med Façade til mere end én Gade er at forstaa saaledes, at det er Bredden af den Gade, til hvilken Bygningen faar sin længste Façade, der er bestemmende for Højden.....	403
22. Sept. Bekg. ang. Autorisation som Kloakmester i København.	526
7. Okt. Skr. ang. Vedtægtsændring, hvorefter ansættes en Ekspeditionsekretær og en Arkitekt under Bygningskommissionen og en Stilling som Bygningsassistent nedlægges.	557
14. — Skr. ang. Stødfæstelse paa Ændringer af Byggekendelser	563
2. Nov. Pl. ang. Kendelser for Bygningsstøttester.....	618
18. Dec. Bekg. ang. de for aaben og lav Bebyggelse paa afgrænsede Arealer gældende Bestemmelser.....	708

**Børn**, jfr. Adoption, Børnehjem, Forsørgelsesvæsen, Lærlingevæsen, Skolevæsen, Værgeraad, Værgemaal.

*Lov om Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn 1. April 1914 (77). Anordn. 20. Juni 1914 (188).*

*Lov om Adoption 26. Marts 1923 (100). Lov 11. Nov. 1931 (630).*

*Lov om Tilsyn med Børn 28. Marts 1923 (113).*

*Lov om Børns og unge Menneskers Arbejde 18. April 1925 (1125).*

*Lov om blinde Børns Undervisning 31. Marts 1926 (109).*

*Lov om døvstumme Børns Undervisning 31. Marts 1926 (113).*

**Børnehjem og Opdragelsesanstalter.**

*Lov om Værgeraadsforsorg 12. Juni 1922 (1340).*

31. Mrts. Bestyrere af Børnehjem skal paase, at Børn over 7 Aar, som optages i Børnehjemmet, er vaccineret mod Kopper, se Lov 31. Marts 1931 § 7.....	128
---	-----

	Side
24. Apr. Regulativ for Daghjem.....	274
24. — Regulativ for Halvdagsbørnehaver.....	276
24. — Regulativ for Vuggestuer.....	279
24. — Bestemmelser vedr. Rengøring af Asyl, Børnehjem, Daghjem, Vuggestuer o. lign.....	281
24. — Vejledning for Asyl, Børnehaver, Daghem, Vugge- stuer o. lign. ang. smitsom Sygdom.....	282
1. Juli Regl. for Anvendelse af Hustugt i anerkendte Opdra- gelseshjem.....	498

### Centralarbejdsanvisningskontoret.

- Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring  
1. Juli 1927 (1256). Lov om Ændringer i denne Lov  
9. Nov. 1928 (387).*
- Reglement for Arbejdsanvisningskontoret i København  
8. Dec. 1927 (1133).*

### Dampkedler.

1. Apr. Bekg. om Fritagelse for og Lempelser i Tilsyn med Damp-  
kedler paa Landjorden..... 252

### Dispachører.

28. Apr. Om statsautoriserede Dispachører, se Næringslov 28.  
April 1931 § 78—80..... 330

### Droskekørsel, jfr. Politivæsen.

- Reglement for Droskekørsel i Kbhvn. 22. Jan. 1915 (339),  
Tillæg 4. Juni 1928 (263), 12. April 1923 (131),  
16. Aug. 1923 (285), 29. Juli 1927 (976), 20. Dec.  
1927 (1156), 19. April 1928 (213), 4. Juni 1928  
(263).*
- Drosketakster for Automobildrosker Bekg. 30. Marts 1924  
(422), 30. Sept. 1926 (415), 25. Marts 1927 (599),  
19. April 1928 (213).*
- Takster for Kørsel med Taksameter Drosker Pl. 15. Juli  
1905 (159), Pl. 15. Dec. 1906 (523), Pl. 27. Aug.  
1917 (266), Pl. 22. Dec. 1917 (366), Pl. 28. Okt.  
1918 (678), Besl. 30. Sept. 1926 (415), 25. Marts  
1927 (599).*

**Ekspropriation.**

- Fr. ang. de Regler, som bliver at iagttage med Hensyn til Grundafstaaelser m. m. i Anledning af Jernbaners Anlæg i Danmark 5. Marts 1845 (164). Lov om Tillæg til denne Forordning 10. Jan. 1928 (16).*
- Fr. om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse 23. April 1845 (176).*
28. Apr. Lov om Bemyndigelse til Foretagelse af visse Ekspropriationer..... 301

**Elektriske Anlæg, jfr. Belysningsvæsen.**

- Lov om elektriske Stærkstrømsanlæg 19. April 1907 (614).*
- Lov om Ændring i denne Lov 20. April 1928 (216).*
- Begge Love optrykt i Bekg. 11. Maj 1928 (245).*
- Lov om Berettigelsen til at udføre Arbejder vedk. Vand-, Gas- og Elektricitetsværker 23. Jan. 1903 (288) Ændringer ved Lov 19. Marts 1930 (53).*
29. Jan. Besl. om Forstærkning af Elektricitetsforsyningen i Sundbyerne..... 11
3. Mrts. Bekg. om Takster for Levering af Elektricitet fra Københavns Elektricitetsværker..... 50
1. Apr. Bekg. om Forbud mod Salg eller Udlevering af uapproberet Lavspændingsinstallationsmateriel..... 251
11. Maj Reglement for Udførelse og Drift af Anlæg til Frembringelse af Røntgenstråler..... 411
20. Okt. Bekg. om Betingelser for at opnaa Autorisation som Elektroinstallatører og om Instruks for disse..... 576
10. Dec. Besl. ang. Oprettelse af en elektrisk Ensretterstation paa Amager..... 691

**Fattigvæsen, se Forsørgelsesvæsen.**

**Firma, jfr. Næringsvæsen.**

- Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura, 1. Marts 1889 (69), Tillæg 27. Marts 1929 (141).*
- Lov om Aktieselskaber 15. April 1930 (143).*

	Side
14. Jan. Skr. ang. Anvendelse af Ordene »Messe« og »Børs« i Firmanavne.....	4
10. Febr. Skr. at en Kvinde vil kunne anmelde sin afdøde Adoptivfaders Firmanavn til Handelsregistret, uanset at Firmaet i Modstrid med Firmaloven heller ikke blev anmeldt af hans Enke, der overtog Firmaet efter hans Død.....	16
28. Apr. Om Aktieselskabers Adgang til Næringsdrift, se Næringslov 28. April 1931 § 8.....	305
30. — Skr. at Firmaet »United Pharmaceutical Products« ikke kan modtages til Registrering, da Firmaet ikke er en Sammenslutning af flere Virksomheder.....	404
9. Maj Skr. at Likvidatorer vil kunne anmelde Prokura.....	410
23. — Skr. at Analogien af Firmalovens § 10, I. Stk., vil kunne anvendes ved en Firmaanmeldelse, saaledes at en Købmand i Aalborg ikke kan anmelde et Firma under Betegnelse »Silkehuset«, hvilket Firma er anmeldt i København.....	448
23. Juni Skr. at et Firma ikke kan anmelde til Firmaregistret, at det driver Bankforretning, medmindre Virksomheden falder ind under Bankloven af 15. April 1930.....	495
1. Juli Skr. om Anmeldelse af Firmanavne, der dannes ved Sammenstilling af Alfabetets første Bogstaver for derved at sikre Firmaet de forreste Pladser i Telefonbogen.....	501
25. Aug. Skr. at en Forening ikke vil kunne anmeldes til Firmaregistret som Likvidator i et Firma, der er traadt i Likvidation.....	513
6. Okt. Skr. at Registrering af et Firma ikke vil kunne nægtes, naar der forefindes en lovlige Overdragelse af Firmnavnet, selv om Overdrageren fremsætter Indsigelse under Hensvisning til bristede Forudsætninger.....	556

### Fiskeri.

31. Mrts. Lov om Saltvandsfiskeri.....	134
31. — Lov om Ferskvandsfiskeri.....	167

		Side
<b><u>Folkeregister, jfr. Registrering.</u></b>		
	<i>Lov om Folkeregistre 14. Marts 1924 (505).</i>	
	<i>Regulativ for Afgivelse af Oplysninger fra Kbhvns. Folkeregister 31. Maj 1929 (287).</i>	
30. Apr.	Besl. om Opførelse af en Bygning til Skattevæsenets og Folkeregistrets Administration . . . . .	405
6. Maj	Skr. at en Maskinassistent, der er forhyret med et Skib fra København, hvilken By anløbes en Gæng om Ugen, skal optages i Københavns Folkeregister . . . . .	409

**Foreningsregistret.**

*Lov om Foreningsregistret 31. Marts 1926 (181), Bekg. vedr. samme 14. April 1926 (288).*

**Forsikring.**

*Lov om Forsikringsaftaler 15. April 1930 (286).*

*Lov om Invalideforsikring 16. Juli 1927 (940).*

*Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde 14. Juli 1927 (868).*

*Kommunens Brandforsikringsfond 30. Okt. 1924 (868).*

*Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsloshedsforsikring 1. Juli 1927 (1256), Ændring ved Lov 9. Nov. 1928 (387).*

*Lov om Livsforsikringsvirksomhed 1. April 1904, Ændring Lov 3. Juni 1919 (928), Lov 29. Maj 1922 (1301).*

*Lov om anerkendte Sygekasser 14. Juli 1927 (911), Lov 27. Marts 1929 (126), Bekg. 19. April 1929 (158), Lov 15. April 1930 (323).*

*Lov om Tilsyn med Begravelseskasser 27. Marts 1929 (134).*

26. Nov.	Lov om Statsanstalten for Livsforsikring . . . . .	640
----------	--	-----



**Forsørgelsesvæsen, jfr. Børn, Værgeraad.**

*Lov om det offentlige Fattigvæsen 9. April 1891 (235), Tilføjeelse til § 27 Lov 27. Maj 1908 (129).*

*Ændring i § 35, Lov 15. April 1930 (325).*

*Ændring i § 61 (blinde, døvstumme, Idioter, sindssyge, Epileptikere, vanføre, lemlæstede, skrofuløse, tuberkuløse, Lupuspatienter), Lov 20. Marts 1901 (79), Lov 27. Maj 1908 (129), Lov 25. Febr. 1914 (38), Lov 29. Marts 1920 (86) — (Patienter, der lider af Kræftsaar, Kræftsvulster og andre ondartede Svulster, stammende, talchidende, Ganespaltepatienter), Lov 14. Marts 1924 (510).*

*Ændring i § 63, Lov 6. Maj 1921 (660), Lov 29. Marts 1924 (603).*

*Lov om det offentlige Fattigvæsen, Hjelpekasser, Aldersunderstøttelse samt Understøttelse af Børn af Enker i de sønderjydske Landsdele, 28. Juni 1920 (264), Tillæg til § 2 Lov 28. Marts 1923 (110), Lov om Forsørgelse af militære Invalider og saadannes efterladte i de sønderjydske Landsdele 29. Marts 1924 (636).*

- a. Administration.
- b. Almindelige Bestemmelser.
- c. Hjelpekasser.
- d. Aldersrente.
- e. Invalidforsikring.
- f. Børnetilsynet.
- g. Opholdskommunen og dens Pligter.
- h. Forsørgelseskommunen.
- i. Hjælp i Sygdomstilfælde.
- k. Hjælp til tuberkuløse.
- l. Hjælp til Enker med Børn.
- m. Underholdsbidrag.
- n. Hjælp til arbejdsløse.

**a. Administration.**

29. Jan. Besl. om at oprette et Plejehjem for tuberkuløse Mænd paa Stenslettegaardens Jorder..... 11

## a. Administration.

	Side
25. Febr. Forstanderen for Børnehjemmet Spanager og en Første-lærer normeres med Lønning som tilsvarende Statstjenestemænd . . . . .	32

## b. Almindelige Bestemmelser.

26. Febr. Skr. at en Person, for hvem Fattigvæsenet i 4 Aar har maattet udrede Underholdsbidrag, er under vedvarende Fattigforsørgelse og har saaledes ikke Krav paa, at Forsørgelseskommunen skal udstede Fattigattest til Brug ved hans paatænkte Ægteskab . . . . .	33
6. Mrts. Begg. ang. Mindstebetalingen for Distriktsjordemødre . . . . .	63
8. Maj Skr. at Københavns Amtssygehus paa Frederiksberg henregnes til de af Staten godkendte Anstalter forsaaivdt angaar Behandling af Lupuspatienter m. fl. . . . .	410
3. Sept. Skr. at Sygehuset i Nykøbing, Mors, henregnes til de i Medfør af Fattiglovens § 61 godkendte Anstalter med Hensyn til Behandling af Patienter, der lider af Kræftsaar m. v. . . . .	514
16. — Skr. ang. Fattighjælp, der af et Byraad er ydet en Person mod hans Villie eller uden hans Samtykke . . . . .	519
30. — Refusion af Takster for Ophold paa Forsørgelsesanstalter i Aaret 1931—32 . . . . .	534
6. Okt. Skr. at en Persons Erhvervelse af Forsørgelsesret ikke er afbrudt ved at han, for at gøre sine Værtsfolk en Tjeneste, i 14 Dage lejede et Værelse i en anden Kommune, hvor han havde Natteophold, medens han stadig havde sit Tilhold i Opholdskommunen . . . . .	555
26. Nov. Anordn. hvorved de i Sømandslovens §§ 28 og 41 indeholdte Bestemmelser ang. syge danske Sømænd udvides til at gælde finske Sømænd . . . . .	659
4. Dec. Skr. at Fattighjælp, ydet Ægtefæller, en forladt eller frasepareret Hustru, maa anses som Fattighjælp ogsaa for Hustruen med de dermed forbundne Virkninger . . . . .	684
15. — Skr. at det er en Forudsætning for Refusion fra Statskassen af Udgifter til Forsørgelse af svenske og norske Undersaatter, at paagældende ikke har Opholdsret her i Landet og at det skyldes humane Grunde, at Hjemsendelse ikke har fundet Sted . . . . .	705

## c. Hjelpekasser.

*Lov om Hjelpekasser 29. April 1913 (724).*

*Lov om Hjelpekasser i København og paa Frederiksberg 11. Febr. 1921 (505).*

*Hjelpekassen i Kbhvn skal have 21 Medlemmer. K. B. 21. Okt. 1920.*

## c. Hjælpekasser.

Side

16. Juni Skr. at en Hjælpekassebestyrelse, der havde udbetalt en Familie Rejseunderstøttelse uden at have sikret sig, at Familien kunde finde sit Udkomme i den Kommune, hvortil den flyttede, selv maa udrede det bevilgede Beløb, og at den nye Opholdskommunes Hjælpekasse ikke har Refusionskrav overfor den oprindelige Opholdskommune. 475

## d. Aldersrente.

*Lov om Aldersrente 1. Juli 1927 (752), Tillæg Lov 22. Dec. 1927 (1168), Ændring ved Lov 19. Marts 1930 (54).*

22. Maj Skr. at en 61-aarig Mand, der paa Grund af kronisk Nyrebetændelse har betydelig nedsat Arbejdsevne vil kunne faa Aldersrente efter Reglerne for 65-aarig, men at hans 62-aarige Hustru, som i det væsentlige er i Stand til at udføre husligt Arbejde, ikke kan opnaa Aldersrente ... 447
9. Juli Skr. at der ikke kan udbetales Kostpenge til en i et Alderdomshjem optaget Person, der midlertidig opholder sig i Besøg hos Slægtninge, og at der kan ydes Supplement til Maanedspengene som Rejsebidrag ..... 502
12. Aug. Skr. at en tysk Kvinde, der var gift med en dansk Mand, og som efter Mandens Død har taget Ophold her i Landet, først efter 5 Aars Ophold kan opnaa Aldersrente ..... 511
30. Sept. Refusionstakster for Ophold paa Alderdomshjem i Aaret 1931—32 ..... 536
15. Dec. Cirk. til Skifteretterne om Indberetning om Dødsboer efter Personer, som har nydt Aldersrente, forsaavidt afdødes Formuesforhold begrunder Antagelsen om, at han uberettiget har oppebaaret saadan Hjælp ..... 704
19. — Skr. at Krav paa Tilbagebetaling af uretmæssig oppebaaren Aldersrente prækluderes ved Proklamas Udløb i paagældendes Dødsbo ..... 715

## e. Invalideforsikring.

*Lov om Invalideforsikring 16. Juli 1927 (940).*

19. Nov. Skr. at der ikke kan ydes en Invalididentynder, der er indlagt paa Sindssygehospital, kommunalt Tillæg til Invalididenten ..... 638

## f. Børnetilsynet.

*Lov om Tilsyn med Born 28. Marts 1923 (113).*

	Side
<b>g. Opholdskommunen og dens Pligter.</b>	
7. Jan. Skr. at en tuberkuløs Kvinde, der efter Behandling paa Øresundshospitalet tog Ophold i en anden Kommune, hvor hun blev trængende til Hjælp efter Fattiglovens § 63 uden dog at opnaa samme, og som derefter tog tilbage til København, hvor hun paany kom under Behandling, vedblivende har København som Opholdskommune.....	2
10. — Skr. at en i København forsørgelsesberettiget blind Kvinde, som blev anbragt i et Blindehjem ved Vejle, hvor der blev tillagt hende Invaliderende, saaledes at Københavns Kommune betalte den Del af Vederlaget til Hjemmet, der ikke dækkedes af Invaliderenten, som kommunalt Tillæg til denne, og som under sit Ophold i Vejle arvede et mindre Beløb, saaledes at hun ikke længere kunde anses for trængende, derved kom ind under Vejle Kommune som Opholdskommune.....	3
22. — Skr. at den Kommune, hvor en Person har taget Ophold, som i Forsørgelseskommunen var blevet behandlet paa Hospital, og som efter sin Flytning er blevet angrebet af en Følgesygdom, maa bære Opholdskommunens Udgifter ved det ved den sidste Sygdom nødvendiggjorte Sygehusophold.....	7
28. — Skr. at Københavns Kommune, i hvilken en Person, der blev trængende til Optagelse paa et Sanatorium, havde Ophold, maa bære Opholdskommunens Andel af Udgifterne, uanset at paagældende for at afvente Pladsledighed paa Sanatoriet havde taget Ophold hos en Slægtning i en anden Kommune.....	8
24. Febr. Skr. at en Person, der havde Ophold i København, hvor hun havde oppebaaret fortsat Sygekassenhjælp, og som senere tog Ophold paa Kysthospitalet paa Refsnæs for at gennemgaa en Kur, fremdeles har København som Opholdskommune.....	29
15. Apr. Skr. at en her forsørgelsesberettiget Person, der efter et Ophold i Tuberkulosehjemmet i de Gamles By var blevet udskrevet som rask, som paany blev syg i Næstved, hvor han dog nægtede at lade sig indlægge paa Forsørgelsesanstaltens Sygehus, og som derefter fik Hjælp i en anden By for at kunne rejse til sin Familie, har Næstved som Opholdskommune, saaledes at denne By skal udrede Opholdskommunens Andel i Udgifterne ved hans Sygehusophold.....	264

	Side	
23. Juli	Skr. at København er Opholdskommune for et Barn, der af en udenbys ugift Kvinde er født paa Rigshospitalet, og som blev anbragt paa Welanderhjemmet, hvorfra det, da Moderen, som opholdt sig i Randers, ikke kunde overtage Forsorgen for det, blev flyttet til Københavns Kommunes Optagelseshjem.....	507
4. Sept.	Skr. at Gentofte Kommune maa afholde Opholdskommunens Andel af Tillæg for svær Invaliditet til de i de samvirkende Menighedsplejers Sygehjem i Gentofte indlagte Invalidereentyder, som er overflyttet hertil fra København, uanset at Københavns Kommune yder et aarligt Tilskud til Hjemmets Drift.....	515
7. —	Skr. at Søllerød Kommune maa anses som Opholdskommune for en i København forsørgelsesberettiget Patient, der lider af Lungetuberkulose, og som efter at have været indlagt paa Kommunehospitalet, paa Forældrenes Initiativ og deres Bekostning blev overført til Rudershøj Sanatorium i Søllerød, hvorfra han senere indgav Begæring om Sygehjælp.....	517
28. —	Skr. at Søllerød Kommune maa anses som Opholdskommune for en fraskilt Kvinde, der efter et halvt Aar at have henligget paa Øresundshospitalet for Tuberkulose paa Københavns Kommunes Regning paa en Søsters Foranstaltning har overflyttet til Søllerød Sanatorium, hvor hun senere henvendte sig til Sogneraadet om Fortsættelse af Sygehjælpen.....	533
3. Okt.	Skr. at Taarnby Kommune maa anses for Opholdskommune for en arbejdsløs Person, der i København havde nydt Understøttelse af Hjælpekassen til sit og Families Livsophold, og som uden Støtte fra Hjælpekassen var flyttet til Taarnby, hvor han modtog Fattighjælp.....	540
7. —	Skr. at København er Opholdskommune for en Person, der hjemkommen fra Udlandet havde taget Ophold i Birkerød, hvor han søgte Læge for en Sindslidelse, og som derefter var taget til København, hvor han maatte indlægges paa Kommunehospitalet paa Kommunens Regning.....	557

### h. Forsørgelseskommunen.

23. Jan.	Skr. at en Forsørgelseskommune, der af humane Grunde ikke har benyttet sig af sin Ret til at kræve en Familie hjemsendt, ikke derved paadrager sig Udgifter til Børnernes Skolegang i Folkeskolen.....	8
----------	--	---

## h. Forsørgelseskomm.

	Side
12. Febr. Skr. at Udgifterne ved Hjemsendelse af en 15-aarig Pige, som var bortgaaet fra sit Hjem, hvilken Hjemsendelse skete paa Foranledning af Politiet og under Ledsagelse af en Sygeplejerske, ikke kan refunderes af Forsørgelseskommunen eller afholdes i Henhold til Værgeraadsloven.	20
16. — Skr. at et af en gift Kvinde født Barn, til hvem hendes Mand ikke var Fader, og som saaledes maatte anses for født udenfor Ægteskab, er fødehjemstedsberettiget i det Sogn, i hvilket Moderen 10-Maanedersdagen før Fødslen havde Forsørgelsesret . . . . .	22
18. Mrts. Skr. at en Person ikke kan antages at have afbrudt Erhvervelse af Forsørgelsesret i København ved midlertidigt at have taget Ophold hos sin Fader, medens et af ham i København opført Hus, der ikke var færdigt til Flyttedag, blev fuldført . . . . .	89
17. Dec. Skr. at de Udgifter, som er paaført en Kommune ved en Transportants Ødelæggelse af et Automobil, ikke er Genstand for Refusion fra Forsørgelseskommunen . . . . .	708

## i. Hjælp i Sygdomstilfælde.

17. Nov. Skr. at Hjælp efter Fattiglovens § 63, Stk. 3, vil kunne ydes en Kvinde, uanset at hun ikke har været Medlem af Sygeforsikringen i 2 Aar, da det skyldes helbredsmæssige Hensyn, at hun ikke for flere Aar siden er blevet optaget i en Sygekasse . . . . .	632
--	-----

## k. Hjælp til tuberkuløse.

*Lov om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling 29. Marts 1924 (542).*

*Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse 12. Marts 1918 (441).*

4. Mrts. Skr. at en Sømand, der efter Sanatorieophold paa Grund af Lungetuberkulose behandles ambulatorisk paa Øresundshospitalet, ikke kan faa Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 61, 2. Stk. . . . .	51
--	----

## l. Hjælp til Enker med Børn.

*Lov om Understøttelser til Børn af Enker 29. April 1913 (758).*

*Lov 4. Marts 1918 (423).*

12. Mrts. Skr. at Enkebørnsunderstøttelse ikke kan ydes i et Tilfælde, hvor der for Forsørgerens Død ved Ulykkestilfælde er ydet Børnene et saa stort Beløb, at der herfor kan sikres dem en passende aarlig Indtægt til deres 18. Aar	66
--	----

## 1. Hjælp til Enker med Børn.

Side

11. Aug. Skr. at Enkebørnsunderstøttelse vil kunne gives en Dreng, der efter Moderens Død er optaget i Opfostringshuset, men derimod ikke til hans Søkende, der er anbragt paa »Nærungaard« under Fattigvæsenets Forsorg . . . . . 509

**m. Underholdsbidrag.**

*Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Hustruers og Ægtebørns Retsstilling 27. Maj 1908 (149), Lov 29. April 1913 (747), Lov 3. Novbr. 1924 (868).*

*Lov indeholdende Bestemmelser om Born udenfor Ægteskab og dissers Forældre 27. Maj 1908 (131), Lov 29. April 1913 (751), Lov 3. Novbr. 1924 (869).*

*Lov om åtaarig Fastsættelse af Normalbidrag 22. Decbr. 1919 (1310).*

15. Aug. Skr. et en Adoptivfader, der gifter sig med Barnets Moder, ikke derved mister sin Ret til Underholdsbidrag fra Barnets Fader og til Bidragets forskudsvis Udbetaling af det offentlige . . . . . 511
11. Nov. Lov ang. Inddrivelse af Underholdsbidrag, fastsat i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige . . . . . 631
28. Dec. Beg. af Konvention om Inddrivelse af Underholdsbidrag 755
30. — Cirk. ang. det for Tiden 1. Juli 1932 til 30. Juni 1933 fastsatte Normalbidrag . . . . . 764
30. — Anordn. ang. Inddrivelse af Underholdsbidrag, fastsat i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige . . . . . 759

**n. Hjælp til arbejdsløse.**

7. Maj Besl. om at yde et rentefrit Laan til Opførelse af et Herberge, særligt for tilrejsende arbejdsløse . . . . . 410
19. Okt. Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse . . . . . 573
31. — Cirk. ang. Loven af 19. Okt. 1931 om Hjælp til arbejdsløse . . . . . 594
28. Nov. Cirk. ang. Lov af 19. Okt. 1931 om midlertidig Hjælp til arbejdsløse . . . . . 667
3. Dec. Cirk. ang. Understøttelse til arbejdsløse . . . . . 677
23. — Meddelelse om trufne Enkeltafgørelser vedr. Lov af 19. Okt. 1931 om midlertidig Hjælp til arbejdsløse . . . . . 742

**Forældelse.**

*Lov om Forældelse af visse Fordringer 22. Dec. 1908 (341).*

28. Apr. Lejerens Krav paa Tilbagebetaling af for meget erlagt Leje forældes paa 1 Aar, se Lov 28. April 1931 § 1 . . . . . 284

**Forældremyndighed, jfr. Værgemaal.***Lov om Umyndighed og Værgemaal 30. Juni 1922 (1433).***Fæstevirksomhed.***Lov om Fæstevirksomhedens Ordning 1. April 1891 (233).***Gader og Veje, jfr. Anlæg og Parker.***Lov indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veje og Vandløb i Kbhvn. 14. Dec. 1857 (418). Lov 1. April 1922 (1077). Lov 31. Marts 1926 (166).**Lov om Færdsel 14. April 1932.**Lov om Sikring af Færdselen ved Vejkrydsninger 1. Febr. 1930 (9).**Lov om Midler til Gennemførelse af særlige Vejarbejder 15. April 1930 (320).**Lov om Byplaner 18. April 1925 (1107).**Lov om Fastsættelse af Byggelinier ved Veje og Gader 28. Nov. 1928 (397).*

5. Mrts.	Besl. at Ny Kronprinsessegade forlænges gennem Nyboder.....	63
16.	— Overenskomst med Marineministeriet, hvorefter dette overdrager Kommunen nogle Arealer af Nyboder til Gadeanlæg.....	75
19.	— Besl. at Udførelse af Faldrørsarbejde med tilhørende Installationer og Kloakarbejder fremtidig skal være betinget af en af Magistraten meddelt Bemyndigelse efter aflagt Prøve.....	92
31.	— Om Tilvejebringelse af Stier og Veje, der fører til Landingspladser for Fiskere, se Lov om Saltvandsfiskeri 31. Marts 1931 § 29.....	157
31.	— Overenskomst med Hævnevæsenet om dettes Benyttelse af visse Arealer i Christiansgade.....	250
28. Apr.	Om Kommunernes Andel i Motorafgiften til Vejforbedringer m. v., se Lov 28. April 1931 § 9.....	297
19. Maj	Overenskomst med A/S Slingerup Banen ang. Pladsen foran Stationsbygningen ved Lygten.....	443
10. Juli	Overenskomst med Gladsakse Sogneraad om Anlæg af Vej og Bro over Utterslev Mose.....	503
22. Sept.	Bekg. ang. Autorisation som Kloakmester i København.	526
5. Nov	Pl. ang. Gadenavne.....	624



	Side
<b><u>Gasværker</u></b> , jfr. Belysningsvæsen, Elektriske Anlæg.	
<i>Lov om Berettigelsen til at udføre Arbejder vedr. Vand-, Gas- og Elektricitetsværker 23. Januar 1903 (288). Ændringer ved Lov 19. Marts 1930 (53).</i>	
25. Febr. En Formandsstilling i 10. Lønklasse ved Sundby Gasværk henføres indtil videre til 8. Lønklasse.....	31
5. Mrts. Besl. ang. Udvidelse af Østre Gasværk.....	63
5. Okt. Beg. ang. Gas- og Vandmesterprøvens Bortfald.....	541
6. — Beg. om Bemyndigelse som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation.....	542
6. — Beg. ang. Prøven som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation.....	546
6. — Ændring i og Tillæg til Instruks for Gas- og Vandmestre af 22. Sept. 1930.....	546

#### **Geodætisk Institut.**

*Lov om Geodætisk Institut 31. Marts 1928 (140).  
Lov om Stempelafgift af topografiske Kort 18. Febr. 1929 (57).*

#### **Glyptotheket.**

*Lov om Tilskud af Statskassen til Opførelsen 5. April 1888 (24).  
Besl. om Modtagelse af Ny Carlsberg Glyptothek 23. Sept. 1889 (164).  
Fundats for Ny Carlsberg Glyptothek 21. Maj 1891 (269).  
Ændring 23. Nov. 1903, hvorefter Genvalg af Bestyrelsesmedlemmerne kan finde Sted. — Ændring 19. April 1929 (193).*

#### **Grosserersocietetet.**

28. Apr. Om Grosserersocietetet, se Næringslov 28. April 1931 § 92—93.....	336
--	-----

#### **Handelsagentur**, jfr. Næringsvæsen.

28. Apr. Om Handelsagentur, se Næringslov 28. April 1931 §§ 31 og 57.....	302
---	-----

**Havnevæsen.**

	<i>Lov om Bestyrelsen af Københavns Havnevæsen 29. April 1913 (739).</i>	
	<i>Lov om Anlæg af en Frihavn ved København 31. Marts 1891 (225), Lov 10. Maj 1915 (431), Lov 25. Febr. 1921 (518), Lov 29. Marts 1924 (578), Lov 14. Marts 1931 (71).</i>	
	<i>Vedtægt for Bestyrelsen af Københavns Havnevæsen 30. Marts 1914 (62).</i>	
14. Mrts.	Lov om Tillæg til Lov af 31. Marts 1891 om Anlæg af en Frihavn ved København . . . . .	71
31. —	Overenskomst om Havnevæsenets Benyttelse af visse Arealer i Christiansgade . . . . .	250

**Helligdage.**

	<i>Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt paa Grundlovsdag 7. Aug. 1922 (1588).</i>
	<i>Lov om Arbejde i Fabrikker 29. April 1913 § 26 (818).</i>

**Hjælpekasser,** se Forsørgelsesvæsen.

**Hospitalsvæsen,** jfr. Apoteker, Forsørgelsesvæsen, Sundhedsvæsen.

29. Jan.	Besl. om at oprette et Plejehjem for tuberkuløse Mænd paa Stenslettegaard . . . . .	11
12. Febr.	Besl. om at frederiksbergske Borgere, der indbringes paa et københavnsk Hospital, behandles indtil Udskrivningen paa samme Vilkaar, som gælder for indenbys Patienter . . . . .	22
25. —	En Rengøringsinspektrice paa Kommunehospitalet omnormes fra 10. til 11. Lønklasse, men saalænge den nuværende Indehaver beklæder Stillingen, henføres den til 10. Lønklasse . . . . .	32
25. —	Ansættelse paa Sundby Hospital af 1 Overlæge i 2. Lønklasse, 2 Overlæger i 4. Lønklasse med Bestillingstillæg af 1000 Kr. og 1 Fuldmægtig i 5. Lønklasse . . . . .	32
1. Apr.	Indretning af Sterilisationsapparater i Hospitaler, se Beg. 1. April 1931 § 1. D. . . . .	254
28. —	Køretøjer, der udelukkende benyttes til Sygetransport, er fritaget for Motorafgiften, se Lov 28. April 1931 § 1.	291

	Side
28. Apr. Lov om Udvidelse af Rigshospitalet med en psykiatrisk Afdeling . . . . .	375
11. Maj Reglement for Udførelse og Drift af Anlæg til Frembringelse af Røntgenstraaler . . . . .	411
18. Aug. Skr. at Patienter, der i Henhold til Dom eller Overøvrighedens Resolution er indlagt i Sindspsygehospitalet eller Aandssvageanstalter, ikke kan faa Tilladelse til at aflægge Besøg i deres Hjem uden Overøvrighedens Samtykke . . . . .	513
30. Sept. Refusionstakster for Ophold paa Kommunens Hospitalet i Aaret 1931—32 . . . . .	535
28. Okt. Bekg. om Ændring i Fællesregulativet for Statens Sindspsygehospitalet af 1. Okt. 1915 . . . . .	590
19. Nov. Besl. om en Tillægsbevilling til Udvidelse af Sundby Hospital . . . . .	640

#### Hunde, jfr. Politivæsen.

*Lov om Hundeafgift samt om Straf og Erstatning for Skade, forarsaget af Hunde 18. April 1925 (1116).*

#### Husdyr, jfr. Hunde, Kvægsygdomme, Torvevæsen.

*Lov om Voldgift i Tvistigheder i Handel med Husdyr 12. Juni 1922 (1330).*

*Lov om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæget 31. Marts 1928 (151).*

*Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene 14. April 1920, Tillæg 18. April 1925 (1124).*

31. Jan. Lov ang. Udførsel af levende Husdyr . . . . .	11
28. Febr. Lov ang. Indførsel af forskellige Dyrearter . . . . .	45
16. Dec. Lov ang. Udførsel af levende Husdyr . . . . .	706

#### Huslejenævnene, jfr. Boligforhold.

28. Apr. Om Huslejenævnenes Ophør, se Lov 28. April 1931 § 8 . . . . .	290
--	-----

#### Højskoler.

18. Juni Cirk. ang. Fordeling af Understøttelser til ubemidlede Elever paa godkendte Husholdningsskoler . . . . .	487
---	-----

**Indfødsret.**

- Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret 18. April 1925 (1113). Indføds-Retten 15. Jan. 1776 (156), Tillæg Lov 25. Marts 1871, Lov vedr. Erhvervelse af Indfødsret 27. Nov. 1916 (981), Lov om Erhvervelse af Indfødsret i Anl. af de sønderjydske Landsdeles Indlemmelse 5. Sept. 1920 (335) med Ændringer og Tillæg, Lov 12. Juni 1922 (1377).*
21. Maj Skr. at en udenlandsk Kvinde, der lever i bigamisk Ægteskab med en dansk Mand i Udlandet og et i dette Ægteskab født Barn maa antages at være i Besiddelse af dansk Indfødsret. . . . . 445
6. Okt. Skr. at Datteren af en Kvinde, der betingelsesvis ved Lov havde opnaaet Indfødsret her i Landet, ikke samtidig opnaaede Indfødsret, da hun fyldte 18 Aar, inden Moderens Løsningsattest fra Hjemlandet var modtaget. 556
7. Dec. Skr. at en 17-aarig Pige, der er født i Udlandet af norske Forældre, ikke har dansk Indfødsret, uanset at Faderen senere blev anerkendt som dansk i Henhold til Lov af 27. Nov. 1916. . . . . 690

**Indkvartering.**

*Lov om Indkvartering 29. Marts 1924 (580), Ændring ved Lov 27. Marts 1929 (139).*

**Indlemmelser i Staden.**

*Christianshavn indlemmes i Kbhvn. Fr. 15. Okt. 1674 (17).*

*Amagerfælled Pl. 22. Juli 1793 (195).*

*Dronningens Enghave udenfor Vesterport Pl. 14. April 1848 (234).*

*Bronshøj Sogn Lov 3. April 1900 (515), Valby Distriktet Lov 3. April 1900 (498), Sundby og Nathanaels Sogne Lov 3. April 1900 (531).*

*Tuborg Vang Pl. 10. Juni 1907 (674), Strandvejen fra Gl. Vartov og til Callisensvej samt Arealer af Hellerup Bekg. 3. April 1913 (711).*

*Ladegaardsmarken Pl. 18. Febr. 1925 (977).*

*Nogle Ejendomme i Taarnby Sogn, Skr. 25. Juni 1927 (698).*

*Et Areal ved Valby Langgade ved Sondermarken Bekg. 28. April 1930 (344).*

Side

**Invalideforsikring**, se Forsikring, Forsørgelses-  
væsen.

**Jagt.**

28. April Lov om Jagten..... 355

**Jernbaner.**

*Fr. om de Regler, som bliver at iagttage med Hensyn til Grundafstaaelser m. m. i Anledning af Jernbaners Anlæg i Danmark 5. Marts 1845 (164). Lov om Tillæg til denne Forordning 10. Jan. 1928 (16).*

20. Mrts. Overenskomst med Statsbanerne om Spor og Tunnelanlæg ved den nye Flækkehalstation..... 92

19. Maj Overenskomst med A/S Slangerup Bånen ang. Pladsen foran Stationsbygningen ved Lygten..... 443

1. Dec. Overenskomst med Statsbanerne ang. Nørreport Station. 676

**Jordemødre, jfr. Forsørgelsesvæsen.**

*Lov om Jordemøderævæsenet 13. Juni 1914 (180), ændret ved Lov 23. Juni 1920 (249).*

*Instruks for Jordemødre 20. April 1921 (611), 20. Dec. 1923 (355), 30. Marts 1925 (1037), 3. Dec. 1926 (486).*

6. Mrts. Bekg. ang. Mindstebetalingen for Distriktsjordemødre.. 63

25. — Om Dødsattester, udstedt af Jordemødre. se Bekg. ang. Dødsattester 25. Marts 1931 § 3..... 107

**Kassevæsen, jfr. Regnskabsvæsen, Revision.**

*Lov om Statens Regnskabsvæsen og Revision 31. Marts 1926 (128). Regulativ for Kbhvns. Kommunes Regnskabsvæsen 2. Jan. 1928 (7).*

**Kirker og kirkelige Forhold, jfr. Begravelsesvæsen.**

*Lov om Kirkers Bestyrrelse 30. Juni 1922 (1465) [Bestemmelserne om Kirkeligning § 14 og 15]. Lov 29. Marts 1924 (960).*

*Lov om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde 30. Juni 1922 (1477). Lov 29. Marts 1924 (692).*

*Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen i Kbhvn. og paa Frberg 28. April 1931.*

*Lov om Menighedsraad 30. Juni 1922 (1446).*

*Lov om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne 30. Juni 1922 (1495). Ændring ved Lov 29. Marts 1924 (691).*

	Side
18. Febr. Beg. om Omlægning af Grænserne for forskellige københavnske Sogne . . . . .	24
25. Mrts. Beg. ang. Dødsattester . . . . .	107
9. Apr. Besl. om af Niels Brocks Legats Midler at bevilge 20 000 Kr. til Grundtvigskirkens Fuldendelse . . . . .	262
28. — Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg . . . . .	343
12. Maj Cirk. ang. Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg af 28. April 1931 . . . . .	438
8. Dec. Anordn. at Kordegne forinden Ansættelsen skal fremskaffe Tuberkuloseattest . . . . .	691

### Kolonihaver.

18. Dec. Bestemmelser for Kolonihavebebyggelse . . . . .	708
--	-----

### Kommunalvæsen.

*Lov om Ændring i Lov af 26. Maj 1868 om Købstadskommunernes Styrelse 1. Marts 1919 (832).*

*Lov om Indlemmelse i Købstæder af Arealer af Sognekommuner 28. Juni 1920 (288). Lov om Ændringer i denne Lov 4. April 1928 (199).*

*Lov om Ændring i Reglerne for Skatteopkrævning i Købstæderne 20. April 1926 (296).*

*Lov om Ordning og delvis Ophævelse af det kommunale Pligtarbejde 20. Dec. 1929 (386).*

**Kommunebiblioteker, se Biblioteker.**

### Kriseforanstaltninger.

19. Okt. Lov om ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Landbrugskrisen . . . . .	564
18. Nov. Lov om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta . . . . .	634
18. — Beg. om Indførsel af danske Aktier og Obligationer . . . . .	635
19. — Beg. om Udførsel af danske Kroner m. v. . . . .	636
19. — Beg. ang. Overførelse til dansk Valuta af Eksportørers Tilgodehavende i Udlandet . . . . .	637
26. — Beg. ang. Fremgangsmaaden ved Overførelse til dansk Valuta af Eksportørers Tilgodehavende i Udlandet . . . . .	661

Kunst. se Monumenter.

Side

**Kunstneriske Formaals Fremme, Fondet til.**

*Vedtægter for Fondet 26. Juni 1897 (84), 24. Marts 1902 (201).*

*Bestemmelser for Prisbelønninger for gode og smukke Bygninger 19. Jan. 1928 (20).*

9. Apr. Besl. om af Niels Brocks Legats Midler at bevilge 20 000 Kr. til Grundtvigskirkens Fuldendelse..... 262

**Kvinderegensen.**

7. Maj Besl. om at yde Tilskud til Opførelse af Kvinderegensen, saaledes at Kommunen har Indstillingsret til Bortgivelse af 3 Værelser..... 409

**Kvægsydomme, jfr. Husdyr.**

*Lov om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæget 31. Marts 1928 (151).*

*Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene 14. April 1920. Tillæg Lov 18. April 1925 (1124).*

14. Mrts. Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Oksebremse-larven..... 67

**Kvægtorvet og Slagtehusene, se Torveforhold.**

**Laan.**

3. Mrts. Lov om Ændringer i Vilkaarene for Statens Udlaan... 49  
 26. — Bekg. om Ændringer i Vilkaarene for Statens Udlaan.. 120  
 31. — Stats- og Kommuneobligationer er stempelfri, se Lov 31. Marts 1931 § 2..... 123  
 7. Maj Besl. om at yde et rentefrit Laan til Opførelse af et Herberge særligt for tilrejsende arbejdsløse..... 410  
 17. Sept. Besl. om Optagelse af en Kassekredit i Privatbanken paa 10 Mill. Kr..... 522  
 26. — Skr. ang. den i Privatbanken optagne Kassekredit paa 10 Mill. Kr..... 533  
 29. Okt. Skr. ang. Fritagelse for Henlæggelse til Afdragsfondet for det amerikanske Laan af 1928 paa 12 Mill. Kr.... 592  
 26. Nov. Besl. om at optage et Laan i Bikuben..... 662  
 4. Dec. Skr. ang. Optagelse af et Laan paa 3 Mill. Kr. i Bikuben. 684

<u>Legater.</u>	Side
<i>Anordn. ang. Udlaan af umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler 11. Febr. 1928 (25).</i>	
9. Apr. Besl. om af Niels Brocks Legats Midler at bevilge 20 000 Kr. til Grundtvigskirkens Fuldendelse . . . . .	262

**Ligbrænding**, se Begravelsesvæsen.

### Lov- og Ministerialtidende.

*Lov om Udgivelse af en Lov- og en Ministerialtidende 25. Juni 1870 (433). Lov om Ændring i denne Lov 14. Dec. 1923 (349).*

### Lotterispil.

21. Jan. Skr. at det ikke er i Strid med Lotteriloven af 6. Marts 1869 men derimod med Loven af 30. Marts 1895 om Beskatning af Spil ved Væddeløb, naar en Forening mod Indskud giver sine Medlemmer Adgang til Deltagelse i Gættekonkurrencer ang. Fodboldspil, saaledes at den sejrende vinder samtlige Indskud med visse Fradrag . . . . .	6
28. Mrts. Cirk. ang. Bortlodninger indenfor Foreninger . . . . .	122
28. Okt. Skr. at en af en Møbelhandler i Forbindelse med en Udstilling foretaget Bortlodning maa antages at være lovlig, da Adgangen til Udstillingen var gratis og Lodsedlerne uden Betaling udleveredes de besøgende . . . . .	590

### Lukketid.

*Lov om Lukketid for Butikker og Lagre m. v. 30. Juni 1922 (1510), Tillæg Lov 4. April 1928 (192), nu Lov 14. April 1932.*

*Ifølge Lov Nr. 219 om Omsætningsafgift af Chokolade og Sukkervarer af 1. Maj 1923 § 31 er det tilladt Handlende, der udelukkende forhandler saadanne Varer, som fremstilles af Chokoladefabrikanter, Kagebagere og Sukkervarefabrikanter, efter Anmeldelse til Politiet at holde deres Butiker aabne i samme Tid, som dette er tilladt Kagebagere.*

*Om Beværtnings Lukketid se Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt Handel med stærke Drikke 29. Marts 1924 § 29, 30 (627).*



**Læringlevæsen.**

Side

*Lov om Læringleverholdet 6. Maj 1921 (712).*

12. Febr. Skr. at en ung Kvinde, der er antaget til Oplæring i et Handelsfirma, og som blev beskæftiget ved Indpakning, Sortering af Kartotek kort o. lign., ikke er antaget til Oplæring i et Fag, og at Firmaet saaledes ikke har været pligtig til ved Antagelsen at oprette Læringleverkontrakt..... 19
1. Apr. Skr. at en kvindelig Lærling, der er antaget til Oplæring i Damefrisørfaget, skal have Læringleverkontrakt..... 261

**Lønninger**, se Stadens Vedtægt. Tjenestemænd.**Maal og Vægt.***Lov om Indførelse af det metriske System for Maal og Vægt 4. Maj 1907 (648). Ændret ved Lov 13. Maj 1911 (165).**Statsautoriserede Vejere og Maalere, se Næringslov 28. April 1931 § 86—89 (333).*

28. Apr. Beskikkelse af statsautoriserede Vejere og Maalere, se Næringslov 28. April 1931 § 86—89..... 333
6. Maj Cirk. ang. Beskikkelse af Maalere og Vejere..... 406
27. Nov. Bekg. ang. den de autoriserede Vejere og Maalere i Medfør af Næringsloven af 28. April 1931 § 88 paahvilende Afgift..... 662

**Magistraten**, jfr. Borgerrepræsentationen. Kommunalvæsen.*Lov om Bestyrelsen af Kbhvns. kommunale Anliggender 4. Marts 1857 (383). Lov om Forandringer i og Tillæg til denne Lov 8. Maj 1917 (134). Vedtægt for Bestyrelsen af Kbhvns. kommunale Anliggender 31. Marts 1920 (91). Optrykt med Ændringer 1925 (1349).*

31. Mrts. Magistraten udnævner to Medlemmer af Aalegaardsnævnet, se Lov om Saltvandsfiskeri 31. Marts 1931 § 7. 144
31. — Kommunalbestyrelsen vælger et Medlem af Biblioteksraadet, se Lov 31. Marts 1931 § 10..... 248

**Monumenter.**

16. Mrts.	Om Flytning af Christian IV's Monument i Nyboder, se Overenskomst 16. Marts 1931, Punkt 7. . . . .	77
19. Nov.	Besl. om at anskaffe Fundament og Sokler for nogle af Kunstmuseet udlaante Broncestatuer til Opstilling paa offentlig Plads. . . . .	639

**Mosaisk Trossamfund.**

- Anordn. ang. hvad Bekendere af den mosaiske Religion have at iagttage 29. Marts 1814 (378).*
- Reglement for det mosaiske Trossamfund i København 29. Marts 1814 (383).*
- Valg af Repræsentanter. Kundg. 18. Febr. 1849 (236). Skr. 21. Marts 1930 (79).*
- Om Samfundets Ret til Kur og Pleje paa Hospitaler for dets fattige. Resol. 10. Juni 1842 (108).*

**Motorvogne.**

	<i>Lov om Motorkøretøjer Nr. 144 1. Juli 1927 (782). Lov 14. April 1932.</i>	
	<i>Lov om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer, 14. Juli 1927 (858), ændret ved Lov 28. Apr. 1931 (290).</i>	
	<i>Lov Nr. 166 om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer 4. Juli 1927 (809).</i>	
	<i>Lov om Afgift af Motorkøretøjer 28. Apr. 1931 (291), Tillæg 23. Marts 1932.</i>	
	<i>Lov om Sikring af Færdslen ved Vejkryds m. m. 1. Febr. 1930 (9).</i>	
7. Jan.	Skr. at Politiet i Medfør af Bekg. 22. Dec. 1927 § 24 ved Udfærdigelse af Førerbevis for Personer, der ikke har deres fulde Førlighed, kan bestemme, at de ikke maa drive Virksomhed som Kørelærer. . . . .	1
24. Febr.	Cirk. at Indregistrering af Motorkøretøjer skal ske paa Grundlag af en Attest, udstedt af en i Politikredsen beskikket motorsagkyndig Person. . . . .	28
5. Mrts.	Om Parkering af Motorkøretøjer paa de offentlige Parkeringspladser, se Politivedtægt 5. Marts 1931 § 17. . . . .	56
1. Apr.	Cirk. ang. internationale Kørebeviser. . . . .	260
28. —	Lov om Ændring i Lov af 20. Dec. 1924 om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer. . . . .	290

	Side
28. Apr. Lov om Afgift af Motorkøretøjer.....	291
28. — Beg. om Retningsvisere og Stop signaler for Motorvogne .....	401
2. Maj Cirk. ang. Ikrafttræden af Lov om Afgift af Motorkøretøjer af 28. April 1931.....	405
8. — Skr. at Politiet har Ret til at underkaste visse Motorkøretøjer hyppigere Eftersyn.....	410
20. Juni Cirk. ang. Godkendelse af halvmassive Gummiringe til Motorkøretøjer.....	492
29. — Beg. om Ændring i Beg. af 22. Dec. 1917 om Motorvogne.....	497
15. Juli Cirk. ang. Fremgangsmaaden, naar Ret til at føre Motorkøretøj er tabt.....	505
27. — Beg. om Afgiftsfrihed for Motorvogne, der er hjemmehørende i Tyskland, og som i kortere Tid opholder sig her.....	508
15. Aug. Beg. at Bestemmelsen om Motorvognes Forsyning med Retningsviser og Stop signal skal træde i Kraft 1. Jan. 1932.....	511
16. Sept. Cirk. ang. Godkendelse af halvmassive Gummiringe til Motorkøretøjer.....	518
10. Okt. Beg. om Ændring i Beg. om Motorkøretøjer af 22. Dec. 1927.....	559
3. Nov. Beg. om Afgiftsfrihed for Motorvogne, hjemmehørende i Schweiz.....	621
22. Dec. Beg. ang. Opkrævning af Vægtafgift af Motorkøretøjer i Henhold til Lov af 28. April 1931.....	731

### Musik.

28. Maj Besl. ang. Opførelse af en Musiktribune i Fælledparken.	450
---	-----

### Mæglere.

28. Apr. Om statsautoriserede Mæglere, se Næringslov 28. April 1931 § 81—85.....	331
--	-----

### Naturfredning.

*Lov om Naturfredning 8. Maj 1917 (174).*

**Navneforandring.**

	<i>Lov om Navneforandring 22. April 1904 (686). Tillæg 15. April 1921 (609). 11. Febr. 1931 (18).</i>	
11. Febr.	Lov om Tillæg til Lov om Navneforandring af 22. April 1904.....	18

**Næringsvæsen, jfr. Apotekere, Beværtere, Firma, Lukketid, Skattevæsen.**

	<i>Næringslov 28. April 1931 (302).</i>	
	<i>Lov om Pantelaanervirksomhed og Handel med brugte Genstande 6. Maj 1921 (693).</i>	
	<i>Lov om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse 29. Marts 1924 (605), Lov 9. April 1926 (284).</i>	
	<i>Lov om Køb paa Afbetaling 8. Maj 1917 (169).</i>	
	<i>Lov om Aftaler og andre Retshandler paa Formuerettens Omraade 8. Maj 1917 (136).</i>	
	<i>Lov om Prisaftaler 28. April 1931 (339).</i>	
	<i>Lov om Banker 15. April 1930 (128).</i>	
	<i>Lov om Forsikringsaftaler 15. April 1930 (286).</i>	

**A. Love.**

28. Febr.	Lov om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer..	34
28. —	Lov ang. Indførsel af forskellige Dyrearter.....	45
31. Mrts.	Lov om Tillæg til Lov af 13. Nov. 1926 om Foranstaltning mod Smugleri, hvori bl. a. fastsættes Straf for uden Næringsadkomst at tilvirke Spiritus.....	128
28. Apr.	Næringslov.....	302
28. —	Lov om Prisaftaler.....	339
28. —	Lov om Tillæg til Lov af 31. Marts 1928 om Udførsel, Indførsel og Forhandling af Æg.....	341

**B. Administrative Bestemmelser.**

25. Febr.	Bekg. om Indførelse af tvungen Læreprøve i Malerfaget.	30
28. —	Bekg. om Gifte, der anvendes til Bekæmpelse af Plantesygdomme og Insekter samt andre Dyr, der er skadelige for Have og Landbrug.....	45

	Side
12. Mrts. Begg. om Opbevaring og Forhandling af Natriumklorat (klorsurt Natron) og andre klorsure Salte.....	65
17. — Regulativ for Bagerier og Konditorier i Henhold til Lov af 9. Juni 1920.....	78
23. — Begg. om en mellem Danmark og Lithauen afsluttet Handels og Skibsfartstraktat.....	94
1. Apr. Begg. om Forbud mod Salg af uapprobereede Haarkrølningsapparater.....	251
20. — Anordn. om Ændring i Anordn. af 30. Maj 1928 om, hvad der maa falholdes som Honning.....	266
6. Maj. Cirk. ang. Beskikkelse af Maalere og Vejere.....	406
2. Juni Begg. om Tilvirkning og Forhandling af Ermol.....	452
4. — Tillæg til Begg. af 30. April 1928 om Udførsel og Indførsel af Æg.....	461
10. — Begg. om Handelstraktat med Tyrkiet.....	462
22. Sept. Begg. ang. Autorisation som Kloakmester i København.	526
22. Dec. Begg. om Apotekeres Udlevering af Gifte og andre for Sundheden skadelige Stoffer.....	727

### C. Skrivelser m. v. vedrørende næringsretlige Spørgsmaal.

17. Jan. Skr. at en Klub paa en Fabrik, som uddeler Øl til Medlemmerne, kan gøre dette uden Næringsadkomst, forsaavidt der ikke uddeles Øl udenfor Spisetiden.....	5
21. — Skr. at en Forening, der mod et Indskud giver sine Medlemmer Adgang til Deltagelse i Gættekonkurrencer ang. Fodboldkampe, saaledes at den sejrende vinder samtlige Indskud med visse Fradrag, gør sig skyldig i Overtrædelse af Lov af 30. Marts 1895 om Beskatning af Spil ved Væddeløb.....	6
11. Febr. Skr. at en Vognmand ikke er berettiget til at forhandle Smøreolie.....	18
17. — Skr. at en Varemægler i København ikke kan virke som Mellemand ved Køb og Salg af Panteobligationer, til hvilket Erhverv der kræves Næringsadkomst som Vekslerer.....	23
28. — Handelsberettigede Personer, der har godtgjort at have Kendskab til Gift, kan af Magistraten faa Tilladelse til at sælge visse Gifte til Forbrugere til teknisk Brug, Lov 28. Febr. 1931 § 6.....	38
13. Mrts. Skr. at Eksport af raa Grøntsager er fri Næring.....	67

	Side	
19. Mrts.	Skr. at Ministeriet ikke har Hjemmel til at give Tilladelse til at drive Agentur for udenlandsk Regning udenfor København, Købstæder og Handelspladser . . . . .	91
26. —	Skr. at det muligt vil være stridende mod Konkurrence-loven af 29. Marts 1924 at et tysk Firma forhandler et Produkt i Pakninger med dansk Tekst og med Angivelse af et dansk Firma som Forhandler . . . . .	121
21. Apr.	Skr. at en norsk Fabrikant, der her i Landet har søgt Forretningsforbindelse for Afsætning af en af ham fabrikeret Artikel, ikke kan antages at skulle være i Besiddelse af Adgangsbevis, naar hans Henvendelse ikke tilsigter at optage Bestillinger . . . . .	268
28. Apr.	Om Adgangsbeviser for udenlandske Firmaers Handelsrejsende, se Næringslov 28. April 1931 § 31 . . . . .	315
9. Maj	Skr. at en Matros i en Dampfærge ikke har Ret til uden Næringsbrev at forhandle Øl til Færgens Besætning . . . . .	411
27. —	Skr. ang. Handel med Malerier . . . . .	449
29. —	Skr. ang. Beværtning i Skibe . . . . .	450
16. Juni	Skr. at Indehaveren af et Firma, der sælger slagtede Svin, Kalve og Kvæg til Videreforhandling, skal have Grossererborgerskab . . . . .	477
20. —	Skr. at en Instrumentmager har Ret til paa Landet at optage Bestilling paa Brillor efter forevist Prøve . . . . .	493
20. —	Skr. at Handlende har Ret til at videresælge Vinfustager og Petroleumstønder som Kar, efter at de er overskaarne, naar de ikke underkastes en haandværksmæssig Bearbejdelse . . . . .	493
24. —	Skr. at en Detailhandler, der sælger stærke Drikke, er berettiget til samtidig som fri Næring at drive Markettenderi . . . . .	495
22. Juli	Skr. at en Færing i København kan sælge Klipfisk, der er tilvirket paa Færøerne, uden Næringsadkomst . . . . .	506
17 Aug.	Skr. at Forfærdigelse af Kitler henhører under Næringen som Forfærdiger af Beklædningsgenstande samt at Afsætning af disse Varer ved personlig Henvendelse efter den nye Næringslovs Ikrafttræden kun kan ske til Handlende og Næringsdrivende, i hvis Forretning Kitler anvendes . . . . .	512
17. Sept.	Skr. ang. hvad der kan forhandles fra et paa Gaden opstillet Avishus . . . . .	521
18. —	Skr. ang. Drift af et Markettenderi paa en Arbejdsplads med Salg af stærke Drikke og Tobaksvarer . . . . .	523
18. —	Skr. at der kræves Næringsadkomst paa Handel for at kunne sælge Reservedele til Landbrugsmaskiner . . . . .	524

	Side
19. Sept. Skr. at en Beværter har Ret til samtidig med sin Beværtning med stærke Drikke at drive Marketenderi som fri Næring.....	525
22. — Skr. at et Aktieselskab, der driver Skomagernæring, og som agter at overtage Repræsentationen for udenlandske Huse indenfor Skotøjsbranchen, skal have Borgerskab paa Groshandel.....	525
23. — Skr. at Forordn. 23. April 1845 ikke giver Hjemmel til at meddele Tilladelse for Opkøbere til at købe hele Flasker, og at der efter Næringsloven af 1931 udkræves Vandrebreve til denne Næring.....	529
24. — Skr. at en Person i Henhold til Næringslovens § 29 vil kunne optage Ordre paa Salg af en Bog ved Henvendelse til private og Forevisning af Bogen.....	531
12. Okt. Skr. at Udlejning af Vogne efter Næringsloven af 1931 ikke kan antages at være en Næring, hvortil Næringsbreve udkræves.....	562
12. — Skr. at Forhandling af Oplysningskort, fremstillede hos herværende Bogtrykkere, udkræver Næringsadkomst paa Handel.....	562
30. — Skr. ang. hvilket Borgerskab der udkræves til Tilvirkning af Frugtvin, Cider og Mjød.....	593
31. — Skr. at Næring med Tørring af Landbrugsprodukter maa antages at være fri.....	617
7. Nov. Skr. at Handel en gros med udenlandske Kartoffler er fri Næring.....	628
9. — Skr. at Flyttevirksomhed hører under Vognmandsnæring.....	629
3. Dec. Skr. at udenlandske Tæpper ikke maa forhandles med Afbildning af det danske Flag.....	689
22. — Bkg. om Opbevaring, Salg og Udlevering til teknisk Brug af Gifte og andre for Sundheden skadelige Stoffer.	717
28. — Skr. at det ikke er tilladt at forhandle udenlandske Papirservietter, paa hvis Etiket eller Indpakning er anbragt det danske Flag.....	758

### Obligationer.

*Regulativ for Indskrivning af Kbhvns. Kommunes Obligationer 31. Maj 1926 (340).*

31. Mrts. Stats- og Kommuneobligationer er stempelfri, se Lov 31. Marts 1931 § 2.....	123
---	-----

**Omnibuskørsel, se Motorvogne, Sporvogne.****Opfostringshuset.**

*Fundats for det kgl. Opfostringshus 29. Juni 1753 (86), Bestyrelsen overgaar til Magistraten, Rescr. 4. April 1781 (177), Vedtægt 30. Dec. 1857 § 3 (472). 31. Marts 1920 § 3 (Saml. 1925. 1350).*

11. Aug. Skr. at Enkebørnsunderstøttelse vil kunne gives en Dreng, der efter Moderens Død er optagen i det kgl. Opfostringshus . . . . . 509

**Overpræsidenten, jfr. Navneforandring, Separation, Underholdsbidrag, Ægteskab.**

12. Jan. Cirk. at Afsoning af Underholdsbidrag ikke finder Sted, naar Mangelen paa Evne til at betale skyldes Arbejdsløshed . . . . . 4
18. Aug. Skr. at Patienter, der i Henhold til Dom eller Overøvrighedens Resolution er indlagt i Sindssygehospitaller eller Aandssvageanstalter, ikke kan faa Tilladelse til at aflægge Besøg i deres Hjem uden Overøvrighedens Samtykke . . . . . 513
11. Nov. Lov ang. Inddrivelse af Underholdsbidrag, fastsat i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige . . . . . 631
28. Dec. Bekg. af Konvention om Inddrivelse af Underholdsbidrag . . . . . 755
30. — Anordn. ang. Inddrivelse af Underholdsbidrag, fastsat i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige . . . . . 759

**Plantesygdomme.**

*Lov om Bekæmpelse af smitsomme Plantesygdomme og Skadedyr 1. Juli 1927 (771).*

5. Nov. Bekg. om Bekæmpelse af Kartoffelaa . . . . . 622
5. — Tillæg til Bekg. af 21. Juli 1927 om Indførsel af Kartoffler . . . . . 623



**Politivæsen, jfr. Drosker, Helligdage.**

	<i>Lov ang. Omordning af Kbhvns. Politi 11. Febr. 1863 (665).</i>	
	<i>Lov Nr. 84 31. Marts 1928 (141).</i>	
	<i>Reglement for Politiraadet i Kbhvn. 24. Sept. 1929</i> <i>(Aarg. 1930 S. 581).</i>	
	<i>Regulativ for Kbhvns. Politis Indretning og Bestyrelse 12.</i> <i>Juni 1863 (687).</i>	
	<i>Lov om Statspolitiet 30. Juni 1919 (977).</i>	
	<i>Politivedtægt for Kbhvn. 1. Marts 1913 (653). Tillæg 29.</i> <i>April 1922 (1219). 5. Marts 1931 (53).</i>	
	<i>Lov om Færdsel 1. Maj 1923 (148), nu Lov 14. April</i> <i>1932.</i>	
	<i>Lov om Tilsyn med fremmede og rejsende 15. Maj 1875 (16).</i> <i>Midlertidige Ændringer Lov 31. Marts 1930. (100).</i>	
	<i>Lov om Sikkerhedsforanstaltninger mod Personer, der</i> <i>udsætter Retssikkerheden for Fare, 3. April 1924</i> <i>(1104).</i>	
	<i>Lov om Adgang til Sterilisation 1. Juni 1929 (288).</i>	
	<i>Borgerlig Straffelov 15. April 1930.</i>	
7. Jan.	Skr. at Politiet i Medfør af Bekg. 22. Dec. 1927 § 24 ved Udfærdigelse af Førerbevis for Personer, der ikke har deres fulde Førlighed, kan bestemme, at de ikke maa drive Virksomhed som Kørelærer.....	1
24. Febr.	Cirk. at Indregistrering af Motorkøretøjer skal ske paa Grundlag af en Attest, udstedt af en i Politikredsen beskikket motorsagkyndig Person.....	28
24. —	Cirk. at Læger, der har medvirket ved medico-legale Ligsyn ikke uden Politiets Tilladelse kan afgive Erklæ- ring om Dødsaaarsagen til Forsikringselskaber eller andre	28
28. —	Lov om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer..	34
28. —	Lov ang. Indførsel af forskellige Dyrearter.....	45
28. —	Bekg. om Gifte, der anvendes til Bekæmpelse af Plante- sygdomme og Insekter samt andre Dyr, der er skade- lige for Have- og Landbrug.....	45
28. —	Politiet autoriserer Giftbøger, se Bekg. 28. Febr. 1931 § 5.....	47
5. Mrts.	Tillæg til Politivedtægten af 1. Marts 1913.....	53
14. —	Politiet skal afgive Attest om, at der intet er til Hinder for at foretage Ligbrænding, forinden saadan maa ske, se Lov 14. Marts 1931 § 3.	

	Side
25. Mrts. Begg. ang. Dødsattester.....	106
25. — Regulativ for Udførelse af Ligbrænding.....	111
25. — Cirk. ang. Ligbrænding.....	112
25. — Begg. ang. Gebyrer for Opbevaring af Lig i retsmedicinsk Instituts Lighal (la morgue).....	119
28. — Cirk. ang. Bortlodninger indenfor Foreninger.....	122
31. — Lov om Vaccination mod Kopper.....	124
31. — Begg. om Indførsel af Pelsdyr og Harer.....	249
1. Apr. Cirk. ang. internationale Kørebeviser.....	260
20. — Anordn. om Ændring i Anordn. af 30. Maj 1928 om, hvad der maa falholdes som Honning.....	266
24. — Begg. om den offentlige Vaccination mod Kopper.....	269
28. — Lov om Ændring i Lov af 20. Dec. 1924 om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer.....	290
28. — Lov om Afgift af Motorkøretøjer.....	291
28. — Lov om Jagten.....	355
28. — Begg. om Retningsvisere og Stop signaler for Motorvogne.....	401
2. Maj Cirk. ang. Ikrafttræden af Lov om Afgift af Motorkøretøjer af 28. April 1931.....	405
8. — Skr. at Politiet har Ret til at underkaste visse Motorkøretøjer hyppigere Eftersyn.....	410
2. Juni Begg. om Tilvirkning og Forhandling af Ermol (Fedtemulsion) m. m.....	452
20. — Cirk. ang. Godkendelse af halvmassive Gummiringe til Motorkøretøjer.....	492
29. — Begg. om Ændring i Begg. af 22. Dec. 1917 om Motorvogne.....	497
15. Juli Cirk. ang. Fremgangsmaaden, naar Ret til at føre Motorkøretøj er tabt.....	505
27. — Begg. om Afgiftsfrihed for Motorvogne, der er hjemmehørende i Tyskland, og som i kort Tid opholder sig her.	508
15. Aug. Begg. at Bestemmelsen om Motorvognes Forsyning med Retningsvisere og Stop signal skal træde i Kraft 1. Jan. 1932.....	511
18. — Skr. at Patienter, der i Henhold til Dom eller Overøvrighedens Resolution er indlagt i Sindssygehospitaller eller Aandssvageanstalter, ikke kan faa Tilladelse til at af-	

	Side
lægge Besøg i deres Hjem uden Overovrighedens Samtykke.....	513
16. Sept. Cirk. ang. Godkendelse af halvmassive Gummiringe til Motorkøretøjer.....	518
23. — Skr. at Udgifterne til Tandbehandling for en i et Arresthus hensiddende Fange skal afholdes som Delinkventomkostninger.....	529
3. Okt. Cirk. ang. Lokaler, hvori lejlighedsvis forevises levende Billeder.....	538
10. Okt. Bekg. om Ændring i Bekg. om Motorkøretøjer af 22. Dec. 1927.....	559
3. Nov. Bekg. om Afgiftsfrihed for Motorvogne, hjemmehørende i Schweiz.....	621
22. Dec. Bekg. om Opbevaring, Salg og Udlevering til teknisk Brug af Gifte og andre for Sundheden skadelige Stoffer.	717
22. — Bekg. ang. Opkrævning af Vægtafgift af Motorkøretøjer i Henhold til Lov af 28. April 1931.....	731
30. — Cirk. ang. Ægteskabsattester til Brug ved Ægteskabs Indgaaelse i Udlandet.....	766
30. — Bekg. ang. Udstedelse af Ægteskabsattester til Brug ved Ægteskabs Indgaaelse i Udlandet.....	762

**Psykoteknisk Institut.**

25. Febr. Ansættelse af en Fagpsykolog i 5. Lønklasse.....	33
--	----

**Radio.**

*Lov om Radiospredning 21. Marts 1930 (75).*

*Lov om Foranstaltninger mod Forstyrrelser af Radiomodtagning 31. Marts 1931 (131).*

*Bestemmelser for Anbringelse af Antenner over Gader og Veje i Kbhn. 15. Febr. 1927 (556).*

19. Febr. Bekg. om Afgift af Radioapparater i Aaret 1931—32..	26
31. Mrts. Lov om Foranstaltninger mod Forstyrrelser af Radiomodtagning.....	131

**Registrering**, jfr. Firma, Folkeregister.

*Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura 1. Marts 1889 (69). Tillæg 27. Marts 1929 (141).*

*Lov om Aktieselskaber 15. April 1930 (143).*

*Lov om Forenings-Registret 31. Marts 1926 (181).*

*Lov om Folkeregistre 14. Marts 1924 (505).*

**Regnskabsvæsen**, jfr. Kassevæsen.

*Lov om Statens Regnskabsvæsen og Revision 31. Marts 1926 (128).*

*Regulativ for Kbhvns. Kommunes Regnskabsvæsen 2. Jan. 1928 (7).*

27. Nov. Vejere og Maalers Regnskab skal hvert Aar indsendes til Magistraten, se Bekg. 27. Nov. 1931 § 7. . . . . 665

**Renovationsvæsen**.

5. Mrts. Om Bortkørsel af Husaffald, se Politivedtægt 5. Marts 1931 § 94 og 96. . . . . 62

**Revision**.

28. Apr. Om statsautoriserede Revisorer, se Næringslov 28. April 1931 § 65—73. . . . . 325

**Rundetaarn**.

*Bestyrelsen af Rundetaarn overgaar til Magistraten. Skr. 30. Jan. 1929 (23). 19. Dec. 1929 (424).*

Separation og Skilsmisse, jfr. Ægteskab.

**Skattevæsen.**

Side

- Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne 15. Maj 1903 (331). Lov om kommunale Ejendomsskatter 31. Marts 1926 (150).*
- Lov om Indkomstskat til Kbhvns. Kommune 18. April 1910 (694). Lov vedr. personlig Skat til Kommunen 29. Marts 1924 (555) ændret ved Lov 15. April 1930 (323). Lov om en overordentlig Indkomstskat til Kbhvns. og Frberg Kommuner samt om midlertidige Ændringer i Lov Nr. 110 af 18. April 1910, 22. Dec. 1919 (1294). Lov om Forlængelse af midlertidige Bestemmelser ang. Skatteligningen i Kbhvn. og Frberg 30. Jan. 1925 (968).*
- Lov om Dækningsafgift til Sogne og Amtskommuner 14. Juli 1927 (857).*
- Lov om Selvangivelse af Formue 13. Okt. 1917 (306). Anordn. ang. Regler for Paaligningen i Kbhvn. af Indkomst- og Formueskat til Staten samt ang. Forandringer i og Tillæg til de for den kommunale Indkomstskat i Kbhvn. gældende Bestemmelser 20. Juli 1922 (1543). Ændring i § 11 Anordn. 30. Marts 1925 (1034).*
- Lov om kommunale Ejendomsskatter 31. Marts 1926 (150), ændret ved Lov 30. Jan. 1929 (37).*
- Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten 10. April 1922 (1137). Tillæg Lov 22. Dec. 1927 (1156).*
- Lov om Beskatning til Staten af faste Ejendomme 7. Aug. 1922 (1574).*
- Lov om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer 14. Juli 1927 (858), ændret ved Lov 28. April 1931 (290).*
- Lov om Afgift af Motorkøretøjer, 28. April 1931 (291), Lov 23. Marts 1932.*
- Lov om Hundefafgift samt om Straf og Erstatning for Skade, foraarsaget af Hunde 18. April 1925 (1116).*
- Lov om Jernbaneskyld 12. Febr. 1924 (441).*
- Lov om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger 1. April 1922 (1006).*
- Lov om Stempelafgift 1. April 1922 (1012). Bekg. 23. April 1929 (196), Lov 31. Marts 1931 (123), Lov 23. Marts 1932.*
- Lov om Afgift af Arv og Gave 10. April 1922 (1108).*
- Lov om Afgift til Stat og Kommuner paa Omsætningen af stærke Drikke 22. Marts 1930 (84).*
- Lov om Stempelafgift af topografiske Kort 18. Febr. 1929 (57).*

	Side
29. Jan. Bekg. om Overenskomst med Finland om visse Rederivirksohmeheders Fritagelse for Skat af Indtægter eller Udbytte, hidrørende fra Driften af finske Skibe.....	10
12. Febr. Besl. om at udskrive Indkomstskatten for Aaret 1931—32 med Grundbeløbet med Fradrag af 10 pCt.....	22
25. — Viceskattedirektøren benævnes fremtidig Vicedirektør..	31
28. Apr. Lov om Afgift af Motorkøretøjer.....	291
28. — Om Tillægsligning til Præste-, Degne- og Klokkerpengene, se Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen af 28. April 1931 § 29.....	352
28. — Lov om Ændring i Lov af 20. Dec. 1924 om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer.....	290
30. — Besl. om Opførelse af en Bygning til Skattevæsenets Administration.....	405
10. Juni Bekg. om Handelstraktat med Tyrkiet.....	462
17. — Cirk. ang. Ansættelse til Grundstigningsskyld.....	478
12. Aug. Bekg. om Fritagelse for Skat af Indtægter, hidrørende fra norske Rederivirksohmeheder.....	510
4. Sept. Bekg. om en med Island afsluttet Overenskomst om Lempelser i Beskatningen med Hensyn til Indkomstskat til Kommunen i Tilfælde af Dobbeltbeskatning.....	515
19. Okt. Tillæg til Indkomst- og Formueskat for Aaret 1931—32, se Lov 19. Okt. 1931 § 12 ff.....	567
3. Nov. Bekg. om Afgiftsfrihed for Motorvogne, hjemmehørende i Schweiz.....	621
19. — Besl. ang. Dækningsafgiften i Henhold til § 23 i Lov af 31. Marts 1926.....	640
19. — Besl. ang. Oprettelse af nye Roder.....	640
11. Dec. Vedtægt for Opkrævning af Dækningsafgift i København.....	692
22. — Bekg. ang. Opkrævning af Vægtafgift af Motorkøretøjer i Henhold til Lov 28. April 1931.....	731

Skolevæsen.

	<i>Anordn. om Borger- og Almueskolevæsenet i Kbhvn. 20. Marts 1844 (123). Lov om nogle Forandringer heri 29. Dec. 1857 (469). Lov om Skolegangen og Udskrivning af Skolen 2. Maj 1855 (344). Lov 17. Maj 1916 (876). Lov om forskellige Forhold vedr. Folkeskolen 24. Marts 1899 (349). Lov 29. Marts 1904 (606). Lov om den højere Undervisning i Kbhvns, Frberg og Gentofte Kommuner 20. Marts 1918 (511). Lov 29. Marts 1924 (694).</i>	
	<i>Lov om Tilskud af Statskassen til Kbhvns kommunale Skolevæsen 22. Dec. 1919 (1309).</i>	
	<i>Lov om Tilskud til Ungdomsskoler og Aftenskoler 19. Marts 1930 (63).</i>	
	<i>Lov om Lønninger for Folkeskolens Lærere 28. April 1931 (375).</i>	
	<i>Lov om Skolebespisning 23. Maj 1902 (218).</i>	
	<i>Lov om Skoleafgift 30. Juni 1919 (989). Lov 29. Marts 1924 (693).</i>	
	<i>Lov om døvstumme Børns Undervisning 31. Marts 1926 (109).</i>	
	<i>Lov om blinde Børns Undervisning 31. Marts 1926 (113).</i>	
25. Febr.	Ansættelse af en Fuldmægtig i 5. Lønklasse i Skoledirektionens Kontor.....	32
31. Mrts.	Lov om Vaccination mod Kopper.....	124
24. Apr.	Bekg. om den offentlige Vaccination mod Kopper.....	269
28. —	Lov om Lønninger for Folkeskolens Lærere.....	375
21. Maj	Skr. ang. Lønninger for Vikarer og Timelærere ved Københavnskommuneskoler.....	445
28. —	Besl. at Vaccination foregaar paa Seruminstitutet.....	450
18. Juni	Cirk. ang. Fordeling af Understøttelser til ubemidlede Elever paa godkendte Husholdningsskoler.....	487
26. Aug.	Skr. at Lønningen til Timelærere, Vikarer m. fl. indtil videre er uforandret.....	514
3. Okt.	Cirk. ang. Lokaler, hvori lejlighedsvis forevises levende Billeder.....	538

Spedition.

28. Apr.	Om Speditionsnæringen, se Næringslov 28. April 1931 § 61.....	324
----------	---	-----

**Sporveje.**

	<i>Kommunen overtager Driften af de københavnske Sporveje 1. Aug. 1911. Skr. 5. Sept. 1911 (231) — af de frederiksbergske Sporveje 1. Juli 1919. Overenskomst 30. Juni 1919 (1012). Lov om Paaligning af kommunale Bidrag fra Grundejere i Gentofte og Gladsaxe Kommuner i Anledning af Sporvejsanlæg 30. Juni 1922 (1529).</i>	
	<i>Reglement for Omnibuskørsel, Kaperkørsel o. lign. Kørsel i Kbhvn. 24. April 1923 (142).</i>	
	<i>Lov om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer 4. Juli 1927 (809).</i>	
	<i>Regulativ for Omnibuskørsel med Motorkøretøjer 17. Juli 1928 (301). Bekg. 1. Juli 1929 (306).</i>	
6. Febr.	Bekg. om Eneretsbevilling for Københavns Kommune til Anlæg og Drift af Sporveje fra Farimagsgade til Tietgensgade, fra Axeltorv til Trommesalen og i en Del af Hammerichsgade . . . . .	15
25. —	En Stilling som Værkstedsinspektør i 4. Lønklasse omnormeres til Værkstedsbestyrer i 2. Lønklasse . . . . .	31
31. Mrts.	Bekg. om Eneretsbevilling paa Anlæg og Drift af en Sporvejslinie fra Vesterbrogade ad Vester Fælledvej og Lyrskovsgade til Enghavevej og fra Tietgensgade til Hambroesgade . . . . .	248
10. Apr.	Bekg. om Eneretsbevilling til Anlæg af en Sporvej i Holmens Kanal ad Havnegade og over den nye Bro til Børgsgade . . . . .	262
21. Maj	Besl. om at opføre en Ventesals- og Folkelokalebygning i Sporsløjfen ved Lyngbyvej . . . . .	445
17. Dec.	Besl. om at ombygge Ventesals- og Folkerumsbygningen i Brønshøj . . . . .	708

**Stadens faste Ejendomme, Direktoratet for.**

25. Febr.	Ansættelse af en Ekspeditionssekretær og Omnormering af en Fuldmægtig- til Ekspeditionssekretærstilling . . . . .	31
-----------	---	----

**Stadens Lønnings- og Pensionsvæsen, Direktoratet for**

10. Okt. 1930	Embedet som Direktør nedlægges og et Kontorchefembede i Direktoratet oprettes ( <i>Aarg. 1930</i> ) . . . . .	496
---------------	---	-----



	Side
<b><u>Stadens Vedtægt, jfr. Tjenestemænd.</u></b>	
<i>Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920, optrykt med samtlige Ændringer indtil 15. April 1926 som Tillæg til Aargang 1925 (1349).</i>	
25. Febr. Skr. hvori stadfæstes Normeringsændringer som Tillæg til og Ændring i Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920..	30
7. Okt. Skr. ang. Vedtægtsændring, hvorefter ansættes en Ekspeditionssekretær og en Arkitekt under Bygningskommissionen og en Stilling som Bygningsassistent nedlægges.....	557
 <b><u>Stadsarkitektens Direktorat.</u></b>	
25. Febr. Ansættelse af en Overingeniør i 2. Lønklasse med 2000 Kr. Bestillingstillæg, Omnormering af en Arkitekt fra 5. til 4. Lønklasse og Ansættelse af en Ingeniør i 5. Lønklasse.....	31
 <b><u>Stadsingeniørens Direktorat.</u></b>	
25. Febr. Ansættelse af en Ingeniør i 3. Lønklasse og en Arkitekt i 3. Lønklasse.....	32
 <b><u>Stadskonduktøren.</u></b>	
<i>Lov om Geodætisk Institut 31. Marts 1928 (140). Lov om Stempelafgift af topografiske Kort 18. Febr. 1929 (57).</i>	
25. Febr. Ansættelse af 3 Fuldmægtige i 5. Lønklasse.....	31
 <b><u>Stadslægen.</u></b>	
31. Mrts. Udsættelse af og Fritagelse for Vaccination mod Kopper bevilges af Stadslægen, se Lov 31. Marts 1931 § 1....	124
 <b><u>Statistik.</u></b>	
22. Dec. Cirk. ang. Tilvejebringelse af statistiske Oplysninger til Brug ved Beregningen af Statens Tjenestemænds Reguleringstillæg.....	742

**Statstidende, jfr. Bekendtgørelser.**

*Lov om Statstidende 23. Jan. 1903 (290), Tillæg til denne  
Lov 10. Maj 1912 (384), 31. Marts 1928 (139).*

**Stempelafgift.**

31. Mrts. Lov om Ændring i Lov om Stempelafgift af 1. April  
1922..... 123

**Straffelovgivningen.**

*Almindelig borgerlig Straffelov 10. Febr. 1866. Borgerlig  
Straffelov 15. April 1930 (193).  
Midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen  
1. April 1911 (38), 22. Dec. 1928 (427).*

**Sundhedsvæsen, jfr. Hospitalsvæsen, Kvægsygdomme,  
Politivæsen.**

*Lov om Embedslægevæsenets Ordning 21. April 1914 (123).  
Lov 23. April 1925 (1340).  
Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Ud-  
bredelse 10. Maj 1915 (432). Lov 1. April 1925  
(1059).  
Lov om Tilvejebringelse af Sundhedsvedtægter 12. Jan.  
1858 (496). Lov 28. Marts 1868 (222).  
Sundhedsvedtægt for Kbhvns. Kommune 4. Nov. 1918  
(686). Tillæg: Bekg. 23. Jan. 1920 (Transport af  
Gødning) (13). Bekg. 4. Dec. 1920 (Ændring af § 3  
og 5) (407). Bekg. 6. April 1922 (Tilsyn med Gaards-  
pladser m. v.) (1105). Bekg. 25. Nov. 1927 (Gas-  
badeapparater) (1120). Bekg. 30. Okt. 1930 (Larm,  
Kødvarer, Mælk, Skoler og Bornehaver) (499).  
Lov om kommunal Lægehjælp 21. April 1914 (132).  
Tillæg 30. Maj 1927 (669).  
Lov om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer 28.  
Febr. 1931 (34).  
Lov om Jordmodervæsenet 13. Juni 1914 (180). Lov  
23. Juni 1920 (249).  
Lov om Apotekervæsenet 31. Marts 1932.  
Lov om Udovelse af Tandlægevirksomhed 25. Febr. 1916  
(735).  
Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse  
12. Marts 1918 (441).  
Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Rotter 29. Marts  
1924 (596).*

	Side
28. Febr. Lov om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer..	34
28. — Bekg. om Gifte, der anvendes til Bekæmpelse af Plante- sygdomme og Insekter samt andre Dyr, der er skadelige for Have- og Landbrug.....	45
28. — Lov om Indførsel af forskellige Dyrearter.....	45
17. Mrts. Regulativ for Bagerier og Konditorier i Henhold til Lov af 9. Juni 1920.....	78
25. — Bekg. ang. Dødsattester.....	106
31. — Lov om Vaccination mod Kopper.....	124
31. — Bekg. om Indførsel af Pelsdyr og Hærer.....	249
20. Apr. Anordn. om Ændring i Anordn. af 30. Maj 1928 om, hvad der maa falldes som Honning.....	266
24. — Bekg. om den offentlige Vaccination mod Kopper.....	269
24. — Regulativ for Dag hjem.....	274
24. — Regulativ for Halvdagsbørnehaver.....	276
24. — Regulativ for Vuggestuer.....	279
24. — Bestemmelser vedr. Rengøring af Asyler, Børnehjem, Dag hjem, Vuggestuer o. lign.....	281
24. — Vejledning for Asyler, Børnehaver, Dag hjem, Vuggestuer o. lign. ang. smitsom Sygdom.....	282
28. — Anordn. hvorved de i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 12. April 1911, 2. Afsnit, indeholdte Regler bringes til Anvendelse overfor Dengue-Feber.....	402
11. Maj Reglement for Udførelse og Drift af Anlæg til Frem- bringelse af Røntgenstråler.....	411
28. — Besl. at Vaccination foregår paa Seruminstitutet.....	450
2. Juni Bekg. om Tilvirkning og Forhandling af Ermol (Fedt- emulsion) m. m.....	452
13. — Om Lægeattester til Brug for Arbejderforsikringsraadet.	424
22. Dec. Bekg. om Opbevaring, Salg og Udlevering til teknisk Brug af Gifte og andre for Sundheden skadelige Stoffer.....	717
22. — Bekg. om Apotekeres Udlevering af Gifte og andre for Sundheden skadelige Stoffer.....	727

### Svendeprøver.

25. Febr. Bekg. om Indførelse af tvungen Læreprøve i Maler- faget.....	30
28. Mrts. Bekg. om tvungen Læreprøve i Sadelmager- og Tapetserer- faget.....	123

	Side
31. Okt. Beg. om tvungen Læreprøve i Bogtrykfaget.....	593
2. Nov. Beg. om Læreprøve i Snedkerfaget.....	617

### Sygekasser, jfr. Forsikring, Forsørgelsesvæsen.

<i>Lov om anerkendte Sygekasser 10. Maj 1915 (501). Ændringer i denne Lov samlet i Bekg. 19. April 1929 (158), ændret ved Lov 15. April 1930 (323).</i>	
<i>Lov om Tilsyn med Begravelseskasser 27. Marts 1929 (134).</i>	
19. Mrts. Beg. ang. de Indtægts- og Formueforhold, som betinger en Persons Optagelse og Forbliven i en anerkendt Sygekasse.....	90
20. Juni Beg. om de Indtægts- og Formueforhold, der betinger en Persons Optagelse og Forbliven i en anerkendt Sygekasse.....	491
18. Sept. Beg. ang. de Indtægts- og Formueforhold, der betinger en Persons Optagelse i en anerkendt Sygekasse.....	522

### Sygelønsregulativ, se Tjenestemænd.

### Søer.

31. Mrts. Fiskeriretten i Søer tilkommer de tilstødende Lodsejere eller den, der ejer Fiskevandet, eller som har erhvervet en særlig Ret til Fiskeri, se Lov om Ferskvandsfiskeri 31. Marts 1931 § 1.....	167
13. Apr. Overenskomst hvorved Kommunen erhverver Fiskeriretten i Utterslev Mose.....	263

### Tinglysning.

*Lov om Afgifter ved Tinglysning 1. April 1922 (optrykt med Ændringer i Bekg. 23. April 1929 (261)).*

**Tjenestemænd og Arbejdere, jfr. Stadens Vedtægt.**

*Om Tjenestemænd, se Stadens Vedtægt 31. Marts 1920 §§ 40—104 (Saml. 1925 S. 1374 ff.).*

*Sygelonsregulativ for de under Kbhvns Kommune ansatte Tjenestemænd 10. April 1922 (1184) Skr. 27. Maj 1922 (1299). Jfr. Stadens Vedtægt § 66.*

*Regulativ for Lægebehandling af de ved Hospitalsvæsenet, Forsørgelsesvæsenets Stiftelser og Fængelsvæsenets Sygeafdelinger ansatte Tjenestemænd 27. Juni 1921 (775). jfr. Stadens Vedtægt § 67.*

*Ferieregulativ for de under Kbhvns Kommune ansatte Tjenestemænd 10. April 1922 (1197), Skr. 27. Maj 1922 (1300), Skr. 31. Maj 1923 (207), Skr. 16. Juli 1925 (1214), Skr. 9. Okt. 1928 (362), jfr. Stadens Vedtægt § 68—71.*

*Tjenesteboliger, se Stadens Vedtægt § 91—94, Regulativ for Tjenesteboligers Udstyrelse 27. Marts 1922 (986), Skr. 31. Okt. 1927 (1101), Regulativ for Tjenesteboligers Vedligeholdelse 27. Marts 1922 (988). Instruks for Tjenesteboligers Behandling, Syn af disse samt Overtagelse og Aflevering 27. Marts 1922 (991).*

*Regulativ for Fradrag for Naturalydelser 22. Marts 1920 (76), 23. Maj 1921 (742), 9. Juni 1921 (761), 17. Marts 1922 (977), 10. Juni 1922 (1327), 28. Juni 1923 (250), Skr. 23. Marts 1926 (66), 29. Juni 1928 (291), 14. April 1931 (263).*

*Bestemmelser om forskellige Ydelser udenfor den normale Løn 29. Sept. 1919 (1138), Skr. 1. Juli 1922 (1533), Skr. 3. Juli 1925 (1208), Skr. 13. Aug. 1926 (381), Skr. 4. Sept. 1926 (398), Skr. 21. Marts 1928 (46).*

*Brug af Tjenestejord Skr. 20. Marts 1923 (77).*

**A. Tjenstlige Forhold.**

- |           |   |    |
|-----------|---|----|
| 29. Jan.  | Skr. at en fraskilt kvindelig Tjenestemand's Børn, hvis Fader er i Live, efter Moderens Død ikke har Ret til Efterindtægt eller Pension . . . . .   | 10 |
| 10. Febr. | Skr. ang. Udfærdigelse af Ansættelsesbreve for budgetmæssigt lønnede Personer, der ansættes efter 1. April 1931 og som ikke henføres til nogen Lønklasse i pensionsretlig Henseende . . . . . | 17 |

	Side
24. Febr. Bekg. om at den maanedlige Leveattest ved Statens Pensionsudbetalinger m. v. afløses af en aarlig Attest samt en paa Tro og Love afgivet Erklæring.....	27
2. Mrts. Skr. ang. Beregning af Brændselsprisen i April Kvartal 1931 i Henhold til Fradragsregulativet.....	49
31. — Lov om Statens Tjenestemænd.....	192
14. Apr. Skr. at § 2 i Regulativ af 22. Marts 1920 for Fradrag af Naturlzydclser er ændret.....	263
21. — Skr. at Ansættelser efter Vedtægtens § 108 foretages af de enkelte Afdelinger og at Ingeniører, Arkitekter, Kontormedhjælperc m. fl. ikke kan ansættes efter denne Bestemmelse.....	267
28. Apr. Tjenestemænd skal, forinden de erhverve Næringsbrev, godtgøre at de Betingelser, der herfor er foreskrevet i Tjenestemandsløven eller kommunale Regulativer, er opfyldt, se Næringslov 28. April 1931 § 3.....	304
1. Juni Skr. ang. Brændselsprisen i Henhold til Fradragsregulativet for Juli Kvartal 1931.....	451
1. Sept. Skr. ang. Brændselsberegningen i Oktober Kvartal 1931 i Henhold til Fradragsregulativet.....	514
1. Dec. Skr. ang. Brændselsprisen i Januar Kvartal 1932 i Henhold til Fradragsregulativet.....	676

### B. Lønninger, Dyrtidstillæg m. v.

4. Febr. Skr. ang. Dyrtidstillæget for Halvaaret April til September 1931.....	14
7. — Skr. ang. Nedsættelse af Konjunkturtillæget fra 1. April 1931.....	16
10. — Skr. ang. Konjunkturtillæget fra 1. April 1931.....	17
7. Mrts. Skr. at det i 1928 tilstaaede Ekstra Dyrtidstillæg indtil videre fremdeles skal ydes.....	63
14. Apr. Skr. at Lønnen til Ingeniører, Arkitekter, Tegncrc m. fl. skal nedsættes i samme Forhold som tilsvarende Tjenestemandslønninger.....	263
21. Måj Skr. ang. Lønninger for Vikarer og Timelærere ved Københavns Kommuneskoler.....	445
23. Juni Skr. ang. Beregning af Afkortning i Lønnen for Tjenestemænd med Tjenestebolig og om Lønning til de i Vedtægtens § 105 nævnte Tjenestemænd.....	494
26. — Skr. ang. Ændringer i Bestemmelser vedr. Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg.....	496
22. Dec. Cirk. at der hvert Aar skal tilvejebringes Oplysning om Detailprisen paa Fødevarer, Brændsel, m. v. samt Oplysninger om Huslejen for Beboelseslejligheder til Brug ved Beregning af Statens Tjenestemandsløvs Reguleringstillæg.....	742

**C. Pensionsforhold.**

18. Juli	Skr. at en Tjenestemands Hustru, der ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, ikke har Ret til Enkepension, selv om hun opnaar Æresoprejsning.....	506
----------	--	-----

**D. Kommunale Arbejdere.**

29. Juni	Besl. at Bestemmelser om værkstedstekniske Samraad i Institutioner under Københavns Kommune forlænges til 1934.....	497
21. Dec.	Skr. ang. Udbetaling af Løn til Lønarbejdere i Juleugen.	716

**Torvevæsen, jfr. Husdyr, Næringsvæsen. Sundhedsvæsen.**

31. Jan.	Lov ang. Udførsel af levende Husdyr.....	11
28. Febr.	Lov om Indførsel af forskellige Dyrearter.....	45
5. Mrts.	Besl. ang. Opførelse af en ny Slagtehal, Kølehusbygning, Flæskehal m. m. (Kødbyen) paa det tidligere Gasværks Grund paa Vesterbro.....	63
20. —	Overenskomst med Statsbanerne om Spor- og Tunnellanlæg ved den nye Flæskehalstation.....	92
31. —	Beg. om Indførsel af Pelsdyr og Harer.....	249
28. Apr.	Om Torvehandel, se Næringslov 28. April 1931 § 49 flg..	321
28. —	Lov om Tillæg til Lov af 31. Marts 1928 om Udførsel, Indførsel og Forhandling af Æg.....	341
4. Juni	Beg. om Tillæg til Beg. af 30. April 1928 om Udførsel og Indførsel af Æg.....	461
5. Nov.	Tillæg til Beg. af 21. Juli 1927 om Indførsel af Kartoffer.....	623
12. Dec.	Cirk. ang. Dyrlægernes Betaling for offentlige Forretninger.....	693
16. —	Lov ang. Udførsel af levende Husdyr m. v.....	706

**Translatører.**

28. Apr.	Om statsautoriserede Translatører, se Næringslov 28. April 1931 § 74—77.....	329
----------	--	-----

**Ulykkesforsikring, se Arbejdsforhold.**

**Underholdsbidrag**, jfr. Overpræsidenten, Forsørgelses-  
væsen.

	<i>Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Hustruers og Ægtebørns Retsstilling 27. Maj 1908 (149), Lov 29. April 1913 (747), Lov 4. Novbr. 1924 (868).</i>	
	<i>Lov indeholdende Bestemmelser om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre 27. Maj 1908 (131), Lov 29. April 1913 (751), Lov 3. Novbr. 1924 (869).</i>	
	<i>Lov om etaarig Fastsættelse af Normalbidrag 22. Decbr. 1919 (1310).</i>	
12. Jan.	Cirk. at Afsoning af Underholdsbidrag ikke finder Sted, naar Mangelen paa Evne til at betale skyldes Arbejdsløshed.....	4
15. Aug.	Skr. at en Adoptivfader, der gifter sig med Børnets Moder, ikke derved mister sin Ret til Underholdsbidrag fra Børnets Fader og til Bidragets forskudsvis Udbetaling af det offentlige.....	511
11. Nov.	Lov ang. Inddrivelse af Underholdsbidrag, fastsat i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige.....	631
28. Dec.	Beg. af Konvention om Inddrivelse af Underholdsbidrag.....	755
30. —	Anordn. ang. Inddrivelse af Underholdsbidrag, fastsat i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige.....	759
30. —	Cirk. ang. det for Tiden 1. Juli 1932 til 30. Juni 1933 fastsatte Normalbidrag.....	764

**Utterslev Mose.**

13. Apr.	Overenskomst, hvorved Kommunen erhverver Fiskeriretten i Utterslev Mose.....	263
----------	--	-----

**Vaccination.**

31. Mrts.	Lov om Vaccination mod Kopper.....	124
24. Apr.	Beg. om den offentlige Vaccination mod Kopper.....	269
28. Maj	Besl. at Vaccination foretages paa Seruminstitutet....	450
19. Okt.	Ændring i Beg. af 24. April 1931 om Vaccination mod Kopper.....	576



Valg.

	<i>Lov om Valg til Rigsdagen 11. April 1920 (158). Lov 28. Juni 1920 (260).</i>	
	<i>Lov om Folkeafstemning i Anledning af Grundlovsforandringer 23. Juni 1920 (252).</i>	
	<i>Lov om kommunale Valg 29. Marts 1924 (652), ændret ved Lov Nr. 131 4. April 1928 (200).</i>	
	<i>Valg af Bestyrelse for Hjælpekassen i Kbhvn. Lov 11. Febr. 1921 (505). Cirk. 26. Aug. 1930 (481).</i>	
5. Mrts.	Besl. ang. Oprettelse af et nyt Afstemningsomraade i 12. Valgkreds med Afstemningssted i Grøndalsvænge Skole.....	63

**Valuta**, se Kriseforanstaltninger.

Vandsyn.

31. Mrts.	Spørgsmaal vedr. Fiskerirettigheder i ferske Vande henhører under Vandsynsmændene, se Lov om Ferskvandsfiskeri 31. Marts 1931 § 12.....	177
-----------	---	-----

Vandvæsen.

	<i>Lov om Tillæg til Lov om Vands Afledning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880. Lov Nr. 150 1. Juli 1927 (807).</i>	
	<i>Lov om Vandforsyningsanlæg 31. Marts 1926 (92).</i>	
	<i>Lov om Berettigelsen til at udføre Arbejder vedk. Vand-, Gas- og Elektricitetsværker 23. Jan. 1903 (288), ændret ved Lov 19. Marts 1930 (53).</i>	
25. Febr.	Omnormering af en Ingeniør fra 4. til 3. Lønklasse og af en Konstruktor i 7. Lønklasse til Fuldmægtig i 5. Lønklasse.....	32
26. —	Besl. om at anlægge en ny Hovedvandedning til Christianshavn.....	34
26. —	Besl. om at opføre et Vandbeholderanlæg ved Tinghøj i Buddinge, at nedlægge Søndermarksbassinet som Vandbeholder og at ombygge Maskinanlægget ved Thorsbro og Gl. Kongevej.....	34
25. Juni	Besl. om Udvidelse af Vandindvindingsanlægget ved Brokilde og Marbjerg samt Anlægget ved Tinghøj.....	496
22. Sept.	Bekg. om Autorisation som Gas-, Vand- og Kloakmester.	526

	Side
5. Okt. Beg. ang. Gas- og Vandmesterprøvens Ophør.....	541
6. — Beg. om Bemyndigelse som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation og som Gas-, Vand- og Kloakmester	542
6. — Beg. ang. Prøven som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation.....	546
6. — Ændring i og Tillæg til Instruks for Gas- og Vandmestre af 22. Sept. 1930.....	546

### Vekselerere.

28. Apr. Om Vekselerernæringen se Næringslov 28. April 1931 § 58.....	324
---	-----

### Vognmænd.

28. Apr. Om Vognmandsnæringen, se Næringslov 28. April 1931 § 64.....	325
---	-----

### Værgemaal, jfr. Forældremyndighed.

<i>Lov om Umyndighed og Værgemaal 30. Juni 1922 (1433).</i>	
<i>Lov om umyndiges Midler 26. Maj 1868 (250) § 11.</i>	
<i>Lov om Skifte 30. Nov. 1874 § 14.</i>	
<i>Lov om Formueforholdet mellem Ægtefæller 7. April 1899 § 21 (360).</i>	
<i>Lov om Ægteskabets Retsvirkninger 18. Marts 1925 §§ 55 og 39 (996).</i>	
<i>Fr. 11. Sept. 1839 om bortblevne Personers Formue § 7 (591).</i>	
<i>Lov 20. April 1926 § 2 om Ægtefællers Arveret (304).</i>	
<i>Lov om Adgang til Sterilisation 1. Juni 1929 § 2 (288).</i>	
<i>Borgerlig Straffelov 15. April 1930 § 70 (213).</i>	
15. Jan. Skr. at naar en sindssyg Persons Slægt ikke vil andrage om hans Umyndiggørelse, og denne er nødvendig af Hensyn til Behandling af et Bo eller for at kunne kvittere for Pension, maa Politimesteren fremsætte Andragende om Umyndiggørelse.....	5
3. Febr. Skr. at Genanbringelse af Aktiver, der indestaar i Overformynderiet under særskilt Bestyrelse, kan ske i de af danske Telefonselskaber udstedte Obligationer.....	14

	Side
14. Mrts. Skr. at der kun under særlige Omstændigheder bør meddeles en Værge Godkendelse af at vedgaa Arv og Gæld i et Dødsbo, særligt naar der i dette findes Kautionsforpligtelser.....	75
11. Maj Skr. at en midlertidig beskikket Værge for en sindssyg Person ikke kan kvittere for en ham tilfalden Arv eller administrere Arvemidlerne.....	438
6. Juni Skr. at en Værge, der er beskikket til paa Skifte at varetage eventuelle Arvingers Tarv, ikke uden Overøvrighedens Samtykke kan vedgaa Arv og Gæld i Boet....	462
3. Okt. Skr. at et i Henhold til Lov af 7. April 1899 § 21 oprettet Tilsynsværgemaal for en Hustru bortfalder ved Mandens Død.....	539
26. — Skr. at Skiftebehandlingen af en for en borteblevet Person i Overformynderiet bestyret Kapital skal foretages af Skifteretten paa det Sted, hvor den borteblevne havde sit sidste Hjemting.....	590
11. Nov Lov vedr. international privatretlige Bestemmelser mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Ægteskab, Adoption og Værgemaal.....	629
15. Dec. Skr. at Magistraten skal give Overformynderiet Underretning om udfærdigede Værgebeskikkelser.....	705
28. — Bekg. ang. Konvention mellem Danmark og de andre nordiske Lande om Bestemmelser om Ægteskab, Adoption og Værgemaal.....	748
30. — Anordn. at Konventionen ang. Ægteskab, Adoption og Værgemaal træder i Kraft 1. Jan. 1932.....	759

### Værgeraad og Værgeraadssager.

*Lov om Værgeraadsforsorg 31. Marts 1926 (206).*

### Ægteskab.

*Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning 30. Juni 1922 (1410), Ændring: Lov 18. Marts 1925 (1010).*

*Lov om Ægteskabets Retsvirkninger 18. Marts 1925 (996).  
Lov 11. Novbr. 1931 (631).*

*Lov om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo, 20. April 1926 (304).*

*Bekg. om Indtegnning af Ægtepagter 28. Novbr. 1925 (1315).*

21. Apr. Skr. at borgerligt Ægteskab kan foretages Søn- og Helligdage, hvis Parterne ønsker det.....	266
--	-----

	Side	
8. Juli	Skr. at en Borgmester vil kunne vælge en Stedfortræder til at foretage borgerlige Vielser om Søndagen . . . . .	502
11. Nov.	Lov vedr. international privatretlige Bestemmelser mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Ægteskab, Adoption og Værgemaal . . . . .	629
11. —	Lov om Tillæg til Lov 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkninger . . . . .	631
28. Dec.	Beg. ang. Konvention mellem Danmark og de andre nordiske Lande om Bestemmelser om Ægteskab, Adoption og Værgemaal . . . . .	748
30. —	Anordn. at Konventionen ang. Ægteskab, Adoption og Værgemaal træder i Kraft 1. Jan. 1932 . . . . .	759
30. —	Anordn. at Lov af 11. Nov. 1931 om Tillæg til Lov om Ægteskabets Retsvirkninger af 18. Marts 1925 træder i Kraft 1. Jan. 1932 . . . . .	762
30. —	Beg. ang. Udstedelse af Ægteskabsattester til Brug ved Ægteskabs Indgaaelse i Udlandet . . . . .	762
30. —	Cirk. ang. Ægteskabsattester til Brug ved Ægteskabs Indgaaelse i Udlandet . . . . .	766
30. —	Cirk. ang. i hvilke Tilfælde udenlandske Skilsmissebevillinger og -domme afgiver tilstrækkeligt Bevis for et tidligere Ægteskabs Ophør . . . . .	767
30. —	Cirk. ang. Fremgangsmaaden, naar en finsk, islandsk, norsk eller svensk Statsborger vil indgaa Ægteskab her i Landet . . . . .	768

### Æresoprejsning.

*Lov om Æresoprejsning 3. April 1868 (222).*

*Lov om Æresoprejsning uden Bevilling 14. Marts 1924 (503).*

*Borgerlig Straffelov 15. April 1930 § 97 (225). jfr. Lov Nr. 127 15. April 1930 § 4 (277).*

13. Nov.	Skr. at en Person, der har gjort sig skyldig i uterligt Forhold, men som i Henhold til Straffelovens § 38 var dømt til at undergives Sikkerhedsforanstaltninger, ikke er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling . . . . .	632
----------	---	-----

## Tidsfortegnelse 1931.

	Side
7. Jan. Skr. at Politiet i Medfør af Bekg. 22. Dec. 1927 § 24 ved Udfærdigelse af Førerbevis for Personer, der ikke har deres fulde Førlighed, kan bestemme, at de ikke maa drive Virksomhed som Køerlærer.....	1
7. — Skr. at en tuberkuløs Kvinde, der efter Behandling paa Øresundshospitalet tog Ophold i en anden Kommune, hvor hun blev trængende til Hjælp efter Fattiglovens § 63 uden dog at opnaa samme, og som derefter tog tilbage til Kbhvn., hvor hun paany kom under Behandling, vedblivende har Kbhvn. som Opholdskommune.....	2
10. — Skr. at en i Kbhvn. forsørgelsesberettiget blind Kvinde, som blev anbragt i et Blindehjem ved Vejle, hvor der blev tillagt hende Invaliderende, saaledes at Kbhvns. Kommune betalte den Del af Vederlaget til Hjemmet, som ikke dækkedes af Invaliderenten, som kommunalt Tillæg til denne, og som under sit Ophold i Vejle arvede et mindre Beløb, saaledes at hun ikke længere kunde anses for trængende, derved kom ind under Vejle Kommune som Opholdskommune.....	3
12. — Cirk. at Afsoning af Underholdsbidrag ikke finder Sted, naar Mangelen paa Evne til at betale skyldes Arbejdsløshed.....	4
14. — Skr. ang. Anvendelse af Ordene »Messe« og »Børs« i Firmanavne.....	4
15. — Skr. at naar en sindssyg Persons Slægt ikke vil andrage om hans Umyndiggørelse, og denne er nødvendig af Hensyn til Behandling af et Bo eller for at kunne kvittere for Pension, maa Politimesteren fremsætte Andragende om Umyndiggørelsen.....	5
17. — Skr. at en Klub paa en Fabrik, som uddeler Øl til Medlemmerne, kan gøre dette uden Næringsadkomst, forsaavidt der ikke uddeles Øl udenfor Spisetiden.....	5
21. — Skr. at en Forening, der mod et Indskud giver sine Medlemmer Adgang til Deltagelse i Gættekonkurrencer ang. Fodboldkampe, saaledes at den sejrende vinder samtlige Indskud med visse Fradrag, gør sig skyldig i Overtrædelse	

## II

	Side
af Lov af 30. Marts 1895 om Beskatning af Spil ved Væddeløb . . . . .	6
22. Jan. Skr. at den Kommune, hvor en Person har taget Ophold, efter i Forsørgelseskommunen at være blevet behandlet paa Hospitalet, og som efter sin Flytning var blevet angrebet af en Følgesygdom, maa bære Opholdskommunens Udgifter ved det ved den sidste Sygdom nødvendiggjorte Sygehusophold . . . . .	7
23. — Skr. at en Forsørgelseskommune, der af humane Grunde ikke har benyttet sig af sin Ret til at kræve en Familie hjemsendt, ikke derved paadrager sig Udgifter til Børnenes Skolegang i Folkeskolen . . . . .	8
28. — Skr. at Kbhvns. Kommune, i hvilken en Person, der blev trængende til Optagelse paa et Sanatorium, havde Ophold, maa bære Opholdskommunens Andel af Udgifterne, uanset at paagældende, for at afvente Pladsledighed paa Sanatoriet, havde taget Ophold hos en Slægtning i en anden Kommune . . . . .	8
29. — Bekg. om Overenskomst med Finland om visse Rederivirksomheders Fritagelse for Skat af Indtægter eller Udbytte, hidrørende fra Driften af finske Skibe . . . . .	10
29. — Skr. at en fraskilt kvindelig Tjenestemands Børn, hvis Fader er i Live, efter Moderens Død ikke har Ret til Efterindtægt eller Pension . . . . .	10
29. — Besl. om at oprette et Plejehjem for tuberkuløse Mænd paa Stenslettegaard . . . . .	11
29. — Besl. om at ombygge Børnehusbroen . . . . .	11
29. — Besl. om at opføre en ny Bro over Børskanalen . . . . .	11
29. — Besl. om Forstærkning af Elektricitetsforsyningen i Sundbyerne . . . . .	11
31. — Lov ang. Udførsel af levende Husdyr . . . . .	11
2. Febr. Cirk. ang. visse Dispensationer fra Bygningslovgivningen, som meddeles af Bygningskommissionen . . . . .	13
3. — Skr. at Genanbringelse af Aktiver, der indestaar i Overformynderiet under særskilt Bestyrelse, kan ske i de af danske Telefonselskaber udstedte Obligationer . . . . .	14
4. — Skr. ang. Dyrtidstillæget for Halvaaret April til September 1931 . . . . .	14
6. — Bekg. om Eneretsbevilling for Kbhvns. Kommune til Anlæg og Drift af Sporveje fra Farimagsgade til Tietgensgade, fra Axeltorv til Trommesalen og i en Del af Hammerichsgade . . . . .	15
7. — Skr. ang. Nedsættelse af Konjunkturtillæget fra 1. April 1931 . . . . .	16

### III

	Side
10. Febr. Skr. at en Kvinde vil kunne anmelde sin afdøde Adoptivfaders Firmanavn til Handelsregistret, uanset at Firmaet i Modstrid med Fimaloven heller ikke blev anmeldt af hans Enke, der overtog Firmaet efter hans Død.....	16
10. — Skr. ang. Udfærdigelse af Ansættelsesbreve for budgetmæssigt lønnede Personer, der ansættes efter 1. April 1931 og som ikke henføres til nogen Lønklasser i pensionsretlig Henseende .....	17
10. — Skr. ang. Konjunkturtillæget fra 1. April 1931 .....	17
11. — Lov om Tillæg til Lov om Navneforandring af 22. April 1904.....	18
11. — Skr. at en Vognmand ikke er berettiget til at forhandle Smøreolie .....	18
12. — Skr. at en ung Kvinde, der er antaget til Oplæring i et Handelsfirma, og som blev beskæftiget ved Indpakning, Sortering af Kartothek kort o. lign., ikke er antaget til Oplæring i et Fag, og at Firmaet saaledes ikke har været pligtig til ved Antagelsen at oprette Lærlingekontrakt	19
12. — Skr. at Udgifterne ved Hjemsendelse af en 15-aarig Pige, som var bortgaaet fra sit Hjem, hvilken Hjemsendelse skete paa Foranledning af Politiet og under Ledsagelse af en Sygeplejerske, ikke kan refunderes af Forsørgelseskommunen eller afholdes i Henshold til Værgeraadsløven	20
12. — Besl. om at udskrive Indkomstskatten for April 1931—32 med Grundbeløbet med Fradrag af 10 pCt. ....	22
12. — Besl. om at frederiksbergske Borgere, der indbringes paa et kbhvnsk Hospital, behandles indtil Udskrivningen paa samme Vilkaar, som gælder for indenbys Patienter	22
16. — Skr. at et af en gift Kvinde født Barn, til hvem hendes Mand ikke var Fader, og som saaledes maatte anses for født udenfor Ægteskab, er fødehjemstedsberettiget i det Sogn, i hvilket Moderen 10 Maanedersdagen før Fødslen havde Forsørgelsesret .....	22
17. — Skr. at en Varemægler i Kbhvn. ikke kan virke som Mellemmand ved Køb og Salg af Panteobligationer, til hvilket Erhverv der kræves Næringsadkomst som Vekselerer ...	23
18. — Begg. om Omlægning af Grænserne for forskellige kbhvske Sogne .....	24
19. — Begg. om Afgift af Radioapparater i Aaret 1931—32..	26
24. — Begg. om at den maanedlige Leveattest ved Statens Pensionsudbetalinger m. v. afløses af en aarlig Attest samt en paa Tro og Love afgivet Erklæring .....	27
24. — Cirk. at Læger, der har medvirket ved medico-legale Ligsyn ikke uden Politiets Tilladelse kan afgive Erklæring om Dødsårsagen til Forsikringssselskaber eller andre..	28

IV

Side

24. Febr.	Cirk. at Indregistrering af Motorkøretøjer skal ske paa Grundlag af en Attest, udstedt af en i Politikredsen beskikket motorsagkyndig Person . . . . .	28
24.	— Skr. at en Person, der havde Ophold i Kbhvn., hvor hun havde oppebaaret fortsat Sygekasseshjælp, og som senere tog Ophold paa Kysthospitalet paa Refsnæs for at gennemgaa en Kur, fremdeles har Kbhvn. som Opholdskommune . . . . .	29
25.	— Bekg. om Indførelse af tvungen Læreprøve i Malerfaget	30
25.	— Skr. hvori stadfæstes Normeringsændringer som Tillæg til og Ændring i Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920..	30
26.	— Skr. at en Person, for hvem Fattigvæsenet i 4 Aar har maattet udrede Underholdsbidrag, er under vedvarende Fattigforsørgelse og har saaledes ikke Krav paa, at Forsørgelseskommunen skal udstede Fattigattest til Brug ved hans paatænkte Ægteskab . . . . .	33
26.	— Besl. om at opføre et Vandbeholderanlæg ved Tinghøj i Buddinge, at nedlægge Søndermarksbassinet som Vandbeholder og at anlægge Maskinanlægget ved Thorsbro og Gl. Kongevej . . . . .	34
26.	— Besl. om at anlægge en ny Hovedvandedning til Christianshavn . . . . .	34
28.	— Lov om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer.	34
28.	— Lov om Indførsel af forskellige Dyrearter . . . . .	45
28.	— Bekg. om Gifte, der anvendes til Bekæmpelse af Plantesygdomme og Insekter samt andre Dyr, der er skadelige for Have- og Landbrug . . . . .	45
2. Mrts.	Beregning af Brændselsprisen i April Kvartal 1931 i Henhold til Fradragsregulativ . . . . .	49
3.	— Lov om Ændringer i Vilkaarene for Statens Udlaan..	49
3.	— Bekg. om Takster for Levering af Elektricitet fra Kbhvns. Elektricitetsværker . . . . .	50
4.	— Skr. at en Sømand, der efter Sanatorieophold paa Grund af Lungetuberkulose behandles ambulatorisk paa Øresundshospitalet, ikke kan faa Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 61, 2. Stk. . . . .	51
5.	— Tillæg til Politivedtægten af 1. Marts 1913 . . . . .	53
5.	— Besl. ang. Udvidelse af Østre Gasværk . . . . .	63
5.	— Besl. at Ny Kronprinsessegade forlænges gennem Nyboder	63
5.	— Besl. ang. Oprettelse af et nyt Afstemningsomraade i 12. Valgkreds med Afstemningssted i Grøndalsvænge Skole . . . . .	63
5.	— Besl. ang. Opførelse af en ny Slagtehal, Køkkenbygning, Flæskehal m. m. (Kødbyen) paa det tidligere Gasværks Grund, paa Vesterbro . . . . .	63



	Side
6. Mrts. Beg. ang. Mindestbetalingen for Distriktsjordemødre .	63
7. — Skr. at det i 1928 tilstaaede Ekstra Dyrtilstillæg indtil videre fremdeles skal ydes . . . . .	63
12. — Beg. om Opbevaring og Forhandling af Natriumklorat (klorurt Natron) og andre klorure Salte . . . . .	65
12. — Skr. at Enkebørnsunderstøttelse ikke kan ydes i et Tilfælde hvor der for Forsørgerens Død ved Ulykkestilfælde er ydet Børnene et saa stort Beløb, at der herfor kan sikres dem en passende aarlig Indtægt til deres 18 Aar	66
13. — Skr. at Eksport af raa Grøntsager er fri Næring . . . . .	67
14. — Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Oksebremse- larven . . . . .	67
14. — Lov om Statens Bygningsvæsen . . . . .	69
14. — Lov om Tillæg til Lov af 31. Marts 1891 om Anlæg af en Frihavn ved Kbhvn. . . . .	71
14. — Lov om Ligbrænding . . . . .	72
14. — Skr. at der kun under særlige Omstændigheder bør med- deles en Væрге Godkendelse af at vedgaa Arv og Gæld i et Dødsbo, særligt naar der i dette findes Kautions- forpligtelser . . . . .	75
16. — Overenskomst med Marineministeriet, hvorefter dette overdrager Kommunen nogle Arealer af Nyboder til Gadeanlæg . . . . .	75
17. — Regulativ for Bagerier og Konditorier i Henhold til Lov af 9. Juni 1920 . . . . .	78
18. — Skr. at en Person ikke kan antages at have afbrudt Erhvervelse af Forsørgelsesret i Kbhvn. ved midlertidigt at have taget Ophold hos sin Fader, medens et af ham i Kbhvn. opført Hus, der ikke var færdigt til Flyttedag, blev fuldført . . . . .	89
19. — Beg. ang. de Indtægts- og Formueforhold, som betinger en Persons Optagelse og Forbliven i en anerkendt Syge- kasse . . . . .	90
19. — Skr. at Ministeriet ikke har Hjemmel til at give Tilladelse til at drive Agentur for udenlandsk Regning udenfor Kbhvn., Købstæder og Handelspladser . . . . .	91
19. — Besl. at Udførelse af Faldrørsarbejde med tilhørende Installationer og Kloakarbejde fremtidig skal være be- tinget af en af Magistraten meddelt Bemyndigelse efter aflagt Prøve . . . . .	92
20. — Overenskomst med Statsbanerne om Spor- og Tunnel- anlæg ved den nye Flækkehalstation . . . . .	92
23. — Beg. om en mellem Danmark og Lithauen afsluttet Handels- og Skibsfartstraktat . . . . .	94
25. — Beg. ang. Dødsattester . . . . .	106

## VI

	Side
25. Mrts. Regulativ for Udførelse af Ligbrænding.....	111
25. — Cirk. ang. Ligbrænding.....	112
25. — Bekg. ang. Gebyrer for Opbevaring af Lig i retsmedicinsk Instituts Lighal (la morgue) .....	119
26. — Bekg. om Ændringer i Vilkaarene for Statens Udlaan	120
26. — Skr. at det muligt vil være stridende mod Konkurrence- loven af 29. Marts 1924 at et tysk Firma forhandler et Produkt i Pakninger med dansk Tekst og med Angivelse af et dansk Firma som Forhandler.....	121
28. — Cirk. ang. Bortlodninger indenfor Foreninger.....	122
28. — Bekg. om tvungen Læreprøve i Sadelmager- og Tapetserer- faget .....	123
31. — Lov om Ændring i Lov om Stempelafgift af 1. April 1922	123
31. — Lov om Vaccination mod Kopper.....	124
31. — Lov om Tillæg til Lov af 13. Nov. 1926 om Foranstaltning mod Smugleri, hvori bl. a. fastsættes Straf for uden Næringsadkomst at tilvirke Spiritus .....	128
31. — Lov om Foranstaltninger mod Forstyrrelser af Radio- modtagning .....	131
31. — Lov om Saltvandsfiskeri.....	134
31. — Lov om Ferskvandsfiskeri .....	167
31. — Lov om Statens Tjenestemænd .....	192
31. — Lov om statsunderstøttede Bibliotheker.....	244
31. — Bekg. om Eneretsbevilling paa Anlæg og Drift af en Sporvejslinie fra Vesterbrogade ad Vester Fælledvej og Lyrskovsgade til Enghavevej og fra Tietgensgade til Hambroesgade.....	248
31. — Bekg. om Indførsel af Pelsdyr og Harer.....	249
31. — Overenskomst om Havnevæsenets Benyttelse af visse Arealer i Christiansgade .....	250
1. Apr. Bekg. om Forbud mod Salg eller Udlevering af uappre- beret Lavspændingsinstallationsmateriel .....	251
1. — Bekg. om Fritagelse for og Lempelser i Tilsyn med Damp- kedler paa Landjorden .....	252
1. — Cirk. ang. internationale Kørebeviser .....	260
1. — Skr. at en kvindelig Lærling, der er antaget til Oplæring i Damefrisørfaget, skal have Lærlingekontrakt.....	261
1. — Bestemmelser om Anbringelse af Spjæld i Centralvarme- kedler .....	262
9. — Besl. om af Niels Brocks Legats Midler at bevilge 20 000 Kr. til Grundtvigskirkens Fuldendelse .....	262
10. — Bekg. om Eneretsbevilling til Anlæg af en Sporvej i Holmens Kanal ad Havnegade og over den nye Bro til Børsgade.....	262

## VII

	Side
13. Apr. Overenskomst hvorved Kommunen erhverver Fiskeriretten i Utterslev Mose .....	263
14. — Skr. at Lønnen til Ingeniører, Arkitekter, Tegnere m. fl. skal nedsættes i samme Forhold som tilsvarende Tjenestemandslønninger .....	263
14. — Skr. at § 2 i Regulativ af 22. Marts 1920 for Fradrag af Naturalydelse er ændret .....	263
15. — Skr. at en her forsørgelsesberettiget Person, der efter et Ophold i Tuberkulosehjemmet i de Gamles By var blevet udskrevet som rask, som paany blev syg i Næstved, hvor han dog nægtede at lade sig indlægge paa Forsørgelsesanstaltens Sygehus, og som derefter fik Hjælp i en anden By for at kunne rejse til sin Familie, har Næstved som Opholdskommune, saaledes at denne By skal udrede Opholdskommunens Andel i Udgifterne ved hans Sygehusophold .....	264
20. — Anord. om Ændring i Anord. af 30. Maj 1928 om, hvad der maa fastholdes som Honning .....	266
21. — Skr. at borgerligt Ægteskab kan foretages Søn- og Helligdage, hvis Parterne ønsker det .....	266
21. — Skr. at Ansættelser efter Vedtægtens § 108 foretages af de enkelte Afdelinger og at Ingeniører, Arkitekter, Kontormedhjælpere m. fl. ikke kan ansættes efter denne Bestemmelse .....	267
21. — Skr. at en norsk Fabrikant, der her i Landet har søgt Forretningsforbindelse for Afsætning af en af ham fabrikeret Artikel, ikke kan antages at skulle være i Besiddelse af Adgangsbevis, naar hans Henvendelse ikke tilsigtede at optage Bestillinger .....	268
24. — Bekg. om den offentlige Vaccination mod Kopper . . . . .	269
24. — Regulativ for Dagghjem .....	274
24. — Regulativ for Halvdagsbørnehaver .....	276
24. — Regulativ for Vuggestuer .....	279
24. — Bestemmelser vedr. Rengøring af Asyl, Børnehjem, Vuggestuer o. lign. ....	281
24. — Vejledning for Asyl, Børnehaver, Dagghjem, Vuggestuer o. lign. ang. smitsom Sygdom .....	282
28. — Lov ang. Lejemaal om visse Boliger og Forretningslokaler	284
28. — Lov om Ændring i Lov af 20. Dec. 1924 om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer .....	290
28. — Lov om Afgift af Motorkøretøjer .....	291
28. — Lov om Bemyndigelse til Foretagelse af visse Ekspropriationer .....	301
28. — Næringslov .....	302
28. — Lov om Prisaftaler .....	339

## VIII

	Side
28. Apr. Lov om Tillæg til Lov af 31. Marts 1928 om Udførsel, Indførsel og Forhandling af Æg .....	341
28. — Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen i Kbhvn og paa Frberg .....	343
28. — Lov om Jagten .....	355
28. — Lov om Lønninger for Folkeskolens Lærere .....	375
28. — Lov om Udvidelse af Rigshospitalet med en psykiatrisk Afdeling .....	375
28. — Bekg. om Retningsvisere og Stop signaler for Motorvogne	401
28. — Anord. hvorved de i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 12. April 1911, 2. Afsnit indeholdte Regler bringes til Anvendelse overfor Dengue-Feber .....	402
28. — Skr. at Bestemmelsen i Bygningslovens § 17 om den til-ladelige Højde for Bygninger med Facade til mere end én Gade er at forstaa saaledes, at det er Bredden af den Gade, til hvilken Bygningen faar sin længste Facade, der er bestemmende for Højden .....	403
30. — Skr. at Firmaet »United Pharmaceutical Products« ikke kan modtages til Registrering, da Firmaet ikke er en Sammenslutning af flere Virksomheder .....	404
30. — Besl. om Opførelse af en Bygning til Skattevæsenets og Folkeregistrets Administration .....	405
2. Maj. Cirk. ang. Ikrafttræden af Lov om Afgift af Motorkøretøjer af 28. April 1931 .....	405
6. — Cirk. ang. Beskikkelse af Maelere og Vejere .....	406
6. — Skr. at en Maskinassistent, der er forhyret med et Skib fra Kbhvn., hvilken By anløbes en Gang om Ugen, skal optages i Kbhvns. Folkeregister .....	409
7. — Besl. om at yde Tilskud til Opførelse af Kvinderegensen, saaledes at Kommunen har Indstillingsret til Boragivelse af 3 Værelser .....	409
7. — Besl. om at yde et rentefrit Laan til Opførelse af et Herberge, særligt for tilrejsende arbejdsløse .....	410
8. — Skr. at Politiet har Ret til at underkaste visse Motor-køretøjer hyppigere Eftersyn .....	410
8. — Skr. at Kbhvns. Amtssygehus paa Frberg henregnes til de af Staten godkendte Anstalter forsaaavidt angaar Be-handling af Lupuspatienter m. fl. ....	410
9. — Skr. at Likvidatorer vil kunne anmelde Prokura .....	410
9. — Skr. af en Matros i en Dampfærge ikke har Ret til uden Næringsbrev at forhandle Øl til Færgens Besætning ...	411
11. — Reglement for Udførelse og Drift af Anlæg til Frem-bringelse af Røntgenstråler .....	411

## IX

Side

11. Maj.	Skr. at en midlertidig beskikket Værge for en sindssyg Person ikke kan kvittere for en ham tilfalden Arv eller administrere Arvemidlerne . . . . .	438
12. —	Cirk. ang. Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen i Kbhvn. og paa Frberg af 28. April 1931 . . . . .	438
19. —	Overenskomst med A/S Slangerup-Banen ang. Pladsen foran Stationsbygningen ved Lygten . . . . .	443
21. —	Besl. om at opføre en Ventesals- og Folkeskolebygning i Sporsløjfen ved Lyngbyvej . . . . .	445
21. —	Skr. at en udenlandsk Kvinde, der lever i bigamisk Ægteskab med en dansk Mand i Udlandet og et i dette Ægteskab født Barn maa antages at være i Besiddelse af dansk Indfødsret . . . . .	445
21. —	Skr. ang. Lønninger for Vikarer og Timelærere ved Kbhvns. Kommuneskoler . . . . .	445
22. —	Skr. at en 61-aarig Mand, der paa Grund af kronisk Nyrebetændelse har betydelig nedsat Arbejdsevne, vil kunne faa Aldersrente efter Reglerne for 65-aarige, men at hans 62-aarige Hustru, som i det væsentlige er i Stand til at udføre husligt Arbejde, ikke kan opnaa Aldersrente . . . . .	447
23. —	Skr. at Analogien af Fimalovens § 10, 1. Stk., vil kunne anvendes ved en Firmaanmeldelse, saaledes at en Købmand i Aalborg ikke kan anmelde et Firma under Betegnelse »Silkehuset«, hvilket Firma er anmeldt i Kbhvn. . . . .	448
27. —	Skr. ang. Handel med Malerier . . . . .	449
28. —	Besl. ang. Opførelse af en Musiktribune i Fælledparken . . . . .	450
28. —	Besl. at Vaccination foregaar paa Seruminstitutet . . . . .	450
29. —	Skr. ang. Beværtning i Skibe . . . . .	450
1. Juni.	Skr. ang. Brændselsprisen i Henhold til Fradragsregulativet for Juli Kvartal 1931 . . . . .	451
2. —	Beg. om Tilvirkning og Forhandling af Ermol (Fedtemulsion) m. m. . . . .	452
4. —	Beg. om Tillæg til Beg. af 30. April 1928 om Udførsel og Indførsel af Æg . . . . .	461
6. —	Skr. at en Værge, der er beskikket til paa Skifte at varetage eventuelle Arvingers Tarv, ikke uden Overøvrighedens Samtykke kan vedgaa Arv og Gæld i Boet . . . . .	462
10. —	Beg. om Handelstraktat med Tyrkiet . . . . .	462
11. —	Besl. om Udvidelse af Sundby Kirkegaard . . . . .	474
13. —	Om Lægeattester til Brug for Arbejderforsikringsraadet . . . . .	474
16. —	Skr. at en Hjælpekassebestyrelse, der havde udbetalt en Familie Rejseunderstøttelse uden at have sikret sig, at Familien kunde finde sit Udkomme i den Kommune,	

	hvortil den flyttede, selv maa udrede det bevilgede Beløb, og at den nye Opholdskommunes Hjælpekasse ikke har Refusionskrav overfor den oprindelige Opholdskommune	475
16. Juni.	Skr. at Indehaveren af et Firma, der sælger slagtede Svin, Kalve og Kvæg til Videreforhandling, skal have Grossererborgerskab	477
17. —	Cirk. ang. Ansættelse til Grundstigningsskyld	478
18. —	Cirk. ang. Fordeling af Understøttelser til ubemidlede Elever paa godkendte Husholdningsskoler	487
20. —	Bekg. om de Indtægts- og Formueforhold, der betinger en Persons Optagelse og Forbliven i en anerkendt Sygekasse	491
20. —	Cirk. ang. Godkendelse af halvmassive Gummiringe til Motorkøretøjer	492
20. —	Skr. at en Instrumentmager har Ret til paa Landet at optage Bestilling paa Brillen efter forevist Prøve	493
20. —	Skr. at Handlende har Ret til at videresælge Vinfustager og Petroleumstønder som Kar, efter at de er overskaarne, naar de ikke underkastes en haandværksmæssig Bearbejdelse	493
23. —	Skr. ang. Beregning af Afkortning i Lønnen for Tjenestemænd med Tjenestebolig og om Lønning til de i Vedtægtens § 105 nævnte Tjenestemænd	494
23. —	Skr. at et Firma ikke kan anmelde til Firmaregistret at det driver Bankforretning, medmindre Virksomheden falder ind under Bankloven af 15. April 1930	495
24. —	Skr. at en Detailhandler, der sælger stærke Drikke, er berettiget til samtidig som fri Næring at drive Markettenderi	495
25. —	Besl. at Utterslev Mose skal bevares som Naturpark	496
25. —	Besl. om Udvidelse af Vandindvindingsanlægget ved Brokilde og Marbjerg samt Anlægget ved Tinghøj	496
26. —	Skr. ang. Ændringer i Bestemmelser vedr. Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg	496
29. —	Besl. at Bestemmelser om værkstedstekniske Samraad i Institutioner under Kbhvns. Kommune forlænges til 1934	497
29. —	Bekg. om Ændring i Bekg. af 22. Dec. 1917 om Motorvogne	497
1. Juli.	Regl. for Anvendelse af Hustugt i anerkendte Opdragelseshjem	498
1. —	Skr. om Anmeldelse af Firmanavne, der dannes ved Sæmmenslutning af Alfabetets første Bogstaver for derved at sikre Firmaet de forreste Pladser i Telefonbogen	501
8. —	Skr. at en Borgmester vil kunne vælge en Stedfortræder til at foretage borgerlige Vielser om Søndagen	502

# XI

	Side
9. Juli. Skr. at der ikke kan udbetales Kostpenge til en i et Alderdomshjem optaget Person, der midlertidig opholder sig i Besøg hos Slægtninge, og at der kan ydes Supplement til Maanedspengene som Rejsebidrag . . . . .	502
10. — Overenskomst med Gladsakse Sogneraad om Anlæg af Vej og Bro over Upperslev Mose . . . . .	503
15. — Cirk. ang. Fremgangsmaaden, naar Ret til at føre Motor-køretøj er tabt . . . . .	505
18. — Skr. at en Tjenestemands Hustru, der ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, ikke har Ret til Enkepension, selv om hun opnaar Æresoprejsning . . . . .	506
22. — Skr. at en Færing i Kbhvn. kan sælge Klipfisk, der er tilvirket paa Færøerne, uden Næringsadkomst . . . . .	506
23. — Skr. at Kbhvn. er Opholdskommune for et Barn, der af en udenbys ugift Kvinde er født paa Rigshospitalet, og som blev anbragt paa Welanderhjemmet, hvorfra det, da Moderen, som opholdt sig i Randers, ikke kunde overtage Forsorgen for det, blev flyttet til Kbhvns. Kommunes Optagelseshjem . . . . .	507
27. — Beg. om Afgiftsfrihed for Motorvogne, der er hjemmehørende i Tyskland, og som i kortere Tid opholder sig her	508
11. Aug. Skr. at Enkebørnsunderstøttelse vil kunne gives en Dreng, der efter Moderens Død er optaget i Opfostringshuset, men derimod ikke til hans Søskende, der er anbragt paa »Nærumgaard« under Fattigvæsenets Forsorg	509
12. — Beg. om Fritagelse for Skat af Indtægter, hidrørende fra norske Rederivirksomheder . . . . .	510
12. — Skr. at en tysk Kvinde, der var gift med en dansk Mand, og som efter Mandens Død har taget Ophold her i Landet, først efter 5 Aars Ophold kan opnaa Aldersrente	511
15. — Skr. at en Adoptivfader, der gifter sig med Barnets Moder, ikke derved mister sin Ret til Underholdsbidrag fra Barnets Fader og til Bidragets forskudsvisse Udbetaling af det offentlige . . . . .	511
15. — Beg. at Bestemmelsen om Motorvognes Forsyning med Retningsviser og Stopsignal skal træde i Kraft 1. Jan. 1932 . . . . .	511
17. — Skr. at Forfærdigelse af Kitler henhører under Næringen som Forfærdiger af Beklædningsgenstande samt at Af-sætning af disse Varer ved personlig Henvendelse, efter den nye Næringslovs Ikrafttræden kun kan ske til Handlende og Næringsdrivende, i hvis Forretning Kitler anvendes . . . . .	512

## XII

	Side
18. Aug. Skr. at Patienter, der i Henhold til Dom eller Overøvrighedens Resolution er indlagt i Sindssygehospitaller eller Aandssvageanstalter, eller kan faa Tilladelse til at aflægge Besøg i deres Hjem uden Overøvrighedens Samtykke . . . . .	513
25. — Skr. at en Forening ikke vil kunne anmeldes til Firma-registeret som Likvidator i et Firma, der er traadt i Likvidation . . . . .	513
26. — Skr. at Lønningen til Timelærere, Vikarer m. fl. indtil videre er uforandret . . . . .	514
1. Sept. Skr. ang. Brændselsberegningen i Okt. Kvartal 1931 i Henhold til Fradragsregulativet . . . . .	514
3. — Skr. at Sygehuset i Nykøbing, Mors, henregnes til de i Medfør af Fattiglovens § 61 godkendte Anstalter med Hensyn til Behandling af Patienter, der lider af Kræftsaar m. v. . . . .	514
4. — Beg. om en med Island afsluttet Overenskomst om Lempelser i Beskatningen med Hensyn til Indkomstskat til Kommunen i Tilfælde af Dobbeltbeskatning. . . . .	515
4. — Skr. at Gentofte Kommune maa afholde Opholdskommunens Andel af Tillæg for svær Invaliditet til de i de samvirkende Menighedsplejers Sygehjem i Gentofte indlagte Invaliderentydere, som er overflyttet hertil fra Kbhvn., uanset at Kbhvns. Kommune yder et aarligt Tilskud til Hjemmets Drift . . . . .	515
7. — Skr. at Søllerød Kommune maa anses som Opholdskommune for en i Kbhvn. forsørgelsesberettiget Patient, der lider af Lungetuberkulose, og som efter at have været indlagt paa Kommunehospitalet paa Forældrenes Initiativ og deres Bekostning blev overført til Rudershøj Sanatorium i Søllerød, hvorfra han senere indgav Begæring om Sygehjælp . . . . .	517
16. — Cirk. ang. Godkendelse af halvmassive Gummiringe til Motorkøretøjer . . . . .	518
16. — Skr. ang. Fattighjælp, der af et Byraad er ydet en Person mod hans Vilje eller uden hans Samtykke . . . . .	519
17. — Skr. ang. hvad der kan forhandles fra et paa Gaden opstillet Avishus . . . . .	521
18. — Beg. ang. de Indtægts- og Formueforhold, der betinger en Persons Optagelse i en anerkendt Sygekasse . . . . .	522
18. — Skr. ang. Drift af et Marketenteri paa en Arbejdsplads med Salg af stærke Drikke og Tobaksvarer . . . . .	523
18. — Skr. at der kræves Næringsadkomst paa Handel for at kunne sælge Reservedele til Landbrugsmaskiner . . . . .	524



### XIII

	Side
19. Sept. Skr. at en Beværter har Ret til samtidig med sin Beværtning med stærke Drikke at drive Marketenderi som fri Næring . . . . .	525
22. — Skr. at et Aktieselskab, der driver Skomagnæring, og som agter at overtage Repræsentationen for udenlandske Huse indenfor Skotøjsbranchen, skal have Borgerskab paa Groshandel . . . . .	525
22. — Bekg. om Autorisation som Gas-, Vand- og Kloakmester	526
23. — Skr. at Udgifterne til Tandbehandling for en i et Arresthus hensiddende Fange skal afholdes som Delinkventomkostninger . . . . .	529
23. — Skr. at Forordn. 23. April 1845 ikke giver Hjemmel til at meddele Tilladelse for Opkøbere til at købe hele Flasker, og at der efter Næringsloven af 1931 udkræves Vandrebrev til denne Næring . . . . .	529
24. — Skr. at Justitsmin. vil kunne udfærdige Adoptionsbevilgning, selv om det udenfor Ægteskab fødte Barns Fader nægter at samtykke i Adoptionen, medmindre hans Pligt til at betale Underholdsbidrag bortfalder . . . . .	529
24. — Besl. om at færdiggøre Broen over Damhusaa ved Flaskekroen . . . . .	531
24. — Skr. at en Person i Henhold til Næringslovens § 29 vil kunne optage Ordre paa Salg af en Bog ved Henvendelse til private og Forevisning af Bogen . . . . .	531
25. — Bekg. om Ændring i Regulativer for forskellige industrielle Virksomheder og for Bagerier, hvori paabydes, at paagældende Virksomhed skal være i Besiddelse af Forbindingssager til Brug ved Ulykkestilfælde . . . . .	531
26. — Skr. ang. den i Privatbanken optagne Kassekredit paa 10 Mill. Kr. . . . .	533
28. — Skr. at Søllerød Kommune maa anses som Opholdskommune for en fraskilt Kvinde, der efter et halvt Aar at have henligget paa Øresundshospitalet for Tuberkulose paa Kbhvns. Kommunes Regning paa en Søsters Foranstaltning blev overflyttet til Søllerød Sanatorium, hvor hun senere henvendte sig til Sogneraadet om Fortsættelse af Sygehjælpen . . . . .	533
30. — Refusionstakster for Ophold paa Forsørgelsesanstalter i Aaret 1931—32 . . . . .	534
30. — Refusionstakster for Ophold paa Alderdomshjem i Aaret 1931—32 . . . . .	536
3. Okt. Cirk. ang. Lokaler, hvori lejlighedsvis forevises levende Billeder . . . . .	538
3. — Skr. at et i Henhold til Lov af 7. April 1899 § 21 oprettet Tilsynsværgemaal for en Hustru bortfalder ved Mandens Død . . . . .	539

3. Okt.	Skr. at Taarnby Kommune maa anses for Opholdskommune for en arbejdsløs Person, der i Kbhvn. havde nydt Understøttelse af Hjælpekassen til sit og Families Livsophold, og som uden Støtte fra Hjælpekassen var flyttet til Taarnby, hvor han modtog Fattighjælp.....	540
5. —	Beg. ang. Gas- og Vandmesterprøvens Bortfald.....	541
5. —	Skr. at et Firma, hvis Virksomhed bestaar i Financiering af Køb af Automobiler, ikke er pligtig til at opbevare indfrieede Købekontrakter i Henhold til Bogføringslovens § 5.....	542
6. —	Beg. om Bemyndigelse som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation .....	542
6. —	Beg. ang. Prøven som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation.....	546
6. —	Ændring i og Tillæg til Instruks for Gas- og Vandmestre af 22. Sept. 1930.....	546
6. —	Skr. at en Persons Erhvervelse af Forsørgelsesret ikke er afbrudt ved at han, for at gøre sine Værtsfolk en Tjeneste, i 14 Dage lejede et Værelse i en anden Kommune, hvor han havde Natteophold, medens han stadig havde sit Tilhold i Opholdskommunen.....	555
6. —	Skr. at Datteren af en Kvinde, der betingelsesvis ved Lov havde opnaaet Indfødsret her i Landet, ikke samtidig opnaaede Indfødsret, da hun fyldte 18 Aar, inden Moderens Løsningsattest fra Hjemlandet var modtaget	556
6. —	Skr. at Registrering af et Firma ikke vil kunne nægtes, naar der forefindes en lovlig Overdragelse af Firmanavnet, selv om Overdrageren fremsætter Indsigelse under Henvisning til bristede Forudsætninger.....	556
7. —	Skr. at Kbhvn. er Opholdskommune for en Person, der hjemkommen fra Udlandet havde taget Ophold i Birkerød, hvor han søgte Læge for en Sindslidelse, og som derefter var taget til Kbhvn., hvor han maatte indlægges paa Kommunehospitalet paa Kommunens Regning....	557
7. —	Skr. ang. Vedtægtsændring, hvorefter ansættes en Ekspeditionssekretær og en Arkitekt under Bygningskommissionen og en Stilling som Bygningsassistent nedlægges	557
10. —	Beg. om Ændring i Beg. om Motorkøretøjer af 22. Dec. 1927.....	559
12. —	Skr. at Forhandling af Oplysningskort, fremstillede hos herværende Bogtrykkere, udkræver Næringsadkomst paa Handel .....	562
12. —	Skr. at Udlejning af Vogne efter Næringsloven af 1931 ikke kan antages at være en Næring, hvortil Næringsbrev udkræves .....	562

	Side
14. Okt. Skr. ang. Stadfæstelse paa Ændringer af Byggekendelser	563
19. — Lov om ekstraordinære Foranstaltninger i Anl. af Landbrugskrisen.....	564
19. — Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse.....	573
19. — Ændring i Bekg. af 24. April 1931 om Vaccination mod Kopper.....	576
20. — Bekg. om Betingelser for at opnaa Autorisation som Elektroinstallatør og om Instruks for disse.....	576
26. — Skr. at Skiftebehandlingen af en for en bortblevet Person i Overformynderiet bestyret Kapital skal foretages af Skifteretten paa det Sted, hvor den bortblevne havde sit sidste Hjemting.....	590
28. — Skr. at en af en Møbelhandler i Forbindelse med en Udstilling foretaget Bortlodning maa antages at være lovlig, da Adgangen til Udstillingen var gratis og Lodsedlerne uden Betaling udleveredes de besøgende.....	590
28. — Bekg. om Ændring i Fællesregulativet for Statens Sindsygehospitaler af 1. Okt. 1915.....	590
29. — Skr. ang. Fritagelse for Henlæggelse til Afdragsfondet for det amerikanske Laan af 1928 paa 12 Mill. Kr....	592
30. — Skr. ang. hvilket Borgerskab der udkræves til Tilvirkning af Frugtvin, Cider og Mjød.....	593
31. — Bekg. om tvungen Læreprøve i Bogtrykfaget.....	593
31. — Cirk. ang. Loven af 19. Okt. 1931 om Hjælp til arbejdsløse	594
31. — Skr. at Næring med Tørring af Landbrugsprodukter maa antages at være fri.....	617
2. Nov. Bekg. om Læreprøve i Snedkerfaget.....	617
2. — Resol. ang. forandret Beliggenhed af Blaagaards Apotek	618
2. — Bl. ang. Kendelser for Bygningsattester.....	618
3. — Bekg. om Afgiftsfrihed for Motorvogne, hjemmehørende i Schweiz.....	621
5. — Bekg. om Bekæmpelse af Kartoffelaal.....	622
5. — Tillæg til Bekg. af 21. Juli 1927 om Indførsel af Kartoffler	623
5. — Pl. ang. Gadenavne.....	624
7. — Skr. at Handel en gros med uderlandske Kartoffler er fri Næring.....	628
9. — Skr. at Flyttevirksomhed hører under Vognmandsnæring	629
11. — Lov vedr. international privatretlig Bestemmelser mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Ægteskab, Adoption og Værgemaal.....	629
11. — Lov om Tillæg til Lov af 26. Marts 1923 om Adoption	630
11. — Lov om Tillæg til Lov af 17. Marts 1922 om Biografteatervæsenets Ordning.....	630
11. — Lov ang. Inddrivelse af Underholdsbidrag, fastsat i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige.....	631

XVI

Side

11. Nov.	Lov om Tillæg til Lov 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkninger.....	631
13. —	Skr. at en Person, der havde gjort sig skyldig i uterligt Forhold, men som i Henhold til Straffelovens § 38 var dømt til at undergives Sikkerhedsforanstaltninger, ikke er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.....	632
17. —	Skr. at Hjælp efter Fattiglovens § 63, Stk. 3, vil kunne ydes en Kvinde, uanset at hun ikke har været Medlem af Sygeforsikringen i 2 Aar, da det skyldes helbredsmæssige Hensyn, at hun ikke for flere Aar siden er blevet optaget i en Sygekasse .....	632
18. —	Lov om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta	634
18. —	Beg. om Indførsel af danske Aktier og Obligationer..	635
19. —	Beg. om Udførsel af danske Kroner m. v.....	636
19. —	Beg. ang. Overførelse til dansk Valuta af Eksportørers Tilgodehavende i Udlandet .....	637
19. —	Skr. at der ikke kan ydes en Invalidereutenyder, der er indlagt paa Sindssygehospital, kommunalt Tillæg til Invalidereuten.....	638
19. —	Besl. om at anskaffe Fundament og Sokler for nogle af Kunstmusæet udlaante Broncestatuer til Opstilling paa offentlig Plads.....	639
19. —	Besl. ang. Dækningsafgiften i Henhold til § 23 i Lov af 31. Marts 1926.....	640
19. —	Besl. ang. Oprettelse af nye Roder.....	640
19. —	Besl. om en Tillægsbevilling til Udvidelse af Sundby Hospital .....	640
26. —	Lov om Statsanstalten for Livsforsikring .....	640
26. —	Anord. hvorved de i Sømandslovens §§ 28 og 41 indeholdte Bestemmelser ang. syge danske Sømænd udvides til at gælde finske Sømænd.....	659
26. —	Beg. ang. Fremgangsmaaden ved Overførelse til dansk Valuta af Eksportørers Tilgodehavende i Udlandet....	661
26. —	Besl. om at optage et Laan i Bikuben .....	662
27. —	Beg. ang. den de autoriserede Vejere og Maalere i Medfør af Næringsloven af 28. April 1931 § 88 paahvilende Afgift .	662
28. —	Cirk. ang. Lov af 19. Okt. 1931 om midlertidig Hjælp til arbejdsløse .....	667
1. —	Skr. ang. Brændselsprisen i Jan. Kv. 1932 i Henhold til Fradragsregulativet .....	676
1. —	Overenskomst med Statsbanerne ang. Nørreport Station	676
3. —	Cirk. ang. Understøttelse til arbejdsløse.....	677
3. —	Cirk. ang. Indsendelse af Dødsattester for fremmede Statsborgere.....	682

## XVII

	Side
4. Dec. Skr. at Fattighjælp, ydet Ægtefæller, en forladt eller frasepareret Hustru, maa anses som Fattighjælp ogsaa for Hustruen med de dermed forbundne Virkninger...	684
4. — Skr. ang. Optagelse af et Laan paa 3 Mill. Kr. i Bikuben	684
5. — Skr. at udenlandske Tæpper ikke maa forhandles med Afbildning af det danske Flag.....	689
7. — Skr. at en 17-aarig Pige, der er født i Udlandet af norske Forældre, ikke har dansk Indfødsret, uanset at Faderen senere blev anerkendt som dansk i Henhold til Lov af 27. Nov. 1916.....	690
8. — Anord. at Kordegne forinden Ansættelsen skøl fremskaffe Tuberkuloseattest.....	691
10. — Besl. ang. Oprettelse af en elektrisk Ensretterstation paa Amager.....	691
11. — Vedtægt for Opkrævning af Dækningsafgift i Kbhvn...	692
12. — Cirk. ang. Dyrlægernes Betaling for offentlige Forretninger.....	693
15. — Cirk. til Skifteretterne om Indberetning om Dødsboer efter Personer, som har nydt Aldersrente, forsaaavidt afdødes Formuesforhold begrunder Antagelsen om, at han uberegtiget har oppebaaret saadan Hjælp.....	704
15. — Skr. at det er en Forudsætning for Refusion fra Statskassen af Udgifter til Forsørgelse af svenske og norske Undersaatte, at paagældende ikke har Opholdsret her i Landet og at det skyldes humane Grunde, at Hjemsendelse ikke har fundet Sted.....	705
15. — Skr. at Magistraten skal give Overformynderiet Underretning om udfærdigede Vægebeskikkelser.....	705
16. — Lov ang. Udførsel af levende Husdyr m. v.....	706
17. — Skr. at de Udgifter, som er paaført en Kommune ved en Transportants Ødelæggelse af et Automobil, ikke er Genstand for Refusion fra Forsørgelseskommunen....	708
17. — Besl. om at ombygge Ventesals- og Folkerumsbygningen i Brønshøj.....	708
18. — Beg. ang. de for aaben og lav Bebyggelse paa afgrænsede Arealer gældende Bestemmelser.....	708
19. — Skr. at Krav paa Tilbagebetaling af uretmæssig oppebaaren Aldersrente prækluderes ved Proklamas Udløb i paagældendes Dødsbo.....	715
21. — Skr. ang. Udbetaling af Løn til Lønarbejdere i Juleugen	716
22. — Beg. om Opbevaring, Salg og Udlevering til teknisk Brug af Gifte og andre for Sundheden skadelige Stoffer	717
22. — Beg. om Apotekeres Udlevering af Gifte og andre for Sundheden skadelige Stoffer.....	727

## XVIII

	Side
22. Dec. Bekg. ang. Opkrævning af Vægtafgift af Motorkøretøjer i Henhold til Lov 28. April 1931 .....	731
22. — Cirk. at der hvert Aar skal tilvejebringes Oplysning om Detailprisen paa Fødevarer, Brændsel, m. v. samt Oplysninger om Huslejen for Beboelseslejligheder til Brug ved Beregning af Statens Tjenestemænds Regulerings-tillæg .....	742
23. — Meddelelse om trufne Enkeltafgørelser vedr. Lov af 19. Okt 1931 om midlertidig Hjælp til arbejdsløse .....	742
28. — Bekg. ang. Konvention mellem Danmark og de andre nordiske Lande om Bestemmelser om Ægteskab, Adoption og Værgemaal .....	748
28. — Bekg. af Konvention om Inddrivelse af Underholdsbidrag 755	755
28. — Skr. at det ikke er tilladt at forhandle udenlandske Papir-servietter, paa hvis Etiketter eller Indpakning er anbragt det danske Flag .....	758
30. — Anord. at Konventionen ang. Ægteskab, Adoption og Værgemaal træder i Kraft 1. Jan. 1932 .....	759
30. — Anord. ang. Inddrivelse af Underholdsbidrag, fastsat i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige .....	759
30. — Anord. at Lov af 11. Nov. 1931 om Tillæg til Lov om Ægteskabets Retsvirkninger af 18. Marts 1925 træder i Kraft 1. Jan. 1932 .....	762
30. — Bekg. ang. Udstedelse af Ægteskabsattester til Brug ved Ægteskabs Indgaaelse i Udlandet .....	762
30. — Cirk. ang. det for Tiden 1. Juli 1932 til 30. Juni 1933 fastsatte Normalbidrag .....	764
30. — Cirk. ang. Ægteskabsattester til Brug ved Ægteskabs Indgaaelse i Udlandet .....	766
30. — Cirk. ang. i hvilke Tilfælde udenlandske Skilsmissebevil-linger og -domme afgiver tilstrækkeligt Bevis for et tid-ligere Ægteskabs Ophør .....	767
30. — Cirk. ang. Fremgangsmaaden, naar en finsk, islandsk, norsk eller svensk Statsborger vil indgaa Ægteskab her i Landet .....	768



# 1931.

1931.

## **Justitsmin. Skr.** til Politidirektøren.

7 Jan.  
Nr. 11.

I Skrivelse af 20. December 1930 har Hr. Politidirektøren forespurgt, om Lov Nr. 144 af 1. Juli 1927 § 22 kan forstaas saaledes, at Personer, der paa Grund af sjælelige eller legemlige Mangler kun ifølge særlig Ansøgning kan faa Førerbevis til Motorkøretøj, er berettiget til at optræde som Kørelærere, eller om dette kun kan tilstedes dem efter Undersøgelse og Tilladelse i hvert enkelt Tilfælde.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Motorlovens § 22 kun kræver, at Kørelæreren har Førerbevis og mindst 1 Aars praktisk Øvelse i Kørsel med Motorvogn, og saafremt vedkommendes Førerbevis berettiger ham til at føre den Motorvogn, der anvendes til Skolekørsel, vil han derfor være berettiget til at drive Virksomhed som Kørelærer. Der er imidlertid intet til Hinder for, at Politiet i Medfør af Bekendtgørelse Nr. 313 af 22. December 1927 § 24, jfr. Motorlovens § 21, Stk. 4, stiller som Vilkaar ved Udfærdigelse af Førerbevis til saadanne Personer, at de ikke maa drive Virksomhed som Kørelærer.

Nr. 11. Min.-Tid. A. S. 14.

## **Socialmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

7 Jan.

I Skrivelse af 15. April f. A. har Magistraten for Ministeriet indanket en af Amtmanden over Præstø Amt under 1. Marts f. A. truffen Afgørelse, hvorefter det ikke kan paahvile U. Kommune at bære en Opholdskommunes Andel af Udgifterne ved fraskilt K.s Forsørgelse i København fra den 26. August 1929.

Det fremgaar af Sagen, at paagældende, der fra den 14. Marts 1929 for Københavns Forsørgelsesvæsens Regning

7 Jan. i Henhold til Fattiglovens § 61 havde henligget som Patient paa Øresundshospitalets statsunderstøttede Tuberkuloseafdeling, efter eget Ønske blev udskrevet fra Hospitalet den 6. Juli s. A., da Hospitalsbehandling ikke mere var paa-krævet, og hun kunde tage Ophold i U. Kommune hos en gift Datter, der havde tilsagt hende frit Ophold hos sig i 2 à 3 Maaneder. Paagældende rejste straks til Datteren i U., og under Opholdet der henvendte hun sig to Gange til U. Sogneraad om Hjælp efter Fattiglovens § 63, hvilken Hjælp Sogneraadet imidlertid afslog at yde, da paagældende ikke efterkom Raadets Opfordring til at fremskaffe Dokumentation for, at hun opfyldte Betingelserne for at modtage saadan Hjælp. Derimod tilbød Sogneraadet hende almindelig Fattighjælp, men hun nægtede at modtage denne.

Den 26. August 1929, nogle Dage efter paagældendes sidste Henvendelse til U. Sogneraad, rejste hun tilbage til København og henvendte sig straks efter sin Ankomst til Forsørgelsesvæsenet med Anmodning om Hjælp til Logis og Underhold, hvorefter hun for Forsørgelsesvæsenets Regning blev anbragt paa Kvindehjemmet i Læssøesgade, ligesom der den paagældende Dag maatte tilstaas hende Sygehjælp, da hun blev taget under Kur for Tuberkulose. Den 7. September indlagdes hun paany paa Øresundshospitalet.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Amtmanden over Præstø Amt meddele, at da paagældende har nægtet at modtage Fattighjælp i U. Kommune, og da en af Kommunen efter Fattiglovens § 63 ydet Hjælp, forsaavidt paagældende var berettiget til at oppebære denne, ikke vilde have paaført U. Kommune en Opholdskommunes Forpligtelser med Hensyn til den hende senere i København ydede Hjælp, maa Socialministeriet — uanset Spørgsmaalet om, hvorvidt det i København i August 1929 konstaterede Trangtilfælde maa anses for en Fortsættelse af den tidligere Trang — holde for, at det maa paaahvile Københavns Kommune at bære en Opholdskommunes Andel af de med paagældendes Forsørgelse efter 26. August 1929 forbundne Udgifter.



**Socialmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

10 Jan.

I Skrivelse af 9. April f. A. har Magistraten for Socialministeriet indanket Vejle Amts Resolution af 3. Marts f. A., hvorefter Amtet ikke har ment at kunne paalægge Vejle Kommune at overtage Opholdskommunens Forpligtelser over for den den 29. Juni 1878 fødte, i København forsørgelsesberettigede M.

Det fremgaar af Sagen, at paagældende, der siden 1916 har oppebaaret Blindeunderstøttelse fra Københavns Kommune i Henhold til Fattiglovens § 61, 2det Stk., jfr. Lov Nr. 58 af 14. Marts 1924, i Maj 1923 efter Ansøgning blev anbragt paa et privat Blindehjem i Vejle. Ved Kendelse af 7. Oktober 1924 blev der tillagt hende, der praktisk talt er blind, og hvis aandelige Udvikling er betydeligt under det normale, Invaliderente for vedvarende Invaliditet. Renten udbetales til fornævnte Blindehjem, og den Del af Vederlaget til Hjemmet, der ikke dækkes af Renten, er — indtil 1. April 1929 — blevet afholdt af Københavns Kommune som Blindeunderstøttelse og som kommunalt Tillæg til Invaliderenten.

Efter at paagældende i August 1927 havde arvet ca. 1 600 Kr. og i Marts 1929 ca. 5 000 Kr., har Magistraten, da hun herefter ikke kunde anses for trængende, inddraget Blindeunderstøttelsen fra 1. April 1929 at regne og henvist Blindehjemmet til fra samme Tidspunkt at søge Tillæg til Invaliderenten i Vejle Kommune. Vejle Byraad har imidlertid under Henvisning til, at det er Københavns Magistrat, der i sin Tid har anbragt paagældende i Vejle Kommune, vægret sig ved at overtage en Opholdskommunes Forpligtelser for hende, ogsaa med Hensyn til Udredelse af det kommunale Tillæg til Invaliderenten.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Amtmanden over Vejle Amt meddele, at Socialministeriet maa holde for, at Københavns Kommunes Forpligtelser som Opholdskommune maa anses ophørte, efter at det Trangstilfælde, der har foranlediget Magistraten til at yde Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 61 og Bistand

10 Jan. ved paagældendes Anbringelse paa Blindehjemmet, er op-  
hørt, hvorved bemærkes, at der ikke kan lægges Vægt paa  
den Omstændighed, at Anbringelsen paa nævnte Blinde-  
hjem er sket under Medvirken af Københavns Magistrat,  
idet denne Medvirken fra Magistratens Side var et Led i  
Kommunens Overtagelse af Forsorgen efter Fattiglovens  
§ 61 for paagældende M. Det maa herefter paahvile Vejle  
Kommune at bære en Opholdskommunes Forpligtelser over  
for den paagældende og derfor at udrede Tillæget til Inva-  
lidenten.

3. Afd. Inv. III. 288. 29.

12 Jan. **Justitsmin. Cirk.** til Overpræsidenten og samtlige Amt-  
Nr. 1. mænd.

Man skal herved anmode d'Herrer om, at der ved Af-  
gørelser i Henhold til Kancelli Cirkulære af 10. Juni 1828  
cm, hvorvidt nogen skal hensættes til Afsoning af Under-  
holdsbidrag til Ægtefælle eller Børn i eller udenfor Ægte-  
skab, tages Hensyn til, om den paagældende som Følge  
af Arbejdsledighed, foranlediget ved ekstraordinær Arbejds-  
løshed, helt eller delvis maatte være ude af Stand til at ud-  
rede de ham paahvilende Bidrag, saaledes at Afsoning ikke  
finder Sted, naar og forsaavidt den bidragspligtiges Mangel  
paa Evne til at udrede Bidragene maa antages at være en  
Følge af nævnte Arbejdsledighed.

Nr. 1. Min.-Tid. A. S. 1.

14 Jan. **Handelsmin. Skr.** til N. N. Magistrat.

Nr. 13. Ved at fremsende den med Bilag hoslagt tilbagefølgende  
Anmeldelse af Firmaet »Københavns Gaase-Børs« ved »n. n.«  
har Magistraten i Skrivelse af 31. December f. A. forespurgt,  
hvorvidt det paagældende Firma vil kunne modtages til  
Registrering.

I denne Anledning skal man under Henvisning til Han-  
delsministeriets Skrivelser Nr. 163 af 24. Oktober 1929 og  
Nr. 179 af 20. November 1929 angaaende Anvendelsen af  
Ordene »Messe« og »Børs« i Firmanavne meddele, at Handels-  
ministeriet under Hensyn til den Udvikling, der har fundet

Sted med Hensyn til Anvendelsen af Ordene »Børs«, »Messe« 14 Jan.  
og »Marked« som Led i Betegnelsen for private Firmaer og Nr. 13.  
den ændrede Betydning, der i det Hele efterhaanden lægges  
i de paagældende Ord, ikke mener, at der foreligger ganske  
tilstrækkeligt Grundlag for at nægte Registrering af Firma-  
navne, i hvilke de anførte Ord indgaar som Led, men at  
det dog herved er en Forudsætning, at Firmanavnet (her-  
under i Særdeleshed den centrale Del af dette) fremtræder  
paa en saadan Maade, at der ikke gennem Firmanavnet  
fremkaldes det urigtige Indtryk, at der er Tale om Institu-  
tioner af offentlig Karakter.

I Overensstemmelse hermed er man med Magistraten  
enig i, at det fornævnte Firmanavn ikke bør modtages til  
Registret, medens man derimod intet vilde finde at erindre  
imod Registrering af Firmanavnet »Gaase Børsen ved n. n.«

Nr. 13. Min.-Tid. A. S. 14—15. — 1. Afd. 1233. 30.

**Justitsmin. Skr.** til Politimesteren i N. N.

15 Jan.

I et hertil indsendt Andragende har Dommeren i X. Nr. 46.  
Herreder forespurgt, hvorledes der vil være at forholde i An-  
ledning af, at Hr. Politimesteren har vægret sig ved i Medfør  
af Retsplejelovens § 457 at andrage paa Umyndiggørelse af  
pens. A. A. af B., der som sindssyg er indlagt paa Sindssyge-  
hospitalet ved C.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældendes Slægtninge  
ikke har ønsket at fremsætte Begæring om Umyndiggørelsen,  
og at Beskikkelse af Væрге er nødvendiggjort dels af Hensyn  
til Behandlingen af Boet efter hans afdøde Hustru, dels for  
at Værgen kan modtage og kvittere for den ham tilkommende  
Pension.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Justitsmini-  
steriet efter det oplyste maa anse det for rettest, at Politi-  
mesteren andrager paa den paagældendes Umyndiggørelse.

Nr. 46. Min.-Tid. A. S. 46.

**Handelsmin. Skr.** til Bestyrelsen for Klubben N.

17 Jan.

I et gennem Københavns Magistrat hertil indkommet  
Andragende af 16. Juni f. A. har Bestyrelsen forespurgt,

17 Jan. hvorvidt der maatte udkræves Næringsadkomst til blandt Klubbens Medlemmer at fordele Øl, Tobak, Cigaretter, Sæbe og lign., samt om Klubben er pligtig til at føre autoriserede Forretningsbøger og at svare Afgift paa Omsætningen af stærke Drikke.

I denne Anledning skal man meddele, at Klubben, forsaavidt den indskrænker sig til at udlevere Øl til Medlemmerne til Forbrug paa Fabrikken, efter Handelsministeriets Formening vil kunne betragtes som et Marketenteri og saaledes kunne drives uden Næringsadkomst under Forudsætning af, at Uddeling af Øl ikke finder Sted uden for Spisetiderne. Fordeling af Tobak og Sæbe m, v. skønnes ligeledes at kunne finde Sted uden Næringsadkomst, forsaavidt Virksomheden kun omfatter Fordeling af for fælles Regning indkøbte Varer.

Forsaavidt Klubben derimod sælger eller fordeler skattepligtigt Øl eller andre stærke Drikke udever, hvad der i saa Henseende ovenfor er anført, vil Klubben have at løse Næringsadkomst hertil i Henhold til Beværterlovens § 28, 1ste Stk., jfr. Lov af 2. Juli 1870 § 40, i hvilket Fald Klubben bliver pligtig at føre autoriserede Bøger og svare Afgift i Henhold til Lov Nr. 83 af 22. Marts 1930.

1. Afd. 670. 30.

21 Jan. **Justitsmin. Skr.** til N. N.

Nr. 47. I et hertil indsendt Andragende har N. N. forespurgt, om de af Foreningen foranstaltede Gættekonkurrencer med Hensyn til Udfaldet af Fodboldkampe, saakaldte »fotboll-tippingar«, er forbudt efter dansk Lovgivning.

Det fremgaar af Sagen, at Foreningen optager passive Medlemmer med Betaling af et Indskud af 1 Kr. en Gang for alle, at disse har Adgang til Deltagelse i de paagældende Gættekonkurrencer paa den Maade, at de hver Uge inden Lørdag til Foreningen indsender trykte Kuponer, paa hvilke Navnene paa en Række engelske eller danske Fodboldklubber er anført, og paa hvilke Deltagerne sletter Navnene paa de Klubber, der ventes at ville tabe i den paagældende

Kamp, at der for Deltagelse i hver Gættekonkurrence skal betales 50 Ø., og at den Deltager, der har gættet rigtigt med Hensyn til det største Antal Fodboldkampe vinder de i den paagældende Konkurrence indbetalte Indskud med Fradrag af Omkostninger og 10 pCt., der anvendes til Idrættens Fremme.

21 Jan.

Nr. 47.

Foranlediget heraf skal man efter Brevveksling med Skattedepartementet meddele, at de omhandlede Gættekonkurrencer ikke omfattes af Lov af 6. Marts 1869 om Klasse-lotteriets Ordning og Forbud mod andet Lottospil m. m., men er i Strid med Lov Nr. 73 af 30. Marts 1895 om Beskatning af Spil ved Væddeløb m. m.

Nr. 47. Min-Tid. A. S. 46.

**Socialmin. Skr.** til Hvidovre Sogneraad.

22 Jan.

I Skrivelse af 20. August 1930 har Sogneraadet udbedt sig Socialministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvilken Kommune det paahviler at bære Opholdskommunens Andel af Udgifterne ved den i Københavns Kommune forsørgelsesberettigede Arbejdsmand H.s Behandling paa Københavns Amtssygehus i Tiden fra den 8. til 15. Februar 1930.

Det fremgaar af Sagen, at paagældende den 21. Januar 1930 efter at være kommet til Skade ved en Paakørsel i Københavns Kommune indlagdes paa Københavns Kommune-hospital, hvor han henlaa indtil den 25. s. M., da han udskreves som helbredet. Under Behandlingen paa nævnte Hospital blev der bl. a. givet ham en protylaktisk Serumindsprøjtning mod Stivkrampe. Efter Udskrivningen af Hospitalet tog han Ophold i Hvidovre Kommune, for hvis Regning han den 8. Februar 1930 indlagdes paa Københavns Amtssygehus til Behandling for en Reaktiøn efter den fornævnte Serumindsprøjtning.

I denne Anledning skal man meddele, at Socialministeriet under Hensyn til, at paagældende, da han blev udskrevet fra Københavns Kommunehospital, var helbredet for de Beskadigelser, han var indlagt til Behandling for, samt til, at det under Sagen omhandlede Trangstilfælde der-

22 Jan. for maa anses at være opstaaet i Hvidovre Kommune, med Amtmanden over Københavns Amt og Københavns Magistrat er enigt i, at det maa paahvile sidstnævnte Kommune at udrede Opholdskommunens Udgifter ved det ommeldte Sygehusophold.

3. Afd. B. 663. 30.

23 Jan. **Socialmin. Skr.** til Amtmanden over Vejle Amt.

Efter at Socialministeriet under 29. April f. A. havde udtalt, at man maatte anse Betingelserne for Hjemsendelse fra T. Kommune til København af den sidstnævnte Sted forsørgelsesberettigede C. med Familie for at være til Stede, men at Københavns Magistrat af humane Grunde havde erklæret sig villig til fuldtud at refundere Udgifterne ved Familiens Forsørgelse i T. Kommune, har T. Søgneraad i den med Amtets Skrivelse af 15. August f. A. tilbagefulgte Søg besværet sig over, at Københavns Magistrat har nægtet at refundere Skolepenge for nævnte C.s Børn.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat og Undervisningsministeriet til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Socialministeriet med Amtet er enigt i, at der ikke findes Hjemmel for T. Kommune til at kræve Godtgørelse for de nævnte Børns Undervisning i den offentlige Folkeskole, og at Ministeriet i øvrigt kan henholde sig til sin fornævnte Skrivelse af 29. April f. A.

3. Afd. B. 5. 811. 30.

28 Jan. **Socialmin. Skr.** til Randers Byraad.

I Skrivelse af 7. August f. A. har Byraadet udbedt sig Socialministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt det paahviler Københavns Kommune at bære en Opholdskommunes Andel af Udgifterne ved en Repræsentant S. af Randers Kommune i Anledning af hans Indlæggelse i Sanatorium ydet Rejse- og Beklædningshjælp.

Det fremgaar af Sagen, at paagældende den 25. Marts 28 Jan. f. A., medens han opholdt sig i København, efter at være blevet lægeundersøgt indgav Ansøgning til Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse om Optagelse paa Tuberkulosesanatorium; denne Ansøgning var ledsaget af en Lægeerklæring, hvorefter det af Hensyn til paagældendes Tilstand var nødvendigt, at han indlagdes paa Sanatorium. Der vilde imidlertid hengaa nogen Tid, inden saadan Optagelse kunde finde Sted, og efter at have opholdt sig i København indtil 6. Maj f. A., i hvilken Tid han levede dels af Dagpenge fra sin Sygekasse, 2 Kr. pr. Dag, dels af Understøttelse fra Kommunens Hjælpekasse, der i Tiden fra 12. Februar til 1. Maj f. A. har udbetalt ham Hjælp til et Beløb af 165 Kr., senest den 1. Maj f. A. med 40 Kr., rejste han til Randers, hvor han kunde bo vederlagsfrit hos en Slægtning, indtil han kunde indlægges paa Sanatorium. Efter at han havde modtaget Indkaldelse til Faksinge Sanatorium, begærede han den 30. Maj f. A. af Randers Kommune Rejse- og Beklædningshjælp i Anledning af Sanatorieopholdet, hvilken Hjælp blev ydet med et Beløb af 211 Kr. 95 Ø.

Københavns Magistrat, der ikke har kautioneret for Sanatorieopholdet, har vægret sig ved at bære Opholdskommunens Andel af de nævnte Udgifter under Henvisning til, at Trangen til den ydede Hjælp efter Magistratens Formening først kan anses for konstateret i Randers Kommune.

I denne Anledning skal man meddele, at Socialministeriet under Hensyn til, at paagældende maa anses for at have været trængende til Sanatoriebehandling, medens han opholdt sig i Københavns Kommune, og til, at han efter det om hans Indtægtsforhold oplyste maa anses for at have været trængende ogsaa i økonomisk Henseende, saaledes at han, saafremt han straks havde kunnet indlægges paa Sanatorium, maatte have begæret Hjælp af Københavns Kommune maa holde for, at det paahviler denne Kommune at bære Opholdskommunens Andel af de nævnte Udgifter.

29 Jan. **Bekendtgørelse om en mellem Danmark og Fin-**  
Nr. 12. **land afsluttet Overenskomst om gensidig Fritagelse i**  
**visse Tilfælde for Skat af Indtægter hidrørende fra**  
**Rederivirksomheder.**

1. Rederivirksomheder hjemmehørende i Finland, hvis Skibe anløber danske Havne for der at indtage eller udskibe Gods eller Passagerer, skal for Fremtiden være fritaget for at betale Skat i Danmark af Indtægter eller Udbytte hidrørende fra Driften af saadanne Skibe.

Ligeledes skal for Fremtiden Rederivirksomheder hjemme hørende i Danmark, hvis Skibe anløber finske Havne for der at indtage eller udskibe Gods eller Passagerer, være fritaget for at betale Skat i Finland af Indtægter eller Udbytte hidrørende fra Driften af saadanne Skibe.

2. Indtægter og Udbytte af Skibe omfatter ogsaa Indtægter og Udbytte ved Salg af Personbefordringsbilletter i det Land, i hvilket det udstedende Foretagende ikke er hjemmehørende.

3. Fritagelsen for Skat af de ovenfor nævnte Indtægter vedvarer, indtil den ophæves ved Opsigelse fra en af Parterne med 6 Maaneders forudgaaende Varsel.

Nr. 12. Lov-Tid. A. S. 14.

29 Jan. **Finansmin. Skr.** til Kbhvns. Magistrat.

Nr. 16. I Skrivelse af 8. Januar 1931 har Magistraten udbedt sig en Udtalelse fra Finansministeriet om, hvorvidt der vil kunne ydes en afdød kvindelig Statstjenestemands Ægtebørn Efterindtægt og Pension i et Tilfælde, hvor Forældrenes Ægteskab var ophævet ved Skilsmisse, og hvor de paagældende Børn var undergivet Moderens (d. v. s. den afdøde Tjenestemands) Myndighed og Forsorg.

Saaledes foranlediget skal man meddele, at der, da de paagældende Børn under 18 Aar ikke er *forældrelose* — idet deres Fader, efter hvad der er oplyst, er i Live — ikke tilkommer dem 3 Maaneders Efterindtægt, jfr. Lov Nr. 126



af 27. Juni 1927 om Statens Tjenestemænd § 75, Stk. 1, 29 Jan.  
*at* der af samme Grund ikke kan tilstaaes dem Børnepension Nr. 16.  
 efter Tjenestemandslovens § 69, Stk. 1, samt *at* der da Ægte-  
 skabet var opløst ved Skilsmisse, og hun saaledes ikke har  
 efterladt sig Enkemand, ikke ses at være Hjemmel for at  
 bevilge Børnene Pension efter Tjenestemandslovens § 66,  
 Stk. 2.

Nr. 16. Min.-Tid. A. S. 16.

**Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det ved- 29 Jan.  
 tages at oprette et Plejehjem for tuberkuløse Mænd paa  
 Stenslettegaards Jorder og hertil at bevilge 312 800 Kr.

B. F. 91. S. 936—53. 1688—1701.

**Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det ved- 29 Jan.  
 tages at ombygge og udvide Børnehusbroen og hertil at be-  
 vilge 125 000 Kr.

B. F. 91. S. 1660—61. 1687.

**Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det ved- 29 Jan.  
 tages at opføre en ny Bro over Børskanalen og hertil at be-  
 vilge 440 000 Kr.

B. F. 91. S. 1652—54. 1687.

**Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det ved- 29 Jan.  
 tages at forstærke Elektricitetsforsyningen i Sundbyerne ved  
 nye Ledninger og hertil at bevilge 743 000 Kr.

B. F. 91. S. 1546—54, 1701—5.

**Lov Nr. 15 ang. Udførsel af levende Husdyr m. m.** 31 Jan.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Nr. 15.  
 Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt:  
 Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stad-  
 fæstet følgende Lov:

§ 1. <sup>1)</sup> Landbrugsministeren kan træffe saadanne For-  
 anstaltninger, som han maa anse for paakrævede til Fore-  
 byggelse af, at der her fra Landet udføres levende Husdyr  
 og Vildt, som er eller kan mistænkes for at være befængt

31 Jan. med nogen smitsom Sygdom, eller som kan antages at have  
Nr. 15. været udsat for Smittepaavirkning, saavel som til Sikring  
af, at de til Transporten benyttede Banevogne og Skibsrum  
er velrensede og desinficerede, og at Dyrene under Trans-  
porten behandles paa forsvarlig Maade.

2) Endvidere kan Landbrugsministeren træffe tilsva-  
rende Foranstaltninger, forsaavidt angaar ugarvede Huder  
og Skind, uvasket Uld, upræparerede Fæhaar og Svine-  
børster, Knøgler, Beumel, Horn og Klove samt Hø, Halm,  
Gødning og andre Genstande, hvormed smitsomme Husdyr-  
sygdomme kan spredes.

§ 2. Landbrugsministeren bemyndiges til efter For-  
handling med Organisationerne for Andels- og Privatsvine-  
slagterierne at paabyde, at Udførsel her fra Landet af levende  
Svin, med Undtagelse af Søer og Orner, kun maa foregaa,  
naar dertil af Landbrugsministeren meddelt Autorisation  
foreligger, samt til at træffe de til Gennemførelsen heraf for-  
nødne Foranstaltninger.

§ 3. 1) Overtrædelse af de i Medfør af denne Lov paa-  
budte Bestemmelser straffes med Bøde ikke under 20 Kr.,  
i Gentagelsestilfælde ikke under 40 Kr. Ved ulovlig Udførsel  
af levende Husdyr er Bøden dog mindst 200 Kr. pr. Dyr.  
Bøderne tilfalder Støtskassen.

2) Betales en Bøde ikke, inddrives den ved Udpantning,  
medmindre Politiet skønner, at Inddrivelse ikke er mulig  
eller vilde gøre føleligt Skaar i den bødefældtes Livsvilkaar.  
Indgaaer en Bøde ikke, afsones den.

§ 4. Bøder for Overtrædelse af de i Medfør af denne  
Lov paabudte Bestemmelser kan forelægges af Landbrugs-  
ministeren indenfor et Beløb af 2 000 Kr. Det staar den  
paagældende frit for inden 14 Dage, efter at Landbrugs-  
ministerens Afgørelse er tilgaaet ham, at forlange Sagen  
undergivet Domstolenes Afgørelse, hvilket da foraalediges  
af Landbrugsministeren. En af Landbrugsministeren truffen  
Afgørelse bortfalder dog, naar enten Landbrugsministeren  
tager sin Paastand om Bøde eller Sagsanlæg tilbage, eller  
naar den Tiltalte, som har begæret Domstolenes Afgørelse,

frafalder samme. En af Landbrugsministeren truffen Af- 31 Jan.  
gørelse har Gentagelsesvirkning i samme Grad som en Rets- Nr. 15.  
afgørelse.

§ 5. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft, og dens Gyldighed ophører med Udgangen af Aaret 1931.

Lov Nr. 25 af 25. Februar 1876 angaaende Forholdsregler vedrørende Udførselen af Husdyr fra Danmark og Lov Nr. 78 af 12. April 1911 om Tillæg til denne Lov ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 2. S. 17—18. Udg. 11. Febr.

**Indenrigsmin. Cirk.** til samtlige Kommunalbestyrelser 2 Febr.  
og Bygningskommissioner. Nr. 2.

I Forbindelse med Indenrigsministeriets Cirkulære af 22. Januar 1929 vedrørende lettere Adgang til Bygningsdispensationer skal man meddele, at de i Cirkulæret indeholdte Bestemmelser angaaende Bygningskommissionernes Bemyndigelse til at meddele Dispensationer fra Bygningslovgivningen herved ændres saaledes:

I Cirkulærets Afsnit I, 1ste Stk., Litra 1, 2den Linie ændres »0,60 m« til »1 m«.

I samme Afsnit, næstsidste Stykke, 1ste Linie ændres »60 cm« til »1 m«.

Afsnit II Litra c, Stk. 3 affattes saaledes:

»Naar der i en Bygning ikke findes Beboelsesrum i flere end 3 Etager og ejheller Beboelsesrum, hvis Gulvflade ligger mere end 6,5 m over Grundstykkets Niveauplan, kan man nøjes med en enkelt, dog mindst 1 m bred Trappe.

Indeholder en saadan Bygning Beboelsesrum, hvis Gulvflade ligger mere end 6,5 m, men dog ikke mere end 7,5 m over Grundstykkets Niveauplan, betinges det yderligere:

at Lejlighederne forsynes med Vinduer saavel mod Gaard som mod Gade eller for 1-Værelses Lejligheder, som kun har Beboelsesrum mod Gaard, med Altan mod denne,

2 Febr. at Ejendommen forsynes med en mindst 8,5 m lang  
Nr. 2. Brandstige, og

at der ved Karrébebyggelse, hvor en fælles Gaardsplads omsluttes af Bygninger, indrettes en Portindkørsel af mindst 2,5 m fri Højde og Bredde, saaledes at Brandvæsenets Brandstiger kan indføres i Gaarden, og i andre Tilfælde, saasom ved Rækkehuse m. v., paa en i hvert enkelt Tilfælde af det stedlige Brandvæsen godkendt Maade bliver Adgang for Brandvæsenet til den fra Gade bortvendende Side af Huset.

Nr. 2. Min.-Tid. A. S. 1—2.

3 Febr. **Justitsmin. Skr.** til Overformynderiet.

Nr. 48. I Skrivelse af 19. Januar 1931 har Overformynderiet indstillet, at den Overformynderiet ved Justitsministeriets Skrivelse af 5. December 1928, Pkt. 7, meddelte Bemyndigelse til paa egen Haand at tillade Genanbringelse under særskilt Bestyrelse af helt eller delvis indfriede Aktiver, der i Henhold til kgl. Konfirmation eller Justitsministeriets eller Overformynderiets Tilladelse indestaar i Overformynderiet under særskilt Bestyrelse, forsaavidt Genanbringelse finder Sted i visse nærmere betegnede Aktiver, maa blive udvidet til at omfatte Genanbringelse i de af danske Telefonselskaber udstedte Obligationer, uanset at disse hverken er sikret ved Pant eller noteret paa Københavns Børs.

Foranlediget heraf meddeler Justitsministeriet herved Overformynderiet den ansøgte Bemyndigelse.

Nr. 48. Min.-Tid. A. S. 46.

4 Febr. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Af-  
Nr. 1. delinger.

Ifølge Finansministeriets Bekendtgørelse af 2. ds., offentliggjort i Statstidende for 3. ds., er Dyrtidstillæget for Statens Tjenestemænd i Henhold til § 92 i Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927 om Statens Tjenestemænd for Halvaaret 1. April 1931—30. September 1931 fastsat:

- a. for gifte Mænd, for saadanne Enkemænd, Enker, fraskilte og fraseparerede Mænd og Kvinder, som har egen

Husstand, eller hvem der paahviler Forsørgelsespligt 4 Febr. overfor Børn under 18 Aar, samt for saadanne ugifte, Nr. 1. hvem saadan Forsørgelsespligt paahviler, og som har egen Husstand, til 162 Kr. aarlig, dog ikke over 9 pCt. af den paagældende Tjenestemands Grundløn og Alderstillæg tilsammen;

- b. for andre Tjenestemænd over 35 Aar 81 Kr. aarlig, dog ikke over 4½ pCt. af Grundløn og Alderstillæg tilsammen;
- c. for alle øvrige Tjenestemænd 54 Kr. aarlig, dog ikke over 3 pCt. af Grundløn og Alderstillæg tilsammen.

I Overensstemmelse med § 2 i Bestemmelser af 25. Juni 1925 med senere Ændringer om Dyrtidstillæg til de under Københavns Kommune ansatte Tjenestemænd er de samme Satser gældende i det nævnte Halvaar for Kommunens Tjenestemænd. Ligeledes er de samme Satser gældende for de »Andre Ansatte« samt Pensionister, Understøttede, Vente-pengenydende og Efterindtægtsnydende, der oppebærer Dyrtidstillæg efter samme Regler som Tjenestemænd.

Afgørelsen af, til hvem Dyrtidstillæget skal udbetales efter den i Tjenestemandslovens § 92 under a) angivne højere Sats, og til hvem det skal udbetales efter de under b) og c) angivne lavere Satser, vil være at træffe efter Reglerne i § 3 i de nævnte Bestemmelser af 25. Juni 1925 med senere Ændringer.

Det tilføjes, at der senere vil fremkomme Meddelelse om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til det ved Kommunalbestyrelsens Beslutning af 28. Juni 1928 fra 1. April 1928 tilstaaede Ekstradyrtidstillæg.

Cirk. Nr. 1.

**Bekendtgørelse om Eneretsbevilling for Kbhvns 6 Febr. Kommune paa Anlæg og Drift af forskellige Sporvejs- Nr. 62. linier.**

Efter Københavns Kommunalbestyrelses derom fremsatte Andragende har Ministeriet under Dags Dato udvidet den bemeldte Kommunalbestyrelse under 9. August 1898

6 Febr. meddelte Eneretsbevilling paa Anlæg og Drift af forskellige  
 Nr. 62. Sporveje til at omfatte Anlæg og Drift af dobbeltsporede  
 Sporveje paa følgende tre Strækninger:

1. Strækningen fra Farimagsgade ad Jarmersgade, Jarmers-  
 plads, Vestre Boulevard til Tietgensgade,
2. Strækningen fra Axeltorv ad Gl. Kongevej til Tromme-  
 salen og
3. Strækningen i Hammerichsgade mellem de to Viadukter  
 over Boulevardbanen, der fører til Axeltorv.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 62. Lov-Tid. A. S. 129.

7 Febr. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Af-  
 Nr. 2. delinger.

I Henhold til Bestyrelsesvedtægtens § 11, Stk. 7 b, vil  
 de i Kommunens Tjenestemandslønninger pr. 1. April 1925  
 indeholdte Konjunkturtillægsbeløb være at forhøje eller ned-  
 sættes med 10 pCt. for hver fulde to Portioner (2×54 Kr.),  
 hvormed Dyrtidstillæget i Henhold til Kommunens Dyr-  
 tidstillægsbestemmelser stiger over eller falder under Dyr-  
 tidstillæget 702 Kr. aarlig til gifte Tjenestemænd og dermed  
 ligestillede. Da Kommunens Dyrtidstillæg til gifte Tjeneste-  
 mænd fra 1. April 1931 — jfr. Cirkulære Nr. 1 af 4. ds. —  
 er fastsat til 162 Kr. og saaledes udviser en Nedgang paa  
 fulde 10 Portioner, vil Konjunkturtillæget i Henhold til  
 den ovenanførte Bestemmelse være at nedsætte med 50 pCt.  
 fra 1. April 1931.

-----  
 Cirk. Nr. 2.

10 Febr. **Handelsmin. Skr.** til Kbhvns. Magistrat.

Ved at fremsende den hoslagt med Bilag tilbagefølgende  
 Anmeldelse, hvori Oda W. her af Staden, til Handelsregisteret  
 anmelder, at hun driver Haandværk som eneste ansvarlig  
 Indehaver af Firmaet »Frantz W.«, idet hun fortsætter den  
 af hendes afdøde Adoptivfader, Bagermester Frantz J. W.,  
 og senere af dennes Enke, under nævnte, hidtil uanmeldte

Firma drevne Forretning, har Magistraten i Skrivelse af 10 Febr. 23. f. M. forespurgt, hvorvidt den paagældende Anmeldelse vil kunne modtages af Handelsregisteret.

Det fremgaar af Sagen, at saavel Bagermester W. som, efter hans Død i 1926, hans i uskiftet Bo hensiddende Enke i en lang Aarrække har drevet Forretning under Firmaet »Frantz W., sidstnævnte uden at foretage den i Fimalovens § 21, Iste Stk. foreskrevne Anmeldelse, samt at Anmelderen ved Moderens Død i September f. A. overtog Fællesboet som eneste Arving.

I denne Anledning skal man meddele, at der herfra efter Omstændighederne intet haves at erindre imod, at det omdelte Firma admittes til Handelsregisteret.

1. Afd. 16. 17. 31.

**Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Af- 10 Febr.  
delinger. Nr. 3.

I Tilslutning til Cirkulære Nr. 2 af 7. ds. angaaende Nedsættelsen af de i Kommunens Tjenestemandslønninger indeholdte Konjunkturtillægsbeløb fra 1. April 1931 skal man meddele, at den samlede Magistrat i Mødet den 9. ds. i Henhold til Bestyrelsesvedtægtens § 11, Stk. 7 b., sidste Punktum har tiltraadt, at der i de forskellige Lønklassers mellemliggende Løntrin skal anses indeholdt et Konjunkturtillæg som angivet i den med fornævnte Cirkulære af 7. ds. fremsendte Vejledning til Benyttelse ved Lønanvisning fra 1. April 1931.

Cirk. Nr. 3.

**Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Af- 10 Febr.  
delinger. Nr. 4.

I Tilslutning til tidligere Cirkulærer, senest Nr. 6 af 3. Marts 1928, angaaende den pensionsberettigende Lønningssindtægt for fast ansatte budgetmæssigt lønnede Personer, hvis Stilling i pensionsretlig Henseende ikke er henført til en Lønklasse, og med Henviisning til Cirkulære Nr. 2 af 7. ds. angaaende Nedsættelse af de i Kommunens Tjeneste-

10 Febr. mandslønninger indeholdte Konjunkturtillægsbeløb skal man  
 Nr. 4. meddele, at den samlede Magistrat har vedtaget, at der ved Udfærdigelsen af Ansættelsesbrev for budgetmæssigt lønnede Personer, der fastansættes efter 1. April 1931, og som ikke henføres til nogen Lønklasse i pensionsretlig Henseende, som pensionsberettigende Lønningsindtægt skal anføres de paa nærværende Cirkulæres Bagside angivne Beløb, der er gældende fra 1. April 1931 at regne. Tillige skal der i Ansættelsesbrevene gøres en Bemærkning om, at der i Beløbet er indeholdt et nedsat Konjunkturtillæg af Størrelse som angivet i den vedføjede Parentes, og om at dette Konjunkturtillæg vil blive reguleret efter de i Bestyrelsesvedtægtens § 11, Stk. 7 b., angivne Regler om Forhøjelse eller Nedsættelse af Tjenestemændenes Konjunkturtillæg.

Cirk. Nr. 4.

11 Febr. **Lov Nr. 23 om Tillæg til Lov om Navneforandring**  
 Nr. 23. **af 22. April 1904.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den ved § 1 i Lov Nr. 209 af 15. April 1921 fastsatte Frist for Adgangen til Antagelse af Slægtsnavn ved Øvrighedsbevis forlænges indtil Udgangen af Juni Maaned 1941.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 2. S. 26. Udg. 11. Febr.

11 Febr. **Handelsmin. Skr.** til Overretssagfører N. N.

I et hertil indkommet Andragende af 4. Oktober f. A. har Hr. Overretssagføreren som Sagfører for J. forespurgt, om paagældende, der har vundet Borgerskab paa Vognmandsnæring her i Staden, uden yderligere Næringsadkomst er berettiget til at forhandle Smøreolie til Automobileer.

Det fremgaar af Sagen, at de paagældende Vognmænd driver Vognmandsforretning her i Staden, at flere andre Vognmænd har deres Vogne holdende sammesteds, hvor der



endvidere findes en Del Garager, som er udlejede til for- 11 Febr.  
skellige Privatpersoner, samt *at* fornævnte to Vognmænd  
paatænker fra en paa Stedet anbragt Beholder at forhandle  
Smøreolie til de paagældende Automobilejere eller Chauffører.

I denne Anledning skal man meddele, at det fremsatte  
Spørgsmaal efter Handelsministeriets Formening maa be-  
svares benægtende.

Det tilføjes, at Spørgsmaalets endelige Afgørelse hen-  
hører under Dødstolene.

1. Afd. 1005. 30.

**Socialmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

12 Febr.

Under Henvisning til, at Mejerist S. har begæret nedsat  
en Voldgift i Henhold til Lærlingelovens § 20, idet han for-  
mener, at A/S A. F. maa anses erstatningspligtig i Henhold til  
Lærlingelovens § 21, Stk. 2, ved at have forsømt Oprettelsen  
af Lærekontrakt med hans Datter A., har Magistraten i  
Skrivelse af 31. Juli f. A. anmodet om Ministeriets Afgørelse  
af Spørgsmaalet om, hvorvidt nævnte Firma har gjort sig  
skyldig i Overtrædelse af Lærlingelovens § 1 ved under  
Hensyn til Arbejdets Art ikke allerede ved Antagelsen at  
have oprettet Lærekontrakt med paagældende Elev.

Det fremgaar af Sagen, at Eleven, der er født den 6.  
November 1913, den 1. Oktober 1929 tiltraadte en Plads hos  
A/S A. F. i Henhold til Ansættelseskontrakt af 16. September  
1929. Ifølge denne ansattes hun med en maanedlig Gage af  
38 Kr., og saaledes at den første Maaned vilde være at regne  
for en Prøvetid. Det var derhos bestemt, at Læretiden ved  
eventuel Oprettelse af Lærekontrakt var 3 Aar med de til  
enhver Tid gældende Lønsatser. Endvidere var det fastsat,  
at hun var pligtig til at arbejde i den Afdeling, hvor det for-  
langtes, og i det hele følge de i Reglementet foreskrevne An-  
ordninger m. v.; i Kontrakten blev ikke angivet, hvilken  
Art Arbejde, hun skulde udføre.

I den første Tid blev hun anvendt som Samler og Hjælper  
ved Indpakning, men allerede efter ca. en Maanedes Forløb  
blev hun overflyttet til Bogholderiet, hvor hun siden har

12 Febr. været beskæftiget, dels med Sortering af Kartotek kort og dels som Budbringer mellem Bogholderiet og forskellige Afdelinger og Kasser.

I Slutningen af Februar 1930 ønskede Firmaet at oprette Lærekontrakt med Eleven, Lærekontrakten er imidlertid ikke blevet underskrevet af Elevens Fader, idet denne — som tidligere nævnt — har begært Voldgift nedsat og besværet sig over, at Lærekontrakten ikke giver Eleven Anciennetet fra Antagelsen, men først fra den 1. Marts 1930, uanset at den paagældendes Løn i det første Aar vedblivende var 38 Kr. maanedlig, og at hendes Arbejde ogsaa efter Udfærdigelsen af Lærekontrakten forblev det samme som hidtil. Firmaet har heroverfor anført, at det i Almindelighed ikke opretter Lærekontrakt straks, men først, naar det viser sig, at paagældende findes egnet. Afgørelsen heraf træffes almindeligvis efter et Aars Tjeneste hos Firmaet.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Direktoratet for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen og Socialministeriets Konsulent ved Behandling af Sager vedrørende Lærlingeforhold indenfor Handelen meddele, at det Arbejde, som paagældende efter det oplyste har været beskæftiget med, maa betragtes som havende været af en saadan Beskaffenhed, at der ikke kan antages at have foreligget en Oplæring i et Fag, idet Arbejdet nærmest har haft Karakteren af tilfældigt Specialarbejde.

Det omhandlede Forhold maa derfor antages at falde uden for Lærlingelovens Bestemmelser, jfr. Lovens § 1, Stk. 4, og Indenrigsministeriets Cirkulære af 23. December 1921.

Ministeriet finder dog samtidig Anledning til at anmode Magistraten om at henstille til Firmaet, at dette fremtidig ved Antagelsen af unge Mennesker benytter Kontraktblanketter, hvoraf det tydeligt fremgaar, at paagældende er antaget til Udførelse af Specialarbejde.

1. Afd. 14. 26. 30.

12 Febr. **Socialmin. Skr.** Amtmanden over Tønder Amt.

I Skrivelse af 14. August f. A. har Amtet udbedt sig Socialministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorledes

Udgifterne ved Hjemsendelse af Barnet E. fra Tønder Køb- 12 Febr.  
stad til dets i Københavns Kommune bosatte Forældre vil  
være at afholde.

Det fremgaar af Sagen, at det nævnte Barn, der er født den 16. August 1914, efter at være gaaet hjem fra den 19. Oktober 1929 henvendte sig paa Politistationen i Tønder som subsistensløs; efter at Politiet i Tønder telefonisk gennem Københavns Politi havde sat sig i Forbindelse med Barnets Forældre, der ikke vidste, hvor hun opholdt sig, og meget gerne ønskede hende tilbage, blev hun af Politiet i Tønder under Ledsagelse af en Sygeplejerske sendt til København og afleveret til Forældrene. Da Politiet i Tønder var bekendt med, at Forældrene ikke oppebar Fattigunderstøttelse, undlod det af humane Grunde at lade Hjemsendelse foregaa gennem Fattigvæsenet. Barnet blev ganske kort Tid efter af Værgeraadsinstitutionen fjernet fra Hjemmet og anbragt i Herløv Optagelseshjem.

Københavns Magistrat har vægret sig ved at refundere de med Barnets Hjemsendelse forbundne Udgifter under Henvi- sning til, at det omhandlede Tilfælde ikke omfattes af Bestemmelserne i Fattigloven af 9. April 1891, og Overværgeraadet har i en over Sagen afgiven Erklæring udtalt, at det under Hensyn til, at Barnets Hjemsendelse ikke er sket paa Foranledning af Værgeraadsinstitutionen, maa formene, at de ommeldte Udgifter ikke kan afholdes efter Værgeraadslovens Betalingsregler.

I denne Anledning skal man efter om Sagen at have brevvekslet med Justitsministeriet meddele, at Socialministeriet maa holde for, at det af den af Københavns Magistrat anførte Grund ikke kan paalægges Københavns Kommune at refundere de omhandlede Udgifter, ligesom man med Overværgeraadet er enigt i, at der ikke er Hjemmel til at afholde Udgifterne efter Værgeraadslovens Betalingsregler. Justitsministeriet har imidlertid udtalt, at det, naar Udgifterne ikke kan afholdes som Fattigudgifter, er sindet at tiltræde, at de udredes af Politikassen.

- 12 Febr. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at tiltræde en Overenskomst med Frederiksberg om, at frederiksbergske Borgere, der efter at være kommet til Skade her i Byen eller ramt af en pludselig Sygdom indbringes til et københavnsk Hospital, behandles paa Fællesstue paa samme Vilkaar, som gælder for indenbys Patienter, indtil de kan udskrives.

B. F. 91. S. 1893—94.

- 12 Febr. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at udskrive Indkomstskatten for Aaret 1931—32 med Grundbeløbet med Fradrag af 10 pCt.

B. F. 91. S. 1808 1913.

- 16 Febr. **Socialmin. Skr.** til Holbæk Byraad.

I Skrivelse af 27. September f. A. har Byraadet for Ministeriet indanket en af Amtmanden over Holbæk Amt under 17. September f. A. truffet Afgørelse, hvorved det er paalagt Byraadet at lade den i Fattiglovens § 21 omhandlede Fødselsnotering foretage med Hensyn til den af E. i København den 7. Januar 1928 fødte Pige.

Det fremgaar af Sagen, at Moderen ved Barnets Fødsel var gift med Tjener S., men at Ægtefællerne ikke siden Sommeren 1926 havde levet sammen, hvorimod Hustruen siden Midten af 1926 havde staaet i Forhold til Tjener R. der erkender at være Fader til fornævnte Barn, og med hvem Moderen, der den 27. August 1929 har opnaaet Skilsmisse fra Tjener S., stadig samlever.

Under Henvisning til, at der i Sagen er rejst Spørgsmaal om, hvorvidt nævnte Barn maa siges at være født i eller udenfor Ægteskab, har Socialministeriet brevvekslet med Justitsministeriet, og dette har, efter at have foranlediget, at der til Oplysning af Sagen blev optaget Forhør inden Retten i Henhold til Retsplejelovens § 1018, som sin For-  
mening udtalt, at det paagældende Barn maa anses som født uden for Ægteskab.

Da Moderen imidlertid — under Hensyn til, at hendes 16 Febr. Ægteskab med Tjener S., som foran anført, først blev op-  
hævet den 27. August 1929, ikke paa Timaanedersdagen før  
Barnets Fødsel har kunnet have et selvstændigt, til Erhverv-  
velse af Forsørgelsesret egnede Ophold, vil Fødslen herefter  
i Medfør af Fattiglovens § 19 være at notere i Moderens For-  
sørgelseskommune ved Nedkomsten.

Da det derhos af det oplyste fremgaar, at Tjener S.,  
der er født i Holbæk den 23. Februar 1899, og som ikke i  
Tiden fra sit fyldte 18. Aar, den 23. Februar 1917 og indtil  
Barnets Fødsel den 7. Januar 1928, havde haft fem Aars uaf-  
brudt Ophold i nogen Kommune, ved Barnets Fødsel var  
forsørgelsesberettiget i Holbæk, hvor Barnemoderen her-  
efter var forsørgelsesberettiget ved Nedkomsten, er Social-  
ministeriet med Amtet enigt i, at det maa paahvile By-  
raadet at lade den ommeldte Fødselsnotering foretage.

**Handelsmin. Skr.** til Varemægler N.

17 Febr.

I et gennem Københavns Magistrat hertil indkommet  
Andragende har De, der under 27. Marts 1923 erholdt Be-  
villing som Varemægler her i Staden, forespurgt, hvorvidt  
de uden yderligere Adkomst er berettiget til at medvirke som  
Mellemand ved Køb og Salg af Panteobligationer.

I denne Anledning skal man meddele, at Ministeriet for  
Handel og Industri maa holde for, at der til en Erhvervsvirk-  
somhed, der som den omhandlede tager Sigte paa Med-  
virken til Køb og Salg af Værdipapirer, udkræves Nærings-  
adkomst som Veksellerer, og at det fremsatte Spørgsmaal  
maa besvares benægtende, jfr. herved ogsaa § 58 i det for  
Rigsdagen fremsatte Forslag til Næringslov, der til Vekse-  
lerernæring bl. a. henfører Foretagelse for anden Mands  
Regning af Køb og Salg af Værdipapirer.

Idet tilføjes, at Spørgsmaalets endelige Afgørelse hen-  
hører under Domstolene, skal man yderligere henvise til  
Højesteretsdom af 12. Juni 1873 (U. f. R. 1873 pag. 837).

18 Febr. **Bekendtgørelse ang. Omlægning af Grænserne for**  
Nr. 24. **forskellige københavnske Sogne.**

Paa Kirkeministeriets derom nedlagte Forestilling har det den 13. d. M. behaget Hans Majestæt Kongen at bifalde:

A. at der foretages følgende Regulering af Grænserne for nedennævnte Sogne i København:

- 1) Til *Frihavns Sogn* lægges:
  - a) Fra Rosenvængets Sogn: Karréen, der begrænses af Holsteinsgade, Strandboulevarden, Næstvedgade og Livjærgade,
  - b) Fra Sct. Jacobs Sogn: Karréen, der begrænses af Slagelsegade, Holsteinsgade, Livjærgade, Rosenvængets Allé og Østerbrogade.
- 2) *Rosenvængets Sogn*:
  - I. Fra Sognet henlægges:
    - a) Til Frihavns Sogn: Karréen, der begrænses af Holsteinsgade, Strandboulevarden, Næstvedgade og Livjærgade.
    - b) Til Hans Egedes Sogn: Karréen, der begrænses af Jens Munksgade, Østbanegade, Hjørringgade og Strandboulevarden.
  - II. Til Sognet lægges:

Fra Sct. Jacobs Sogn: Karréen, der begrænses af Østerbrogade, I. E. Ohlsensgade, Ribegade, St. Jakobsgade, Drewsensvej, Rosenvængets Hovedvej og Rosenvængets Allé.
- 3) Til *Hans Egedes Sogn* lægges:

Fra Rosenvængets Sogn: Karréen, der begrænses af Jens Munksgade, Østbanegade, Hjørringgade og Strandboulevarden.
- 4) Til *Davids Sogn* lægges:

Fra Sions Sogn: Karréen mellem Nyborggade og Strandboulevarden.
- 5) *Sct. Jacobs Sogn*:
  - I. Fra Sognet henlægges:
    - a) Til Frihavns Sogn: Karréen, der begrænses af Slagelsegade, Holsteinsgade, Livjærgade, Rosenvængets Allé og Østerbrogade.

- b) Til Rosenvængets Sogn: Karréen, der begrænses 18 Febr. af Østerbrogade, I. E. Ohlsensgade, Ribegade, Nr. 24. St. Jakobsgade, Drewsensvej, Rosenvængets Hovedvej og Rosenvængets Allé.
- II. Til Sognet lægges:
- a) fra Sions Sogn: Karréen, der begrænses af Strandvejen, Hjortøgade, Vibenshusgade, Fanøgade, Nygaardsvej, Vennemindevej og Jagtvej,
- b) Fra Aldersro Sogn: Karréen, der begrænses af Vennemindevej, Nygaardsvej, St. Kjeldsgade og Jagtvej.
- 6) Fra *Sions Sogn* henlægges:
- a) Til Davids Sogn: Karréen mellem Nyborggade og Strandboulevarden,
- b) Til Sct. Jacobs Sogn: Karréen, der begrænses af Strandvejen, Hjortøgade, Vibenshusgade, Fanøgade, Nygaardsvej, Vennemindevej og Jagtvej.
- c) Til Kildevælds Sogn: Karréen, der begrænses af Edvard Griegsgade, H. C. Lumbyesgade, Fanøgade, Nygaardsvej, Vennemindevej, Linien øst for Anlægget ved Vognmandsmarken og Borgervænget.
- 7) Fra *Aldersro Sogn* henlægges:
- a) Til St. Jacobs Sogn: Karréen, der begrænses af Vennemindevej, Nygaardsvej, St. Kjeldsgade og Jagtvej.
- b) Til Kildevælds Sogn: Karréen, der begrænses af Lyngbyvej, Borgervænget, Linien øst for Anlægget ved Vognmandsmarken, Vennemindevej, Nygaardsvej, St. Kjeldsgade og Jagtvej.
- 8) Til *Kildevælds Sogn* lægges i Stedet for det ved allerhøjeste Resolution af 11. Oktober 1930 fastsatte Areal:
- a) Fra Sions Sogn: Karréen, der begrænses af Edvard Griegsgade, H. C. Lumbyesgade, Fanøgade, Nygaardsvej, Vennemindevej, Linien øst for Anlægget ved Vognmandsmarken og Borgervænget.

18 Febr.  
Nr. 24.

b) Fra Aldersro Sogn: Karréen, der begrænses af Lyngbyvej, Borgervænget, Linien øst for Anlægget ved Vognmandsmarken, Vennemindevej, Nygaardsvej, St. Kjeldsgade og Jagtvej.

hvorefter Kildevælds Sogn vil blive begrænset af: Edvard Griegsgade, H. C. Lumbyesgade, Fanøgade, Nygaardsvej, St. Kjeldsgade, Jagtvej, Lyngbyvej og Borgervænget.

B. at Sognereguleringen, forsaavidt angaar Kildevælds Sogn, træder i Kraft fra den Dag at regne, da Kildevældskirken indvies, og de øvrige ovennævnte Reguleringer fra den 1. Maj 1931 at regne.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 24, Lov-Tid. A. S. 27—28.

19 Febr.  
Nr. 27.

### Bekendtgørelse om Afgift af Radioapparater.

I Henhold til § 2 i Lov af 21. Marts 1930 om Radiospredning fastsættes den Afgift, der for Tiden fra den 1. April 1931 til den 31. Marts 1932 vil være at erlægge til Radiospredningsfonden for Benyttelsen af et Radiomodtagerapparat, til 10 Kr.

Agiften skal være indbetalt til et Posthus senest den 15. April d. A., forsaavidt angaar Radiomodtagerapparater, der er anskaffet inden den 1. s. M. For Apparater, der er anskaffet senere, skal Afgiften være indbetalt inden 14 Dage efter Apparatets Anskaffelse.

(Af Lyttere, der installerer Radiomodtagerapparater efter den 15. December d. A., og som ikke har været pligtige at betale Licensafgift for Finansaaret 1930—31, erlægges for Tiden fra den 15. December 1931 til den 31. Marts 1932 i Afgift 5 Kr.)

Saafernt Indehaveren af et Radiomodtageranlæg ønsker helt at opgive Brugen af samme, vil Meddelelse være at tilstille Statsradiofonien senest 14 Dage forud for en 1. April, hvorefter Anlægget fra sidstnævnte Dato skal sættes id af Funktion.

Indhavere af Radiomodtagerapparater, der ikke har



indbetalt den fastsatte Afgift i Overensstemmelse med for- 19 Febr.  
 anstaaende, ifalder i Henhold til § 9 i fornævnte Lov en Radio- Nr. 27.  
 spredningsfonden tilfaldende Bøde fra 40 Kr. til 400 Kr.,  
 forsaaavidt det paagældende Forhold efter sin Beskaffenhed  
 ikke tillige maatte medføre højere Straf, samt under skær-  
 pende Omstændigheder Konfiskation af de ulovligt anbragte  
 eller benyttede Apparater. Sager herom behandles som Politi-  
 sager. Paatale sker efter Begæring af Ministeren for offent-  
 lige Arbejder.

Nr. 27. Lov-Tid. A. S. 30—31.

**Bekendtgørelse om Leveattest for Statens Pen- 24 Febr.  
 sionister m. fl. Nr. 32.**

Det meddeles herved, at Finansministeriet har bestemt, at den maanedlige Leveattest — og for Enkers Vedkom-  
 mende tillige Attesten om ugift Stand — fra 1. April d. A. skal bortfalde for alle Statens Pensionsudbetalinger og for alle Understøttelser, Ventepenge, Invalideforsørgelser, Efterløn og lign. Der indføres i Stedet herfor en aarlig Attest, som skal udstedes og fremsendes i Marts Maaned hvert Aar, dog senest den 15. Marts, af hvilken det skal fremgaa, at den paagældende er i Live, og for Enkers Vedkommende tillige, at de lever i ugift Stand. Saadan aarlig Attest afleveres første Gang i Marts Maaned 1932. Udbetalingen af Pensioner, Understøttelser m. v. for det følgende Finansaar kan kun finde Sted, naar denne Attest er fremsendt. Attesten, der skal indeholde Oplysning om den paagældendes Pensionskorts Bogstav og Nummer, maa være underskrevet af to Personer; dog skal det være tilstrækkeligt, at Leveattesten er underskrevet af een Person, naar denne er en Øvrighed, en Sognepræst, Sognefoged eller iøvrigt er den udbetalende Myndighed bekendt som troværdig Person.

Til samme Tid som ovenfor omtalt vil der endvidere af alle Statspensionisterne være at aflevere en af Pensionisten selv paa Tro og Love afgiven Erklæring om,

at han (hun) ikke er ansat i en med Pensionsret forbunden Stilling i Statstjenesten og efter 1. Juli

24 Febr.  
Nr. 32.

1922 ejheller i en saadan Stilling i en Kommune, et koncessioneret Selskab eller anden offentlig Virksomhed (afgives af gifte og ugifte),

samt at den med ham (hende) samlevende Ægtefælle ikke oppebærer Dyrtidstillæg eller lignende Tillæg som Tjenestemand eller Pensionist fra Kommunen eller anden offentlig Institution eller koncessioneret Selskab (afgives af gifte Mænd og Kvinder, som har egen Husstand eller hvem der paahviler Forsørgerpligt overfor Børn under 18 Aar, samt saadanne ugifte, hvem saadan Forsørgerpligt paahviler, og som har egen Husstand).

Nr. 32. Lov-Tid. A. S. 33-34.

24 Febr.  
Nr. 7.

**Justitsmin. Cirk.** til Politidirektøren m. fl.

Man skal herved anmode d'Herrer om fremtidig at iagttage, at Indregistrering af Motorkøretøjer i Henhold til Motorlovens § 15, jtr. Bekendtgørelse Nr. 313 af 22. December 1927 § 6, kun sker paa Grundlag af en Attest, udstedt af en for vedkommende Politikreds beskikket motorsagkyndig.

Et Motorkøretøj, der i Tiden mellem Undersøgelsen og Indregistreringen skifter Hjemsted til en anden Politikreds, vil saaledes ikke længere — som angivet i Justitsministeriets Skrivelse Nr. 151 af 18. September 1929 — kunne indregistreres paa Grundlag af den paa det første Hjemsted stedfundne Undersøgelse.

Foranstaaende bedes meddelt de motorsagkyndige.

Nr. 7. Min.-Tid. A. S. 7.

24 Febr.  
Nr. 8.

**Justitsmin. Cirk.** til Politidirektøren m. fl. angaaende medico-legale Dødsattester.

Overfor Justitsministeriet er der rejst Spørgsmaal om, hvervidt Kredslægerne og andre Læger, der har medvirket ved Foretagelse af medico-legale Ligsyn, er berettigede til enten at afgive Erklæring om Dødsårsagen eller at meddele Genpart af den medico-legale Dødsattest til den afdødes Paa-rørende eller interesserede Forsikringselskaber.

Foranlediget heraf skal Justitsministeriet udtale, at 24 Febr. Nr. 8.  
 saadan Erklæring eller Genpart ikke maa afgives uden vedkommende Politimesters — i København Politidirektørens  
 — forud indhentede Samtykke.

Nr. 8. Min.-Tid. A. S. 8.

**Socialmin. Skr.** til Amtmanden over Holbæk Amt. 24 Febr.

I Skrivelse af 26. Juni f. A. har Amtet anholdt om Ministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvilken Kommune det paahviler at bære en Opholdskommunes Andel af Udgifterne ved den ugift S. paa Kysthospitalet paa Refsnæs i Henhold til Fattiglovens § 63, Stk. 1, ydede fortsatte Sygekassehjælp.

Den paagældende havde senest taget Bopæl i København den 8. August 1928 og modtog i Tiden fra den 14. December s. A. indtil den 11. Juli 1929 Hjælp fra Københavns Kommune i Henhold til Fattiglovens § 61, idet hun led af chirurgisk Tuberkulose i Rygsøjlen. Den 11. Juli 1929 lod hun sig paa Foranledning af Invalideforsikringsraadet indlægge paa Kysthospitalet paa Refsnæs, hvorfra hun, der to Dage før Indlæggelsen var blevet framejldt Københavns Folkeregister, den 1. Maj 1930 rettede Henvendelse til Københavns Kommune om fortsat Sygekassehjælp i Henhold til Fattiglovens § 63, Stk. 1, idet hendes Ret til Hjælp fra Sygekassen var endelig ophørt den 23. Marts 1930. Københavns Kommune har under Hensyn til, at hun er fraflyttet København, vægret sig ved at udbetale den begærte Understøttelse og henvist hende til at rette Henvendelse til R. Kommune som hendes Opholdskommune.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat meddele, at selv om det i Tilfælde af Flytning under Modtagelse af Understøttelse i Henhold til Fattiglovens § 63 i Almindelighed maa paahvile den tilflyttede Kommune at bære en Opholdskommunes Andel af den i samme tilstaaede Understøttelse, maa Socialministeriet holde for, at da paagældende har taget Ophold i R. Kommune udelukkende for at søge Kur og Pleje

24 Febr. for sin Sygdom paa Kysthospitalet ved Refsnæs, saaledes at R. Kommune som Sæde for Anstalten ikke skal bære en Opholdskommunes Forpligtelser, maa det paahvile Københavns Kommune at bære den retlige Opholdskommunes Andel af de omhandlede Udgifter.

3. Afd. Inv. U. III. 123. 30.

25 Febr. **Bekendtgørelse om Indførelse af tvungen Lære-**  
Nr. 64. **prøve i Malerfaget i København, Frederiksberg m. fl. Kommuner.**

I Henhold til Indstilling fra Malernes Fagforening i København og Københavns Malerlaug og efter Samraad med Ministeriet for Handel og Industri har Socialministeriet i Medfør af Bestemmelsen i § 10 i Lov Nr. 342 af 6. Maj 1921 om Lærlingeforholdet bestemt, at der af unge Mennesker, der antages som Lærlinge i Malerfaget i nedennævnte Kommuner, skal aflægges Læreprøve, forinden Lærlingeuddannelsen kan betragtes som afsluttet.

Prøven vil være at aflægge af Lærlinge hos Læremestre i følgende Kommuner: København, Frederiksberg, Taarnby, St. Magleby, Dragør, Gentofte, Lyngby-Taarbæk, Søllerød, Gladsaxe, Herløv, Rødovre, Hvidovre, Glostrup samt Brøndbyøster og Brøndbyvester Kommuner.

Prøven aflægges i Overensstemmelse med de af de nævnte Organisationer vedtagne, af Ministeriet godkendte Regler for Aflæggelse af Læreprøve i Malerfaget i København, Frederiksberg m. fl. Kommuner.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 64. Lov-Tid, A. S. 130.

25 Febr. **Indenrigsmin. Skr.** til Overpræsidenten.

I Andragende af 20. d. M. har Hr. Overpræsidenten indstillet, at følgende af Københavns Kommunalbestyrelse vedtagne Normeringsændringer paa Københavns Kommunes

Budget for 1931—32 stadfæstes som Tillæg til og Ændring 25 Febr. i den under 31. Marts 1920 stadfæstede Vedtægt for Bestyrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender og som gældende fra 1. April d. A.

*Budgetbilag 3. Direktoratet for Stadens faste Ejendomme.*

1 Stilling som Ekspeditionssekretær i 4. Lønklasse nyoprettes.

1 Stilling som Fuldmægtig i 5. Lønklasse omnormeres til en Stilling som Ekspeditionssekretær i 4. Lønklasse.

*Budgetbilag 5. Belysningsvæsenet.*

1 Stilling som Ekspeditionssekretær i 4. Lønklasse omnormeres til en Stilling som Kontorchef i 3. Lønklasse.

2 Stillinger som Ingeniør i 5. Lønklasse nyoprettes.

Tilføjelser til Vedtægtens § 15:

»Saalænge en Stilling som Formand i 10. Lønklasse ved Belysningsvæsenet (Sundby Gasværk) beklædes af den nuværende Indehaver af Stillingen, henføres den til 8. Lønklasse.«

*Budgetbilag 6. Sporvejene.*

1 Stilling som Værkstedsspektør i 4. Lønklasse (- B) omnormeres til en Stilling som Værkstedsbestyrer i 2. Lønklasse.

*Budgetbilag 10. Administrationsudgifter.*

Stadsarkitektens Direktorat.

1 Stilling som Overingeniør i 2. Lønklasse med Bestillingstillæg paa 2 000 Kr. aarlig nyoprettes.

1 Stilling som Arkitekt omnormeres fra 5. til 4. Lønklasse.

1 Stilling som Ingeniør i 5. Lønklasse nyoprettes.

Stadskonduktørens Kontor.

3 Stillinger som Fuldmægtig i 5. Lønklasse nyoprettes.

Skattevæsenet. — Centralforvaltningen.

Benævnelsen for en Stilling i 2. Lønklasse ændres fra Viceskattedirektør til Vicedirektør.

25 Febr.

*Budgetbilag 12. Forsørgelsesvæsenet.*

## Børnehjemmet Spanager.

1 Stilling som Førstander, der hidtil har været normeret i 5. Lønklasse, normeres med Lønning efter de for tilsvarende Statstjenestemænd gældende Regler (Tjenestemandsløvens § 802 b).

1 Stilling som Førstelærer normeres med Lønning efter de for tilsvarende Statstjenestemænd gældende Regler (Tjenestemandsløvens § 803 a).

*Budgetbilag 13. Hospitalsvæsenet.*

## Kommunehospitalet.

- a. 1 Stilling som Rengøringsinspektrice omnormeres fra 10. til 11. Lønningsklasse.
- b. Tilføjelse til Vedtægtens § 15:

»Saalænge en Stilling som Rengøringsinspektrice ved Hospitalsvæsenet (Kommunehospitalet) beklædes af den nuværende Indehaver, henføres den til 10. Lønklasse«.

## Sundby Hospital.

- 1 Stilling som Overlæge i 2. Lønklasse nyoprettes.
- 2 Stillinger som Overlæge i 4. Lønklasse — Bestillingstillæg paa 1 000 Kr. aarlig — nyoprettes.
- 1 Stilling som Fuldmægtig i 5. Lønklasse nyoprettes.

*Budgetbilag 16. Skolevæsenet.*

- 1 Stilling som Fuldmægtig i 5. Lønklasse nyoprettes.

*Budgetbilag 18. Stadsingeniørens Direktorat.*

- 1 Stilling som Ingeniør i 3. Lønklasse nyoprettes.
- 1 Stilling som Arkitekt i 3. Lønklasse nyoprettes.

*Budgetbilag 19. Vandforsyningen.*

- 1 Stilling som Ingeniør omnormeres fra 4. til 3. Lønklasse.
- 1 Stilling som Konstruktør i 7. Lønklasse omnormeres til en Stilling som Fuldmægtig i 5. Lønklasse.

*Budgetbilag 22. Forskellige Udgifter.*

25 Febr.

## Psykoteknisk Institut.

1 Stilling som Fagpsykolog i 5. Lønklasse nyoprettes.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at den begærte Stadfæstelse herved meddeles.

**Socialmin. Skr.** til N. N.

26 Febr.

I Andragende af 3. September f. A. har De for Socialministeriet besværet Dem over, at H. Sogneraad har vægret sig ved at meddele Dem, der agter at indgaa Ægteskab, den i Ægteskabsloven af 30. Juni 1922 § 19 omhandlede Attest.

Det fremgaar af Sagen, at H. Kommune, hvor De er forsørgelsesberettiget, for Tiden fra den 16. September 1926 til den 16. September 1930 har maattet udrede i Underholdsbidrag for Deres i et tidligere Ægteskab den 30. Oktober 1923 fødte Barn, ialt 734 Kr., hvoraf De intet har tilbagebetalt. Det er endvidere oplyst, at De samlever med Deres Kæreste, med hvem De har 2 Børn, af hvilke De er sat i Bidrag til det ældste. Bidraget er dog aldrig ydet og ej heller søgt inddrevet. De har kun i meget ringe Grad været i Stand til at bidrage til Børnenes Underhold, men har i den Tid, De har samlevet med Deres Kæreste, efter Evne bidraget til den fælles Husholdning.

Med Hensyn til Deres Indtægtsforhold er det oplyst, at De, der er Repræsentant, i det forløbne Aar har haft en Indtægt af ca. 1 100 Kr., og at der er Mulighed for, at Deres Indtægt ad Aare vil kunne naa op paa ca. 2 500 Kr. aarlig.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Amtmanden over Københavns Amt og Københavns Magistrat meddele, at De efter hvad der er oplyst om Omfanget af den Dem ydede Understøttelse, hvoraf De intet har tilbagebetalt, maa anses for at være under vedvarende Fattigforsørgelse, og at det derfor, saalænge De ikke en vis Tid har holdt Dem fri af offentlig Understøttelse, ikke vil kunne paalægge H. Sogneraad at udstede den begærte Attest.

3. Afd. B. 61. 3622. 30.

26 Febr. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at anlægge en ny Hovedvandleddning fra Vandværket ved Axeltorv til Christianshavn og Sundbyerne, at anbringe et nyt permanent Pumpeværk ved Tunellen i Havnegade, at foretage forskellige Fornyelser af Ledninger i Forbindelse dermed, og hertil at bevilge 1 059 000 Kr.

B. F. 91. S. 1712—21, 1971—79.

26 Febr. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at opføre et Vandbeholderanlæg ved Tinghøj i Buddinge med Tilførselsledning til Axeltorv, at foretage nogle Forandringer ved Højdebeholderen paa Brønshøj Bakke, at nedlægge Søndermarksbassinet som Vandbeholder, og at ombygge Maskinanlægget ved Thorsbro og ved Gl. Køngevej samt dertil at bevilge 5 830 000 Kr.

B. F. 91. S. 1605—52, 1968—79.

28 Febr. **Lov Nr. 34 om Gifte og andre for Sundheden**  
Nr. 34. **farlige Stoffer.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Bestemmelser vedrørende Gifte.

§ 1. Til Gifte henregnes i denne Lovs §§ 2—15 de Stoffer, der er opført paa de Loven vedføjede Lister I og II, samt Forbindelser og Præparater af disse, der er i Besiddelse af Stoffets giftige Egenskaber.

Indenrigsministeren kan efter Indstilling fra Sundhedsstyrelsen foretage Ændringer i og Tilføjelser til de nævnte Lister.

Sprængstoffer berøres ikke af denne Lovs Regler.

Det har sit Forblivende ved Reglerne i Lov Nr. 95 af 31. Marts 1930 om Fremstilling af og Handel med Opium m. m. samt ved de i § 1, Nr. 9, i Lov Nr. 273 af 28. Juni 1920 om Udvidelse af Sundhedslovgivningens Gyldighed til de



sønderjydske Landsdele givne Regler om Udøvelse af Næ- 28 Febr.  
ringsvirksomhed som Droguist i de nævnte Landsdele. Nr. 34.

§ 2. Berettigede til at fremstille Gifte er:

1. Apotekere.
2. De i Henhold til § 14 i Lov om Apotekervæsenet af 29. April 1913 godkendte Laboratorier.
3. Personer eller Firmaer, som har Næringsadkomst, der berettiger til at fremstille Gifte (i nærværende Lov benævnt Giffabrikanter).
4. Statens naturvidenskabelige, lægevidenskabelige og tekniske Laboratorier og Institutioner samt de af Staten autoriserede Laboratorier.
5. Undtagelsesvis andre Personer eller Virksomheder, til hvem Indenrigsministeren maatte meddele saadan Tilladelse.

§ 3. Berettigede til at indføre Gifte er:

1. Apotekere.
2. De i Henhold til Apotekerloven godkendte Laboratorier.
3. Giffabrikanter.
4. De i § 2, Nr. 4, nævnte Institutioner og Laboratorier.
5. Grosserere.
6. Industridrivende (Fabrikanter og Haandværkere), der anvender Gifte i deres Næringsvirksomhed, dog kun til Brug i denne.
7. De i § 6 nævnte handelsberettigede Personer, der har faaet Tilladelse til at handle med Gifte, dog kun forsaavidt angaar Indførsel af saadanne Gifte, som denne Tilladelse omfatter.
8. Undtagelsesvis andre Personer eller Virksomheder, derunder Afsvampningsanstalter, som Indenrigsministeren maatte meddele saadan Tilladelse.

Indenrigsministeren kan derhos efter Ansøgning i hvert enkelt Tilfælde give Personer, som erhvervsmæssigt driver Landbrug, Gartneri, Havebrug eller Skovbrug, Tilladelse til at indføre de i § 5 omhandlede, af Indenrigsministeren tilladte Gifte til Anvendelse i egen Virksomhed paa Betingelse af:

- 28 Febr. a) at vedkommende gennemgaar et af Statens plantepato-  
Nr. 34. logiske Station afholdt og af Sundhedsstyrelsen godkendt  
Kursus i Anvendelse og Omgang med saadanne Gifte,  
b) at vedkommende fører Bog over Indførsel eller Indkøb  
(jfr. § 4, sidste Stykke) samt Forbruget af disse Gifte.  
c) at Giftstofferne opbevares i et dertil bestemt og aflaaet  
Rum, som ikke staar i umiddelbar Forbindelse med Be-  
boelsesrum eller Rum, hvori der opbevares Spisevarer.  
I dette Rum, der mærkes »Giftrum«, skal alle Afvejninger  
foregaa, og de dèr anvendte Vægte og Redskaber skal  
være mærket »Gift« og maa ikke bruges andetsteds.

§ 4. Apotekere og de i Henhold til Apotekerloven god-  
kendte Laboratorier samt Giftfabrikanter og Grosserere er  
berettigede til at udveje, sælge og udlevere Gifte til:

1. Apotekere.
2. De i Henhold til Apotekerloven godkendte Laboratorier.
3. Giftfabrikanter.
4. De i § 2, Nr. 4, nævnte Institutioner og Laboratorier.
5. De i § 2, Nr. 5, nævnte Personer eller Virksomheder.
6. Grosserere.
7. Industridrivende (Fabrikanter og Haandværkere), der  
anvender Gifte i deres Næringsvirksomhed, dog kun til  
Brug i denne.
8. De i § 6 nævnte handelsberettigede Personer, der har  
faaet Tilladelse til at handle med Gifte, dog kun forsaa-  
vidt angaar saadanne Gifte, som denne Tilladelse om-  
fatter.
9. De i § 5 nævnte handlende, Forbrugsforeninger og Or-  
ganisationer, dog kun forsaavidt angaar saadanne Gifte,  
som disse er berettigede til at forhandle eller uddele.

Indenrigsministeren kan derhos efter Ansøgning i hvert  
enkelt Tilfælde give Personer, som erhvervsmæssigt driver  
Landbrug, Gartneri, Havebrug eller Skovbrug, Tilladelse til  
hos de i nærværende Paragrafs 1ste Stk. nævnte Forhandlere,  
Laboratorier og Fabrikanter til Anvendelse i egen Virksom-  
hed at indkøbe de i § 5 omhandlede, af Indenrigsministeren

tilladte Gifte, dog paa de i § 3, sidste Stykke, under Pkt. 28 Febr. a—c) angivne Betingelser. Nr. 34.

§ 5. Købmænd, Detailhandlere, Materialister og Forbrugsforeninger kan til Forbrugere sælge og udlevere Gifte, der anvendes til Bekæmpelse af Plantesygdomme og Insekter samt andre Dyr, som er skadelige for Have- og Landbruget, og til hvis Udlevering Indenrigsministeren efter Forhandling med Landbrugsministeren har meddelt Tilladelse. Have- og Landbrugsorganisationer kan udlevere de samme Gifte til deres Medlemmer.

De nævnte Købmænd, Detailhandlere, Materialister, Forbrugsforeninger og Organisationer maa aldrig udveje, ompakke eller omhælde Giften, men skal udlevere den i den originale Pakning, i hvilken de har modtaget den. Indenrigsministeren kan fastsætte, at enkelte Gifte kun maa sælges i Pakninger af bestemte Vægtmængder eller Rumfang, samt paabyde Farvning af Giftstoffer.

Pakningen, hvori disse Gifte udleveres, skal være hel og stærk, forsvarligt tillukket eller tilproppet samt forseglet, plomberet eller forsynet med Oblat. Pakningen skal endvidere forsynes med en tydelig Angivelse af Giftens Navn (dens danske Navn, om et saadant findes), Forretningens, Forbrugsforeningens eller Organisationens Navn og Adresse samt en særlig Etikette med Ordet »Gift« i hvide Bogstaver paa sort Grund. Hver Pakning skal derhos være forsynet med en paa Dansk affattet Brugsanvisning, der er godkendt af Indenrigsministeren, og Pakningen skal i øvrigt opfylde de Krav, der maatte blive stillet af Indenrigsministeren.

Ved Udleveringen skal Pakningen forsynes med Datum.

De ovenfor nævnte Købmænd, Detaillister, Materialister, Forbrugsforeninger og Organisationer skal opbevare Pakningerne med Gift i et affaaset Skab eller Rum, der ikke maa indeholde Varer af anden Art og ikke maa anbringes over Varer af anden Art.

§ 6. Handelsberettigede Personer, der ved en Afgangs-eksamen fra Universitetet eller en anden af Statens højere Læreanstalter eller paa anden fyldestgørende Maade har

28 Febr. godtgjort at have Kendskab til Gift samt til Faren ved at  
 Nr. 34. omgaa den, kan faa Tilladelse til at udveje, sælge og udlevere  
 til Forbrugere til teknisk Brug, herunder til Bekæmpelse af  
 Plantesygdomme, Skadedyr og lign., de paa Liste I B. og  
 II B. opførte Gifte eller enkelte af dem. Saadan Tilladelse  
 meddeles i København af Magistraten, udenfor København  
 af Amtet, efter at der er givet Politimesteren og den paa-  
 gældende Kommunalbestyrelse Lejlighed til at udtale sig i  
 Sagen.

Tilladelsen meddeles for højst 5 Aar ad Gangen.

§ 7. Bortset fra Bestemmelserne i §§ 4—6 maa Gifte  
 til teknisk Brug kun af Apotekere udleveres til For-  
 brugere.

Som Lægemiddel maa Gifte kun udleveres af Apotekere,  
 af dispenserende og distribuerende Læger og Dyr læger samt  
 af Tandlæger, alt i Overensstemmelse med de herom til en-  
 hver Tid gældende Bestemmelser.

§ 8. Gifffabrikanter, Grosserere og de i Henhold til  
 Apotekerloven godkendte Laboratorier skal opbevare deres  
 Lager, herunder Prøvelager, af de paa Liste I opførte Gifte  
 i særskilte og aflaaede Rum, i hvilke alle Afvejninger, Ind-  
 pakninger og lign. skal ske. De paa Liste II opførte Gifte  
 skal de opbevare omhyggeligt adskilt fra Nærings- og Nydelses-  
 midler og i det hele fra Stoffer, der kan finde Anvendelse til  
 indvortes Brug.

§ 9. Indenrigsministeren fastsætter nærmere Regler for  
 Apotekeres Udlevering af Gifte til teknisk Brug saavel som  
 for, hvorledes Personer, der i Medfør af § 6 har faaet Tilladelse  
 til at handle med Gifte til teknisk Brug, skal opbevare, afveje  
 og udlevere Giften.

§ 10. Udlevering af Gifte til teknisk Brug til Forbrugere,  
 derunder til de i § 2, Nr. 4 og 5, nævnte Institutioner og Virk-  
 somheder, maa kun finde Sted efter en dateret, egenhændig  
 underskreven Rekvisition paa en dertil bestemt, trykt  
 Blanket, som indeholder Oplysning om Giftens Navn, Mængde  
 og Anvendelse, Rekvirentens Stilling og Adresse samt Er-

klæring om, at han vil opbevare Giften omhyggeligt og ikke overlade noget af den til andre. 28 Febr.  
Nr. 34.

Rekvisitionen skal af Politiet — paa Landet Sognefogeden — være forsynet med Paategning om, at der intet vides til Hinder for, at den ekspederes. Saadan Paategning er dog unødvendig, naar Udlevering finder Sted til de i § 2, Nr. 4, nævnte Institutioner og Virksomheder og ved Udlevering af de i § 5 omhandlede Gifte i de af Indenrigsministeren godkendte Pakninger. Indenrigsministeren kan bestemme, at Gift under visse Betingelser eller til visse Personer og Virksomheder kan udleveres uden Politipaategning paa Rekvisitionen, ligesom han for visse Arter af Gifte efter stedfunden Forhandling med Landbrugsministeren kan frafalde Kravet om den skriftlige Rekvisition.

Udlevering maa kun finde Sted til Personer, der er fyldt 18 Aar.

Den, der udleverer Gifte til Forbrugere, skal føre en autoriseret Giftbog, i hvilken det indføres, hvilken Gift der er udleveret, de udleverede Partiers Vægt eller Rumfang, samt til hvem og hvornaar Udleveringen har fundet Sted. For de i §§ 5 og 6 nævnte handlendes, Forbrugsforeningers, Foreningers og Organisationers Vedkommende skal Giftbogen endvidere indeholde Oplysning om, hvilken Gift der er indkøbt, Størrelsen af de indkøbte Partier, og hos hvem og hvornaar Indkøbet har fundet Sted.

De nærmere Regler om Giftbogens Førelse og Opbevaring af Rekvisitionerne samt om Kontrollen hermed fastsættes af Indenrigsministeren.

§ 11. Gifte til teknisk Brug maa til Forbrugere kun udleveres i hel og stærk Emballage, der er forsvarligt tillukket eller tilproppet. Gifte maa aldrig af handlende udleveres i saadanne Flasker, Krukker eller Kar, der kan give Anledning til Forveksling af Indholdet med Nærings- eller Nydelsesmidler, saaledes navnlig ikke i Øl-, Mineralvands-, Mælke- eller Vinflasker, og maa heller ikke af handlende opbevares i saadanne Beholdere.

28 Febr. I øvrigt kan Indenrigsministeren udfærdige nærmere  
 Nr. 34. Regler angaaende Emballagens Forsyning med særlig Etikette og Paaskrift og om dens Forsegling, Plombering eller Forsyning med Oblat.

§ 12. Farver, som indeholder Arsenforbindelser i saadanne Mængder, at 1 g tør Farve indeholder mere end 1 mg Arsen, maa ikke anvendes til Malerfarve eller til Fremstilling af færdig tilberedte Malerfarver. Ved Undersøgelse af Arsenindholdet skal anvendes en af Indenrigsministeren godkendt analytisk Metode.

§ 13. Færdig tilberedte Farver til kunstnerisk Brug, færdig fremstillede Skibsbundfarver i lukkede Beholdere og færdig fremstillede Vædsker til fotografisk Brug, der er forsynet med Angivelse af at skulle benyttes hertil, skal, naar de indeholder Gift, paa tydelig Maade mærkes med Fabrikantens eller, for indførte Varers Vedkommende, Importørens Firmanavn samt Ordet »Giftig« i hvide Bogstaver paa sort Grund. Iøvrigt er de ikke undergivet denne Lovs Regler.

§ 14. Indenrigsministeren kan fastsætte Forsigtighedsregler, der skal iagttages ved Anvendelse af Cyanbrinte og Arsenforbindelser til Udryddelse af Insekter og andre skadelige Dyr i Boliger, Arbejdsrum, Væksthuse, Magasiner, Skibe og lign., og kan ligeledes bestemme, hvem der skal være berettiget til at foretage saadan Udryddelse. Indenrigsministeren kan endvidere fastsætte saadanne Regler for Anvendelse af andre Gifte til Udryddelse af Insekter og andre skadelige Dyr i de nævnte Rum.

§ 15. Landbrugsministeren kan fastsætte Forsigtighedsregler, der skal iagttages ved Anvendelse af Arsenik til Kreaturvask.

## II. Bestemmelser vedrørende andre for Sundheden farlige Stoffer.

§ 16. Enhver, der sælger, og enhver Forbrugsforening, Have- eller Landbrugsorganisation, der til sine Medlemmer udleverer:

Ammoniakvand (Salmiakspiritus).  
Kalilud (Opløsning af Kaliumhydroksyd).  
Methylalkohol.  
Natronlud (Opløsning af Natriumhydroksyd).  
Flussyre.  
Salpetersyre over 10 pCt. holdig.  
Saltsyre over 10 pCt. holdig.  
Svovlsyre over 10 pCt. holdig.  
Klorzinkopløsninger.  
Raa Karbolsyre.  
Kresoler.  
Sapokresoler, f. Eks. Lysol.  
Kreolin.  
Formaldehydopløsning over 10 pCt. holdig.  
Nitrobenzol og  
Eddikesyre over 25 pCt. holdig,

28 Febr.  
Nr. 34.

skal iagttage, at de nævnte Vædsker ikke sælges, udleveres eller forefindes paafyldt til Udlevering i Øl-, Mineralvands-, Mælke- eller Vinflasker (Champagne-Helflasker undtaget), i runde Medicinflasker af Rumfang 750 cm<sup>3</sup> og derunder eller i det hele taget i saadanne Flasker og Beholdere (Kogekar, Krukker, Kopper, Drikkeglas eller lign.), der paa Grund af Form eller sædvanlig Anvendelse kan give Anledning til Fejltagelse.

I øvrigt fastsætter Indenrigsministeren nærmere Regler for Vædskernes Opbevaring og Emballagens Forsyning med særlig Etikette og Paaskrift, ligesom Indenrigsministeren efter Indstilling fra Sundhedsstyrelsen kan bestemme, at de i denne Paragraf omhandlede Forsigtighedsregler ogsaa skal finde Anvendelse paa andre Vædsker, der er i Besiddelse af lignende farlige Egenskaber som de i nærværende Paragraf nævnte Vædsker.

Sundhedsstyrelsen kan fastsætte Forsigtighedsregler, som Apotekerne skal iagttage ved Opbevaring samt ved Udlevering til medicinsk Brug af de i denne Paragraf nævnte Vædsker og andre Vædsker, der kan fremkalde Ætsninger.

28 Febr. § 17. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere Reg-  
 Nr. 34. ler for Opbevaring, Behandling, Afvejning og Udlevering i  
 Detailhandelen af Sabadillefrø og Præparater deraf samt af  
 nedennævnte farlige Stoffer i tør Tilstand:

Antimontriklorid (Antimonsmør).

Baryumkarbonat (Witherit).

Baryumklorid.

Blyacetat (Bly sukker).

Blyhvidt.

Blyilte (Sølverglød).

Blyoverilte.

Mønnie.

Hydroxylamin.

Kalium.

Kaliumklorat.

Kaliumhydroksyd (Ætskali).

Kaliumbikromat, tvekrømsur Kali.

Kaliumkromat, kromsur Kali.

Natrium.

Natriumhydroksyd (Ætsnatron).

Oksalsyre.

Syresalt.

Parafenyldiamin.

Sølvnitrat (Helvedessten).

Uranforbindelser samt

Kromfarver.

Indenrigsministeren kan efter Indstilling fra Sundheds-  
 styrelsen fastsætte saadanne Regler med Hensyn til andre  
 Stoffer, der er i Besiddelse af lignende farlige Egenskaber  
 som de i nærværende Paragraf nævnte Stoffer.

Sundhedsstyrelsen kan fastsætte Forsigtighedsregler,  
 som Apotekerne skal iagttage ved Opbevaring samt ved Ud-  
 levering til medicinsk Brug af de i denne Paragraf nævnte  
 Stoffer.

§ 18. Regler om Anvendelse af sundhedsfarlige Farver,  
 Klæbemidler eller Stoffer til henholdsvis teknisk Brug, Legetøj,  
 Fyrværkeri, Skorensningsmidler, Vaskemidler samt kosmetiske



Midler — herunder Afmagringsmidler — kan fastsættes af 28 Febr. Indenrigsministeren efter Forhandling med de interesserede Nr. 34. Erhvervsorganisationer.

### III. Almindelige Bestemmelser.

§ 19. Overtrædelse af denne Lov eller af de i Medfør af denne udfærdigede Bestemmelser straffes med Bøde; under skærpene Omstændigheder og i Tilfælde af gentagen Overtrædelse kan Straffen stige til simpelt Fængsel (Hæfte) eller til Fængsel paa sædvanlig Fangekost (Fængsel i indtil 6 Maaneder).

Sagerne behandles som Politisager. Bøderne tilfalder Statskassen.

§ 20. Denne Lovs §§ 3, sidste Stykke, 4, sidste Stykke, 5 og 11 samt de hertil i Loven knyttede Bestemmelser træder i Kraft den 1. Marts 1931, Loven i sin Helhed den 1. Januar 1932.

Fra sidstnævnte Dato at regne ophæves Forordning af 1. April 1796, som fastsætter de Forsigtighedsregler, der bør iagttages og følges ved Handel med visse Giftsorter, og Kancelliplakat af 19. April 1843, indeholdende nærmere Bestemmelser i de gældende Anordninger angaaende Handel med Gift.

§ 21. Regeringen bemyndiges til ved kgl. Anordning at sætte nærværende Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelse, som ifølge Færøernes særlige Forhold maatte findes formaalstjenlige.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

#### L i s t e I.

##### A.

Akonitin. Apomorfin. Arekolin. Atropin og Derivater deraf. Brucin. Colchicin. Delfinin. Digitoxin og Glykosider med lignende Virkninger. Emetin. Ergotoxin og andre i Meldrøje indeholdte giftige Substanser. Fysostigmin. Gelseminin. Homatropin. Hydrastin. Hydrastinin. Kantaridin.

28 Febr. Kokain\*) og Derivater deraf. Konin. Kurarin. Lobelin.  
 Nr. 34. Opiumsalkaloider og deres Derivater.\*) Pikrotoxin. Pilo-  
 karpin. Skopolamin. Spartein. Strofantin. Stryknin, jfr.  
 dog Liste B. Veratrin. Yohimbin.

### B.

Arsen og Arsenforbindelser, herunder arsenholdige Far-  
 ver.\*\*) Cyanbrite og denne Syres Salte, f. Eks. Cyankalium  
 og Cyannatrium. Fosfor (gult). Kviksølvforbindelser und-  
 tagen Kalomel og Cinnober. Nikotin og Nikotinpræparater.  
 Stryknin i Pulverblandinger med højst 5 pCt. Strykninnitrat  
 og Strykninhvede eller anden med Strykninnitrat behandlet  
 Kornsort med højst  $\frac{1}{2}$  pCt. Strykninnitrat.

## Liste II.

### A.

Acetanilid og Derivater deraf. Adrenalin. Agaricin.  
 Alypin. Amylenhydrat. Amylnitrit. Antipyrin og Derivater  
 deraf. Bakteriegifte. Barbitursyrederivater. Droguer\*\*\*) (Bla-  
 de, Frugter, Frø, Gummiharpiks, Knolde, Mælkesaft o. s. v.),  
 som indeholder de paa Liste I. A. nævnte Stoffer, undtagen  
 Sabadillefrø og Frø, Knolde, Løg og lign. til Havebrug.  
 Elaterin. Eukain. Euphorbium. Indisk Hamp. Jalape-  
 harpix. Kantarider. Kloralhydrat og Derivater deraf. Koffein.  
 Krotonfrø og Krotonolie. Novokain. Organoterapeutiske  
 Præparater. Paraldehyd. Resorcin. Santonin. Sevenbom  
 og Sevenbomolie. Stovain. Sulfonal og Derivater deraf.  
 Tropakokain. Alle Plantedele af Rhus toxicodendron og  
 Primula obconica.

### B.

Brom. Brækvinsten. Fenol. Gummigt. Jod. Kalomel.  
 Kloroform. Kolokvinter. Kromsyre. Æterisk Sennepsolie.

Lov-Tid. A. Nr. 4. S. 35—43. Udg. 2. Marts.

\*) For Udlevering af Morfin, Heroin og Kokain gælder særlige  
 Bestemmelser.

\*\*) Ved arsenholdige Farver forstaas saadanne, som i 1 g tør  
 Farve indeholder mere end 1 mg Arsen.

\*\*\*) For Udlevering af Opium gælder særlige Bestemmelser.

**Lov Nr. 40 ang. Indførsel af forskellige Dyrearter.** 28 Febr.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade  
Konge til Danmark og Island etc. etc. Gøre vitterligt:  
Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stad-  
fæstet følgende Lov:

§ 1. Landbrugsministeren kan udstede Forbud mod Indførsel af Dyr, som kan befrygtes at ville forvolde Skade for Landbrug, Skovbrug, Fiskeri eller andre Næringsbrug, hvorhos han, hvis saadanne Dyr allerede maatte være indførte her til Landet, kan forbyde deres Videresalg samt træffe andre Foranstaltninger til at hindre deres Udbredelse.

§ 2. Landbrugsministeren kan, naar der er Grund til at antage, at Sygdomme, der kan angribe Mennesker eller Husdyr, vil blive indslæbt her til Landet ved Dyr, forbyde Indførsel her til Landet af saadanne Dyr.

§ 3. Overtrædelse af de i Medfør af denne Lov givne Bestemmelser straffes med Bøder paa mindst 20 Kr. Bøderne tilfalder Statskassen.

§ 4. Denne Lov træder straks i Kraft og har Gyldighed indtil Udgangen af Aaret 1935.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 6. S. 68. Udg. 7. Marts.

**Bekendtgørelse om Gifte, der anvendes til Be- 28 Febr.  
kæmpelse af Plantesygdomme og Insekter samt andre Nr. 45.  
Dyr, der er skadelige for Have- og Landbruget.**

I Henhold til Lov af 28. Februar 1931 om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer (jfr. Bilag A) fastsættes herved følgende Bestemmelser for Indførsel, Salg og Udlevering af Gifte, der anvendes til Bekæmpelse af Plantesygdomme og Insekter samt andre Dyr, der er skadelige for Have- og Landbruget:

§ 1. Købmænd, Detailhandlere, Materialister og Forbrugsforeninger maa indtil videre til Forbrugere sælge og udlevere følgende Gifte:

- a. Blyarsenat.
- b. Cyankalcium.

- 28 Febr. c. Kvægsølvholdige Afsvampningsmidler.  
Nr. 45. d. Nikotinpræparater.  
e. Schweinfurthgrønt.

De samme Gifte maa af Have- og Landbrugsorganisationer indtil videre udleveres til deres Medlemmer.

§ 2. De i § 1 nævnte Gifte skal af de i Paragraffen anførte Handlende, Foreninger og Organisationer indkøbes her i Landet hos Apotekere, de i Henhold til Apotekerloven godkendte Laboratorier, Giftfabrikanter eller Grosserere.

Indkøb maa kun ske i originale, til Forbrugerne beregnede Pakninger, jfr. § 4.

Pakningerne skal opbevares i et aflaaet Skab eller Rum, der ikke maa indeholde Varer af anden Art og ikke maa anbringes over Varer af anden Art.

§ 3. Giftene maa kun udleveres efter en dateret, af Rekvirenten egenhændig underskrevet Rekvosition paa en dertil bestemt trykt Blanket, som indeholder Oplysning om Giftens Navn, Mængde og Anvendelse, Rekvirentens Stilling og Adresse samt Erklæring om, at Rekvirenten omhyggeligt vil opbevare Giften og ikke overlade noget af den til andre.

De nævnte Rekvositionsblanketter skal være affattet som Bilag C til nærværende Bekendtgørelse. Trykte Rekvositionsblanketter kan erholdes udleveret gratis hos Kommunalbestyrelserne, der gratis kan faa de fornødne Antal Blanketter ved Henvendelse til J. H. Schultz's Bogtrykkeri, Niels Juelsgade 12, København K.

Politiets Paategning paa Rekvositionen er ikke nødvendig.

Kvægsølvholdige Afsvampningsmidler og Nikotinpræparater kan dog indtil videre udleveres *uden* skriftlig Rekvosition.

Udlevering maa kun finde Sted til Personer, der er fyldt 18 Aar.

§ 4. De i § 1 nævnte Handlende, Foreninger og Organisationer maa aldrig udveje, ompakke eller omhælde Giften, men skal udlevere den i den originale Pakning, i hvilken den er modtaget.

Pakningen, i hvilken disse Gifte udleveres, skal være hel

og stærk og forsvarligt tillukket eller tilproppet samt for-28 Febr. seglet, plomberet eller forsynet med Oblat. Pakningen skal Nr. 45. endvidere forsynes med en tydelig Angivelse af Giftens Navn (dens danske Navn, hvis et saadant findes), Forretningens, Forbrugsforeningens eller Organisationens Navn og Adresse samt en særlig Etikette med Ordet »Gift« i hvide Bogstaver paa sort Grund.

Hver Pakning skal derhos forsynes med en paa Dansk affattet Brugsanvisning, der er godkendt af Indenrigsministeriet.

Ved Udleveringen skal Pakningen forsynes med Datum.

§ 5. Den, der udleverer Gifte til Forbrugere, skal føre en Giftbog, der forsynes med fortløbende Sidetal, gennemdrages og autoriseres af Politiet. Giftbogen skal paa det første Blad tydeligt betegnes som Giftbog og angive Forretningens, Forbrugsforeningens eller Organisationens Navn.

Alle Indkøb og enhver Udlevering — ogsaa af Gifte, der kan udleveres uden skriftlig Rekvisition — skal indføres i Giftbogen. Indkøb og Udlevering kan bogføres enten paa modstaaende Blade eller hver i sit særlige Afsnit af Giftbogen. Det er dog tilladt at bogføre Indkøb og Udlevering hver i sin særlige Giftbog.

Forsaavidt angaar Indkøb skal Giftbogen indeholde Oplysning om de indkøbte Giftes Navne, Pakningernes Størrelse og Antal, samt Oplysning om, hos hvem og hvornaar Indkøbet har fundet Sted.

Forsaavidt angaar Udlevering skal Giftbogen indeholde Oplysning om, hvilke Gifte der er udleveret, Pakningernes Størrelse og Antal, samt til hvem og hvornaar Udleveringen har fundet Sted.

Giftbogen skal iøvrigt indrettes i Overensstemmelse med den Formular, der er vedføjet denne Bekendtgørelse som Bilag B.

Den ekspederede Giftrekvisition skal forsynes med Løbenummer, Datum for Udleveringen og Ekspedientens Navn og straks indføres i Giftbogen med det paa Gift-

28 Febr. rekvisitionen anførte Løbenummer. Den skal opbevares Nr. 45. i 5 Aar.

§ 6. Giftbogen skal, naar den er udskrevet, vedblivende opbevares. Hvis en Forretning sælges, skal de i Brug værende og eventuelt udskrevne Giftbøger overleveres den nye Indehaver af Forretningen, der skal forevise den i Brug værende Giftbog for Politiet, som forsyner den med en Paategning om Forretningsoverdragelsen. Ophører Forretningen, Forbrugsforeningen eller Organisationen, skal Giftbøgerne overleveres til Politiet.

§ 7. Giftbogen og Giftrekvisitionerne skal, saa ofte det forlanges, forevises for Politiet og Embedslægen.

§ 8. Indenrigsministeren kan efter Ansøgning i hvert enkelt Tilfælde give Personer, der erhvervsmæssigt driver Landbrug, Gartneri, Havebrug eller Skovbrug, Tilladelse til til Anvendelse i egen Virksomhed at indføre de i § 1 nævnte Gifte eller indkøbe dem hos Apotekere, de i Henhold til Apotekerloven godkendte Laboratorier, Gifffabrikanter samt Grosserere paa Betingelse af:

- a) at vedkommende gennemgaar et af Statens plantepatologiske Station afholdt og af Sundhedsstyrelsen godkendt Kursus i Anvendelse af og Omgang med saadanne Gifte,
- b) at vedkommende fører Bog over Indførsel, Indkøb og Forbrug af Giftene,
- c) at Giftstofferne opbevares i et dertil bestemt og aflaaaset Rum, som ikke staar i umiddelbar Forbindelse med Beboelsesrum eller Rum, hvori der opbevares Spisevarer. I dette Rum, der mærkes »Giftrum«, skal alle Afvejninger foregaa, og de anvendte Vægte og Redskaber skal være mærket »Gift« og maa ikke bruges andetsteds.

Ansøgninger om den heromhandlede Tilladelse stiles til Indenrigsministeren og indsendes gennem Politimesteren.

For Salg fra Apotekere, de i Henhold til Apotekerloven godkendte Laboratorier, Gifffabrikanter samt Grosserere gælder de i §§ 3 og 5—7 i nærværende Bekendtgørelse fastsatte Regler om Giftbøger og Rekvisitionsblanketter.

§ 9. I Henhold til Giftlovens § 19 straffes Overtrædelse 28 Febr. af denne Bekendtgørelse med Bøde; under skærpene Om- Nr. 45. stændigheder og i Tilfælde af gentagen Overtrædelse kan Straffen stige til simpelt Fængsel (Hæfte) eller til Fængsel paa sædvanlig Fangekost (Fængsel i indtil 6 Maaneder).

Sagerne behandles som Politisager. Bøderne tilfalder Statskassen.

Nærværende Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Marts 1931.

Nr. 45. Lov-Tid. A. S. 97—99.

**Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Af- 2 Marts. delinger. Nr. 5.

Herved tillader man sig at meddele, at den i Henhold til § 7, Stk. 3, i »Regulativ for Fradrag for Naturalydelse i Henhold til Staden Københavns Bestyrelsesvedtægts § 92, Stk. 3«, beregnede Brændselspris for Oktober Kvartal 1930 udgør 24 Kr. 11 Ø. pr. 1 000 kg, der fremkommer saaledes: § 7, Stk. 3. a. Afregningspris for Kul . . . 16 Kr. 92 Ø. § 7, Stk. 3. b. Gennemsnitspris for Kørsel. 7 — 19 — § 7, Stk. 3. c. Beregnet Brændselspris . . . 24 — 11 — hvilken Pris i Henhold til Paragraffens Stk. 4 vil være at lægge til Grund for Beregning af Afkortning for Brændsel i April Kvartal 1931.

Cirk. Nr. 5.

**Lov Nr. 41 om Ændringer i Vilkaarene for Statens 3 Marts. Udlaan.** Nr. 41.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Finansministeren bemyndiges til at foretage en Nedsættelse af den ved Lov, Kontrakt eller paa anden Maade fastsatte Rente af de Midler, som er udlaant eller fremtidig udlaanes direkte af Statskassen eller af de paa

3 Marts. Statsregnskabets Status opførte Fonds eller af de af Staten  
Nr. 41. oprettede eller under denne hørende Institutioner.

Renten kan ved Nedsættelsen ikke sættes lavere end  
4½ pCt. p. a.

Forsaavidt det almindelige Renteniveau senere stiger,  
kan Finansministeren helt eller delvis ophæve de i Henhold  
til denne Paragraf indrømmede Lempelser.

§ 2. Renten af de af de nævnte Fonds og Institutioner  
udlaante Midler kan ikke sættes lavere end den effektive  
Rente af de til Midlernes Tilvejebringelse optagne Laan.

§ 3. Den i Henhold til nærværende Lov indrømmede  
Rentenedsættelse træder i Kraft fra og med førstkommande  
Forfaldstermin, gældende for det forudgaaende Halvaar.

§ 4. Forsaavidt angaar Laan, der er ydet Driftslaane-  
foreninger, oprettede i Henhold til Lov Nr. 97 af 31. Marts  
1928, Lov Nr. 62 af 18. Marts 1925 eller Lov Nr. 106 af 4.  
April 1928, er Finansministeren bemyndiget til at tilstaa  
Afdragsfrihed i de 4 Terminer i Aarene 1931 og 1932 samt af  
Statskassen at yde Erhvervenes Laanefond midlertidige Laan  
til Dækning af den ved den tilstaaede Afdragsfrihed for-  
mindskede Kassebeholdning.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 6. S. 69. Udg. 7. Marts.

3 Marts. **Bekendtgørelse om Takster for Levering af Elek-  
tricitet fra Københavns Elektricitetsværker.**

For Elektricitet til Belysning er Prisen 30 Øre pr. K.W.T.

En Forbruger, som indenfor samme Bygningskompleks  
aftager større Mængder af Lyselektricitet, faar Rabat efter  
nedenstaaende Skala som gælder fra A-Kvartal 1931—32. Det  
er dog en Forudsætning for Ydelsen af Rabat, at Forbruget  
samles paa et efter Belysningsvæsenets Skøn passende Antal  
Maalere, samt at Videresalg af Strømmen ikke finder Sted.

	K.W.T.		pr. K.W.T.
For de første	10 000	i samme Regnskabsaar betales ...	30 Ø.
— - følg.	10 000 -	—	... 25 —
— -	10 000 -	—	... 20 —
— -	10 000 -	—	... 15 —
og for hvad der bruges udover	40 000 K.W.T.	.....	10 —

5 —

) —



For Elektricitet til teknisk Brug er Prisen 12 Øre pr. 3 Marts.  
K.W.T.

For større Forbrug af Elektricitet til Motorer indenfor samme Regnskabsaar ydes Rabat efter nedenstaaende Skala.

	K.W.T.					pr.K.W.T.
For de første	5 000	Forbrug	paa	samme	Maaler	bet... 12 Ø.
— - følg.	5 000	—	—	—	—	.. 11 —
— - —	5 000	—	—	—	—	.. 10,5 —
og for vad der bruges	udover 15 000	K.W.T.	.....	10	—	

For Elektricitet til teknisk Brug udenfor den saakaldte Spærretid (Kl. 4—10 Eftm. i Maanederne Oktober—April incl.) gælder særlige Takster, hvorom Oplysning faas ved Henvendelse til Elektricitetsværkernes Ingeniørkontor.

For Elektricitetsmaalere betales en fast Afgift pr. Maaler (Maalerleje), som følger:

Lyselektricitetsmaalere: 1 Kr. pr. Kvartal.

Maalere for teknisk Strøm: Mindste Afgift 1 Kr. 50 Ø. pr. Kvartal, stigende efter Installationens Størrelse.

Maalerafgiften beregnes pr. Kalenderkvartal og følger ikke Aflæsningsperioden. Ved Paabegyndelse eller Afslutning af Forbrug beregnes en fuld Maaned Leje for den Kalendermaaned, i hvilken Forbruget begynder eller slutter.

For Forsyningen gælder iøvrigt Regulativet for Elektricitetsforsyning fra Københavns Elektricitetsværker.

Forannævnte Takster træder i Stedet for de under 15. Marts 1929 bekendtgjorte Takster.

**Socialmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

4 Marts.

I Skrivelse af 30. Oktober f. A. har Magistraten udbedt sig en vejledende Udtalelse fra Socialministeriet i Anledning af, at ugift Sømmand J., der er født den 10. Januar 1901, over for Forsørgelsesvæsenet har fremsat Begæring om Underholdshjælp i Henhold til Fattiglovens § 61.

Det fremgaar af Sagen, at paagældende for det her-værende Forsørgelsesvæsens Regning har været behandlet for Lungetuberkulose i Øresundshospitalets statsanerkendte Tuberkuloseafdeling og paa Faksinge Sanatorium. Han er

- 4 Marts. nu udskrevet af Sanatoriet og behandles ambulatorisk paa Øresundshospitalet, hvor han hver 3die Uge underkastes Behandling med »Pustning«.

I fornævnte Skrivelse af 30. Oktober f. A. har Magistraten som sin Formening udtalt, at der ikke i Lov af 29. Marts 1924 om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling findes Hjemmel til under de foreliggende Forhold at yde Underholdshjælp uden Fattighjælps Virkninger. Magistraten er endvidere tilbøjelig til at nære den Opfattelse, at Sygdommens Art og Behandling ikke giver Adgang til at yde den begærede Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 61, 2det Stk., omend det formentlig maa erkendes, at det nærmere Omfang af de Sygdomstilfælde, der omfattes af Fattiglovens § 61, 2det Stk., i nogen Grad maa bestemmes efter Udviklingen af den lægevidenskabelige Erkendelse. Under Hensyn til Indenrigsministeriets Skrivelse af 26. Juli 1920, hvorefter den Understøttelse, der er ydet en Person til Underhold, medens han blev behandlet paa Finsens medicinske Lysinstitut for kirurgisk Tuberkulose uden at være indlagt paa Institutet, maa kunne anses afholdt efter Fattiglovens § 61, jfr. Lov af 29. Marts 1920, har Magistraten dog været betænkelig ved at meddele Andrageren Afslag paa den fremsatte Begæring om Underholdshjælp uden at give Socialministeriet Lejlighed til at udtale sig over Sagen.

Sundhedsstyrelsen, med hvilken man har brevvekslet over Sagen, har overfor Ministeriet oplyst, at Behandling af Lungetuberkulosepatienter ved Pustning (artificiel pneumothorax) i de fleste Tilfælde strækker sig over flere Aar, og at de paagældende Patienter ofte kan udskrives fra de Helbredelsesanstalter, hvor Behandlingen er paabegyndt, længe inden denne er afsluttet. Mange Patienter vil da kortere eller længere Tid efter Udskrivningen kunne taale at genoptage deres Arbejde til Trods for, at Behandlingen fortsættes, medens det i andre Tilfælde periodevis maa forbydes de ambulante behandlede Patienter at arbejde for derved at hindre Sygdommen i at bryde op.

I saadanne Tilfælde, hvor det ved Erklæring fra den 4 Marts, behandlede Læge kan dokumenteres, at den helt eller delvise Afholdelse fra Arbejde er et Led i Sygdommens Behandling, og hvor Erhvervsudygtigheden efter Patientens nuværende Tilstand tør forventes at være forbigaaende, vil Sundhedsstyrelsen anse det ønskeligt og i Overensstemmelse med Tuberkuloselovgivningens Aand, at det offentlige ved Underholdshjælp muliggør Gennemførelsen af den ambulante Behandling.

I denne Anledning skal man meddele, at Socialministeriet med Magistraten er enig i, at der ikke i Lov af 29. Marts 1924 findes Hjemmel til under de foreliggende Omstændigheder at yde paagældende Underholdshjælp uden Fattighjælps Virkninger, og at Ministeriet med Hensyn til Spørgsmaalet om Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 61 ikke mener, at det ved Indenrigsministeriets Skrivelse af 26. Juli 1920 tagne Standpunkt kan opretholdes, efter at Adgangen til at yde ambulante Behandling uden Fattighjælps Virkninger ved Lov Nr. 58 af 14. Marts 1924 udtrykkeligt er begrænset til ambulante Behandling af Lupuspatienter eller Patienter, der lider af Kræftskaar, Kræftsvulster og andre ondartede Svulster. Socialministeriet maa herefter holde for, at der ikke vil kunne ydes paagældende Understøttelse i Henhold til Fattiglovens § 61, 2det Stk., idet tilføjes, at Ministeriet ikke anser det for muligt med den af Sundhedsstyrelsen givne Begrundelse af fortolke Udtrykkene i nævnte Bestemmelse udvidende.

3. Afd. B. 2. 1381. 30.

**Bekendtgørelse om Tillæg til Politivedtægten for København af 1. Marts 1913.**

5 Marts.  
Nr. 43.

I Medfør af § 8 i Lov af 11. Februar 1863 angaaende Omordning af Københavns Politi m. v. udfærdiges herved følgende Tillæg til den under 1. Marts 1913 udfærdigede Politivedtægt for København med Tillæg af 29. April 1922 og 1. Marts 1926:

5 Marts. § 4 affattes saaledes: Personer, hvis Klæder besudler  
Nr. 43. ved Berøring, skal paa offentligt Fortov vise tilbørligt Hensyn overfor andre Fodgængere.

§ 5 affattes saaledes:

Paa offentlig Gade, Vej og Plads eller andre Steder, hvortil der er offentlig Adgang, maa der ikke foregaa Slagsmaal, Skrigen, Raaben, højkrøstet Syngen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Adfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres, eller de forbigaaende eller omboende forulempes.

Benyttelse af Højttalere, Grammofoner eller lignende mekaniske Apparater i fri Luft eller for aabne Vinduer eller Døre eller andre Aabninger ud til det frie kan forbydes af Politiet, naar den skønnes at være til væsentlig Ulempe for de omboende eller forbipasserende.

Det er forbudt at anvende Lysreklamer paa en saadan Maade, at disse er til Ulempe for de omboende.

Raaben med Varer maa ikke finde Sted før Kl. 7 Morgen eller efter Gadelygternes Tænding og ingen Sinde ud over Kl. 8 Aften.

Børn, der endnu ikke er fyldt 14 Aar, maa ikke benyttes til i Forretningsøjemed at føre Træk- eller Haandvogne eller køre med Varetransportcykler. Børn under 16 Aar maa ikke benyttes til nogen som helst Handel eller overanstreges ved Førsel af Træk- eller Haandvogne, Kørsel med Varetransportcykler eller Bæren af Byrder i Forretningsøjemed.

Paa offentlig Gade, Vej eller Plads kan Politiet forbyde Forhandling og Uddeling af Tryksager, naar saadant er egnet til at fremkalde Forstyrrelse af den offentlige Orden eller alene finder Sted som Reklame for Erhvervsinteresser, eller naar Tryksagerne er af anstødeligt Indhold.

Saa vel Bladenes Uddeling af Løbesedler om Nyheder af særlig Interesse som Uddeling af Valgplakater omfattes ikke af det i 6te Stk. indeholdte Forbud mod Uddeling af Tryksager i Reklameøjemed.

§ 6. Som nyt 2det Stk. tilføjes: Uden vedkommendes Samtykke maa ingen tage Ophold i ubeboede Huse eller

Lejligheder, paa Trapper, i Porte, Ind- eller Opgange til Huse, i Gaardsrum, Udhuse, Kælderrum eller Loftsrum, Have- eller Lysthuse, Skure, fritstaaende Vogne eller lignende eller i fortøjede eller opankrede Fartøjer. 5 Marts.  
Nr. 43.

§ 8. Som nyt 2det Stk. tilføjes: Ligeledes er det forbudt paa Gaardspladser, i Haver eller paa anden privat Grund at benytte Skydevaaben eller lignende paa en Maade, der er til Fare for Omgivelserne.

§ 10. I 1ste Stk. udgaar Ordet »Tømmergraven«.

§ 11 affattes saaledes:

Paa offentlig Gade, Vej eller Plads maa ingen tage Stade, opstille Bod, Skur eller lignende for at udsælge Varer eller drive anden Forretning uden Tilladelse fra Politiet, og, naar Tilladelse er meddelt, ikke udenfor den anviste Plads.

Personer, som sælger Varer, eller som tilbyder deres Tjeneste, maa ikke opstille sig i Klynge eller paa anden Maade hindre Færdselen, ej heller vise Paatrængenhed.

Frugt, Kartofler og Grøntsager er det ikke tilladt at køre omkring med til Falbydelse paa offentlig Gade, Vej eller Plads; dog er Omførsel paa Haandvogn ikke indbefattet under dette Forbud.

Med Magistratens Samtykke kan Politiet, naar Færdselsforholdene gør dette paakrævet, helt eller delvis forbyde Gadehandel i visse Bydele eller paa bestemte Pladser og Gade- og Vejstrækninger.

Politiet kan meddele Tilladelse til, at der paa Fortove foran Beværtningssteder hensættes Borde og Bænke for de beværtningsøgende; dette maa dog kun indrømmes, hvor Hensynet til den øvrige Færdsel tillader det.

De i nærværende Paragrafs 1ste og 5te Stk. ommeldte Tilladelser maa kun gives efter forud indhentet Samtykke fra Magistraten og — bortset fra private Gader, Veje og Pladser — mod Erlæggelse af den Afgift, som af Magistraten for hvert Tilfælde fastsættes. Forsaavidt angaar private Gader, Veje og Pladser kræves yderligere Vejejerens Tilladelse.

Naar særlige Omstændigheder gør det paakrævet eller

5 Marts. ønskeligt, kan Politiet forlange Stadelpladsen midlertidigt Nr. 43. ryddet.

§ 13. 2det Stk. udgaar, idet Bestemmelsen i ændret Affattelse er henflyttet til § 17, 2det Stk.

§ 15. Som nyt 6te Stk. tilføjes: Som, Hager eller andet, der er anbragt paa eller i Husfacader, Plankeværker og lignende, som vender ud mod offentlig Gade, Vej eller Plads paa en saadan Maade, at de forbipasserende udsættes for Skade eller Ulempe, er Ejeren pligtig at fjerne.

§ 16 affattes saaledes:

Fragt- og Arbejdsvogne, herunder ogsaa Trækvogne, maa ikke køre paa Østergade, Vimmelskafte, Nygade eller Frederiksberggade, medmindre de kommer fra eller skal til en i den vedkommende Gade beliggende Ejendom eller afhenter Gadens Renovation. Ombæring af eller Kørsel udelukkende med Reklamer er forbudt paa de nævnte Gader samt paa Amagertorv og Købmagergade.

Gennem Prins Jørgens Gaard er al Arbejdskørsel forbudt. Gennem Kolonnaden ved Amalienborg er ligeledes al Arbejdskørsel forbudt, og Kørsel af anden Art, derunder Cyklekørsel, er kun tilladt gennem Kolonnadens Midterpassage. Paa og over Amalienborg Plads er Kørsel med Motorkøretøjer med massive Hjulringe forbudt. I Gaden »Bag Raadhuset« er Kørsel kun tilladt dem, der har Ærinde i Raadhuset.

Med Magistratens Samtykke kan Politidirektøren helt eller til Dels forbyde Kørsel paa andre Steder for andre end de der boende, eller foreskrive visse Arter af Færdsel at følge bestemt betegnede Retninger.

Hvor der er Tale om færdselstekniske Foranstaltninger af midlertidig eller forsøgsmæssig Karakter, kan Politiet efter Samraad med Stadsingeniøren træffe Bestemmelse.

§ 17 affattes saaledes:

Parkering af Motorkøretøjer paa de offentlige Parkeringspladser kan af Politiet forbydes i Tiden mellem Kl. 3 og Kl. 6 Morgen og er iøvrigt kun tilladt paa de Tider, der ved Opslag er angivet. Motorvogne til erhvervsmæssig Personbefor-

dring, Hestekøretøjer og Trækvogne maa ikke henstilles paa 5 Marts. Parkeringspladserne. Henstilling paa Parkeringspladserne af Lastmotorvogne i erhvervsmæssigt Øjemed er ligeledes forbudt. Nr. 43.

Udenfor disse Pladser maa Vogne, derunder Trækvogne, paa offentlig Gade ikke holde stille i længere Tid, end der behøves til Af- eller Paalæsning, Ind- eller Udstigning, medmindre Politiet har tilladt det, og i saa Fald kun paa de tilladte Steder. De skal paa offentlig Gade eller Vej stedse holde saa langt til Siden af Kørebanen som muligt og maa ikke holde ved Sporvejs- eller Omnibusstoppesteder.

Det er forbudt at henstille Cykler op til Fortovskanterne i Strøggaderne mellem Raadhuspladsen og Kongens Nytorv samt paa Købmagergade og paa de Pladser, hvor offentlig Cykleparkeringsplads er indrettet. Herfra undtages dog Post- og Telegrafvæsenets Tjenestecykler. Endvidere undtages, saalænge Af- og Paalæsning finder Sted udfor Ejerens Forretning, Cykler tilhørende de forretningsdrivende paa Købmagergade, naar Cyklerne er forsynede med tydeligt Firmamærke og er saaledes opstillede, at Væltning vanskeliggøres.

Kommunalbestyrelsen bestemmer, paa hvilke offentlige Pladser i Staden det skal være Landboerne tilladt at holde med Vogn for at fodre deres Heste, samt fastsætter tillige de nærmere Betingelser for denne Beføjelses Udøvelse i Henseende til Tid, Afgifts Erlæggelse m. v.

§ 24. — I 2det Stk. tilføjes efter Ordene »udvendige Side«: hvad enten denne vender ud mod offentlig eller privat Grund.

I 6te Stk. udgaar Ordene »De til Op- eller Nedhejsning langs Bygningsmure konstruerede saakaldte Patentstilladser« og erstattes med: Stilladser, der ikke henhører under Bygningsvæsenets Kontrol.

§ 25. Til 2det Stk. føjes: eller naar Istapper eller udhængende Sne fra Tage frembyder Fare.

§ 26. 2det Stk. affattes saaledes: Vinduer, derunder Tagvinduer, skal ud til offentlig Gade, Vej eller Plads være fastgjort paa forsvarlig Maade.

5 Marts.  
Nr. 43.

§ 34. Iste og 2det Stk. affattes saaledes:

Kørende (derunder Trækvogne) og ridende skal udvise særlig Forsigtighed, naar de kører eller rider ud ad Porte eller andre Udkørsler fra Gaarde. Paa Gader og Pladser maa ikke køres eller rides hurtigere end i jævnt Trav, andetsteds ikke hurtigere end i stærkt Trav.

Kørende og ridende skal i Tide varsko Personer, der er foran dem paa deres Vej. Unødvendig Knalden med Pisk er forbudt. I Tilfælde af Paakørsel skal den kørende standse og paa Forlangende opgive Navn og Bopæl.

§ 35 affattes saaledes: Kørende (derunder Trækvogne) og ridende skal holde sig paa de for saadan Færdsel bestemte Vejbaner. Det er forbudt at færdes med Trækvogne og Trillebøre paa Cyklesti.

§ 36 affattes saaledes:

Kørsel bagfra uden om en kørende eller holdende Sporvogn skal foregaa til højre, saafremt der paa denne Side af Sporvognen er en Kørebane, som er tilstrækkelig bred til Forbikørsel.

Ved Kørsel uden om en Sporvogn ved et Stoppested, hvor Ind- og Udstigning finder Sted, skal der køres saa langsomt, at Køretøjet om fornødent kan standse saa godt som øjeblikkeligt, og saadan Forbikørsel skal altid foregaa med største Hensyntagen til det ind- eller udstigende Publikum.

§ 38. — I 1ste Stk., 2det Pkt. udgaa Ordene: »og Lastautomobiler«.

Som nyt 2det og 3die Stk. tilføjes: Kørsel med en samlet Vægt af over 8 000 kg maa kun finde Sted paa Byens Gader og Veje efter indhentet Tilladelse hos Københavns Magistrat og paa de af Magistraten i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Betingelser. — For Motorkøretøjer gælder dog de i Lovgivningen herom fastsatte Bestemmelser.

§ 39. Som nyt 2det og 3die Stk. tilføjes: Saavel Køretøjer som Seletøj skal være i forsvarlig Stand. — Under Kørsel med Genstande, der rager ud over Vognens Bagende, skal der udvises særlig Forsigtighed; navnlig maa det paases, at Genstandene ikke ved Drejning af Køretøjet forulemper



andre vejfarende. Rager Genstandene mere end en Arm- 5 Marts.  
længde ud over Køretøjet, og er de ikke tydeligt synlige for Nr. 43.  
bagfra kommende, skal deres yderste Ende være tydeligt  
afmærket, f. Eks. med en Halmvisk eller et hvidt Klæde;  
efter Mørkets Frembrud skal Genstandene være afmærket  
med en klart lysende Lygte.

§ 41. 3die Stk. erstattes af et 3die og et 4de Stk. saa-  
lydende:

Heste, der tidligere har løbet løbsk eller har vist Tilbøjelighed til at slaa eller bide, skal paa de nævnte Steder altid være undergivne tilbørligt Tilsyn. Heste, der har vist Tilbøjelighed til at bide, skal tillige betegnes med en fra begge Sider synlig Halmvisk paa Hovedet, og Heste, der har vist Tilbøjelighed til at slaa, skal betegnes med en Halmvisk ved Halen.

Overfor Heste, der har vist Tilbøjelighed til at løbe løbsk, slaa eller bide, kan Politiet, naar Omstændighederne gør det paakrævet, paalægge Ejeren at træffe Sikkerhedsforanstaltninger af anden Art end fornævnte, ligesom det eventuelt helt kan forbyde Brugen af saadanne Heste paa offentlig Gade, Vej eller Plads.

§ 42. Ordet »Sporvogn« udgaar.

§ 45 affattes saaledes:

For Kørsel med Cykler og lignende Befordringsmidler gælder følgende særlige Bestemmelser:

Cykler med Frihjul eller Friløb skal være forsynet med forsvarlig Bremseanordning.

Den ved Lov om Færdsel fastsatte Lygtetvang for Cykler skal være gældende hele Aaret i Tiden, fra Gadelygterne tændes, og indtil de slukkes. Lygten skal have en konstant og tilstrækkelig Lysstyrke.

I Tiden fra Kl. 10 Morgen til Kl. 10 Aften er det forbudt at køre paa eller over Østergade, Vimmelskaftet, Nygade og Frederiksberggade.

Under Kørsel maa Cyklisten ikke medføre andre Cykler end den, hvorpaa Kørselen foregaar. Øvelseskørsel er kun tilladt paa ubefærdede Steder. Kapkørsel er forbudt.

5 Marts.  
Nr. 43. Det er forbudt under Kørselen at medføre Genstande, der har en Længde af over 3 m, eller et Fladeindhold af over  $\frac{3}{4}$  m<sup>2</sup>, eller en Vægt af over 30 kg.

2 Personer maa ikke samtidig køre paa en ensædet Cykle.

Det er forbudt at køre paa eller over Fortov eller Gangsti.

Bestemmelserne i §§ 34, 35, 36 og 37 gælder ogsaa for Cyklekørsel.

Andet Signalapparat end Klokke maa ikke benyttes.

§ 46 affattes saaledes: Med Hensyn til Kørsel med Motorkøretøjer gælder, foruden de i Lovgivningen fastsatte Regler, tillige de i denne Vedtægt indeholdte Bestemmelser og de i Henhold til denne Vedtægt udstedte Bekendtgørelser og Paabud om Kørsel her i Staden.

§ 50 affattes saaledes:

Det er forbudt at lade Hunde færdes paa offentlig Gade, Vej eller Plads, medmindre de enten føres i Snor eller ledsages af en Person, som har fornødent Herredømme over dem. En Hund anses ikke for at være under Ledsagelse, fordi den er under Tilsyn fra dens Herres Forretningslokale eller Bolig.

Føres Hunde i Snor, skal denne være saa kort, at Hunden holdes tæt ind til Ledsageren.

Hunde, der paa offentlig Gade, Vej eller Plads færdes løse uden Tilsyn som foran paabudt, kan Politiet foranstalte optagne og fremlyste samt, hvis Ejeren ikke indløser dem inden 3 Gange 24 Timer, lade dræbe; dog skal Ejeren forinden underrettes, hvis Hunden bærer Polititegn for Aaret.

Hunde, der ved at gø eller tude om Aftenen eller Natten paa Gaardsplads eller anden indhegnet Plads forstyrrer de omboendes Ro, kan Politiet, naar Omstændighederne taler derfor, forlange, at Ejeren eller den, hos hvem de har Tilhold, under Strafansvar efter denne Vedtægt lader fjerne.

Ejere af Hunde, der efter det foranstaaende kan optages, er tillige undergivne Strafansvar efter denne Vedtægt.

Hunde maa ikke medtages i Beværtningslokaler eller i Lokaler, hvor Næringsmidler forhandles. 5 Marts.  
Nr. 43.

Det er forbudt at fæste Hunde i Baand til Automobile, Køretøjer, Sporvogne, Cykler eller lignende Befordringsmidler, ligesom det er forbudt Passagerer eller andre Personer paa saadanne Befordringsmidler at føre Hunde i Snor. Det samme Forbud gælder ridende.

§ 83. — I 1ste Stk. udgaar Ordet »Biografteatre«.

3die Stk. udgaar, og som nyt 3die Stk. indsættes: Det er forbudt offentlig at forevise levende Billeder uden den efter Lovgivningen dertil fornødne Tilladelse.

§ 86. Som nyt 2det Stk. tilføjes: Tilsvarende Regler som de i 1ste Stk., 1ste Pkt., fastsatte gælder ved gudelige Møder, hvortil der er offentlig Adgang.

§ 87. 1ste Stk. affattes saaledes: I Henhold til § 6 i Lov Nr. 353 af 7. August 1922 om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen og § 2 j i Lov Nr. 289 af 30. Juni 1922 om Lukketid for Butikker og Lagre m. v. fastsættes følgende med Hensyn til Kørsel og Ombæring af Varer samt Salg af fersk Fisk paa Folkekirkens Helligdage:

§ 89. 1ste Stk.s 1ste Pkt. affattes saaledes: Gadefejningen med hvad dertil hører efter § 88, 1ste Stk., skal paa offentlige Gader og Pladser indenfor det gamle Voldterræn og paa de offentlige Gader og Pladser, der i Henhold til § 13 i Lov af 14. December 1857 om den udenbys Grundtakst den 31. Marts 1926 af Kommunalbestyrelsen var ansatte i 1ste Klasse, foregaa hver Søgnedag og paa Helligdagene i den Udstrækning, Magistraten bestemmer.

§ 90. 1ste Stk. affattes saaledes: Gadefejningen med hvad dertil hører efter § 88, 1ste og 3die Stk., skal paa de offentlige Gader og Pladser, der ikke omfattes af Bestemmelserne i § 89, 1ste Stk., samt paa private Gader og paa aabne Gaardspladser (Passager) foretages saa ofte og indenfor de Tider, det af Politiet bestemmes.

§ 92. — Efter Ordet »Gangstier« i 1ste Stk. indføjes Ordet »Cyklestier«.

5 Marts.  
Nr. 43. Efter 1ste Stk.s 1ste Pkt. tilføjes: Hvor Kørebanen grænser til Fortov af mindst 4 m Bredde, skal Sneen dog fortrinsvis oplægges paa Fortovet nærmest Kørebanen; den tilbageblivende frie Del af Fortovet skal have mindst 2,5 m Bredde.

§ 94 affattes saaledes:

Kommunen foranstalter og bekoster det i Magistratens Bestemmelser for Bortkørselen af Dagrenovation til enhver Tid nærmere angivne Husaffald fra Ejendommene ved offentlige Gader og Pladser indenfor det gamle Voldterræn og ved de offentlige Gader og Pladser, der i Henhold til § 13 i Lov af 14. December 1857 om den udenbys Grundtakst den 31. Marts 1926 af Kommunalbestyrelsen var ansatte i 1ste Klasse, og fra de i Kanalerne liggende Skibe — Ballastlevninger dog undtagne — afhentet og bortkørt til Tider, som fastsættes af Magistraten efter Forhandling med Politidirektøren og ved dertil bestemte Vogne, indrettede som i forrige Paragraf anført.

§ 96. 1ste Stk. affattes saaledes:

Gadeaffald og — i det Omfang som det af Politiet anses fornødent af Færdselshensyn — tillige Is og Sne fra private Gader og aabne Gaardspladser (Passager) samt Husaffald fra de derved beliggende Ejendomme og fra Ejendomme, der er beliggende paa Steder, hvorfra Kommunen ikke efter § 94 afhenter og bortkører Husaffald, skal paa vedkommende Grundejers Bekostning og ved deres Foranstaltning bortkøres saa ofte og indenfor de Tider, det af Politiet bestemmes.

§ 101. 2det Pkt. udgaar.

§ 103. Ordet »offentlige« udgaar.

§ 109. — I 1ste Stk., 2det Pkt. ændres Ordene: »som med vedkommendes Minde er aabnede til almindelig Færdsel« til: som er aabne for almindelig Færdsel.

2det Stk. udgaar.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at dette Tillæg træder i Kraft den 1. April 1931.

**Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det ved- 5 Marts. tages at bemyndige Magistraten til at afslutte Overenskomst med Staten om Gennemførelse af Ny Kronprinsessegade gennem Nyboder\*).

B. F. 91. S. 1981—83. 2006

**Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det ved- 5 Marts. tages at foretage forskellige Udvidelser af Østre Gasværk og hertil at bevilge 5 400 000 Kr.

B. F. 91. S. 177—92. 2006—71. Till. 617 flg.

**Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det ved- 5 Marts. tages paa det tidligere Gasværksterræn paa Vesterbro at opføre en ny Slagtehal, Kølehusbygning, Flæskehal med Maskinhus, Vaskeribygning og Garager samt hertil at bevilge 16 057 500 Kr.

B. F. 91. S. 367—439 2071—92.

**Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det ved- 5 Marts. tages at oprette et nyt Afstemningsomraade indenfor Stadens 12te Valgkreds, og at henlægge Afstemningsstedet for det nye Omraade til Grøndalsvænge Skole.

B. F. 91. S. 1096—99. 2098—2100.

**Bekendtgørelse om Mindstebetaling for Distriktsjordemødre.** 6 Marts.  
Nr. 110.

I Henhold til § 12 i Lov om Jordemodervæsenet af 13. Juni 1914, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse af 23. Juni 1920, fastsættes herved følgende Mindstebeløb, som skal ydes Distriktsjordemødre for Fødselshjælp og anden under Jordemoderpraksis hørende Virksomhed:

A. For ydet Fødselshjælp og dermed i umiddelbar Forbindelse staaende Hjælp til Barselkvinde og Barn i de første Dage efter Fødslen beregnes Mindstebetalingen efter den betalingspligtiges Indtægt efter følgende Skala:

\*) Se Overenskomst af 16. Marts 1931.

6 Marts.  
Nr. 110.

Ved Indtægter indtil 1 500 Kr. erlægges mindst 15 Kr.

Ved Indtægter fra og med							
1 500 Kr. indtil	2 500 Kr.	erlægges	mindst	20	Kr.		
2 500 — —	3 000 — —	—	—	25	—		
3 000 — —	4 000 — —	—	—	30	—		
4 000 — —	5 000 — —	—	—	40	—		
5 000 — —	6 000 — —	—	—	50	—		
6 000 — —	7 000 — —	—	—	60	—		
7 000 — —	8 000 — —	—	—	70	—		
8 000 — —	9 000 — —	—	—	80	—		
9 000 — —	10 000 — —	—	—	90	—		
10 000 — —	15 000 — —	—	—	100	—		
15 000 —	og derover	—	—	150	—		

Dersom den betalingspligtige er ansat til at svare Kom-muneskat, lægges den endeligt udfundne Skatteindtægt, af hvilken denne Skat senest er beregnet, ogsaa til Grund ved Beregningen af den her omhandlede Betaling.

Hvis Betalingen skal udredes af Fattigvæsenet, erlægges den med 15 Kr.

Ved Tvillingfødsler forhøjes Mindstebetalingen med Halv-delen.

B. For forhastet Tilkaldelse ydes i alle Tilfælde mindst: indenfor den By, hvor Distriktsjordemoderen bor, 4 Kr., udenfor Byen,

men ikke mere end 2 km fra hendes Bopæl 5 Kr.

— — 4 - — — 6 —

— — 6 - — — 8 —

— — 8 - — — 10 —

og over 8 - — — 12 —

Tilkaldelse betragtes som forhastet, naar der ikke ved Distriktsjordemoderens Ankomst findes Tegn til begyndende Fødsel, og Fødslen ikke indtræffer før 48 Timer efter første Tilkaldelse.

C. For enhver anden af de i § 3 i Instruks for alle til Praksis berettigede Jordemødre af 31. Marts 1915 omhandlede

til Jordemødrenes Praksis henhørende Forretninger ydes 6 Marts.  
mindst samme Betaling som bestemt under B. Nr. 110.

Denne Bekendtgørelse er gældende fra den 1. April 1931  
indtil den 31. Marts 1936.

Nr. 110. Lov-Tid, A. S. 789—90.

**Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Af- 7 Marts.  
delinger. Nr. 6.

I Tilslutning til Cirkulære Nr. 1 af 4. Februar 1931 skal man meddele, *at* den samlede Magistrat i sit Møde den 9. f. M. har forhandlet Spørgsmaalet om, hvorvidt det ved Kommunalbestyrelsens Beslutning af 28. Juni 1928 tilstaaede Ekstra-Dyrtidstillæg som Følge af Udgiftstallets Nedgang maa bortfalde fra 1. April d. A., eller om det fortsat kan ydes, og *at* Resultatet af Forhandlingen blev, at den samlede Magistrat vedtog at afvente den videre Udvikling af Løn-situationen i Staten.

Ekstra-Dyrtidstillæget skal herefter ydes ogsaa efter 1. April d. A. indtil anden Meddelelse fremkommer.

Cirk. Nr. 6.

**Bekendtgørelse om Opbevaring og Forhandling af** 12 Marts.  
**Natriumklorat (klorurt Natron) og andre klorure Salte.** Nr. 66.

§ 1. Natriumklorat (klorurt Natron) og andre klorure Salte maa under Transport og Lagring kun opbevares i vandtæt lukkede Beholdere af Metal, Glas eller Stentøj.

Beholdere med Natriumklorat og andre klorure Salte maa under Lagring kun opbevares paa uforbrændeligt Underlag.

§ 2. Ved ethvert Salg af Natriumklorat skal medfølge en Brugsanvisning, som — foruden en nærmere Angivelse af Fremgangsmaaden ved Varens Benyttelse — skal indeholde følgende Tekst, trykt med tydelige Bogstaver:

»Natriumklorat har den Egenskab at gøre Græs, Træ, Papir, Tøj og andre brændbare Stoffer, som det kommer i Berøring med, lettere antændelige. Der bør derfor udvises stor Forsigtighed med det ved Behandlingen fortørrede Græs o.l.

12 Marts. Blot en Gnist fra en Hestesko kan foraarsage Antændelse  
Nr. 66. af hele det behandlede Areal.

Brændbare Stoffer, som er blevet vædet med en Opløsning af Natriumklorat, og Beholdere, hvori der har været Natriumklorat eller Opløsning heraf, bør straks *omhyggeligt* *udskylles* i mindst 2 Hold Vand.

Det har medført *Livsfare* at benytte Tøj, plettet med Natriumklorat, uden at udskylle det.«

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Juni 1931.

Nr. 66. Lov-Tid. A. S. 131—92.

12 Marts. **Socialmin. Skr.** til N. N. Sogneraad.  
Nr. 52.

I den i Sogneraadets Skrivelse af 13. Oktober f. A. til Amtmanden over Aarhus Amt omhandlede Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der kan tilstaas den siden 1. Juni 1930 i N. N. Kommune bosatte Enke N. N. Enkebørnsunderstøttelse til hendes 2 Børn, fødte henholdsvis den 14. Juli 1919 og den 22. Februar 1921, uanset Enkens og Børnenes økonomiske Forhold.

Det fremgaar af Sagen, at der i Henhold til Ulykkesforsikringsloven af 28. Juni 1920 af Arbejdsforsikrings-Raadet under 6. Maj 1924 er tillagt den nævnte Enke en Erstatningssum af 12 000 Kr. i Anledning af hendes Ægtefælle Tømrersvend N. N.s Død som Følge af et ham den 23. Februar 1924 overgaaet Ulykkestilfælde. Af denne Erstatningssum blev dog en Del tillagt Enkens og den forulykkedes 4 Fællesbørn til Sikring af deres Underhold og Opdragelse, hvilken Erstatning for hvert af de 2 heromhandlede Børns Vedkommende blev udlagt i 1 500 Kr. 5 pCt. Statsobligationer, der baandlagdes, saaledes at de ikke kunde sælges eller paa anden Maade afhændes uden Raadets Samtykke.

Raadet har derhos udtalt, at der fra sammes Side intet høves at erindre imod, at disse 2 Børns Værdipapirer nu realiseres, og det derved indvundne Beløb anvendes til periodiske Ydelser til Børnene, i hvilken Henseende Raadet har oplyst, at der for Provenuet i Statsanstalten for Livs-



forsikring vil kunne købes en til de 2 Børns fyldte 18de Aar 12 Marts. varende Livrente paa henholdsvis 260 Kr. og 215 Kr. aarlig. Nr. 52.

I denne Anledning skal man meddele, at da der efter det saaledes oplyste gennem den Børnene tillagte Ulykkeserstatning vil kunne sikres dem indtil det 18de Aar en periodisk aarlig Ydelse, der i væsentlig Grad overstiger den Enkebørnsunderstøttelse, der vilde kunne ydes, maa Ministeriet holde for, at der ikke kan tilstaaes paagældende Enkebørnsunderstøttelse til de 2 omhandlede Børn.

Det tilføjes, at man har anmodet Arbejderforsikrings-Raadet om at træffe Foranstaltning til, at der sikres Enken de nævnte aarlige Ydelser til Dækning af Udgifterne ved Børnenes Underhold.

Nr. 52. Min.-Tid. A. S. 47—48.

**Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

13 Marts.

Ved at tilbagesende den med Magistratens Skrivelse af 17. Januar d. A. fulgte Sag, hvori Overretssagfører N. som Sagfører for »Dansk Produkt-Export Aktieselskab« har forespurgt, hvorvidt Næringsadkomst maatte udkræves til den af Selskabet udøvede Virksomhed med Export af raa Grøntsager, skal man meddele, at man med Magistraten er enig i, at Næringsadkomst til den paagældende Virksomhed maa anses for uforuden, dog at Spørgsmaalets endelige Afgørelse henhører under Domstolene.

1. Afd. 1168. 30.

**Lov Nr. 50 om Foranstaltninger til Udryddelse af 14 Marts.  
Øksebremselarven.** Nr. 50.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Landbrugsministeren kan i det Omfang, han skønner det paakrævet, paabyde, at enhver Kreaturholder sørger for Udryddelse af de i hans Besætning forekommende Øksebremselarver.

14 Marts. § 2. Landbrugsministeren kan paalægge Kommunal-  
Nr. 50. raadene ved dertil beskikkede Mænd i ca. 14 Dage, forinden  
Kreaturerne i Almindelighed udbindes, at foretage Eftersyn  
af alle Hornkvægsbesætninger i Kommunen.

En Kreaturholder kan dog frigøre sig for bemeldte Eftersyn ved at tilsende Kommunalraadet en Attest fra en Dyr-læge om, at der ikke i den paagældende Besætning kan paa-vises Oksebrenselarver, der maa antages at være levende. Attesten maa ikke være ældre end 8 Dage.

§ 3. Forsaavidt det ved nævnte Eftersyn godtgøres, at en Kreaturholder har undladt at udrydde de i hans Besætning forekommende Oksebrenselarver, skal Udryddelsen ved det paagældende Kommunalraads Foranstaltning foretages i Overensstemmelse med en af Landbrugsministeren fastsat Fremgangsmaade.

Udgifterne til saavel Eftersynet som den af Kommunalraadet foranstaltede Udryddelse af Oksebrenselarven paa-hviler de paagældende Kreaturholdere og paalignes hver enkelt efter hans Antal Kreaturer paa over 1 Aar. Saafremt et Kommunalraad maatte anse det for formaalstjenligt, er det dog berettiget til at paaligne Udgifterne saaledes, at der betaales indtil det firedobbelte pr. Dyr af de Kreaturholdere, i hvis Besætning der ved det nævnte Eftersyn maatte forefindes Dyr med Oksebrenselarver. De paalignede Beløb kan af vedkommende Kommune inddrives ved Udpantning.

§ 4. Saafremt den foretagne Behandling af et Kreatur til Udryddelse af Oksebrenselarver maatte medføre Dyrets Død som umiddelbar Følge, og dette er godtgjort ved en af Veterinærfysikus godkendt Syge- og Obduktionserklæring, kan Landbrugsministeren yde Erstatning i Overensstemmelse med de Regler, der gælder ved Nedslagning af Husdyr, der er angrebet af ondartede smitsomme Sygdomme, jfr. § 8 i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.

Erstatning kan dog ikke ydes, forsaavidt Ejeren selv ved Uforsigtighed eller ved Anvendelse af en uheldig Fremgangsmaade er Skyld i Dyrets Død, eller han, saafremt der

indtræder faretruende Sygdomstegn, har undladt at tilkalde 14 Marts.  
 en Dyrlæge. For forbigaaende Sygdomstilfælde, der maatte Nr. 50.  
 indtræde i Tilslutning til Behandlingen, ydes der ikke Ejeren  
 nogen Erstatning.

§ 5. Landbrugsministeren kan afholde de Udgifter, der  
 medgaar til Bekendtgørelse i lokale Blade om de Foranstalt-  
 ninger, der skal træffes i Anledning af de i denne Lov inde-  
 holdte Bestemmelser.

§ 6. En Kreaturholder, der nægter at give de af Kom-  
 munalraadet udsendte Mænd Adgang til at foretage Eftersyn  
 af sine Kreaturer eller til at foretage Udryddelse af Okse-  
 bremselarven, hvor Udryddelsen skal ske ved Kommunens  
 Foranstaltning, straffes med Bøder ikke under 100 Kr.  
 Sagerne behandles som Politisager. Bøderne tilfalder Kom-  
 munens Kasse.

§ 7. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder  
 straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 7. S. 111—12. Udg. 18. Marts.

### Lov Nr. 52 om Statens Bygningsvæsen.

14 Marts.  
 Nr. 52.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade  
 Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt:  
 Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stad-  
 fæstet følgende Lov:

§ 1. 1) Der oprettes et Statens Bygningsraad, der skal  
 være Raadgiver for Ministerierne i Spørgsmaal vedrørende  
 Statens Bygninger.

2) I Sager, hvor Rigsdagens Finansudvalg ønsker Byg-  
 ningsraadets Udtalelser, sker dette gennem vedkommende  
 Ministerium.

3) Bygningsraadet bestaar af en kunstnerisk og praktisk  
 uddannet Arkitekt, der ikke er Bygningsinspektør i Statens  
 Tjeneste, en videnskabelig og praktisk uddannet Ingeniør,  
 samt et Medlem med særlig Erfaring i den økonomiske og  
 praktiske Side af Byggevirksomhed.

14 Marts. 4) Bygningsraadets Medlemmer maa, saa længe de be-  
Nr. 52. klæder dette Hverv, ikke udføre eller deltage i Udførelsen  
af Statens Byggearbejder, herunder medregnet Arbejde for  
de Institutioner, hvis Økonomi helt eller delvis er baseret  
paa Tilskud fra Staten.

5) Bygningsraadets Medlemmer udnævnes af Indenrigs-  
ministeren for 4 Aar og oppebærer et aarligt Honorar. Inden-  
rigsministeren udpeger et af Raadets Medlemmer til Formand.

6) Bygningsraadet kan i særlige Tilfælde tilkalde specielt  
sagkyndige.

7) For dette Raad forelægges, forinden Bevilling søges,  
ethvert Forslag til Opførelse af nye Statsbygninger samt  
Om- og Tilbygninger, saafremt Udgifterne til Bygnings- og  
Ingeniørarbejder anslaaes til mindst 20 000 Kr. Endvidere  
skal Forslag til selvstændige husbygningstekniske Nyanlæg,  
hvortil Udgifterne er anslaaet at ville andrage mindst 5 000  
Kr., forelægges Raadet. Disse Bestemmelser skal, forsaavidt  
angaar Krigs- og Marineministeriets Bygninger, dog kun  
gælde Beboelsesbygninger samt Kaserner, Sygehuse o. l.

8) For Statsbanernes samt Post- og Telegrafvæsenets  
Bygninger gælder Bestemmelserne kun Beboelsesbygninger  
og egentlige Stations-, Post- og Telegrafbygninger, og med  
Hensyn til Forslagenes Forelæggelse for Raadet vil det for  
disse Bygningers Vedkommende alene være at iagttage, at  
Forelæggelsen sker i betimelig Tid, forinden Licitation eller  
Udbydelse finder Sted.

9) Endelig vil et hvilket som helst Spørgsmaal ved-  
rørende en Statsbygning eller en Bygning, hvori Staten paa  
anden Maade er interesseret, herunder ogsaa Krigs- og  
Marineministeriets, Statsbanernes og Post- og Telegraf-  
væsenets Bygninger, kunne forelægges Bygningsraadet til  
Udtalelse, herunder Arbejder af den i Stk. 7 nævnte Art,  
ogsaa forsaavidt Udgiften ligger under de dér nævnte Grænser,  
samt Vedligeholdelses- og Istandsættelsesarbejder.

10) Indenrigsministeren antager efter forudgaaende For-  
handling med Raadet den for Raadets Virksomhed fornødne  
Medhjælp.

§ 2. Inden Udløbet af 3 Aar efter Bygningsraadet's 14 Marts. Oprettelse afgiver Raadet paa Grundlag af de ved dets Virksomhed indhøstede Erfaringer til Indenrigsministeren en Betænkning angaaende en endelig Ordning af de Statens Bygningsvæsen vedrørende Forhold. Nr. 52.

§ 3. Indenrigsministeren udsteder en Instruks for de under Indenrigsministeriet hørende Bygningsinspektører og kan efter forudgaaende Forhandling med Bygningsraadet omlægge Bygningsinspektørernes Virksomhedsomraade.

§ 4. Saafremt det paalægges en Bygningsinspektør som Arkitekt at lede Arbejdet ved en Nybygning, Ombygning, Tilbygning eller Hovedstandsættelse, hvortil Udgiften er anslaaet til over 10 000 Kr., tilkommer der ham et Honorar, der udgør et fast Beløb, hvis Størrelse fastsættes af vedkommende Minister efter Forhandling med Bygningsraadet.

§ 5. Indtil en Nyordning i Henhold til Bestemmelserne i § 2 er traadt i Kraft, er de under Indenrigsministeriet hørende Bygningsinspektører underkastet de i Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927 om Statens Tjenestemænd §§ 3—5 fastsatte Regler, og der kan ydes Bygningsinspektører, der afgaar paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag, samt Bygningsinspektørernes Enker en Aarsydelse efter Bevilling paa Finansloven overensstemmende med hidtil fulgte Praksis.

§ 6. Denne Lov, der ikke gælder for Statens Bygninger paa Færøerne eller i Grønland, træder i Kraft den 1. April 1931.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 7. S. 115—16. Udg. 18. Marts.

**Lov Nr. 54 om Tillæg til Lov Nr. 44 af 31. Marts 1891 om Anlæg af en Frihavn ved København samt om Nedsættelse af Havneafgiften til Københavns Havn m. v.** 14 Marts. Nr. 54.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

14 Marts.      § 1. Til § 1, 1ste Stk., 1ste Pkt., føjes: »jfr. dog § 12«. Nr. 54.

§ 2. Til § 11 i fornævnte Lov føjes som nyt sidste Stykke følgende Bestemmelse:

»Overtrædelse af de af Ministeren herefter fastsatte Bestemmelser eller Forsøg herpaa straffes med Bøder.«

§ 3. Til Lovens § 12 føjes som nyt 2det Stk. følgende Bestemmelse:

»Fortæring i Frihavnen af ufortoldede, toldpligtige Varer — bortset fra tilladt Forbrug af Proviant i Skibe — medfører Straf efter § 47, 2det Stk., i Lov Nr. 108 af 29. Marts 1924 om Toldafgifterne m. m., jfr. Lov Nr. 62 af 31. Marts 1928 om Ændringer i og Tilføjelser til Toldloven af 29. Marts 1924, hvorhos Told- og andre Afgifter af de fortærede Varer skal tilsvares, som om Varerne var indført til Forbrug i Toldindlandet. Bestemmelsen kommer til Anvendelse saavel overfor den, som fortærer eller modtager Varer til Fortæring, som overfor den eller de Personer, der sælger eller leverer saadanne Varer til Fortæring i Frihavnen.«

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid A. Nr. 7. S. 119. Udg. 18. Marts.

14 Marts.      **Lov Nr. 60 om Ligbrænding.**

Nr. 60.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Ligbrænding er paa nedennævnte Betingelser tilladt i dertil indrettede, af Justitsministeren godkendte Anstalter (Krematorier).

§ 2. Ligbrænding kan finde Sted i følgende Tilfælde:

1) Naar den afdøde har truffet Bestemmelse om, at hans Lig skal brændes.

Saadan Bestemmelse kan træffes af enhver, der er fyldt 15 Aar og er ved sin Fornufts fulde Brug, enten ved skriftlig eller mundtlig Udtalelse. En mundtlig Udtalelse om Ligbrænding maa være afgivet i Overværelse af to Vidner, med-

mindre den er afgivet paa Dødslejet. Drejer det sig om en 14 Marts. Person under 18 Aar, maa der tillige foreligge Samtykke fra Nr. 60. Indehaveren af Forældremyndigheden.

Indsigelse mod Rigtigheden af en Udtalelse om Ligbrænding kan kun gyldig rejses af den afdødes med ham til hans Død samlevende Ægtefælle, Børn over 18 Aar, Forældre eller Søsken over 18 Aar i den nævnte Orden. Saa fremt saadan Indsigelse rejses, afgør Politimesteren paa den afdødes Hjemsted (i København Politidirektøren) efter et Skøn over samtlige foreliggende Omstændigheder, om Indsigelsen bør tages til Følge. Er en mundtlig Udtalelse om Ligbrænding afgivet i Overværelse af Vidner, bør Afhøring af disse om fornødent finde Sted, inden Afgørelsen træffes.

Indsigelse imod Rigtigheden af en for Notarius Publicus oprettet Erklæring om Ligbrænding kan ikke med Gyldighed rejses.

2) Naar den afdøde ved sin Død var Medlem af en af Justitsministeren godkendt Ligbrændingsforening i Henhold til egen Indmeldelse eller for Børn under 18 Aar i Henhold til Indmeldelse af Indehaveren af Forældremyndigheden.

Er Indmeldelse foretaget af Indehaveren af Forældremyndigheden, kan Ligbrænding dog ikke finde Sted, naar den afdøde efter sit 15de Aar har tilkendegivet Ønsket om, at hans Lig ikke skal brændes.

3) Naar den afdøde var under 18 Aar, og Indehaveren af Forældremyndigheden træffer Bestemmelse om, at Ligbrænding skal finde Sted, medmindre den afdøde efter sit 15de Aar har tilkendegivet Ønsket om, at hans Lig ikke skal brændes.

4) Naar den afdøde ikke er fast bosat her i Landet, og Bestemmelse om Ligbrænding er truffet paa en efter hans Hjemlands Lovgivning gyldig Maade, selv om Betingelserne i Punkterne 1—3 ikke er opfyldt.

§ 3. Ligbrænding maa ikke iværksættes, forinden Politiet paa det Sted, hvor Dødsfaldet er sket, har afgivet skriftlig Attest om, at der fra dets Side ikke er noget til Hinder for Ligbrændingen.

14 Marts. Forinden Politiet afgiver saadan Attest, skal det paase:  
Nr. 60. a. at de i § 2 fastsatte Betingelser for Foretagelse af Ligbrænding er opfyldt; — b. at der foreligger Dødsattest, udstedt af den Læge, som har behandlet den afdøde under hans sidste Sygdom, hvilken Attest maa indeholde Erklæring fra Lægen om, at der efter hans Skøn ikke er nogen Grund til Mistanke om, at Døden er foraarsaget ved en Forbrydelse. Er den afdøde under sin sidste Sygdom ikke blevet behandlet af en Læge, skal Dødsattesten med den nævnte Erklæring være udstedt af Kredslægen (i København Stadslægen) paa det Sted, hvor Dødsfaldet er sket. Politiet kan derhos, naar det finder Anledning dertil, altid kræve, at den nævnte Erklæring skal være afgivet af Embedslægen; — c. at Dødsfaldet er anmeldt for Skifteretten og til Ministerialbogen (i de sønderjydske Landsdele til Personregisteret).

§ 4. Naar Ligbrænding har fundet Sted, skal Asken enten begraves paa en Kirkegaard eller andet af Justitsministeren godkendt Sted eller hensættes i særlig dertil indrettede, af Justitsministeren godkendte Rum.

Justitsministeren eller ifølge dennes Bemyndigelse vedkommende Politimester (i København Politidirektøren) kan dog tillade, at der forholdes med Asken paa anden sømmelig Maade end i 1ste Stk. foreskrevet, forsaavidt der foreligger et bestemt udtalt Ønske herom fra den afdøde.

§ 5. Det kan ikke paalægges Folkekirken Præster at forrette Jordpaakastelse eller foretage anden kirkelig Handling, hvor Ligbrænding finder Sted.

§ 6. Nærmere Forskrifter om Udførelsen af Ligbrænding gives af Justitsministeren i et Regulativ, der tillige kan fastsætte Straf af Bøder for Overtrædelser af samme.

§ 7. Ved denne Lovs Ikrafttræden ophæves Lov Nr. 58 af 1. April 1892, jfr. Lov Nr. 51 af 5. Marts 1910 og Lov Nr. 78 af 12. Marts 1923. De før den 1. Juli 1923 i de sønderjydske Landsdele gyldige afgivne Erklæringer om Ligbrænding bevarer deres Gyldighed, selv om de ikke opfylder Betingelserne efter denne Lov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.



**Justitsmin. Skr.** til Amtmanden over Hjørring Amt. 14 Marts.

I det med Amtets paategnede Erklæring af 3. Marts 1931 <sup>Nr. 77.</sup> hertil indsendte Andragende har Dommerfuldmægtig A. for Husejer B. anholdt om Godkendelse af, at den paagældende paa Skiftet efter Partikulier C. har vedgaaet Arv og Gæld i Boet i sin Egenskab af Væрге for D., født den 13. April 1910.

Det fremgaar at Sagen, at der hviler nogle nærmere angivne Kautionsforpligtelser for i alt 28 500 Kr. paa Boet, og at Amtet derfor under Hensyn til Bestemmelsen i Lov om Umyndighed og Værgemaal Nr. 277 af 30. Juni 1922, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 64 af 12. Marts 1930 § 18 ikke mener for sit Vedkommende at kunne give den ansøgte Godkendelse.

Foranlediget heraf skal man meddele, at ovennævnte Bestemmelse efter Justitsministeriets Formening ikke er til Hinder for, at en Godkendelse som den ansøgte gives, men at der dog under Hensyn til de Grunde, der har motiveret Bestemmelsen, maa foreligge særlig vægtige Omstændigheder, der taler for at meddele Godkendelse, naar der i vedkommende Bo findes Kautionsforpligtelser.

Nr. 77. Min.-Tid. A. S. 77—78.

**Overenskomst mellem Marineministeriet og Kø-** 16 Marts.  
**benhavns Kommune.**

I Anledning af den planlagte Forlængelse af Kronprinsessegade til Østervoldgade er der mellem Marineministeriet paa Statskassens Vegne og Københavns Magistrat paa Københavns Kommunes Vegne indgaaet følgende

**Overenskomst.**

1. Marineministeriet overdrager til Kommunen de paa vedhæftede Plan 8957 c med Bogstaverne A, B og C mærkede Arealer af Nyboder med derpaa staaende tomme Bygninger. Nedrivningen sker ved Kommunens Foranstaltning efter nærmere Aftale med Nyboders Kommandantskab, der selv udfører Retableringen af Gavlene etc.

- 16 Marts. 2. Overtagelsen af Arealerne og Nedrivning af de paa disse staaende Bygninger finder for Areal A's Vedkommende Sted snarest efter Overenskomstens Underskrift, og for Arealerne B's og C's Vedkommende snarest efter Oktober Flyttedag 1931.

Det i Bygningerne værende Inventar, saasom Kakkelovne, Komfurer, Haandvaske er Nyboders Kommandantskab efter forudgaaende Aftale berettiget til at fjerne inden Afleveringen, men ogsaa til at lade forblive i Husene.

3. Vederlaget for Overdragelsen fastsættes til 200 000 Kr. een Gang for alle, som erlægges kontant med  $\frac{1}{2}$  ved nærværende Overenskomst Underskrift og med Resten til Oktober Flyttedag 1931.
4. Der gives de ud til den nye Gadestrækning stødende Arealer af Nyboder Facaderet, saaledes at der i intet Tilfælde af de nuværende eller senere Ejere af de omhandlede Arealer vil være at erlægge noget særligt Vederlag for denne Ret.
5. Saafremt Kommunen til Oktober Flyttedag 1931 ikke maatte ønske at nedrive de paa Arealerne værende Huse, skal det være forbeholdt Marineministeriet at udleje de deri værende Boliger til Søværnets tjenstgørende eller afskedigede Personale. Den herved indkommende Leje afgives til Kommunen. Kommunen maa derimod ikke selv udleje Lokalerne.
6. Saafremt Marineministeriet maatte ønske at bebygge det nu ubebyggede Areal mellem Suensonsgade og Hjertensfrydsgade (fhv. Adelgade) og den paa Planen afmærkede 4 m brede Del af Fortovet i Østervoldgade mellem Suensonsgade og Hjertensfrydsgade, giver Magistraten for sit Vedkommende Tilsagn om, at disse vil kunne inddrages i Bebyggelsen efter forudgaaende Forhandling med Magistraten.
7. Kommunen foretager for egen Regning og umiddelbart efter Nedrivningen Planering af Grunden i Areal A samt snarest efter at Arealerne B og C er stillet til

Raadighed og uden Udgift for Nyboder alle Arbejder, 16 Marts. som kræves til den ny Gades Gennemførelse og Anlæg som offentlig Gade, herunder Belysning, nedennævnte midlertidige Kloakarbejder, Tilslutning af Nyboders eksisterende Rendestene i de Vest for den nye Gade liggende Nyboders-Gader til den midlertidige Gadekloak samt Overførelse gennem Jordkabler under den nye Gade af de eksisterende elektriske Ledninger til Belysning. Indtil den endelige fremtidige Afvanding finder Sted, vil Afvandingen af den nye Gadestrækning midlertidig blive udført af Kommunen og paa dens Bekostning og ført til den i Krokodillegade udfør Vildandegade staaende Brønd paa Nyboders Kloak. Saalænge denne midlertidige Afvanding bestaar, overtager Kommunen Renholdelsen og Vedligeholdelsen af Nyboders Kloak i Krokodillegade til St. Kongensgade. Af Hensyn til Rensningen af den nye midlertidige Gadekloak føres den helt hen til den i Kronprinsessegade udfør Suensonsgade staaende Brønd, ligesom der anbringes Nedgangsbrønde i dens Skæringspunkter med Nyboders Kloaker mellem Suensonsgade-Eldyrsgade, Eldyrsgade-Delfingade og Delfingade-Krokodillegade. Endelig foretager Kommunen for sin Bekostning Flytning af Chr. IV's Monument samt Ordningen af det omliggende Terrain — alt efter nærmere Forhandling med Kommandantskabet.

Saaftremt Kommunen i Tilslutning hertil eller til Gadeanlægget maatte ønske helt eller delvis at anlægge det paa Planen med grøn Farve angivne Areal af Nyboder ved Chr. IV' Monuments nuværende Plads, kan dette ligeledes ske paa Kommunens Bekostning og efter nærmere Aftale med Nyboders Kommandant, idet Vedligeholdelsen i saa Fald skal paahvile Kommunen, saalænge det grønne Areal henligger som Gade eller Anlæg.

Ejendomsretten til det grønne Areal forbliver uforandret, medens de af Kommunen nedlagte Vejmaterialier forbliver Kommunens Ejendom.

17 Marts.  
Nr. 101. **Regulativ for Bagerier og Konditorier i Henhold  
til Lov Nr. 230 af 9. Juni 1920.**

Under Dags Dato har Socialministeriet i Henhold til § 12 i Lov Nr. 290 af 9. Juni 1920 om Arbejde i Bagerivirksomheder og Konditorier fastsat efterfølgende Regulativ for Bagerier og Konditorier:

§ 1. — 1. Nærværende Regulativ er gældende for alle Brød- og Kagebagerier — derunder Brød- og Biscuitfabriker — samt Konditorier, der drives som Erhverv i eller uden Forbindelse med Beværternæring.

2. Regulativets Bestemmelser omfatter — hvor ikke andet udtrykkelig er fastsat — kun de til Virksomheden hørende egentlige Arbejdsrum (herunder Ovnrum). Regulativets Bestemmelser om Orden og Renholdelse omfatter dog saavel de egentlige Arbejdsrum som Lagerrum, Trappegange, Korridorer, Garderobe-, Spise-, Hvile-, Vaske- og Nødtørftsrum.

3. Med Hensyn til Bestemmelser i Sundhedsvedtægter henvises til § 22.

4. Naar ikke andet er fastsat, henhører under Regulativets Bestemmelser saavel Virksomheder, der først indrettes efter Regulativets Ikrafttræden, som Virksomheder, der bestaar paa dette Tidspunkt. Dog skal der for bestaaende Virksomheders Vedkommende ikke kunne kræves saadanne Ændringer, som medfører omfattende Bygningsforanstaltninger, medmindre paagældende Virksomhed undergaar en væsentlig Omdannelse.

For *Nyanlæg*, der er oprettet i Tiden mellem den 1. Maj 1910 og nærværende Regulativs Ikrafttræden, og for ældre Anlæg, der er undergaaet en væsentlig Omdannelse indenfor nævnte Tidsrum, gælder fortsat de regulativmæssige Bestemmelser om Nyanlæg, der var i Kraft paa det Tidspunkt, da Virksomheden blev nyanlagt eller væsentlig omdannet. Der kan dog ikke til saadanne Virksomheder stilles Krav, der er strengere end dem, som nærværende Regulativ stiller ved Nyanlæg. Under væsentlig Omdannelse af ældre Anlæg henregnes ikke Forandring af Ovnanlæg.

5. Hvis et Lokale, der har været benyttet til Bageri eller Konditori, i et Tidsrum af over 3 Aar enten har været benyttet i andet Øjemed eller har henstaaet ubenyttet, kan Regulativets Bestemmelser for Nyanlæg kræves opfyldt, forinden paagældende Rum paany tages i Brug som Bageri eller Konditori. 17 Marts.  
Nr. 101.

6. Enhver, som vil oprette Bageri (Konditori) eller omdanne et bestaaende Anlæg af denne Art, er berettiget til at indhente Arbejds- og Fabriktilsynets Udtalelse om, hvorvidt der er noget at indvende mod den lagte Plan af Hensyn til nærværende Regulativs Bestemmelser; der skal i saa Fald gennem paagældende Fabrikinspektør til Direktoratet indsendes en fuldstændig Plan over Arbejdsstedets Indretning og de til samme førende Adgange med Oplysning om Arbejdsrummenes Benyttelse og Angivelse af Kraftmaskinens (Kraftmaskinernes) og de fra samme udgaaende Kraftoverføringsmidlers Beliggenhed, hvis saadant Maskineri agtes indrettet. Tilsynet er desuden ogsaa uden saadan Foranledning berettiget til under Hensyn til nærværende Regulativs Bestemmelser at fremsætte Indvendinger mod Foranstaltninger eller Forhold ved Bagerier eller Konditorier under Opførelse, Ombygning eller Indretning.

§ 2. — *Arbejderantallet i Arbejdsrum.* — 1. Arbejdsrum maa ikke overfyldes med Arbejdere, i hvilken Henseende det skal iagttages, at hver af flere samtidig beskæftigede Arbejdere erholder mindst 8 Kubikmeter Luftrum. I Rum, hvor Bagning, Opslaaning og Konditoriarbejde finder Sted, skal Luftrummet dog være mindst 12 Kubikmeter pr. Arbejder. Naar særlige stedlige Forhold (Fester, Folkemøder og lign.) nødvendiggør det, kan der dog undtagelsesvis beskæftiges flere Personer i hvert Rum, dog ikke ud over 1 Person for hver 10 Kubikmeter Luftrum.

2. Det for hver Arbejder krævede Luftrum maa ikke indskrænkes væsentligt ved Oplag af Raamateriale og færdigt Arbejde.

3. Ved *Nyanlæg* (og væsentlig Omdannelse af ældre Anlæg): Rum, hvor Bagning, Opslaaning og Konditoriarbejde

17 Marts. finder Sted, skal indeholde mindst 15 Kubikmeter Luftrum Nr. 101. for hver i Rummet beskæftiget Arbejder.

§ 3. — *Belysning i Arbejdsrum.* — 1. Arbejdsrummene skal være forsynet med Vinduer (eller Ovenlys), der i Antal og Størrelse er tilstrækkelige til under Hensyn til Arbejdets Art at afgive det fornødne Lys til alle Arbejdspladser.

2. Naar der arbejdes ved kunstig Belysning, skal denne have en tilstrækkelig Styrke. Hvor der findes Ulemper ved Varmeudstraaing fra kunstig Belysning, skal Arbejderne beskyttes ved hensigtsmæssigt anbragte Skærme.

§ 4. — *Loftshøjde m. m.* — 1. Ved *Nyanlæg* (og væsentlig Omdannelse af ældre Anlæg): Afstanden mellem Gulv og Loft skal i Arbejdsrum være mindst 3 m (i Ovnrum 2,5 m), dog at Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet i Tilfælde, hvor en væsentlig Forbedring af Arbejdslokalerne vil medføre uforholdsmæssige Bekostninger, forsaavidt 3 Meters Loftshøjde samtidig skal tilvejebringes, skal være bemyndiget til at tilstaa Afvigelser fra dette Krav. Vinduernes Overkant skal ligge mindst 1,25 m over det tilstødende Terræn (Jordsmon), og Gulvet maa ikke ligge lavere end 1 m under Gade- eller Gaardlinje eller under den tilstødende Grund og skal om fornødent være betryggende beskyttet mod Fugtighed fra Grunden.

2. For Rum, hvori der foregaar Fremstilling og Anretning af Is i en meget begrænset Del af Arbejdstiden, kan Tilsynet tilstaa Lempelser i denne Paragrafs Bestemmelser.

§ 5. — *Gulve.* — 1. Hvor ikke særlig Afvigelse tillades, skal Gulvene være af et for Fugtighed uigennemtrængeligt Materiale; saafremt Trægulv tillades anvendt, skal Gulvbrædderne være tætte og fastliggende.

2. Ved *Nyanlæg* (og væsentlig Omdannelse af ældre Anlæg): Til Gulve maa i egentlige Bagerirum kun bruges Terrazzo, Fliser eller klinkbrændte Mursten eller andet for Fugtighed uigennemtrængeligt Materiale, som ikke støver, hvorhos der skal være Gulvafløb for Spildevand, medmindre Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet skønner, at Arbejdets Beskaffenhed og Omfang gør det unødvendigt.

— Alle Hjørner og Kroge skal saavidt muligt være afrundede; 17 Marts. indvendige Dørfatninger skal være glatte. I Virksomheder, hvor der ikke benyttes fremmed Hjælp, kan Tilsynet tilstaa Lempelser med Hensyn til Gulvmaterialets Beskaffenhed. Nr. 101.

§ 6. — *Trapper og Udgange.* — 1. Arbejdsstedet skal være forsynet med forsvarlig indrettede Trapper og Udgange.

2. Paa Trapper og ved Udgange maa ikke anbringes noget, der kan hindre eller vanskeliggøre Farbarheden.

3. Ved *Nyanlæg* (og væsentlig Omdannelse af ældre Anlæg): Det skal iagttages, at der, hvor der ikke til det frie er tilstrækkelig mange let passable Vinduer, Døre eller Luger, hvis nederste Rand ligger 3 m eller derunder fra Jordlinien, haves Udgang ad mindst to af hinanden uafhængige Trapper. Af disse skal mindst een være indbygget i brandsikker Trappeskakt af forsvarlig Vægtykkelse og have en efter Forholdene passende Bredde, medens den anden kan være paasat Bygningen udvendig, alene indrettet som Nødmiddel til Brug under farefulde Forhold.

4. For Arbejdsrum beliggende paa 1ste Sal kan Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet tilstaa Lempelser fra fornævnte Regler, hvis Forholdene skønnes at tale derfor.

§ 7. — *Aftrædelsesrum.* — 1. Der skal forefindes forsvarlig indrettede, lyse og fra Arbejdsrum og Spiserum tilbørlig adskilte Aftrædelsesrum, der skal være tilstrækkelig afsondrede fra Virksomheden samt stedse holdes rene og vel udluftede.

2. Ved *Nyanlæg* (og væsentlig Omdannelse af ældre Anlæg) gælder yderligere: For hver 20 mandlige Arbejdere skal der findes mindst 1 Kloset. Hvor der normalt beskæftiges mindst 5 Kvinder, skal der forefindes særlige Klosetter for disse i et Antal af mindst 1 for hver 15. Klosetrummene skal være tilbørlig aflukkede samt afskildrede for hvert Sæde. I Virksomheder, hvor flere end 10 Arbejdere skal beskæftiges, skal der, naar baade mandlige og kvindelige Arbejdere anvendes, forefindes særskilt Aftrædelsesrum for hvert Køn.

§ 8. — *Opbevaring af Klædningsstykker og Omklædning.* — 1. Opbevaring af Klædningsstykker og Omklædning maa

17 Marts. ikke finde Sted i Rum, hvor Brød tilberedes, eller hvor der Nr. 101. opbevares Raastoffer, færdige Varer eller Redskaber, der anvendes ved Varenes Fremstilling.

2. Under Arbejdet i Bagerier skal de dermed beskæftigede Personer være iført rent Tøj af et Stof, der let kan vaskes, samt være forsynet med Lommetørklæder.

3. Ved *Nyanlæg* (og væsentlig Omdannelse af ældre Anlæg): Der skal ved enhver Virksomhed med fremmed Medhjælp findes et forsvarlig indrettet Omklædningsrum, hvor Arbejdernes Tøj kan opbevares paa passende Maade.

§ 9. — *Drikkevand og Vaskeindretninger m. m.* — 1. Arbejderne skal have let Adgang til rigeligt og frisk Drikkevand.

2. I eller i passende Nærhed af Arbejdsrummene skal der forefindes tilbørlig renholdte Vaskeindretninger af passende Størrelse og med let Adgang for Arbejderne til disse. Der skal forefindes mindst 1 Vaskeindretning for hver 5 paa samme Tid i Virksomheden beskæftigede Arbejdere. Haves der ikke mindst 1 fyldestgørende Vandtilløb for hver 10 Arbejdere, maa der paa anden Maade sørges for, at der stedse er rent Vand tilstede i tilstrækkelig Mængde. Der skal paa Stedet være Afløb for — eller hensigtsmæssige Beholdere til Optagelse af — det brugte Vand. Vaskeindretninger skal være saaledes indrettet, at det allerede brugte Vand ikke strømmer fra den ene Vaskeindretning til den anden. Hvis Spisepauser regelmæssig er mindre end  $\frac{1}{2}$  Time, kan Tilsynet om fornødent forlange Anbringelse af flere Vaskeindretninger end ovenfor fastsat.

3. Hver Arbejder bør benytte særskilt Haandklæde, som leveres af Arbejdsgiveren og skiftes hver Uge.

4. Kar eller Spande, der benyttes i Virksomheden, maa ikke anvendes som Vaskeindretning for paagældende Arbejdere.

5. Før Arbejdets Paabegyndelse og saa ofte, som Renlighedshensyn kræver det, skal Arbejderne vaske Hænder.

6. Ved *Nyanlæg* (og væsentlig Omdannelse af ældre Anlæg): I Virksomheder, der er bestemt til at beskæftige



flere end 5 Arbejdere, skal der indrettes særskilte, passende 17 Marts.  
Bade- og Vaskerum, om muligt med varmt Vand. Nr. 101.

§ 10. — *Maaltider.* — 1. Efter endt Maaltid skal hver Arbejder for sit Vedkommende fjerne Madrester, Papir og lign. og lægge det i dertil indrettede Affaldsbeholdere, der skal være anbragt paa passende Steder.

2. Ved *Nyanlæg* (og væsentlig Omdannelse af ældre Anlæg): Der skal ved hver af de paagældende Virksomheder, hvor Forholdene efter Tilsynets Skøn nødvendiggør det, indrettes Opholdsrum, som i den kolde Aarstid skal opvarmes, hvor Arbejderne kan indtage deres Maaltider og opbevare deres medbragte Spisevarer og Klæder, ligesom der skal gives Arbejderne Adgang til at faa varmet Mad, der medtages eller bringes.

§ 11. — *Luftfornyelse samt Fjernelse af Støv, Dampe og Gasarter m. m.* — 1. Der skal paa hensigtsmæssig Maade, saa tilfredsstillende som skyldigt Hensyn til Virksomhedens Art tillader det, sørges for den nødvendige Tilførsel af frisk Luft, om fornødent ved Luftfornyelse ad kunstig Vej, dog at skadelig Luftstrømning søges undgaaet.

2. Hvor anden kunstig Belysning end elektrisk Lys anvendes, skal der under Hensyn til Rummets Størrelse i Forhold til Arbejdernes Antal være sørget for betryggende Foranstaltninger imod den ved Forbrænding opstaaede Forurening af Luften.

3. Kraftmaskiner, der forurener Luften, skal have Plads i særskilt, ventileret Rum.

4. Hvor der benyttes Kulovne, som fyres fra Bageri-lokalerne, skal der findes særskilt Beholder (eller Beholdere) til Brændsel. Foran Bageriovnens skal der, hvor Forholdene tillader det, og det skønnes paakrævet, findes et Aftræksrør til fri Luft med Tværsnitsareal af passende Størrelse. Hvor der i Arbejdsrummet er opstillet Dampkedler, der fra selve Arbejdsrummet fyres med andet Brændsel end Træ, skal der findes særskilt Beholder (eller Beholdere) til dette Brændsel.

5. Ved *Nyanlæg* (og væsentlig Omdannelse af ældre Anlæg): Hvor Ovnens samlede Herdareal er større end 4 m<sup>2</sup>,

17 Marts. skal Indfyringen ske fra særskilt Fyrrum eller fra Lokaler, Nr. 101. i hvilke der kun finder Brødindsætning og Pladerensning Sted. Større Oplag af Brændsel maa ikke findes i direkte Forbindelse med Arbejdsrum.

§ 12. — *Beholdere med Brændselsolie og lign.* — Beholdere med Olie og lign. til Brug for Kraftmaskiner maa ikke opbevares i Rum, der anvendes til Tilberedning og Opbevaring af Fødemidler, og skal være forsynet med tydelig Angivelse af deres Indhold.

§ 13. — *Særlige Bestemmelser.* — A. — 1. Stikkerne skal være saaledes indrettet, at de kan rengøres. Langs Væggen faststaaende Borde og Skabe skal slutte tæt til Væggen. Skabe og Borde skal være saaledes indrettede, at Rengøring under dem kan foretages.

2. Ingen maa have Sovested i de til Bageri eller Konditori benyttede Rum, ligesom Soverum ikke maa have umiddelbar Forbindelse med Arbejdsrum ved Dør, Vindue eller paa anden Maade eller anvendes til Opbevaringssted for de til Virksomheden benyttede Varer eller Redskaber. Der skal findes en Seng for hver Arbejder, til hvem Soverum er anvist. Soverum skal være forsvarlig indrettede og renholdte.

3. Det er forbudt at sidde eller ligge paa de til Fremstilling eller Lagring af Bageriprodukter bestemte Borde og lign.

4. Tørring af Sengklæder, Gangklæder og lign. eller Desinfektion maa ikke finde Sted i Bageriovnene eller iøvrigt i et til Bedriften hørende Rum.

5. De til Bedriften hørende Rum skal saavidt muligt holdes fri for Rotter, Mus og Utøj. Det er ikke tilladt at henstille noget for Mennesker giftigt Stof i de Lokaler, hvor Brødtilvirkningen foregaar eller Raamateriale opbevares.

6. De benyttede Raastoffer skal opbevares paa en efter Varernes Art passende Maade. Oplagsrum for færdige Produkter skal være vel vedligeholdt, rene og luftige. Raamaterialer eller det færdige Produkt maa ikke henstilles i Porte eller paa Trapper eller Gange, som er til fælles Be-

nyttelse for Husets Beboere, eller i Nærheden af Aftrædelses- 17 Marts.  
rum. Varer, der henstilles i Gaarde, skal være beskyttet mod Nr. 101.  
Forurening.

7. Dejg maa kun æltes med Hænderne eller med Ma-  
skine.

8. Smaakreaturer (Hunde, Katte, Kaniner, Fjerkræ og  
lign.) skal holdes borte fra de til Virksomheden benyttede  
Rum, som ejheller maa staa i direkte Forbindelse med  
Staldrum.

9. Større Arbejdskar, Trug og lign. skal være forsynet  
med Hjul, saaledes at de under den daglige Rengøring let  
kan flyttes.

10. Ydermure i Arbejdslokaler og Lagerrum skal om-  
fornødent være forsynet med saadan Isolation, at Slim-  
dannelse paa Væggene fra Em derved modvirkes.

11. Ved *Nyanlæg* (og væsentlig Omdannelse af ældre  
Anlæg): Raskning skal foregaa i særskilt Rum eller i dertil  
indrettede Skabe. Dampvaskerum skal være forsynet med  
Aftræk til fri Luft samt Gulvafløb.

12. Ved *Nyanlæg* (og væsentlig Omdannelse af ældre  
Anlæg): Arbejdsborde skal saavidt muligt være fritstaaende  
eller flyttelige og uden Skabe eller Skuffer.

*B. — Sundhedsbestemmelser. — 1.* Ingen Person maa be-  
skæftiges i Bagerier eller Konditorier eller overhovedet have  
Virksomhed i eller ved Lokaler, der anvendes dertil, naar  
paagældende bliver lidende af en akut, smitsom Febersyg-  
dom (herunder tyfoid Feber, Paratyfus, Paradysenteri eller  
en med disse beslægtet Sygdom, Difteri, Skarlagensfeber,  
smitsom Hjernerymarvsbetændelse, akut Børnelamhed i  
dennes akute Stadium, Halsbetændelse, Rosen) eller lider af  
udbredt eller smitsom Sygdom i Huden paa Hoved, Hals,  
Hænder eller Arme, i Næsen, Munden, Svælget, Strubehovedet  
eller Lungerne, saasom væskende eller skællende Udslet, Saar  
eller Bullenskab, stinkende Snue, Saar eller Papler i Mund,  
Svælg eller Strubehoved, Hoste med rigeligt eller ildlugtende  
Opspyt eller overhovedet Sygdom, som direkte eller indirekte  
kan tilføre Varerne Smitstoffer eller forurene dem.

17 Marts. 2. Samme Forbud gælder for Personer, der har Sam-  
Nr. 101. kvem med — eller i hvis Hjem der henligger — Patienter, lidende af Difteritis, Skarlagensfeber, smitsom Hjernerygmarvsbetændelse, tyfoid Feber, Paratyfus, Paradysenteri eller en med disse beslægtet Sygdom, eller Børnelamhed, samt iøvrigt for saadanne Personer, der uden selv at være syge vides at være smittefarlige Bærere af ovennævnte Sygdommes Smitstoffer.

3. Personer, der af ovennævnte Grunde har været udelukket fra Beskæftigelse i de af nærværende Regulativ omfattede Virksomheder, maa ikke genoptage Arbejdet, forinden den stedlige Embedslæge skriftlig har billiget dette.

4. Enhver Arbejdsgiver er pligtig til uopholdelig at gøre Anmeldelse til Stedets Sundhedskommission eller, hvor saadan ikke findes, til Politiet, naar det kommer til hans Kundskab, at der i hans under nærværende Regulativs Omraade henhørende Virksomhed er forekommet Tilfælde af Sygdomme af den i nærværende Paragraf nævnte Art eller saadanne Tilfælde, med Hensyn til hvilke han har Formodning om, at de henhører til de omhandlede Arter af Sygdomme.

§ 14. — *Opvarmning.* — I Arbejdsrum skal der fra Arbejdstidens Begyndelse til dens Slutning holdes en passende Varmegrad.

§ 15. — *Rengøring.* — 1. Saavel Arbejdsrum som Lager- rum, Trapper, Korridorer, Garderober, Omklædningsrum, Spise-, Hvile-, Vaske- og Aftrædelsesrum, Gaardsplads og Redskaber skal tilbørlig renholdes, og der skal iagttages Renlighed saavel med Hensyn til de beskæftigede Personer og deres Paaklædning som med Varernes Tilberedning og Behandling. Gulve og Borde skal rengøres hver Dag, og al Slags Affald, herunder ogsaa Aske fra Ovnene, daglig bortfjernes. Arbejdslokalernes Gulve skal hver Dag efter Arbejdstidens Ophør renses for nedtrampet Mel, Dejgrester og lign.

2. Vinduer og Døre samt Hylder og Reoler skal holdes tilbørlig rene, og Arbejdsrum saavel som lukkede Skabe skal mindst een Gang hver Maaned omhyggelig rengøres ved grundig Vaskning af alle afvaskelige Vægge samt Rensning

af Lofter. Fejning eller Afskrabning af Gulve, Lofter og Vægge maa ikke foretages i den Tid, der arbejdes. 17 Marts. Nr. 101.

3. De ved Virksomhedens Drift benyttede Redskaber skal efter endt Brug daglig rengøres. Samlebrønde i Bagerilokalerne, Afløbskummer, Vaskeballier samt Ende- og Side-træsbeholdere skal holdes forsvarlig rene.

4. I Arbejdsrum og Lagerrum maa ikke henstilles Bageridriften uvedkommende Genstande, der i væsentlig Grad vanskeliggør Rummenes Renholdelse.

5. Det samme Rum maa ikke benyttes til Bageri (Konditori) og Vaskeri- eller Køkkenbrug.

§ 16. — *Hvidtning og Oliemaling.* — 1. Vægge og Lofter skal hvidtes mindst 1 Gang hver 7de Maaned, medmindre de er oliemalet eller forsynet med glat afvaskelig Beklædning. Tilsynet kan dog tillade Lempelser, forsaavidt angaar Rum, hvori saa hyppig Hvidtning ikke skønnes nødvendig. Dato for Hvidtningens Foretagelse skal af Bedriftens Indehaver noteres paa sidste Side i Protokollen over givne Paabud (Tilsynsbogen).

2. Al Oliemaling maa fornyes mindst hvert 5te Aar, medmindre Tilsynet skønner det uforment.

3. Ved *Nyanlæg* (og væsentlig Omdannelse af ældre Anlæg): I Arbejdsrum skal Væggene i  $1\frac{1}{2}$  Meters Højde fra Gulvet være glatte og afvaskelige. Vægfladen over den nævnte Højde samt Lofter skal enten være af glat, afvaskeligt Materiale eller kalkpudsede.

§ 17. — *Spyttebakker.* — I samtlige Rum er det forbudt at spytte andetsteds end i dertil anbragte Spyttbakker, der skal forefindes i tilstrækkeligt Antal samt tømmes og renses samtidig med den daglige Rengøring.

§ 18. — *Tobaksrygning.* — Tobaksrygning samt Brug af Snus og Skraatobak er forbudt i Arbejdsrum.

§ 19. — *Hjælpemidler i Ulykkestilfælde.* — 1. Der skal forefindes en stadig Beholdning af mindst 2 sterile Forbindingspakker af Hærens Type og Maal (1 Stk. Nr. I og 1 Stk. Nr. II) samt endvidere 2 sterile Fingerbind (5 cm × 3,5 m) og 1 Bardelebens Brandbind mindst 2 m langt.

17 Marts. 2. Med Hensyn til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved  
Nr. 101. Brugen af Maskiner gælder Reglerne i den almindelige Fabriklovgivning og de hertil hørende Bestemmelser.

§ 20. — *Strafansvar.* — 1. Overtrædelse af Bestemmelserne i nærværende Regulativ straffes ifølge Bageriloven af 9. Juni 1920 § 15 med Bøder fra 1 indtil 100 Kr. og behandles efter Reglerne i nævnte Lovs § 17.

2. Det paahviler saavel Virksomhedens Leder eller Indehaver som vedkommende Arbejdere at overholde de i dette Regulativ fastsatte Bestemmelser, og de paagældende er hver for sig ansvarlige for Overtrædelser, der kan lægges dem til Last.

§ 21. — *Opslag.* — Et Opslag indeholdende dette Regulativs Bestemmelser skal findes i enhver Virksomhed paa et let synligt Sted. Desuden kan Tilsynet, hvor det anses fornødent, paabyde Ophængning i Arbejdsrum af Opslag (Maaleopslag), indeholdende Oplysning om, hvor mange Arbejdere der maa beskæftiges samtidig i paagældende Rum, med Tilsynets Angivelse af dettes Dimensioner og Rumindhold. Maaleopslaget udfærdiges af vedkommende Fabrikinspektør uden Betaling.

§ 22. — *Bestemmelser i Sundhedsvedtægter.* — 1. Nærværende Regulativ udelukker ikke Anvendelse af saadanne Bestemmelser i kommunale Sundhedsvedtægter, som efter deres Genstand tjener til at udfylde Regulativets Forskrifter.

2. Forskrifter i kommunale Sundhedsvedtægter, som omfatter Bagerivirksomheder og Konditorier, forbliver i Kraft med de Ændringer, som er en Følge af Bestemmelserne i Bageriloven af 9. Juni 1920.

§ 23. — *Tilsynet.* — 1. Sundhedskommissionerne eller Embedslægerne fører Tilsyn med Overholdelsen af de i § 22 omhandlede Regler i Sundhedsvedtægter og med de i nærværende Regulativ indeholdte Bestemmelser om Forbud mod Beskæftigelse af Personer, der lider af visse smitsomme Sygdomme, jfr. § 13 B, medens Tilsynet med Regulativets

Overholdelse iøvrigt føres alene af Arbejds- og Fabrik-17 Marts.  
tilsynet. Nr. 101.

2. Enhver under Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet ansat Person skal, forsaavidt han iagttager Forhold, der strider mod Bestemmelserne i Regulativets § 13 B., anmelde dette for Stedets Sundhedskommission eller Embedslæge, der omvendt, forsaavidt de forefinder Overtrædelser af Regulativets øvrige Bestemmelser, skal gøre Anmeldelse derom til Arbejds- og Fabriktilsynet.

§ 24. — *Indankning af Afgørelser.* — 1. Klage over Fabrikinspektørens eller Tilsynsassistentens Optræden eller over de af samme fremsatte Krav kan fremføres for Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet, der efter foretagen Undersøgelse meddeler Klageren skriftlig Underretning om sin i Sagen trufne Afgørelse, som atter kan forelægges Socialministeren til Prøvelse. Klager over Embedslægers Tilsyn henvises til Sundhedsstyrelsen og afgøres af Indenrigsministeren efter Samraad med Socialministeren.

2. Tilsynets Afgørelse i Henhold til nærværende Regulativ kan indankes for Socialministeren, der iøvrigt kan meddele Dispensation fra Bestemmelserne i nærværende Regulativ indenfor de ved Bageriloven fastsatte Grænser.

§ 25. — *Ikrafttræden.* — 1. Nærværende Regulativ træder i Kraft fra og med den 1. Maj 1931.

2. Fra samme Tidspunkt ophæves — jfr. dog nærværende Regulativs § 1, Pkt. 4, Stk. 2 — Regulativ af 26. Februar 1910 for Brød- og Kagebagerier samt Konditorier og Bekendtgørelse af 7. Oktober 1912 om Ændringer i nævnte Regulativ.

Nr. 101. Lov-Tid. A. S. 749—57.

**Socialmin. Skr.** til Amtmanden over Københavns Amt. 18 Marts.

I Skrivelse af 6. September 1930 har Amtet udbedt sig Socialministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt Mekaniker H. ved uafbrudt 5-aarigt Ophold har erhvervet Forsørgelsesret i Københavns Kommune.

18 Marts. Det fremgaar af Sagen, at paagældende, der oprindelig var forsørgelsesberettiget i Københavns Kommune, erhvervede Forsørgelsesret i Frederiksberg Kommune ved Ophold der i Tiden fra April 1915 til April 1923, da han paany flyttede til København.

I 1925, medens paagældende boede i København, erhvervede han en Grund, ligeledes Københavns Kommune, paa hvilken han paabegyndte Bygningen af et Hus, hvori han senere vilde flytte ind.

Inden Huset endnu var færdigt, blev han nødt til at fraflytte den af ham hidtil beboede Lejlighed, og medens han opmagasinerede Størstedelen af sine Møbler i det endnu ufærdige Hus, og medens hans Hustru boede hos nogle Slægtninge i København, havde han selv i ca. 2 Maaneder, indtil Huset blev færdigt, Ophold hos sin Fader i Frederiksberg Kommune, idet han sov der om Natten og havde noget af sit Tøj og enkelte af sine Møbler beroende der.

I denne Anledning skal man meddele, at Ministeriet efter foreliggende Omstændigheder, derunder at Opførelsen af eget Hus i København var en Forøgelse af Tilknytningen til denne Kommune, maa holde for, at den paagældendes Erhvervelse af Forsørgelsesret ikke kan anses afbrudt ved hans midlertidige Indlogering hos Faderen paa det ommeldte Tidspunkt.

3, Afd. Inv. U. III. 87. 29.

19 Marts. **Bekendtgørelse til Vejledning om de Indtægts- og**  
Nr. 68. **Formueforhold, der som Regel betinger en Persons**  
**Optagelse eller Forbliven i en anerkendt Sygekasse**  
**med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten.**

I Henhold til Socialministeriets Bekendtgørelse af 28. April 1930 angaaende de Indtægts- og Formueforhold samt øvrige Omstændigheder, der som Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i en anerkendt Sygekasse med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten, vil de i Bekendtgørelsen nævnte Indtægts- og Formuegrænser til enhver Tid være at ændre med Gyldighed fra den 1. i hvert Kvartal



efter de af Det statistiske Departement senest forud meddelte 19 Marts. Oplysninger om faglærte Arbejderes gennemsnitlige Timefortjeneste, saaledes at de forhøjes eller formindskes med samme Procent som den, hvormed den sidst meddelte Timefortjeneste er højere eller lavere end den for Juli Kvartal 1929 meddelte Timefortjeneste, idet Beløbene for Indtægtsgrænserne afrundes til det nærmeste med 100 delelige Tal, Formuegrænserne til det nærmeste med 500 delelige Tal.

Da den gennemsnitlige Timefortjeneste for faglærte Arbejdere ifølge Statistiske Efterretninger Nr. 10. af 14. Marts 1931 i Juli Kvartal 1930 har været for København 176 Øre, for Provinsen 143 Øre og for hele Landet 158 Øre, medens de tilsvarende Tal i Juli Kvartal 1929 var henholdsvis 173, 140 og 155, og der saaledes har fundet en Forhøjelse Sted paa henholdsvis 1,73 pCt., 2,14 pCt. og 1,94 pCt., fastsætter Socialministeriet herved fra den 1. April 1931 at regne følgende Grænser for Ubemidlethed i Sygekasselovens Forstand:

*Indtægtsgrænser:*

- |  |           |
|--|-----------|
| a) København, Frederiksberg samt Gentofte, Gladsaxe, Herlev, Lyngby-Taarbæk, Søllerød, Rødovre, Hvidovre og Taarnby Kommuner . . . . . | 4 300 Kr. |
| b) Andre Byer og bymæssige Bebyggelser med over 2 000 Indbyggere . . . . .   | 3 900 —   |
| c) Byer og bymæssige Bebyggelser med fra 1 000 til 2 000 Indbyggere . . . . .  | 3 500 —   |
| d) den øvrige Del af Landet . . . . .  | 2 900 —   |

*Formuegrænser:*

9 500 Kr. for enligtstillede Personer og 14 500 Kr. for Familieforsørgere.

Nr. 68. Lov-Tid. A. S. 132—33.

**Handelsmin. Skr.** til Firma D. i Bayern.

19 Marts.

I Anledning af Deres Andragende af 20. Januar d. A. om Tilladelse til, uanset Bestemmelsen i § 1 i Lov af 1. Juli

19 Marts. 1927 om Handelsrejsende for udenlandske Firmaer ved personlig Henvendelse at lade optage Bestillinger paa Varer fra Deres Firma overalt paa Landet i Danmark, skal man efter stedefunden Brevveksling med Københavns Magistrat meddele, at Ministeriet for Handel og Industri ikke har Hjemmel til at bevilge det ansøgte.

1. Afd. 189. 31.

19 Marts. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det i Henhold til Lov af 23. Januar 1903 vedtages, at Adgang til at foretage Faldrørsarbejde med tilhørende Installationer samt Kloakarbejde fremtidig skal være betinget af en af Magistraten meddelt Bemyndigelse, som gives efter forud aflagt Prøve.

B. F. 91. S. 2129—35.

20 Marts. **Overenskomst mellem Statsbanerne og Københavns Magistrat ang. Udførelsen af Spor- og Tunnelarbejder ved Anlæg af en ny Flæskehalstation i København i Forbindelse med en Forlægning af Kvæg-torvssporet.**

§ 1. Nærværende Overenskomst omfatter Udførelsen af de paa den vedhæftede Plan mrk. 9299 a med rødt og blaat viste Sporanlæg med tilhørende Tunnelanlæg og deraf følgende Gade- og Kloakarbejder under Gadekrydset ved Ingerslevgade og Dybbølsgade.

§ 2. Saavel Københavns Kommune som Statsbanerne stiller de dem tilhørende Arealer, der maatte medgaa til Gennemførelsen af de omhandlede Spor- og Tunnelanlæg vederlagsfrit til Raadighed til de nævnte Formaal.

Den eksisterende Tilkørsel til Pumpestationen fra Ingerslevgade nedlægges. Tilvejebringelse af en ny Adgang sker efter nærmere Aftale, og Bekostningen deles ligeligt mellem Statsbanerne og Kommunen.

§ 3. Statsbanerne udfører samtlige Spor- og Tunnelanlæg med dertil hørende Afvandingsarbejder. Tunnelen ud-

føres i en Længde svarende til de paa Planen viste Udvidelses- 20 Marts.  
linier for Gadekrydset ved Ingerslevgade og Dybbølgade.

§ 4. Kommunen udfører og bekoster følgende Arbejder:

- a) Opbrydning og Retablering af de eksisterende Gadebefæstelser, som maatte nødvendiggøres af de i § 3 omhandlede Arbejder.
- b) Ændring af Kommunens Hovedkloaker og øvrige kommunale Ledninger i Anledning af Bygning af Tunnelen for Kvægtorvssporet, herunder Anlæg af en Pumpestation paa det forsænkede Baneareal, hvis Etablering af en saadan maatte vise sig nødvendig.
- c) Befæstelse af Sporanlægget udføres i den Udstrækning, Kommunen maatte ønske, idet dog kørende Færdsel over Sporarealet indskrænkes til højst 2 Overkørsler.

§ 5. Forinden Arbejdet paabegyndes, fæstlægges et Arbejdsprogram for dettes Udførelse efter nærmere Aftale mellem Statsbanerne og Kommunen.

§ 6. Udgiften til de i § 3 nævnte Arbejder, der er anslaaet til ca. 500 000 Kr., fordeles med  $\frac{2}{5}$  til Statsbanerne og  $\frac{3}{5}$  til Kommunen.

Endelig Opgørelse over Udgifterne foretages ved Arbejdets Afslutning.

§ 7. Saafremt Tunnelen kun udføres svarende til Ingerslevgades nuværende Bredde ændres de i § 6 angivne Fordelingstal til  $\frac{4}{9}$  henholdsvis  $\frac{5}{9}$  af Anlægsomkostningerne ved det reducerede Projekt. En eventuel senere Forlængelse tilvejebringes ved Kommunens egen Bekostning og Foranstaltning efter Planer, der skal godkendes af Statsbanerne, ligesom disses Anvisninger med Hensyn til Arbejdets Udførelse maa følges.

Besparelse ved andre Reduktioner, der i øvrigt maatte vise sig opnaaelige, fordeles efter de i § 6 angivne Fordelingstal, hvis Tunnelen udføres i fuld Længde straks, og efter de i nærværende § 7 angivne Fordelingstal, hvis Tunnelen kun udføres svarende til Ingerslevgades nuværende Bredde.

§ 8. Saafremt nogen Del af den tresporede Depotsporgruppe ved Ingerslevgade Vest for Pumpestationen senere

20 Marts. maatte overgaa til almindeligt Baneformaal, refunderes der Kommunen en forholdsmaessig Andel af den Værdi, den paa-gældende Del af Anlægget til den Tid maatte have.

§ 9. De nærmere Bestemmelser med Hensyn til Driften og Vedligeholdelsen af de omhandlede Spor- og Tunnelanlæg fastsættes ved særlig Overenskomst.

§ 10. Alle Arbejder vedrørende Tilvejebringelse af den ny Flækkehalstation — med Undtagelse af de i § 3 nævnte Anlægsarbejder — Nedbrydning og Genopførelse af den nuværende Kvægtorvsperron, Flytning af Bygninger, Folde Skure, Hegn, Vandleddning med Skyllehaner, Vandleddnings- og Bro-lægningsarbejder paa Kvægtorvsstationen samt alle Arbejder vedrørende en eventuel Udvidelse af Ingerslevgade bekostes af Kommunen og er i øvrigt nærværende Overenskomst uvedkommende.

§ 11. Denne Overenskomst vil kunne udfærdiges paa ustemplet Papir.

§ 12. Nærværende Overenskomst afsluttes for Statsbanernes Vedkommende under Forbehold af Ministeren for offentlige Arbejders Approbation.

23 Marts. **Bekendtgørelse om en mellem Danmark og Li-**  
Nr. 72. **thauen afsluttet Handels- og Skibsfartstraktat.**

#### Artikel. I.

Under Forbehold af modstridende Bestemmelser i de følgende Artikler forpligter de kontraherende Parter sig til hvad angaar Handel, Industri, Haandværk, Landbrug, Skibsfart og al anden Erhvervsvirksomhed at tilstaa hinanden en i det mindste lige saa gunstig Behandling som den, der er eller maatte blive tilstaaet den mest begunstigede Nation.

#### Artikel II.

Naturprodukter eller Fabrikater, som hidrører fra og udføres fra Danmark, og Naturprodukter eller Fabrikater, som hidrører fra og udføres fra Lithauen, skal ved Indførsel til den anden Parts Territorium i alt hvad angaar Toldafgifter, Anvendelsen af Forhøjelseskoefficienter og enhver anden Af-

gift, der som Tillæg til Indførselsafgifterne maatte blive opkrævet ved Indførslen af Varer, nyde en i det mindste lige saa gunstig Behandling som den, der indrømmes eller maatte blive indrømmet Varer fra den mest begunstigede Nation. Denne Behandling skal ogsaa omfatte Toldbehandlingen i Almindelighed, alle Toldformaliteter, Tilbagebetaling af erlagte Toldafgifter, Toldoplæg og Oprindelsescertifikater.

Oprindelsescertifikaterne skal udstedes af de Myndigheder og de Organer, som af de kontraherende Parter paa deres eget Territorium er bemyndiget dertil. De kontraherende Parter vil sende hinanden en Fortegnelse over de saaledes bemyndigede Myndigheder og Organer.

#### Artikel III.

Varer, som hidrører fra og udføres fra et hvilket som helst andet Land, i Transit over den ene Parts Territorium med eller uden Oplægning i Frihavne, Frilagre, Transitoplæg eller andre Toldoplæg skal ved Indførsel til den anden Parts Territorium med Hensyn til Indførselstold og alle andre Afgifter og i enhver Henseende nyde en i det mindste lige saa gunstig Behandling som den, der maatte blive indrømmet Varer, som indføres direkte fra Oprindelseslandet.

Bestemmelserne i Art. II's sidste Stykke skal ligeledes omfatte Udstedelsen af Oprindelsescertifikater for Varer i Transit.

#### Artikel IV.

Varer, som udføres fra Danmark til Lithauen, og Varer, som udføres fra Lithauen til Danmark, skal i alt hvad angaar Udførselstold, Anvendelse af Forhøjelseskoefficienter og enhver anden Afgift, der som Tillæg til Udførselsafgifterne maatte blive opkrævet ved Udførslen af Varer fra de to Lande, nyde en i det mindste lige saa gunstig Behandling som den, der indrømmes eller maatte blive indrømmet Varer, som udføres til den mest begunstigede Nation.

#### Artikel V.

Med Hensyn til Transit tilstaar de to kontraherende Parter hinanden Behandling som den mest begunstigede Nation.

- 23 Marts.  
Nr. 72.
- Dog vil Transiten af Varer kunne forbydes:
- a) af Hensyn til den offentlige Sikkerhed og Statens Sikkerhed,
  - b) af sanitære Hensyn eller som Forholdsregel mod Dyr- og Plantesygdomme.

Varer, der transiterer det ene Land og kommer fra eller er bestemt til det andet, skal ikke underkastes nogen Afgift — med Undtagelse af saadanne Afgifter, der udelukkende er bestemt til at dække de Tilsyns- og Administrationsudgifter, som Transiten maatte forvolde — dog med Forbehold af de fiskale Afgifter, der paahviler Forretningstransaktioner, som disse Varer vil kunne blive Genstand for under deres Oplægning eller Transport.

#### Artikel VI.

Personer, Bagage og Varer, der er overgivet til Transport paa en af de kontraherende Parters Territorium, og som skal ekspederes paa den anden Parts Territorium eller passere dette Territorium med en tredie Stat som Bestemmelsessted, skal med Hensyn til denne Transport, nyde samme Behandling som Personer, Bagage og Varer fra Landet selv eller fra det mest begunstigede Land. Samme Behandling skal tilstaa Varer, som er overgivet til Transport i en tredje Stat og som skal passere den ene af de kontraherende Parters Territorium med den anden kontraherende Parts Territorium som Bestemmelsessted.

Ligeledes skal Varer, der er bestemt til Udførsel fra det ene af de to Lande til det andet, med Hensyn til Transport paa førstnævnte Lands Territorium nyde samme Behandling som Varer, der er bestemt til Udførsel til det mest begunstigede Land.

#### Artikel VII.

I alt hvad angaar Forbrugs-, Produktions-, Salgs-, Monopol- og alle andre indenlandske Afgifter, skal Varer, som hidrører fra og indføres fra det ene af de kontraherende Lande, i det andet nyde samme Behandling som den, der er eller maatte blive indrømmet den mest begunstigede Nations Varer.

## Artikel VIII.

23 Marts.  
Nr. 72.

Med Hensyn til Udstedelsen af Indførsels- eller Udførselsforbud eller -restriktioner forpligter de to kontraherende Parter sig til at tilstaa hinanden samme Behandling, som tilstaaes eller maatte blive tilstaaet Varer, som indføres fra eller udføres til et hvilket som helst tredie Land.

Enhver Ophævelse af eller Lempelse i Ind- eller Udførselsforbud eller -restriktioner, som af en af de kontraherende Parter, selv om det kun er midlertidigt, indrømmes forsaavidt angaar Varer fra et tredie Land, skal uopholdelig og ubetinget bringes til Anvendelse overfor samme eller lignende Varer, som hidrører fra eller er bestemt for det andet Lands Territorium.

Bestemmelserne i denne Artikel skal ikke finde Anvendelse paa:

- a) Forbud eller Restriktioner af Hensyn til den offentlige Sikkerhed,
- b) Forbud eller Restriktioner, som udstedes for at beskytte den offentlige Sundhed eller for at sikre Beskyttelsen af Dyr eller Planter mod Sygdomme, Insekter og skadelige Snyltedy,er,
- c) Forbud eller Restriktioner angaaende Handel med Vaaben, Ammunition og Krigsmateriel eller, under ekstraordinære Omstændigheder, alle andre Krigsfornødenheder.

## Artikel IX.

I Tilfælde af, at en af de kontraherende Parter skulde gøre Indførslen eller Udførslen af visse Varer afhængig af særlige Pris-, Salgs- eller Indkøbsbetingelser, godkendte af Regeringen eller af Organer, som bemyndiges dertil af denne, skal de Betingelser, som bringes i Anvendelse overfor den anden Part, være de gunstigste, som bliver eller vilde kunne blive bragt i Anvendelse overfor noget tredie Lands Varer eller Statsborgere.

## Artikel X.

Skibes Nationalitet skal gensidig anerkendes i Overensstemmelse med de ombord paa Skibet værende Dokumenter

23 Marts. og Certifikater, der i dette Øjemed er udfærdiget af de kompetente Myndigheder i hvert af de to Lande i Overensstemmelse med de gældende Lovbestemmelser, og som berettiger Skibet til at føre det paagældende Lands Flag.

En særlig Overenskomst skal ordne den gensidige Anerkendelse af de af de kompetente Myndigheder udstedte Maalebrev og Sedygtighedsbeviser.

#### Artikel XI.

Naar en af de høje kontraherende Parters Skibe ankommer til eller afgaar fra den anden Parts Havne i Ballast eller med Ladning, skal de uden Hensyn til Stedet, hvorfra de er afsejlet, eller hvortil de er bestemt, i alle Henseender behandles lige med Landets egne eller den mest begunstigede Nations Skibe. Saavel ved Ankomsten som under Opholdet og ved Afrejsen skal de ikke betale andre eller højere Fyr-, Skibs-, Lods-, Havne-, Bugserings-, Karantæne- eller andre Skibet selv paahvilende Afgifter, af hvad Navn nævnes kan, der oppebæres af Staten, Kommuner eller Korporationer af en hvilken som helst Art eller af de offentlige Embedsmænd, end dem, der paahviler eller i Fremtiden maatte paahvile Landets egne eller den mest begunstigede Nations Skibe.

Hvad angaar Skibenes Fortøjning, Lastning og Losning i Havn og paa Red, i Inderhavne og Havnebassiner og i Almindelighed med Hensyn til alle Formaliteter og Bestemmelser, som Koffardiskibe, deres Besætninger og deres Ladninger kan være underkastet, skal der ikke tilstaas Skibe, der sejler under den ene af de kontraherende Parters eller noget andet Lands Flag, noget Privilegium eller nogen Begunstigelse, som ikke ligeledes skal tilstaas den anden Parts Skibe, da det er de to kontraherende Parters Vilje, at deres Skibe ogsaa i denne Henseende skal behandles paa fuldkommen lige Fod.

#### Artikel XII.

Bestemmelserne i nærværende Traktat skal ikke berettige nogen af de høje kontraherende Parter til at drive Kystfart i det andet Land eller til at gøre Krav paa de For-



dele, som er tilstaaet eller i Fremtiden maatte blive tilstaaet 23 Marts.  
det nationale Fiskeri. Nr. 72.

#### Artikel XIII.

Hver af de kontraherende Parters Skibe, som indkommer i en af den anden Parts Havne, og som dér kun maatte ønske at udlosse en Del af deres Ladning, kan under Iagttagelse af vedkommende Lands Love og Anordninger beholde den Del af Ladningen om Bord, som maatte være bestemt til en anden Havn enten i samme eller i et andet Land, og genudføre den uden at være nødt til for denne sidste Del af deres Ladning at betale nogen Afgift undtagen Tilsynsafgifter, hvilke dog kun skal kunne opkræves til de Takster, som er fastsat for nationale Skibe eller Skibe tilhørende den mest begunstigede Nation. Naar de fortsætter deres Rejse til den anden eller de andre Bestemmelsehavne, skal de nævnte Skibe dér under Iagttagelse af Landets Love og Reglementer kunne losse Resten af deres Ladning. Paa samme Maade og med samme Begrænsning skal ethvert af den ene af de kontraherende Parters Skibe kunne indtage Ladning i den anden Parts forskellige Havne i Løbet af samme Rejse til Udlandet.

#### Artikel XIV.

I Tilfælde af, at et Skib, hjemmehørende i et af de kontraherende Lande, strander paa det andet Lands Kyster, skal Skib, Ladning og Besætning i enhver Henseende nyde samme Behandling, som de respektive Landes Lovgivning under disse Omstændigheder yder egne eller den mest begunstigede Nations Skibe.

Den nærmeste konsulære Repræsentant for det Land, hvor Skibet er hjemmehørende, skal snarest muligt underrettes for at kunne hjælpe Skipperen til at faa Skibet flot under den stedlige Øvrigheds Tilsyn og med sammes Bistand og for at overvaage Bjærgningen.

De stedlige Myndigheder skal paa enhver Maade være Konsularembetsmanden behjælpelig under Udførelsen af hans Hverv ved Varetagelsen af alle Interesser ved Bjærgningen af Skib og Ladning.

23 Marts. Nr. 72. Lider et Skib Havari, er det blevet Vrag, eller er det forladt af sin Besætning, skal Øvrigheden raadføre sig med Konsularembetsmanden om, hvilke Forholdsregler der skal tages for at varetage alle Interesser under Bjærgningen af Skib og Ladning, indtil Ejerne eller deres Befuldmægtigede kommer til Stede.

Af de bjærgede Varer skal ikke svares nogen Told, medmindre de indgaar til Forbrug i Landet. Dog vil de Levnedsmidler, som ikke sælges, men tjener til Besætningens Underhold, være fritagne for Told. Hvad angaar de med Bjærgningen og Opbevaringen af Skib og Ladning forbundne Afgifter og Omkostninger, vil det strandede Fartøj være at behandle som et af Landets egne Fartøjer i lignende Tilfælde.

#### Artikel XV.

Alle Varer, som nu eller fremtidig lovligt kan indføres til en af de kontraherende Parters Havne i dennes egne eller den mest begunstigede Nations Skibe, skal ligeledes kunne indføres i disse Havne i den anden kontraherende Parts Skibe, uden at der skal svares andre eller højere Indførselsafgifter eller andre Afgifter eller Skatter af hvad Art nævnes kan, end om de paagældende Varer var indført i Landets egne Skibe eller den mest begunstigede Nations Skibe. Denne gensidige Ligestilling skal gælde, hvad enten de paagældende Varer kommer direkte fra Oprindelseslandet eller fra en hvilken som helst anden fremmed Plads.

Alle Varer, som nu eller fremtidig lovligt kan udføres fra en af de høje kontraherende Parters Havne i den mest begunstigede Nations Skibe, skal ligeledes kunne udføres fra disse Havne i den anden kontraherende Parts Skibe, uden at der skal svares andre eller højere Udførselsafgifter, af hvad Art nævnes kan, end om de paagældende Varer var udført i den mest begunstigede Nations Skibe. Der skal tilstaaes de samme Præmier og Godtgørelser ved Udførslen af en hvilken som helst Vare, som nu eller fremtidig lovligt udføres i et Skib tilhørende den anden Part, som hvis den paagældende Vare var udført i et Skib tilhørende den mest begunstigede Nation.

## Artikel XVI.

23 Marts.  
Nr. 72.

Autoriserede Emigrationsforetagender i det ene af de to Lande skal paa det andet Lands Territorium i alle Henseender nyde godt af de samme Rettigheder, Privilegier, Fritagelser og Undtagelser, som lignende Foretagender fra det mest begunstigede Land.

## Artikel XVII.

Hver af de kontraherende Parters Statsborgere skal i Overensstemmelse med de gældende Love have fri Adgang til den anden Parts Territorium og skal dér have fri og uhindret Adgang til Domstolene.

De skal paa de i Landets Lovgivning fastsatte Betingelser kunne nedsætte sig dér og drive Handel, Industri, Haandværk og Landbrug. De skal i denne Henseende nyde en lige saa gunstig Behandling som den, der tilstaas den mest begunstigede Nations Statsborgere, og skal dér kunne erhverve Løsøre og fast Ejendom ved Arv, Gave, Testamente, Køb, Bytte eller paa anden lovlig Maade samt besidde og raade over saadan Ejendom paa samme Betingelser som den mest begunstigede Nations Statsborgere.

Ingen af de kontraherende Parter skal kunne afkræve den anden Parts Statsborgere andre eller højere Skatter, Afgifter eller Ydelser af en hvilken som helst Art end dem, som opkræves af Landets egne Statsborgere eller den mest begunstigede Nations Statsborgere.

## Artikel XVIII.

Handels-, Industri-, Finans-, Forsikrings- og i Almindelighed alle Selskaber af erhvervsmæssig Karakter, som er oprettede paa en af de kontraherende Parters Territorium i Henhold til de respektive Love, og som har Domicil dér, skal paa den anden Parts Territorium under Iagttagelse af dennes Love og Bestemmelser kunne gøre deres Rettigheder gældende og dér have Adgang til Domstolene som Sagsøger eller som Sagsøgt.

Saadanne Selskaber skal under Iagttagelse af den anden Parts Love, og saafremt de opnaar den nødvendige Tilladelse

23 Marts. i de Tilfælde, hvor en saadan kræves ifølge disse Love, kunne  
Nr. 72. nedsætte sig i dette sidste Land og dér grundlægge Filialer og Agenturer og udøve deres Virksomhed.

Naar saadanne Selskaber een Gang har opnaaet Adgang, skal de saavel med Hensyn til Udøvelsen af deres Virksomhed som med Hensyn til Retten til at erhverve, besidde eller forpagte rørlig og fast Ejendom nyde en lige saa gunstig Behandling som den, der tilstaaes eller maatte blive tilstaaet den mest begunstigede Nations Selskaber.

Hverken af deres Virksomhed eller af deres Ejendom skal der kunne afkræves dem andre eller højere Skatter, Afgifter eller Ydelser af en hvilken som helst Art end dem, der er eller maatte blive paalagt den mest begunstigede Nations Selskaber.

Med Hensyn til Skatter paa Kapital, Indtægt eller Udbytte vil hver af de høje kontraherende Parter efter Skatternes Natur kun beskatte den andens Selskaber paa Grundlag af den Del af Selskabsformen, som de har investeret paa dens Territorium, af de Ejendomme, som de dér besidder, af det Udbytte, som de dér indvinder, eller af de Forretninger som de dér udfører.

#### Artikel XIX.

Hver af de kontraherende Parters Statsborgere, der har nedsat sig paa den anden Parts Territorium, eller som midlertidig opholder sig dér, skal gensidigt være fritaget for ethvert tvunget offentligt Hverv af saavel administrativ som retslig Karakter. med Undtagelse af Værgemaal, samt saavel i Fredstid som i Krigstid for al Militærtjeneste til Lands, til Vands og i Luften, og det saavel i Statens væbnede Styrke som i andre militære eller militært organiserede Institutioner, der er bestemt til Landets Forsvar eller til Opretholdelse af Sikkerhed og Orden i Landets Indre, saavel som for andre personlige Pligter af militær Natur og for Betaling af alle Skatter og Afgifter i Penge eller in natura, der træder i Stedet herfor.

Hver af de kontraherende Parters Statsborgere, der har nedsat sig paa den anden Parts Territorium, eller som midler-

tidig opholder sig dér, saavel som Selskaber, hjemmehørende i det ene af de kontraherende Lande, der er etableret paa den anden Parts Territorium, skal dér være fritaget for Erlæggelse af Tvangslaan og -gaver og for alle andre ekstraordinære Ydelser af hvad Art nævnes kan, som maatte blive opkrævet i Krigstilfælde eller under overordentlige Forhold. 23 Marts.  
Nr. 72.

De skal i Fredstid saavel som i Krigstid være fritaget for militære Rekquisitioner og tvungne Ydelser, medmindre saadanne Forpligtelser paalægges dem i deres Egenskab af Ejere eller Besiddere af fast Ejendom. I dette Tilfælde skal de baade med Hensyn til Ydelsernes Omfang og de Principer, hvorefter de paalægges, behandles lige saa gunstigt som Landets egne Statsborgere og Selskaber eller som den mest begunstigede Nations Statsborgere og Selskaber.

#### Artikel XX.

Handlende, Fabrikanter og andre Næringsdrivende fra et af de to Lande, som ved Forevisning af et af Myndighederne i Hjemlandet udfærdiget Legitimationsbevis godtgør, at de dersteds er berettigede til at udøve Handel og Industri, samt dér erlægger lovmæssige Afgifter og Skatter, skal under lagttagelse af de i de to Lande gældende Forskrifter være berettigede til indenfor den anden Parts Omraade, enten personlig eller ved Handelsrejsende i deres Tjeneste at gøre Indkøb hos Handlende, Producenter eller i offentlige Salgslokaler. De kan ligeledes optage Bestillinger, ogsaa paa Grundlag af medbragte Prøver, hos Handlende eller andre Personer, i hvis Næringsvirksomhed Varer af samme Slags som Prøverne finder Anvendelse.

Handlende, Fabrikanter og andre Næringsdrivende eller Handelsrejsende, der er etablerede i Danmark, og som rejser i Lithauen for et dansk Handelshus, og omvendt Handlende, Fabrikanter og andre Næringsdrivende eller Handelsrejsende, som er etableret i Lithauen, og som rejser i Danmark for et lithauisk Handelshus, skal med Hensyn til Indtægts-Beskatning behandles som Handlende, Fabrikanter og andre Næringsdrivende eller Handelsrejsende fra den mest begunstigede Nation.

23 Marts. Næringsdrivende (Handelsrejsende;) som er forsynet med  
Nr. 72. et Legitimationsbevis, vil kunne medføre Prøver, men ingen Handelsvarer.

Legitimationsbeviserne skal udstedes i Overensstemmelse med vedføjede Model.\*)

De kontraherende Parter skal meddele hinanden, hvilke Myndigheder der er kompetente til at udfærdige Legitimationsbeviser, og hvilke Forskrifter de Rejsende har at iagttage under Udøvelsen af deres Virksomhed.

Artikler, som er toldpligtige, og som indføres af de omtalte Handelsrejsende som Prøver, skal i begge Lande være fritaget for Ind- og Udførselstold paa Betingelse af, at disse Artikler uden at være blevet solgt genudføres indenfor en Frist af seks Maaneder, samt af, at Identiteten af de indførte og atter udførte Artikler er utvivlsom.

Som Garanti for Genudførelsen af Prøver skal der i begge Lande ved Indførelsen stilles Sikkerhed ved Deponering af et til Toldafgiften svarende Beløb eller paa anden af den vedkommende Myndighed godkendt Maade.

Hvad angaar de forskellige Formaliteter, som Næringsdrivende (Handelsrejsende) er underkastet paa de kontraherende Parters Territorium saavel som i enhver anden Henseende, tilsikrer de to Lande hinanden en Behandling, som ikke er mindre gunstig end den, som maatte være tilstaaet den mest begunstigede Nation.

#### Artikel XXI.

De kontraherende Parter indrømmer hinanden Ret til at ansætte konsulære Repræsentanter i den anden Part. Havne og Byer. Forinden en Konsularembudsmand kan udøve sin Virksomhed, maa han under Iagttagelse af de i Almindelighed anvendte Former være blevet anerkendt af den Regering, paa hvis Territorium han skal have Ophold.

Hver af de kontraherende Parters Konsularembudsmænd skal paa den anden Parts Territorium nyde de samme Rettig-

\*) Modellen udelades i nærværende Samling.

heder, Fritagelser og Privilegier, som tilstaaes den mest be- 23 Marts.  
gunstigede Nations Konsularembesmænd af samme Grad. Nr. 72.

#### Artikel XXII.

Med Hensyn til Ordningen af Spørgsmaal vedrørende Voldgiftsklausuler i Handelskontrakter forpligter de to høje kontraherende Parter sig til at anvende Bestemmelserne i »Protokol vedrørende Voldgiftsklausuler«, sluttet i Genève den 24. September 1923.

#### Artikel XXIII.

Bestemmelserne i nærværende Traktat skal ikke anvendes paa de Fordele, som af en af de kontraherende Parter er tilstaaet eller senere maatte blive tilstaaet i Grænse- trafikken med tilgrænsende Lande.

Lithauen skal ikke i Kraft af denne Traktats Bestemmelser kunne gøre Krav paa de Begunstigelser, som Danmark har givet eller i Fremtiden maatte give Norge eller Sverige eller begge disse Lande, saalænge disse Begunstigelser ikke yderligere gives til andre Stater end de allerede nævnte.

Bestemmelserne i nærværende Traktat skal ikke finde Anvendelse paa Grønland, hvor Handelen og Skibsfarten er forbeholdt den danske Stat.

Tilstaaelsen af Mestbegunstigelsesklausulen skal ikke berettige Danmark til at gøre Krav paa de Fordele, som Lithauen har tilstaaet eller maatte tilstaa Estland eller Letland.

#### Artikel XXIV.

Alle Tvistigheder, som maatte opstaa mellem de kontraherende Parter med Hensyn til Indholdet, Fortolkningen eller Anvendelsen af nærværende Traktat, og som ikke maatte have kunnet løses ad diplomatisk Vej, skal paa Forlangende af en af Parterne forelægges for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje i Haag, der skal træffe sin Afgørelse derom i Overensstemmelse med den summariske Retsforhandling, som er omhandlet i Artikel 29 i Statuten for Domstolen, medmindre de høje kontraherende Parter er enige om, at den almindelige Retsforhandling skal bringes i Anvendelse.

23 Marts.

## Artikel XXV.

Nr. 72.

Nærværende Traktat skal ratificeres og Ratifikationsinstrumenterne udveksles i Kovno, saasnt det lader sig gøre.

Den skal træde i Kraft den femtende Dag efter Udvekslingen af Ratifikationerne og skal forblive i Kraft i seks Maaneder efter, at den maatte være blevet opsagt af en af de kontraherende Parter.

Til Bekræftelse heraf har de respektive Befuldmægtigede, behørigt bemyndiget dertil, undertegnet nærværende Traktat og forsynet den med deres Segl.

Udfærdiget i to Eksemplarer i Kovno, den en og tyvende Juni Nitten Hundrede og Trediv.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at Ratifikationsinstrumenterne under 19. Marts d. A. er blevet udvekslet i Kovno, hvorefter Traktaten med tilhørende Slutprotokol træder i Kraft den 3. April s. A.

Nr. 72. Lov-Tid. A. S. 153—72.

25 Marts.

**Bekendtgørelse ang. Dødsattester.**

Nr. 78.

§ 1. Til Dødsattester, som udstedes i Henhold til Lov Nr. 2 af 2. Januar 1871 om Ligsyn og Lov Nr. 46 af 4. Maj 1875 om Forandring i den nævnte Lov, forefindes følgende ved Justitsministeriets Foranstaltning trykte Blanketter:

1. Blanket til Dødsattest udstedt af en Læge for et Barn under 1 Aar (Blanket A 1, rød Farve).
2. Blanket til Dødsattest udstedt af en Læge for andre Personer (Blanket B 1, hvid Farve).
3. Blanket til Dødsattest udstedt af en Læge for et dødfødt Barn (Blanket C, gul Farve).
4. Blanket til medico-legal Ligsynsattest for et Barn under 1 Aar (Blanket A 2, rød Farve).
5. Blanket til medico-legal Ligsynsattest for andre Personer (Blanket B 2, hvid Farve).
6. Blanket til Dødsattest udstedt af Ligsynsmænd for et Barn under 1 Aar (Blanket D, rød Farve).



7. Blanket til Dødsattest udstedt af Ligsynsmænd for andre Personer (Blanket E, hvid Farve). 25 Marts.  
Nr. 78.
8. Blanket til Anmeldelse om et dødfødt Barn (hvid Farve), ved hvis Fødsel en Jordemoder har ydet Hjælp.

De ved Justitsministeriets Foranstaltning trykte Blanketter er kun bestemt for Begravelsesautoriteterne og maa ikke benyttes i andet Øjemed, f. Eks. til Udfærdigelse af Attester for private til Brug overfor Livsforsikringsselskaber.

§ 2. I København udleveres de i § 1 under Nr. 1—5 og Nr. 8 nævnte Blanketter paa Stadslægens Kontor, de førstnævnte 5 Blanketter tillige paa Begravelsesvæsenets Kontor. Udenfor København udleveres de under Nr. 1—5 og Nr. 8 nævnte Blanketter til Læger og Jordemødre hos Kredslægerne og de under Nr. 6 og 7 nævnte Blanketter til Ligsynsmænd hos Sognepræsterne.

§ 3. Den i § 1 under Nr. 8 nævnte Blanket anvendes, naar et Barn fødes dødt (d. v. s. kommer til Verden efter 28de Svangerskabsuge uden efter Fødslen at give Livstegn fra sig), og en Jordemoder har ydet Hjælp ved Fødslen. Blanketten udfyldes af Jordemoderen.

Paa Landet træder en saadan Anmeldelse af et dødfødt Barn i Stedet for Dødsattest udstedt af en Læge eller Ligsynsmænd; i København, Frederiksberg, Købstæderne, Marstal og de sønderjydske Flækker skal der tillige udfærdiges Dødsattest af en Læge, hvortil benyttes den i § 1 under Nr. 3 nævnte Blanket.

Naar alene en Læge, men ingen Jordemoder har ydet Hjælp ved en Dødfødsel, udfærdiges Dødsattest af Lægen paa den i § 1 under Nr. 3 nævnte Blanket.

§ 4. De i § 1 under Nr. 1, 2, 3, 6, 7 og 8 nævnte Attester afleveres i udfyldt og underskreven Stand til den, der drager Omsorg for Begravelsen.

I *København* skal de under Nr. 1 og 2 nævnte Attester forevises for Københavns Byrets Skifteretsafdeling og paa tegnes af Stedets Sognepræst, nemlig Bopælstedets Sognepræst, saafremt den afdøde havde Bopæl i København, og i modsat Fald Dødsstedets Sognepræst. Saafremt den af-

25 Marts. døde tilhørte et anerkendt Trossamfund udenfor Folkekirken, Nr. 78. skal Attesten paategnes af vedkommende Præst eller Forstander. Endvidere skal Attesten paategnes af den Præst eller Forstander, der skal foretage Jordpaakastelsen eller, saafremt borgerlig Begravelse skal finde Sted, af den, der træffer Aftale om Begravelsen. Forsaavidt angaar Børn, der er undergivet Tilsyn i Medfør af Lov Nr. 122 af 28. Marts 1923 om Tilsyn med Børn, skal Dødsfaldet anmeldes for Magistratens 3die Afdeling. Samtlige de under Nr. 1, 2, 3 og 8 nævnte Attester afleveres til Begravelsesvæsenets Kontor.

*Paa Frederiksberg* skal de under Nr. 1 og 2 nævnte Attester forevises for Skifteretten og paategnes af Stedets Sognepræst, nemlig Bopælstedets Sognepræst, saafremt den afdøde havde Bopæl paa Frederiksberg, og i modsat Fald Dødsstedets Sognepræst. Saafremt den afdøde tilhørte et anerkendt Trossamfund udenfor Folkekirken, skal Attesten paategnes af vedkommende Præst eller Forstander. Endvidere skal Attesten paategnes af den Præst eller Forstander, der skal foretage Jordpaakastelsen eller, saafremt borgerlig Begravelse skal finde Sted, af den, der træffer Aftale om Begravelsen. Forsaavidt angaar Børn, der er undergivet Tilsyn i Medfør af Lov Nr. 122 af 28. Marts 1923 om Tilsyn med Børn, skal Dødsfaldet anmeldes for Kommunens Kontor for Børnetilsyn. Samtlige de under Nr. 1, 2, 3 og 8 nævnte Attester indleveres til Begravelsesvæsenets Kontor, hvorfra Aflevering til Stedets Sognepræst finder Sted.

*Udenfor København og Frederiksberg* (bortset fra de sønderjydske Landsdele) skal de under Nr. 1, 2, 3, 6, 7 og 8 nævnte Attester afleveres til Dødsstedets Sognepræst eller, hvis den afdøde tilhørte et anerkendt Trossamfund udenfor Folkekirken, for hvilket der er anerkendt Præst eller Forstander for Dødsstedet, til vedkommende Præst eller Forstander. Dødsfaldet skal derhos — bortset fra dødfødte Børn — anmeldes for Skifteretten og, forsaaavidt angaar Børn, der er undergivet Tilsyn i Medfør af Lov Nr. 122 af 28. Marts 1923 om Tilsyn med Børn, tillige for Tilsynsmyndigheden.

*I de sønderjydske Landsdele* skal de under Nr. 1, 2, 3, 6, 7 og 8 nævnte Attester sammen med den af Personregisterføreren udfærdigede Attest om Dødsfaldets Anmeldelse afleveres til Dødsstedets Sognepræst eller, hvis den afdøde tilhørte et anerkendt Trossamfund udenfor Folkekirken, for hvilket der er anerkendt Præst eller Forstander for Dødsstedet, til vedkommende Præst eller Forstander. Attesterne skal ikke forevises for Personregisterføreren, medmindre han forlanger det. Forsaavidt angaar Børn, der er undergivet Tilsyn i Medfør af Lov Nr. 122 af 28. Marts 1923 om Tilsyn med Børn, skal Dødsfaldet anmeldes for Tilsynsmyndigheden.

§ 5. De i § 1 under Nr. 4 og 5 nævnte Attester benyttes ved de i Lov Nr. 46 af 4. Maj 1875 § 2, 1ste Stk., omhandlede medico-legale Ligsyn, som bliver at afholde i Tilfælde af Selvmord, samt naar Lig opdriver, Personer eller Fostre findes døde, eller naar Mennesker er omkomne ved ulykkelig Hændelse, saavel som ellers, naar Undersøgelse fra det offentlige Side er indledet i Anledning af et indtruffet Dødsfald. Disse medico-legale Ligsynsattester skal af den Læge, der foretager Ligsynet, enten personlig overleveres eller i lukket Konvolut sendes til Stedets Politimester (i København vedkommende Politiassistent), og Begravelsen eller Ligbrændingen maa ikke foregaa, før Attesten er forsynet med Paategning af Politimesteren (i København vedkommende Politiassistent eller Politiinspektør) om, at der fra det offentlige Side intet er til Hinder derfor.

Naar Attesten er forsynet med saadan Paategning, afleveres den i København og Frederiksberg af Politiet til den, der drager Omsorg for Begravelsen. Udenfor København og Frederiksberg sendes Attesten af Politiet — i de sønderjydske Landsdele sammen med den af Personregisterføreren udfærdigede Attest om Dødsfaldets Anmeldelse — til Stedets Sognepræst eller, hvis den afdøde tilhørte et anerkendt Trossamfund udenfor Folkekirken, for hvilket der er anerkendt Præst eller Forstander for Dødsstedet, til vedkommende Præst eller Forstander.

25 Marts. Løvrigt finder Bestemmelserne i § 4, 2det—5te Stk. til-  
Nr. 78. svarende Anvendelse.

§ 6. Ønskes Liget af en Person, som er afgaaet ved Døden i København eller Frederiksberg, ikke begravet paa en af Københavns, henholdsvis Frederiksbergs Kirkegaard, udfærdiger vedkommende Begravelseskontor uden Gebyr en Genpart af Dødsattesten (paa grøn Blanket), hvilken Genpart medfølger Liget og tjener til Legitimation ved Begravelsen.

Ønskes Liget af en Person, der er afgaaet ved Døden udenfor København og Frederiksberg, og som ikke tilhørte et anerkendt Trossamfund udenfor Folkekirken, for hvilket der er anerkendt Præst eller Forstander for Dødsstedet, ikke begravet paa en Kirkegaard i den Købstad, Flække eller Handelsplads eller i det Landsogn, hvori Dødsfaldet har fundet Sted, udfærdiges der, forinden Liget bortføres, af Dødsstedets Sognepræst uden Gebyr en Genpart af Dødsattesten (paa grøn Blanket), hvilken Genpart — i de sønderjydske Landsdele sammen med den af Personregisterføreren udfærdigede Attest om Dødsfaldets Anmeldelse — medfølger Liget og tjener til Legitimation ved Begravelsen. Saafremt den afdøde tilhørte et anerkendt Trossamfund udenfor Folkekirken, for hvilket der er anerkendt Præst eller Forstander for Dødsstedet, udfærdiges saadan Genpart, naar Liget ikke ønskes begravet paa Kirkegaarden til den Kirke, ved hvilken Trossamfundets Præst eller Forstander virker; Genparten udstedes i disse Tilfælde af Trossamfundets Præst eller Forstander.

De i 1ste og 2det Stk. nævnte Genparter opbevares, naar Begravelsen har fundet Sted i København eller Frederiksberg, af Begravelseskontoret. Har Begravelsen fundet Sted udenfor København og Frederiksberg, opbevares Genparten ved vedkommende Kirkebog.

Endvidere udfærdiges i alle Tilfælde af Ligbrænding, naar den afdøde er afgaaet ved Døden udenfor København og Frederiksberg, uden Gebyr — *foruden* de i 1ste eller 2det Stk. nævnte Genparter — en særlig Genpart af Dødsattesten (paa

grøn Blanket), der afleveres til Politiet paa Dødsstedet. 25 Marts. Denne Genpart udstedes af Dødsstedets Sognepræst eller, Nr. 78. saafremt den afdøde tilhørte et anerkendt Trossamfund udenfor Folkekirken, for hvilket der er anerkendt Præst eller Forstander for Dødsstedet, af vedkommende Præst eller Forstander.

§ 7. Sognepræsterne rekvirerer de i § 1 under Nr. 6 og 7 nævnte Blanketter til Ligsynsmænd hos Kredslægen. Endvidere rekvirerer Sognepræsterne og de anerkendte Trossamfunds Præster eller Forstandere udenfor København og Frederiksberg de i § 6 nævnte Blanketter til Genpart af Dødsattester hos Kredslægen. Iøvrigt rekvireres samtlige Blanketter direkte hos Sundhedsstyrelsen (Slotsholmsgade 12, København).

§ 8. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. April 1931. Samtidig ophæves Bkg. Nr. 31 af 27. Maj 1921 angaaende Dødsattester samt Bkg. Nr. 297 af 28. Juni 1922 og Nr. 71 af 28. Marts 1925 om Ændring i denne Bekendtgørelse.

Nr. 78. Lov-Tid. A. S. 215—18.

### Regulativ for Udførelsen af Ligbrænding.

25 Marts.

I Medfør af § 6 i Lov om Ligbrænding af 14. Marts 1931 udfærdiges herved følgende Regulativ for Udførelsen af Ligbrænding. Nr. 79.

§ 1. Ligbrænding maa kun finde Sted i dertil indrettede, af Justitsministeriet godkendte Krematorier.

§ 2. Det skal for Politiet i den Politikreds, i hvilken Krematoriet er beliggende, opgives, hvem der udgør dets Bestyrelse og som saadan er ansvarlig for dette Regulativs Overholdelse.

§ 3. Ved Krematoriet skal der føres en af Politimesteren (i København Politidirektøren) autoriseret Protokol, hvori under løbende Numre anføres for hvert Lig, der brændes, afdødes fulde Navn, Dødsstedet og Datum for Ligbrændingen; endvidere anføres Navnet paa den Person, til hvem Asken er udleveret, eller, forsaavidt Asken anbringes i Krematoriets

25 Marts. Kolumbarium eller Urnehave eller paa dets Kirkegaard,  
Nr. 79. Anbringelsesstedet.

§ 4. Ligbrænding maa ikke iværksættes, forinden der til Krematoriets Bestyrelse er afgivet en skriftlig Attest fra Politiet paa det Sted, hvor Dødsfaldet er sket, om, at der fra dets Side ikke er noget til Hinder for Ligbrændingen. Er Dødsfaldet sket i Udlandet, skal der, saafremt afdøde ved Dødsfaldet havde Bopæl her i Landet, foreligge en Attest af det nævnte Indhold fra Politiet paa Bopælsstedet, i modsat Fald fra Politiet paa det Sted, hvor Ligbrændingen skal iværksættes.

Attesten forsynes af Krematoriet med Nummer, svarende til det Nummer, hvorunder Ligbrændingen er indført i Krematoriets Protokol, og opbevares af Krematoriet.

§ 5. Det paahviler saavel Bestyrelsen som Funktionærerne at paase, at Ligets Behandling og Brænding foregaaer sømmeligt.

§ 6. Umiddelbart efter, at Brændingen er foregaaet, skal Asken omhyggeligt opsamles i dertil bestemte Beholdere af brændt Ler, Sten, Blik eller andet lige saa holdbart Materiale, som straks forsynes med Krematoriets Segl og mærkes med afdødes Navn for derefter at udleveres vedkommende til videre Behandling efter ovennævnte Lovs § 4.

§ 7. Krematoriet, dets Protokol og de i § 4 nævnte Attester skal til enhver Tid være tilgængelige for Politiets Eftersyn.

§ 8. Overtrædelser af dette Regulativ straffes med Bøder, der tilfalder Statskassen.

§ 9. Dette Regulativ træder i Kraft den 1. April 1931. Samtidig ophæves Justitsministeriets Regulativ for Udførelsen af Ligbrænding af 25. Juni 1923.

Nr. 79. Lov-Tid. A. S. 219—20.

25 Marts. **Justitsmin. Cirk. til Politidirektøren og samtlige**  
Nr. 35. **Politimestre ang. Ligbrænding.**

Idet Justitsministeriet henleder Opmærksomheden paa, at Lov Nr. 60 af 14. Marts 1931 om Ligbrænding træder i

Kraft den 1. April 1931, finder man Anledning til at udtale <sup>25 Marts.</sup>  
følgende: Nr. 35.

Ifølge Lovens § 3 maa Ligbrænding ikke iværksættes, forinden Politiet (i København Politiassistenten) paa det Sted, hvor Dødsfaldet er sket, har afgivet skriftlig Attest om, at der fra dets Side ikke er noget til Hinder for Ligbrændingen.

Forinden Politiet afgiver saadan Attest, skal det paase, at de nedenfor under I—III nævnte Betingelser er opfyldt.

#### I.

Der skal foreligge gyldig Bestemmelse om Ligbrænding.

I saa Henseende bemærkes følgende:

A. Ligbrænding kan finde Sted paa Grundlag af *en af den afdøde truffet Bestemmelse* herom. Saadan Bestemmelse kan efter Lovens § 2, Nr. 1, træffes af enhver, der er fyldt 15 Aar og er ved sin Fornufts fulde Brug. Er den paagældende under 18 Aar, maa der tillige foreligge Samtykke fra Indehaveren af Forældremyndigheden, jfr. herved Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal Kapitel III.

Medens Bestemmelsen efter den hidtil gældende Lovgivning som Hovedregel skulde træffes i en i en bestemt Form affattet Erklæring, kan den nu træffes saavel ved en mundtlig som ved en skriftlig Udtalelse; dog skal den mundtlige Udtalelse om Ligbrænding være afgivet i Overværelse af to Vidner, *medmindre den er afgivet paa Dødslejet*. Den mundtlige Udtalelse kan godtgøres for Politiet ved skriftlig eller mundtlig Bevidnelse af de paagældende Vidner uden at en egentlig Afhøring er nødvendig.

Er Erklæringen om Ligbrænding oprettet for Notarius publicus, kan der ikke med Gyldighed rejses Indsigelse mod dens Rigtighed.

Mod den trufne Bestemmelse om Ligbrænding kan der i andre Tilfælde rejses Indsigelse, men kun af den afdødes med ham til hans Død samlevende Ægtefælle, Børn — herunder Adoptivbørn — over 18 Aar, Forældre eller Søskende over 18 Aar i den nævnte Orden, og ikke af andre

25 Marts. Personer. Af Lovens Formulering følger, at der, saafremt Nr. 35. den samlevende Ægtefælle ikke rejser Indsigelse, ikke kan fremsættes saadan f. Eks. af Børnene, medens det paa den anden Side, naar der ingen samlevende Ægtefælle findes, er tilstrækkeligt, at et af Børnene rejser Indsigelse, selv om de andre intet har at indvende. Indsigelsen er uden Betydning, naar den alene rettes mod Bestemmelsens Form; den skal for at have Betydning gaa ud paa at bestride Erklæringens Rigtighed, f. Eks. at den ikke udtrykker afdødes virkelige Villie, at han savnede sin Fornufts fulde Brug etc.

Saafremt saadan Indsigelse fremsættes, afgør Politimesteren paa den afdødes Hjemsted (i København Politidirektøren) efter et Skøn over samtlige foreliggende Omstændigheder, om Indsigelsen bør tages til Følge. Er en mundtlig Udtalelse om Ligbrænding afgivet i Overværelse af Vidner, bør Afhøring af disse om fornødent finde Sted, inden Afgørelse træffes. Der kan ligeledes efter Omstændighederne være Anledning til at lade eventuelle Vidner afhøre, naar Erklæringen er skriftlig, og der rejses Indsigelse mod den. Der bør ikke af Politiet indhentes Erklæring fra de paagældende Personer om, hvorvidt de agter at rejse Indsigelse; Initiativet hertil maa tages af de paagældende selv.

B. Loven indfører dernæst i § 2, Nr. 2, den Nyordning, at Ligbrænding kan finde Sted, naar den afdøde ved sin Død i Henhold til egen Indmeldelse var *Medlem af en af Justitsministeren godkendt Ligbrændingsforening*. Reglen gælder, selv om Indmeldelsen har fundet Sted før Lovens Ikrafttræden.

For Børn under 18 Aar kan Indmeldelse foretages af Indehaveren af Forældremyndigheden, jfr. herved Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal Kapital III; men Ligbrænding maa dog i saa Fald ikke finde Sted, naar den afdøde efter sit 15de Aar har tilkendegivet Ønsket om, at hans Lig ikke skal brændes. For denne Tilkende-



givelse fra afdødes Side er der ikke foreskrevet nogen Form, 25 Marts.  
og et mundtligt udtalt Ønske er saaledes tilstrækkeligt. Nr. 35.

De af Justitsministeriet godkendte Ligbrændingsforeninger er for Tiden »Dansk Ligbrændingsforening«, og »Foreningen for borgerlig Begravelse og Ligbrænding«s Ligbrændingsafdeling. Bevis for, at den afdøde ved sin Død var Medlem af en godkendt Ligbrændingsforening, i Henhold til egen Indmeldelse eller for Børn under 18 Aar i Henhold til Indmeldelse af Forældremyndighedens Indehaver, maa tilvejebringes ved skriftlig Erklæring fra Foreningen, i hvilken Henseende Erklæring fra Foreningens lokale Afdeling eller Kontor er tilstrækkelig.

C. Med Hensyn til *Børn, der dør før det fyldte 18de Aar*, kan Bestemmelse om Ligbrænding ifølge Lovens § 2, Nr. 3, træffes af den eller dem, der ved Barnets Død var Indehaver af Forældremyndigheden, jfr. herved Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal Kapitel III, uden at der før Dødsfaldet behøver at foreligge nogen Bestemmelse herom, og uden at den afdøde var Medlem af en godkendt Ligbrændingsforening. Denne Bestemmelse fra Forældremyndighedens Indehaver bør foreligge skriftlig.

Det er dog en Betingelse, at den afdøde ikke efter sit 15de Aar har tilkendegivet Ønsket om, at hans Lig ikke skal brændes. For denne Tilkendegivelse fra afdødes Side er der ikke foreskrevet nogen Form, og et mundtligt udtalt Ønske er saaledes tilstrækkeligt.

D. Forsaaavdit angaar de før den 1. Juli 1923 *i de sønderjydske Landsdele* gyldig afgivne Erklæringer om Ligbrænding, bestemmer Lovens § 7, at de bevarer deres Gyldighed, selv om de ikke opfylder Lovens Betingelser, jfr. herved Fodnoten til E. under e. om den preussiske Lovgivning om Ligbrænding.

E. Endelig bestemmer Lovens § 2, Nr. 4, at Liget af en Person, som *ikke var fast bosat her i Landet ved sin Død*, kan brændes her, selv om foranstaaende Betingelser ikke er op-

25 Marts. fyldt, saafremt Bestemmelse om Ligbrændingen er truffet Nr. 35. paa en efter hans Hjemlands Lovgivnings gyldig Maade.\*)

\*) Angaaende Lovgivningen i saa Henseende i enkelte fremmede Stater skal oplyses følgende:

a. I *Island* kan ifølge Lov af 3. November 1915 § 2 enhver Person, der har opnaaet 18 Aars Alderen, ved en i skriftlig Form under Tilstedeværelse af to Vitterlighedsvidner affattet Tilkendegivelse bestemme, at hans Lig skal brændes. Paa samme Maade kan Forældre bestemme, at Liget af deres Barn, som ikke har opnaaet 18 Aars Alderen skal brændes. Hvis den afdøde havde opnaaet 18 Aars Alderen, kan hans nærmeste Paarørende ogsaa træffe en saadan Bestemmelse, selv om den afdøde ikke selv havde taget Bestemmelse om, at hans Lig skulde brændes, saafremt intet af hans Børn modsætter sig det.

b. I *Norge* kan ifølge Lov af 3. Maj 1913 § 1 enhver, som er fyldt 15 Aar og har sin Forstands fulde Brug, ved skriftlig eller mundtlig Erklæring bestemme, at hans Lig skal brændes; en mundtlig Erklæring skal være afgivet i Overværelse af to vidneygtige Personer, medmindre den er afgivet paa Dødslejet. Lige med en gyldig Erklæring anses det, at den afdøde efter egen Indmeldelse var Medlem af en Ligbrændingsforening.

Foreligger der ikke fra den afdøde selv en efter foranstaaende gyldig Bestemmelse, kan ifølge Lovens § 2, jfr. Lov af 2. April 1917, Bestemmelse om Ligbrænding træffes af den afdødes nærmeste efterladte, som er over 18 Aar, i følgende Orden: Ægtefælle, Børn, Forældre, Børnebørn, Bedsteforældre og Søkende. Ligbrænding maa dog ikke finde Sted, dersom det vides, at Ligbrænding var i Strid med den afdødes religiøse Overbevisning, eller at det af andre Grunde stred mod hans Ønske at blive brændt. Ved Anvendelsen af denne Bestemmelse regnes Forholdet mellem Adoptivforældre og Adoptivbørn samt disses Slægtninge i nedstigende Linie lige med Slægtskab.

c. I *Sverige* kræves, for at Ligbrænding kan finde Sted, ifølge kgl. Kundgørelse af 14. September 1917 § 3, jfr. kgl. Kundgørelse af 8. Juni 1928 § 3 Attest om, at den afdøde i levende Live har truffet Bestemmelse om Ligbrænding eller udtalt et bestemt Ønske derom, eller at den afdøde ved Dødsfaldet var Medlem af en Ligbrændingsforening i Henhold til egen Indmeldelse, eller Erklæring fra den afdødes nærmeste Slægtninge eller Paarørende om, at han ikke, saa vidt dem bekendt, i levende Live

## II.

25 Marts.  
Nr. 35.

Der skal foreligge Dødsattest, udstedt af den Læge, som har behandlet den afdøde under hans sidste Sygdom (ø: den Sygdom, der har haft Døden til Følge), hvilken Attest maa indeholde Erklæring fra Lægen om, at der efter hans Skøn ikke er nogen Grund til Mistanke om, at Døden er forårsaget ved en Forbrydelse. Er den afdøde under sin sidste Sygdom ikke blevet behandlet af en Læge, skal Dødsattesten med den nævnte Erklæring være udstedt af Kredslægen paa det Sted, hvor Dødsfaldet er sket, (i København Stadslægen eller med Justitsministeriets Autorisation en Sanitetslæge eller dennes Assistent). Politiet kan derhos altid kræve, at den nævnte Erklæring skal være afgivet af Embedslægen, naar det finder

---

har udtalt Ønsket om at begraves uden Ligbrænding; dog skal der, hvis den afdøde ikke ved Dødsfaldet var fyldt 16 Aar, og Ansøgningen om Tilladelse til Ligbrænding ikke indgives af Indehaveren af Forældremyndigheden, i Stedet medfølge Erklæring fra denne om, at han ønsker, at Ligbrænding skal finde Sted.

d. I *Finland* kræves ifølge Forordning af 27. Februar 1926 Attest om, at den afdøde i levende Live har truffet Bestemmelse om Ligbrænding eller udtalt bestemt Ønske derom, eller hvis den afdøde ved Dødsfaldet ikke var fyldt 15 Aar og Ansøgning om Tilladelse til Ligbrænding ikke indgives af Indehaveren af Forældremyndigheden, en Erklæring fra denne om, at han ønsker, at Ligbrænding skal finde Sted.

e. I *Preussen* kræves ifølge Lov af 14. September 1911 § 9 Bevis for, at den afdøde har paabudt, at hans Lig skal brændes. Dette Bevis kan tilvejebringes enten ved en testamentarisk Bestemmelse fra den afdødes Side (derunder et af den paagældende selv uden Vidners Nærværelse skrevet Testamente) eller ved en Attest fra en til Brug af et offentligt Segl berettiget Person om, at den afdøde i hans Nærværelse har afgivet mundtlig Erklæring om, at hans Lig skal brændes. Erklæring om Ligbrænding er kun gyldig, naar den er truffet efter det fyldte 16. Aar. Var den paagældende Person under Forældremyndighed og ikke fyldt 16 Aar, træder en Begæring fra Indehaveren af Forældremyndigheden i Stedet for en af den afdøde truffet Bestemmelse.

25 Marts. Anledning dertil, f. Eks. naar det uanset den afgivne Lægeerklæring nærer Mistanke om, at Døden kan være forarsaget ved en Forbrydelse, eller naar Politiet i øvrigt nærer Tvivl om, hvorvidt der er Grund til at indlede Undersøgelse fra det offentliges Side i Anledning af Dødsfaldet.

I København og Frederiksberg skal den originale Dødsattest med Præstens Paategning forevises for Politiet. Udenfor København og Frederiksberg skal Politiet kræve forevist og afleveret *Genpart* (paa grøn Blanket) af den til vedkommende Præst eller Forstander afgivne Dødsattest, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse angaaende Dødsattester af 25. Marts 1931 § 6.

I de Tilfælde, i hvilke lovmæssigt Ligsyn skal foretages, jfr. § 2 i Lov Nr. 46 af 4. Maj 1875 om Forandring i Lov om Ligsyn af 2. Januar 1871 og Justitsministeriets Skrivelse af 31. Maj 1921 (Min.-Tid. A. Nr. 169), er det en Selvfølge, at Politiets Attest ikke maa udstedes, forinden det har modtaget den medico-legale Ligsynsattest, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse angaaende Dødsattester af 25. Marts 1931 § 5.

### III.

Dødsfaldet skal være anmeldt for Skifteretten — bortset fra dødfødte Børn — og til Ministerialbogen (i de sonderjydske Landsdele til Personregistret). Det erindres herved, at fornødent Bevis for Anmeldelsen til Ministerialbogen vil foreligge, naar der i Overensstemmelse med det ovenfor under II, 2det Stk. anførte til Politiet afleveres en af Stedets Sognepræst udfærdiget *Genpart* af Dødsattesten, eller der forevises Politiet en af Præsten paategnet Dødsattest.

Politiet skal opbevare de under I nævnte Bestemmelser angaaende Ligbrænding og de under II nævnte *Genpart*er af Dødsattester.

Er en Person, der havde Bopæl her i Landet, afgaaet ved Døden i Udlandet, maa Ligbrænding her i Landet i Henhold til Regulativ for Udførelsen af Ligbrænding af 25. Marts 1931 § 4 ikke iværksættes, forinden Politiet paa Bopælstedet

har afgivet skriftlig Attest om, at der fra dets Side ikke er <sup>25 Marts.</sup> noget til Hinder for Ligbrændingen. Ønskes Liget af en <sup>Nr. 35.</sup> Person, der ikke havde Bopæl her i Landet, og som er afgaaet ved Døden i Udlandet, brændt her i Landet, skal der foreligge en Attest af samme Indhold fra Politiet paa det Sted, hvor Ligbrændingen skal iværksættes.

I de her nævnte Tilfælde skal Politiet, forinden det afgiver Attesten, paase, at de ovenfor under I nævnte Betingelser er opfyldte, jfr. herved navnlig I. E., samt at der fra Politiet paa det Sted, hvor Dødsfaldet er sket, foreligger Attest om, at der fra dets Side intet er til Hinder for Ligbrændingen.

Opmærksomheden henledes endelig paa, at det i Mod-sætning til tidligere kan tillades, at der, naar Ligbrænding har fundet Sted, forholdes med Asken paa anden sømmelig Maade end i Ligbrændingslovens § 4, Iste Stk., foreskrevet, forsaavidt der foreligger et bestemt udtalt Ønske herom fra den Afdøde. Andragende herom maa indtil videre ind-gives til Justitsministeriet gennem vedkommende Politi-mester (i Københavns Politidirektøren).

Nr. 35. Min.-Tid. A. S. 32—36.

### **Bekendtgørelse ang. Gebyrer for Opbevaring af** <sup>25 Marts.</sup> **Lig i „la morgue“.** <sup>Nr. 111.</sup>

Efter at de paa Retsmedicinsk Institut foretagne Bygge-arbejder nu nærmer sig deres Afslutning, saaledes at Lig-hallen (la morgue) efter den foretagne Flytning og Udvidelse vil være færdig til Modtagelse af Lig fra 1. April d. A., fast-sætter Undervisningsministeriet herved i Henhold til det af Undervisningsministeriets Udvalg af 1. November 1928 an-gaaende en Nyordning vedrørende Universitetets retsmedi-cinske Institut udarbejdede Forslag og de derom førte For-handlinger med Justitsministeriet, Københavns Magistrat og Universitetet, at der fra 1. April 1931 at regne for Op-bevaring af Lig i »la morgue« erlægges et Institutet tilfaldende Gebyr paa 7 Kr. pr. Dag.

Nr. 111. Lov-Tid. A. S. 790.

26 Marts. **Bekendtgørelse om Ændringer i Vilkaarene for**  
Nr. 112. **Statens Udlaan.**

I Henhold til den Finansministeren ved Lov Nr. 41 af 3. Marts 1931 meddelte Bemyndigelse har Finansministeriet indtil videre nedsat Renten for følgende Grupper Laan, ior hvilke der er betinget en højere Rente, til  $4\frac{1}{2}$  pCt. p. a., saaledes at Rentenedsættelsen træder i Kraft fra og med første Forfaldstermin efter Lovens Ikrafttræden, gældende for det forudgaaende Halvaar:

*Statskassen.*

Byggelaan i Henhold til Boliglovene af 10. September 1920 og 1. April 1921, forsaavidt de for Laanene udstedte Obligationer er i Statens Eje. — Laan til Grundforbedringsarbejder i Henhold til Lov af 22. December 1928 og tidligere Love. — Laan i Henhold til særlig Finanslovbevilling til: a) Mergelselskaber, b) Kommuner og Havne, c) forskellige Institutioner (Aandssvageanstalter, Børnehjem, Seminarier, Husholdningsskoler m. v.).

*Stats-Laanefonden.*

Byggelaan i Henhold til Love forud for Boligloven af 10. September 1920 om Støtte til Boligbyggere, forsaavidt de for Laanene udstedte Obligationer er i Statens Eje. — Laan til danske Sejlskibsredere i Henhold til Lov af 1. Juli 1927 § 1. — Driftslaan til registreringspligtige danske Sejlskibe i Henhold til samme Lovs § 4. — Laan til Anskaffelse af Fremdrivningsmotorer til Sejlskibe, dels i Henhold til samme Lovs § 8 og dels i Henhold til Finanslovbevilling. — Laan til Udstykning af større Landejendomme i Henhold til Lov af 1. April 1925.

*Andre Fonds m. v.*

Laan af Arbejdslaanefonden til Kommuner m. v. — Laan af sønderjydske Laanekasse. — De Laan af Apotekerfonden, der omfattes af Lovens Bestemmelser.

*Afdragsfrihed.*

Ved Lovens § 4 er der meddelt Finansministeren Bemyndigelse til at tilstaa Afdragsfrihed i de 4 Terminer i Aarene

1931 og 1932 for Laan, der er ydede dels af Erhvervenes<sup>26 Marts.</sup> Laanefond til Driftslaaneforeninger for Ejere og Brugere af<sup>Nr. 112.</sup> Landejendomme i Henhold til Lov Nr. 97 af 31. Marts 1928 og Lov Nr. 283 af 3. December 1928 og dels af Stats-Laanefonden til Driftslaaneforeninger for mindre Landbrugere i Henhold til Lov Nr. 62 af 18. Marts 1925 og Lov Nr. 106 af 4. April 1928. For at muliggøre Udnyttelsen af den givne Bemyndigelse maa Driftslaaneforeningerne snaarest indsende Andragende om Tilstaaelse af Afdragsfrihed til de laangivende Institutioner. Andragendet maa af Hensyn til Medlemmernes solidariske Hæftelse være tiltraadt af samtlige Foreningers Medlemmer.

Nr. 112. Lov-Tid A. S. 791—92.

### **Handelsmin. Skr.** til Grosserer N. N.

26 Marts.

I Skrivelse af 3. Januar d. A. har De som Indehaver af Generalagenturet for Danmark for S. forespurgt, hvorvidt de af det paagældende Firma fremstillede Produkter »Bärenkleister Pulver« og »Bärleim Pulver« af Dem vil kunne forhandles her i Landet i Pakninger med dansk Tekst og med Angivelse af Deres Firma som Forhandler af Produkterne i Stedet for de hidtil benyttede Pakninger med tysk Tekst og med Angivelse af Producentens Navn.

I denne Anledning skal man meddele, at Pakninger som de omspurgte muligt vil kunne anses stridende mod Bestemmelsen i § 1 i Lov Nr. 93 af 29. Marts 1924 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, saaledes som denne Lov er ændret ved Lov Nr. 107 af 9. April 1926, ligesom der ogsaa vil kunne opstaa Spørgsmaal om, hvorvidt Pakningerne paa Grund af Lighed med andre Pakninger for lignende Varer vil kunne være stridende imod Bestemmelserne i førnævnte Lovs § 9.

Det tilføjes, at begge Spørgsmaals Afgørelse henhører under Domstolene.

1. Afd. 133. 31.

28 Marts.  
Nr. 39. **Justitsmin. Cirk. til Politidirektøren og samtlige Amtmænd og Politimestre ang. Bortlodninger indenfor Foreninger.**

Paa dertil given Anledning skal man udtale følgende vedrørende Bortlodninger (herunder Ande- og Gaasespil), der afholdes af Foreninger:

Selv om en Bortlodning holdes indenfor en Forenings Rammer, saaledes at kun Foreningens Medlemmer deltager, udkræves hertil Tilladelse, hvis der sælges Lodsedler til Medlemmerne, eller der paa anden Maade kræves et særligt Indskud fra disse som Vilkaar for Deltagelse i Lodtrækningen. Tilladelse kan meddeles efter de i Justitsministeriets Cirkulærer Nr. 302 af 18. November 1920 og Nr. 205 af 19. December 1928 indeholdte Regler og paa de der angivne Vilkaar.

Hvis der derimod finder Bortlodning Sted ved Lodtrækning blandt samtlige Foreningens Medlemmer, saaledes at alle disse er Deltagere i Lodtrækningen alene i Kraft af deres Medlemsret, er Tilladelse ufnøden.

Med Hensyn til Ande- og Gaasespil, der afholdes af Foreninger i Form af Tallotteri, bemærkes særligt, at Tilladelse til Afholdelsen af saadanne Spil ikke kræves, naar Spillet foregaar til Underholdning indenfor Foreningsrammer, og naar baade Indsats og Gevinster er forudbestemte, og Gevinsterne kun bestaar af Naturalier af ringe Værdi, jfr. Dom i U. f. R. 1928 S. 945.

Saafernt Tilladelse til Ande- eller Gaasespil, der afholdes af Foreninger, i Overensstemmelse med ovenstaaende er nødvendig, kan Tilladelsen meddeles af Politidirektøren og Politimestrene. Tilladelsen kan gives, selvom Formaålet nærmest er af underholdende Art, naar der ikke ved Bortlodningen indvindes noget Overskud, eller naar Overskudet anvendes til Festligheder for Foreningens Medlemmer eller lignende Formaal, ligesom Tilladelsen, under Forudsætning af at Antallet af Deltagere holdes indenfor passende Rammer, kan meddeles, selvom der er Adgang for Personer, der ikke er Medlemmer af vedkommende Forening.



Justitsministeriets Cirkulærer Nr. 68 af 25. Juni 1927, 28 Marts. Nr. 160 af 16. November 1928 og Nr. 113 af 21. Juli 1928 Nr. 39. ophæves.

Nr. 39. Min.-Tid. A. S. 37—38.

**Bekendtgørelse om tvungen Læreprøve i Sadel- 28 Marts.  
mager- og Tapetsererfaget.** Nr. 80.

I Henhold til Indstilling fra Landsforeningen for Sadelmager- og Tapetserermestre i Danmark, Sadelmager- og Tapetsererlauget i København og Skandinavisk Sadelmager- og Tapetsererforbund og efter Samraad med Ministeriet for Handel og Industri har Socialministeriet i Medfør af Bestemmelsen i § 10 i Lov Nr. 342 af 6. Maj 1921 om Lærlingeforholdet bestemt, at der af unge Mennesker, der herefter antages eller indenfor de sidste 2 Aar forud for denne Bekendtgørelses Ikrafttræden er blevet antaget som Lærlinge i Sadelmager- og Tapetsererfaget, *skal* aflægges Læreprøve, forinden Lærlingeuddannelsen kan betragtes som afsluttet.

Prøven aflægges i Overensstemmelse med de af de nævnte Organisationer vedtagne, af Ministeriet godkendte Regler for Aflæggelse af tvungen Læreprøve i Sadelmager- og Tapetsererfaget.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 80. Lov-Tid. A. S. 220.

**Lov Nr. 75 om Ændring i Lov om Stempelafgift.** 31 Marts.

I Lov om Stempelafgift Nr. 113 af 1. April 1922, jfr. Nr. 75. Optrykket af Loven i Finansministeriets Bekendtgørelse Nr. 99 af 23. April 1929, foretages de i §§ 1 og 2 nævnte Ændringer:

§ 1. I § 91, 2det Stk. udgaar 2det Punktum.

§ 2. § 134 affattes saaledes:

»Fritaget for Stempelafgift er endvidere alle Dokumenter, der angaar Statens Tjenestesager, danske Statsobligationer og danske Kommuneobligationer samt Obligationer garanterede af danske Kommuner. Stempelfriheden omfatter ogsaa

31 Marts. Laaneoverenskomster og Obligationer (Gældsbreve), der ikke Nr. 75. er bestemt til almindelig Omsætning, forsaavidt der ikke gives Pant i fast Ejendom. De af Kongeriget Danmarks Hypotekbank og af Kongeriget Danmarks Tiendebank udstedte Obligationer er ligeledes stempelfri. Transporter paa de til almindelig Omsætning bestemte Obligationer af fornævnte Art er stempelfri.

Forsaavidt Statsstyrelsen eller nogen Del deraf eller Kommunerne eller Dele af disse ellers indlader sig i kontraktmæssige Forhold, bliver de derom oprettede Dokumenter stempelpligtige efter de almindelige Regler i denne Lov.

Lov-Tid. A. Nr. 10. S. 212. Udg. 31. Marts.

31 Marts. **Lov Nr. 84 om Vaccination mod Kopper.**

Nr. 84.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Ethvert Barn, der ikke har haft Kopper, skal, inden det fylder 7 Aar, vaccineres mod Kopper, dog at Vaccination skal have fundet Sted, forinden Barnet paa-begynder Skolegangen.

Udsættelse med Vaccination kan for et Aar ad Gangen, dog længst for et Tidsrum af 3 Aar, af Hensyn til vedkommendes Helbredstilstand bevilges af Kredslægen, i København af Stadslægen, i Henhold til Lægeerklæring, udstedt i Overensstemmelse med en af Sundhedsstyrelsen godkendt Formular.

Yderligere Udsættelse med eller eventuel Fritagelse for Vaccination kan efter Ansøgning bevilges af Amtslægen, i København af Stadslægen, i Tilfælde, hvor det paa Grund af vedkommendes Helbredstilstand eller som Følge af Oplysninger om Sygelighed i Familien af legemlig eller sjælelig Art kan befrygtes, at der vil kunne forvoldes betydelig Skade ved Vaccination af den paagældende.

Ansøgning herom maa være bilagt Lægeerklæring, og Ansøgeren (Barnets Fader eller den, der træder i Faderens

Sted) er pligtig til saavel at fremskaffe eventuelle nødvendige, **31** Marts.  
supplerende Oplysninger som — hvis det ønskes — at give **Nr. 84.**  
personligt Møde hos Amtslægen (Stadslægen).

Amtslægens (Stadslægens) Afgørelse kan — indenfor en  
Frist af en Maaned — forelægges for Sundhedsstyrelsen, hvis  
Afgørelse er endelig.

§ 2. Enhver kan vederlagsfrit ved offentlig Foranstaltning blive vaccineret og revaccineret imod Kopper og faa Attest derfor meddelt. Den offentlige Vaccination udføres i København af Statens Seruminstitut og af Stadslægen efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse, i Købstæderne og paa Landet af vedkommende Embedslæge. Den paagældende Kommune er pligtig til at anvise et passende Lokale til Foretagelse af den offentlige Vaccination. Enhver, som er blevet vaccineret ved offentlig Foranstaltning, skal underkastes Eftersyn. De nærmere Regler for den offentlige Vaccination og for det nævnte Eftersyn fastsættes af Indenrigsministeren, dog skal Vaccination og Eftersyn paa Landet udføres i det mindste et Sted i hver Kommune.

Barnets Forældre eller de, der træder i deres Sted, er pligtige til at give den vaccinerende Læge alle Oplysninger om Barnets hidtidige Sundhedstilstand. Desuden skal vedkommende oplyse, om der har været Komplikationer i Forbindelse med Vaccination af eventuelle ældre Søkende, og om der er smitsom Sygdom i Hjemmet paa det Tidspunkt, da Barnet fremstilles for den vaccinerende Læge.

Saaframt den vaccinerende Læge skønner, at Vaccinationen af Hensyn til vedkommendes Helbredstilstand ikke for Tiden bør finde Sted, er han pligtig til af egen Drift at opsætte Vaccinationen samt, saafremt paagældende er fyldt 7 Aar eller skal paabegynde Skolegang, at foranledige at rette vedkommende indgiver Ansøgning til vedkommende Embedslæge i Overensstemmelse med Reglerne i § 1.

Som Bevis for, at en Person er vaccineret mod Kopper, gælder en af den Læge, som har foretaget Vaccinationen, udfærdiget Koppeattest, affattet i Overensstemmelse med en af Indenrigsministeren godkendt Formular. I Stedet for en

31 Marts. saadan Attest vil kunne træde en af en Læge afgiven Erklæring om, at vedkommende bærer utvivlsomme Ar efter Kokopper eller de naturlige Kopper. Kan heller ikke saadan Erklæring fremskaffes, maa Vaccination finde Sted.

§ 3. Saafremt der forekommer Tilfælde af Kopper, og Udbredelse af Sygdommen er at befrygte, kan Epidemikommisjonen paabyde, at alle Personer indenfor et nærmere angivet Omraade, som ikke straks godtgør at have haft Kopper, inden en fastsat Frist skal være vaccineret mod Kopper under en Bøde af 2 Kr. for hver Dag, det givne Paabud oversiddes. Paabudet sker, naar Foranstalningen indskrænker sig til enkelte Ejendomme, ved Paalæg til de vedkommende eller, forsaavidt angaar Børn under 15 Aar, deres Forældre eller dem, som træder i deres Sted. Skal Foranstalningen udstrækkes til en større Kreds, sker Paabudet ved Bekendtgørelse i Overensstemmelse med § 8 i Lov Nr. 138 af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger imod smitsomme Sygdommes Udbredelse.

Ved udbrydende Koppepidemi træffes der derhos af Overepidemikommisjonen Foranstaltning til, at enhver indenfor et nærmere angivet Omraade kan blive revaccineret.

§ 4. Statens Seruminstitut i København er forpligtet til stadig at have Beholdning af Vaccine mod Kopper, som uden Vederlag skal udleveres Landets Læger.

§ 5. Enhver Skoleleder skal — ved at lade Lægeattest forevise — forvise sig om, at de Børn, der søger Skolen, er vaccinerede mod Kopper. Er dette ikke Tilfældet, eller undlader Forældre eller andre vedkommende paa Skolelederens Begæring at forevise Koppeattest eller Bevis for Udsættelse med eller Fritagelse for Vaccination, skal Skolelederen gøre Anmeldelse herom til Skolekommisjonen, som har at sende Anmeldelsen til Stedets Politimester — i København til Politidirektøren.

Saafremt det viser sig, at Barnet ikke er vaccineret, eller at der ikke er meddelt Udsættelse eller Fritagelse i Henhold til § 1, skal det paalægges vedkommende under en Bøde af 2 Kr. for hver Uge, Paalæget oversiddes, at lade

Vaccination foretage, i København inden 12 Uger og i det 31 Marts. øvrige Land ved næste offentlige Vaccination. Ogsaa i saa- Nr. 84.  
danne Tilfælde finder Bestemmelserne i § 1 og § 2, 3die Stk.,  
Anvendelse.

I Skoleprotokollen skal indrettes en Rubrik, hvori indføres, om Koppeattest eller Bevis for Udsættelse med eller Fritagelse for Vaccination er forevist, eller hvis ikke, da de Bemærkninger, som Forholdene giver Anledning til. Skolekommissionen skal een Gang aarlig gennemse denne Protokol og med sin Underskrift bevidne, at dette er sket, samt, forsaavidt Protokollen ikke findes behørig ført, eller hvis nogen anden Overtrædelse af denne Lovs Forskrifter bemærkes, anmelde saadant for Stedets Politimester.

Protokollen skal til enhver Tid være til Overøvrighedens Eftersyn.

§ 6. Med Hensyn til de Børn, for hvem Forpligtelsen til Skolegang bortfalder i Henhold til Anordningerne af 29. Juli 1814 for Købstæderne § 25, for Landet § 18, Lov af 2. Maj 1855 § 1 og Lov om Borgerskolevæsenet i København af 29. December 1857 § 4, samt saadanne, i Henseende til hvilke Lov af 13. April 1851 § 11, sidste Punktum, kommer til Anvendelse, paahviler det Skolekommissionen ved at lade sig forevise Attest at forsikre sig om, at den ovenomhandlede Forpligtelse er efterkommet, og, naar dette ikke er Tilfældet, at gøre Anmeldelse derom til Politimesteren, som har at foretage det fornødne i Overensstemmelse med foranstaaende Paragraf.

Enhver Skolekommission skal være forsynet med en Protokol, hvori de i denne Paragraf omhandlede Børn indføres, og hvori skal være en Rubrik til Indførelse af Oplysninger om, hvorvidt Koppeattest eller Bevis for Udsættelse eller Fritagelse for Vaccination er forevist. Protokollen, der anskaffes for Kommunens Regning, føres af Skolekommissionens Formand, men maa aarlig forsynes med hele Skolekommissionens Underskrift. Protokollen skal til enhver Tid være til Overøvrighedens Eftersyn.

I København har Skoledirektøren efter Modtagelsen og

31 Marts. Gennemgangen af de i Anordningen af 20. Marts 1844 § 48 Nr. 84. ommeldte Lister over skolepligtige Børn at tilstille Politidirektøren en Fortegnelse over de Børn, som ikke er eller bliver optaget i offentlige eller private Skoler eller bliver indkaldt til Overhørelse af Skolekommissionerne, og som ikke er anført paa tidligere Politidirektøren tilstillede Fortegnelser over saadanne Børn. Politidirektøren har derefter at foranstalte undersøgt, om de saaledes opgivne Børn er vaccineret eller har Udsættelse eller Fritagelse herfor, og i andet Fald at foretage det fornødne i Medfør af § 5.

§ 7. Bestyrerne af Børnehjem, Opdragelseshjem og lign. er pligtige at paase, at de Personer over Syv Aars Alderen, der optages i disse, er vaccineret. Naar Forholdene ikke tillader Afvisning, indtil Beviset for Vaccination er skaffet, bliver uopholdelig efter Indlæggelsen nærmere Undersøgelse at anstille og, hvis behørigt Bevis for Vaccinationen ikke tilvejebringes, Vaccination at foranstalte. Ogsaa i saadant Tilfælde finder Bestemmelserne i § 1 om Udsættelse med Vaccination og § 2, 3die Stk., Anvendelse.

§ 8. Udgifterne ved Fremstillingen af Vaccine mod Kopper og Vaccinationen mod Kopper paa Statens Serum-institut i København afholdes af Statskassen.

Iøvrigt afholdes samtlige Udgifter ved den offentlige Vaccination, herunder Embedslægernes Udgifter til de ved Vaccinationen fornødne Desinfektionsmidler og lign., af Kommunens Kasse, paa Landet af Amtsrepartitionsfonden og paa Bornholm af den for Købstæder og Landet fælles Amtsfond.

§ 9. Den, som ikke efterkommer Bestemmelserne i denne Lov, straffes med Bøde. Selv om der paalægges vedkommende den i §§ 3 og 5 ommeldte Tvangsbøde, fritages han ikke for Ansvar efter denne Paragraf.

§ 10. Lov af 4. Februar 1871 om Indpodning af Kopper ophæves.

§ 11. Denne Lov, som ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. April 1931.

De Statens Serum-institut ved nærværende Lov paalagte Forpligtelser paa hviler den kgl. Kokoppeindpodningsanstalt

i København, indtil denne Anstalt nedlægges, jfr. § 4 i Lov 31 Marts. Nr. 72 af 1. April 1910 om Udvidelse af Statens Serum- Nr. 84. Institut m. m.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 11. S. 225—28. Udg. p. April.

**Lov Nr. 85 om Tillæg til Lov af 13. November 31 Marts. 1926 om Foranstaltninger mod Smugleri.** Nr. 85.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. <sup>1)</sup> Anvendelse af dansk Fartøj til erhvervsmæssigt Smugleri af alkoholholdige Varer til de fremmede Stater, som har ratificeret den i Helsingfors den 19. August 1925 undertegnede Konvention om Bekæmpelse af Smugleri af alkoholholdige Varer, medfører Straf af Bøde eller Fængsel for saavel Ejeren, eventuelt Rederen, som for Befragteren af Fartøjet og dets Fører. Som Smugleri anses ogsaa Overløsning af Varerne udenfor de paagældende Staters Toldterritorier under Omstændigheder, som gør det overvejende sandsynligt, at Varerne agtes indsmuglet til et af disse.

<sup>2)</sup> Bestemmelserne i § 49 i Lov Nr. 108 af 29. Marts 1924 [Toldloven], jfr. Lov Nr. 62 af 31. Marts 1928, finder tilsvarende Anvendelse paa Overtrædelser af ovennævnte Bestemmelse. Fartøjet hæfter for forskyldte Bøder.

§ 2. Udleveres toldpligtige Varer fra Lagre i Frihavnen under Tilsidesættelse af Regler, fastsatte af Finansministeren i Henhold til § 47, Stk. 1, i Lov Nr. 108 af 29. Marts 1924, jfr. Lov Nr. 62 af 31. Marts 1928, eller under Tilsidesættelse af andre for Frihavnen fastsatte reglementariske Bestemmelser, skal Lagerhaveren — foruden den Straf, han maatte være ifalden for den begaaede Overtrædelse, eventuelt efter Forholdets Beskaffenhed som meddelagtig i Indsmugling — være pligtig at tilsvare Told og andre Afgifter af Varerne, som om disse var indført til Forbrug i Toldindlandet, medmindre han med Sikkerhed kan godtgøre, at ingen Told-

31 Marts. eller Afgiftsbesvigelse har fundet Sted med Hensyn til de Nr. 85. paagældende Varer.

§ 3. Brug af eftergjorte eller forfalskede Banderoler til Spiritus, Vin og spirituøse Drikkevarer medfører den i Straffeloven for Brug af eftergjorte eller forfalskede Mærker til Berigtigelse af offentlige Afgifter fastsatte Straf.

§ 4. <sup>1)</sup> Den, som uden Næringsadkomst eller Anmeldelse for Toldvæsenet foretager Tilvirkning af Spiritus eller Indmækning eller Gærsætning til saadan Tilvirkning, eller som ved Destillation eller paa anden Maade udvinder Spiritus af alkoholholdige Stoffer eller helt eller delvis fjerner Denatureringsmidlet i denatureret Spiritus, anses med samme Straf som fastsat i § 48 i Lov Nr. 108 af 29. Marts 1924, jfr. Lov Nr. 62 af 31. Marts 1928, for Indsmugling eller Forsøg paa Indsmugling af Spiritus og spirituøse Vædsker. De der fastsatte Bestemmelser om Frakendelse af Næringsret finder tilsvarende Anvendelse.

<sup>2)</sup> Med samme Straf anses endvidere Personer, som uberettiget forskaffer sig selv eller andre Spiritus, hvoraf de pligtige Afgifter ikke er erlagt, eller som medvirker ved Afsetning af eller selv køber eller modtager ikke afgiftsberigtiget Spiritus under Omstændigheder som de i ovennævnte Lovs § 48 med Hensyn til indsmuglet Spiritus anførte.

<sup>3)</sup> Overtrædelse af foranstaaende Bestemmelser medfører Konfiskation af den paagældende Spiritus med tilhørende Emballage samt af Redskaberne. Er Spiritussen ikke i Behold, tilsvares Konfiskationsværdien og de pligtige Afgifter. Lov Nr. 275 af 13. November 1926 § 2 finder tilsvarende Anvendelse.

<sup>4)</sup> Bestemmelserne i § 49 i Lov Nr. 108 af 29. Marts 1924, jfr. Lov Nr. 62 af 31. Marts 1928, finder tilsvarende Anvendelse paa Overtrædelser af ovennævnte Bestemmelser.

§ 5. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft. Samtidig ophæves § 19 i Lov Nr. 109 af 1. April 1922 [om Beskatning af Spiritus m. m.] og i samme Lovs § 24 Ordene: »saavel som den, der bringer denatureret Sprit i drikkelig Stand«.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.



**Lov Nr. 90 om Foranstaltninger mod Forstyrrelser af Radiomodtagning.**

31 Marts.

Nr. 90.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Ved elektriske Anlæg, Maskiner og Apparater, der tages i Brug efter denne Lovs Ikrafttræden, og som virker forstyrrende for Modtagning af Radioudsendelser fra nærmeste danske Udsendestation, jfr. dog ogsaa 2det Stk. i nærværende Paragraf, eller som virker forstyrrende for de af Staten drevne eller tilladte Modtageanlæg for Radiotelegrafi og Radiotelefontelegrafi, jfr. §§ 7 og 8, skal der — saafremt disse Forstyrrelser ikke efter Skøn af Statstilsynet med de koncessionerede Telefonselskaber med rimelig Bekostning kan afhjælpes eller dæmpes ved Foranstaltninger ved de paagældende Modtageanlæg — af Ejeren henholdsvis Brugeren og paa sammes Bekostning træffes de til Afværgelse eller Formindskelse af saadanne Forstyrrelser virksomme Foranstaltninger (f. Eks. Anbringelse af Kondensatorer, Spoler og Modstande, Afskærmning eller Omlægning af Installationsledninger m. m.) i Overensstemmelse med herom truffen Bestemmelse af Elektricitetskommissionen, saafremt Forstyrrelserne hidrører fra Stærkstrømsanlæg m. v., og af fornævnte Statstilsyn, hvis Forstyrrelserne skyldes Svagstrømsanlæg m. v.

Endvidere skal Radiofoniudsendelser fra den danske Hovedstation være beskyttet paa samme Maade, saaledes at disse Udsendelser, hvor Forholdene tillader det, skal kunne modtages uden væsentlige Forstyrrelser fra ovennævnte elektriske Anlæg, Maskiner og Apparater af Radiolyttere i Nærhed af en sekundær dansk Radiofonistation.

Forsaavidt der ikke med rimelig Bekostning kan træffes virksomme Foranstaltninger af ovennævnte Art, eller Anvendelsen af saadanne i væsentlig Grad vil nedsætte Anlæggets eller Apparatets Nyttевærdi, kan der dog, saafremt

31 Marts. Anlægget skal benyttes i Samfunds- eller Velfærdsøjemed eller Nr. 90. er af væsentlig økonomisk Betydning for den paagældende Virksomhed, efter indhentet Erklæring fra Elektricitetskommissionen henholdsvis Statstilsynet samt Radioraadet af Ministeren for offentlige Arbejder gives den fornødne Dispensation.

§ 2. Ved elektriske Anlæg, Maskiner og Apparater, der allerede er taget i Brug inden denne Lovs Ikrafttræden, og som virker forstyrrende paa tilsvarende Maade som omhandlet i § 1, uden at disse Forstyrrelser kan afhjælpes eller dæmpes ved Foranstaltninger ved de paagældende Modtageanlæg, men kun ved, at der træffes de andre i § 1 nævnte Foranstaltninger, skal der under Forudsætning af, at der stilles Sikkerhed for Betaling af de dermed forbundne nødvendige Omkostninger, af Ejeren henholdsvis Brugeren kunne forlanges truffet saadanne Foranstaltninger, forsaavidt dette kan gøres, uden at det paagældende Anlægs Nytteværdi efter Elektricitetskommissionens henholdsvis Statstilsynets Skøn derved i væsentlig Grad forringes.

Saafernt Ejeren eller Brugeren mener, at hans Anlægs Nytteværdi i væsentlig Grad forringes ved ovennævnte Foranstaltninger, kan han inden en Frist af 3 Maaneder indanke Sagen for Ministeren for offentlige Arbejder, som endeligt afgør Sagen.

§ 3. Elektriske Maskiner og Apparater, hvis Konstruktion og Virkemaade er en saadan, at der ikke, selv naar de i § 1 angivne Foranstaltninger træffes, kan undgaas væsentlige Forstyrrelser, maa paa Søgnedage ikke benyttes i de i § 4 i Lov af 30. Juni 1922 om Lukketid for Butikker og Lagre m. v. angivne Tider og paa Søn- og Helligdage ikke i Tiden efter Kl. 12 Middag. Undtagne fra disse Bestemmelser er dog elektriske Maskiner og Apparater, der bruges paa Hospitaller og lignende Institutioner. Efter indhentet Erklæring fra Elektricitetskommissionen henholdsvis Statstilsynet samt Radioraadet kan Ministeren for offentlige Arbejder dog i saadanne Tilfælde, hvor Benyttelse i det nævnte Tidsrum er nødvendig i Velfærds- eller Samfundsøjemed eller er af af-

gørende økonomisk Betydning for den paagældende Virksomhed, meddele den fornødne Dispensation.

31 Marts.  
Nr. 90.

§ 4. Saafremt Forstyrrelsen hidrører fra Fejl eller Mangler ved et elektrisk Anlæg, Maskine eller Apparat, herunder de ved samme trufne Foranstaltninger, skal vedkommende Ejer eller Bruger, selv om Udgifterne ved de trufne Foranstaltninger er afholdt af andre, snarest muligt og paa egen Bekostning lade Fejlen udbedre eller bringe Anlægget m. v. i Orden.

§ 5. For Forstyrrelser, der er foranlediget ved, at paagældende Modtageanlæg er sat i Forbindelse med et Stærkstrømsanlæg, kan der ikke gøres Ansvar gældende mod Indehaveren af Stærkstrømsanlægget.

§ 6. Det er forbudt at benytte et Modtageanlæg paa en Maade, som maa forudsættes at ville medføre Forstyrrelser for andre Lyttere.

§ 7. Tilsynet med Varetagelsen af de i nærværende Lovs §§ 1—5 indeholdte Bestemmelser overdrages til Elektricitetskommissionen, forsaavidt angaar Stærkstrømsanlæg m. v., og til Statstilsynet, hvis det drejer sig om Svagstrømsanlæg m. v., medens Tilsyn med Overholdelsen af Bestemmelsen i § 6 føres af Radoraadet, idet nævnte Myndigheder bemyndiges til at udfærdige tekniske og administrative Regler, der skal være gældende indenfor de dem overdragne Omraader, og som efter Forhandling med Radoraadet skal approberes af Ministeren for offentlige Arbejder. Samtlige Udgifter herved afholdes af Radiospredningsfonden.

§ 8. Ejere og Brugere af elektriske Anlæg, herunder Radiomodtageanlæg, skal være pligtige til at lade de af Radoraadet eller af Elektricitetskommissionen henholdsvis Statstilsynet antagne tilsynsførende foretage Undersøgelser af Anlægget til Konstatering af, hvorvidt Anlægget foraarsager Forstyrrelser, og i bekræftende Fald til Undersøgelse af, hvilke Foranstaltninger der skal træffes til deres Afhjælpning. Den, som begærer disse Undersøgelser, der maa foretages med saa ringe Ulemper og Omkostninger for de paagældende Ejere eller Brugere som muligt, skal, forsaavidt det drejer

31 Marts. sig om et ved denne Lovs Ikrafttræden forhaandenværende Nr. 90. Anlæg, eller det viser sig, at Forstyrrelserne skyldes Fejl i selve Modtageanlægget, bære alle med Undersøgelserne forbundne Omkostninger, heri indbefattet de Ejeren eller Brugeren ved Undersøgelserne forvoldte og af ham dokumenterede økonomiske Tab. Radioraadet kan dog, hvor Forholdene maatte tale derfor, bestemme, at ovennævnte Omkostninger udredes af Radiospredningsfonden. Sker derimod Undersøgelserne ved et Anlæg, der er taget i Brug efter denne Lovs Ikrafttræden, og ved hvilket Ejeren eller Brugeren har undladt at træffe de i § 1, jfr. § 7, foreskrevne Foranstaltninger, maa Ejeren eller Brugeren selv bære samtlige ovennævnte Omkostninger.

§ 9. Elektricitetskommissionen henholdsvis Statstilsynet samt Radioraadet kan forlange Sikkerhedsstillelse for de Omkostninger, der er forbundet med de i foranstaaende Paragraffer omhandlede Undersøgelser.

§ 10. Overtrædelse af de i nærværende Lov trufne Bestemmelser straffes med Bøder, der tilfalder Radiospredningsfonden.

Paataale finder kun Sted efter Begæring af Ministeren for offentlige Arbejder.

§ 11. Bestemmelserne i denne Lov gælder ikke for Radiosendeanlæg, der er underkastet de i Henhold til internationale Konventioner og Aftaler fastsatte Bestemmelser.

§ 12. Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

§ 13. Denne Lovs Gyldighed udløber den 1. Maj 1933.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 12. S. 238—40. Udg. 9 April.

31 Marts.  
Nr. 93.

### Lov Nr. 93 om Saltvandsfiskeri.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

## K a p i t e l 1.

31 Marts.

Nr. 93.

## Almindelige Bestemmelser,

der gælder for alt Saltvandsfiskeri paa dansk Søterritorium, forsaavidt de ikke er indskrænkede eller udvidede ved de for enkelte Vandomraader givne Forskrifter, se Kap. 2 og 3.

§ 1. *Paa dansk Søterritorium* skal det med de i denne Lov fastsatte Begrænsninger staa alle og enhver, der enten har dansk Indfødsret eller i de sidste 2 Aar har haft fast Ophold her i Landet, frit for at *drive Fiskeri* overalt, hvor ingen særlig Ret til Fiskeriets Udøvelse haves.

Drives Fiskeriet af et Selskab, skal dets Bestyrelse have Sæde i den danske Stat og Deltagerne opfylde de fornævnte Betingelser.

Drives Fiskeriet fra Fartøj, skal dette opfylde Betingelserne for at kunne sejle under dansk Flag, hvorhos  $\frac{2}{3}$  af Besætningen skal opfylde de i denne Paragraf, 1ste Stk., fastsatte Betingelser. Saavel Rederi som Fører er ansvarlig for disse Betingelsers Tilstedeværelse.

Iøvrigt skal det — med de Undtagelser, som følger af internationale Overenskomster — være forbudt at drive Fiskeri paa dansk Søterritorium, selv om det sker i Forening med danske Undersaatter.

Ministeren for Søfart og Fiskeri kan, naar det efter hans Skøn er af Interesse for Fiskeriets Udvikling, meddele Dispensation fra foranstaaende Bestemmelser.

Ved kongelig Anordning kan der fastsættes Regler for, hvorledes fremmede Fiskerifartøjer, som sejler eller ankrer paa dansk Søterritorium, har at forholde sig.

§ 2. *Grænselinierne* for nedennævnte Farvande fastsættes for denne Lovs Vedkommende saaledes:

*Kattegattet. Mod Vesterhavet:* Skagens gamle og nye Fyrtaarn over eet.

*Mod Limfjorden* for Hovedløbet: den røde Spids-tønde i den gravede Rende over Hals Barre i misv. Nord og Syd, og for Vejdybet: den yderste Prik paa Kuje Grunden i misv. Øst og Vest.

31 Marts.  
Nr. 93.

*Mod Mariager og Randers Fjorde:* Anduvnings-  
tonderne i misv. Nord og Syd.

*Mod Bælterne:* Linien Hasenøre—Gniben.

*Mod Isefjorden:* Linien Korshage—Spodsbjerg.

*Mod Øresund:* Linien Gilbjergoved-Kullen.

*Limfjorden.* *Mod Kattegattet* for Hovedløbet: den røde Spids-  
tonde i den gravede Rende over Hals Barre i  
misv. Nord og Syd, og for Vejdybet: den yderste  
Prik paa Kuje Grunden i misv. Øst og Vest.

*Mod Vesterhavet:* Kystlinien mod Havet Nord  
og Syd for Thyborøn Kanal.

*Øresund.* *Mod Nord:* Linien Gilbjergoved-Kullen.

*Mod Syd:* Linien Stevns Fyr—Falsterbo Fyr.

*Østersøen.* *Mod Lille Bælt:* Linien Pøls Huk—Skjoldnæs.

*Mod Alssund:* Broen over Alssund ved Sønder-  
borg.

*Mod Store Bælt:* Linien Gulstav—Kappel Kirke.

*Mod Øresund:* Linien Stevns Fyr—Falsterbo Fyr.

§ 3. Ethvert her i Landet hjemmehørende Fartøj, der an-  
vendes til Fiskeri som Erhverv og har en Længde af 6 Meter  
eller derover, regnet fra Forkant af Forstævn til Agterkant  
af Agterstævn, bliver at registrere, nummerere og mærke samt  
at forsyne med *Fiskericertifikat* i Overensstemmelse med Lov  
Nr. 57 af 1. April 1892 om danske Skibes Registrering m. m.  
og Lov Nr. 91 af 4. Maj 1927 om Ændring i nævnte Lov  
og de i Medfør af nævnte Love fastsatte Bestemmelser.

Det Fartøjet paamaledede Nummer og Mærke maa ikke  
udslettes, forandres, ukendeliggøres eller skjules paa nogen  
som helst Maade. Heller ikke maa Fartøjet have paamalet  
andet Navn eller Nummer end det, hvorunder det er regi-  
streret.

§ 4. Naar nogen lovlig har indtaget en *Fiskeplads* og  
forsvarligt har afmærket sine Redskaber, maa han ikke, saa  
længe han har sit Redskab udsat og bruger det til Fiskeri,  
fortrænges fra Stedet eller forulempes i sit Fiskeri af andre

Fiskere. En fortsat Brug af en Fiskeplads giver dog ingen Ejendomsret til denne, ej heller kan Brugsretten overdrages til anden Mand.

Den, som forsætlig beskadiger eller fra lovlig indtagen Fiskeplads fjerner anden Mands Redskab, og den, der forsætlig sætter, driver eller lader sit Redskab drive i udsat og forsvarligt afmærket Redskab og derved foraarsager Skade paa dette, ifalder Strafansvar og maa erstatte den forvoldte Skade. Straf og Erstatningsansvar ifalder ligeledes den, der uagtsomt sætter sit Redskab i anden Mands udsatte og forsvarligt afmærkede Redskab. Driver Redskab, ved hvis Udsættelse eller Benyttelse der er udvist grov Uagtsomhed, i udsat og forsvarligt afmærket Redskab, og der derved foraarsages Skade, maa Ejeren eller Brugeren af det drivende Redskab erstatte den forvoldte Skade; er der ikke udvist grov Uagtsomhed ved Udsættelsen eller Benyttelsen af det drivende Redskab, maa hver Part bære sin Del af den forvoldte Skade.

Naar Vaadfiskere befinder sig i Nærheden af faststaaende Fiskeredskaber, skal de træffe de nødvendige Foranstaltninger for at undgaa at forulempe disse. Saafremt de faste Redskaber har været forsvarligt afmærkede, og der tilføjes dem Skade af Vaadfiskere, paahviler Ansvar et disse, medmindre de kan godtgøre, at Skaden er foranlediget ved Nødstilstand eller af anden Grund er dem utilregnelig.

Paa saadanne Steder, hvor der efter Fiskerikontrollens Skøn er udsat faststaaende Redskaber i saadan Mængde, at Skade ved Vaadfiskeri maa befrygtes, kan det af Kontrollen forbydes Vaadfiskere at indtage Fiskeplads efter Mørkets Frembrud for at bruge denne til Fiskeri om Natten, hvorom fornøden Bekendtgørelse vil være at udstede.

Det er i de sønderjydske Landsdele, bortset fra særlige Rettigheder og bortset fra Aalefiskeri om Efteraaret med Ruser, forbudt at anbringe Pæleredskaber i de ved Ministeren for Søfart og Fiskeri's Foranstaltning afmærkede Vaadrætsteder for Landdragningsvaad, og i disse skal ogsaa andre Redskaber vige for Brugen af Vaaddene. Fiskerne er

31 Marts, berettigede til i samme Omfang som hidtil at benytte Strand-  
Nr. 93. bredden, ud for hvilken et Vaaddrætsted er beliggende, til  
Landdragning af Vaad. Om den stedfundne Afmærkning vil  
der være at udstede fornøden Bekendtgørelse.

Den i denne Paragraf foreskrevne Beskyttelse for fast-  
staaende Fiskeredskaber kommer med Hensyn til de under  
Bornholm udsatte Lakselænker kun til Anvendelse i Tids-  
rummet fra 1. Oktober til 31. Marts.

§ 5. Hvor ingen anden særlig Adkomst haves, eller  
hvor der ikke ved Vedtægt er truffet særlige Bestemmelser,  
gælder følgende Regler for Indtagelse, Afmærkning og Be-  
nyttelse af *Bundgarnspladser*:

Bundgarnspladser kan *indtages* saavel lige udenfor Kysten  
eller landløs Grund som i Række udefter. En Bundgarns-  
plads skal anses for lovlig indtagen, naar der den 15. No-  
vember, eller hvis denne Dag er en Søndag eller en Hellig-  
dag, da den først paafølgende Hverdag, paa selve Pladsen  
eller den nærmeste Strandbred udfor denne findes anbragt  
en Pæl eller Vager, som skal rage mindst 1,5 Meter over  
dagligt Vande, og hvorpaa foruden Navnebogstaver er an-  
givet Pladsens Nummerorden i Rækken, regnet fra Land,  
og naar der ikke den paagældende Dag findes anbragt flere  
saadan mærkede Pæle eller Vagere paa Pladsen eller Strand-  
bredden. Er dette Tilfældet, skal alle, som vil gøre For-  
dring paa at benytte Pladsen, inden 3 Dage gøre Anmeldelse  
herom til vedkommende Fiskerikontrolør, som da om for-  
nødent lader foretage Lodtrækning om Pladsen. Berettiget  
til at deltage i Lodtrækningen er enhver, hvis Pæl eller Vager  
har været anbragt paa Pladsen eller Strandbredden til rette  
Tid, og som til rette Tid har gjort Anmeldelse til vedkom-  
mende Fiskerikontrolør og derhos er fyldt 18 Aar og i mindst  
2 Aar har drevet Fiskeri som Erhverv. Kompagni eller  
Baadelag kan dog kun deltage i Lodtrækningen med en Mand  
fra hvert Kompagni eller Baadelag. Lodtrækningen foretages  
i Vidners Overværelse af en ved Fiskerikontrollen ansat Tje-  
nestemand efter Kontrolørens nærmere Bestemmelse.

Den, som lovlig har indtaget eller efter Lodtrækning



faaet overladt en Bundgarnsplads, er pligtig snarest muligt <sup>31 Marts.</sup>  
og senest den 30. April, forsaavidt Isforhold ikke er til <sup>Nr. 93.</sup>  
Hinder derfor, at *afmærke* Pladsen for Redskabets Hovedpæl  
(Yderpæl) ved Bøje eller Vager eller ved Anbringelse af  
selve Hovedpælen. Hvor Fare for Sejlads kan opstaa ved  
Anbringelse af Pæl, skal der til Afmærkning altid benyttes  
Bøje eller Vager. Paa Afmærkningen, der skal foretages hvert  
Aar inden forannævnte Frist, skal vedkommendes Navn,  
Bopæl og Aarstallet, da Bundgarnspladsen indtoges, tydelig  
være angivet. Naar Bundgarnspladsen derefter bruges til  
Fiskeri med Garn, som maaler mindst 38 Meter i Omkreds  
i Ringen, og Garnet hvert Aar er udsat i fiskedygtig Stand  
inden den 1. September, bevares *Fortrinsretten* til at benytte  
Pladsen i 3 Aar fra den 1. Januar at regne, der følger efter  
Indtagelsesdagen. Paa de Steder, hvor der ordentligvis drives  
Foraarsfiskeri, skal Pladsen for Redskabets Hovedpæl være  
afmærket senest den 15. Marts og Garnet være udsat senest  
den 15. April, alt forsaavidt Isforholdene tillader det. I de  
tre Aar, hvor *Fortrinsretten* er løbende, maa Pladsen ikke  
rykkes til Siderne. Ved Udsættelse af Garn vil Bestemmel-  
serne i denne Lovs § 13 være at iagttage. Naar den, der  
har *Fortrinsret* til at benytte en Bundgarnsplads udenfor en  
eller flere indtagne Bundgarnspladser, eller den, der ønsker  
at benytte en ledig Bundgarnsplads udenfor indtagen Bund-  
garnsplads, ved anbefalet Brev eller i Overværelse af 2 uvil-  
dige Personer opfordrer Brugeren af en indenfor beliggende  
Bundgarnsplads til at opgive Længden af denne udefter  
eller til at afmærke Pladsen for Redskabets Hovedpæl, er  
Brugeren af den indenfor beliggende Bundgarnsplads pligtig  
til, saa snart Vejret tillader det, at afmærke Pladsen for sit  
Redskabs Hovedpæl eller opgive, hvor langt fra den nærmest  
indenfor beliggende Bundgarnsplads eller fra Kysten eller  
eventuelt landløs Grund han vil anbringe Pælen. Er dette  
ikke sket inden 8 Dage efter, at Brevet er afsendt eller Op-  
fordringen er rettet til ham, maa han finde sig i, at den,  
der har rettet Opfordringen til ham, afmærker Pladsen for  
sin Hovedpæl og udsætter sit Garn saaledes, at der kun

31 Marts. beregnes en Længde af 125 Meter til Bundgarnspladsen indenfor. Den, der ved ny Indtagelse erhverver Fortrinsret til Inderpladser paa Steder, hvor Fortrinsretten til en Række Bundgarnspladser udløber, maa ikke føre disse Inderpladser længere ud efter, end Tilfældet var, forinden den nye Indtagelse fandt Sted, forsaavidt Pladser udenfor er indtaget af anden Mand.

Den, der har erhvervet Fortrinsret til at benytte flere Bundgarnspladser, end han kan og vil besætte, skal straks afgive de Pladser, han ikke kan eller vil besætte; i modsat Fald straffes han med Bøder ikke under 20 Kr. Om de saaledes afgivne Pladser finder der da om fornødent ny Lodtrækning Sted.

*Fortrinsretten* til at benytte en Bundgarnsplads *fortabes*, naar Pladsen for Redskabets Hovedpæl ikke i rette Tid er afmærket paa foran angivne Maade, naar Garnet ikke er udsat i rette Tid, naar der benyttes Garn af mindre Størrelse end angivet foran i Stk. 3, eller naar Pladsen rykkes til Siderne.

Er Fortrinsretten til at benytte en Bundgarnsplads fortabt, finder ny Indtagelse af Pladsen Sted paa foran ommeldte Maade og til foran ommeldte Tid. Pladsen kan i det paagældende Aar benyttes af alle og enhver under Iagttagelse af de for Fiskeriets Udøvelse almindelig givne Regler til den nærmest paafølgende 31. December.

I Tilfælde af Brugerens Død bevarer hans Arvinger Fortrinsretten til at benytte Bundgarnspladsen til den nærmest paafølgende 31. December.

§ 6. For at et *Redskab* kan anses for *forsvarligt afmærket*, skal følgende Regler være iagttagne i Farvandene indenfor Skagen:

1. *Bundgarn* skal paa Hovedpælen eller den yderste Pæl i det yderste Garn være forsynet med 2 Flag, et mørkt og et lyst, der hver er 50 Centimeter i Firkant og rager mindst 2,5 Meter over Vandet, og for de i § 13 paabudte Gennemsejlingsaabninger skal Hovedpælen eller den yderste Pæl ved hver Gennemsejlingsaabning være for-

synet med et mørkt Flag, der har en Størrelse af 50 Centi- 31 Marts.  
meter i Firkant og rager mindst 1,5 Meter over Vandet. Nr. 93.  
Bundgarn skal derhos om Natten være forsynede med  
en violet Lanterne paa Hovedpælen, Bundgarnsrækker  
med en violet Lanterne paa den yderste Hovedpæl i  
Rækken.

2. *Aaleruser, Rejeruser, Laksegarn* og deslige Redskaber, som er fastgjort til Pæle, skal paa Hovedpælen eller den yderste Pæl være forsynede med et mørkt Flag, som har en Størrelse af 30 Centimeter i Firkant og rager mindst 1,5 Meter over Vandet.
3. *Ruser*, som ikke er fastgjort til Pæle, skal, naar de sættes spredt, afmærkes hver for sig med opretstaaende Stage uden Topbetegnelse, som rager mindst 1 Meter over Vandet. Sættes Ruserne i Række, kan Afmærkningen indskrænkes til en saadan Stage for hver af de to yderste Ruser i Rækken og en mindre Stage eller en Bøje for hver af de øvrige Ruser. *Smaa Sommeraaleruser* (Aaleruser, hvis største Bøjle er mindre end 75 Centimeter i Diameter) skal i hver Ende af Lænken være afmærket med en Stage mindst 1,5 Meter høj, hvorpaa er anbragt et Flag mindst 30 Centimeter i Firkant.

*Tejner* skal afmærkes med en svømmende Træklods eller Stage uden Topbetegnelse.

4. *Andet faststaaende Redskab*, hvad enten det er bundsat eller flydende, skal afmærkes for hver Ende af Lænken med en Stage, med eller uden Tønde, hvis Top rager mindst 1,2 Meter over Vandet, og mærkes med et Flag, 30 Centimeter i Firkant, for den Ende af Lænken, der staar i Kompassets østlige Halvcirkel (fra Nord gennem Øst til Syd), samt to trekantede, 30 Centimeter lange Flag for den Ende, som staar i Kompassets vestlige Halvcirkel (fra Syd gennem Vest til Nord). Den Stage, der staar i Kompassets nordlige Halvcirkel, skal rage mindst 1,5 Meter over Vandet, og det firkantede, henholdsvis de to trekantede Flag skal være anbragt 30 Centimeter under Stagens Top. Den Stage, der staar i

31 Marts.  
Nr. 93. Kompassets sydlige Halvcirkel, skal rage mindst 1,2 Meter over Vandet og være forsynet med en tværliggende 30 Centimeter lang Liste. Mellem disse Mærker skal anbringes en mindre Stage uden Topbetegnelse eller en Bøje for mindst hver 600 Meter.

5. *Drivvaad* skal ved Sækken være forsynede med Bøjereb og en sortmalet Tønde eller Bøje uden Topbetegnelse. Under Snurrevaadsfiskeri skal der vises Signaler i Overensstemmelse med de til enhver Tid gældende internationale Søvejsregler og de sig dertil sluttende Anordninger.
6. *Drivende eller svajende Redskab* skal ved den faste Ende af Lænken, der er forankret til Bunden eller fastgjort til Baad, afmærkes med en Bøje uden Stage samt ved den frie Ende med en Bøje med Stage, som rager mindst 1,2 Meter over Vandet. Drivende Redskab skal om Natten føre en klar Lanterne paa denne Stage. Svajende Redskab skal føre et trekantet Flag.

I Farvandet omkring Bornholm og Christiansø skal Sættetøve og andre faste Tøve i Tiden fra 1. Maj til 14. August være afmærkede med en 1,5 Meter høj Stage, som bærer et Flag, der er 0,3 Meter i mindste Tværmaal, og som er anbragt paa det yderste Sættetov; naar Garn er udsat fra Sættetovene, skal der desuden paa yderste Bøje være anbragt en violet Lanterne.

7. Intet *Fiskemærke* maa rage højere over Vandet end 2,5 Meter.
8. *Baade*, der ligger med drivende Redskab, skal føre Lanterner saaledes som foreskrevet i de til enhver Tid gældende internationale Søvejsregler.

Fiskerikontrollen kan paabyde, at faststaaende Redskaber, Pæle eller Dele af disse skal paa saadanne Steder, hvor det af Hensyn til Sejladsen efter Kontrollens Skøn maa anses for nødvendigt, om Natten være forsynede med de ovenfor under Punkt 1 ommeldte Lanterner, hvorom fornøden Bekendtgørelse vil være at udstede. Undladelse af at efterkomme et saadant Paabud medfører Strafansvar. Iøvrigt er Undladelse af Afmærkning af Fiskeredskaber efter

Bestemmelserne i nærværende Paragraf vel ikke forbundet 31 Marts med Strafansvar, men udelukker fra at nyde den i denne Nr. 93. Lovs § 4 tillagte Beskyttelse.

§ 7. Retten til Fiskeri med *Aalegaard* tilkommer udelukkende Ejerne af Kysten, enhver ud for sin Grund, forsaavidt ikke andre ifølge særlig Adkomst maatte have erhvervet en Ret, som er til Hinder derfor.

Ved *Aalegaard* forstaas i denne Lov et til *Aalefangst* bestemt Redskab, som bestaar af en eller flere Ruser i Forbindelse med en fra Land ved almindeligt dagligt Højvande udsat Rad (Risgærde, Garn, Tremmeværk og lign.), bestemt til at lede Aalen ind i Ruserne.

*Aalegaardsretten* maa ikke adskilles fra den tilstødende Grund og maa ikke bortlejes for længere Tid ad Gangen end 25 Aar.

Den til Fiskeri med *Aalegaard* berettigede maa, saa vidt hans Ret til Kysten strækker sig, anbringe saa mange *Aalegaard*e, som han finder tjenligt, og føre dem saa langt ud i Søen, som det til Paakendelse af Tvistigheder mellem *Aalegaard*sejere og Fiskere oprettede Nævn tillader, og som han er i Stand til at nedramme sine Pæle, dog ikke uden særlig Adkomst længere end Halvvejen til modsat Kyst og saaledes, at han ikke hindrer Sejladsen i Farvandet.

De foranstaaende Bestemmelser berører ikke den videregaaende Ret til *Aalefiskeri*, der maatte tilkomme nogen ifølge særlig Adkomst.

Retten til Fiskeri i de af Regeringen afhændede Fiskestader berøres ikke af ovenstaaende Bestemmelser, men vedbliver i den Udstrækning, som Adkomstdokumenterne hjemler, dog saaledes, at Ejeren eller Brugeren af disse nyder samme Beskyttelse som *Aalegaard*sejere, forsaavidt angaar Fangsten af Blankaal i Tiden fra 1. August til 30. November.

Den til Fiskeri med *Aalegaard*e berettigede er pligtig til, saafremt han i det paagældende Efteraar vil benytte sin *Aalegaardsret*, inden 1. August at have udsat den yderste Hovedpæl og desuden en af *Aalegaard*ens inderste Pæle, der

31 Marts. tillige med Hovedpælen angiver Aalegaardens Hovedretning, Nr. 93. og inden 10. September at have udsat Rad og Ruser i fiske-dygtig Stand. Hovedpælen skal rage mindst 1,2 Meter over Vandet ved daglig Vandstand og paa Toppen være forsynet med et mørkt Flag. Beskyttelsen for Aalegaardsfiskeriet finder kun Sted, medens Fangstredskaberne er udsat og ikke længere end til 30. November.

Fiskere, som vil sætte Aaleredskaber ved eller ud for den til en Aalegaard rettidig afmærkede eller indtagne Plads, skal inden 1. September tydeligt afmærke — ved Pæl eller Bøje med lyst Flag — Stedet, hvor de agter at anbringe deres Redskaber.

Tvistigheder mellem Aalegaardsejere og Fiskere om, hvor langt Aalegaardsejere maa føre deres Aalegaarde ud, og hvor Fiskere kan sætte eller bruge deres Redskaber uden at skade det af Aalegaardsejere drevne Fiskeri med Aalegaarde, samt om andre Spørgsmaal angaaende Udøvelsen af den Aalegaardsejere efter foranstaaende Bestemmelser tilkommende Ret til Fiskeri med Aalegaarde afgøres af dertil oprettede *Aalegaardsnævn*, hvis Afgørelse kan indankes for et *Aalegaards-Overnævn*.

De af Nævnene eller Overnævnet truffne Afgørelser kan ikke indbringes for Domstolene.

For Staden København og for hver Amsraadskreds oprettes et Aalegaardsnævn, bestaaende af en af Ministeren for Søfart og Fiskeri udnævnt Formand og 2 henholdsvis af Københavns Magistrat og vedkommende Amsraad udnævnte upartiske fiskerikyndige Mænd. For hvert Nævns Vedkommende udnævnes endvidere af Ministeren for Søfart og Fiskeri en Suppleant for Formanden og af Københavns Magistrat eller af vedkommende Amsraad 2 Suppleanter for de af Magistraten eller Amsraadet udnævnte Medlemmer. Samtlige Valg gælder for et Tidsrum af 3 Aar. Begæring om en Sags Indbringelse for Nævnet indsendes til Formanden, der hurtigst muligt fremmer Sagen og fastsætter Tid og Sted for Forretningens Foretagelse. Saafremt ikke mindelig Overenskomst mellem Parterne opnaas, afgør Nævnet hurtigst

muligt Sagen ved Kendelse, der snarest meddeles Par- 31 Marts.  
terne. Nr. 93.

Aalegaards-Overnævnet bestaar af Fiskeridirektøren som Formand og 2 af Rigsdagen valgte Mænd. Rigsdagen vælger endvidere 2 Suppleanter for de af Rigsdagen valgte Mænd. Saavel Medlemmer som Suppleanter skal være fiskerikyndige Mænd, og ingen af dem maa være Medlem af Rigsdagen, Aalegaardsejer eller ernære sig ved Fiskeri. Samtlige Valg gælder for et Tidsrum af 3 Aar. I Tilfælde af Fiskeridirektørens Forfald beskikker Ministeren for Søfart og Fiskeri en Stedfortræder for ham til at varetage de ham som Formand for Overnævnet paahvilende Forretninger. Begæring om Indbringelse af en af et Aalegaardsnævn afsagt Kendelse for Overnævnet indsendes til Formanden for dette. Indbringes Sagen for Overnævnet inden Forløbet af 3 Døgn, efter at vedkommende Part har faaet Meddelelse om den af Nævnet afsagte Kendelse, forbliver de hidtil faktisk bestaaende Forhold uforandret gældende, indtil Overnævnet har afgjort Sagen. Er Sagen ikke inden nævnte Tidspunkt indbragt for Overnævnet, bliver den ved Nævnets Kendelse trufne Afgørelse at følge, og Sagen bliver, forsaavidt den indbringes for Overnævnet, at afvise af dette som for sent indbragt.

Saafernt Nævnet eller Overnævnet paalægger nogen af Parterne at fjerne eller flytte et Redskab eller Dele af dette, bliver der i Kendelsen at fastsætte en Frist, inden hvilken det skal være udført, efter at Kendelsen er forkyndt eller bevislig bragt til den paagældendes Kundskab, samt hvilke Tvangsmidler der skal anvendes. Det kan i Kendelsen bestemmes, at den forurettede selv maa foranstalte Redskabet fjernet eller flyttet paa den modvilliges Bekostning, ligesom der ogsaa kan tilkendes den forurettede Erstatning. Idømte Tvangsmulktter og tilkendt Erstatning kan inddrives ved Udpankning. Tvangsmulktter tilfalder Statskassen.

Er en Sag afgjort af Nævn eller Overnævn, og den atter indbringes for samme, kan Nævnet eller Overnævnet, naar det skønnes, at der ingen Grund har været til paa ny at rejse Sagen, og Omstændighederne iøvrigt taler derfor,

31 Marts. idømmes en Bøde af indtil 100 Kr. for unødigt Trætte. Af  
Nr. 93. Bøden, som kan inddrives ved Udpantning, tilfalder Halv-  
delen Statskassen, medens den anden Halvdel fordeles efter  
de i § 51, 6te Stk., fastsatte Regler.

Naar Nævnet eller Overnævnet anser det for fornødent, kan der, forinden Sagen afgøres, tilkaldes retskyndig og fiskerikyndig Assistance, der dog ikke deltager i Sagens Behandling og Paakendelse, men kun har efter Nævnets eller Overnævnets Bestemmelse at udtale sig skriftlig eller mundtlig over de Punkter, hvorom Erklæring ønskes.

Et Medlem af Nævn eller Overnævn kan ikke fungere, naar han er interesseret i vedkommende Sag eller saa nær beslægtet eller besvogret med nogen af Parterne som Næst-søskendebarn. I Tvivilstilfælde afgøres det af Nævn eller Overnævn, om et Medlem kan fungere.

De nærmere Regler for Nævnets og Overnævnets Forretningsorden fastsættes i en af Ministeren for Søfart og Fiskeri udfærdiget Instruks. Der tillægges Nævnets Medlemmer i Diæter for hver Dag, de er i Funktion eller paa Rejse mindst 8 Timer, 15 Kr., under 8 Timer 12 Kr. samt, naar de giver Møde over 2 Kilometer fra deres Hjem, Godtgørelse for Rejseomkostninger efter Regning eller, hvis egen Befordring benyttes, den for Tjenestemænd til enhver Tid fastsatte Godtgørelse pr. løbende Kilometer. Der tilkommer Overnævnets Medlemmer i Diæter for hver Dag, de er i Funktion udenfor deres Hjem eller paa Rejse mindst 8 Timer, 15 Kr., under 8 Timer 12 Kr. samt Godtgørelse for Befordringsudgifter efter Regning. Endvidere tillægges der hvert af de af Rigsdagen valgte Medlemmer af Overnævnet et Honorar paa 500 Kr. aarlig. De ommeldte Udgifter ved Nævnet og Overnævnet afholdes af Statskassen.

For Nævn og Overnævn autoriserer Ministeren for Søfart og Fiskeri Protokoller, hvori Referat af Sagen og den afsagte Kendelse indføres, og hvoraf Udskrift leveres med sportelmæssig Betaling.

De i Henhold til Lov Nr. 316 om Saltvandsfiskeri af 2. Juni 1917 udnævnte Formænd for Aalegaardsnævnene



tillige med Medlemmerne af disse samt de af Rigsdagen<sup>31</sup> Marts. valgte Medlemmer af Overnævnet og samtlige Suppleanter Nr. 93. vedbliver at fungere ogsaa efter nærværende Lovs Ikrafttræden, og betragtes deres Funktionstid først som udløben ved Udgangen af det Kalenderaar, i hvilket deres Funktionstid efter den dem meddelte Beskikkelse udløber.

De i nærværende Paragraf indeholdte Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse i de sønderjydske Landsdele.

§ 8. Fremkommer der i umiddelbar Forbindelse med Kyst- eller Fjordbred Opvækst af *Siv og Rør*, maa intet for saadan Opvækst skadeligt Fiskeri, saasom med Stangeredskab og Glib, finde Sted i samme.

§ 9. Fiskeri maa ikke udøves paa saadan Maade, at den *frie Sejlads* derved hindres eller vanskeliggøres, eller at Somarker beskadiges eller forrykkes fra deres Plads.

Ligeledes er det forbudt, naar Fiskeri afsluttes eller afbrydes — dog ikke naar Afbrydelsen sker i kortere Tid for Tørring eller Udbedring af Redskab —, at lade de dertil brugte faste Redskaber, Pæle eller Dele af disse henstaa i en saadan Tilstand eller under saadanne Forhold, at der derved efter Fiskerikontrollens Skøn kan afstedkommes Fare for Sejladsen eller Hindring for Udøvelsen af Fiskeri, og Kontrollen kan paalægge vedkommende inden en af Kontrollen fastsat Frist at optage Pælene. *Afbrækkede Pæle* under Vandet skal til enhver Tid straks optages af den, der sidst har brugt Pladsen. Forhindrer Vejret, at de afbrækkede Pæle optages samtidig med Fiskeredskaberne, skal Pælestumperne afmærkes med en Stage med grønt Flag, der rager mindst 1,5 Meter over Vandet, indtil Vejret tilsteder Optagelse. Fiskerikontrollen kan straks lade bortfjerne de afbrækkede Pæle, naar de efter Kontrollens Skøn kan medføre Fare for Sejlads og Menneskeliv. De hertil medgaaede Beløb kan fordres refunderede hos vedkommende Ejer eller Ejere. Beløbene kan inddrives ved Udpantning. Kan Ejeren ikke findes, afholdes Beløbene af Statskassen.

Naar der ved Sejlads eller Ankring tilføjes et forsvarligt afmærket og lovligt staaende Fiskeredskab Skade, paahviler

31 Marts. Ansvarer derfor Skibet, medmindre dets Fører kan godtgøre, Nr. 93. at Skaden er foranlediget ved Nødstilstand eller af anden Grund er ham og Besætningen utilregnelig.

§ 10. Trawlfiskeri er forbudt.

Ved Trawlfiskeri forstås Fiskeri med ethvert Vaadredskab, som fæstet til Baad eller Fartøj, der bevæges fremad ved hvilken som helst Kraft, drages langs Bunden.

Herfra undtages, naar ikke andet er foreskrevet i særlig Lov, Fiskeri med:

- 1) *Skovlvaad* (Skovltrawl, Ottertrawl) med en Maskestørrelse svarende til højst 30 Knuder for hver Meter, og hvis Skovle ikke maaler mere end 1,2 m<sup>2</sup>. Maskestørrelsen maales i strakt Maal, og Maalet paa Skovlene (Længde og Bredde) tages paa det længste og bredeste Sted; der gives intet Afdrag for afrundede Hjørner eller lignende. De til Vaaddets Spredning anvendte Skovle kan anbringes paa en til Vaadsækken eller Vaadarmene fæstnet Hanefodskonstruktion. Disse Vaad maa kun anvendes om Dagen. Ud for de aabne Kyster maa de anvendes, naar der ikke i Vedtægt findes udtrykkeligt Forbud herimod, jfr. dog § 11. I Fjorde, Vige og lignende Indskæringer af Havet, hvis Mundingers Bredde er under 30 Kilometer, samt i de smallere Sunde, er det til enhver Tid forbudt at anvende Skovlvaad, medmindre dette udtrykkelig er tilladt i en for det paagældende Farvand oprettet Vedtægt. I Tvivlstilfælde afgøres det af Ministeren for Søfart og Fiskeri, om Brugen af Skovlvaad er tilladt i et Farvand.
- 2) Smaaredskaber, hvis Fangeaabninger ikke er bredere end 2 Meter, og som udelukkende er bestemte til Fangst af Agn.
- 3) Bomtrawl, dog kun til Brug ud for Jyllands Vestkyst — derunder Graadyb. Bommen maa ikke være over 5 Meter i Længden, og Vægten paa Liget maa ikke overstige 20 Kilogram.
- 4) *Drivvaad* og *Slæbevaad*, der spiles ved Hjælp af Bomme, hvis Længde ikke maa overstige 9 Meter. De til Spiling

af Redskabet anvendte Bomme maa ikke være bestemte 31 Marts. til under Brugen at følge Havbunden. Bommene maa Nr. 93. være saaledes konstrueret, at de ikke ved deres egen Vægt eller ved anbragte Vægte kan bringes under Vandedets Overflade. Bommene kan fæstnes til Vaaddet ved Hjælp af Hanefodskonstruktioner.

Det er i alle Tilfælde forbudt at anvende de under 1)–4) nævnte Vaadredskaber, saaledes at de spiles ud ved anden Baad eller Fartøj.

Overalt paa Søterritoriet, hvor der ikke i særlig Lov eller i Vedtægt findes Forbud derimod, jfr. dog § 11 og Kapitel 2, er det tilladt at drive Snurrevaadsfiskeri, d. v. s. Fiskeri med Vaad, der uden Konstruktion til Spiling (Skovle, Bom og lign.) under Brugen indhives til eet forankret Fartøj, samt Fiskeri med bundsøgende ikke spilede Vaadredskaber, som under Brugen indhives til eet ikke forankret Fartøj eller til Land, og som ikke er belastet med større Vægt end 20 Kilogram. Til Indhivning af Sildevaad maa dog anvendes to Fartøjer, og Bestemmelsen om Vægtbelastning finder ikke Anvendelse paa Sildevaad og paa Vaad, der udelukkende er bestemt til Aalefiskeri.

Skovle og Bomme, der anvendes til Udspiling af Fiske-redskaber, skal være indrettede saaledes, at de saa vidt muligt ikke kan beskadige undersøiske Telegraf- og Telefonkabler.

Brugen af *Aalekam* og *Aalepryne* er forbudt.

Paa *Piglyster* skal der være mindst 16 Millimeters Afstand mellem Flæner og Tunger, midt imellem hvilke kun een Pig maa anbringes. Ministeren for Søfart og Fiskeri kan udstede Forbud mod Benyttelsen af Piglyster i et Farvand, naar Flertallet af de omboende, stemmeberettigede Fiskere, jfr. § 26, fremsætter Begæring derom.

Brugen af *eksploderende* eller *giftige Stoffer* til Fiskeri er forbudt.

§ 11. Brugen af Risgaarde — hvorunder ikke indfattes Aalegaarde — samt af Hestevaad er forbudt.

31 Marts. Ved Hestevaad forstaas Vaad, som trækkes langs Kysten  
Nr. 93. af Heste eller ved mekanisk Kraft.

I Kattegat ud for Jyllands Østkyst fra Skagens gamle Kirke over et med gammel Skagens Baake mod Nord til en Linie fra Ørhage til Griben mod Syd er alt Fiskeri med Vaad, der drages langs Bunden, derfra dog undtaget Fiskeri med Tobisvaad af Lærred samt med Aaledrivvaad og Aaleslæbevaad, forbudt i Tiden fra 1. Maj til 31. Juli indenfor en Afstand af 2 Sømil fra Kysten, udmaalt saaledes, at Grænsen for Vandomraadet overalt kommer til at ligge 1 Sømil indenfor den 3 Sømilegrænse, der for Fiskeriets Vedkommende hævdes som Grænse for dansk Søterritorium. Fra nævnte Vandomraade er dog undtaget Farvandet Øst for Hirtsholmene (Hirtsholm Fyr i misvisende Nord og Syd). Paa det fredede Vandomraade maa i nævnte Tidsrum Makrelvaad, Sildevaad og Snurpenot kun benyttes til Fangst af Stimpfisk. Makrelvaaddene og Sildevaaddene maa intet Sted i Armene i ført Stand være mindre end 2 Meter dybe.

I de Fartøjer, der anvender Aaledrivvaad og Aaleslæbevaad i det fredede Vandomraade, maa ikke findes Rødspætter i Tiden fra 1. Maj til 31. Juli.

§ 12. Uden særlig Adkomst maa intet Fiskeri finde Sted nærmere ved *Aaers, Bækkes og Indvandes* naturlige eller ved Kunst frembragte *Udløb* eller Udmunding i Havet eller Fjordene ved almindeligt dagligt Højvande end 200 Meter, naar Aaen, Bækken eller Indvandet ved Udløbet eller Udmundingen har en Bredde af mindst 2 Meter. I lige Retning udfor Vandløbets eller Indvandets Udløb eller Udmunding skal der altid være uhindret Gennemgang til Fredningsbæltet paa en Strækning, der har en Bredde af mindst samme Størrelse som  $\frac{1}{3}$  af Fredningsbæltets Grænselinie og en Længde af mindst 100 Meter. For Indvandes Vedkommende kan der derhos af Ministeren for Søfart og Fiskeri fastsættes et efter Ministerens Skøn passende Fredningsbælte indenfor Udmundingen.

De i Paragraffens 1ste Stk. nævnte Bestemmelser kommer ogsaa til Anvendelse ved Udløbet eller Udmundingen af

Vandløb, hvis Bredde ved Udløbet eller Udmundingen er 31 **Marts.** mindre end 2 Meter, i den for farvet Laks og Havørred **Nr. 93.** fastsatte Fredningstid.

Iøvrigt maa Fangstredskaber ikke anbringes paa en saadan Maade, at der spærres for Fiskenes Opgang og Nedgang i Aaer, Bække eller Indvande. I Tvivlstilfælde afgør Ministeren for Søfart og Fiskeri, hvilket Sted der skal anses som et Vandløbs eller Indvands Udløbs- eller Udmundingssted ved almindeligt dagligt Højvande. Ministeren for Søfart og Fiskeri kan, hvor Forholdene efter hans Skøn maatte gøre det ønskeligt, fastsætte et større eller mindre Fredningsbælte end foran angivet samt fastsætte anden Retningslinie og anden Længde for den fredede Strækning end ovenangivet og iøvrigt nærmere bestemme Grænsen for denne.

Hvor det begæres af Dansk Fiskeriforening eller Ferskvandsfiskeriforeningen, kan Fastsættelsen af Fredningsbæltet og Gennemgangsarealet til Fredningsbæltet henvises til et Nævn, hvori hver af Foreningerne har Ret til at lade sig repræsentere ved to Medlemmer, medens Ministeren for Søfart og Fiskeri udpeger et femte Medlem, der fungerer som Nævnets Formand. Hvis Nævnets Afgørelse ikke indeholder Bestemmelser, der strider mod gældende Love, Bekendtgørelser m. m., vil den være at stadfæste af Ministeren for Søfart og Fiskeri. Foreningerne afholder selv Udgifterne ved deres Repræsentanters Deltagelse i Nævnets Arbejde. Nævnets Afgørelse kan først ændres, naar der er forløbet fem Aar efter Stadfæstelsen.

I og ved *Fjordens Udmunding* i Havet kan der af Ministeren for Søfart og Fiskeri fastsættes et Fredningsbælte, indenfor hvilket Fangstredskaber ikke maa bruges. Fredningsbælte kan fastsættes saavel indenfor som udenfor Udmundingen. For Ringkøbing og Nissum Fjorde skal der, naar Udløbet er aabent, være et saadant Fredningsbælte paa 750 Meter. Dog skal det, naar Makrelstimer viser sig, være tilladt i Tiden fra 1. August til 30. September at fange Makrel paa det fredede Areal paa Betingelse af, at der, naar saadant Fiskeri paabegyndes, uopholdelig gøres Anmeldelse derom til

31 Marts. Fiskerikontrollen, samt at al Fisk af anden Art end Makrel, Nr. 93. der fanges med det benyttede Redskab, ikke ilandbringes, men snarest og saa vidt muligt i levedygtig Stand udsættes i Havet.

§ 13. Hvor ikke anden særlig Adkomst haves, eller hvor der ikke ved Vedtægt er truffet særlig Overenskomst herom, gælder følgende Regler for *Afstanden mellem Fiske-redskaber* i Brug:

*Bundgarn*, hvis Længde er Afstanden mellem Hovedpælen og den inderste Radpæl, skal paa de aabne Kyster sættes i en Afstand af 565 Meter til Siden og i Fjorde, Vige og lignende Indskæringer fra Havet samt i de smallere Sunde i en Afstand af 280 Meter til Siden. Sideafstanden maaes mellem Radenes Midtpunkter. Hvor *Bundgarn* paa Grund af Kystens Form ikke staar i samme Kompasretning, maa Hovedpælene ikke staa hinanden nærmere end  $\frac{1}{4}$  af de to nærmeste *Bundgarns* Længder tilsammentagne. Sættes et *Bundgarn* udenfor anden Mands *Bundgarn*, skal der være en Afstand af mindst 20 Meter mellem det yderste *Garns* inderste Radpæl og det inderste *Garns* Hovedpæl, og derhos skal, hvor Afstanden mellem de nævnte Pæle er under 190 Meter, det yderste *Bundgarn* sættes i samme Kompasretning som det inderste. De anførte Afstande mellem *Bundgarn* maa ikke overskrides paa Steder, hvor flere Fiskere ønsker at indtage *Bundgarnsplads*, og Forholdene iøvrigt egner sig for Anbringelse af flere *Garn* eller af Rækker af *Garn* indenfor disse Afstande. I Tvivlstilfælde kan det efter Fiskernes Begering afgøres af Fiskerikontrollen, om Forholdene kræver større Afstande mellem *Garnene*.

Hvor der udsættes Rækker af *Bundgarn*, skal der for hvert andet *Garn* regnet inde fra Kysten holdes aaben til Gennemsejling en Plads af en Bredde paa mindst 20 Meter, hvor intet Fiskeredskab maa udsættes eller Vaaddræt finde Sted.

Redskaber, der er tjenlige til Fangst af Stimpfisk, herfra dog undtaget Sildegarn og Makrelgarn, skal holdes i Afstand fra udsatte *Bundgarn* efter samme Regler som foran fastsat

for Bundgarn indbyrdes. Silde- og Makrelgarn skal paa de 31 Marts. aabne Kyster holdes i en Afstand af 150 Meter, i Fjorde og Vige og lignende Indskæringer fra Havet samt i de smallere Sunde i en Afstand af 100 Meter, og alle andre Redskaber skal overalt holdes i en Afstand af 40 Meter fra Bundgarn og deres faste Dele (Ring, Forgaard, Rad). Krabber og anden Forankring, der føres længere ud fra Pælene end 3 Gange Vanddybden, skal afmærkes med Bøjer. Ved Stimpfisk forstaas her Sild, Hornfisk og Makrel. Nr. 93.

Sideafstanden mellem bundgarnslignende Ruseredskaber eller ligeartede Redskaber, der er indrettede til at klæde Vandskorpen (Ovenvandsruser), og mellem saadanne Redskaber og Bundgarn, skal være mindst 250 Meter. Sættes bundgarnslignende Ruseredskab udenfor anden Mands Bundgarn eller bundgarnslignende Ruseredskab, eller sættes Bundgarn udenfor saadant Redskab, skal de samme Regler være gældende som for Bundgarn fastsat.

For *andre Redskaber* gælder følgende indbyrdes Afstandsbestemmelser:

Intet Redskab maa komme en allerede udsat Ruse, Ruserække eller lignende Redskab nærmere end dets egen eller de allerede udsatte Redskabers Længde. Ruser, Ruserækker eller lignende Redskaber maa heller ikke komme allerede udsatte Nedgarn, Krogeliner og lignende opankrede Redskaber nærmere end deres egen Længde. Beskyttelsen gaar dog i intet Tilfælde ud over 50 Meter, selv om Redskabet, hvorefter Afstanden beregnes, er længere.

Fiskeredskaber, der uberettiget sættes andre udsatte Redskaber nærmere end ovenfor angivet, kan efter derom fremsat Begæring straks foranlediges fjernet af Fiskerikontrollen. Ansvar for det fjernede Redskab, indtil dets Afløvelse til Ejeren, og andet ved Redskabets Bortfjernelse eventuelt opstaaet Ansvar paahviler den, der har forlangt Redskabet fjernet, ligesom denne ogsaa skal afholde Omkostningerne ved Bortfjernelsen af Redskabet mod Ret til at holdes skadesløs af Ejeren eller Brugeren af dette.

For Krogeliner, Nedgarn, Drivgarn, Vaad, Stangered-

31 Marts. skaber og lignende Smaaredskaber gælder ingen indbyrdes Nr. 93. Afstandsbestemmelser.

§ 14. *Fisk og Hummer under de i denne Lov eller i Henhold til dens Bestemmelser fastsatte Mindstemaal og fredede Fiskearter eller Krebsdyr i de fastsatte Fredningstider maa ikke ilandbringes, dræbes, sælges eller haves til Salg, holdes om Bord, opbevares, udbydes eller bringes fra Sted til andet. Undermaalsfisk og fredede Fisk skal genudsættes i Havet saavidt muligt i levedygtig Stand. Ilanddrages ved Vaadfiskeri Fisk, som ikke maa ilandbringes, skal de straks atter udsættes i Havet. Ministeren for Søfart og Fiskeri kan dog tillade Fangst og Ilandbringelse af fredede Fiskearter og Krebsdyr i Fredningstiden, men kun til Udklækningsanstalters Forsyning med befrugtet Rogn og iøvrigt paa de Betingelser, som Ministeren for Søfart og Fiskeri maatte anse for nødvendige og af ham fastsættes. Ligeledes kan Ministeren for Søfart og Fiskeri tillade, at Fisk, der er benyttede til Udklækningsanstalters Forsyning med befrugtet Rogn, maa i Fredningstiden af disse Anstalter sælges og forsendes direkte til Udlandet paa nærmere af Ministeren for Søfart og Fiskeri fastsatte Vilkaar. Overtrædelse af disse Vilkaar straffes med Bøder ikke under 400 Kr., hvorhos Tilladelsen til Eksport i Fredningstiden bortfalder.*

Fisk og Krebsdyr, for hvilke der er fastsat Fredningstid, og som er fanget inden Fredningstidens Indtræden, kan sælges og forsendes indenfor Landets Grænser 24 Timer efter Fredningstidens Indtræden og forsendes direkte til Udlandet 6 Dage efter Fredningstidens Indtræden. Nærmere Bestemmelser om Salget og Forsendelsen kan fastsættes af Ministeren for Søfart og Fiskeri.

Modtageren af en Sending Fisk eller Krebsdyr, hvori forefindes Fisk eller Hummer under det fastsatte Mindstemaal eller fredede Fiskearter eller Krebsdyr, kan fri sig for Ansvar, naar han umiddelbart efter Modtagelsen derom gør Anmeldelse til Tilsynet, jfr. § 46, og opgiver Afsenderens Navn og Adresse samt derhos afleverer den ulovlige Fangst efter Tilsynets nærmere Bestemmelse.



§ 15. For Fisk af nedennævnte Arter fastsættes følgende *Mindstemaal*: 31 Marts. Nr. 93.

	Fra Snude- spids til Halefinnens Spids (Totallængde)	Fra Snude- spids til Halerod
	Millimeter	Millimeter
Rødspætte (Pleuronectes platessa L.)	257	ca. 210
Pighvarre (Bothus maximus L.)...	325	- 270
Slethvarre (Bothus rhombus L.) ..	295	- 240
Tunge (Solea vulgaris Quensel) ...	245	- 210
Skrubbe (Pleuronectes flesus L.) ..	220	- 180
Aal (Anguilla vulgaris, Turton) ...	340	- 335
Laks (Salmo salar L.) .....	370	- 330
Havørred (Salmo trutta L.) .....	370	- 330
Regnbueørred (Salmo iridea Gibb) .	370	- 330
Helt (Coregonus lavaretus L.) ....	300	- 250
Snæbel (Coregonus oxyrhynchus L.)	300	- 250
Gedde (Esox lucius L.) .....	400	- 340
Torsk (Gadus callarias L.).....	275	- 250

*Laks og Havørred* i Yngledragt (farvet Laks og Havørred) skal være *fredede* i Tiden fra 1. November til 31. December.

*Aalekvabber* skal være *fredede* i Tiden fra 1. Oktober til 31. Januar, dog maa *Aalekvabber*, der er 150 Millimeter og derunder, i nævnte Fredningstid fanges og ilandbringes til Brug som Agn.

For Sømos og Koralmos kan Ministeren for Søfart og Fiskeri fastsætte særlig Fredningstid indenfor Tidsrummet 1. April—31. August.

*Ising, Stenbider, Kutling, Brisling og Aalekvabber* maa ikke anvendes til Gødning eller Svineføde og *Sild* ikke til Gødning. Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for industriel Udnyttelse af disse Fiskearter. I særlige Tilfælde kan Ministeren for Søfart og Fiskeri give Tilladelse til, at *Sild* anvendes til Gødning.

Paa de *aabne Kyster paa Jyllands Vestkyst* fra Tversted

31 Marts. Baake til Blaavandshuk er det tilladt at ilandbringe Undermaalsfisk med Undtagelse af Laks og Ørred, men kun til Brug som Agn.

Til *Esbjerg, Ringkøbing, Lemvig og Thyborøn Havne* samt paa *Vesterhavets Kyster* og i de paa disse Kyster beliggende Havne Syd for Tversted Baake er det tilladt at indbringe Rødspætter, der er fanget i Nordsøen, til et Mindstemaal af 225 Millimeter Totallængde i Tiden fra 1. Oktober til 28. (29.) Februar og til et Mindstemaal af 240 Millimeter Totallængde i den øvrige Del af Aaret til Forsendelse direkte til Udlandet, hvorom nærmere Bestemmelser kan fastsættes af Ministeren for Søfart og Fiskeri.

Paa Bornholm og Christiansø er det tilladt at ilandbringe Rødspætter, Skrubber, Torsk og Pighvarrer, der er fanget i Farvandet omkring Øerne, Rødspætter til et Mindstemaal af 220 Millimeter Totallængde, Torsk til et Mindstemaal af 255 Millimeter Totallængde og Pighvarrer til et Mindstemaal af 160 Millimeter Totallængde, dog kun til Forbrug paa Øerne eller til Forsendelse direkte til Udlandet, hvorom nærmere Bestemmelser kan fastsættes af Ministeren for Søfart og Fiskeri.

Ved Vedtægt kan de i denne Paragraf fastsatte Mindstemaal forhøjes, men ikke nedsættes, og de i Paragraffen fastsatte Fredningstider udvides, men ikke forskydes eller forkortes.

Ministeren for Søfart og Fiskeri kan efter indhentet Erklæring fra Dansk Fiskeriforening, hvor Forholdene efter hans Skøn gør det fornødent, nedsætte de ovennævnte Mindstemaal for Pighvarre, Skrubbe og Aal, for Aalens Vedkommende dog ikke under 295 Millimeter Totallængde, samt i Tilfælde af Nedsættelse af Mindstemaalene foreskrive særlige Bestemmelser for Fiskens Opbevaring, Forsendelse, Forhandling m. m.

§ 16. For *Hummer* fastsættes et Mindstemaal af 185 Millimeter, regnet fra Spidsen af Pandehornet til Svømmeviftens Rod. Ved Vedtægt kan dette Mindstemaal forhøjes, men ikke nedsættes.

§ 17. Regeringen bemyndiges til med andre Lande at 31 Marts. afslutte Overenskomster om Fastsættelse af fælles Frednings- Nr. 93. bestemmelser for Fisk, Hummer m. m., hvorved de i denne Lov fastsatte Mindstemaal og Fredningstider kan ændres. De nærmere Bestemmelser til Gennemførelse af saadanne Overenskomster træffes ved kongelig Anordning.

§ 18. Bestemmelserne i denne Lov eller i de for Fiskeriet oprettede Vedtægter skal ikke være til Hinder for de ved Statens Foranstaltning iværksatte eller af Staten godkendte *Undersøgelser paa Fiskeriomraadet*. Ministeren for Søfart og Fiskeri kan, naar det efter hans Skøn af Hensyn til saadanne Undersøgelser gøres fornødent, midlertidig forbyde Fiskeri — helt eller delvis — paa mindre Strækninger af Soterritoriet, forsaavidt særlig Ret til Fiskeri ikke er til Hinder herfor.

§ 19. Ret til Brug af de Staten tilhørende Bundgarnstader eller Sildevaaddrætsteder saavel i Limfjorden som andensteds kan ikke fremtidig indrømmes af Regeringen, og de bestaaende opretholdes kun til Forpagtningens Udløb. Denne Bestemmelse kommer ikke til Anvendelse paa de Bundgarnstader og Sildevaaddrætsteder, der er henlagte til Embeder.

§ 20. Forsaavidt en Kommunalbestyrelse finder, at Anlægget af en eller flere offentlige *Stier eller Veje*, der fører til almindelige *Landingspladser* for Fiskere, er i den Grad fornødent, at det almene Vel maa siges at kræve slige Anlæg, kommer henholdsvis Reglerne i Lov angaaende Gangstier i offentlige *Øjemed* af 4. Juli 1850 og i Lov angaaende Forpligtelse til Jords Afgivelse til offentlige Biveje af 20. August 1853 til Anvendelse herpaa.

§ 21. Hvor det formenes Fiskerne at bruge Strandbredden til Ophaling af deres Baade og til Tørreplads for deres Garn, og mindelig Overenskomst derom ikke opnaas, kan de forlange Spørgsmaalet, om og hvor en passende *Ophalings- og Tørreplads* kan anvises enten paa den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred eller, hvor en saadan ikke findes, andetsteds i Nærheden af Stranden, afgjort paa deres Bekostning ved 3 dertil af Retten udmeldte uvildige

31 Marts. Mænd, hvoraf mindst den ene skal være fiskerikyndig. Ved  
Nr. 93. Sagens Afgørelse skal det tages under Overvejelse, om der  
efter de forhaandenværende Omstændigheder er tilstrækkelig  
Anledning til at opfylde Fiskernes Begæring imod vedkom-  
mende Ejers eller Brugers Villie, og iagttages, at Afsavnet  
af den Plads, der anvises Fiskerne, ikke forvolder dens Ejer  
eller Bruger større Skade eller Ulempe end uundgaaelig for-  
nødent, og navnlig, at Plads ingen Sinde anvises i nogens  
Gaardsplads, Have, indhegnet Lystskov eller lignende Steder.  
Iøvrigt vil det ved Anvisning af Pladsen være at iagttage,  
at denne kommer til at ligge saa nær som muligt ved den  
stedlige Havn eller Landingsplads. Baade Ejer og Fiskere er  
berettigede til at forlange, at Pladsen skal indhegnes efter  
Hegnssynsmændenes Anvisning. Er Hegnet ikke opført efter  
disses Anvisning og vedligeholdt i forsvarlig Stand, kan  
Ejeren ikke tilpligtes at erstatte det Tab, hans løsgaaende  
Husdyr foraarsager paa Baad og Redskab. Bekostningen ved  
Indhegningen paahviler Fiskerne. Erstatningen for Pladsen  
fastsættes, i Mangel af mindelig Overenskomst, for 5 Aar  
ad Gangen af de af Retten udmeldte uvildige Mænd. Er-  
statningens Beløb udredes aarlig forud, forinden Pladsen maa  
tages i Brug. Enhver, som deltager i Erstatningens Ud-  
redelse, er berettiget til at bruge Pladsen. I Tilfælde, hvor  
det maa skønnes, at Afsavnet af den udyrkede og for Græs-  
vækst blottede Strandbred ikke forvolder Ejeren eller Bru-  
geren Skade eller Ulempe, bliver ingen Erstatning at til-  
kende. Er nogen af Parterne utilfreds med den truffne Af-  
gørelse, kan vedkommende inden 4 Uger efter Kendelsens  
Afsigelse forlange udmeldt det dobbelte Antal uvildige Mænd,  
hvoraf mindst 2 skal være fiskerikyndige, og ved hvis Ken-  
delse Sagen endeligt afgøres. Ved Kendelsen bliver at be-  
stemme, hvem der skal bære Omkostningerne. Disse kan  
paalægges en af Parterne eller fordeles mellem begge Parter.  
Ikendte Omkostninger vil være at udrede 15 Dage efter  
Kendelsens Forkyndelse og kan inddrives ved Udpantning.  
Naar 5 Aar er forløbet, efter at de foran nævnte Sager sidst  
er blevet afgjort ved uvildige Mænds Skøn, skal det staa

saavel Ejeren som Fiskerne eller andre deri interesserede frit for paa samme Maade at kræve Spørgsmaalet afgjort paa ny. 31 Marts.  
Nr. 93.

§ 22. *Tjørn og andre Busk- eller Trævækster* maa ikke udkastes i Vandet eller henlægges paa Strandbredden paa saadanne Steder, at Bortskylning kan finde Sted, og skal i Tilfælde af Anvendelse af Kystsikring altid forsvarlig fastgøres. Hegn af Pigtraad maa ikke sættes længere ud end til daglig Vandstandslinie; ej heller maa Affald, der gør Bundforholdene usikre for Fiskeredskaber, udkastes i Vandet, saaledes at der derved kan lægges Fiskerne Hindringer i Vejen for Udøvelsen af deres Erhverv.

§ 23. Enhver, der føler sig brøstholden ved, at der fra Landbrug, Mejerier, Sygehuse, Vaskerier, Gasværker, Fabrikker, Slagterier eller andre Anlæg eller fra Byer udkastes eller udledes Stoffer af en saadan Beskaffenhed og i saadan Mængde, at Fiskeriet derved kan skades i væsentlig Grad, eller Opbevaring af levende Fisk, hvor saadant finder Sted, derved kan umuliggøres, kan indbringe Sagen for en Landvæsenskommission, der, naar Klagen findes berettiget, efter Forholdenes Natur og indenfor rimelige Grænser ved Kendelse kan paalægge de nævnte Virksomheder eller vedkommende kommunale Bestyrelser inden en af Landvæsenskommissionen fastsat Frist at træffe Foranstaltninger, sigtende til at fjerne de paaklagede Ulemper, dog at Anlæg af Ledninger, der af Sundhedskommissionen anses for nødvendige i sanitær Henseende, eller som ikke uden uforholdsmæssig store Bekostninger kan gives andet Udløb, nyder Fortrinet for Fiskeriets Interesser. Enhver, der har givet Møde for Landvæsenskommissionen og er interesseret i Sagen, har Ret til at paaanke Kendelsen for Overlandvæsenskommissionen. Med Hensyn til Sagens Indankning og dens Behandling saavel for Landvæsenskommissionen som for Overlandvæsenskommissionen forholdes efter Reglerne i Lov om Landvæsenskommissioners og Overlandvæsenskommissioners Sammensætning og Forretningsgang m. m. af 30. December 1858.

Landvæsenskommissionen og Overlandvæsenskommis-

31 Marts. sionen skal antage fiskerisagkyndig Medhjælp, der skal del-  
Nr. 93. tage i Behandlingen af Sagen, men ikke deltager i Afsigelsen af de paagældende Kommissioners Kendelser. Den sagkyndige Medhjælps Honorar fastsættes af Kommissionen og henregnes til Sagens Omkostninger.

§ 24. Ved *Tidsangivelser* i denne Lov medregnes saavel den førstnævnte som den sidstnævnte Dag.

§ 25. Ministeren for Søfart og Fiskeri træffer Bestemmelse om, hvorledes de i Henhold til denne Lov udstedte Forbud, stadfæstede Vedtægter m. m. vil være at bekendtgøre.

§ 26. *Stemmeberettigede Fiskere* efter denne Lov er Fiskere, der er fyldt 21 Aar, som driver og i mindst 2 Aar har drevet Fiskeri som Erhverv, og for hvis Vedkommende efter Kommunalbestyrelsens Skøn mindst  $\frac{3}{5}$  af deres Aarsindtægt ved personlig Virksomhed skyldes Fiskeri.

Inden Kommunalbestyrelsen afgiver sit Skøn, vil der af Kommunalbestyrelsen være at indhente en Erklæring fra den stedlige Fiskeriforening, hvor en saadan findes.

§ 27. Tilladelse til Fangst, Ilandbringelse, Forsendelse og Salg af Fiskeyngel og Sættefisk til Indplantning i salte eller ferske Vande kan gives af Ministeren for Søfart og Fiskeri under Hensyntagen til de lokale Forhold paa de Steder, hvor Fiskeyngelen skal indfiskes. Indfiskningen og Indplantningen, som skal foregaa under Fiskerikontrollens Tilsyn og efter dens Anvisning, kan ske uden Hensyn til Forbudsbestemmelser i gældende Fiskerilove og i de for Fiskeriet oprettede Vedtægter og Regulativer.

Til *Indplantning* af Fiskeyngel og Sættefisk i salte og i ferske Vande samt til *Udklækning* af Fiskeyngel kan der af Ministeren for Søfart og Fiskeri af Statskassen anvendes et Beløb, der fastsættes paa de aarlige Finanslove. For de Vande, hvor Indplantning af Fiskeyngel finder Sted, kan Ministeren for Søfart og Fiskeri træffe særlige Bestemmelser for Fiskeriets Udøvelse og for Fredning af den indplantede Fisk, derunder udstede helt eller begrænset Forbud imod Brug af Flynder-, Torske- eller andre Vaad og forhøje de almindelige Mindstemaal.

Ministeren for Søfart og Fiskeri kan endvidere fastsætte 31 Marts. saavel Regler, hvorefter de, der driver Fiskeri i det paa- Nr. 93. gældende Vand, skal afgive statistiske Oplysninger om Udbyttet af det Fiskeri, der drives i dette Vand, særligt af de udsatte Fiskearter, som særlige Kontrollbestemmelser for dette Fiskeri.

---

#### K a p i t e l 4.

##### Kontrollbestemmelser.

§ 46. *Tilsynet* med Overholdelse af Bestemmelserne i denne Lov og de i Henhold til samme givne Forskrifter og udstedte Forbud samt med Overholdelse af Bestemmelserne i de for Fiskeriet oprettede Vedtægter paahviler dels Politiet, dels en særlig dertil ansat med Politimyndighed udrustet Fiskerikontrol, samt de Kontrollen underlagte Fiskerifogder og Opsynsmænd, jfr. §§ 48 og 49.

De ved Fiskerikontrollen ansatte Tjenestemænd samt Fiskerifogder og Opsynsmænd har i deres Bestillings Udøvelse samme Myndighed og nyder samme Beskyttelse som Politiets Betjente.

Politiet og Fiskerikontrollen har Adgang til ethvert Lager og Udsalg af Fisk samt til at undersøge Fiskeforsendelser.

§ 47. *Fiskerikontrollen* ledes af Fiskeridirektøren. Ved Fiskerikontrollen ansættes under Fiskeridirektøren et ved de aarlige Normeringslove og Finanslove bestemt Antal Kontrollører, Assisterer, Betjente og Maskinmestre samt endvidere et ved de aarlige Finanslove bestemt Antal Medhjælpere.

Tjenestemænd ved Fiskerikontrollen skal saavidt muligt udnævnes blandt dertil egnede Fiskere eller særlig med Fiskeriet kyndige Mænd.

§ 48. Til Medhjælp ved Tilsynet med Overholdelsen af de for Limfjorden gældende Bestemmelser, jfr. Kapitel 2, og af de i Vedtægter givne Bestemmelser, jfr. Kapitel 3, kan der ansættes *Fiskerifogder*. Ministeren for Søfart og Fiskeri træffer Bestemmelse, om og paa hvilke Steder der skal an-

31 Marts. sættes Fiskerifogder, hvis Lønning fastsættes paa Finans-Nr. 93. loven. Lønningerne afholdes af Statskassen. Fiskerifogderne underlægges Fiskerikontrollen og forsynes af denne med et passende Tegn til Hjemmel for den dem overdragne Myndighed, hvilket Tegn de altid skal have hos sig, naar de er i Bestillings Udøvelse. Fiskerifogder skal saa vidt muligt udnævnes blandt dertil egnede Fiskere.

§ 49. De kommunale Bestyrelser kan udnævne og lønne en eller flere af Kommunens Beboere, som dertil er villige, til at føre Tilsyn med Overholdelsen af denne Lovs Forskrifter. Om disse *Opsynsmænds* Udnævnelse gøres Anmeldelse til Fiskeridirektøren, hvis Godkendelse af Udnævnelsen skal foreligge, forinden Opsynsmændene kan træde i Funktion. Opsynsmændene underlægges Fiskerikontrollen og forsynes af denne med et passende Tegn til Hjemmel for den dem overdragne Myndighed, hvilket Tegn de altid skal have hos sig, naar de er i Bestillings Udøvelse. Gør nogen Opsynsmand sig skyldig i Misbrug af den ham overdragne Myndighed, eller viser han for øvrigt utilbørligt Forhold, kan Fiskeridirektøren eller vedkommende Politimester forlange ham afskediget.

§ 50. Fiskerikontrollen og de denne underlagte Fiskerifogder og Opsynsmænd er forpligtede til i Tilfælde af Uenighed mellem Fiskere indbyrdes eller mellem Fiskere og andre vedrørende Forhold, der falder ind under denne Lov, at mægle mellem Parterne, naar disse fremsætter Begæring derom.

Ministeren for Søfart og Fiskeri træffer i en af ham given Instruks de nærmere fornødne Bestemmelser om Fiskerikontrollens Organisation samt om Fiskerikontrollens, Fiskerifogdernes og Opsynsmændenes Virksomhed og Pligter.

## K a p i t e l 5.

### Straf og Paatale.

§ 51. *Overtrædelse* af Forbudet i § 10, 1ste Stk., mod Trawlfiskeri *straffes* med Bøder ikke under 500 Kr., der, forsaavidt Fiskeriet er drevet fra Fartøj paa mindre end



50 Tons Brutto, kan nedsættes til 100 Kr. Ved Straffens 31 Marts.  
Fastsettelse vil der som skærpene Momenter være at tage Nr. 93.  
Hensyn til, om det ulovlige Trawlfiskeri er foregaaet med  
Motor- eller Dampkraft. For ulovlig Brug af de i § 10, 3die  
Stk., under Nr. 1 omhandlede Redskaber kan Bøden dog  
nedsættes til 50 Kr.

For Overtrædelse af den i § 1, 6te Stk., ommeldte Anordnings Forskrifter kan i Anordningen fastsættes Bøder ikke under 50 Kr.

Ulovligt Fiskeri paa Steder eller til Tider, hvor den paagældende Art af Fiskeri er forbudt, og Overtrædelser af Bestemmelserne i § 14 straffes med Bøder paa mindst 20 Kr. Undermaalsfisk, der er i levedygtig Stand, bliver at beslaglægge og udsætte i frit Vand. Død Undermaals-Fisk bliver at beslaglægge og tilintetgøre, dersom den ikke kan finde Anvendelse i veldædigt Øjemed.

Overtrædelser af de øvrige i denne Lov og de i Henhold til dens Bestemmelser givne Forskrifter og udstedte Forbud og af Bestemmelserne i de oprettede Fiskerivedtægter samt Forstyrrelse af Fredlysningsmærker, anbragte i Henhold til Bestemmelser i nærværende Lov eller i Henhold til Bestemmelser i Fiskerivedtægter, straffes med Bøder ikke under 50 Kr. Med lige Straf anses den, som uberettiget fisker paa et Sted, hvor anden Mand er eneberettiget enten til Fiskeri i det hele eller til den paagældende Art af Fiskeri.

Er Forseelsen begaaet med Forsæt samt i Gjentagelsestilfælde fordobles de ovenfor fastsatte Minimumsbøder.

*Halvdelen af alle de i denne Lov fastsatte Bøder* tilfalder Statskassen. *Halvdelen af de i denne Lov fastsatte Bøder* for Overtrædelse af Bestemmelserne i § 1 og af Bestemmelser i kongelige Anordninger, udfærdigede i Henhold til § 1, sidste Stykke, og for Overtrædelse af Forbudet i § 10, 1ste Stk., mod Trawlfiskeri tilfalder, saafremt der i det Amt, indenfor hvis Omraade Forseelsen er begaaet, findes en for Fiskere og deres efterladte oprettet Understøttelsesforening, hvoraf alle Fiskere indenfor Foreningens Omraade har Adgang til at kunne blive Medlemmer, og som har bestaaet mindst

31 Marts. 1 Aar, denne Forening eller, hvis en saadan Amtsforening Nr. 93. ikke findes, »Dansk Fiskeriforenings Hjælpefond«. Halvdelen af Bøder for Overtrædelser af andre Bestemmelser i Loven tilfalder de for Fiskere og deres efterladte oprettede stedlige Understøttelsesforeninger, forsaavidt saadanne findes oprettede indenfor Omraadet af den Retskreds, hvori Forseelsen er begaaet, og forsaavidt alle stedlige Fiskere har Adgang til at blive Medlemmer af vedkommende Understøttelsesforening, og denne har bestaaet mindst 1 Aar. Saafremt der ikke er oprettet saadanne stedlige Understøttelsesforeninger, tilfalder Halvdelen af Bøderne Amtsforeningen eller, hvis en saadan ikke findes, »Dansk Fiskeriforenings Hjælpefond«. Ophæves »Dansk Fiskeriforenings Hjælpefond«, eller ændres Fondens Statutter, saaledes at der ikke kan ydes Tilskud til Fiskere eller deres efterladte i hele Landet, bestemmes det ved kongelig Resolution, hvorledes den Fonden tillagte Halvdel af Bøderne skal anvendes.

Dersom Overtrædelserne bestaar i Brug af et Fiskeredskab, hvis Benyttelse er forbudt paa dansk Søterritorium, bliver Redskabet samt hele den i Redskabet og i Fartøjet værende Fangst at konfiskere. Dersom Overtrædelserne bestaar i Brug af et Fiskeredskab i et Farvand, i hvilket det til enhver Tid eller paa den Tid, paa hvilken Fiskeriet finder Sted, er forbudt at bruge Redskabet, eller dersom Fiskeredskabet anvendes paa en Maade, der ikke er tilladt i paagældende Farvand paa vedkommende Tidspunkt, bliver hele den i Redskabet og i Fartøjet værende Fangst og i Gentagelsestilfælde tillige det benyttede Redskab at konfiskere. Fangsten skal, saafremt den er i levedygtig Stand, i alle Tilfælde saavidt muligt udsættes i frit Vand. Er Fangsten ikke i levedygtig Stand, skal den anvendes i veldædigt Øjemed eller tilintetgøres. Konfiskation skal ogsaa finde Sted, naar Sagen afgøres ved Vedtagelse af en Bøde inden Retten. Kan det benyttede Redskab eller Fangsten ikke tilvejebringes, bliver der at tilsvare et Beløb af samme Størrelse som Værdien. I Vandet udsatte forbudte Redskaber kan bortfjernes af Tilsynet og

skal, hvis Ejermændene efter foretagen Politiundersøgelse 31 Marts. ikke kan findes, konfiskeres ved Retskendelse. Nr. 93.

Overtrædelse af denne Lovs § 1, 2det og 4de Stk., medfører foruden Straf af Bøder, som ovenfor fastsat, Konfiskation af hele den ombordværende Fangst samt af de til Fiskeri paa Søterritoriet benyttede Redskaber med tilhørende Slæbetrosser.

Konfiskerede Redskaber bliver at bortsælge til Fordel for Statskassen eller at gøre ubrugelige til Fiskeri.

Undladelse af at efterkomme et af Fiskerikontrollen i Henhold til Lovens § 9 givet Paabud om at fjerne efterladte Pæle og Pælerester medfører foruden Straf af Bøder som foran nævnt, at den paagældende under en af Retten fastsat fortløbende Bøde kan tilpligtes at optage Pælene.

Naar fremmede Fartøjer opbringes for ulovligt Fiskeri paa dansk Søterritorium, kan der søges Fyldestgørelse i Fartøjerne med samtlige Redskaber for Bøder og Omkostninger; Fartøjerne med Redskaber bliver derfor ved Retskendelse at beslaglægge, indtil Sagen er endt. Lignende Bestemmelser kan fastsættes i den i § 1, 6te Stk., ommeldte Anordning.

§ 52. Den, der uberettiget tilegner sig Fisk i anden Mands Redskab, Fartøj, Hyttfad eller andet Opbevaringssted, straffes for *Tyveri* efter den til enhver Tid gældende almindelige Straffelovgivning.

§ 53. Den, som uberettiget har fisket paa Steder, hvor anden Mand er eneberettiget til Fiskeri i det hele eller til den paagældende Art af Fiskeri, skal *erstatte* den fiskeriberettigede al den *Skade*, som denne derved maatte have lidt, og er forpligtet til at taale, at den fiskeriberettigede fjerner de uberettiget brugte Fiskeredskaber og tilegner sig Fangsten.

§ 54. Overtrædelser af Bestemmelserne i §§ 4, 1ste, 2det og 3die Stk., 7, 8, 9, 3die Stk., og 13 med Undtagelse af Paabudet om at holde Plads aaben til Gennemsejling i Bundgarnsrækker samt Overtrædelser af Bestemmelserne i § 21 paatales af den eller de private forurettede og forfølges

31 Marts. overensstemmende med Reglerne om den borgerlige Retspleje. Overtrædelser af Lovens øvrige Bestemmelser og af de i Henhold til Loven givne Forskrifter og udstedte Forbud samt Overtrædelser af Bestemmelserne i de oprettede Fiskerivedtægter paatales af det offentlige.

§ 55. Er der ved en Overtrædelse, som er Genstand for privat Forfølgning, af den paagældende tillige begaaet en Forseelse, der efter denne Lov bliver at forfølge af det offentlige, staar det den private frit for at begære Sagen i det hele forfulgt af det offentlige.

Paatale efter nærværende Lov kan ikke finde Sted, naar et Aar er forløbet, efter at Forseelsen er begaaet.

§ 56. Ved Sager, der anlægges i Henhold til denne Lov enten af private eller det offentlige, og som angaar Lovovertrædelser, der kan medføre Strafansvar, skal Dommeren, naar der fremsættes Anmodning derom, *tilkalde* en eller flere *sagkyndige til* at yde sig Bistand til Sagens Opklaring og Undersøgelse. Der tilkommer de saaledes tilkaldte 8 Kr. i Dagpenge samt, naar de giver Møde over 2 Kilometer fra deres Hjem, Godtgørelse for Befordringsudgifter efter Regning eller, hvis egen Befordring benyttes, den for Tjenestemænd for egen Befordring til enhver Tid fastsatte Godtgørelse pr. løbende Kilometer. Udgifterne afholdes foreløbig paa samme Maade som Udgifterne i beneficerede Sager, men revideres af Statskassen efter aarligt Regnskab.

§ 57. *De af Fiskerikontrollen anmeldte Sager* for Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser eller af de i Henhold til Loven givne Forskrifter og udstedte Forbud samt af Bestemmelserne i de oprettede Fiskerivedtægter kan i Gentagelsestilfælde kun med Fiskeridirektorens Samtykke slutes uden Dom.

Udskrift vedrørende Afgørelsen af de af Fiskerikontrollen anmeldte Sager vil af Politiet være at tilstille Fiskeridirektøren.

§ 58. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft 4 Maaneder efter dens Kundgørelse i Lovtidende.

Fra samme Tid ophæves Lov Nr. 316 af 2. Juni 1917

om Saltvandsfiskeri, Lov Nr. 170 af 20. Marts 1918 og Lov Nr. 97 af 1. April 1925 om Ændringer i bemeldte Lov samt Lov Nr. 339 af 28. Juni 1920 om Indførelse af dansk Lovgivning om Saltvandsfiskeri i de sønderjydske Landsdele og Lov Nr. 116 af 1. April 1922 om Ændring i nævnte Lov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 12. S. 243—68. Udg. 9. April.

### Lov Nr. 94 om Ferskvandsfiskeri.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. I Søer, Aaer, Bække og andre lignende naturlige ferske Vande skal Retten til at drive Fiskeri alene tilkomme Ejeren af den tilstødende Jordlod, enhver Ejer udfor sin Grund paa den Del af Vandet, der til enhver Tid ligger hans Jordlod nærmere end nogen anden Jordlod, medmindre der haves anden gyldig Regel, eller nogen har Ejendomsret til Fiskevandet eller har erhvervet en særlig Ret til Fiskeri i det paagældende Vand.

Retten til at drive Fiskeri maa ikke adskilles fra den tilstødende Grund og maa ikke bortlejes for længere Tid end 25 Aar ad Gangen. Dog kan Fiskeriretten skilles fra Grunden, naar den derved forbliver i eller kommer i Statens Eje.

Hvor Ejerne af de til et Fiskevand stødende Grunde ikke ejer Retten — helt eller delvis — til Fiskeri i dette, er de berettigede til at forlange Fiskeriretten afløst hver ud for sin Grund, saafremt de udgør Flertallet af de paagældende Grundejere og repræsenterer mindst Halvdelen af den samlede Længde af Fiskevandets Bredder. Begæring om Afløsning indbringes af de paagældende Ejere for en Landvæsenskommission, der under Appel til Overlandvæsenskommissionen afgør alle Spørgsmaal vedrørende Afløsningen, derunder Fastsettelse af Erstatningens Størrelse. De i Lov om Landvæsenskommissioners og Overlandvæsenskommissioners Sam-

31 Marts. mensætning og Forretningsgang m. m. af 30. December Nr. 94. 1858 givne Regler kommer til Anvendelse, dog at Landvæsenkommissionen og Overlandvæsenkommissionen skal antage fiskerisagkyndig Medhjælp, der skal deltage i Behandlingen af Sagen, men ikke deltager i Afsigelsen af de paagældende Kommissioners Kendelser. Den sagkyndige Medhjælps Honorar fastsættes af Kommissionen og henregnes til Sagens Omkostninger. Undtagne fra Afløsningen er Fiskerirettigheder, der grunder sig paa Lov, samt saadanne, der knytter sig til Fiskevande, som helt eller delvis ejes af Staten eller er under dens særlige Administration.

Kunstigt anlagte Damme (Dambrug), uanset om de staar i Forbindelse med naturlige Vande eller ej, og alle Vande i Enkeltmands eller et Selskabs Eje uden Aflob til Sø, Aa eller Strand, eller hvis Aflob er af en saadan Beskaffenhed, at Fisk ikke kan passere det, er ikke undergivne de i denne Lovs §§ 2—6, 10—13, 18 og 20—23 indeholdte Bestemmelser.

Bestemmelserne i denne Lovs §§ 14—17 er anvendelige paa Moser, Kanaler, Grøfter og lignende ved Kunst frembragte ferske Vande samt midlertidig oversvømmede Arealer, og Lovens øvrige Bestemmelser kan helt eller delvis af Ministeren for Søfart og Fiskeri gøres anvendelige paa saadanne Vande, naar det paagældende Vand ved sin Beliggenhed frembyder gode Betingelser som Ynglepladser for Fisk, som derfra har Adgang til andre Vande.

I Tvivlstilfælde afgør Ministeren for Søfart og Fiskeri, om de i denne Lov indeholdte Bestemmelser er helt eller delvis anvendelige paa et fersk Vand.

Den almindelige Adgang til Fiskeri i Fjorde og Vige, der hidtil har været undergivne Reglerne for Saltvandsfiskeri, og i Vande, hvor Fiskeriet er ordnet ved særlig Lov, berøres ikke af nærværende Lov.

Ministeren for Søfart og Fiskeri skal være bemyndiget til under denne Lov at inddrage saadanne Dele af Søterritoriet, der ved deres naturlige Beliggenhed, ved Tilsanding, Kunst eller paa anden Maade efter Ministeren for Søfart

og Fiskeri's Skøn *enten* er af en saadan Beskaffenhed, at deres 31 Marts. Inddragelse under denne Lov vilde skabe Betingelser for et Nr. 94. i væsentlig Grad forøget Udbytte af Fiskeriet, *eller* allerede er gaaet over til at være ferske Vande med i alt væsentligt en Bestand af Ferskvandsfisk. Tilladelse til Inddæmning, Opfyldning m. m. kan uafhængig heraf meddeles som hidtil.

I de sønderjydske Landsdele kommer foranstaaende Regler til Anvendelse med følgende Ændringer:

I de i 1ste Stykke omhandlede Vande skal Retten til at drive Fiskeri alene tilkomme Ejeren af det paagældende Vand, medmindre der haves anden gyldig Regel, eller nogen har erhvervet en særlig Ret til Fiskeri i Vandet.

Retten til at drive Fiskeri maa ikke adskilles fra Ejendomsretten over Vandet og maa ikke bortlejes for længere Tid end 25 Aar ad Gangen.

De i 3die Stykke indeholdte Regler om Afløsning af Fiskerirettigheder finder Anvendelse, naar Ejerne af et Fiskevand ikke har Fiskeriretten i dette, og Afløsningen begæres af et Flertal af Ejerne, repræsenterende mindst Halvdelen af det paagældende Fiskevand.

§ 2. I de i § 1, 1ste Stk., omhandlede Vande maa *Fiskegaard* eller andre faste Fangstindretninger, Ruser, Sætte- eller Nedgarn og lignende Garn samt Afspærringer (Risgærder, Dæmninger og deslige), der kan hindre Fiskenes fri Gang, ikke anbringes længere ud fra Bredden end til midtstrøms, det vil sige Midten af det til enhver Tid værende Strømløb, eller, forsaavidt intet Strømløb findes, til Midten af det paagældende Vand. Anbringes saadanne Indretninger fra begge Bredder af et Vand, enten lige overfor hinanden eller i kortere Afstand fra hinanden end 35 Meter, maa dog ingen af dem bringes Midtstrømslinien nærmere, end at der aabnes Strømmen en uhindret Gennemgang, svarende til  $\frac{1}{3}$  af hele Vandløbets Bredde, eller, hvis ingen Strøm findes, ikke bringes Midten af Vandet nærmere, end at der i Midten af dette lades et Rum aabent af  $\frac{1}{3}$  af dets Bredde. Ministeren for Søfart og Fiskeri kan, hvor Hensynet til Bestanden af

31 Marts. Laks, Ørred, Helt eller anden optrækkende Fisk ikke gør Nr. 94. det betænkeligt, dispensere fra Bestemmelsen i 2det Pkt. for et helt Fiskevand, for enkelte Dele af det eller for enkelte Redskaber og kan fastsætte mindre Afstande, dog ikke under 12½ Meter.

Opstaar der Tvist om, hvor Midtstrømslinien gaar i et Vandløb, kan det offentlige eller de fiskeriberettigede gennem en Henvendelse til den paagældende Retskreds æske en Kendelse af et Nævn, der bestaar af Vandsynsmændene og en af Ministeren for Søfart og Fiskeri udpeget fiskerikyndig Repræsentant, der fungerer som Formand for Nævnet. Den af Nævnet afgivne Kendelse kan indankes for Domstolene inden 4 Uger efter dens Afsigelse. Omkostningerne ved Forretningen afholdes af det offentlige, medmindre Nævnet finder, at Forholdene taler for, at Rekvirenten helt eller delvis afholder disse.

§ 3. Hvor der ifølge særlig Hjemmel eller uden særlig Hjemmel upaataalt efter den før Lov Nr. 56 om Fiskeriet i Danmark af 5. April 1888 gældende Lovgivning faktisk er drevet Fiskeri i et af de i § 1, 1ste Stk., omhandlede Vande med en *fast Fangstindretning* (Aalekiste, Laksegaard, Ørredtene eller deslige), der *uden* at staa i *Forbindelse med Mølle*, Engvandings-, industrielt eller lignende Anlæg ikke lader et saadant Rum som anført i § 2 aabent for Fiskenes Op- og Nedgang eller endog helt spærrer for disse, maa der fremdeles drives Fiskeri paa samme Maade som hidtil; dog skal alle løse Spærringer optages og alle Fangstindretninger holdes fuldstændig aabne hver Dag fra Solopgang til Solnedgang. Den, der kan godtgøre, at han har særlig Hjemmel til at holde Vandløbet spærret med saadanne faste Fangstindretninger eller med løst Redskab, skal, om han foretrækker det, kun være pligtig til at holde faste Indretninger fuldstændig aabne eller løst Redskab optaget fra Solnedgang Lørdag Aften til Solopgang Mandag Morgen i Tiden fra 1. Oktober til 30. Juni. Det skal til enhver Tid være anmeldt for Fiskerikontrollen, hvilken af de to Ordninger der vælges; Overgang



til en anden Ordning maa tidligst finde Sted et Aar efter, 31 Marts, at Anmeldelse derom er afgivet. — Er der med Fangstindretningen forbundet et Stemmeværk, udelukkende i Fiskeriets Interesse, skal dette holdes aabent samtidig med Fangstindretningen paa en saadan Maade, at der er fri Gennemgang for Fisken. Nr. 94.

§ 4. Hvor der ved *Stemmeværker, Møller, Engvandings-, industrielle eller lignende Anlæg*, der er anlagte ved de i § 1, 1ste Stk., omhandlede Vande, og ved hvilke der ikke i Frivandsslusen er anbragt Fangstindretning, sker Spærring for Fiskens Op- og Nedgang, skal Frivandsslusen være indrettet saaledes, at der, naar der aabnes for Frivandet, er fri Gennemgang for Fisken.

Det kan ikke paalægges vedkommende Ejer at have Frivandsslusen indrettet paa denne Maade, naar de i § 12 nævnte Myndigheder maatte finde, at Omkostningerne og Ulemperne ved Indretningen ikke staar i noget rimeligt Forhold til det tilsigtede Formaal.

§ 5. Er der, *efter at Lov Nr. 63 af 26. Marts 1898 om Fiskeriet i ferske Vande er traadt i Kraft*, men *før Lov Nr. 317 af 2. Juni 1917 om Ferskvandsfiskeri traadte i Kraft*, ved *Stemmeværker, Møller, Engvandings-, industrielle og lignende Anlæg*, der er anlagte ved de i § 1, 1ste Stk., omtalte Vande, anbragt Fangstindretninger — det være sig ved Brugsvandet eller ved Frivandet —, skal disse være indrettede saaledes, at der, naar der aabnes for Vandet, gives dette frit Løb og lades fri Gennemgang for Fisken udenom Fangstindretningen i  $\frac{1}{3}$  af Løbets Bredde.

Er Fangstindretningen anbragt, efter at Lov Nr. 317 af 2. Juni 1917 om Ferskvandsfiskeri traadte i Kraft, skal Gennemgangen udgøre  $\frac{1}{2}$  af Løbets Bredde.

Hvis der, *før Lov Nr. 63 af 26. Marts 1898 er traadt i Kraft*, upaataalt er drevet Fiskeri med en fast Fangstindretning ved et af de i § 4 nævnte Anlæg, maa der fremdeles drives Fiskeri som hidtil, men Ejeren skal efter eget Valg holde Fangstindretningen aaben paa den for Fiskenes fri

31 Marts. Gennemgang mest hensigtsmæssige Maade, enten fra Sol-  
Nr. 94. opgang til Solnedgang eller fra Solnedgang Lørdag Aften  
til Solopgang Mandag Morgen, saafremt der paa disse Tider  
aabnes for Vandet. Det skal til enhver Tid være anmeldt  
for Fiskerikontrollen, hvilken af de to Ordninger der vælges;  
Overgang fra den ene Ordning til den anden maa tidligst  
finde Sted et Aar efter, at Anmeldelse derom er afgivet.

§ 6. Hvor Stemmeværker, Møller, Engvandings-, indu-  
strielle og lignende Anlæg, der findes ved de i § 1, 1ste Stk.,  
omhandlede Vande, er anlagt, efter at Loven af 26. Marts  
1898 er traadt i Kraft, eller herefter anlægges, skal Ejeren,  
hvad enten der i Forbindelse med Stemmeværket eller An-  
lægget findes Fangstindretning eller ej, paa egen Bekostning  
anbringe og vedligeholde *Aalepas* og efter nærmere Bestem-  
melse af de i § 12 nævnte Mænd tillige *Fisketrapper*.

Hvor Stemmeværket eller Anlægget allerede forefandt, da Lov af 26. Marts 1898 om Fiskeriet i ferske Vande traadte i Kraft, er Ejeren, hvad enten der i Forbindelse dermed findes nogen Fangstindretning eller ikke, forpligtet til at anbringe *Aalepas* og paa Forlangende af en eller flere af de i det paagældende Vand fiskeriberettigede efter nærmere Bestemmelse af de i § 12 nævnte Myndigheder at lade anbringe *Fisketrapper*. Indretningen og Vedligeholdelsen af *Aalepas* paahviler Ejeren af Stemmeværket eller det paagældende Anlæg paa hans egen Bekostning. Omkostningerne ved *Fiske-trappers* Anbringelse og Vedligeholdelse bæres af de til Fiskeriet berettigede i det Forhold, som i Mangel af mindelig Overenskomst bestemmes af de i § 12 nævnte Myndigheder. Ejeren af det Stemmeværk eller Anlæg, ved hvilket *Fiske-trapper* saaledes bliver at anlægge, kan vælge, om han selv vil anlægge dem eller overlade dette til Rekvirenterne. Vælger han selv at besørge dem anlagte, kan han til Sikkerhed for Omkostningerne derved forlange et passende Beløb deponeret af dem, der skal deltage i Bekostningerne ved Anlægget. Vedligeholdelsen af de nævnte Indretninger udføres derimod ved Foranstaltning af dem, der skal bekoste Anlægget. Paaføres

der ved Anbringelsen af de nævnte Fisketrapper Ejeren af 31 Marts. det Stemmeværk eller Anlæg, hvorved de anbringes, nogen Nr. 94. Skade, bliver denne efter Skøn af uvildige, inden Retten udmeldte Mænd at erstatte ham af dem, paa hvis Bekostning de anbringes, i samme Forhold, som de bærer Udgifterne ved Anbringelsen. Bidrag til Udgifter ved Anskaffelse, Anbringelse og Vedligeholdelse af Fisketrapper kan inddrives ved Udpantning, forsaavidt Beløbene er fastsatte ved Kendelse af de i § 12 nævnte Myndigheder. Hvor Anbringelsen af Fisketrapper efter Ministeren for Søfart og Fiskeri's Skøn har en mere almindelig Betydning for Fiskeriet i de paagældende Vande, og dette paa et større Omraade er ordnet ved Regulativ overensstemmende med §§ 20 og 21 i denne Lov, kan der af Statskassen tilskydes indtil Halvdelen af Omkostningerne ved Fisketrappernes Anbringelse og af den Erstatning, der maatte tilkomme Ejeren af det Stemmeværk eller det Anlæg, hvorved de anbringes.

Det kan ikke paalægges vedkommende Ejere at anbringe Fisketrapper i Henhold til Bestemmelserne i denne Paragraf, naar de i § 12 nævnte Myndigheder maatte finde, at Omkostningerne og Ulemperne ved Anbringelsen ikke staar i noget rimeligt Forhold til det tilsigtede Formaal.

Aalepas skal være i Virksomhed fra 15. April til 31. Juli og tillige i August og September Maaneder, naar det forlanges af Fiskeritilsynet.

Fisketrapper kan forlanges sat i Virksomhed i Tiden fra 1. Oktober til 31. Marts samt i den øvrige Tid af Aaret, naar Frivandsslusen holdes aaben, alt efter nærmere Bestemmelse af de i § 12 nævnte Myndigheder.

§ 7. De i §§ 3—6 indeholdte Regler angaaende Spærre- og Fangstindretninger, der er indrettet, efter at Lov Nr. 336 af 28. Juni 1920 om Indførelse af dansk Lovgivning om Ferskvandsfiskeri i de sønderjydske Landsdele er traadt i Kraft, finder Anvendelse paa samtlige Indretninger af den paagældende Art i de sønderjydske Landsdele, dog at Indretninger, som lovlig bestod ved nævnte Lovs Ikrafttræden,

31 Marts, vedblivende kan benyttes, selv om de ikke stemmer med Nr. 94. disse Regler.

§ 8. Hvor de fiskeriberettigede ved et Fiskevand, der udgør hele eller den væsentligste Del af Oplandet for en Aalekiste eller anden Fangstindretning, hvortil der knytter sig Rettigheder, som strækker sig ud over de i § 2 nævnte, har dannet en Fiskeriforening med Regulativ for Fiskeriet i det paagældende Omraade, skal Foreningen være berettiget til mod fuld Erstatning at overtage den til Fangstindretningen knyttede Ret til Fiskeri — derunder Retten til Fiskeri ved Afspærring. Hvor Fangstindretningen ikke staar i Forbindelse med Mølle eller lignende Anlæg, skal Oplandets Fiskeriforening desuden være berettiget til at overtage selve Fangstindretningen.

I Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes Erstatningen af et ved Ministeren for Søfart og Fiskeri's Foranstaltning nedsat Nævn paa 3 Mand, hvoraf den ene udnævnes af Fangstindretningens Ejer, den anden af Oplandets Fiskeriforening og den tredje, der fungerer som Nævnets Formand, af Ministeren for Søfart og Fiskeri. Udnævner Ejeren ikke inden en af Ministeren for Søfart og Fiskeri fastsat Frist et Medlem af Nævnet, udnævnes ogsaa dette Medlem af Ministeren for Søfart og Fiskeri.

Saafernt der forefindes behørigt Regnskab over Fangstudbyttet, kan Fangstindretningens Ejer kræve Udbyttet i de nærmest forudgaaende 3 Aar lagt til Grund for Beregningen af Rettighedernes Værdi. Dog er Fangstindretningens Ejer og, forsaavidt behørigt Regnskab over Fangstudbyttet savnes, tillige Fiskeriforeningen berettiget til at kræve, at Fangsten i de paafølgende 3 Aar lægges til Grund for Beregningen af Rettighedernes Værdi, i hvilket Tilfælde den Frist, som Kendelsen skal indeholde for Overtagelsen, skal udstrækkes til 3 Aar. Den af Nævnet afgivne Kendelse kan indankes for Domstolene inden 4 Uger efter dens Afsigelse.

I Tvivilstilfælde afgør Ministeren for Søfart og Fiskeri, om den Del af Fangstindretningens Opland, som er under-

givet Regulativ, er tilstrækkelig til, at Overtagelsen kan for- 31 Marts.  
janges af de fiskeriberettigede. Hvor intet Regulativ kan op- Nr. 94.  
rettes, jfr. § 22, 1ste Stk., kan Ministeren for Søfart og Fiskeri  
meddele de fiskeriberettigede de samme Rettigheder, som  
efter denne Paragraf er tillagt Fiskeriforeninger med Regulativ.

De i Henhold til foranstaaende Bestemmelser erhvervede  
Fiskerirettigheder kan ikke afhændes uden Ministeren for  
Søfart og Fiskeri's Samtykke.

§ 9. I saadanne Dele af Søterritoriet, som i Henhold  
til § 1, 8de Stk., er inddraget under denne Lov, maa uden  
særlig Adkomst intet Fiskeri finde Sted nærmere ved *Aaers*,  
*Bækkes* og *Indvandes* naturlige eller ved Kunst frembragte  
*Udløb* eller Udmunding ved almindeligt dagligt Højvande end  
200 Meter, naar Aaen, Bækken eller Indvandet ved Udløbet  
eller Udmundingen har en Bredde af mindst 2 Meter. I lige  
Retning udfor Vandløbets eller Indvandets Udløb eller Ud-  
munding skal der altid være uhindret Gennemgang til Fred-  
ningsbæltet paa en Strækning, der har en Bredde af mindst  
samme Størrelse som  $\frac{1}{3}$  af Fredningsbæltets Grænselinie og  
en Længde af mindst 100 Meter.

De i Paragraffens 1ste Stk. nævnte Bestemmelser kom-  
mer ogsaa til Anvendelse ved Udløbet eller Udmundingen af  
Vandløb, hvis Bredde ved Udløbet eller Udmundingen er  
mindre end 2 Meter, i den for Laks og Ørred fastsatte  
Fredningstid.

Iøvrigt maa Fangstredskaberne ikke anbringes paa en  
saadan Maade, at der spærres for Fiskenes Opgang og Ned-  
gang i Aaer, Bække eller Indvande. I Tvivlstilfælde afgør  
Ministeren for Søfart og Fiskeri, hvilket Sted der skal anses  
som et Vandløbs eller Indvands Udløbs- eller Udmundings-  
sted ved almindeligt dagligt Højvande. Ministeren kan,  
hvor Forholdene efter hans Skøn maatte gøre det ønskeligt,  
fastsætte et større eller mindre Fredningsbælte end foran  
angivet samt fastsætte anden Retningslinie og anden Længde  
for den fredede Strækning end ovenfor angivet og iøvrigt  
nærmere bestemme Grænsen for denne.

31 Marts.  
Nr. 94. Hvor det begæres af Dansk Fiskeriforening eller Ferskvandsfiskeriforeningen, kan Fastsættelse af Fredningsbæltet og Gennemgangsarealet til Fredningsbæltet henvises til et Nævn, hvori hver af Foreningerne har Ret til at lade sig repræsentere ved to Medlemmer, medens Ministeren for Søfart og Fiskeri udpeger et femte Medlem, der fungerer som Nævnets Formand. Hvis Nævnets Afgørelse ikke indeholder Bestemmelser, der strider mod gældende Love, Bekendtgørelser m. m., vil den være at stadfæste af Ministeren for Søfart og Fiskeri. Foreningerne afholder selv Udgifterne ved deres Repræsentanters Deltagelse i Nævnets Arbejde. Nævnets Afgørelse kan først ændres, naar der er forløbet fem Aar efter Stadfæstelsen.

§ 10. Hvor Vand fra et af de i § 1, 1ste Stk., omhandlede Vande ledes eller pumpes bort fra sit Løb for at anvendes ved *Engvanding* eller lignende, er de heri interesserede forpligtede til efter Begæring af Flertallet af de fiskeriberettigede i Vandløbet ud for de i vedkommende Engvandingensanlæg interesserede Arealer eller, forsaavidt Regulativ, jfr. §§ 20 og 21, er oprettet for det paagældende Vand, efter Begæring af Flertallet af de deri fiskeriberettigede Lodsejere at tilstede Anbringelsen af Gitre eller lignende for at forhindre Opgangen af Fisk og Fiskeyngel i Anlægget, saafremt det af de i § 12 nævnte Myndigheder skønnes, at saadanne Foranstaltninger paa det paagældende Sted vil være nødvendige eller hensigtsmæssige. Der vil i saa Fald samtidig være at træffe Afgørelse om, hvorledes Gitrene m. m. skal indrettes og anbringes, og til hvilke Tider de skal være i Brug m. m.

Omkostningerne ved Anbringelsen, Pasningen (Rensningen) og Vedligeholdelsen bæres af de i Vandets Brug ved Engvandingen interesserede og af de fiskeriberettigede med Halvdelen hver. Den nærmere Fordeling indenfor hver enkelt af Parterne foretages i Mangel af mindelig Overenskomst af de i § 12 nævnte Myndigheder. Beløbene kan inddrives ved Udpantning, forsaavidt de er fastsat ved Kendelse af de nævnte Myndigheder. Hvor Anbringelse af Gitre eller lignende efter Ministeren for Søfart og Fiskeri's Skøn har en

mere almindelig Betydning for Fiskeriet i de paagældende 31 Marts. Vande, og dette paa et større Omraade er ordnet ved Regula- Nr. 94.  
tiv overensstemmende med §§ 20 og 21 i denne Lov, kan der af Statskassen tilskydes indtil Halvdelen af Omkostningerne ved Anskaffelsen og Anbringelsen af de paagældende Indretninger.

Saafernt de i Engvandingen interesserede, efter at de paagældende Indretninger har været i Virksomhed i et Tidsrum af i alt mindst 6 Maaneder, skulde formene, at disse er til Skade for Engvandingen, kan de paa ny indbringe Sagen for de i § 12 nævnte Myndigheder, der da har at træffe Afgørelse om, hvorvidt Indretningerne skal forandres eller borttages.

§ 11. Ovenfor Møller og andre industrielle Anlæg, der drives ved *Turbiner*, skal der i Tiden fra 1. Maj til 30. September være anbragt Gitterværk saaledes, at alt Vandet til Turbinen maa passere Gitret. Aabningerne i Gitret maa højst være 20 Millimeter. Gitret anbringes saavidt muligt ved Indgangen til Turbinens Tilledningskanal. Ved Nyanlæg skal Gitrets Konstruktion og Anbringelse billiges af Fiskeridirektøren. Ministeren for Søfart og Fiskeri bemyndiges til saadanne Steder, hvor Turbinernes Indretning tillader en rimelig Brøkdæl af de nedadsøgende Fisk at passere uskadt, at tillade større Gitteraabninger end foran nævnt, dog ikke over 80 Millimeter.

§ 12. *Afgørelse af Spørgsmaal vedrørende denne Lovs §§ 4—6 og 10* — forsaavidt de ikke kan afgøres af Ministeren for Søfart og Fiskeri — henhører, naar det paagældende Vand er et mindre, offentligt Vandløb eller et privat Vandløb, under Vandsynsmændene, hvorved de i Lov om Vands Afledning og Benyttelse af 28. Maj 1880 §§ 5—10 indeholdte Regler om Behandling af Sager for Vandsynsmændene bliver at følge. Paaanke af Vandsynsmændenes Kendelse til Landvæsenkommissionen skal iværksættes inden 4 Uger efter Kendelsens Afsigelse at regne. Oprejsningsbevilling kan meddeles af Landbrugsministeren inden 3 Maaneder efter Kendelsens Afsigelse. Bevillingen meddeles uden Betaling. Er

31 Marts. det paagældende Vand et Hovedvandløb, bliver Sagen at  
Nr. 94. indbringe for Landvæsenskommissionen med Appel til Overlandvæsenskommissionen. For Landvæsenskommissionens og Overlandvæsenskommissionens Sammensætning m. v. gælder Reglerne i § 1, 3die Stk.

Forinden Kendelse afsiges, skal der gives Fiskeridirektøren Adgang til at afgive sagkyndigt Skøn i Sagen. Ved Sagens Afgørelse bestemmes tillige, af hvem Omkostningerne ved Forretningen bliver at udrede overensstemmende med de i § 16 i Lov af 30. December 1858 om Landvæsenskommissioners og Overlandvæsenskommissioners Sammensætning og Forretningsgang m. m. indeholdte Regler.

§ 13. I Tilfælde af *Uoverensstemmelse mellem Fiskerierinteresser* i de fælles ferske Vande og *andre Interesser* i disse gælder den Regel, at Fiskeriet bør vige for Vandets og Vandløbenes Afledning og Afbenyttelse i Agerbrugets Interesse, dog kun mod fuld Erstatning, at Vandets Brug til Fiskeri og industrielle Anlæg er ligeberettiget, saaledes at den ene Brug ikke kan tilpligtes at vige for den anden, samt at enhver er berettiget til ud fra sin Ejendom at benytte disse Vande til Sejlads eller Pramfart — dog ikke, naar det bevislig er til Skade eller væsentlig Ulempe for anden Mands Fiskeri, medmindre dertil haves særlig Lovhjemmel eller Adkomst.

§ 14. Saafremt der fra Landbrug, Mejerier, Sygehuse, Vaskerier, Gasværker, Fabrikker, Slagterier eller andre Anlæg eller fra Byer, der, før Lov Nr. 317 af 2. Juni 1917 er traadt i Kraft, har haft *Afløb* til de i § 1, 1ste, 4de og 5te Stk., omhandlede naturlige eller ved Kunst anlagte ferske Vande, udkastes eller udledes Stoffer af saadan Beskaffenhed og i saadan Mængde, at *Fiskeriet* derved kan *skades* i væsentlig Grad, og Anlæggets Ejer eller vedkommende Kommune ikke er eneberegtiget til Fiskeriet i hele det paagældende Vand, kan det offentlige eller en eller flere af de fiskeriberettigede forelægge Sagen for de i § 12 nævnte Myndigheder, der, naar Klagen findes berettiget, efter Forholdenes Natur og



indenfor rimelige Grænser ved Kendelse kan paalægge de <sup>31</sup> Marts. nævnte Virksomheder eller vedkommende kommunale Bestyrelser inden en vis Frist at træffe Foranstaltninger, sigtende til at fjerne disse Ulemper, dog at Anlæg og Ledninger, der af Sundhedskommissionen anses for nødvendige i sanitær Henseende, og som ikke uden uforholdsmæssig store Bekostninger kan gives andre Udløb, nyder Fortrinnet for Fiskeriets Interesser. Træstubbe, Tjørn, Buske, Pigtraad samt Affald af enhver Art maa ikke henkastes i de i § 1 nævnte Vande, der ikke er i Enkeltmands Eje, i et saadant Omfang, at Fiskeriet hemmes eller skades i væsentlig Grad.

Naar der fra Anlæg og Byer, som ikke tidligere har haft Aflob til de nævnte Vande, ønskes et saadant Aflob, tilkaldes, forinden Arbejdet paabegyndes, de i § 12 nævnte Myndigheder, en af Ministeren for Søfart og Fiskeri udpeget fiskerikyndig og et Medlem af vedkommende Kommunes Kommunalbestyrelse, som da foreskriver, hvilke Foranstaltninger der til Sikring for Fiskebestanden vil være at foretage. Saa fremt Arbejdet er paabegyndt eller fuldført, uden at de vedkommende Myndigheder har været tilkaldte, kan det offentlige eller en eller flere af de i det paagældende Vand fiskeriberettigede til enhver Tid forelægge Sagen for de forannævnte Myndigheder, der da træffer Bestemmelse om, hvilke Foranstaltninger der skal foretages, og fastsætter en Frist, inden hvilken de skal være udført.

Naar de nævnte Myndigheder anser det for fornødent, eller en Part forlanger det, skal der, forinden Sagen afgøres, tilkaldes teknisk sagkyndig Assistance, der dog ikke deltager i Sagens Behandling og Paakendelse, men kun har efter Myndighedernes Bestemmelse at udtale sig skriftlig eller mundtlig over de Punkter, hvorom Erklæring ønskes. De derved foranledigede Udgifter bliver at behandle som andre Omkostninger ved Forretningen.

§ 15. For Fisk af nedennævnte Arter samt Krebs fastsættes følgende *Mindstemaal*:

31 Marts.  
Nr. 94.

	Fra Snude- spids til Halefinnens Spids (Totallængde) Millimeter	Fra Snude- spids til Halerod Millimeter
<i>Laks</i> ( <i>Salmo salar</i> L.).....	370	ca. 330
<i>Havørred</i> ( <i>Salmo trutta</i> forma <i>trutta</i> L.).....	370	- 330
<i>Regnbueørred</i> ( <i>Salmo iridea</i> Gibb)	370	- 330
<i>Sørred</i> ( <i>Salmo trutta</i> forma la- custris L.) .....	370	- 330
<i>Bækørred</i> ( <i>Salmo trutta</i> forma fa- rio L.) .....	250	- 220
<i>Helt</i> ( <i>Coregonus lavaretus</i> ), <i>Snæbel</i> og andre Heltformer.....	300	- 250
<i>Stalling</i> ( <i>Thymallus vulgaris</i> Nils- son).....	300	- 250
<i>Gedde</i> ( <i>Esox lucius</i> L.).....	400	- 340
<i>Aal</i> ( <i>Anguilla vulgaris</i> , Turton) .	340	- 335
<i>Krebs</i> ( <i>Astacus fluviatilis</i> Fabr.).	90	- 78
<i>Sandart</i> ( <i>Lucioperca sandra</i> Civ)	400	- 335

For Aalen kan der af Ministeren for Søfart og Fiskeri fastsættes mindre Maal end ovennævnt, hvor Forholdene skønnes at gøre dette ønskeligt, dog ikke under 295 Millimeter Totallængde.

Ministeren for Søfart og Fiskeri kan, hvor Forholdet skønnes at gøre det ønskeligt, fastsætte mindre Maal end ovenfor nævnt for Bækørred, dog kun til Ilandbringelse til eget Forbrug samt til Anvendelse som Sættefisk her i Landet (jfr. § 17, 4de Stk.).

Mindstemaalet for Sandart og Gedder bortfalder saadanne Steder, hvor henholdsvis Sandartfredningstiden og Geddefredningstiden er ophævet. Undermaalsandarter og Undermaalsgedder kan dog kun sælges i levedygtig Stand til Udsætning i andre Vande, jfr. § 17. Hvor det af Hensyn til Gennemførelse af rationel Drift ønskes, skal Ministeren

for Søfart og Fiskeri være bemyndiget til at dispensere fra 31 Marts. Reglerne om Mindstemaal for Gedder og Sandart og til at fastsætte nærmere Regler for de fangne Undermaalsfisks Anvendelse. Iøvrigt kan de foran fastsatte Mindstemaal forhøjes, men ikke nedsættes ved Regulativ. Nr. 94.

Undtagne fra Bestemmelserne i nærværende Paragraf er Fisk (Krebs), der bevislig er kunstig udklækkede og opdrættede i og leverede fra Dambrug.

§ 16. For Fisk af nedennævnte Arter fastsættes følgende *Fredningstider*:

- a. Laks, Havørred og Sørred samt Bækørred fra 1. November til 31. December.
- b. Gedde, Aborre og Stalling fra 1. April til 30. April.
- c. Sandart fra 1. Maj til 31. Maj.
- d. Helt og Snæbel fra 15. November til 14. December.

Ved de i §§ 20 og 21 ommeldte Regulativer kan den under Litra a. nævnte Fredningstid udvides, men ikke forskydes eller afkortes.

Ministeren for Søfart og Fiskeri kan tillade, at Fisk, der er benyttet til Udklækningsanstalters Forsyning med befrugtet Rogn, i Fredningstiden af disse Anstalter sælges og forsendes direkte til Udlandet paa nærmere af Ministeren for Søfart og Fiskeri fastsatte Vilkaar. Overtrædelse af disse Vilkaar straffes med Bøder ikke under 400 Kr., hvorhos Tilladelsen til Eksport i Fredningstiden bortfalder.

Forandringer i de under Litra b., c. og d. anførte Fredningstider kan fastsættes gennem de i §§ 20 og 21 omtalte Regulativer saavel som af Ministeren for Søfart og Fiskeri for de Vandes Vedkommende, hvor Fiskeriet er i Enkeltmands eller et Selskabs Eje eller Brug, dog saaledes at Fredningstiden for Helt og Snæbel ikke kan bortfalde eller afkortes, men kun forskydes indtil 14 Dage til hver af Siderne. Fredningstiden for Gedde, Aborre, Stalling og Sandart kan derimod saavel forskydes som helt bortfalde.

Ingen Fisk maa fanges eller forulempes under Gangen over Fisketrapper eller umiddelbart ved dens Indgang dertil eller Udgang derfra.

31 Marts. Undtagne fra Bestemmelserne i nærværende Paragraf er  
Nr. 94. Fisk, der bevislig er kunstig udklækkede og opdrættede i og leverede fra Dambrug.

§ 17. *Fisk og Krebs* i de for disse i denne Lov eller ved Regulativ fastsatte *Fredningstider eller Undermaalsfisk og Undermaalskrebs* maa ikke ilandbringes, dræbes, sælges eller haves til Salg, holdes om Bord, opbevares, udbydes eller bringes fra Sted til andet. Undermaalsfisk og fredede Fisk og Undermaalskrebs skal udsættes i frit Vand saavidt muligt i levedygtig Stand.

Modtageren af en Sending Fisk eller Krebs, hvori forefindes Fisk eller Krebs under det fastsatte Mindstemaal eller fredede Fiskearter eller Krebs, kan fri sig for Ansvar, naar han umiddelbart efter Modtagelsen derom gør Anmeldelse til Tilsynet, jfr. § 25, 1ste Stk., og opgiver Afsenderens Navn og Adresse samt derhos afleverer den ulovlige Fangst efter Tilsynets nærmere Bestemmelse.

Ministeren for Søfart og Fiskeri kan dog tillade Fangst og Ilandbringelse af fredede Fiskearter i Fredningstiden, men kun til Udklækningsanstaltens Forsyning med befrugtet Rogn og iøvrigt paa de Betingelser, som Ministeren for Søfart og Fiskeri maatte anse for nødvendige og af ham fastsættes.

Fisk og Krebs, for hvilke der er fastsat Fredningstid, og som er fanget inden Fredningstidens Indtræden, kan sælges og forsendes indenfor Landets Grænser 24 Timer efter Fredningstidens Indtræden og forsendes direkte til Udlandet 6 Dage efter Fredningstidens Indtræden. Nærmere Bestemmelser om Salget og Forsendelsen kan fastsættes af Ministeren for Søfart og Fiskeri. Tilladelse til Fangst, Ilandbringelse, Forsendelse og Salg af Fiskeyngel og Sættefisk til Indplantning kan gives af Ministeren for Søfart og Fiskeri under Hensyntagen til de lokale Forhold paa de Steder, hvor Fiskeyngelen skal indfiskes. Indfiskningen og Indplantningen, som skal foregaa under Fiskerikontrollens Anvisning og paa de af Kontrollen stillede Betingelser, kan ske uden Hensyn til Bestemmelserne i denne Lov eller i de i §§ 20 og 21 omhandlede Regulativer.

Ministeren for Søfart og Fiskeri kan fastsætte Mindste- 31 Marts. maal og Fredningstid for Fiskearter, som ikke er nævnt i Nr. 94. denne Lov, naar dette skønnes ønskeligt.

§ 18. I de i § 1, 1ste Stk., omhandlede Vande er de nedennævnte *Redskaber og Fangstmaader forbudt*:

- a. Fiskeri ved Dragning af Vaad, Net, Fletværk eller lignende Redskab, der under Brugen spænder ud over Vandets halve Bredde. Under Dragningen maa de paa-gældende Redskaber ikke være hinanden nærmere end 200 Meter.
- b. Giftige eller eksploderende Stoffer (giftig Madding, døvende eller sprængende Midler o. s. v.), elektrisk Strøm og Tørlægning.
- c. Stangning eller Hugning ved Lygte eller Blus samt hel eller delvis Spærring med Lys for Fiskenes frie Gang.
- d. Al Slags Vaaddragning og Fiskeri med andet Redskab, der som Net, Fletværk eller lignende bevæges gennem Vandet eller langs Bunden, i Marts og April Maaneder.
- e. Aalepryne, Aalekam, Piglyster, Huggekrog paa Skaft og Skydevaaben til Fiskeribrug, herfra undtages Fangekrog til Landing af Fisk, fanget med andet Redskab.  
Endvidere i Aaer og Bække:
- f. Alt Fiskeri med Garnredskaber (jfr. § 24, 2det Stk.) fra Solnedgang Lørdag Aften til Solopgang Mandag Morgen. Undtaget herfra er i August, September og Oktober Maaneder Ruser, der er bestemt til Fangst af Aal, og hvis Munding og Fangarme vender imod Strømmen.
- g. Garnredskaber — undtagen Ruser — i Tiden fra 1. November til 31. December.
- h. Glib og Toggergarn samt iøvrigt ethvert Redskab, hvori Fiskene jages ved Pulsning.
- i. Savlyster i Tiden fra 15. Oktober til 30. April.

Fra det i Litra c. nævnte Forbud kan Ministeren for Søfart og Fiskeri indrømme Undtagelse, forsaavidt angaar Benyttelsen af faststaaende Lys ved Fiskeri efter Aal. De under Litra a., b., d., e., f., g., h og i. nævnte Forbud kan

31 Marts. ændres eller ophæves ved Regulativbestemmelser, ligesom Nr. 94. ogsaa Ministeren for Søfart og Fiskeri — hvor Fiskeriet i det paagældende Vand er i Enkeltmands eller et Selskabs Eje eller Brug, samt hvor Tilladelse til Fangst til Udklækningsbrug eller til Udryddelse af Rovfisk er givet — kan indrømme Undtagelser herfra.

§ 19. Udsætning af Fisk og Krebs i et Fiskevand, hvis Fiskeri er undergivet Regulativ, maa kun foretages med Tilladelse af den stedlige Fiskeriforenings Bestyrelse, jfr. § 21. Hvis et Fiskevand ikke er undergivet Regulativ, kan offentlige Myndigheder foretage Udsætning af Fisk, men andre er det kun tilladt, naar de fiskeriberettigedes Bemyndigelse indhentes.

Overtrædelser af disse Bestemmelser straffes med Bøder ikke under 20 Kr., ligesom der kan kræves Erstatning for den ved Udsætningen voldte Skade.

§ 20. Nærmere Bestemmelser angaaende Fiskeriet i de i nærværende Lov omhandlede Vande, i hvilke flere er berettigede til, enhver ud for sin Grund eller paa sit Omraade, at drive Fiskeri, kan for hvert enkelt Fiskevands Vedkommende træffes i *Regulativer*, naar det paagældende Vand efter de naturlige Forhold, dets Størrelse og dets Beskaffenhed af Ministeren for Søfart og Fiskeri findes egnet dertil. Regulativerne skal indeholde en bestemt Angivelse af, hvor stor en Del af de vedkommende Vandløb med tilhørende Tilløb og Søer de skal omfatte. Ministeren for Søfart og Fiskeri kan afgøre, hvorledes Fiskevandene skal begrænses. Naar en eller flere fiskeriberettigede ønsker et Regulativ oprettet, maa den eller de paagældende derom rette skriftlig Henvendelse til Ministeriet for Søfart og Fiskeri indeholdende Oplysning om, hvilke særlige Bestemmelser der ønskes optaget i Regulativet, og bilagt en af Sognefogeden attesteret Fortegnelse over samtlige de i det paagældende Vand fiskeriberettigede med Angivelse af Arealerne af deres Fiskevand. Ministeriet for Søfart og Fiskeri foranlediger derefter udarbejdet et Udkast til Regulativ og foranlediger Udkastet tillige med Fortegnelsen forelagt paa et Møde, hvortil samtlige fiskeriberettigede ind-

varsles paa den i Egnen brugelige Maade eller ved anbefalet 31 Marts. Brev med mindst 8 Dages Varsel. Saafremt mindst en Nr. 94. Trediedel af samtlige fiskeriberettigede er til Stede paa Mødet, og et Flertal af de mødende, der repræsenterer mindst Halvdelen af det paagældende Fiskevand, stemmer for Udkastet, betragtes dette som vedtaget. Saafremt ikke  $\frac{1}{3}$  af samtlige fiskeriberettigede har været til Stede paa Mødet, kan der — efter at samtlige fiskeriberettigede paa ny er indvarslet paa den ovenfor angivne Maade — afholdes et nyt Møde. Paa dette er Flertallets Bestemmelse afgørende, naar Flertallet omfatter saa mange fiskeriberettigede, at de repræsenterer mindst Halvdelen af det paagældende Fiskevand. De mødende kan, naar de er forsynet med behørig skriftlig Fuldmagt, afgive Stemme for ikke-mødende fiskeriberettigede; dog kan ingen afgive mere end 6 Stemmer. Over Forhandlingerne paa Mødet optages en Protokol, der tilligemed det vedtagne Udkast indsendes til Ministeren for Søfart og Fiskeri.

Hvis Forslaget efter Ministeren for Søfart og Fiskeris Skøn ikke indeholder Bestemmelser, der strider mod gældende Love, Bekendtgørelser m. v., vil det være at stadfæste af Ministeren for Søfart og Fiskeri, og de i Udkastet indeholdte Bestemmelser bliver i Forbindelse med Forskrifterne i nærværende Lov fremtidig gældende Regler for Fiskeriets Udøvelse i det paagældende Vand. Ved Ministeren for Søfart og Fiskeris Foranstaltning bringes det stadfæstede Regulativ til almindelig Kundskab for alle vedkommende. Paa samme Maade bliver der at forholde ved Forandringer i eller Tillæg til Regulativer og ved disses Ophævelse. Naar det paa foranførte Maade er vedtaget, at et Regulativ skal ophæves, bortfalder det 6 Maaneder efter, at Ophævelsen paa lovlig Maade er vedtaget, hvilket ved Ministeren for Søfart og Fiskeris Foranstaltning bringes til almindelig Kundskab for alle vedkommende. Regulativer kan ikke forandres og ej heller ophæves i 5 Aar, regnet fra deres Ikrafttræden, jfr. dog § 21, 2det Stk.

Er der oprettet Regulativ for en Del af et større Vandomraade, for hvilket Fiskeriet ønskes ordnet ved Regulativ,

31 Marts. bortfalder Regulativet for det mindre Vandomraade, saafremt  
Nr. 94. mindst  $\frac{2}{3}$  af samtlige i det større Vandomraade fiskeriberet-  
tigede, repræsenterende mindst  $\frac{2}{3}$  af det paagældende Fiske-  
vand, stemmer for Regulativets Ophævelse, og der derefter  
oprettes Regulativ for hele det større Vandomraade.

Hvor særlige Ejendomsforhold umuliggør Afstemning  
efter Areal, kan Ministeren for Søfart og Fiskeri fastsætte  
en for det paagældende Tilfælde tjenlig Afstemnings-  
maade.

§ 21. I *Regulativet* kan der under Iagttagelse af de i  
denne Lov fastsatte almindelige Regler *optages nærmere Bestem-  
melser* om Maaden, hvorpaa Fiskeriet maa udøves, om  
hvilke Redskaber der hertil maa bruges eller skal være for-  
budt, jfr. dog § 18 c, om disse Redskabers Indretning, om  
Tiden for Fiskeriets Udøvelse, om Fastsættelse af Mindeste-  
maal for samt Fredning af enhver Art Fisk og Krebs, jfr.  
dog §§ 15 og 16, om Ordning af Tilsynet med Overholdelsen  
af Regulativets Forskrifter samt om de hertil saavel som  
overhovedet til Udførelsen af de ved Regulativet foreskrevne  
Foranstaltninger medgaaende Udgifters Fordeling paa de til  
Fiskeriet berettigede. Regulativet skal indeholde Bestem-  
melser om Valg af en eller flere Personer til som Bestyrelse  
at varetage den ved Regulativets Vedtagelse opstaaede Fiske-  
riforenings Interesser.

Naar Bestyrelsen er valgt, skal der ske Indberetning til  
Ministeriet for Søfart og Fiskeri, om hvem der er valgt til  
Medlemmer af Bestyrelsen, ligesom der skal gøres Indberet-  
ning til Ministeriet om senere stedfundne Ændringer i Be-  
styrelsens S sammensætning. Dersom Regulativets Bestem-  
melser om Valg af Bestyrelse ikke overholdes, kan Ministeren  
for Søfart og Fiskeri, hvis der ikke inden 6 Maaneder efter  
derom fremsat Henstilling fra Ministeriet for Søfart og Fi-  
skeri vælges en Bestyrelse, efter Fristens Udløb ophæve Re-  
gulativet, hvilket ved Ministeren for Søfart og Fiskeris For-  
anstaltning bringes til almindelig Kundskab for alle ved-  
kommende.



Saafrømt faste Opsynsmænd ansættes, har de i deres 31 Marts. Bestillings Udøvelse samme Myndighed og nyder samme Be- Nr. 94. skyttelse som Politiets Betjente. Valget af Opsynsmænd skal stadfæstes af Fiskeridirektøren, og Opsynsmanden forsynes af Fiskerikontrollen med et Fiskeripolitiskilt. Opsynsmandens Instruks skal godkendes af Fiskeridirektøren, under hvem han sorterer. Gør nogen Opsynsmand sig skyldig i Misbrug af den ham overdragne Myndighed, eller viser han iøvrigt utilbørligt Forhold, kan Fiskeridirektøren eller vedkommende Politimester forlange ham afskediget.

§ 22. Hvor rationelt Fiskeri drives i et i Enkeltmands eller et Selskabs Eje eller Brug værende Fiskevand, kan Ministeren for Søfart og Fiskeri stadfæste saadanne Bestemmelser, som under andre Forhold kan optages i et Regulativ.

Ministeren for Søfart og Fiskeri kan endvidere for Søer, Aaer og andre Vande, som har Afløb til Sø, Aa eller Strand, og som er i Enkeltmands eller et Selskabs Eje eller Brug, eller for hvilke der er oprettet Regulativ, naar Fiskeri agtes drevet paa rationel Maade, særlig ved Udsættelse af Yngel, give *Dispensation* fra de i §§ 2—6 ommeldte Afspærringsforbud samt give Tilladelse til at opstille faste Fangstindretninger.

Ønskes den forhaandenværende Fiskebestand begrænset eller udryddet for Indførelse af rationel Drift, kan Ministeren for Søfart og Fiskeri for saadanne Vande, for hvilke der er oprettet Regulativ, eller som er i Enkeltmands eller et Selskabs Eje eller Brug, for indtil et Aar ad Gangen og paa af ham nærmere fastsatte Betingelser ophæve denne Lovs Bestemmelser saavel vedrørende Fangstmaader (saaledes navnlig § 18 b) som vedrørende Afspærring, Mindstemaal og Fredningstid.

§ 23. Ministeren for Søfart og Fiskeri skal være berettiget til i *videnskabeligt Øjemed* til bestemte Personer og paa begrænset Tid at meddele Undtagelser fra Bestemmel-

31 Marts. serne i nærværende Lovs §§ 15—18 og fra de tilsvarende Nr. 94. Bestemmelser i de i Henhold til §§ 20 og 21 oprettede Regulativer.

De Videnskabsmænd, der paa Statens Foranledning foretager Fiskeriundersøgelser i ferske Vande, har Ret til mod Forevisning af fornøden Legitimation at færdes over de Jorder og private Veje, der støder til de i denne Lov omhandlede Vande.

For saadanne Vande, som Ministeren for Søfart og Fiskeri maatte anerkende som Forsøgsvande, skal han efter Andragende fra samtlige fiskeriberettigede, eller, hvor der er Regulativ, fra Regulativbestyrelsen, være bemyndiget til at ophæve denne Lovs Bestemmelser helt eller delvis samt til at fastsætte andre Bestemmelser, dog kun for 5 Aar ad Gangen.

Fiskere og andre fiskeriberettigede ved de i § 1, 1ste Stk., nævnte Vande samt Fiskehandlere er pligtige til paa Forlangende af Fiskeritilsynet at opgive deres Fangst og Omsætning efter bedste Overbevisning. Nægter nogen at opgive Fangst eller Omsætning, eller opgiver han mod bedre Vidende forkert, anses han med Bøder ikke under 10 Kr.

§ 24. Ved *Tidsangivelser* i denne Lov medregnes saavel den førstnævnte som den sidstnævnte Dag.

Ved *Garnredskaber* forstaas i denne Lov alle Redskaber, knyttede af Garn, Jerntraad eller lignende.

§ 25. *Tilsynet* med Overholdelsen af Bestemmelserne i denne Lov paahviler dels Politiet, dels Fiskerikontrollen og de i § 21 ommeldte Opsynsmænd.

Fiskerikontrollen er pligtig at bistaa ved Oprettelse af Regulativer, ved Indretning af Fisketrapper, Engvandingsgitre og lign. samt til iøvrigt saavidt muligt at yde private Vejledning.

Tilsynet har Ret til at færdes over de Jorder og private Veje, der støder til de i denne Lov omhandlede Vande, samt Adgang til enhver Udklæknings- og Opdrætningsanstalt, et-

hvert Lager og Udsalg af Fisk samt til at undersøge Fiske- 31 Marts.  
forsendelser. Nr. 94.

Fiskerikontrollen kan anholde enhver, der gør sig skyldig i Overtrædelse af denne Lovs Bestemmelser, og fordrer udleveret de Fiskeredskaber og Fisk, som den paagældende findes i Besiddelse af.

Lokale Fiskeriforeninger kan ansætte Opsynsmænd i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 21, 3die Stk.

§ 26. *Overtrædelser* af Bestemmelserne i denne Lovs §§ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17 og 18 samt af Bestemmelserne i de i Henhold til §§ 20 og 21 oprettede Regulatorer og de i Henhold til § 22, 1ste Stk., stadfæstede Regler *straffes*, for saavidt ikke andet er fastsat, med Bøder ikke under 20 Kr. Med lige Straf, dog kun under formildende Omstændigheder med ringere Bøde end 40 Kr., anses den, som uberettiget nægter de i § 23 ommeldte Videnskabsmænd Adgang til de i nævnte Paragraf omhandlede Steder eller Tilsynet Adgang til de i § 25 omhandlede Steder, og den, som uberettiget fisker i anden Mands eller et Selskabs Ferskvand eller paa et Sted, hvor anden Mand eller et Selskab er eneberettiget enten til Fiskeri i det hele eller til den paagældende Art af Fiskeri. Er det ulovlige Fiskeri udøvet efter Solens Nedgang og før dens Opgang, eller er den paagældende tidligere straffet for ulovligt Fiskeri efter denne eller andre her i Landet til enhver Tid gældende Fiskerilove i de sidste 3 Aar, forinden den Overtrædelse, for hvilken han nu tiltales, har fundet Sted, eller bestaar det i Udklækningsanstalters eller Opdrætningsanstalters Overtrædelse af § 17, kan Bøden ikke sættes ringere end til 100 Kr., men iøvrigt skal der ved Bødens Bestemmelse som skærpene Moment særlig tages Hensyn til, om det ulovlige Fiskeri er udøvet af flere i Forening, om paagældende ved Antræffelsen har udvist Trods eller Opsætsighed mod den fiskeriberettigede eller den, der optræder paa dennes Vegne, om han forhen har gjort sig skyldig i nogen i nærværende Lov omhandlet Forseelse, eller om Fiskeriet er udøvet i større Omfang.

31 Marts. Den, der 2 Gange er straffet for ulovligt Fiskeri og 3die  
Nr. 94. Gang inden 5 Aars Forløb fra sidste Forligs eller endelige  
Doms Datum atter gør sig skyldig i samme Forseelse, skal  
tillige dømmes til at have forbrudt de af ham under det  
ulovlige Fiskeri anvendte Fiskeredskaber til Fordel for  
Hjælpekassen (i København Kommunekassen) i den Kom-  
mune, hvor Forseelsen er begaaet, eller saafremt der det  
paagældende Sted er oprettet et Fiskeriregulativ, da til Fordel  
for Regulativets Kasse. Kan Fiskeredskaberne ikke skaffes  
til Veje, eller kan de af anden Grund ikke forbyrdes, skal  
vedkommende i Stedet for dømmes til at betale til samme  
Kasse et af Retten efter den antagelige Værdi af Redskaberne  
bestemt Beløb.

Dersom Overtrædelsen bestaar i Brug af et Fiskeredskab,  
der enten i det hele eller for en Del er ulovligt, bliver dette  
eller den ulovlig befundne Del deraf at konfiskere og til-  
intetgøre. Konfiskation skal ogsaa finde Sted, naar Sagen  
afgøres ved Vedtagelse af en Bøde inden Retten.

Undermaalsfisk samt ulovlig fanget Fisk (Krebs) vil  
være at konfiskere og, saafremt den er i levedygtig Stand,  
saavidt muligt at udsætte i frit Vand. Er Fisken ikke i leve-  
dygtig Stand, skal den tilintetgøres eller anvendes i veldædligt  
Øjemed.

§ 27. Den, der uberettiget tilegner sig Fisk i anden  
Mands Redskab, Fartøj, Hyttefad, Fiskedam i rationel Drift  
og uden frit Til- eller Afløb for Fisken samt andet Opbe-  
varingssted, straffes for *Tyveri* efter den til enhver Tid gæl-  
dende almindelige Straffelovgivning.

§ 28. Den, som forsætlig *beskadiger* eller fra lovlig  
indtagen Fiskeplads fjerner anden Mands *Redskab*, anses  
med Bøder ikke under 40 Kr.

§ 29. Naar en Person, der i Løbet af de sidste 5 Aar  
to Gange er dømt for uberettiget Fiskeri i samme Fiskevand,  
jfr. § 26, 1ste Stk., 2det Pkt., paa ny findes skyldig i samme  
Forseelse, kan der, naar Omstændighederne iøvrigt taler  
derfor, ved *Dommen gives ham Paalæg* om i indtil 5 Aar fra

Dommens Afsigelse at regne ikke at færdes paa eller ved 31 Marts. nævnte Fiskevand. Den, der overtræder saadant Paalæg, Nr. 94. straffes med Bøder ikke under 20 Kr.

§ 30. Den, som uberettiget har fisket i anden Mands eller et Selskabs Fiskevand eller paa Steder, hvor anden Mand eller et Selskab er eneberegtiget enten til Fiskeri i det hele eller til den paagældende Art af Fiskeri, skal *erstatte* den fiskeriberettigede al den *Skade*, som denne derved maatte have lidt, og er forpligtet til at taale, at den fiskeriberettigede fjerner de uberettiget brugte Fiskeredskaber og tilegner sig Fangsten.

Den, som overtræder de i nærværende Lov iovrigt indeholdte Forbud, saavel som den, der undlader at træffe de af de i § 12 nævnte Myndigheder paabudte Foranstaltninger, er pligtig at erstatte de fiskeriberettigede den Skade, de derved maatte have lidt.

§ 31. Overtrædelser af Bestemmelserne i denne Lovs §§ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 23, sidste Stykke, samt af Bestemmelserne i de i Henhold til §§ 20 og 21 udfærdigede Regulativer og de i Henhold til § 22, 1ste Stk., stadfæstede Regler forfølges af det offentlige. Ligeledes skal Sager angaaende uberettiget Vægning ved at tilstede de i § 23 ommeldte Videnskabsmænd Adgang til de i nævnte Paragraf omhandlede Steder eller Tilsynet Adgang til de i § 25 omhandlede Steder forfølges af det offentlige. Det samme gælder Sager angaaende uberettiget Fiskeri i anden Mands eller et Selskabs Fiskevand, naar det begæres af den eller de paagældende fiskeriberettigede. Den fiskeriberettigede kan, hvis han ønsker det, selv paatale Sagen, der da forfølges overensstemmende med Reglerne om den borgerlige Retspleje. Er Sagen anlagt som civil Sag, kan den ikke begæres forfulgt af det offentlige.

Paatale efter nærværende Lov kan ikke finde Sted, naar der er forløbet et Aar, efter at Forseelsen er begaaet. Herfra undtages dog Overtrædelser af Bestemmelserne i § 14, 2det Stk., 2det Pkt.

31 Marts. Boderne efter denne Lov tilfalder Hjælpekassen (i Kø-  
 Nr. 94. benhavn Kommunekassen) i den Kommune, hvor Forseelsen,  
 der har givet Anledning til Sags Anlæg, er begaaet, men  
 saafremt der det paagældende Sted er oprettet et Fiskeri-  
 regulativ, tilfalder de Regulativets Kasse.

§ 32. De af Fiskerikontrollen anmeldte Sager for Over-  
 trædelser af de i denne Lovs §§ 15—18 indeholdte Bestem-  
 melser kan i Gentagelsestilfælde kun med Fiskeridirektørens  
 Samtykke sluttet uden Dom.

Udskrift vedrørende Afgørelsen af de af Fiskerikontrollen  
 anmeldte Sager vil af Politiet være at tilstille Fiskeridirektøren.

§ 33. De i Henhold til Lov Nr. 317 af 2. Juni 1917  
 om Ferskvandsfiskeri oprettede Regulativer forbliver ved-  
 blivende i Kraft, forsaavidt de ikke strider imod de i denne  
 Lov indeholdte Bestemmelser, men skal inden 6 Uger efter  
 denne Lovs Ikrafttræden indsendes til Ministeren for Søfart  
 og Fiskeris Stadfæstelse. Forsaavidt de ikke indsendes til  
 Ministeren for Søfart og Fiskeri inden nævnte Frist, anses  
 de for bortfaldne. Ministeren for Søfart og Fiskeri er be-  
 rettiget til at henvise et Regulativ til Revision efter de i  
 §§ 20 og 21 givne Regler. Indtil Stadfæstelsen foreligger,  
 straffes Overtrædelser af de ældre Regulativer i Medfør af  
 denne Lovs § 26.

§ 34. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder  
 i Kraft samtidig med, at ny Lov om Saltvandsfiskeri afløser  
 Lov Nr. 316 af 2. Juni 1917. Fra samme Tid ophæves Lov  
 Nr. 317 af 2. Juni 1917 om Ferskvandsfiskeri og Lov Nr.  
 336 af 28. Juni 1920 om Indførelse af dansk Lovgivning  
 om Ferskvandsfiskeri i de sønderjydske Landsdele.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 12. S. 269—34. Udg. 9. April.

### 31 Marts. Lov Nr. 98 om Statens Tjenestemænd.

Nr. 98. Vi Christian den Tiende, af Guds Naade  
 Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt:  
 Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet  
 følgende Lov:

# 1. Del.

## Bestemmelser gældende for samtlige Tjenestemænd.

31 Marts.  
Nr. 98.

### Kapitel 1.

#### Almindelige Bestemmelser.

##### 1. Om Begrebet Tjenestemand.

§ 1. Som Statens Tjenestemand anses enhver, der varigt og som Livsgerning har Ansættelse i Statens Tjeneste i en Stilling, for hvilken Lønning er fastsat i denne Lov til en fast aarlig Sum. Under Begrebet Tjenestemand henregnes ikke Elever, Medhjælpere eller Aspiranter (jfr. § 5).

##### 2. Om Opslag af Tjenestestillinger.

§ 2. <sup>1)</sup> Ansættelse i Tjenestemandstillinger, hvis Antal er fastsat i Lønningslov eller anden særlig Lov, sker efter Opslag; dog kan vedkommende Minister bestemme, at visse Grupper af Tjenestestillinger er undtagne fra denne Regel.

<sup>2)</sup> Ansøgerne har Ret til at faa Oplysning om Medansørgernes Navne. Offentliggørelse af disse kan kun finde Sted med vedkommende Styrelses Samtykke.

<sup>3)</sup> Forsaavidt ikke ganske særlige Forhold er til Stede, maa Ansøgningsfristen ikke være mindre end 14 Dage.

##### 3. Om Tjenestemandens Pligter.

§ 3. <sup>1)</sup> Tjenestemanden skal i alle Anliggender samvittighedsfuldt overholde de for hans Tjenestestilling givne Love, Anordninger og Forskrifter. Han skal i sine Forhold i og udenfor Tjenesten vise sig værdig til den Agtelse og Tillid, som hans Stilling kræver.

<sup>2)</sup> Tjenestemanden er endvidere ved Udførelsen af sine Tjenestehandlinger pligtig at paase Overholdelsen af den gældende Lovgivning og andre for vedkommende Forhold givne Forskrifter.

<sup>3)</sup> Tjenestemanden skal iagttage Tavshed med Hensyn til de Forhold, som han i sin Tjenestestillings Medfør bliver

31 Marts. bekendt med, og hvis Hemmeligholdelse ifølge Sagens Natur er paakrævet, eller som bliver ham foreskrevet af hans foresatte. Tavshedspligten ophører ikke med hans Udtræden af Tjenesten.

§ 4. Enhver Tjenestemand er pligtig at underkaste sig de Forandringer i hans Tjenesteforretningers Omfang og Beskaffenhed, som maatte blive bestemt, uden at det er fornødent, at noget dertil sigtende Forbehold er optaget i hans Ansættelsesbrev.

#### 4. Om Aspiranttjeneste.

§ 5. <sup>1)</sup> Elever og Medhjælpere, der uddannes til Ansættelse i Assistentstilling (Grundløn 2 160 Kr. og Slutløn 3 810 Kr.), lønnes saaledes:

Elever 1. Aar.....	780 Kr.
— 2. — .....	900 —
— 3. — .....	1 020 —
Medhjælpere 1. Aar.....	1 350 —
— 2. — .....	1 470 —
— 3. — .....	1 590 —
— 4. og følgende Aar .....	1 860 —

Ingen kan overgaa til Medhjælperstilling før efter 3 Aars Elevtid samt bestaaet Fagprøve, forsaavidt Fagprøve er indført i paagældende Etat.

<sup>2)</sup> Lønnen til Aspiranter (§ 6, Stk. 6) til andre Stillinger end de i Stk. 1 nævnte kan højst andrage: a) for Aspiranter, der er fyldt 21 Aar: 90 pCt. af et Beløb, svarende til den for den paagældende Tjenestemandsstilling normerede Grundløn med Reguleringstillæg og eventuelt Stedtillæg, — b) for Aspiranter, der ikke er fyldt 21 Aar: 80 pCt. af et Beløb, svarende til den for den paagældende Tjenestemandsstilling normerede Grundløn med Reguleringstillæg og eventuelt Stedtillæg.

#### 5. Om Tjenestemandens Ansættelse og Afskedigelse.

§ 6. <sup>1)</sup> Hvor der ikke i nærværende Lovs 2. Del er truffet særlig Bestemmelse, gælder følgende Regler om Tjenestemandens Ansættelse:



Tjenestemænd med Grundløn 4 800 Kr. og derover 31 Marts. udnævnes af Kongen; andre Tjenestemænd ansættes af paagældende Minister, dog at de Tjenestemænd, hvis Grundløn ikke er over 2 250 Kr., og hvis Slutløn ikke er over 2 700 Kr., ansættes af paagældende Styrelses Chef, for Ministeriernes Vedkommende af paagældende Direktør, Departementschef eller Hovedrevisor. Spørgsmaal om Forstaaelse af foranstaaende Bestemmelse afgøres endelig af Finansministeren.

Nr. 98.

2) Den samme, som har Retten til at ansætte i en Tjenestestilling, tager ogsaa Bestemmelse om og iværksætter Afskedigelse fra Stillingen. Dog kan uansøgt Afskedigelse af en pensionsberettiget Tjenestemand kun finde Sted med paagældende Ministers Samtykke.

3) Ansættelse som Sekretær er betinget af, at vedkommende har bestaaet den fuldstændige juridiske, den statsvidenskabelige eller anden afsluttende Embedseksamen fra Universitetet, Polyteknisk Lærestanstalt eller Landbohøjskolen.

4) Ansættelse som Kontorassistent er betinget af mindst 3 Aars Tjeneste som Kontorist.

5) Ingen kan ansættes som Tjenestemand før det fyldte 24. Aar.

6) Første Ansættelse i Tjenestemandsstilling med Grundløn 5 100 Kr. eller derunder er betinget af mindst 2 Aars Aspiranttjeneste.

7) Den første Ansættelse i Tjenestemandsstilling eller Genansættelse i saadan efter Afskedigelse er betinget af tilfredsstillende Helbredsattest. Fra denne Bestemmelse kan der i de enkelte Tilfælde, naar særlige Grunde taler derfor, dispenseres af paagældende Minister.

8) Forud for en Tjenestemand's første Ansættelse skal vedkommende Styrelse fra Finansministeriet indhente en Udtalelse om, hvorvidt der i den paagældendes Alder eller almindelige Helbredstilstand maatte findes nogen Hindring for Ansættelse i pensionsberettigende Stilling. Denne Regel gælder ikke for Statsbanerne, Post- og Telegrafvæsenet samt Toldvæsenet, derunder Grænsegendarmeriet, og ej heller for Hæren eller Søværnet, forsaavidt angaar militære Tjenestemænd.

31 Marts.  
Nr. 98.

§ 7. 1) Ved enhver Ansættelse som Statstjenestemand tilstilles der af den ansættende Myndighed Tjenestemanden et Ansættelsesbrev, som udstedes uden Gebyr. Ingen kan erholde Ansættelse i mere end een Tjenestemandsstilling.

2) Enhver Tjenestemand skal ved sin første Ansættelse, inden Stillingen overtages, underskrive en Erklæring, hvori han paa Ære og Samvittighed lover at opfylde sine Tjenesteplichter med Trofasthed og Nidkærlighed. De af Kongen udnævnte Tjenestemænd afgiver desuden en højtidelig Forsikring om at ville holde Grundloven.

3) Yderligere Løfter og Forsikringer kan kun forlanges af Tjenestemanden, forsaavidt Tjenestens særlige Art gør det paakrævet.

§ 8. 1) Tjenestemænd, som ikke har kongelig Udnævnelse, kan til enhver Tid med 3 Maaneders Varsel forlange sig afskediget af Tjenesten.

2) Der tilkommer enhver Tjenestemand, der afskediges uden Ansøgning, et Varsel paa 3 Maaneder. Hvis Afskedigelsen er begrundet i noget af de i §§ 60 eller 61 nævnte Forhold, kan Afskedigelsen dog ske med kortere Varsel eller uden Varsel; det samme gælder, hvis Ansøgning ikke rettidig er indgivet i det i § 53 nævnte Tilfælde.

3) Forud for den enkelte Afskedigelse træffer Finansministeren Bestemmelse om, hvorvidt Tjenestemanden har Ret til Pension, jfr. dog § 19.

4) Forinden en Tjenestemand afskediges uden Ansøgning, og uden at Afskedigelsen skyldes Sygdom, skal der gives ham Adgang til at udtale sig i Sagen. Saafremt Forhør er afholdt i Henhold til § 17, skal der dog ikke indhentes yderligere Udtalelse.

5) Enhver, der afskediges uden Ansøgning, har Ret til efter derom fremsat Begæring at faa skriftlig Oplysning om Afskedigelsesgrunden.

§ 9. En Tjenestemand, der efter at være afskediget genansættes, kan faa tidligere Tjenestetid medtaget til Beregning af Lønning og Pension, saafremt hans Udtræden af Tjenesten skete paa Grund af Sygdom eller anden ham

utilregnelig Aarsag. Skete hans Udtræden efter eget Ønske 31 Marts. eller af anden ham tilregnelig Aarsag, kan tidligere Tjeneste Nr. 98. alene medregnes efter særlig Hjemmel paa Normeringsloven, dog at Genansættelse senest ved det fyldte 40. Aar af en efter eget Ønske afskediget Tjenestemand giver ham Ret til Medtagelse af den tidligere Tjenestealder i Hen-seende til Beregning af Pension.

§ 10. Efter vedkommende Styrelses Skøn i det enkelte Tilfælde kan der gives en Tjenestemand Tilladelse til at træde udenfor Nummer uden Lønning i begrænset Tid, i Almindelighed ikke udover 1 Aar. Under særlige Forhold kan Tilladelsen dog udstrækkes til at gælde for indtil 3 Aar. Saadan Tid fradrages ved Beregning af Alderstillæg og Pension.

§ 11. 1) Naar en Tjenestemand anholdes som mistænkt eller tiltales for en Forbrydelse, saavel som naar han har paadraget sig grundet Mistanke om et Forhold, der betager ham den Tillid, som Bestridelsen af Tjenestestillingen kræver, eller han har gjort sig skyldig i en Handling, som gør det betænkeligt vedblivende at lade ham bestride sin Tjenestegerning, suspenderes Tjenestemanden, indtil endelig Afgørelse er truffet i Sagen. Den paagældende Styrelse skal dog i hvert saadant Tilfælde, saa vidt det staar til samme, foranledige, at Sagens Afslutning mest muligt fremskyndes. Suspension finder endvidere Sted, saafremt en Tjenestemand, der har og maa have Midler af Statskassen til selvstændig Forvaltning, erklæres fallit, i hvilket Tilfælde Suspensionen vedvarer, indtil Bobehandlingen er sluttet. Suspension foretages af vedkommende Centralstyrelse; dog kan underordnede Myndigheder foreløbig sætte Tjenestemanden fra Tjeneste, indtil Centralstyrelsens Afgørelse, der uopholdelig skal indhentes, foreligger.

2) Under Suspension oppebæres kun Halvdelen af Lønningen og af alle almindelige og særlige Tillæg, men intet af de med Stillingen forbundne uvisse Indtægter.

3) Saafremt Sagen, der i Medfør af 1ste Stk., 1ste Pkt., har medført Suspension, ikke fører til Afskedigelse, ydes

31 Marts. der, forsaavidt der ikke har foreligget noget virkeligt Grundlag Nr. 98. lag for Suspension, Efterbetaling af den tilbageholdte Halvdelen af Lønningen m. v. Det samme kan efter Omstændighederne tilstaaes af Ministeren i de i 1ste Stk., 3die Pkt., nævnte Tilfælde.

4) Med Hensyn til Dommere har det sit Forblivende ved Bestemmelserne i § 50 i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

#### 6. Om Konstitution.

§ 12. 1) En Tjenestemand er til enhver Tid pligtig at gøre midlertidig Tjeneste i højere Stilling end hans egen indenfor samme Tjenestegren. Med Hensyn til Stillingen som Højesteretsdommer gælder Bestemmelsen i § 44, 1ste Pkt., i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

2) Varer saadan Tjeneste ikke udover 4 Uger, hvad enten Konstitution foreligger eller ikke, faar Tjenestemanden ikke Ret til nogen Del af den højere Stillings Indtægter. Varer Tjenesten derimod over 4 Uger, faar den fungerende for hele Funktionstiden foruden sin egen Stillings Løn Ret til Halvdelen af Forskellen mellem den ham i hans egen Stilling tillagte Grundløn med Alderstillæg og det Beløb, han i Grundløn og Alderstillæg vilde oppebære ved en Udnævnelse i den højere Stilling. Denne Godtgørelse maa dog ikke udgøre mere end 20 pCt. af den højere Stillings Grundløn beregnet efter paagældende Tidsrum; den kan oppebæres ved Siden af Godtgørelse for Udkommando til fremmed Sted, hvilken beregnes efter hans egen Tjenestestilling. Ferie- og Sygedage indenfor Funktionstiden fradrages saavel ved Afgørelsen af, om Godtgørelsen skal ydes, som ved dennes Beregning. Funktionsvederlag ydes dog ikke, naar Funktion udføres af en Tjenestemand, der ikke opfylder de i Lovgivningen fastsatte Betingelser for fast Ansættelse i den højere Stilling.

3) Den i højere Stilling fungerende Tjenestemand oppebærer i alle Tilfælde for sin Funktionstid de med Stillingen forbundne særlige Godtgørelser for de ved Tjenesten foranledigede Udgifter, saasom Befordringsgodtgørelse, ligesom der tilkommer ham Rejsediæter som fastsat for den højere

Stilling. De med Stillingen forbundne uvisse Indtægter 31 Marts. oppebæres af den fungerende, hvis Stillingen er ledig eller Nr. 98. dens Indehaver suspenderet, og det kan administrativt bestemmes, at disse Indtægter ogsaa i andre Tilfælde af Funktion eller Konstitution, saasom under Sygdom og Ferie, helt eller delvis skal tilfalde den fungerende.

4) Vederlag for Afsavn af uvisse Indtægter kan efter Styrelsens nærmere Bestemmelse og Beregning ydes en i højere Stilling fungerende Tjenestemand, hvis han efter foranstaaende Regler ikke oppebærer noget Vederlag for denne Tjeneste, eller hvis Vederlaget udgør et mindre Beløb end de Indtægter af nævnte Art, som han har maattet opgive; i sidste Tilfælde udbetales Vederlaget kun med det overskydende Beløb.

5) Vederlag efter nærværende Paragraf vil kun kunne ydes, hvor der foreligger Funktion i en normeret Stilling, dog at der af vedkommende Minister, efter at Sagen har været forelagt Lønningsraadet til Udtalelse, vil kunne fastsættes Undtagelse herfra for Stillinger udenfor Administrationskontorer, naar paagældende Funktion har varet mindst 3 Maaneder.

6) Den, som, uden at være Tjenestemand, konstitueres i en Stilling, faar efter Styrelsens nærmere Skøn indtil  $\frac{9}{10}$  af den for Stillingen fastsatte Grundløn samt af Stedstillæg og Reguleringstillæg.

7) Naar en Tjenestemand samtidig med at varetage sin egen Tjenestestilling konstitueres i en anden Stilling, kan der af paagældende Minister efter Forhandling med Finansministeren i det enkelte Tilfælde tilstaa ham et Funktionsvederlag af indtil Halvdelen af Grundlønnen i vedkommende Tidsrum for den Stilling, i hvilken Konstitution er sket.

### 7. Om Ferie, Tjenestefrihed og Sygdom.

§ 13. 1) Enhver Tjenestemand, der har været i Statens Tjeneste mindst 6 Maaneder før et Ferieaars Begyndelse, har Ret til en passende aarlig Ferie uden Tab af Lønningsindtægter. Forsaavidt ganske særlige tjenstlige Forhold

31 Marts. gør sig gældende, kan Ferien bortfalde et enkelt Aar, men Nr. 98. der bør da i det følgende Ferieaar gives vedkommende Tjenestemand et Ferietillæg af samme Længde som den bortfaldne Ferie. Forsaavidt saadan Ferieforlængelse ikke kan skaffes, ydes der efter Ministerens nærmere Bestemmelse et passende Vederlag i Penge. Udenfor saadanne Tilfælde kan Pengevederlag som Erstatning for Ferie ikke gives.

2) Det kan af Ministeren paalægges enkelte Grupper af Tjenestemænd at gøre Brug af Retten til Ferie.

3) De nærmere Regler for Feriens Længde og Tildeling samt Ferieaarets Beliggenhed i Forhold til Kalenderaaret fastsættes af paagældende Styrelse, for Feriens Længde efter indhentet Udtalelse af Lønningsraadet.

4) Hvor særlige Forhold taler derfor, kan Tjenestefrihed udenfor den egentlige Ferie indrømmes Tjenestemanden af den paagældende Styrelse, uden at der finder Lønfradrag Sted.

5) Ved et af Finansministeren efter Udtalelse af Lønningsraadet udstedt Reglement vil der kunne fastsættes Regler, hvorefter der under langvarig eller gentagen Sygemelding indtræder en Begrænsning af Lønningen samt gives Vejledning i Henseende til det Tidspunkt, da Afskedigelse af en sygemeldt Tjenestemand bør finde Sted.

#### 8. Om Fraværelse fra Tjenesten under militære Indkaldelser.

§ 14. 1) Under den første Indkaldelse til Aftjening af Værnepligt oppebærer en Tjenestemand af sin Lønning med alle almindelige og særlige Tillæg Fjerdedelen, naar han er ugift, Halvdelen, naar han er gift. Det samme gælder, forsaavidt den militære Tjeneste forlænges, fordi vedkommende udtages til Befalingsmand. Den nedsatte Lønning beregnes fra Indkaldelsesdagen, forsaavidt denne er den 1. i en Maaned, og ellers fra den 1. i paafølgende Maaned; den fulde Lønning indtræder fra Hjemsendelsesdagen, forsaavidt denne er den 1. i en Maaned, og ellers fra den 1. i paafølgende Maaned.

2) Under frivillig Uddannelse til Befalingsmand og under frivillig Tjeneste som saadan oppebærer Tjenestemanden

ingen Lønning fra den Styrelsesgren, i hvilken han er ansat 31 Marts. for det Tidsrum, i hvilket han er fraværende. Nr. 98.

3) En Tjenestemand, der er ansat som Befalingsmand af Reserven, oppebærer for det Tidsrum, i hvilket han er indkommanderet til Militærtjeneste, kun Halvdelen af Lønningen, indbefattet alle almindelige og særlige Tillæg, fra den Styrelsesgren, i hvilken han er ansat. Falder Fraværelsen indenfor den paagældendes ordinære aarlige Ferie, lider han dog intet Fradrag.

4) Under Efteraarsmanøvrer og andre kortere Indkaldelser, bortset fra de i Stk. 3 nævnte Indkommanderinger, oppebærer Tjenestemanden fuld Lønning.

5) Reglerne i nærværende Paragraf kan efter paagældende Ministers nærmere Bestemmelse bringes til Anvendelse paa Medhjælpere og maanedslønnede Aspiranter (jfr. § 5).

#### 9. Særregler for kvindelige Tjenestemænd.

§ 15. Kvindelige Tjenestemænd, der efter Ansøgning afskediges uden Pension som Følge af Indgaaelse af Ægteskab, kan, naar Afskedigelsen sker tidligst 6 Maaneder før Udgangen af den Maaned, i hvilken Ægteskabet indgaaes, og senest med Udgangen af den efter Ægteskabets Indgaaelse følgende Maaned, efter forelagt Vielsesattest faa udbetalt et Beløb, der for hvert fuldt Aars Tjeneste som Tjenestemand udgør  $\frac{1}{8}$  af Aarslønnen med Stedstillæg og Reguleringstillæg ved Afskedigelsen, dog ingen Sinde udover 1 Aars Lønning med Tillæg.

§ 16. 1) Naar en kvindelig Tjenestemand efter Barnefødsel maa være fraværende fra Tjenesten, tilstaaes der hende Tjenestefrihed i 6 Uger mod Afgivelse af Halvdelen af Lønningen, indbefattet alle almindelige og særlige Tillæg. Hvis hun efter Forløbet af nævnte Tid ikke er arbejdsdygtig og fremskaffer Lægeattest herfor, fortsættes hendes Tjenestefrihed mod halv Lønning. Uden Lægeattest vil der, saafremt Barnet lever og hun ammer det, kunne gives hende Tilladelse til at staa udenfor Nummer i mindst 3, højst 6 Maaneder,

31 Marts. dog altid i fulde Maaneder. Saadan Tilladelse til at træde Nr. 98. udenfor Nummer vil ogsaa kunne gives i indtil 3 Maaneder, før Fødselen ventes, i hvilket Tilfælde Indtræden i Nummer først sker, naar vedkommende er tjenstdygtig. Ved Sygemelding af enhver Art indenfor de 4 umiddelbart før Fødselen liggende Maaneder maa halv Lønning afgives for Fraværelsen; Tilbagebetaling af oppebåret Lønning kan i saadanne Tilfælde forlanges. Hvor Tjenestens Art eller andre særlige Forhold gør det paakrævet, vil Styrelsen kunne beordre en kvindelig Tjenestemand fra Tjeneste i indtil 3 Maaneder, før Fødselen ventes; den paagældende betragtes da som sygemeldt med halv Lønning.

2) Gifte kvindelige Tjenestemænd har, saafremt det er foreneligt med de stedlige Tjenesteforhold, Adgang til at faa den dem paahvilende Tjenesteydelse nedsat til to Trediedele eller Halvdelen mod kun at oppebære henholdsvis to Trediedele eller Halvdelen af Lønningen, indbefattet alle almindelige og særlige Tillæg. Saadan Nedsættelse af Tjenestetiden kan enten være varig eller paa begrænset Tid, dog ikke under 1 Aar. Genoptagelse af fuld Tjeneste kan kun ske, naar dette kan passe med Tjenesteforholdene. Ved Beregning af Pensionsalderen (jfr. § 54) medregnes af den Tid, de vedkommende har været paa nedsat Tjeneste, kun henholdsvis to Trediedele eller Halvdelen. Pensionsindtægten opgøres efter den fulde Grundløn i den i § 54, Stk. 3, nævnte Periode, uanset om der i denne har været udført fuld eller nedsat Tjeneste, samt efter det Antal Alderstillæg, som i nævnte Periode vilde være tilkommet paagældende, saafremt de Tjenestear, i hvilke der har været udført nedsat Tjeneste, kun medregnedes med henholdsvis to Trediedele eller Halvdelen.

*10. Om disciplinær Forfølgning og Straf samt om Appel til Domstolene.*

§ 17. 1) En Tjenestemand, for hvis Vedkommende der sker tjenstlig Indberetning til overordnet Myndighed angaaende en Tjenesteforseelse eller et Forhold, der antages



at falde ind under Straffelovgivningen, har Ret til at blive <sup>31 Marts.</sup> gjort bekendt med en skriftlig Fremstilling af de faktiske <sup>Nr. 98.</sup> Forhold vedrørende det passerede. Han skal i Sagen afgive en Udtalelse, som kan bestaa i en Paategning om, at Fremstillingen erkendes at være rigtig, eller i Sager, der er saa alvorlige, at det maa forudsættes, at Forhør vil blive afholdt, af Paategningen »Læst«. Tjenestemanden kan kræve udleveret en Genpart af Fremstillingen.

2) En Tjenestemand, mod hvem disciplinær Undersøgelse for tjenstlig Forseelse indledes, har Ret til at lade føre Vidner. Han kan vælge en Tillidsmand til at være Bisidder ved Forhør og yde Bistand ved Vidneførsel samt eventuelt senere ved Udfærdigelse af skriftligt Indlæg. Til Brug ved Udarbejdelsen af saadant Indlæg kan han kræve Udskrift af Forhørsprotokollen og Afskrift af samtlige til denne knyttede Bilag eller Adgang til at gennemgaa disse. Ministeren giver Regler for, af hvem saadanne Forhør afholdes, og hvem der kan optræde som Bisidder. Som Bisidder vil der kunne anvendes en Sagfører.

3) Enhver Tjenestemand indenfor vedkommende Styrelsesgren er pligtig til paa Forlangende at lade sig afhøre, og Forhørslederen vil kunne forlange Udtalelser af en som Vidne ført Tjenestemand afgivne paa Ære og Samvittighed. Vidnesbyrd kan dog nægtes, naar Besvarelsen af det stillede Spørgsmaal maa forudsættes at ville udsætte Vidnet selv for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd.

4) Hvis Tjenestemanden er mistænkt for et Forhold, der antages at falde ind under Straffelovgivningen, kan Bisidder ikke kræves medtaget, og de øvrige i Stk. 2 givne Regler for den disciplinære Undersøgelse kan fraviges. Tjenestemanden kan i saa Tilfælde forlange Undersøgelsen henvist til Retten.

5) Med Hensyn til Dommere har det sit Forblivende ved Bestemmelserne i §§ 48 og 49 i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

§ 18. Som disciplinær Straf for tjenstlig Forseelse vil der af vedkommende Styrelse kunne anvendes Advarsel

**31 Marts.** eller Irettesættelse, Bøde, der dog ikke maa overstige  $\frac{1}{2}$  Nr. 98. Maanedes Løn, Forsættelse til anden Tjeneste, Forflyttelse, Degradation eller Afskedigelse, jfr. dog Grundlovens §§ 17 og 71. Bøde over 10 Kr. og Forsættelse vil, hvis der ikke foreligger en uforbeholden skriftlig Tilstaaelse, ikke kunne anvendes, forinden Forhør er afholdt i Overensstemmelse med § 17. Forflyttelse, Degradation eller Afsked for de i §§ 60 og 61 nævnte Forhold eller iøvrigt som Straf for Tjenesteforseelser kan, naar Forholdet ikke er fastslaaet ved Dom, aldrig finde Sted uden efter forudgaaet tjenstligt Forhør. Ikendte Bøder kan indeholdes i Lønnen.

**§ 19.** <sup>1)</sup> En Tjenestemand kan ikke for Domstolene indbringe andre af Tjenestemandsforholdet opstaaende pekuniære Krav paa Statskassen end saadanne, der hidrører fra Lovbestemmelser om Lønning, Pension eller Vente-tolenepenge.

<sup>2)</sup> For at kunne rejse en Sag overfor Domstolene maa den paagældende have gjort skriftlig Indsigelse overfor Styrelsen inden 6 Maaneder efter Beløbets Udbetaling eller Nægtelse af Udbetaling og udtaget Stævning inden 9 Maaneder efter Modtagelsen af Centralstyrelsens Svar. Disse Frister gælder dog ikke, forsaavidt Sagen angaar Pensionsspørgsmaal.

<sup>3)</sup> Saafremt der fra Statens Side sker for stor Udbetaling til Tjenestemænd, Pensionister eller saadannes Efterladte — være sig egentlig Lønning, særlige Tillæg, Honorar, Vente-  
penge, Pensioner, Efterindtægt, særlige Ydelser m. v. —, kan det for meget udbetalte Beløb kun kræves tilbagebetalt, naar Krav derom rejses overfor den paagældende inden 15 Maaneder efter Udbetalingen; denne Frist gælder dog ikke, naar og saa længe den urigtige Udbetaling skyldes fejlagtige eller manglende Oplysninger fra den paagældendes Side.

**§ 20.** Naar en Tjenestemand beskyldes for Uretskaffenhed i Tjenestegerningen, eller der fremsættes ærerørige Beskyldninger mod ham, kan det paalægges ham at fralægge sig Bekyldningen ved Dom. Dette gælder ogsaa den, der er konstitueret i en Tjenestestilling.

### 11. Om Forhandlingsret og Voldgift.

31 Marts.  
Nr. 98.

§ 21. 1) Tjenestemandsorganisationer kan opnaa Anerkendelse som forhandlingsberettigede overfor paagældende Styrelse, forsaavidt de efter de for vedkommende Ministerium foreliggende Oplysninger enkeltvis eller i Forbund:

- a) giver Adgang til alle i paagældende Styrelsesgren ansatte uden Undtagelse fordelte i højst 2 Afdelinger,
- b) ikke giver Adgang til andre end nuværende og forhenværende ansatte i paagældende Styrelsesgren,
- c) følger saadanne Regler ved Valg, at der sikres de forskellige Hovedgrupper en passende Repræsentation ved Forhandlinger med Styrelsen,
- d) tilsammen overvejende repræsenterer de i paagældende Styrelsesgren ansatte.

Der anerkendes ikke samtidig mere end een Organisation for hver Afdeling af en Styrelsesgren, og de anerkendte Organisationer maa aarlig ved Indsendelse af de nødvendige Oplysninger godtgøre deres Ret til vedvarende at nyde Anerkendelse.

2) Samme Anerkendelse kan af Finansministeren gives Centralorganisationer, hvori anerkendte Etatsorganisationer har samlet sig.

3) Den almindelige Ret, som enhver Forening eller Enkeltmand har til at henvende sig til Styrelsen, berøres ikke af disse Regler, og Forhandlinger mellem Styrelsen og Foreninger, der ikke har opnaaet Anerkendelse efter Stk. 1, om de for saadanne Foreninger særlige Forhold føres efter nærmere Bestemmelse af paagældende Minister.

§ 22. Fra Styrelsen afgives til de anerkendte Etatsorganisationer eller Centralorganisationer til Drøftelse Forslag til Ændringer i Love, Regulativer og almindeligere Instrukser, som vil medføre Forandringer i bestaaende Lønningsregler, den reglementsmaessige Arbejdstid, de ansattes personlige, retlige Stilling i Etaten og lignende ikke-tekniske Forhold, derimod ikke Forhold, der alene vedrører Enkeltmand.

31 Marts. § 23. 1) De anerkendte Organisationer kan træde i  
 Nr. 98. Forhandling med Styrelsen om ethvert fagligt, ikke-teknisk  
 Spørgsmaal vedrørende Etaten, Grupper indenfor denne  
 eller Enkeltmand, dog ikke om Enkeltmands Ansættelse eller  
 Afskedigelse.

2) Endvidere kan Organisationernes stedlige Tillidsmænd  
 henvende sig til den paagældende foresatte om tekniske  
 Spørgsmaal, dog ikke om Arbejdsledelsen eller om Spørgs-  
 maal, der væsentlig beror paa ingeniørmæssig, lægekyndig  
 eller lignende Sagkundskab (jfr. iøvrigt §§ 782 og 805). Saa-  
 fremt en Ordning ikke opnaas ved disse Forhandlinger,  
 kan Etatsorganisationen træde i Forhandling med Styrelsen  
 om paagældende Spørgsmaal.

§ 24. 1) Forhandlinger kan føres mundtligt eller skrift-  
 ligt, og efter mundtlig Forhandling kan Sagen af Organisa-  
 tionen forlanges forelagt Ministeren; dog kan Spørgsmaal,  
 der rejses af Organisationerne i Henhold til § 23, Stk. 2,  
 ikke kræves forelagt højere Myndighed end Styrelsens Chef.

2) Saaftremt en Organisation formener, at Styrelsen ikke  
 har overholdt de i nærværende Lov fastsatte Forhandlings-  
 regler, kan Sagen forebringes Ministeren, der kan paalægge  
 Styrelsen at føre Forhandling og eventuelt kan suspendere  
 paagældende nye Regler, indtil Forhandling er sket. Saa-  
 fremt saadan Suspension ikke finder Sted, anses Reglerne  
 for gældende indtil videre.

3) Der kan i Forhandlingerne deltage en Forretningsfører  
 eller Sekretær for hver anerkendt Organisation. Den paa-  
 gældende behøver ikke at være ansat i Etaten.

4) De nærmere Regler vedrørende Forhandlingerne  
 fastsættes af Ministeren.

§ 25. 1) Til Afgørelse af Tvistigheder mellem Styrelsen  
 og Tjenestemændenes Centralorganisationer (jfr. dog Stk. 3)  
 om Forstaaelse af Bestemmelser af den i § 22 nævnte Art,  
 der efter § 19 ikke kan indbringes for Domstolene, oprettes  
 en Voldgiftsret. Afgørelser, der hviler paa et stedligt Skøn,  
 kan ikke bringes for Voldgiftsretten.

2) Voldgiftsretten bestaar af en af Højesterets Præsident 31 Marts. Nr. 98.  
blandt Rettens Dommere udpeget Formand, 2 af Østre Landsrets Præsident blandt Rettens Dommere udpegede Medlemmer samt 2 af Finansministeren udpegede Medlemmer, af hvilke det ene repræsenterer Styrelsen; det andet Medlem repræsenterer Tjenestemændenes Centralorganisationer og udpeges efter forudgaaende Indstilling fra disse Organisationer. Formanden og de nævnte faste Medlemmer samt Suppleanter for dem udpeges for 3 Aar ad Gangen. For den enkelte Sag tiltrædes Voldgiftsretten af et Medlem udpeget af vedkommende Styrelse og et Medlem udpeget af vedkommende Centralorganisation efter nærmere Bestemmelse af Finansministeren. De nærmere Regler om Rettens Virkemaade fastsættes af Finansministeren.

3) Sagernes Indbringelse for Voldgiftsretten sker paa Forlangende af en af de i § 21, Stk. 2, nævnte Centralorganisationer eller af en Tjenestemand, der anser sig for urettet.

4) Voldgiftsretten kan paalægge Parterne at udrede Sagsomkostninger, derunder hel eller delvis Dækning for Udgiften ved Voldgiftsrettens Behandling af paagældende Sag. Saafremt Voldgiftsrettens Kendelse omstøder Styrelsens Opfattelse af den paagældende Bestemmelse, kan den paalægge Styrelsen at afbøde Virkningerne af den hidtidige Fortolkning overfor det paaklagede og andre tilsvarende Tilfælde, dog ikke fra noget Tidspunkt forud for Organisationens Besværing til Centralstyrelsen over Forholdet. Kendelsen er afgørende for den fremtidige Fortolkning af paagældende Bestemmelse, men udelukker ikke vedkommende Ministerium fra efter indhentet Udtalelse fra Finansministeriet at ændre Reglerne under Iagttagelse af Bestemmelserne i § 22.

5) Afgørelser truffe før nærværende Lovs Ikrafttræden kan alene indbringes for Voldgiftsretten, forsaavidt de er truffe i Henhold til Bestemmelser, der omfatter flere Styrelsesgrene.

31 Marts. 12. *Om Alderstillæg samt Lønkrav under særlige Forhold.*

Nr. 98.

§ 26. 1) Ved Oprykning fra en Stilling til en højere, hvis Grundløn ligger over Slutlønnen for den hidtidige Stilling, medtages ingen Tjenestealder til Beregning af Alderstillæg.

2) Ved Nedrykning fra en Stilling til en lavere, hvis Slutløn ligger under Grundlønnen for den hidtidige Stilling, opnaas Slutløn i den lavere Stilling.

3) Den erhvervede Tjenestealder bevares ved Overgang mellem følgende Stillinger:

Grundløn 2 250 Kr. og Slutløn 2 700 Kr.
— 1 920 — - — 2 520 —
— 1 800 — - — 2 400 —

4) Ved Overgang fra en Stilling til en anden med samme normerede Lønning (Grundløn og Alderstillæg) medtages den erhvervede Tjenestealder.

5) I andre Tilfælde af Oprykning til en Stilling, hvis Grundløn ligger lavere end eller lige med Slutlønnen i den lavere Stilling, kommer Tjenestemanden straks paa det Løntrin i den nye Stilling, som er nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning i den hidtidige Stilling, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end eller lige med hans Lønning i den nye Stilling, allerede fra paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg.

6) Ved Nedrykning mellem de i Stk. 5 omhandlede Stillinger indenfor samme Styrelsesgren kommer Tjenestemanden straks indenfor Slutlønnen i den lavere Stilling paa det Lønningstrin i denne, som er lige med eller nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning i den højere Stilling, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end hans Lønning i den lavere Stilling, allerede fra paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg.

7) Saafremt en Tjenestemand efter at være nedrykket 31 Marts. i lavere Stilling paa ny oprykkes til sin tidligere Stilling eller en dertil i lønningmæssig Henseende svarende Stilling, har han Ret til at genoptage den inden Nedrykningen erhvervede Tjenestealder; Stk. 5 kan ikke anvendes i det heromhandlede Tilfælde. Nr. 98.

8) Ved Overgang fra Assistentstilling (Grundløn 2 160 Kr., Slutløn 3 810 Kr.) til Sekretærstilling (Grundløn 3 180 Kr., Slutløn 4 380 Kr.) medtages Halvdelen af Tjenestealderen i førstnævnte Stilling.

9) For Tjenestemænd, der overgaar fra Folkekirken til Præsteembede i Statstjenesten, beregnes ved Overgangen Tjenestealderen i Henseende til Lønning, som om begge Embeder var i Folkekirken.

10) Saafremt Lønningen for en Stilling ved Ændring i nærværende Lov (herunder ved Normeringslov) forandres, betragtes Indehaveren som henført til en ny Stilling i Henseende til Anvendelsen af Reglerne i nærværende Paragraf.

§ 27. Naar nye Lønningslove træder i Kraft, bortfalder ethvert Krav, der støttes paa ældre om de paagældende Tjenestemænds Vederlag af Statskassen givne Love og lignende Bestemmelser.

§ 28. Saafremt en Tjenestemand af Helbredshensyn eller paa Grund af anden ham utilregnelig Aarsag overgaar til lavere lønnet Stilling, kan Ministeren som personligt Tillæg tilstaa ham Forskellen mellem den af ham i den tidligere Stilling oppebaarne og den i den nye Stilling opnaaede Grundløn med Alderstillæg, dog ikke udover Forskellen i samlet Indtægt fra Staten i de to Stillinger.

§ 29. Personlige Tillæg bortfalder ganske eller delvis ved Opnaaelse af Alderstillæg eller højere Lønning enten i Henhold til nye Lønningslove eller ved Overgang til højere lønnet Stilling.

### 13. Om Akkordarbejde.

§ 30. En Tjenestemand kan ikke oppebære Godtgørelse i Akkord for det Arbejde, for hvilket Lønningen er Vederlag.

31 Marts. 14. Om Udbetaling af Lønning m. v. samt om Forskud.  
Nr. 98.

§ 31. <sup>1)</sup> Lønninger, som er fastsatte aarsvis, Vente-  
penge og Pensioner udbetales maanedlig og forud ved hver  
Maanedes Begyndelse, dog saaledes, at dersom Udbetalings-  
dagen falder paa en Helligdag, skal Udbetalingen finde Sted  
paa den sidste Søgndag i den foregaaende Maaned. Søgne-  
dage, paa hvilke det udbetalende Kontor er lukket i Hen-  
hold til Lov, Anordning eller ministeriel Bekendtgørelse,  
sidestilles i denne Henseende med Helligdage. Tjenesteman-  
dens Død eller Afskedigelse, efter at saadan Udbetaling har  
fundet Sted, men før Maanedens Udløb, giver ikke Staten  
noget Krav paa Tilbagebetaling af det for den efterfølgende  
Maaned forudbetalte Beløb. Hvis Efterindtægt oppebæres,  
vil Beløbet dog være at udligne i Efterindtægten.

<sup>2)</sup> Dødsfald eller uansøgt Afgang i den Maaned, for hvil-  
ken Udbetaling har fundet Sted, medfører ikke Tilbagebeta-  
ling af nogen Del af det forud oppebaarne Maanedsbetaling.

<sup>3)</sup> Ved Udregning af det maanedlige Beløb for de en-  
kelte Lønningsdele eller af andre Ydelser til Tjenestemand  
eller Pensionister saavel som af Fradrag i Lønning eller  
Pension forhøjes Brøkdele af Øre til hel Øre.

§ 32. <sup>1)</sup> Ved Udnævnelse til en Statstjeneste regnes  
Lønningen, hvis Tjenestemanden ikke allerede ved Udnæv-  
nelsen er ansat i Statens Tjeneste, fra den 1. i paagældende  
Maaned, dersom Stillingen er tiltraadt før den 15., i modsat  
Fald fra den 15. Tjenestealderen til Beregning af Alderstillæg  
regnes, saafremt Ansættelsen sker efter den 1. i en Maaned,  
fra Begyndelsen af den følgende Maaned.

<sup>2)</sup> Dersom en Tjenestemand skifter Stilling, regnes den  
nye Stillings Lønning fra den Dato, fra hvilken Ansættelsen  
ifølge Ansættelsesbrevet er at regne.

<sup>3)</sup> Udbetaling af Egenpension eller Ventepenge tager  
sin Begyndelse fra Udløbet af det Tidsrum, for hvilket Ud-  
betaling af Løn har fundet Sted; saafremt den paagældende  
imidlertid ved Afskedigelsen staar udenfor Nummer eller  
af anden Grund ikke oppebærer Lønning, tager ovennævnte



Udbetaling sin Begyndelse fra Afskedigelsen. Enkepen- 31 Marts.  
sion og Børnepension kommer til Udbetaling, naar det Nr. 98.  
Tidsrum er udløbet, for hvilket der er udbetalt Efterind-  
tægt (jfr. dog § 76 i Kapitlet om Efterindtægt), eller, hvis  
saadan ikke er udbetalt, fra Dagen efter den sidste Dag,  
for hvilken der er udbetalt Lønning, Ventepenge eller Pen-  
sion til Tjenestemanden.

**§ 33.** 1) Tjenestemænd kan under særlige og paatræn-  
gende Omstændigheder opnaa et Forskud paa indtil  $\frac{1}{2}$  Aars  
Løn, dog højst 2 400 Kr., uden Sikkerhedsstillelse. I Rente  
betales ved Udgangen af hvert Aars Juni og December  
Maaned 2 pCt. af det paa vedkommende Tidspunkt reste-  
rende Beløb. Forskuddet afdrages senest i Løbet af 4 Aar  
med lige store maanedlige Afdrag. Den, der har faaet et  
saadant Forskud, kan ikke faa noget nyt Forskud førend  
3 Aar efter, at det ældre er afbetalt.

2) Renter og Afdrag indeholdes i Tjenestemandens Løn-  
ning og kan efter Finansministeriets nærmere Bestemmelse  
tillige indeholdes i den ham eller hans efterlevende Enke  
tillagte Pension. Afskediges Tjenestemanden uden Pension,  
eller dør han uden at efterlade sig Enke, der har Ret til Pen-  
sion, er Restgælden uanset de fastsatte Afdragsvilkaar  
forfalden til Betaling.

3) Ved Statsregnskabet gøres nøjagtig Rede for de i det  
paagældende Finansaar indkomne Afdrag og de endnu hen-  
staaende Forskud.

**§ 34.** 1) Tjenestemænd kan efter nærmere af Finans-  
ministeren fastsatte Regler give Forskrivninger paa deres  
Løn, men saadanne Forskrivninger har alene Retskraft, naar  
de gives til Laanefond eller Pengeinstitutter, som af Finans-  
ministeren er anerkendt som berettigede til at modtage dem,  
og de maa ikke indeholde Forpligtelse til Afdrag af mere  
end 25 pCt. af de Lønningsbeløb, som ved Laanets Stiftelse  
udbetales til Tjenestemanden.

2) Tilsvarende Regler gælder med Hensyn til Forskriv-  
ninger paa Efterindtægt, Ventepenge og Pension.

31 Marts. § 35. Bortset fra de i § 34 nævnte Forskrivninger kan  
Nr. 98. endnu ikke udbetalt Lønning, Efterindtægt, Ventepenge  
eller Pension ikke bortgives, sælges eller pantsættes. Med  
Hensyn til Udlæg og Arrest i de nævnte Ydelser gælder Reg-  
lerne i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916, §§ 513 og 614.

*15. Om Tjenestebolig og Tjenestejord m. v.*

§ 36. 1) Tjenestebolig kan indrettes for saadanne  
Tjenestemænd, af hvem det forlanges, at de ogsaa udenfor  
den egentlige Tjenestetid skal være i Stand til at føre et  
effektivt Tilsyn med den Virksomhed, de leder eller over-  
vaager, eller som i givet Tilfælde skal kunne tilkaldes paa  
alle Døgnet's Tider.

2) En Tjenestemand er pligtig at overtage en ham i  
Henhold til Stk. 1 anvist Tjenestebolig mod herfor at lide  
Afkortning i Lønningen efter Stk. 4.

3) De om Tjenesteboliger gældende Bestemmelser finder  
ikke alene Anvendelse paa Boliger i Statens Bygninger, men  
ogsaa paa saadanne Boliger, som Staten lejer for at anvende  
dem som Tjenesteboliger.

4) For den Tjenestemand, hvem Staten tildeler Tjeneste-  
bolig med eller uden Have, skal der fradrages 12 pCt. af  
Grundlønnen, forsaavidt Tjenesteboligen er som for en  
gift, eller 8 pCt., hvis Boligen er som for en ugift. Hvor der  
ydes Logis, uden at Boligen har Karakter af en selvstændig  
Lejlighed, fastsættes Fradraget af Styrelsen under Hensyn  
til Stedets og Logisets Beskaffenhed.

5) Forsaavidt der under en Styrelsesgren anvises en  
Tjenestebolig, som efter paagældende Ministers Skøn er af  
en ikke uvæsentlig mindre Lejeværdi end det Fradrag,  
der skal beregnes i Henhold til Stk. 4, kan der, indtil anden  
Bolig tilvejebringes, finde Nedsættelse af Fradragssummen  
Sted ved Bestemmelse paa Finansloven.

6) Den ydre og indre Vedligeholdelse af Tjenesteboliger  
besørges af Staten i den Udstrækning, som et af paagældende  
Minister udstedt Regulativ bestemmer; dog skal Tjeneste-  
mændene afholde 40 pCt. af de med den indre Vedligehol-

delse forbundne Udgifter, bortset fra egentlige Hovedstand- 31 Marts.  
 sættelser og den Istandsættelse, der finder Sted ved Embeds- Nr. 98.  
 skifte. Skatter og Afgifter, som efter Loven paahviler Ejen-  
 dommen, udredes af Staten. For Tjenestebolig med Jord-  
 tilliggende fordeles Skatter og Afgifter efter vedkommende  
 Ministers nærmere Bestemmelse saaledes, at kun en til Bo-  
 ligen svarende forholdsmæssig Del udredes af Staten, jfr.  
 § 37, Stk. 4.

7) Hver Minister, under hvis Ministerium der findes  
 Tjenestemænd med Tjenestebolig, udfærdiger Instruks for  
 Tjenesteboligers forsvarlige Behandling samt for periodiske  
 Syn af disse og endvidere Regler for Tjenesteboligers Afle-  
 vering i forsvarlig Stand ved Tjenestemandens Forflyttelse  
 eller Afgang. I Instruksen fastsættes Straffebestemmelser  
 for dens Misligholdelse.

8) Andre Naturalydelser, saasom Brændsel, Gas og  
 Elektricitet samt Forplejning med eller uden Bolig, der  
 maatte blive ydet en Tjenestemand, skal denne betale i  
 Forhold til Forbruget efter et af Finansministeren udstedt  
 Reglement.

9) For Boliger med unormal stor Loftshøjde vil der  
 ved det i Stk. 8 omtalte Reglement kunne fastsættes et ned-  
 sat Brændselsfradrag. For Boliger, hvis Udstrækning i  
 væsentlig Grad overstiger det for paagældende Tjeneste-  
 stilling normale, vil der, indtil Bygningsforandring kan  
 foretages, af Finansministeren kunne foretages Begrænsning  
 af Bidraget til Vedligeholdelse efter Stk. 6 og eventuelt  
 Brændselsfradraget efter Stk. 8.

§ 37. 1) For Brugen af Tjenestejord skal der beregnes  
 et aarligt Fradrag i Lønnen. Dette Fradrag fastsættes for  
 et Tidsrum af 5 Aar af paagældende Minister for hver Tje-  
 nestestillings Vedkommende under Hensyntagen til Jord-  
 loddens Størrelse, Beskaffenhed, Beliggenhed m. m. og skal  
 omtrentlig svare til, hvad Jordlodden ved forsvarlig Udnyt-  
 telse ordentligvis kan ventes at indbringe Brugeren netto.  
 Saafremt der for Statens Regning udføres Grundforbedrings-

31 Marts. arbejder paa Tjenestejorden, kan Vurdering foretages udenfor Nr. 98. de sædvanlige Tider.

2) Saafremt en Tjenestemand med paagældende Styrelses Samtykke og under dennes Kontrol foretager Grundforbedringsarbejder for egen Regning, kan der af Styrelsen sikres Tjenestemanden, at han i Tilfælde af Jordens Afgivelse indenfor et af Styrelsen fastsat Aaremaal, dog højst 15 Aar, af Staten faar godtgjort saa stor en Del af Udgiften, som svarer til Forholdet mellem de tilbageværende Maaneder af Perioden og hele Perioden. Det skal da ved Opslag af paagældende Stilling paalægges Efterfølgeren at afdrage det af Staten udrede Beløb og forrente den til enhver Tid resterende Del med 5 pCt. p. a. I den paagældende Periode maa Fradraget efter Stk. 1 fastsættes saaledes, at den Merværdi, som Grundforbedringen udgør for Tjenestejorden, kommer Brugeren til gode.

3) Hver Minister, under hvis Ministerium der findes Stillinger med Tjenestejord, udfærdiger nærmere Regler for Tjenestejordens forsvarlige Behandling samt Bestemmelser om Tjenestejords Aflevering fra Formanden eller hans Bo til Eftermanden.

4) Alle paa Tjenestejorden hvilende Skatter, Afgifter og Byrder udredes af Brugeren.

§ 38. Boliger i Ejendomme, der tilhører eller er lejede af Staten, kan, forsaavidt de ikke er Tjenesteboliger, i hvilke en Tjenestemand er pligtig at bo, af den Styrelse, under hvilken den paagældende Ejendom hører, udlejes til Tjenestemænd. Betingelserne for Lejemaalet fastsættes for hvert enkelt Tilfælde af vedkommende Styrelse.

#### 16. Om Uniforms- og Beklædningsgenstande.

§ 39. 1) Dersom Uniforms- og Beklædningsgenstande leveres det underordnede Personale af Hensyn til Tjenestens særlige Art, sker dette uden Fradrag i Lønnen. For de Styrelsesgrene, hvor saadan Levering finder Sted, fastsættes af paagældende Minister efter indhentet Udtalelse af Lønningssraadet i et Uniformsregulativ de nærmere Regler for

Tildelingen. Der kan ikke tilstaaes Tjenestemænd, som i 31 Marts. Henhold til et saadant Regulativ skal have udleveret Uniforms- og Beklædningsgenstande, men som efter Ønske fritages herfor, nogen Beklædningsgodtgørelse, lige saa lidt som saadan Godtgørelse iøvrigt kan tillægges nogen Tjenestemand. Nr. 98.

2) Det kan paalægges Tjenestemænd, som ikke faar leveret Uniform, for egen Regning at anskaffe saadanne Uniforms-genstande, som efter Tjenestens særlige Art findes fornødne.

#### *17. Om Godtgørelse for Kontorhold.*

§ 40. 1) Enhver Tjenestemand, hvem der fra Statskassen er tillagt et aarligt Beløb i Godtgørelse for Kontorhold, er ved Udgangen af hvert Finansaar pligtig at indgive til vedkommende Ministerium specificerede Oplysninger om de Kontorudgifter, som han i Aarets Løb har haft.

2) Indtil videre fastsættes Kontorholdsbeløbene ved Bevilling paa de aarlige Finanslove.

#### *18. Om Honorarer, Medhjælpssummer og Vederlag en Gang for alle.*

§ 41. 1) Honorarer kan ydes som faste aarlige Vederlag enten til en Tjenestemand for en Virksomhed i Statens Tjeneste udenfor hans egentlige Tjenestegering eller til en Ikke-Tjenestemand for en Virksomhed i Statens Tjeneste, der ikke betales med Konjunkturløn.

2) Honorarer kan ikke tilstaaes uden Bevilling paa hvert Aars Finanslov. Saadan Bevilling kan gives summarisk for et vist Antal Honorarer af ens Størrelse eller personlig bestemt. I sidste Tilfælde bortfalder Beløbet i Mangel af ny Bevilling ved Overgang til anden Stilling.

3) Ikke-Tjenestemænd under Krigs- og Marineministeriet med Pensionsret i Henhold til Lov af 19. April 1907 omfattes ikke af Bestemmelserne i denne Paragraf.

§ 42. 1) De paa Finansloven bevilgede Medhjælpssummer kan ikke, medmindre det udtrykkelig er bestemt ved Lov, benyttes til at yde Vederlag til nogen Tjenestemand

31 Marts. indenfor paagældende Styrelsesgren eller nogen indenfor  
 Nr. 98. samme med Honorar i Henhold til § 41 antagen Person.  
 Det samme gælder om enhver anden Indtægts- eller Udgifts-  
 bevilling, der ikke efter sin Tekst fremtræder som bestemt  
 til at indeholde Vederlag til ovennævnte Tjenestemænd eller  
 honorarlønnede. Af Anlægssummer og andre tidsbegræn-  
 sede Bevillinger kan der kun ydes Vederlag til Tjenestemænd  
 eller honorarlønnede for enkelte Arbejder, naar saadant  
 udtrykkelig er hjemlet ved Bevillingen.

<sup>2)</sup> Til Afholdelse af Vederlag en Gang for alle til Tjene-  
 stemænd for Arbejde af særlig Art eller under ganske særlige  
 Forhold kan der ved Finanslovbevilling stilles Beløb til  
 Raadighed.

*19. Om borgerlige og kommunale Ombud.*

§ 43. <sup>1)</sup> Tjenestemænd er pligtige at modtage borger-  
 lige og kommunale Ombud efter Lovgivningens almindelige  
 Regler. Dog kan en Tjenestemand af den Minister, under  
 hvem han hører, efter Ansøgning fritages for Overtagelse af  
 et Ombud, naar det skønnes nødvendigt af Hensyn til Tje-  
 nestens forsvarlige Udførelse.

<sup>2)</sup> Finansministeren bemyndiges til at fastsætte de  
 nærmere Regler for, i hvilket Omfang eventuelle Udgifter  
 til Tjenestens Udførelse under en Tjenestemands Fraværelse  
 som Følge af et borgerligt eller kommunalt Ombud kan af-  
 holdes af Staten.

*20. Om Tjenestemænds Adgang til Beskæftigelse udenfor  
 Statstjenesten.*

§ 44. <sup>1)</sup> En Tjenestemand kan kun have Beskæftigelse  
 udenfor Statstjenesten, forsaavidt og i det Omfang det er  
 foreneligt med den samvittighedsfulde Udførelse af hans  
 Pligter som Tjenestemand og med den for Stillingen nødven-  
 dige Agtelse og Tillid.

<sup>2)</sup> Tjenestemanden skal skriftlig gøre Anmeldelse for  
 Ministeren eller den Ministeren underordnede Myndighed,  
 som har Ansættelsesret til paagældende Tjenestestilling, inden  
 han kan

- a) paabegynde en Forretnings- eller Erhvervsvirksomhed, 31 Marts.
- b) overtage en Stilling udenfor Statstjenesten, hvortil Nr. 98. der er knyttet varig Løn,
- c) indtræde i en Bestyrelse eller et Repræsentantskab for et Selskab af erhvervmæssig Karakter.

3) Forsaa vidt den Myndighed, til hvem Anmeldelsen er indgaaet, skønner, at det vil stride mod de i denne Paragrafs 1ste Stk. nævnte Hensyn, at Tjenestemanden overtager den anmeldte Beskæftigelse, meddeles det ham inden 4 Uger, efter at Anmeldelse er indgaaet, at det er ham forbudt at overtage Posten. Tjenestemanden kan forlange en af en underordnet Myndighed i saa Henseende truffen Afgørelse forelagt Ministeren.

4) Skulde det vise sig, efter at en Beskæftigelse er overtaget, enten at de Omstændigheder, som har været afgørende for Sagens Bedømmelse, ændres væsentligt, eller at der allerede ved Overtagelsen forelaa Omstændigheder, som, hvis de havde været oplyst, vilde have medført et Forbud, kan Ministeren paa et hvilket som helst Tidspunkt paalægge Tjenestemanden, at han skal frigøre sig for Beskæftigelsen.

5) En Tjenestemand i Staten kan ikke tillige indtage nogen med Pensionsret forbunden Stilling i en Kommune, et koncessioneret Selskab eller en offentlig Virksomhed, for hvilken Lønning ikke er fastsat i nærværende Lov. Forening af pensionsberettigende Stillinger, der er indtraadt før nærværende Lovs Ikrafttræden, berøres dog ikke heraf.

### 21. Om Titel og Rang.

§ 45. 1) Ingen Tjenestemand kan, saa længe han staaer i Statens Tjeneste, erholde anden Titel eller Rang end den, som hans Tjenestestilling medfører, eller som er knyttet til en ham af Kongen tildelt Ordensdekoration eller Hofcharge.

2) Rangskat svares ikke for den med en Tjenestestilling forbundne Rang.

### 22. Om Normering af Tjenestestillinger m. m.

§ 46. 1) Paa de aarlige Finanslovforslag opføres for Lønningernes Vedkommende:

31 Marts. a) Lønninger til de ved særlige Love vedtagne Tjenestestillinger, særlig angivet for hver Styrelsesgren saavel med Hensyn til Stillingernes Antal som med Hensyn til Lønningsdelene for de enkelte Grupper af Stillinger, som er nævnt i Normeringslov, jfr. Stk. 2.

Nr. 98.

b) Lønninger til de Tjenestestillinger, hvis Antal ikke er normeret ved særlige Love, med Angivelse af Stillingernes Antal efter tidligere Finanslovbevilling og Antallet, hvortil ny Bevilling søges.

<sup>2)</sup> Tjenestestillingernes Antal i de Lønningsklasser eller Tjenestestillingsgrupper, som dertil skønnes egnede, normeres ved særlig Lov. Forøgelse af et Antal af Tjenestestillinger, som er fastsat ved særlig Lov, kan kun ske ved ny særlig Lov. Det samme gælder for herhenhørende Tjenestestillingers Oprykning til højere eller Nedsættelse til lavere Lønningsklasse. Naar ikke særlige Forhold gør anden Forelæggelsestid ønskelig, fremlægges for de Styrelsesgrenes Vedkommende, hvori Ændring i Tjenestestillingernes Antal eller Henførelse (jfr. dog Stk. 3) ønskes i det kommende Finansaar, i Begyndelsen af den ordentlige Rigsdagssamling af den paagældende Minister samlet Forslag om Ændringer.

<sup>3)</sup> Hvert 5te Aar — dog første Gang i den ordentlige Rigsdagssamling 1936—37 — kan de forskellige Tjenestegrenes Lovforslag om Normering indeholde Forslag om almindelig Regulering. Denne kan omfatte Omklassificering af Stillingerne som Stationsforstander, Postmester, Telegrafbestyrer, Toldforvalter, Fyrmester og lignende; hvis ikke ganske særlige Forhold taler derfor, vil disse Stillinger ikke udenfor denne almindelige Regulering kunne henføres til højere Lønningsklasse.

<sup>4)</sup> Saafremt tvingende Omstændigheder maatte gøre det nødvendigt, kan Ministeren midlertidigt forøge Tallet paa Tjenestemand, hvis Tal ikke er bestemt ved Løven, indtil endelig Bestemmelse kan tages ved Finansloven for det følgende Finansaar.

§ 47. Gennem Finanslovbevilling kan Ændring i denne Lov kun ske, hvor der i denne Lov er givet udtrykkelig



Hjemmel derfor. Iøvrigt kan Ændringer i og Afvigelser fra denne Lovs Bestemmelser kun ske ved særlig Lov.

31 Marts.  
Nr. 98.

§ 48. 1) Det ved Lov Nr. 489 af 12. September 1919 (jfr. Lov Nr. 483 af 10. September 1920) nedsatte Lønningsraad bestaar af en Formand, en Næstformand og 6 Medlemmer. Formanden og Næstformanden udnævnes af Kongen. 2 af Medlemmerne samt 2 Stedfortrædere for disse udnævnes af Finansministeren; de øvrige 4 Medlemmer samt 4 Stedfortrædere for disse vælges af Rigsdagen blandt dennes Medlemmer efter Reglerne i Grundlovens § 45, 2det Stk., jfr. § 49. Næstformanden og Medlemmerne udnævnes, henholdsvis for 4 Aar ad Gangen, dog at de af Rigsdagen valgte Medlemmer afgaar, saafremt de udtræder af Rigsdagen.

2) Raadets Beslutninger afgøres ved simpel Stemmerflerhed blandt samtlige dets Medlemmer, idet dog Næstformanden kun deltager i Afstemningen, naar Formanden er forhindret i at deltage.

3) Raadet staar umiddelbart under Finansministeren; Raadets Formand kan forelægge denne en hvilken som helst af Raadet truffen Afgørelse.

4) Der skal af de forskellige Styrelsesgrene forelægges Raadet til Udtalelse Forslag til nye Regler samt til Ændring i bestaaende Regler vedrørende Ydelse af Dagpenge, Overarbejdspenge (herunder højeste Tjenestetid) og andre særlige Ydelser (jfr. denne Lovs 3die Del). Paa samme Maade forholdes med Hensyn til Regler om Afdrag i Lønning for Tjenestebolig og andre Ydelser in natura (§ 36), om Længden af den aarlige Ferie (§ 13), om Levering af Uniformer (§ 39) og med Hensyn til den i § 46, Stk. 3, nævnte Regulering.

5) Det paahviler Raadet at gøre Indstilling til Finansministeren vedrørende alle Spørgsmaal om Ændringer i denne Lovs Bestemmelser i Kapitel 4 om Stedstillæg.

6) Opstaaende Spørgsmaal om Fortolkningen af de i Tjenestemandsloven indeholdte Bestemmelser kan gennem Finansministeren forelægges Raadet til Udtalelse. Iøvrigt kan der i det Omfang, det skønnes ønskeligt, forelægges

31 Marts. Raadet til Udtalelse alle Spørgsmaal vedrørende Statens Nr. 98. Lønninger, Honorarer og andre Vederlag.

8) Raadet kan tilkalde særlige sagkyndige til at give Oplysninger. Iøvrigt er Raadet bemyndiget til i den Udstrækning, i hvilken det er nødvendigt for dets Arbejde, at indhente Oplysninger i paagældende Styrelse.

## Kapitel 2.

### Pension.

#### A. Bestemmelser for Tjenestemænd.

##### I. Almindelige Bestemmelser.

§ 49. <sup>1)</sup> Enhver Stats-Tjenestemand, jfr. dog Stk. 2 og 3, er berettiget til Pension for sig selv og for sin efterladte Enke samt til Børnepension i Henhold til denne Lov. Samme Ret til Pension tilkommer fast ansatte Tjenestemænd ved Rigsdagen.

stk. 2

<sup>2)</sup> Ansættelser paa bestemt Tid giver ikke Pensionsret, medmindre anderledes fastsættes ved særlig Lov.

<sup>3)</sup> Naar første Ansættelse som Tjenestemand sker efter det fyldte 40. Aar, giver den ikke Ret til Pension, medmindre dette hjemles paa Normeringslov; saafremt Styrelsen vil stille Forslag herom, maa det, forsaavidt Hjemmelen angaar Enkeltilfælde, ske inden Udløbet af det andet Tjenestear. Tilsvarende gælder Genansættelse som Tjenestemand efter det fyldte 40. Aar, saafremt den paagældendes Udtræden af Tjenesten skete efter eget Ønske eller af anden ham tilregnelig Aarsag (jfr. § 9).

§ 50. <sup>1)</sup> Pensionerne afholdes af Statskassen, forsaavidt de ikke efter de Regler, som hidtil har været gældende eller herefter maatte blive fastsat, udredes paa anden Maade.

<sup>2)</sup> Som Bidrag til Dækning af Udgifterne ved Pensioneringen afkortes ved hver Lønningsudbetaling 5 pCt. i den enhver Tjenestemand tillagte Lønningsindtægt, jfr. § 51.

I de Tilfælde, hvor Lønningsindtægten midlertidig er nedsat 31 Marts. i Henhold til §§ 11, 14 og 16, beregnes Afkortningen kun af Nr. 98. den Lønningsindtægt, som faktisk udbetales.

3) Statens Ydelse til Kongen og det kongelige Huses Aarpenge bærer hver især de dem vedkommende Pensioner og Understøttelser. Ved Tronskifte forholdes efter Lov Nr. 98 af 29. April 1913 om Udredelse af Hofpensioner ved Tronskifte.

§ 51. 1) Til Lønningsindtægten, som kommer i Betragtning ved Pensionsberegning, henregnes:

- a) Grundløn og Alderstillæg.
- b) Personlige Tillæg, dog kun forsaavidt de er tilstaaede som Erstatning for en bortfalden pensionsgivende Indtægt, medmindre anderledes bestemmes ved Finanslov eller særlig Lov.

2) Til Lønningsindtægten henregnes derimod ikke:

- a) Ydelser, hvis særlige Bestemmelse ikke er at give Tjenestemanden en Indtægt, saasom Repræsentationstillæg, Kontorholdsgodtgørelse, Befordringsgodtgørelse, Flyttegodtgørelse, Hjælp til Bolig, Time-, Dag- og Natpenge, Kørepenge, Uniform eller Uniformsgodtgørelse eller deslige. Ved de med Kontorhold, Rejseudgifter og deslige forbundne Stillinger, som ikke har faaet tillagt noget særligt Beløb til saadanne Omkostningers Bestrielse, bliver det Beløb, som dertil aarlig kan antages at medgaa, at fradrage i Stillingens Brutto-Indtægter.
- b) Honorarer og Bestillingstillæg.
- c) Tilfældige Indtægter, saasom Strafandele, Belønninger og Vederlag for Overtidsarbejde.
- d) Sportler, Gebyrer, Procenter, Skriverpenge og andre visse Indtægter, Udbytteandele eller Godtgørelse herfor, Stedstillæg, personlige Tillæg af anden Art end den i 1ste Stk. under b. nævnte samt andre ikke i 1ste Stk. udtrykkelig nævnte Indtægter.
- e) Naturalydelser (saasom Brugen af Tjenestejord, fri Bolig og Brændsel) eller Erstatning herfor.

31 Marts.  
Nr. 98. § 52. Naar Pension eller Ventepenge i Henhold til denne Lov i et helt Aar ikke er hævet, hjemfalder Beløbet for det Aar til den Kasse, hvorpaa samme er anvist, medmindre lovlig Forhindring senere bevises.

### II. Egenpension.

§ 53. Egenpension tilkommer efter nedennævnte Regler de efter § 49 pensionsberettigede Tjenestemænd, naar de afskediges paa Grund af Alder eller Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag. Enhver Tjenestemand er forpligtet til at søge sin Afsked fra Udgangen af den Maaned, hvori han fylder 70 Aar; denne Bestemmelse gælder dog ikke for Dommere, jfr. Grundlovens § 71. Berettiget til at erholde Afsked med Pension efter nærværende Lov er Tjenestemanden, naar han har fyldt sit 65. Leveaar.

§ 54. <sup>1)</sup> Pensionen beregnes — udenfor det i § 57 nævnte Tilfælde — efter Tjenestemandens Pensionsalder og Pensionsindtægt.

<sup>2)</sup> Pensionsalderen regnes fra det Tidspunkt, da Tjenestemanden i 5 Aar efter sit fyldte 30. Aar har været fast ansat i Stillinger, der efter denne Lov er forbundet med Pensionsret, uanset om Tjenesten er udført under en eller flere Styrelsesgrene, jfr. § 9. Ved Overgang fra pensionsberettiget Tjenestemandsstilling i Folkekirken eller Folkeskolen til Præste- eller Lærerstilling i Staten medregnes den tidligere Tjeneste, som om den var tilbagelagt i Statens Tjeneste.

<sup>3)</sup> Pensionsindtægten udgør med de i det følgende nævnte Undtagelser Gennemsnittet af den Lønningsindtægt, jfr. § 51, som Tjenestemanden har oppebaaret i de efter Pensionsrettens Indtræden sidst forløbne 3 Aar før Afskedigelsen. Hvis Pensionsalderen er mindre end 3 Aar, udgør Pensionsindtægten Gennemsnittet af Lønningsindtægten i hele Tjenestetiden efter Pensionsrettens Indtræden. For Tjenestemænd, der efter §§ 11, 13, Stk. 5, 14 eller 16, Stk. 1, har oppebaaret nedsat Løn, regnes der ved Opgørelsen af Pensionsindtægten med den fulde for Stillingen normerede Løn.

4) Naar en Tjenestemand paa Grund af Svagelighed eller 31 Marts. Tilskadekomst eller anden ham utilregnelig Aarsag er over- Nr. 98.  
gaaet fra en højere til en lavere lønnet Stilling, udgør Pensionsindtægten Gennemsnittet af Lønningsindtægten i de 3 efter hinanden følgende Aar, i hvilke Lønningsindtægten har været størst.

5) Naar en Tjenestemand afskediges med sit fyldte 70. Aar eller ved det tidligere Tidspunkt, til hvilket han er forpligtet til at søge sin Afsked, eller ved hvilket han ifølge Lov skal afskediges, saavel som ved senere Afsked, udgør Pensionsindtægten den ved Opnaaelsen af 70 Aar, henholdsvis vedkommende tidligere Tidspunkt oppebaarne Lønningsindtægt, medmindre Regelen i 4de Stk. giver en højere Pensionsindtægt.

6) Naar nogen forbliver i sin Stilling efter Indtrædelsen af det Tidspunkt, der medfører Pligt til at søge Afsked, bliver Pensionen ved Afskedigelsen at fastsætte, som om denne havde fundet Sted til det ommeldte Tidspunkt, altsaa uden at der tages Hensyn til senere opnaaede Lønningstillæg, og uden at Pensionsalderen ved den senere Tjeneste forøges. Sygeplejepersonale, der efter Reglerne i Lovens 2. Del skal søge Afsked ved det fyldte 60. Aar, mister ikke Retten til Forøgelse af Pensionsalder og Pensionsindtægt, saafremt de forbliver i Tjenesten udover nævnte Tidspunkt.

7) Pensionens Størrelse bestemmes saaledes, at:  
en Pensionsalder  
under 1 Aar giver ...  $\frac{1}{10}$  af Pensionsindtægten i Pension  
fra 1 til 3 Aar giver  $\frac{2}{10}$  - - - - -  
- 3 - 5 - - -  $\frac{3}{10}$  - - - - -  
- 5 - 7 - - -  $\frac{4}{10}$  - - - - -  
- 7 - 10 - - -  $\frac{5}{10}$  - - - - -  
- 10 - 12 - - -  $\frac{31}{60}$  - - - - -  
- 12 - 14 - - -  $\frac{32}{60}$  - - - - -  
- 14 - 16 - - -  $\frac{33}{60}$  - - - - -  
- 16 - 18 - - -  $\frac{34}{60}$  - - - - -  
- 18 - 20 - - -  $\frac{35}{60}$  - - - - -

31 Marts.	fra 20 til 22 Aar	giver $\frac{36}{60}$	af Pensionsindtægten i Pension
Nr. 98.	- 22 - 23 — —	$\frac{37}{60}$	- — - —
	- 23 - 24 — —	$\frac{38}{60}$	- — - —
	- 24 - 25 — —	$\frac{39}{60}$	- — - —
	- 25 - 27 — —	$\frac{40}{60}$	- — - —
	- 27 - 28 — —	$\frac{41}{60}$	- — - —
	- 28 Aar og derover	$\frac{42}{60}$	- — - —

<sup>8)</sup> Ingen Egenpension kan overstige 9 000 Kr. aarlig.

**§ 55.** Naar nogen ved sin første Ansættelse i en med Pensionsret forbunden Stilling har fyldt sit 35. Aar, kan det i særlige Tilfælde ved Normeringslov bestemmes, at der efter de første 10 Aars Tjeneste, dog ikke før det fyldte 65. Leveaar, ved Pensionsberegning skal godskrives ham et vist Antal Tjenestear, der fastsættes under Hensyn til Alderen ved Ansættelsen, men i det højeste 10 Aar.

**§ 56.** <sup>1)</sup> Ved Pensionering af Tjenestemænd under Militæretaterne, der regelmæssig afskediges i yngre Alder, bliver Pensionen, naar disse i saadan Alder afskediges eller søger deres Afsked i Henhold til §§ 159, 172, 180, 182, 183, 188, 193 og 198 i Lov Nr. 342 af 7. August 1922 om Hærens Ordning og § 28 i Lov Nr. 345 af 7. August 1922 om Søværnets Ordning, forsaavidt angaar Pensionsalderen, at fastsætte efter de før 1. Oktober 1919 gældende Regler og efter Pensionskalaen i Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927 § 55, Stk. 6, saafremt der herved opnaas et for Tjenestemanden gunstigere Resultat. Dette gælder ogsaa, naar de paagældende afskediges paa Grund af Svagelighed eller ved Afskedigelse paa Ventepenge. For de nævnte Tjenestemænd bliver ved Beregning af Tjenestetiden og Gennemsnitsbeløbet hvert Aar, hvori vedkommende har gjort Felttog eller været udkommanderet i Anledning af Krig og paa Krigsfod, at regne for 2 Aar.

<sup>2)</sup> Ved Pensionsberegning for saadanne, som er overgaede fra en af de i Lov om Pensionering af civile Funktionærer, Haandværkere og Arbejdere ved Hæren og Søværnet m. v. nævnte Stillinger, der ikke er Tjenestemandstillinger,

til en Tjenestemandsstilling eller omvendt, medregnes den 31 Marts. i den første Stilling opnaaede Pensionsalder, dog at der som Nr. 98. Pensionsalder, naar Pension skal ydes efter nærværende Lov, kun kan medregnes Tjeneste efter det 35. Aar.

§ 54. 1) Saafremt en Tjenestemand ved Udførelsen af sin Tjeneste kommer saaledes til Skade, at han bliver ude af Stand til at bestride sin hidtidige Tjeneste, men dog ikke er aldeles utjenstdygtig, er han (jfr. dog Stk. 2) pligtig at overtage anden efter hans Uddannelse og Helbredstilstand passende Tjeneste i hans hidtidige Styrelsesgren, forsaavidt saadan Tjeneste kan tilbydes, mod vedblivende at oppebære Lønning som for den tidligere Stilling fastsat.

2) Naar Tjenestemanden under disse Forhold forbliver i Tjenesten, udskydes Spørgsmaalet om Pensionering, indtil Afskedigelse af en af de i § 53 nævnte Aarsager eller eventuelt i Henhold til nærværende Paragrafs 4de Stk. finder Sted; nægter han at modtage den tilbudte nye Stilling, og Afskedigelse af denne Grund finder Sted, pensioneres Tjenestemanden efter Reglerne i § 54. Den Tjenestemand, der ifølge sin Udnævnelse ikke er pligtig at lade sig stedlig forsætte, fortaber dog ikke Pensionsretten efter nærværende Paragraf, fordi han nægter at modtage en Stilling paa et andet Sted end det, hvor han hidtil har gjort Tjeneste.

3) Medfører Tilskadekomsten en blivende Forringelse af Arbejdsevnen, uden at den tilskadekomne dog paa Grund af samme afskediges, forholdes der i Overensstemmelse med Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 med senere Ændringer og de sig dertil sluttende Bestemmelser vedrørende statsansatte.

4) Hvis Tilskadekomsten derimod medfører, at Tjenestemanden maa afskediges, tilkommer der ham uden Hensyn til Alder og Tjenestetid i Pension  $\frac{2}{3}$  af den sidst oppebaarne Lønningsindtægt, eventuelt af den i § 54, Stk. 4, ommeldte Pensionsindtægt, forsaavidt Betingelserne for Pensionens Beregning efter denne Bestemmelse er til Stede.

5) Lige med Tilskadekomst regnes skadelige Paavirkninger af højst nogle faa Dages Varighed, der skyldes Tje-

31 Marts. nesten eller de Forhold, hvorunder denne foregaar, og med-  
Nr. 98. fører Utjenstedygtighed.

6) Udelukket fra Behandling efter nærværende Paragraf er Tilskadekomst, som den paagældende Tjenestemand selv har hidført med Forsæt. Har han ved grov Uagtsomhed eller ved synlig Beruselse selv hidført eller dog væsentlig bidraget til Tilskadekomsten, kan Ministeren bestemme, at Pensionen efter denne Paragraf skal nedsættes eller bortfalde.

7) Ingen kan gøre Krav paa Behandling efter foranstaaende Regler, medmindre han snarest muligt efter, at Tilskadekomsten er konstateret, har anmeldt det passerede for sin foresatte.

8) Bestemmelserne i § 40 i Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 med senere Ændringer berøres ikke af denne Lov.

§ 58. 1) Ingen kan samtidig oppebære Lønning som Tjenestemand og Pension efter Reglerne i nærværende Lov eller samtidig Egenpension og Enkepension. Dersom en Tjenestemands Hustru efter Mandens Død indtræder eller forbliver i Tjenestemandsstilling, kan hun dog senere til enhver Tid vælge at oppebære Enkepension imod at opgive sin Tjenestemandsstilling uden Egenpension.

2) Naar den ene af to samgifte Tjenestemænd afgaar ved Døden, kan der, hvis Omstændighederne taler derfor, af Finansministeren tilstaaes den efterlevende, saafremt der efterlades Børn, overfor hvilke Manden havde Forsørgelsespligt, et Børnetillæg til Lønning eller Egenpension svarende til de i § 66 nævnte Satser. Tilsvarende gælder, saafremt den ene Ægtefælle var Tjenestemand, og den anden var pensioneret, eller saafremt de begge var pensionerede.

3) Reglerne i nærværende Paragraf gælder ogsaa, selv om den ene Ydelse oppebæres som Løn eller Pension fra en Stilling i Folkeskolen eller Folkekirken.

§ 59. 1) Den Tjenestemand, hvis Stilling inddrages, efter at han er fyldt 30 Aar, er, naar der ikke tilbydes ham anden efter hans Uddannelse og Helbredstilstand passende Stilling i hans hidtidige eller anden Styrelsesgren med mindst



samme pensionsgivende Lønningsindtægt (jfr. § 51), beret- 31 Marts.  
tignet til i 5 Aar at oppebære Ventepenge. Disse skal i de Nr. 98.  
første 3 Maaneder være lig med den sidst oppebaarne pen-  
sionsgivende Lønningsindtægt og derefter  $\frac{2}{3}$  af denne Løn-  
ningsindtægt. I den Tid, Ventepenge oppebæres, er han  
pligtig at modtage Ansættelse i en passende Stilling af den  
ovennævnte Art med mindst samme pensionsgivende Løn-  
ningsindtægt som fastsat for den inddragne Stilling. Har  
han ikke inden Udløbet af 5 Aar faaet Ansættelse i anden  
Stilling, sættes han paa Pension. De Aar, i hvilke Ventepenge  
har været oppebaarne, regnes ved Afgørelsen af Spørgsmaalet  
om Pensionsalder som Tjenestear, og Pensionen beregnes  
efter den Lønningsindtægt, som er lagt til Grund for Vente-  
pengenes Beregning.

2) En pensionsberettiget Tjenestemand, hvem der til-  
bydes en Stilling, hvis Overtagelse vilde betyde Forflyttelse  
af den i Grundlovens § 17 nævnte Art, vil dog, dersom han  
nægter at modtage Stillingen, have Ret til Pension efter de  
almindelige Regler.

§ 60. Den, som ved Dom mister sin Stilling, saavel  
som den, der afskediges, fordi han har begaaet en i den  
offentlige Mening vanærende Handling, taber Retten til  
Pension.

§ 61. Naar en pensionsberettiget Tjenestemand af-  
skediges paa Grund af Tjenesteforseelser eller Misligheder,  
der, uden at medføre Tab af Pensionsretten i Henhold til  
§ 60, svækker den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid,  
bestemmes det ved Finanslov eller Tillægsbevillingslov,  
hvorvidt han skal have Pension, og i bekræftende Fald af  
hvilken Størrelse.

§ 62. 1) Pension eller Ventepenge bortfalder, naar  
vedkommende atter ansættes eller konstitueres i en med  
Pensionsberettigelse forbunden Stilling. Modtager en paa  
Ventepenge staaende Tjenestemand ny Ansættelse eller  
Konstitution i en Stilling, der giver mindre Lønningsindtægt  
end den inddragne Stilling, beholder han dog saa meget  
af Ventepengene, som er nødvendigt for til enhver Tid at

31 Marts. bringe Beløbet op til den i den tidligere Stilling oppebaarne Nr. 98. Lønningsindtægt; ved senere Pensionering tages denne Del af Ventepengene i Betragtning som personligt Tillæg. Naar en paa ny ansat eller konstitueret Tjenestemand afskediges fra den nye Stilling, er han berettiget til, forsaavidt der ikke maatte tilkomme ham større Pension, at oppebære den Pension, han tidligere har haft, eller hvorpaa han vilde have haft Krav paa det Tidspunkt, da Udbetaling af Ventepenge ophørte.

2) Pension eller Ventepenge bortfalder endvidere i følgende Tilfælde:

- a) naar den paagældende uden vedkommende Ministers Tilladelse modtager Tjeneste for en fremmed Stat,
- b) naar han uden Ministerens Tilladelse tager Ophold i Udlandet,
- c) naar han i et sammenhængende Tidsrum af 3 Aar ikke har hævet Pensionen eller Ventepengene uden senere at kunne bevise lovlige Forhindring,
- d) naar han ved Dom kendes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling eller overbevises om inden sin Afsked at have gjort sig skyldig i saadant Forhold, som efter § 60 vilde have medført Tab af Pensionsretten. Det paahviler Anklagemyndigheden til Finansministeriet at indsende Udskrift af Domme, der i saadanne Sager overgaar en Pensionist.

3) Naar det godtgøres, at en med Tilskadekomstpension afskediget Tjenestemand atter er tjenstdygtig, og han nægter at modtage anden efter § 57, Stk. 1 og 2, passende Stilling, mister han Retten til den efter § 57 fastsatte forhøjede Pension. Nægter den paagældende eller en med Pension efter § 54 paa Grund af Sygdom afskediget, men atter tjenstdygtig Tjenestemand at indtræde i sin tidligere Stilling eller en anden Stilling, hvortil han inden sin Afsked havde været pligtig at modtage Forflyttelse, bortfalder Pensionen. Til Oplysning om den af en af de nævnte Aarsager pensioneredes Helbredstilstand er Finansministeriet eller den paagældende Styrelse berettiget til, saa ofte det findes for-

maalstjenligt, dog ikke ud over et Tidsrum af 10 Aar fra Af-31 Marts. skedigelsen at regne, at kræve sig tilstillet Lægeattest (jfr. Nr. 98. § 63), dog uden Udgift for den pensionerede. Naar denne trods Opfordring undlader at fremskaffe en saadan Lægeattest, kan Pensionens Udbetaling standses, indtil det er bevist, at Utjenstedygtigheden vedblivende bestaar.

<sup>4)</sup> Naar der tilbydes en paa Ventepenge staaende Tjenestemand en ny Stilling, behandles han med Hensyn til Retten til vedvarende at oppebære Ventepenge eller til at faa Pension efter tilsvarende Regler, som ved § 59 er fastsat for den Tjenestemand, hvis Stilling inddrages.

<sup>5)</sup> Saafremt en pensioneret Tjenestemand efter 1. Juli 1922 ansættes i en med Pensionsret forbunden Stilling i en Kommune, et koncessioneret Selskab eller en offentlig Virksomhed, for hvilken Lønning ikke er fastsat i nærværende Lov, behandles han efter Reglerne under Stk. 1. Ved Afsked fra den paagældende Tjeneste oppebærer han paa ny den ham af Staten tillagte Pension, dog at der i denne fradrages Halvdelen af Forskellen mellem den samlede almindelige Pension efter Lov eller Vedtægt fra de 2 Virksomheder (inkl. de særlige Tillæg) og det Beløb, som Tjenestemanden med den sammenlagte Tjenestetid vilde have oppebaaret efter denne Lov i Forhold til Lønningen ved Pensioneringen af Statstjenesten. Paa tilsvarende Maade forholdes med Pensionen til en efter 1. Juli 1922 ansat Tjenestemand, der oppebærer Pension fra en af de nævnte Virksomheder og senere pensioneres af Staten.

<sup>6)</sup> Forsaavidt i Medfør af Bestemmelsen i § 40 i Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 med senere Ændringer en tilskadekommen Tjenestemand som Følge af den ham tillagte Pension enten slet ikke eller kun delvis har faaet tillagt den Erstatning, han ellers vilde have været berettiget til efter Lovens Regler, skal han dog uanset foranstaaende Bestemmelse i Tilfælde af senere Ansættelse i Statens Tjeneste eller som ovenfor i Stk. 5, 1. Punktum, anført vedblivende oppebære saa stor en Del af Pensionen, som svarer til den bortfaldne Erstatnings Livrenteværdi ved Afskedigelsen. For-

31 Marts. saavidt angaar den i Stk. 5, 2det og 3die Pkt., omhandlede Nr. 98. Pensionsberegning, vil, hvad enten Ulykkestilfældet er indtraadt i Statens eller Kommunens Tjeneste, den Del af Pensionen fra Stat eller Kommune, der beregnet paa ovenfor anførte Maade træder i Stedet for Erstatningen, være at be-  
 trakte som Tjenestemanden forlods tillagt, saaledes at Beløbet holdes udenfor Beregningen af den endelige Pension.

§ 63. I alle Tilfælde, hvor der til Oplysning om en Tjenestemand eller en Pensionists Helbredstilstand i Henshold til denne Lov eller ifølge Praxis udkræves Lægeattest, er vedkommende Styrelse berettiget til at forlange, at saadan skal være udstedt af en Embedslæge. Saafremt de tilvejebragte Oplysninger ikke er tilstrækkelige til at bedømme den paagældendes Tjenestedygtighed m. v., er Finansministeriet eller vedkommende Styrelse berettiget til at fordre, at han — uden Udgift for sig — underkaster sig en saadan særlig Undersøgelse (derunder Indlæggelse til Observation paa Hospital), som anses for nødvendig i saa Henseende.

### III. Enkepension og Børnepension.

§ 64. 1) Den, der bliver Enke efter en af de i § 49, Stk. 1, nævnte Tjenestemænd, som ved Dødsfaldet enten endnu var i Tjenesten eller var pensioneret eller oppebar Ventepenge, har med de i § 67 anførte Undtagelser Ret til Pension af samme Kasse som Manden.

2) Enkepensionen udgør:

- a) Naar Manden endnu ikke var pensionsberettiget,  $\frac{1}{5}$  af hans Lønningsindtægt, saaledes som denne efter nærværende Lovs §§ 51 og 54 beregnes, naar den lægges til Grund for Egenpension;
- b) naar Manden var pensionsberettiget,  $\frac{1}{3}$  af hans Pensionsindtægt;
- c) i Tilfælde, hvor Manden er omkommet ved Udførelsen af sin Tjeneste eller afgaaet ved Døden som Følge af Tilskadekomst i Tjenesten eller har været pensioneret af saadan Aarsag (jfr. herved § 57, Stk. 5 og 6),  $\frac{1}{3}$  af den i § 57, Stk. 4, nævnte Lønningsindtægt.

§ 65. <sup>1)</sup> Naar Enken er mere end 20 Aar yngre end 31 Marts. Tjenestemanden, bliver Enkepensionen at nedsætte med  $\frac{1}{30}$  af den efter § 64, Stk. 2, beregnede Enkepension for hvert paabegyndt Aar af Aldersforskellen over 20 Aar. Dersom Ægteskabet har bestaaet i mere end 5 Aar, forøges det saaledes nedsatte Pensionsbeløb dog med  $\frac{1}{20}$  af den almindelige Pension for hvert paabegyndt Aar af Ægteskabets yderligere Varighed, indtil almindelig Pensions fulde Beløb er naaet.

Nr. 98.

<sup>2)</sup> Enkepensionen kan ikke overstige 4 500 Kr. aarlig, og den i §§ 64 og 65 omhandlede Enkepension skal i det mindste udgøre 400 Kr. aarlig, forsaavidt den ikke derved bliver større end Halvdelen af den Lønningsindtægt, som Manden sidst oppebar. Er dette Tilfældet, bliver Enkepensionen at fastsætte lig med nævnte Halvdel.

§ 66. <sup>1)</sup> Der tillægges Enken efter en afdød mandlig Tjenestemand for de Børn (herunder ogsaa Stifbørn og Adoptivbørn), overfor hvilke han havde Forsørgelsespligt, følgende Tillæg til Enkepension:

Til 1 Barn .....	180 Kr. aarlig,
- 2 Børn .....	330 — —
- 3 — .....	450 — —
og for hvert Barn over 3 yderligere .....	100 — —

indtil hvert Barns 18. Aar; dog skal Enkepensionen i Forbindelse med de nævnte Tillæg ikke kunne overstige  $\frac{3}{4}$  af Mandens sidste Lønningsindtægt.

<sup>2)</sup> Pensioner af tilsvarende Størrelse kan ligeledes tilstaas en afdød kvindelig Tjenestemands Børn, forsaavidt hun efterlader sig Enkemand, der ikke er statsansat eller statspensioneret og er ude af Stand til at forsørge de fælles Børn, samt de Børn, overfor hvilke hun alene var forsørgelsespligtig, og hvis Fader lever, men ikke er statsansat.

§ 67. <sup>1)</sup> Uberettigede til Enkepension er Tjenestemænds Enker, hvis Ægteskab er indgaaet efter Mandens 60. Aar eller paa hans Dødsleje eller efter, at han var afskediget med Pension eller Ventepenge, uden at Genindtrædelse i Statstjenesten har fundet Sted, eller hvis Ægteskab var aldeles ophævet inden Mandens Død.

31 Marts. 2) Saafremt det før eller efter Dødsfaldet godtgøres,  
 Nr. 98. at Manden havde gjort sig skyldig i et Forhold, der efter § 60 vilde have medført Pensionsrettens Fortabelse, er Enken ligeledes uberettiget til Enkepension; maa hans Forhold derimod henføres under § 61, bestemmes det ved Finanslov eller Tillægsbevillingslov, hvorvidt Enken skal have Pension og i bekræftende Fald af hvilken Størrelse.

§ 68. 1) Enkepension bortfalder:

- a) naar Enken indgaar nyt Ægteskab,
- b) naar hun uden vedkommende Ministers Tilladelse modtager Tjeneste for en fremmed Stat,
- c) naar hun uden Ministerens Tilladelse tager Ophold i Udlandet,
- d) naar hun i et sammenhængende Tidsrum af 3 Aar ikke har hævet Pensionen uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring,
- e) naar hun ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling,
- f) naar det godtgøres, at Manden inden sin Afsked havde gjort sig skyldig i et Forhold, der vilde have medført, at Pensionsretten for hans Vedkommende var fortabt.

Det paahviler Anklagemyndigheden til Finansministeriet at indsende Udskrift af Domme af den under e) nævnte Art, der overgaar en Pensionist.

2) Hvis en Enkepension er bortfaldet derved, at Enken har indgaaet nyt Ægteskab, er hun berettiget til atter at faa den samme Pension, naar hun paa ny bliver Enke. Har ogsaa den anden Ægtefælle været Tjenestemand, tilkommer der dog kun Enken een Enkepension, nemlig den, der ved Beregning viser sig at være størst.

3) I Tilfælde, hvor Enkepension af den under Stk. 1 e) nævnte Aarsag bortfalder, skal dette dog ikke medføre Tab af Pensionstillæg i Henhold til § 66, men Beløbene bliver efter Enkepensionens Bortfald at udbetale til en for Børnene særlig beskikket Værge. Naar Enkepension bortfalder eller er bortfaldet paa Grund af nyt Ægteskab, kan Pensionstillæg til umyndige Børn ifølge Bestemmelse af vedkommende Minister bevares eller paa ny tilstaaes, naar det godtgøres,

at de økonomiske Forhold i det nye Ægteskab er saadanne, 31 Marts. at Hensynet til Børnenes forsvarlige Opdragelse gør det Nr. 98. fornødent eller i høj Grad ønskeligt.

§ 69. <sup>1)</sup> Under tilsvarende Betingelser som ved § 64, Stk. 1, bestemt for Enker tilkommer der fader- og moderløse Børn (herunder Stifbørn og Adoptivbørn) af de i § 49, Stk. 1, nævnte Personer, naar disse havde Forsørgelsespligt overfor Børnene, hver en Pension af 270 Kr. aarlig, dog ikke ud over deres 18. Aar.

<sup>2)</sup> Samme Adgang til Børnepension har en afdød Tjenestemands Børn af et tidligere Ægteskab, hvis Stifmoder eller Stiffader er i Live og ikke er statsansat eller statspensioneret.

#### IV. *Overgangsbestemmelser.*

§ 70. De foran i §§ 66 og 69 givne Bestemmelser kommer til Anvendelse med Hensyn til alle Børnepensioner, som er tilstaaet efter 1. Oktober 1919, selv om Dødsfaldet, som betinger Pensionen, er indtruffet tidligere.

§ 71. <sup>1)</sup> Bestemmelserne i Stk. 2—12 i § 71 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919, jfr. Normeringslov for Finansaaet 1925—26 § 3, forbliver i Kraft.

<sup>2)</sup> De Tjenestemænd, der ved nærværende Lovs Ikrafttræden havde opnaaet Pensionsret i Henhold til Lov Nr. 489 af 12. September 1919 eller Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927, bevarer denne Ret. Efter nærværende Lovs Ikrafttræden finder ingen Forøgelse af Pensionsalderen Sted, før dette kan ske efter nærværende Lovs Regler, og tilsvarende gælder Størrelsen af eventuel Enkepension; dog kan paagældende Tjenestemænd i Løbet af 1 Aar fra Lovens Ikrafttræden meddele Styrelsen, at de ønsker sig behandlet efter Pensionsskalaen i § 55, Stk. 6, i forannævnte Lov af 27. Juni 1927, i hvilket Tilfælde deres Pensionsalder stadig regnes efter nævnte Lovs § 55, Stk. 2, og Enkepension efter dens § 64, Stk. 2.

<sup>3)</sup> For Tjenestemænd, som inden Forløbet af 3 Aar efter Lovens Ikrafttræden paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag afskediges efter det fyldte 50. Aar med Pension, er Pensionsindtægten Gennem-

31 Marts. snittet af den Lønningsindtægt, jfr. § 51 (forholdsvis beregnet Nr. 98. for et Aar), som Tjenestemanden har oppebaaret siden Lovens Ikrafttræden.

**§ 72.** 1) Tjenestemænd, der var samgifte inden Lovens Ikrafttræden, bevarer Retten til at faa deres Pensionsforhold ordnet efter Bestemmelserne i §§ 58 og 65 i Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927. Saafremt Hustruen afskediges med Pension, maa hun afgive Erklæring om, hvorvidt hun ønsker sig behandlet efter nærværende Overgangsbestemmelse.

2) Personer, der har opnaaet Pensionsret inden nærværende Lovs Ikrafttræden, og som efter §§ 51 og 52 i Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927 har Adgang til Pension af Naturalydelse, Erstatning for Naturalydelse eller uvisse Indtægter, kan, om de ønsker det, opnaa Pensionering efter de hidtil gældende Pensionsregler.

**§ 73.** Saafremt en Tjenestemand, der er afskediget og har faaet sine Pensionsbidrag tilbagebetalt i Henhold til Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927 § 50, Stk. 3, paa ny indtræder i Tjenestemandssstilling og faar den tidligere Tjenestetid taget i Betragtning ved Pensionsberegning, maa det tilbagebetalte Pensionsbidrag paa ny indbetales, dog uden Renter.

#### B. Bestemmelser for fastansatte Haandværkere og Arbejdere ved Statsbanerne.

**§ 74.** Haandværkere og Arbejdere ved Statsbanerne, som har fast Ansættelse, eller som i Overensstemmelse med de hidtil anvendte Regler fremtidig faar fast Ansættelse og modtager Ansættelseskort og derfor i Medfør af § 357 undergives de foranstaaende for Tjenestemænd gældende Pensionsbestemmelser, uagtet deres Lønning ikke er fastsat i Lønningslov til en fast aarlig Sum, men beregnes uge-, dag- eller timevis eller efter Akkord, henføres i pensionsmæssig Henseende — ogsaa med Hensyn til Opgørelsen af deres Bidrag til Dækning af Udgifterne ved Pensioneringen, jfr. § 50, Stk. 2 — henholdsvis til Statsbanernes 14. og til sammes 16. Lønningsklasse.



## Kapitel 3.

31 Marts.

Nr. 98.

**Efterindtægt for Tjenestemænds Efterladte.**

§ 75. 1) Enken efter en Tjenestemand, som ikke stod udenfor Nummer, og som havde lovbestemt Adgang til Pension af Staten eller nød Ventepenge, Pension eller fast Understøttelse for Tjenestetid, er berettiget til i 3 Maaneder efter Mandens Død at oppebære som Efterindtægt maanedlig  $\frac{1}{12}$  henholdsvis af hans sidste Tjenesteindtægt, Ventepenge, Pension eller Understøttelse. Samme Ret tilfalder den paa-gældendes uforsørgede Børn under 18 Aar, naar Enke ikke efterlades, samt uforsørgede, forældreløse Børn under 18 Aar efter en kvindelig Tjenestemand.

2) Forsaauidt der med den afdødes Stilling var forbundet Tjenestebolig, har de til Efterindtægt berettigede endvidere indenfor et Tidsrum af 3 Maaneder Ret til at blive boende i Boligen paa de for Tjenestemanden fastsatte Vilkaar. Kontorlokaler og andre til tjenstlig Brug bestemte Lokaler skal dog straks fraflyttes, ligesom det efter Omstændighederne kan paalægges de efterladte at stille i det mindste eet Beboelsesværelse til Raadighed for den, som skal beklæde Stillingen efter den afdøde.

3) Hvis der efterlades Særkuldbørn af Mandens tidligere Ægteskab, som ifølge bestaaende Regler kan faa tillagt Børnepension efter Pensionsloven, skal et saa stort Beløb, som svarer til Børnepensionen efter Pensionsloven, betragtes som tillagt Børnene som Efterindtægt og Resten som tillagt Enken.

§ 76. 1) Hvis Tjenestemandens efterladte Enke dør inden Udløbet af de 3 Maaneder, i hvilke hun er berettiget til at nyde Efterindtægt i Henhold til denne Lov, indtræder efterladte uforsørgede Børn under 18 Aar i Retten til Efterindtægt.

2) Naar en Enke, som oppebærer Enkepension eller Understøttelse fra Staten, dør og efterlader sig uforsørgede Børn under 18 Aar, har disse Ret til i 3 Maaneder efter Moderens Død at oppebære maanedlig  $\frac{1}{12}$  af hendes Pension (med Børnepensionstillæg) eller Understøttelse.

31 Marts. 3) Naar Tiden for den afdøde Enkes Efterindtægt ud-  
 Nr. 98. løber, indtræder de efterladte, uforsørgede Børn under 18 Aar  
 i Enkens Ret til Pension, dog saaledes at Retten til Efter-  
 indtægt og Pension tilsammen kun tilkommer Børnene i  
 fulde 3 Maaneder efter Moderens Død.

§ 77. Hvis et uforsørgt Barn fylder 18 Aar eller af-  
 gaar ved Døden inden Udløbet af Efterindtægtsperioden,  
 tilfalder dets Part de øvrige til Efterindtægt berettigede.

§ 78. I de Tilfælde, hvor Pensionen til fader- og moder-  
 løse Børn er større, end Efterindtægten vilde blive, træder  
 Børnepensionen i Efterindtægts Sted.

§ 79. 1) Til Tjenesteindtægt henregnes hele den fra  
 Statstjenesten (være sig fra en eller flere Styrelsesgrene)  
 hidrørende varige Indtægt, hvad enten den er pensions-  
 berettigende eller ikke, saasom Lønning, Naturalydelser  
 (f. Eks. Brugen af Tjenestejord, Tjenestebolig og Brændsel)  
 eller Erstatning for saadanne Ydelser, Bestillingstillæg, per-  
 sonlige Tillæg, Stedstillæg, Reguleringstillæg, Hjælp til Bo-  
 lig, faste aarlige Honorarer, Akkordoverskud og deslige. —  
 Derimod henregnes ikke til Tjenesteindtægten Vederlag  
 en Gang for alle, Belønninger, Strafandele, Sygehjælp og  
 lignende Understøttelser, ej heller Repræsentationstillæg,  
 Kontorholdsgodtgørelse, Befordringsgodtgørelse, Flyttegodt-  
 gørelse, Time-, Dag- og Natpenge, Kørepenge, Uniform eller  
 Uniformsgodtgørelse eller andre Ydelser, hvis særlige Be-  
 stemmelse ikke er at give Tjenestemanden en Indtægt.

2) Ved Efterindtægts Udbetaling fradrages de for-  
 skellige mere eller mindre varige Indeholdelser, der — hvis  
 Tjenestemanden havde levet — vilde være blevet fradraget  
 i hans Løn til Dækning af Afdrag paa Lønningsforskud eller  
 Gæld (jfr. § 34), som ikke dækkes paa anden Maade, Enke-  
 forsørgelsespræmier, Pensionsbidrag og deslige.

3) For de i § 357 nævnte Haandværkere og Arbejdere  
 opgøres den paagældendes Tjenesteindtægt under Hensyn  
 til vedkommendes normale Indtægt i et helt Aar, beregnet  
 paa Grundlag af den paa Dødsdagen gældende Dag- eller  
 Timeløn med Tillæg af hans faktisk oppebaarne yderligere

Indtægt, hidrørende fra Akkordoverskud, Vederlag for 31 Marts, Overtidsarbejde og deslige i det sidste Aar, i hvilket han har udført Tjeneste. Nr. 98.

4) For Tjenestemænd, der foruden den faste Løn har haft uvisse Indtægter, opgøres Tjenesteindtægten ved til den paagældendes faste Aarsløn paa Dødsfaldets Tid at lægge de hans Stilling tilfaldne uvisse Indtægter i det sidste Aar før hans Død, forsaavidt de ikke har været bestemte til Dækning af Stillingens Kontorudgifter eller deslige (jfr. Stk. 1).

§ 80. Ved uforsørgede Børn forstaaes i dette Kapitel alle Børn (herunder ogsaa Stifbørn og Adoptivbørn), overfor hvem den mandlige eller kvindelige Tjenestemand henholdsvis Tjenestemands efterladte Enke ifølge Lovgivningens almindelige Regler ved sin Død havde Forsørgelsespligten.

§ 81. Efterindtægten udbetales maanedlig forud, og Begyndelsestidspunktet for Udredelsen er Dagen efter den sidste Dag eller Periode (Uge, Maaned), for hvilken der er eller bliver udbetalt Lønning, Ventepenge, Pension eller Understøttelse. Hvis en i Tjenesten afdød Tjenestemand ikke ved Dødsfaldet oppebar Lønning, udredes dog Efterindtægten fra Dagen efter Dødsfaldet.

§ 82. De i dette Kapitel fastsatte Regler gælder ogsaa for efterladte efter Ikke-Tjenestemænd, der har lovbestemt Adgang til Pension, og kan af Finansministeren gøres anvendelige paa efterladte efter saadanne Ikke-Tjenestemænd, som ifølge Bevillingspraksis har Adgang til fast Understøttelse for Tjenestetid.

---

## Kapitel 4.

### Stedstillæg.

§ 83. 1) Der ydes enhver af Statens Tjenestemænd, der har Tjenestested i en af de af § 84, Stk. 2, omfattede Byer, et ikke-pensionsgivende Tillæg, der benævnes Stedstillæg og udbetales maanedlig og forud sammen med Lønningen. Stedstillæget beregnes efter det Sted, hvor den paa-

31 Marts. gældende Tjenestemand gør Tjeneste, henholdsvis har Bo-Nr. 98. pæl, den 1. i den Maaned, for hvilken Beløbet udbetales.

<sup>2)</sup> Elever og Medhjælpere (§ 5, Stk. 1) oppebærer Sted-tillæg i Forhold til den i § 5 hjemlede Løn.

**§ 84.** <sup>1)</sup> Stedtillæget udgør for de i Stk. 2 under a) henhørende Byer 480 Kr., dog ikke over 32 pCt. af Grundløn-  
lønnen for den paagældende Lønningsklasse eller Stilling, for de under b) henhørende Byer 432 Kr. aarlig, dog ikke over 30 pCt. af Grundløn-  
lønnen, for de under c) henhørende Byer 318 Kr. aarlig, dog ikke over 20 pCt. af Grundløn-  
lønnen, for de under d) henhørende Byer 228 Kr. aarlig, dog ikke over 15 pCt. af Grundløn-  
lønnen, og for de under e) henhørende Byer og Landkommuner 108 Kr. aarlig, dog ikke over 8 pCt. af Grundløn-  
lønnen.

<sup>2)</sup> Under a) henhører København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

Under b) henhører de store Købstæder samt de i Henhold til de efterfølgende Bestemmelser dermed i Klasse stillede Byer.

Under c) henhører de mellemstore Købstæder samt de i Henhold til de efterfølgende Bestemmelser dermed i Klasse stillede Byer.

Under d) henhører alle de øvrige Købstæder samt de i Henhold til de efterfølgende Bestemmelser dermed i Klasse stillede Byer.

Under e) henhører saadanne Byer og Kommuner, som ikke kan henføres under d), men som dog ved Bedømmelse af de i § 87, Stk. 2, nævnte Forhold, navnlig vedrørende Udgifterne til kommunal Skat, indtager en Særstilling i Forhold til almindelige Landkommuner.

**§ 85.** <sup>1)</sup> Finansministeren kan, efter at Sagen har været forelagt Lønningsraadet, fastslaa, at Forstadsbebyggelser sidestilles i Henseende til Stedtillæg med Købstæder.

<sup>2)</sup> Tjenestemænd, der ikke har fast Tjenestested, oppebærer Stedtillæg efter det Sted, hvor de bor.

<sup>3)</sup> Samtlige Tjenestemænd under Søværnet betragtes som havende Tjenestested i København.

§ 86. For Tjenestemænd, der har Tjenestebolig, udgør 31 Marts. Stedtillæget kun  $\frac{2}{3}$  af de i § 84, Stk. 1, nævnte Beløb. Nr. 98.

§ 87. 1) Ved Bevilling paa Finansloven kan der hvert 3. Aar, første Gang paa Finansloven for 1932—33, foretages Forskydninger mellem de hidtil i § 84, Stk. 2, under b), c), d) og e) klassificerede Byer eller Kommuner. Samtidig kan hidtil ikke opførte Byer eller Kommuner optages under Stedtillægsklasserne eller hidtil opførte Byer eller Kommuner udgaa af disse.

2) Klassificeringerne sker efter Indstilling af Lønningsraadet og efter dettes Skøn over de foreliggende Oplysninger om Udgifter til Husleje, kommunal Skat samt over saadanne ganske særlige Forhold for Levevilkaarene, der maatte kunne begrunde en Forandring.

§ 88. 1) Til Statens Tjenestemænd samt til de i § 5, Stk. 1, omhandlede Elever og Medhjælpere ydes der, naar de har fast Bopæl og gør Tjeneste i de sønderjydske Landsdele, et særligt ikke-pensionsgivende Lønningstillæg paa 120 Kr., dog ikke over 8 pCt. af Grundlønnen for vedkommende Stilling. Tillæget tages i Betragtning som Stedtillæg ved Beregning af Løn til Aspiranter i Henhold til § 5, Stk. 2, samt Vederlag efter § 12, Stk. 6.

2) For Personer, der har Tjenestebolig, udgør Tillæget kun  $\frac{2}{3}$  af forannævnte Beløb.

3) Til Tjenestemænd, som oppebærer Bestillingstillæg eller personligt Tillæg i Henhold til Bestemmelserne i § 6 i Lov Nr. 290 af 28. Juni 1920, jfr. Normeringslov for Finansaaet 1928—29 Nr. 142 af 31. Marts 1928, § 3, Løbe Nr. 163, ydes ikke Stedtillæg eller det i nærværende Paragraf ommeldte særlige Lønningstillæg.

## Kapitel 5. Reguleringstillæg.

§ 89. 1) Der ydes enhver af Statens Tjenestemænd et ikke-pensionsgivende Tillæg, der benævnes Reguleringstillæg og udbetales maanedlig og forud sammen med Lønningen.

31 Marts. 2) Elever og Medhjælpere (§ 5, Stk. 1) oppebærer Re-  
Nr. 98. guleringstillæg i Forhold til den i § 5 hjemlede Løn.

§ 90. 1) Efter Foranstaltning af Indenrigsministeren indhentes der til Brug for Det statistiske Departement af Kommunalbestyrelserne i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, samt alle Købstadkommuner og mindst 100 Landkommuner med større bymæssige Bebyggelser for den første Uge i hver af Maanederne Januar, April, Juli og Oktober Oplysninger om de i Kommunen gældende Detailpriser paa de almindeligste Fødevarer, Beklædningsgenstande, Brændsels- og Belysningsmidler. Oplysningerne afgives af Kommunalbestyrelserne paa dertil indrettede Formularer til Det statistiske Departement senest den 15. i hver af de fornævnte Maaneder. Desuden indhentes Oplysninger vedrørende Huslejen for Beboelseslejligheder.

2) De indhentede Oplysninger om Varepriserne i de enkelte Kommuner offentliggøres af Det statistiske Departement.

3) For et Familieregnskab, der med Hensyn til Størrelse og Forbrugets Fordeling saa nær som muligt falder sammen med det af Det statistiske Departement hidtil ved Regulering af Tjenestemændenes Dyrtidstillæg benyttede Normalregnskab, udregnes hvert Aar paa Grundlag af Varepriserne for Januar og de senest opgjorte Priser for Husleje et Udgiftstal, der omfatter Udgiften til Fødevarer, Beklædning, Brændsel og Belysning samt Husleje. Dette Udgiftstal benyttes ved Fastsættelse af Reguleringstillæget for det følgende Finansaar. Beregningen af Udgiftstallet skal være tilendebragt senest den 20. Februar.

§ 91. 1) For gifte Mænd, for saadanne Enkemænd, Enker, fraskilte og fraseparerede Mænd og Kvinder, som har egen Husstand, eller hvem der paahviler Forsørgerpligt overfor Børn under 18 Aar, samt for saadanne ugifte, hvem saadan Forsørgerpligt paahviler, og som har egen Husstand, udgør Reguleringstillæget i Forhold til den samlede aarlige Lønning (Grundløn, Alderstillæg og pensionsgivende personlige Tillæg) ved nedennævnte Udgiftstal (jfr. § 90) følgende aarlige Beløb:

Aarlig Lønning Kr.	Reguleringstillæg						
	Udgifts- tal 2842— 2427 Kr.	Udgifts- tal 2426— 2323 Kr.	Udgifts- tal 2322— 2219 Kr.	Udgifts- tal 2218— 2115 Kr.	Udgifts- tal 2114— 2011 Kr.	Udgifts- tal 2010— 1907 Kr.	Udgif- tal unde 1907 K.
0—1 500.....	33 pCt.	27 pCt.	22 pCt.	16 pCt.	11 pCt.	5 pCt.	0
0—1 799.....	528 Kr.	444 Kr.	360 Kr.	276 Kr.	180 Kr.	84 Kr.	0
0—2 999.....	564 —	468 —	372 —	276 —	180 —	84 —	0
0—4 499.....	600 —	504 —	408 —	312 —	216 —	108 —	0
0—5 999.....	648 —	540 —	432 —	324 —	216 —	108 —	0
0—7 499.....	696 —	588 —	480 —	372 —	252 —	132 —	0
0—8 999.....	744 —	624 —	504 —	384 —	264 —	132 —	0
0—10 499.....	804 —	672 —	540 —	408 —	276 —	144 —	0
0 og derover.....	876 —	732 —	588 —	444 —	300 —	156 —	0

31 Marts. 2) Saafremt Udgiftstallet stiger til 2 843 Kr., samt  
Nr. 98. for hver yderligere Stigning med 104 Kr., forhøjes de i Stk. 1  
under Udgiftstal 2 842—2 427 Kr. nævnte Tillæg med Beløb  
svarende til Forskellen mellem nævnte Tillæg og de i Ta-  
bellens næstfølgende Kolonne anførte; Procentsatsen for  
Lønninger under 1 500 Kr. forhøjes afvekslende med 6 og 5.  
Naar der ved Udgiftstallets Beregning fremkommer Øre-  
beløb, afrundes 50 Øre og derover opad, medens mindre  
Ørebeløb bortkastes.

3) For andre end de i Stk. 1 nævnte Tjenestemænd udgør  
Tillæget, naar de paagældende er over 40 Aar,  $\frac{2}{3}$  af Beløbet  
efter Stk. 1 og 2.

4) For alle øvrige Tjenestemænd udgør Tillæget  $\frac{1}{3}$  af  
Beløbet efter Stk. 1 og 2.

5) Reguleringstillæget udbetales efter den højere Sats,  
forsaavidt Tjenestemanden opfylder Betingelserne herfor  
senest Dagen, før Tillæget forfalder til Betaling.

6) Naar samlevende Ægtefæller begge er berettigede til  
Reguleringstillæg, udbetales der hver af Ægtefællerne Halv-  
delen af det største Tillæg, som en af dem kan opnaa, saa-  
ledes at Ægtefællerne altid tilsammen oppebærer nævnte  
største Tillæg.

7) Naar den ene af to samlevende Ægtefæller oppebærer  
Reguleringstillæg til Lønning eller Pension fra Staten, og  
den anden oppebærer tilsvarende Tillæg som Tjenestemand  
eller Pensionist fra en Kommune, en anden offentlig Insti-  
tution eller et koncessioneret Selskab, beregnes Regulering-  
tillæget fra Staten, som om Ægtefællen var Statstjeneste-  
mand.

8) Administrationen er bemyndiget til at forlange de  
til Reguleringstillæggets Beregning nødvendige Oplysninger  
afgivet af de paagældende paa Tro og Love. I Vægrings-  
tilfælde fortabes Retten til Tillæget.

§ 92. 1) Til enhver, der oppebærer Pension eller Vente-  
penge i Henhold til denne Lov, Lov Nr. 489 af 12. September  
1919, Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927, Lov Nr. 145 af 12. Marts  
1918 eller Lov Nr. 351 af 7. August 1922, ydes der et Regu-



leringstillæg efter Bestemmelserne i § 91, idet Pensionen 31 Marts. (Ventepengene) med eventuelt personligt Tillæg træder i Nr. 98. Stedet for Grundløn, Alderstillæg og personligt Tillæg ved Bestemmelsen af Tillægets Størrelse. De i § 69 nævnte forældreløse Børn oppebærer dog Reguleringstillæg efter § 91, Stk. 1 og 2.

<sup>2)</sup> For de i Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923 omhandlede Pensionister og understøttede træder Reguleringstillæg i Stedet for Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg.

<sup>3)</sup> I de Tilfælde, hvor der ved denne Lovs Ikrafttræden oppebæres Tillæg til Honorarer m. v. i Henhold til § 93 i Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927, ydes der, indtil andet ved Lov fastsættes, et Tillæg, der udgør 12 pCt. af Honorarbeløbet, saa længe Reguleringstillæget beregnes efter Udgiftstal 2 842—2 427 Kr., og forhøjes eller nedsættes med 3 pCt. for hvert Trin, Reguleringstillæget henholdsvis forhøjes eller nedsættes.

**§ 93.** Bestemmelserne i Kapitel 5 bringes til Anvendelse for Færøerne med de ved de lokale Forhold nødvendiggjorte Afgivelser; det nærmere herom fastsættes ved kgl. Resolution.

#### *Overgangsbestemmelser.*

**§ 94.** <sup>1)</sup> Saafremt Udgiftstallet uden at have været nede paa Beløb under 2 219 Kr. fastsættes til Beløb mellem 2 426 og 2 323 Kr., udgør Reguleringstillæget paa alle Sats 18 Kr. mindre end de i § 91, Stk. 1, nævnte Beløb, og Procentsatsen for Lønninger under 1 500 Kr. udgør 26 pCt.; saafremt Udgiftstallet paa samme Maade fastsættes til et Beløb mellem 2 322 og 2 219 Kr., udgør Reguleringstillæget paa alle Sats 18 Kr. mere end de i Stk. 1 nævnte Beløb, og Procentsatsen for Lønninger under 1 500 Kr. udgør 23 pCt.

<sup>2)</sup> Tjenestemænd, der ikke har Ret til Reguleringstillæg efter § 91, Stk. 1, og som ved nærværende Lovs Ikrafttræden er fyldt 35 Aar, oppebærer, indtil de fylder 40 Aar, i Reguleringstillæg Halvdelen af de i Stk. 1 nævnte Sats.

31 Marts. **Lov Nr. 124 om statsunderstøttede Bibliotheker.**

Nr. 124.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Til Biblioteker, hvis Formaal er at virke for almindelig Udbredelse af Kundskaber og Oplysning gennem faglig, skønlitterær og anden almindannende Litteratur, ydes der Statstilskud efter de i denne Lov angivne Regler.

§ 2. Biblioteker, der oppebærer Tilskud efter denne Lov, skal være undergivet følgende Bestemmelser:

- a. Biblioteket skal være kommunalt, selvejende eller ejes af en Forening, der er dannet med Bibliotekets Drift som Hovedformaal. Undtagelser fra denne Regel kan tillades af Undervisningsministeren. Bibliotekaren og anden Medhjælp ansættes og afskediges af Bibliotekets Styrelse, der ogsaa fastsætter Lønnen. For Centralbibliotekernes Vedkommende skal Bibliotekarens Person og Løn dog godkendes af Undervisningsministeren.
- b. Bibliotekets Vedtægt, der skal indeholde Bestemmelse om Bibliotekets Styrelse og Virkeomraade, skal være godkendt af Biblioteksdirektøren i Henhold til Regler, fastsatte af Ministeren. Forinden Vedtægten for et selvejende Bibliotek eller et Foreningsbibliotek godkendes, indhenter Biblioteksdirektøren en Udtalelse fra Kommunalbestyrelsen i den Kommune, i hvilken Biblioteket er beliggende.
- c. Ved Ophør af et selvejende Biblioteks eller Foreningsbiblioteks Virksomhed overgaar dets Ejendele til Kommunen, saafremt denne vil overtage Biblioteksvirksomheden; i modsat Fald bestemmer Ministeren, hvorledes der skal forholdes med de paagældende Ejendele.
- d. Adgang til Hjemlaan fra Biblioteket skal vederlagsfrit eller mod et mindre aarligt Vederlag gives alle Beboere indenfor dets Virkeomraade.

- e. Ved Folkebiblioteker kan der, naar Kommunalbestyrelsen ønsker det, med Ministerens Billigelse oprettes gratis tilgængelig Læsestue med Haandbogsamling og Kartotek. 31 Marts.  
Nr. 124.
- f. Bibliotekets Arbejdsplan skal være godkendt af Biblioteksdirektøren.
- g. Sammen med Ansøgning om Statstilskud skal Biblioteket indsende Beretning for det forløbne Aar efter et af Ministeriet fastsat Skema.
- h. For Centralbibliotekernes Vedkommende skal Hjemstedets Kommunalbestyrelse og Amtsraadet, forsaavidt de yder Tilskud, samt Oplandets Sognebiblioteker være repræsenterede i Styrelsen.

Nærmere Regler herfor fastsættes af Ministeren.

§ 3. <sup>1)</sup> Et Bibliotek skal i faste stedlige Tilskud oppebære mindst 75 Kr. for at kunne faa Statstilskud.

<sup>2)</sup> Statstilskud kan ordentligvis kun tillægges eet Bibliotek (een Biblioteksorganisation) i hver Købstad eller — paa Landet — i hvert Sogn. I Landsogne, hvor stedlige Forhold gør det ønskeligt, kan der efter Forslag af Kommunalbestyrelsen og med Ministerens Billigelse ydes Statstilskud til Biblioteker i Skoledistrikter eller andre mindre Omraader.

<sup>3)</sup> Der kan desuden ydes Statstilskud til Børnebiblioteker i Folkeskoler uden Hensyn til, om der findes andre statsunderstøttede Biblioteker indenfor det paagældende Omraade. Bestemmelsen om Oprettelse af særlige Børnebiblioteker træffes af Kommunalbestyrelsen efter Samraad med den stedlige Skolekommission og Lærer (Lærere). Statstilskuddet ydes efter de i nærværende Lov givne Regler, dog saaledes, at Børnebiblioteker indenfor samme Kommune skal udgøre een administrativ Enhed.

§ 4. Statstilskud ydes dels som aarligt Tilskud til et Folkebiblioteks Drift, dels i særlige Tilfælde som Tilskud een Gang for alle ved et Biblioteks Oprettelse eller Nyordning.

§ 5. <sup>1)</sup> Bevillingen til Driftstilskud fra Statskassen for et vist Finansaar fastsættes paa den paagældende Finanslov, svarende til det samlede Beløb af

- 31 Marts. a. de i Henhold til Bestemmelserne i § 6 a., Stk. 1, i det  
 Nr. 124. sidst forløbne Finansaar beregnede Driftstilskud.  
 b. De særlige Centralbibliotekstilskud efter § 6 b.  
 c. Tilskuddet til Færøernes Biblioteksvæsen.

2) Ved Beregningen bortses fra, at de stedlige Tilskud mulig paa Grund af Bevillingens Utilstrækkelighed ikke fuldt ud har kunnet komme i Betragtning.

3) Det Beløb, hvormed den efter foranstaaende udregnede Bevilling maatte overstige de Tilskud, der efter nedenstaaende Tilskudsregler maatte komme til Anvendelse i det paagældende Finansaar, bespares for Statskassen.

**§ 6.** Det aarlige Driftstilskud til de enkelte Biblioteker for det paagældende Finansaar beregnes efter følgende Regler:

- a. Til hvert Bibliotek (hver Biblioteksorganisation) ydes der et Grundtilskud, der i Forhold til de faste, stedlige Tilskud i det forløbne Aar udgør 80 pCt. af indtil 15 000 Kr., 40 pCt. af de næste 10 000 Kr. og 20 pCt. af de faste, stedlige Tilskud udover 25 000 Kr. Som stedligt Tilskud kan medregnes Lejeværdien af Bibliotekslokaler, som er stillet gratis til Disposition, saavel som Værdien af Lys og Varme, der leveres gratis; det fastsættes af Biblioteksdirektøren — for selvstændige Biblioteksbygningers Vedkommende af Ministeren — i Forhold til det almindelige Prisniveau, til hvilket Beløb saadan Ydelse kan ansættes.

Grundtilskuddet kan dog for det enkelte Bibliotek ikke overstige den Sum, der ved Fastsættelsen af den samlede Bevilling til Driftstilskud paa Finansloven for det paagældende Finansaar er medregnet for vedkommende Bibliotek i Medfør af § 5, Stk. 1, a.

- b. Til Biblioteker, der er anerkendt som Centralbiblioteker, ydes der yderligere Centraltilskud, der udgør Halvdelen af Grundtilskuddet, dog ikke udover 6 400 Kr. Til Anerkendelse som Centralbibliotek udkræves det, at vedkommende Bibliotek foruden at virke som almindeligt Bibliotek indenfor sit særlige Omraade dels supplerer de stedlige, almindelige Bibliotekers Arbejde indenfor et

større Omraade ved gratis Udlaan af oplysende Litteratur til Enkeltmand og i Vandrebogsamlinger, dels støtter de paagældende stedlige Biblioteker ved Ydelse af biblioteksteknisk Vejledning og paa anden Maade. Ministeren bemyndiges til efter Biblioteksraadets Indstilling at meddele Anerkendelse som Centralbibliotek og at fastsætte Omraadet for denne Virksomhed.

31 Marts.  
Nr. 124.

- c. Driftstilskuddet til Færøernes Biblioteksvæsen fastsættes ved Finansloven uden Hensyn til Bestemmelserne under a. og b.

§ 7. Skulde Bevillingen paa Finansloven ikke være tilstrækkelig til, at Tilskuddene til Bibliotekerne kan ydes fuldt ud efter de foran anførte Regler, sker der en ensartet, procentvis Nedsættelse af de til de enkelte Biblioteker efter § 6 a. og b. beregnede Tilskud.

§ 8. Der opføres paa de aarlige Finanslove en særlig Bevilling, hvoraf der, hvor Forholdene i afgørende Grad gør det ønskeligt, efter Ministerens Bestemmelse dels ved Oprettelse eller gennemgribende Nyordning af et Bibliotek kan ydes Tilskud til grundlæggende Bogindkøb, dog ikke udover  $\frac{1}{3}$  af de stedlige Tilskud til Boganskaffelsen, dels kan ydes mindre Hjælp til Biblioteker, der paa Grund af Bestemmelsen i § 6 a., Stk. 2, ikke kan komme i Betragtning ved Fordelingen af de normale Driftstilskud.

§ 9. Biblioteksdirektøren, der leder Statens Bibliotekstilsyn, foretager Beregningen og Fordelingen af Statstilskuddet i Overensstemmelse med de derom fastsatte Regler og yder Bibliotekerne Raad og Vejledning. Han organiserer under Biblioteksraadets Medvirkning den faglige Bibliotekaruddannelse.

§ 10. <sup>1)</sup> Biblioteksraadet, for hvilket Biblioteksdirektøren er Formand, bestaar iøvrigt af 12 Medlemmer, nemlig: en Repræsentant for Undervisningsministeriet, — en Repræsentant for de to Statsbiblioteker i København, — en Repræsentant for Statsbiblioteket i Aarhus, — en Repræsentant for Købstadkommunerne, — en Repræsentant for Landkommunerne, — en Repræsentant for Amtskommunerne, — en

31 Marts. Repræsentant for Københavns Kommune, — og fem Re-  
Nr. 124. præsentanter for den bestaaende faglige Organisation, nemlig  
tre Repræsentanter for Landsbybogsamlingerne og to for  
Købstadbogsamlingerne.

<sup>2)</sup> De tre førstnævnte Medlemmer udpeges af Ministeren, de ni sidstnævnte vælges af de paagældende Organisationer og Institutioner efter Ministerens nærmere Bestemmelse. Skulde den bestaaende faglige Organisation opløses, eller der skulde opstaa Foreninger og Virksomheder, der maa stilles ved Siden af denne, afgør Ministeren, hvorledes der skal forholdes med Valget af de paagældende Medlemmer af Biblioteksraadet.

<sup>3)</sup> Biblioteksraadet sammenkaldes til Møde, saa ofte Undervisningsministeren eller Biblioteksdirektøren anser det for nødvendigt, dog mindst to Gange aarlig. Endvidere skal Raadet indkaldes til Møde, naar mindst 5 Medlemmer forlanger det.

<sup>4)</sup> Det aarlige Budget forelægges af Biblioteksdirektøren for Raadet, før det indsendes til Ministeriet.

<sup>5)</sup> Raadet skal af Ministeren høres om Sager af principiel Betydning for det i denne Lov omhandlede Biblioteksvæsen, ligesom Raadet af egen Drift kan gøre Indstilling til Ministeren om saadanne Spørgsmaal.

§ 11. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1931. Forslag til Lovens Revision forelægges af Ministeren inden 31. Marts 1936.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 18. S. 941—44. Udg. 29. April.

31 Marts. **Bekendtgørelse om Eneretsbevilling for Københavns**  
Nr. 88. **Kommune paa Anlæg og Drift af forskellige Sporvejs-**  
**linier.**

Efter Københavns Kommunalbestyrelses derom fremsatte Andragende har Ministeriet under Dags Dato udvidet den bemeldte Kommunalbestyrelse under 9. August 1898 meddelte Eneretsbevilling paa Anlæg og Drift af forskellige Sporveje til at omfatte Anlæg og Drift af dobbeltsporede

Sporveje fra de eksisterende Spor i Vesterbrogade ad Vester 31 Marts.  
Fælledvej og Lyrskovgade til Enghavevej samt fra Sporene Nr. 88.  
i Tietgensgade ad Ved Glyptoteket og Soldenfeldtsgade til  
Hambroesgade.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 88. Lov-Tid. A. S. 237.

### **Bekendtgørelse ang. Indførsel af Pelsdyr og Harer.** 31 Marts.

I Medfør af Lov Nr. 40 af 28. Februar 1931 angaaende Nr. 99.  
Indførsel af forskellige Dyrearter fastsættes herved følgende  
Bestemmelser:

§ 1. Indførsel af Bisamrotter er forbudt. Enhver, der heri Landet maatte være i Besiddelse af Bisamrotter, skal snarest muligt anmelde dette til Landbrugsministeriet. Salg af Bisamrotter er forbudt.

§ 2. Indførsel af saavel levende som skudte Harer er forbudt fra Lande, hvor Tularæmi forekommer, for Tiden Norge.

§ 3. Indførsel af Bæverrotter (Nutria) og Karakul-Faar maa kun finde Sted, naar dertil af Landbrugsministeriet paa nærmere Betingelser meddelt Tilladelse foreligger.

§ 4. Indførsel af Ræve af enhver Art, Vaskebjørne, Skunks (Stinkdyr), Sølvgrævlinge, Opossum, Maare derunder Nerz (Minks), Zobel og Ildere samt andre kødædende Pelsdyr er kun tilladt, naar dertil af Landbrugsministeriet paa nærmere Betingelser meddelt Tilladelse foreligger.

§ 5. Indførsel af de i §§ 3 og 4 nævnte Dyr maa kun finde Sted over København, Helsingør, Frederikshavn, Padborg eller Gedser. Dyrene skal være anbragt i tilstrækkelig solide og sikkert lukkede Kasser eller Bure. Forsendelse fra Indførselsstedet skal ske direkte uden Omladning til en af vedkommende Politimester forud godkendt Indhegning.

Transitering af de heromhandlede Dyr paa gennemgaaende Fragtbrev er tilladt.

Enhver, der er i Besiddelse af de heromhandlede Dyr, skal anmelde dette til vedkommende Politimester, der skal godkende de Indhegninger, hvori Dyrene anbringes. Salg af

31 Marts. Dyrene og af disses Afkom maa her i Landet kun finde Sted, naar Sælgeren derom har underrettet Politimesteren i den Politikreds, hvortil Dyrene skal føres, og denne har godkendt den Indhegning, hvori Køberen vil anbringe Dyrene.

Udbrud af smitsom Sygdom blandt Dyrene skal anmeldes til en Dyrlæge eller vedkommende Politimester.

§ 6. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 99. Lov-Tid. A. S. 747.

31 Marts. **Overenskomst mellem Københavns Magistrat og Københavns Havnevæsen.**

Undertegnede Københavns Magistrats 4de Afdeling giver herved Medundertegnede, Københavns Havnevæsen, Tilladelse til at fortsætte Raadigheden over de paa vedhæftede Plan med rød Farve markerede Arealer i Kristiansgade til derpaa at drive de paa Arealerne opførte, Havnevæsenet tilhørende Vareskure som hidtil.

Som Vilkaar for den fortsatte Benyttelse gælder følgende:

1. Raadigheden over Arealerne fortsættes, indtil den fra en af Siderne helt eller delvis opsiges med 1 Aars Varsel til Ophør en 1. Januar, fra Kommunens Side dog tidligst til Ophør den 1. Januar 1935.

2. Fra den 1. Januar 1931 betaler Havnevæsenet en aarlig Afgift til Kommunen af 5 Kr. pr. m<sup>2</sup> benyttet Areal, altsaa for

Nordlige Skurareal, 705 m <sup>2</sup> .....	3 525 Kr. aarlig,
Sydliges — , 165 m <sup>2</sup> .....	825 — — ,
Tilsammen... ..	<u>4 350 Kr. aarlig,</u>

der indbetales kvartalsvis forud i Kommunens Kasse, første Gang ved nærværende Overenskomsts Underskrift med 1 087 Kr. 50 Ø. for Januar Kvartal 1931. I Tilfælde af delvis Opsigelse undergaar Lejebetalingen forholdsmæssig Nedsættelse.

3. Havnevæsenet betaler i Benyttelsestiden de Skatter og Afgifter, som er eller maatte blive paalignede Areal eller Skure.



4. Under Hensyn til, at det ved en forestaaende Om- 31 Marts. bygning af Frederiksholmskanalbroen vil blive nødvendigt at hæve en Del af Gadearealet nærmest Broen, underkaster Havnevæsenet sig, uden derfor at have noget Krav paa Erstatning, de Ulemper, derunder Udgiften ved en eventuel nødvendiggjort Ombygning af det sydlige Vareskur, som dette Arbejde maatte forvolde.

5. Kommunen besørger og bekoster Renholdelse og Snekastning omkring Skurene. Den i Politivedtægtens § 92 omhandlede Grusning i glat Føre paahviler Havnevæsenet.

6. Stemplingen af nærværende Overenskomst betales af hver af Parterne med Halvdelen.

4. Afd. 251. 31.

**Beg. om Forbud mod Salg eller Udlevering af 1 April.  
uapproberet Lavspændingsinstallationsmateriel. Nr. 97.**

I Forbindelse med Ministerrets Bekendtgørelse af 22. Juli f. A. om Forbud mod Salg og Udlevering til Brug i Indlandet af forskelligt elektrisk Lavspændingsmateriel meddeles herved følgende:

Fra den 1. Juli d. A. er det kun tilladt til Brug i Indlandet at sælge eller udlevere saadanne til Apparater til Haarkrølning (Permanent Waving) bestemte elektriske Varmelegemer, som er godkendt af det af Ministeriet nedsatte Prøvningsudvalg og er forsynet med Godkendelsesmærket **(D)** fra Udvalget, og som ikke er beregnet paa Anvendelse ved en højere Spænding end 65 Volt Jævnspænding eller 32 Volt Vekselspænding.

Ønskes saadanne Apparater tilsluttet Stærkstrømsinstallationer, maa der for Tilvejebringelse af den reducerede Spænding i Overensstemmelse med Stærkstrømsreglementets §§ 36 b og 226 b og c anvendes en Omformer eller Transformator med to i elektrisk Henseende fuldstændig adskilte Viklinger.

Under Hensyn til den Fare, der er forbundet med Anvendelsen i nævnte Ojemed af Varmelegemer for Spændinger

1 April. over 65 Volt Jævnspænding eller 32 Volt Vekselspænding, Nr. 97. paabydes det derhos, at alle — ogsaa de inden den 1. Juli d. A. ibrugtagne — Apparater med Varmelegemer for højere Spændinger end de forannævnte inden 2 Aar fra Dato vil være at sætte ud af Virksomhed eller at ændre, saaledes at Varmelegemerne kommer til at tilfredsstille den ovenfor fastsatte højeste Grænse for Spænding.

Fra 1. April 1933 vil det derfor være forbudt at anvende Apparater til Haarkrøling (Permanent Waving) med Varmelegemer for højere Spænding end 65 Volt Jævnspænding eller 32 Volt Vekselspænding.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 97. Lov-Tid. A. S. 548.

1 April. **Bekendtgørelse om Fritagelse for og Lempelser i**  
Nr. 114. **Tilsyn med Dampkedler o. lign. paa Landjorden.**

I Medfør af § 2 i Lov Nr. 544 af 4. Oktober 1919 om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden fastsættes herved følgende:

§ 1. Nedennævnte Kedler og Apparater *fritages* for Tilsyn efter Dampkedelloven paa de angivne Vilkaar:

*A. Kedler, hvis totale Rumindhold ikke er større end 30 Liter.*

Produktet af Rumindholdet i Liter og Damptryk i at. maa ikke overstige 100 ved Kedler af smedeligt Materiale eller 60 ved Kedler af Støbejern og lign.

Kedlerne skal være forsynet med en Sikkerhedsventil eller anden lige saa betryggende Sikring imod, at Damptrykket overstiger, hvad nogen af Kedlens Dele med en rigelig Sikkerhedsgrad kan taale. Sikringsanordningen maa have en fri Lysaabning (Lysningsareal) af mindst 2 cm<sup>2</sup> for hver m<sup>2</sup> Hedeflade ved Kedler med Fyrsted, mindst 4 cm<sup>2</sup> for hver m<sup>2</sup> Hedeflade ved Opvarmning med indirekte Damp og mindst af samme Størrelse som Damptilførselsrørets Lysningsareal ved Opvarmning med direkte Damp.

Har Kedlerne en ildpaavirket Hedeflade af mere end

$\frac{1}{10}$  m<sup>2</sup>, maa Sikkerhedsventilens fri Lysaabning dog ikke være under 3 cm<sup>2</sup>. De skal i saa Fald desuden være udrustet med en Trykmaaler, et Vandstandsglas, et tydeligt Vandliniemærke mindst 75 mm over Hedefladens øverste Del samt en Anordning, hvorved der kan sættes Vand paa Kedlen ved dennes højeste Damptryk. Sidstnævnte Anordning kan dog bortfalde ved Kedler uden væsentlig Dampafgang og ved Kedler, der kun er ildpaavirket paa en vandret plan Bund.

1 April.  
Nr. 114.

*B. Kedler, hvis Damptryk ikke kan overstige 1 at., og hvis totale Rumindhold ikke er større end 600 Liter.*

Produktet af Rumindhold i Liter og Damptryk i at, maa ikke overstige 420.

Kedlerne skal være forsynet med de ovenfor under A. angivne Sikringsdele samt med et tydeligt og holdbart Identitetsmærke.

Den til Kogekedler direkte tilledede Damp maa ikke have højere Tryk end det dobbelte af Kogekedlens tilladelige Damptryk. Er paagældende Dampkedels Arbejdstryk større, maa der paa Damptilførselsrøret til Kogekedlen være anbragt en Reduktionsventil med Sikkerhedsventil, indstillet til nævnte maximale Damptryk og med fri Lysaabning mindst lige saa stor som Damptilførselsrørets Lysningsareal.

*C. Kedler, hvis Damptryk ikke kan overstige 0,7 at.*

Kedlerne skal være i uafspærrelig Forbindelse med et frostbeskyttet Vædskeleas-Sikkerhedsrør, der hindrer Damptrykket i at overstige 0,7 at., og hvis Lysningsareal intetsteds er mindre end ovenfor under A. for Sikkerhedsventilers Lysaabning foreskrevet, idet dog Sikkerhedsrørets Lysning (indvendige Diameter) altid maa være mindst 32 mm.

Kedlerne skal være forsynet med et tydeligt og holdbart Identitetsmærke.

Har Kedlerne en ildpaavirket Hedeflade af mere end  $\frac{1}{10}$  m<sup>2</sup>, skal de desuden være udrustet med en Trykmaaler, et Vandstandsglas, et tydeligt Vandliniemærke mindst 75 mm over Hedefladens øverste Del samt en Anordning, hvorved

1 April. der kan sættes Vand paa Kedlen ved dennes højeste Damp-  
 Nr. 114. tryk. Sidstnævnte Anordning kan dog bortfalde ved Kedler  
 uden væsentlig Dampafgang og ved Kedler, der kun er ild-  
 paavirket paa en vandret plan Bund.

For Kogekedlers Damptilførsel gælder samme Regler  
 som angivet ovenfor under B.

Forinden nogen af de under B. og C. omhandlede Kedler  
*udleveres til Brugeren*, skal der af Kedlens Fabrikant eller  
 Leverandør tilstilles paagældende Fabrikinspektør en Be-  
 skrivelse med Tegning af Kedlen samt en Erklæring om, at  
 den har bestaaet en Vandtryksprøve paa mindst 3 at. Til  
 Beskrivelser og Erklæringer faas Formularer udleveret hos  
 Fabriktilsynet. Forinden nogen af de samme Kedler *tages*  
*i Brug*, skal vedkommende Fabrikinspektør efter et af ham  
 eller hans Kedelbesigtigelsesmand foretaget Eftersyn paa  
 Brugsstedet have givet skriftligt Samtykke dertil. Dette gæl-  
 der ogsaa ved ældre Kedlers Flytning til et nyt Brugssted.

#### D. Sterilisationsapparater i Hospitaler og lign.

Apparaternes Vandindhold maa ikke overstige 75 Liter.  
 Apparaterne skal være forsynet med et tydeligt og holdbart  
 Identitetsmærke, en Trykmaaler, et Vandstandsglas med  
 Vandliniemærke eller en Prøvehane anbragt ved Vandlinien  
 samt en Sikkerhedsventil, der løfter senest ved 3 at. og har  
 en fri Lysaabning af mindst 2 cm<sup>2</sup> for hver m<sup>2</sup> vandbeskyllet  
 Hedeflade.

Forinden et Apparat *udleveres til Brugeren*, skal det af  
 Leverandøren være trykprøvet med et Vandtryk mindst  
 dobbelt saa stort som Sikkerhedsventilens Løftningstryk.  
 En Erklæring herom skal tilligemed en Tegning af Apparatet  
 tilstilles paagældende Fabrikinspektør, som efter et af ham  
 eller hans Kedelbesigtigelsesmand foretaget Eftersyn paa  
 Brugsstedet skal have givet skriftlig Tilladelse, forinden  
 Apparatet *tages i Brug*.

#### E. Varmtvandskedler til Centralvarmeanlæg og lign.

Kedlerne skal staa i uafspærrelig Forbindelse med Atmos-  
 færen gennem en til et Ekspansionskar førende Rørledning,  
 der mindst skal have en Lysning (indvendig Diameter) som

angivet i nedenstaaende Tabel. Har flere Kedler fælles 1 April. Ekspansionsledning, skal denne dimensioneres efter den samlede Hedeflade. Nr. 114.

Afspærringsmidler paa Kedlernes Forbindelsesledning til Ekspansionskarret kan tillades, naar der, f. Eks. ved Omløb, er truffet saadanne Foranstaltninger, at der altid er Forbindelse enten til Karret eller til det fri, og intet Lysningsareal i Omløbet eller til det fri er mindre end efter Tabellen.

Ekspansionskarret skal være forsynet med et Overløb, hvis Lysning tilfredsstiller Tabellen. Overløbet maa ikke føres til fri Luft.

Hvor Udstømning af varmt Vand kan finde Sted, være sig ved Overløb eller ved Omløb, skal dette ske synligt og farefrit.

Ekspansionskar, Ekspansionsledninger og andre Ledninger, der virker som Ekspansionsledninger, samt Omløb og Overløb maa være beskyttet mod Frost. Der skal drages Omsorg for, at Ledningerne lægges med Fald uden Vand-sække, saa at de kan tømmes fuldstændigt.

Paa ethvert Varmtvandskedelanlæg skal der paa et let tilgængeligt og synligt Sted være anbragt en Vandsøjlemaaler. Denne kan, naar Ekspansionsbeholderen er opstillet i Kedelrummet, bestaa af et Vandstandsglas, anbragt paa Beholderen. Ved Anlægget skal endvidere findes Midler, hvorved der under Driften kan efterfyldes med Vand.

Enhver Varmtvandskedel skal være forsynet med et Termometer med tydelig Skala, der mindst naar til 120° C.

Kedlernes Hedeflade	Rørenes Lysning (indv. Diameter)
Indtil og med 5 m <sup>2</sup> .....	20 mm (3/4")
Over 5 til og med 10 m <sup>2</sup> .....	25 mm (1")
Over 10 til og med 25 m <sup>2</sup> .....	32 mm (5/4")
Over 25 til og med 40 m <sup>2</sup> .....	40 mm (1 1/2")
Over 40 til og med 70 m <sup>2</sup> .....	50 mm (2")
Over 70 til og med 110 m <sup>2</sup> .....	65 mm (2 1/2")
Over 110 m <sup>2</sup> .....	80 mm (3")

1 April. Ovenstaaende Regler gælder ogsaa for Varmtvandskedler,  
Nr. 114. der opvarmes ved Damp. Dog skal der regnes med det dobbelte af Hedefluden ved alle Ledningers Dimensionering efter ovenstaaende Tabel.

*F. Dampopvarmede Varmtvandsbeholdere i Forbindelse med Trykvandsledning.*

Den tilledede Damps Tryk maa ikke overstige 1 at. Hvor der bruges Reduktionsventil paa Damptilførselsrøret, skal der paa dette tillige være anbragt en Sikkerhedsventil, der løfter senest ved 1 at., og hvis fri Lysaabning er mindst ligesaa stor som Damptilførselsrørets Lysningsareal, samt en Trykmaaler, der er tydeligt mærket ved Sikkerhedsventilens Løftningstryk og viser Tryk til mindst 1,5 at. Tilledes Dampen direkte til Beholderen, skal der umiddelbart ved denne være anbragt et Afspærringsmiddel paa Damptilførselsrøret.

Paa Beholderens Vandrum skal være anbragt en Indretning, der automatisk afspærrer for Damptilførslen, naar Vandets Temperatur naar  $90^{\circ}$  C, et Termometer med tydelig Skala, der mindst naar til  $120^{\circ}$  C, samt en Sikkerhedsventil eller anden ligesaa betryggende Sikring imod, at Trykket overstiger, hvad Beholderen med rigelig Sikkerhed kan taale. Sikringsanordningen skal have en fri Lysaabning af mindst  $\frac{1}{10}$  af Damptilførselsrørets Lysningsareal, dog ikke under  $3 \text{ cm}^2$ .

*G. Rørsystemer (Højtryksvarmeapparater og lign.), der udelukkende er sammensat af Rør, og som ikke benyttes til Udvikling og Damp.*

Rørene skal være sømløse og maa ikke have større Lysning end 25 mm.

Apparaterne skal være forsynet med en Ekspansionsanordning til Udligning af Vandets (Fyldvædsken) Varmeidvidelse og med et Termometer ved Fyrstedet.

Forinden de tages i Brug som ny eller efter Reparation, skal Apparaterne have bestaaet en Trykprøve med et Vandtryk af mindst 150 at.

*H. Vandrør til Opvarmning af Bageovne og lign.*1 April.  
Nr. 114.

Rørene skal være sømløse. Deres Lysning maa ikke overstige 22 mm, og deres Godstykkelse skal være mindst 6 mm.

I Rørene maa kun anvendes destilleret Vand. Ved Paafyldningen maa det nøje paases, at Vandindholdet i enhvert Rør kommer til at ligge mellem 30 og 33 pCt. af Rørets hele Rumindhold. Tilsvejsningen af Rørenes Ender maa udføres med største Omhu.

Rørene skal være anbragt i Ovnens med en Hældning mod Ovnens Fyr af mindst 1,5 : 100 (1½ cm pr. Meter af Røret), hvorhos de skal være forsynet med en Stopring, Spændebojle ell. lign., der hindrer dem i at forskyde sig henimod Fyret. De skal i saa vid Udstrækning som muligt let kunne udveksles.

Laagerne til Indfyriingsaabningerne maa ikke kunne aabne sig ved Tryk fra Rør-Eksplosioner, men der skal til at give disse Luft findes særlige Aabninger i Murværket, lukkede med Laager, der er let drejelige om vandret Akse og anbragte i størst mulig Afstand fra alle Indfyriingsaabninger.

Til hver ny eller ombygget Vandrørsovn skal dennes Leverandør eller Bygmester levere en paa Dansk affattet Vejledning i Ovnens Fyring og Pasning. Den maa være opklæbet paa Pap og ferniseret og skal altid findes ophængt i Bageriets Fyrrum paa et let tilgængeligt Sted.

Vejledningen skal indeholde en Tegning af Ovnens Fyr med tydelig Angivelse af Længdemaalene paa de frie Ender af Vandrørene.

Det skal i Vejledningen indskærpes og af Ovnens Bruger iagttages:

- at* Rørenes Ender ikke maa rage længere ud i Fyret, end Tegningen angiver,
- at* Ovnens altid skal opfyres langsomt, navnlig efter at den har henstaaet afkølet,
- at* Brændselaget i Fyret ikke maa naa højere op end til en Afstand af 15 cm fra de nederste Rør,

1 April. at det er farligt at arbejde med en stærkt sodet Ovn og  
Nr. 114. daarligt vedligeholdt Fyr,

at Rørene og Ovnens Murværk mod Fyrstedet jævnlige  
maa undersøges, beskadigede Rør snarest muligt uskade-  
liggøres eller kasseres og beskadiget eller svækket Mur-  
værk straks udbedres.

§ 2. For nedennævnte Apparater *lempes* Tilsynet efter  
Dampkedelloven som angivet:

*A. Aftræksforvarmere (Economisere).*

Forvarmerne skal være bygget efter de for Dampkedler  
under offentligt Tilsyn gældende Regler, idet dog Anvendelse  
af Støbejern til deres Rørsystem er tilladt. De skal være  
forsynet med et tydeligt og holdbart Indentitetsmærke, en  
Kontraventil ved Fødevandets Indgang, en Trykmaaler og  
en Sikkerhedsventil, hvis fri Lysaabning er mindst  $\frac{1}{6}$  af  
den for Sikkerhedsventiler til en Dampkedel under offentligt  
Tilsyn med samme Hedeflade krævede Lysaabning, og som  
løfter senest ved et Tryk, der er  $1\frac{1}{3}$  Gange Arbejdstrykket  
i den eller de med Forvarmeren forbundne Kedler.

*B. Dampopvarmede Fødevandsforvarmere.*

Forvarmerne skal være bygget efter de for Dampkedler  
under offentligt Tilsyn gældende Regler. De skal være for-  
synet med et tydeligt og holdbart Identitetsmærke, en Tryk-  
maaler og en Sikkerhedsventil, hvis fri Lysaabning er mindst  
 $\frac{1}{3}$  af den til en Dampkedel under offentligt Tilsyn med samme  
Hedeflade krævede Lysaabning.

*C. Dampakkumulatorer.*

Dampakkumulatorer skal være bygget efter de for Damp-  
kedler under offentligt Tilsyn gældende Regler. De skal  
være forsynet med et tydeligt og holdbart Identitetsmærke,  
en Trykmaaler og mindst to lige store Sikkerhedsventiler,  
der tilsammen har en fri Lysaabning mindst lige saa stor  
som Damptilførselsrørets Lysningsareal.

Forinden noget af de i denne Paragraf omhandlede  
Apparater tages i Brug som nyt, efter Flytning eller efter



større Reparation, skal der af dets Fabrikant, Leverandør 1 April. eller Reparatør tilstilles paagældende Fabrikinspektør en <sup>Nr. 114.</sup> Beskrivelse og Tegning af Apparatet, hvorhos Fabrikinspektøren efter en Vandtrykprøve med 3 at. + 1,3 Gange Sikkerhedsventilernes Løftningstryk skal have givet skriftligt Samtykke til Brugen.

I øvrigt kan Fabriktilsynet til enhver Tid, naar det skønnes fornødent, kræve foretaget en Vandtrykprøve eller en ind- og udvendig Besigtigelse efter de for Kedler under offentligt Tilsyn gældende Regler, dog i Almindelighed ikke oftere end een Gang hvert fjerde Aar.

§ 3. Paa de i § 1 omhandlede Kedler og Apparater maa Autøgensvejsning (herunder elektrisk Lysbuesvejsning) ikke anvendes til Samlinger, der er udsat for væsentlige Bøjningspaavirkninger, paa de i § 2 omhandlede Apparat ej heller til Samlinger, der er udsat for væsentlige Trækspændinger.

I øvrigt skal alle de i nærværende Bekendtgørelse omhandle Kedler og Apparater med Tilbehør være konstrueret med rigelig Sikkerhed og holdes i forsvarlig Stand. Hvor disse Krav findes at være tilsidesat, kan der af Fabriktilsynet nedlægges Forbud imod Kedlens eller Apparatets fortsatte Brug. Et saadant Forbud kan inden 8 Dage indankes for Socialministeriet.

§ 4. Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet kan i de enkelte Tilfælde eller ved særlige Typer af Kedler og Apparater tillade Afvigelser fra Bestemmelserne i nærværende Bekendtgørelse, naar Omstændighederne taler derfor.

§ 5. Overtrædelser af nærværende Bekendtgørelses Bestemmelser straffes i Henhold til Lov Nr. 544 af 4. Oktober 1919 § 30 med Bøder fra 10 indtil 500 Kr., forsaavidt de ikke efter den øvrige Lovgivnings Regler medfører højere Straf.

§ 6. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Maj 1931.

Fra samme Tidspunkt ophæves §§ 23, 27, 28 og 56 i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 648 af 15. December

1 April. 1919, Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 224 af 29. Maj  
Nr. 114. 1922, Socialministeriets Bekendtgørelse Nr. 271 af 28. Okto-  
ber 1924, Ministeriet for Sundhedsvæsens Bekendtgørelser  
Nr. 31 og Nr. 32 af 23. Februar 1927 og Nr. 39 af 26. Februar  
1927.

Dog skal Kedler og Apparater, der ved deres Forfærdigelse fyldestgjorde de den Gang gældende Bestemmelser, ikke kunne kræves ændrede.

Nr. 114. Lov-Tid. A. S. 795—800.

1 April. **Justitsmin. Cirk. til Politidirektøren m. fl. ang. Op-**  
Nr. 43. **lysninger fra eller til Udlandet vedr. Indhavere af**  
**internationale Kørecertifikater eller Førerbeviser.**

Justitsministeriet skal herved henlede Opmærksomheden paa Art. 10, 1ste Stk., i den i Paris den 24. April 1926 afsluttede internationale Konvention angaaende Kørsel med Motorkøretøjer, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 241 af 9. August 1930, hvorved de kontraherende Stater har forpligtet sig til at meddele hverandre alle Oplysninger, der kan tjene til at identificere Indhavere af internationale Kørecertifikater eller internationale Førerbeviser, naar vedkommendes Motorkøretøj har været Anledning til et alvorligt Uheld, eller han har gjort sig skyldig i en Overtrædelse af Færdselsreglerne. Saafremt der indenfor d'Herrers Embedsomraade bliver Brug for saadanne Oplysninger med Hensyn til et udenlandsk Motorkøretøj, skal man anmode Dem om at rette Henvendelse til Justitsministeriet.

Endvidere henledes Opmærksomheden paa samme Artikels 2det Stk., hvorefter de kontraherende Stater har forpligtet sig til at gøre de Stater, der har udstedt de paa-gældende internationale Kørecertifikater eller Førerbeviser, bekendt med de Personers fulde Navn og Adresse, hvem vedkommende Stat har frataget Retten til at benytte Kørecertifikat eller Førerbevis. Saafremt saadanne Tilfælde forekommer, bedes Indberetning tilstillet Justitsministeriet.

Efter at Konventionen er traadt i Kraft den 12. Februar 1931, har Udenrigsministeriet under 16. Marts 1931 udfær-

diget Bekendtgørelse om Bortfald af den ved Noteveksling 1 April.  
af 29. November 1924 mellem Danmark og Tyskland truffe Nr. 43.  
Aftale angaaende Automobilkørsel, jfr. Udenrigsministeriets  
Bekendtgørelse Nr. 13 af 22. Januar 1925 samt Justitsmini-  
steriets Cirkulære Nr. 27 af 28. Februar 1925, der herefter  
er bortfaldet.

Nr. 43. Min.-Tid. A. S. 41—42.

**Socialmin. Skr.** til Statsadvokaten for Sjælland. 1 April.

I den med Hr. Statsadvokatens Skrivelse af 12. Januar Nr. 80.  
d. A. modtagne . . . . . Sag, hvorunder Københavns Dame-  
frisør og Parykmager Laug anmoder om, at der maa blive  
indledet Forfølgning i Anledning af, at Damefrisørinde Fru  
N. N. har antaget en Elev, Frøken X., født den 5. Juni 1913,  
til Oplæring i Faget uden at oprette Lærekontrakt med den  
paagældende, har Hr. Statsadvokaten udbedt sig en Ud-  
talelse fra Socialministeriet om, hvorvidt det ommeldte Lære-  
forhold maa antages at henhøre under Lærningeloven.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende Damefrisør-  
inde, Fru N. N., der er udlært i Damefrisørfaget efter en  
Læretid paa 3 Aar hos en Frisørmester, efter Aftale med  
nævnte Frøken X.s Moder i August 1930 antog Frøken X.  
som Elev. Den truffe Aftale gik ud paa, at Frøken X.  
skulde have et Kursus i Damefrisering paa  $\frac{1}{2}$  Aar, for hvilket  
Kursus Fru N. N. skulde modtage et Vederlag af 150 Kr.  
De 100 Kr. blev straks betalt, medens Frøken X. i Stedet  
for at betale de resterende 50 Kr. skulde hjælpe Fru N. N.  
med Husgerning i den Tid, Kursus'et varede. Det var der-  
næst aftalt med nogle andre unge Piger, at de skulde have  
gratis Haarbehandling mod at lade sig benytte som Modeller  
ved Undervisningen.

I denne Anledning skulde man efter stedfunden Brev-  
veksling med . . . . . og Socialministeriets Konsulent ved  
Behandling af Sager vedrørende Lærningeforhold indenfor  
Industri og Haandværk meddele, at Socialministeriet maa  
anse Forholdet for henhørende under Lærningeloven.

Nr. 80. Min.-Tid. A. S. 78—79.

1 April. **Københavns Bygningskommissions Bestemmelser om Anbringelse af Spjæld i Centralvarmekedler.**

Medens Anbringelse af enhver Art af Spjæld i Kakkellovnsrør ved Bgl.s § 51 Nr. 5 er forbudt, har Bygningskommissionen i Henhold til Bgl.s § 52 truffet følgende Bestemmelser med Hensyn til Anvendelse af Spjæld i Centralvarmekedler.

Spjæld til Regulering af Trækket i Centralvarmekedler maa kun anbringes, hvor Kedlen, bortset fra Vaskeram, opsættes i et særligt for denne bestemt Rum; det paagældende Rum maa ikke have direkte Forbindelse til noget Opholdsrum for Mennesker og skal være forsynet med særlig Ventilationsindretning, mindst bestaaende af en i Vindue til det frie anbragt ikke under 600 cm<sup>2</sup> stor Glasjalousiventil. Selve Spjældet maa være indrettet og anbragt saaledes, at det ikke er til Hinder for Rensning af Røgrøret, og at der stedse forbliver en fri Aabning i Røret udgørende en sammenhængende Flade svarende til mindst  $\frac{1}{4}$  af Rørets Lysning, dog ikke under 20 cm<sup>2</sup>, og altid anbragt i Spjældets øverste Del.

9 April. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages af de Niels Brocks Legat til Stadens alm. Bedste tilhørende Midler at bevilge 20 000 Kr. til Grundtvigskirkens Fuldførelse.

B. F. 92. S. 86 89.

10 April. **Bekendtgørelse om Eneretsbevilling for København Nr. 107. havns Kommune paa Anlæg og Drift af en Sporvejslinie.**

Efter Københavns Kommunalbestyrelses derom fremsatte Andragende har Ministeriet under Dags Dato udvidet den bemeldte Kommunalbestyrelse under 9. August 1898 meddelte Eneretsbevilling paa Anlæg og Drift af forskellige Sporveje til at omfatte Anlæg og Drift af en dobbeltsporet Sporvejslinie fra de eksisterende Spor i Holmens Kanal ad Havnegade og over den projekterede nye Bro til Børsgade.

Nr. 107. Lov.-Tid. A. S. 787.

### **Overenskomst mellem Landbrugsmin. og Københavns Magistrat.** 13 April.

Med Tilslutning fra Folketingets Finansudvalg overdrager Landbrugsministeriet herved paa Statens Vegne til Københavns Kommune fra den 12. December 1930 at regne Statens Ret til Fiskeri i Utterslev Mose for et Beløb af 10 000 Kr., der er berigtiget ved kontant Betaling.

Kommunen respekterer den om Fiskeriets Bortforpagtning indtil den 1. Januar 1934 bestaaende Kontrakt med Kreaturkommissionær C. W. Zöllner og Overretssagfører Carl Becker.

Udgifterne til Stempling af nærværende Overdragelsesdokument udredes af Staten og Københavns Kommune, hver med Halvdelen.

### **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger. 14 April. Nr. 7.

Den samlede Magistrat har i sit Møde den 13. ds. vedtaget, at Lønnen til ikke fast ansatte Ingeniører, Konstruktorer, Tegnere, Arkitekter, tekniske Assistenters, Kontor-medhjælpere m. fl., der oppebærer en Løn, som er lig med eller dog sat i et vist Forhold til Tjenestemandslønningerne, og som derhos oppebærer Tjenestemandsyrtidstillæg, fra 1. April d. A. at regne nedsættes i samme Forhold som de tilsvarende Tjenestemandslønninger, jfr. Cirk. Nr. 2/31 af 7. Februar 1931.

Cirk. Nr. 7.

### **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger. 14 April. Nr. 8.

Den samlede Magistrat har i sit Møde den 13. ds. vedtaget — med Gyldighed fra 1. April d. A. — at ændre § 2 i Regulativ af 22. Marts 1920 (med senere Ændringer) for Fradrag af Naturalydelse i Henhold til Staden Københavns Bestyrelsesvedtægts § 92, Stk. 3, saaledes, at Paragraffen fra nævnte Dato at regne faar følgende Ordlyd:

»Fradraget udgør for Tjenestemænd med fri Station 1 029 Kr. aarlig, uanset om der tildeles de paagældende eet eller flere Værelser. For Tjenestemænd ved Sct. Hans Hospi-

- 14 April. tal, der forplejes paa 3die Forplejningsklasse, kan Fradraget Nr. 8. nedsættes med indtil 160 Kr. aarlig, og naar saadanne Tjenestemænd deler Værelse, kan Fradraget nedsættes yderligere med indtil 87 Kr. 50 Ø. aarlig.«

Det tilføjes, at de i Sygelønsregulativets § 9, Stk. 3 og Ferieregulativets § 8, Stk. 3 omhandlede Kostpenge ligeledes med Gyldighed fra 1. April d. A. nedsættes til 1 Kr. 60 Ø. pr. Dag.

Cirk. Nr. 8.

- 15 April. **Socialmin. Skr.** til Nyborg Byraad.

I Skrivelse af 29. Marts 1930 har Byraadet anholdt om Socialministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvilken Kommune der maa anses for Opholdskommune for den den 25. December 1889 fødte, i Københavns Kommune forsørgelsesberettigede C. med Hensyn til et Trangstilfælde, hidrørende fra Lungetuberkulose, for hvilken Sygdom paagældende den 6. Marts 1929 blev indlagt paa Nyborg Sygehus.

Det fremgaar af Sagen, at paagældende, der er Medlem af Sygekassen »Fremtiden«, fra den 4. Februar 1928 til den 2. Juli s. A. var indlagt paa Tuberkulosehjemmet i De Gamles By, at der den 9. Februar 1929 for Sygekassens Regning paany blev tilstaaet ham Ophold paa nævnte Hjem, og at han, der derefter var sygemeldt fra den 12. til den 23. s. M., da han ifølge Sygekassens Erklæring blev raskmeldt, i Slutningen af Maanededen forlod København. Den 1. Marts s. A. henvendte han, der paany følte sig syg, sig til Amtslægen i Næstved, af hvem han ifølge sin Forklaring blev henvist til Forsørgelsesvæsenet i Næstved, fordi der ikke var Plads paa det der-værende Sygehus. Overfor Forsørgelsesinspektøren anmodede paagældende derefter under Henviisning til sin tidligere Sygdom, der efter hans eget Udsagn var Lungetuberkulose i 3die Stadium, om at komme paa et Tuberkulosehospital, men da man ikke med det samme kunde skaffe ham indlagt paa et saadant, og der som foran nævnt ikke var Plads paa Sygehuset, blev det ham anvist at lade sig indlægge paa Næstved Forsørgelsesanstalts Sygeafdeling, indtil hans Syg-

dom kunde konstateres; dette Tilbud nægtede han at modtage, 15 April. idet han i Betragtning af sin Sygdoms fornævnte Karakter ansaa en saadan Undersøgelse for unødvendig.

Den 4. s. M. henvendte paagældende sig til Fattigvæsenet i Stubbekøbing og meddelte, at han var lidende af Lungetuberkulose, men ønskede Hjælp til at fortsætte Rejsen samme Dag til Gerlev, idet han anførte, at han der havde Familie, der vilde tage imod ham. Under Hensyn til, at han paa Grund af Sygdommens Art ikke kunde anbringes paa Fattiggaarden, samt til, at han henvendte sig saa sent paa Dagen til Fattigvæsenet, at der for dette ikke var Tid til at sætte sig i Forbindelse med Gerlev eller Forsørgelseskommunen København, inden Dagvognen til Nr. Alslev — den sidste Forbindelse til Sjælland den Dag — afgik, udbetalte man ham 12 Kr. til Rejsehjælp til Gerlev.

Paagældende forlod samme Dag — den 4. Marts 1929 — Stubbekøbing for at tage til Gerlev, men ombestemte sig undervejs og tog i Stedet for til Nyborg, hvor han den 6. s. M. efter Henvendelse til en Læge mod Fattigvæsenets Kaution blev indlagt paa det derværende Sygehus. Opholdet her varede til 27. Marts 1929, da han efter Aftale med Københavns Magistrat og efter eget Ønske blev overført til fornævnte Tuberkuloseafdeling i De Gamles By i København, hvor han derefter for Sygekassen »Fremtiden« Regning havde Ophold til den 13. August 1929.

Med Hensyn til paagældendes Trang til Hospitalsophold forinden Ankomsten til Nyborg har Overlægen ved Nyborg Sygehus i en af ham afgiven Erklæring udtalt, at paagældende til Journalen ved Indlæggelsen har oplyst, at han den sidste Tid inden denne var blevet mere sløj, og at han konstant havde haft en Temperatur af ca. 38° om Aftenen, at Temperaturen ved Indlæggelsen var 38,1°, at han var lidende af Lungetuberkulose i adpræget kronisk Form, samt at det heretter maa anses for i høj Grad sandsynligt, at han har følt sig syg og trængt til Hospitalsbehandling allerede under sit Ophold i Næstved.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveks-

15 April. ling med Amtmændene over Maribo og Præstø Amter samt Københavns Magistrat meddele, at Ministeriet under Hensyn til, at paagældende blev raskmeldt den 23. Februar 1929, og at han ikke — efter det oplyste i de sidste 4 à 5 Aar — forinden sin Afrejse fra København i Slutningen af samme Maaned har modtaget Fattighjælp, med Magistraten er enigt i, at det ikke kan paahvile Københavns Kommune at bære Opholdskommunens Andel af Udgifterne ved paagældendes Indlæggelse paa Nyborg Sygehus fra den 6. til den 27. Marts s. A., og ved hans Overførelse sidstnævnte Dag til Tuberkulosehjemmet i De Gamles By i København, men at man maa holde for, at de nævnte Udgifter vil være at udrede af Næstved Kommune, idet det efter fornævnte af Overlægen ved Nyborg Sygehus afgivne Erklæring og det om paagældendes Henvendelse den 1. s. M. om Hjælp i Næstved oplyste maa anses tilstrækkeligt godtgjort, at Trangen til Hospitalsbehandling har været til Stede allerede under hans Ophold i Næstved Kommune.

20 April. **Anordning om Ændring i Anordning af 30. Maj**  
 Nr. 127. **1928 om, hvad der maa falholdes som Honning.**

I Henhold til Lov om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m. af 18. April 1910 § 7, 1ste Stk. gives der herved § 1, 1ste Stk. i Anordning Nr. 172 af 30. Maj 1928 om, hvad der maa falholdes som Honning, følgende Affattelse:

»Under Betegnelsen Honning eller under en Betegnelse, som angiver en bestemt Slags Honning, eller under Betegnelser, hvori Ordet Honning i øvrigt indgaar paa en saadan Maade, at Varen faar Skin af at være Honning (f. Eks. Bordhonning, Taffelhonning o. s. v.), eller som er egnede til at fremkalde den urigtige Formening, at Varen er Honning, maa kun forhandles det Levnedsmiddel, der hidrører fra Plantesafter, som Bier har optaget og nedlagt i Vokskager.«

Nr. 127. Lov-Tid. A. S. 948.

21 April. **Justitsmin. Skr.** til Borgmesteren i Holbæk.  
 Nr. 95.

I en hertil indsendt Skrivelse har Hr. Borgmesteren forespurgt, om der i Henhold til § 35 i Lov Nr. 276 af 30. Juni



1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning paahviler Dem 21 April. Nr. 95.  
Pligt til, naar der fra et Brudepar udtales Ønske herom, at foretage Vielse paa en af Folkekirkens Søn- og Helligdage.

Foranlediget heraf skal man meddele, at der efter den gældende Lovgivning ikke kan siges at være nogen egentlig Pligt til at imødekomme Begæringer om borgerlig Vielse paa Søn- og Helligdage, men at Justitsministeriet maa anse det for ønskeligt, at saadanne Begæringer imødekommes i videst muligt Omfang.

Nr. 95. Min.-Tid. A. S. 107.

**Magistratens 2den Afdelings Skr.** til Magistratens 5te 21 April. Afdeling.

Ved Skrivelse af 31. f. M. har den ærede Afdeling forespurgt, hvorvidt det tilkommer den enkelte Magistratsafdeling at træffe Bestemmelse om Antallet af Ansættelser i Henhold til Vedtægtens § 108, eller der til en Forøgelse af Antallet skal søges Bemyndigelse hos Kommunalbestyrelsen. Man skal i den Anledning meddele, at det i Henhold til den nævnte Paragraf i Vedtægten tilkommer den enkelte Afdeling eller § 10 Institution, naar de i Paragraffen fastsatte Betingelser er opfyldt, paa egen Haand at træffe Afgørelse af, i hvilket Omfang der vil kunne meddeles budgetmæssig lønede Personer fast Ansættelse.

Medens der saaledes ikke er nogen Tvivl om Afdelingernes Kompetence paa dette Omraade, er det selvfølgelig af den største Betydning, bl. a. af Hensyn til Forholdet til Arbejderne og deres Organisationer, at der ved Meddelelse af fast Ansættelse rent faktisk følges ensartede Retningslinier indenfor de forskellige Afdelinger. Det var formentlig i Erkendelse heraf, at der i 1920, forinden der første Gang meddeltes fast Ansættelse efter § 108, fra Belysningsvæsenet, Sporvejene og Vej- og Kloakanlægene gennem Lønkontoret skete Indstilling om det Antal faste budgetmæssigt lønede Stillinger, som de paagældende Institutioner mente at have Brug for.

Ved den samlede Magistrats Resolution af 20. September 1920 godkendtes de paagældende Indstillinger i Princippet,

21 April. medens Afgørelsen af Enkelthederne henvistes til de paagældende Magistratsafdelinger. Spørgsmaalet om Principperne for Meddelelse af fast Ansættelse har formentlig ogsaa senere lejlighedsvis været konfereret mellem Borgmestrene.

Man tillader sig endelig at henlede Opmærksomheden paa nærværende Afdelings Cirkulære af 25. September 1920, i hvilket det udtales, at det efter Afdelingens Skøn ikke vil være rigtigt at give Ingeniørerne, Arkitekter, Kontormedhjælperne m. fl. henhørende under Gruppen »Andre ansatte« fast Ansættelse i Henhold til Vedtægtens § 108.

2. Afd. L. P. 24, 24, 31.

22 April. **Handelsmin. Skr.** til Udenrigsmin.

Ved hertil at fremsendte Afskrift med 1 Bilag af en fra det herværende norske Gesandtskab modtagen Verbalnote, hvori Gesandtskabet anmoder om at erholde oplyst, hvorvidt det efter gældende danske Bestemmelser vil være nødvendigt for en norsk Fabrikant at løse Adgangsbevis som Handelsrejsende i det i Noten omhandlede Tilfælde, har Udenrigsministeriet i Skrivelse af 26. November f. A. udbedt sig en Udtalelse fra nærværende Ministerium til Brug ved Besvarelsen af Gesandtskabets Henvendelse.

Det fremgaar af Sagen, at Fabrikant I. fra Oslo i Oktober Maaned f. A. indfandt sig her i Staden for at søge Forbindelse med et herværende Firma, der for egen Regning vilde overtage Eneforhandlingen her i Landet af en af ham fabrikeret Artikel, hvoraf han medførte nogle Prøver, at han i denne Anledning havde til Hensigt personligt at indfinde sig hos herværende Firmaer for at fremvise Prøverne. at Toldopsynet paa Jernbanen gjorde Udleveringen af Prøverne betinget af, at Fabrikant I. løste Adgangsbevis, samt at Fabrikant I. ikke ansaa sig forpligtet hertil og forlod Landet med uforrettet Sag.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Departementet for Told- og Forbrugsafgifter og Københavns Magistrat meddele, at Ministeriet for Handel og Industri der gaar ud fra, at der ikke har været tilsigtet

nogen Optagelse af Bestillinger og at den Forbindelse, der 22 April. var paatænkt tilvejebragt med et herværende Firma ikke for dette skulde have medført Forpligtelse til at aftage et vist Minimumsantal af den omhandlede Artikel, vil være tilbøjelig til at holde for, at en Virksomhed som den ommeldte vil kunne udøves uden Løsning af Adgangsbevis i Henhold til Lov Nr. 138 af 1. Juli 1927, dog at Spørgsmaalets Afgørelse henhører under Domstolene.

1. Afd. 135. 31.

**Bekendtgørelse om den offentlige Vaccination mod 24 April.  
Kopper. Nr. 129.**

I Henhold til Lov om Vaccination mod Kopper af 31. Marts 1931 fastsættes herved indtil videre følgende Regler for den offentlige Vaccination:

§ 1. Enhver kan vederlagsfrit blive vaccineret eller revaccineret ved den almindelige offentlige Vaccination.

§ 2. I København foregaar den almindelige offentlige Vaccination til de Tider og paa de Steder, som nærmere bekendtgøres. Vaccinationen udføres af Statens Serum-institut og af Stadslægen efter Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse. Indtil videre foregaar Vaccinationen dog paa den kgl. Kokoppeindpodningsanstalt, Fredericia-gade 15, København K.

§ 3. I Købstæderne finder den almindelige offentlige Vaccination Sted 2 Gange aarlig — Foraar og Efteraar. Vaccinationen foretages af Kredslægen, der vil have at henvende sig til Byraadet for at faa anvist et til Vaccinationens og Eftersynets Foretagelse egnet Lokale. Om Tid og Sted for Vaccinationens Foretagelse skal Kredslægen i betimelig Tid underrette Byraadet, der udfærdiger fornøden offentlig Bekendtgørelse herom.

§ 4. Paa Landet finder den almindelige offentlige Vaccination Sted 1 Gang aarlig i hver Kommune i Tiden mellem April og Oktober. Vaccinationen foretages af Kredslægen, der udarbejder en Fortegnelse over den Orden, hvori Vaccinationen tænkes foretaget i Lægekredsens Kommuner. Naar

24 April. Fortegnelsen er godkendt af Amtslægen, vil Kredslægen Nr. 129. have at henvende sig til Kommunalbestyrelserne for at faa anvist de Lokaler, i hvilke Vaccinationen og Eftersynet kan foregaa.

Om Tid og Sted for den offentlige Vaccination skal Kredslægen i betimelig Tid underrette vedkommende Kommunalbestyrelse, der udfærdiger fornøden offentlig Bekendtgørelse herom.

§ 5. I Tilfælde, hvor Epidemikommisjonen i Henhold til Vaccinationslovens § 3, Iste Stk., har paabudt, at alle Personer indenfor et nærmere angivet Omraade, som ikke straks godtgør at have haft Kopper, inden en fastsat Frist skal være vaccineret mod Kopper, skal Embedslægen i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Bekendtgørelses §§ 2—4 rette Henvendelse til Kommunalbestyrelsen om Anvisning af Lokale, hvorefter Kommunalbestyrelsen snarest udfærdiger Bekendtgørelse om Tid og Sted for Vaccinationen.

Paa lignende Maade vil der være at gaa frem, hvor der af Overepidemikommisjonen i Henhold til Vaccinationslovens § 3, 2det Stk., træffes Foranstaltning til, at Revaccination kan finde Sted.

§ 6. Der skal som Regel stilles to til hinanden stødende Værelser til Embedslægens Raadighed til Afholdelse af offentlig Vaccination. Lokalerne skal være rene, lyse, vel udluftede og forsynede med Vand, Vandfad og Haandklæde samt Bord og nødvendige Stole.

§ 7. Enhver, som er blevet vaccineret ved offentlig Foranstaltning, skal underkastes Eftersyn, der ordentligvis finder Sted tidligst 14 Dage efter Vaccinationen. Naar Vaccinationen har fundet Sted, underretter Embedslægen de Tilstedeværende om, naar og hvor Eftersynet finder Sted, hvorhos det tilkendegives dem, at Udeblivelse medfører Strafansvar.

§ 8. Som Bevis for den skete Vaccination udsteder Lægen ved Eftersynet, saafremt Kopperne slaar an, en Kop-

peattest, affattet i Overensstemmelse med den som Bilag A 24 April. til nærværende Bekendtgørelse trykte Formular. Nr. 129.

Hvis Kopperne ikke slaar an, meddeles der Attest om, at Vaccination forgæves er foretaget, og denne Attest afværger Strafansvar for undladt Vaccination indtil næste almindelige offentlige Vaccination.

Saafernt en Person er vaccineret 3 Gange uden Anslag, er yderligere Vaccination uforuden, og der udfærdiges da Attest herom.

Som Bevis for Revaccination udfærdiges efter Vaccinationens Foretagelse Attest herom, affattet i Overensstemmelse med den som Bilag B til nærværende Bekendtgørelse trykte Formular.

I Stedet for en saadan Attest vil kunne træde en af en Læge afgiven Erklæring om, at den paagældende bærer utvivlsomme Ar efter Kokopper eller de naturlige Kopper.

Trykte Blanketter til Koppeattester udleveres paa Forlangende enhver Læge af vedkommende Embedslæge, der kan rekvirere fornødne Attester hos Sundhedsstyrelsen.

§ 9. Det kan paalægges enhver vaccinerende Læge i sin aarlige Medicinalberetning at opgive Antallet af de af ham i Aarets Løb foretagne Vaccinationer og Revaccinationer.

Enhver Læge kan vederlagsfrit faa Vaccine mod Kopper udleveret fra Statens Seruminstitut.

§ 10. Embedslægerne skal føre en særlig Vaccinationsprotokol, der skal indrettes efter Sundhedsstyrelsens nærmere Bestemmelse.

Naar Embedslægen har afsluttet Vaccinationen i Lægekredsen, indsender han til Amtet Vaccinationsprotokollen vedlagt en Fortegnelse over de Personer, der er udeblevet fra Eftersynet, med eventuelle Bemærkninger om Aarsagen til Udeblivelsen samt med Opgørelsen over de Embedslægen tilkommende Dagpenge og Befordringsudgifter.

Efter Gennemgang af Protokollen og Fortegnelsen foranlediger Amtet det videre fornødne foretaget i de Tilfælde, hvor Lovovertrædelse skønnes at have fundet Sted.

24 April. **§ 11.** Saafremt den vaccinerende Læge skønner, at Vaccinationen af Hensyn til vedkommendes Helbredstilstand ikke for Tiden bør finde Sted, er han pligtig til af egen Drift at opsætte Vaccinationen samt, saafremt paagældende er fyldt 7 Aar eller skal paabegynde Skolegang, at foranledige, at rette Vedkommende indgiver Ansøgning til vedkommende Embedslæge i Overensstemmelse med Reglerne nedenfor i § 12.

**§ 12.** Udsættelse med Vaccination kan for et Aar ad Gangen, dog længst for et Tidsrum af 3 Aar, af Hensyn til vedkommendes Helbredstilstand bevilges af Kredslægen, i København af Stadslægen, i Henhold til Lægeerklæring, udstedt i Overensstemmelse med en af Sundhedsstyrelsen godkendt Formular.

Yderligere Udsættelse med eller eventuel Fritagelse for Vaccination kan efter Ansøgning bevilges af Amtslægen, i København af Stadslægen, i Tilfælde, hvor det paa Grund af vedkommendes Helbredstilstand eller som Følge af Oplysninger om Sygelighed i Familien af legemlig eller sjælelig Art kan befrygtes, at der vil kunne forvoldes betydelig Skade ved Vaccination af den paagældende.

Ansøgning herom maa være bilagt Lægeerklæring, og Ansøgeren (Barnets Fader eller den, der træder i Faderens Sted) er pligtig til saavel at fremskaffe eventuelle nødvendige, supplerende Oplysninger som — hvis det ønskes — at give personligt Møde hos Amtslægen (Stadslægen).

Amtslægens (Stadslægens) Afgørelse kan — indenfor en Frist af en Maaned — forelægges for Sundhedsstyrelsen, hvis Afgørelse er endelig.

**§ 13.** Barnets Forældre eller de, der træder i deres Sted, er pligtige til ved Fremstillingen at medbringe Barnets Fødselsattest samt at give den vaccinerende Læge alle Oplysninger om Barnets hidtidige Sundhedstilstand. Desuden skal Vedkommende oplyse, om der har været Komplikationer i Forbindelse med Vaccination af eventuelle ældre Søkende, og om der er smitsom Sygdom i Hjemmet paa det Tidspunkt, da Barnet fremstilles for den vaccinerende Læge.

§ 14. Bestyrerne af Børnehjem, Opdragelseshjem og 24 April. Nr. 129.  
lign. er pligtige at paase, at de Personer over Syv Aars Alderen, der optages i disse, er vaccineret. Naar Forholdene ikke tillader Afvisning, indtil Beviset for Vaccination er skaffet, bliver uopholdelig efter Indlæggelsen nærmere Undersøgelse at anstille og, hvis behørigt Bevis for Vaccinationen ikke tilvejebringes, Vaccination at foretage.

Udsættelse med Vaccination (jfr. §§ 11 og 12) kan gives i saadant Tilfælde, men derimod ikke Fritagelse for Vaccination.

§ 15. Udgifterne ved den offentlige Vaccination, herunder Embedslægernes Udgifter til de ved Vaccinationen fornødne Desinfektionsmidler og lign., afholdes af Kommunens Kasse, paa Landet af Amtsrepartitionsfonden og paa Bornholm af den for Købstæder og Landet fælles Amtsfond.

§ 16. Overtrædelse af Vaccinationslovens Bestemmelser straffes med Bøder.

### Bilag A.

#### Koppeattest.

.....  
født den.....19..... i .....

og boende i .....

er den.....193..... vaccineret mod Kopper.

Eftersyn den.....193..... viste positivt Anslag.

.....den.....193.....

.....

Læge.

### Bilag B.

#### Attest for Revaccination mod Kopper.

Undertegnede har den..... 19 .....

revaccineret.....Aar gammel.

.....

Læge.

24 April. **Regulativ for Asyler, Heldagsbørnehaver, Daghjem o. lign. Institutioner i København for Børn i 2<sup>1</sup>/<sub>2</sub>—7 Aars Alderen, udfærdiget af Sundhedskommissionen i Henhold til Tillæg til Sundhedsvedtægten af 30. Oktober 1930.**

§ 1. De i dette Regulativ nedenfor givne Forskrifter gælder for Asyler, Børnehaver, Daghjem og lign. Institutioner for Børn i 2<sup>1</sup>/<sub>2</sub>—7 Aars Alderen, naar Børnene opholder sig her i mere end 4 Timer om Dagen og Børneantallet er 10 eller derover; alle disse Institutioner er i det følgende omfattede af Fællesbetegnelsen: Daghjem.

§ 2. Ethvert Daghjem skal anmeldes til og godkendes af Sundhedskommissionen. Oprettelse af nye Daghjem, Ændringer af Lokalerne eller Flytning til andre Lokaler skal ligeledes godkendes af Sundhedskommissionen. Om Godkendelse maa Daghjemmets Bestyrelse til Sundhedskommissionen indgive skriftlig Ansøgning i 2 Eksemplarer, ledsaget af Plan. Nedennævnte Regler gælder saavel for nye som for alt eksisterende Daghjem af den anførte Størrelse. Dog kan Sundhedskommissionen, hvor Omstændighederne taler derfor, lempe Fordringerne.

§ 3. Daghjem maa ikke findes i Kælderetage.

Ethvert Daghjem skal bestaa af følgende Rum: 1) et fælles Rum til Leg, Undervisning og andet for samtlige Børn, 2) et Hvilerum med Lejer til Middagsøvn, 3) et disponibelt Rum, som efter Omstændighederne kan bruges som Spisestue, Opholdsrum for større Børn eller lign., 4) et Rum med Kummer eller andet Udstyr, hvor Børnene kan vaskes, 5) et Køkken, 6) et Spisekammer med Vindue til det fri, 7) et Kloset- og Potterum, hvori findes en Udslagningskumme, 8) en Garderobe og 9) et Rum til Isolering af syge Børn. Af Lejer skal der være saa mange, at alle Børn under 4 Aar og af de ældre Børn saa mange, som efter dens Skøn, der leder den daglige Drift, trænger dertil, kan faa Middagshvile paa Leje. I øvrigt skal Inventaret bestaa af lave Borde og smaa Stole i 2 Størrelser, henholdsvis 0,57 og 0,47 m og 0,34



og 0,24 m. Stolene skal have en let skraanende Ryg og være 24 April. forsynede med Sidelæner.

§ 4. Ved ethvert Dagghjem skal der være Lejlighed til let og bekvemt at faa Børnene i fri Luft paa dertil egnet Gaardsplads, Legeplads eller lignende Sted.

§ 5. Samtlige Opholdsrum skal være til at opvarme, og Varmegiverne skal være saaledes anbragte eller skærmede, at Børnene ikke kan komme til at berøre dem. I intet Opholdsrum maa der anbringes flere Børn, end at hvert Barn kan faa 5 m<sup>3</sup> Luftrum.

§ 6. Samtlige Rum skal have oliemalede Vægge. Trægulve skal være kittede og ferniserede eller beklædte med Linoleum.

§ 7. Lokalerne skal være solrige og lyse, og i Opholdsrummene skal Rudearealet udgøre mindst  $\frac{1}{6}$  af Gulvarealet. Alle Vinduer skal være til at aabne, og i hvert Opholdsrum skal mindst en af de øverste Ruder være forsynet med Glasjalousier eller med Vinduesaabner. Lokalerne skal have en saadan indbyrdes Beliggenhed, at de kan udluftes ved Gennemtræk.

§ 8. Opholdsrummene skal jævnlig udluftes ved at aabne Vinduerne. Anbringelse af Ventilatorer, eventuelt Aftræksrør, kan paabydes.

§ 9. Gulvene skal vaskes daglig. Tørring af Tøj i Opholdsrummene maa ikke finde Sted. Intet af Rummene maa benyttes til Natteophold for Mennesker. Rengøring skal i øvrigt foregaa i Overensstemmelse med de Forskrifter om Rengøring i Institutioner som de heromhandlede, som Sundhedskommissionen har udfærdiget Dags Dato.

§ 10. Hvert Barn skal have sin bestemte Plads i Garderoben til sit Tøj, og Brugen af fælles Haandklæde eller Vaskeklude maa ikke finde Sted. Under Hvilen maa der ikke ligge mere end et Barn paa samme Leje; hvert Leje skal være forsynet med Hovedpude og Tæppe, begge overtrukne med Vaskestof og mærkede med et Tal eller andet let kendeligt Mærke. Overtrækkene paa Puder vaskes hver 14de Dag,

24 April. paa Tæpper hver Maaned, og altid før de tages i Brug til et nyt Barn. Alle Spiseredskaber skal skoldes efter hvert Maaltid.

§ 11. Børn med smitsomme Sygdomme eller en smitsom Lidelse af en hvilken som helst Art maa ikke modtages i et Daghjem. Indbringes desuagtet et Barn med et saadan Sygdom eller Lidelse, bør det isoleres til det afhentes eller bringes hjem. Om de nærmere Forholdsregler overfor smitsomme Sygdomme henvises til den derom af Stadslægen udfærdigede Vejledning, hvoraf et Eksemplar skal findes i ethvert Daghjem.

§ 12. Der maa være sørget for Adgang til Lægehjælp ved pludselig indtrædende Sygdomstilfælde.

§ 13. Ansvar for Overholdelsen af dette Regulativs Forskrifter paahviler den, der leder den daglige Drift af Daghjemmet. Til at være Leder af et Daghjem, som hverken er anerkendt i Henhold til § 52 i Loven om Værgeraadssorg eller oppebærer Statstilskud i Henhold til Lov Nr. 420 af 30. Juni 1919, kræves der, at Københavns Sundhedskommission har godkendt den paagældende som Leder af Virksomheden. Saadan Godkendelse kan kun ventes givet til Personer, der har passende Uddannelse i og Erfaring med Hensyn til de særlige hygiejniske Forhold, som kommer i Betragtning, hvor det drejer sig om mindre Børn. Godkendelsen vil af Sundhedskommissionen til enhver Tid kunne tages tilbage.

§ 14. Et Eksemplar af dette Regulativ skal findes i ethvert Daghjem.

Aftryk af Regulativ, af de i § 9 nævnte Rengøringsforskrifter og af den i § 11 omtalte Vejledning faas hos Københavns Sundhedspoliti, Politigaarden.

24 April. **Regulativ for Halvdagsbørnehaver o. lign. Institutioner i København, udfærdiget af Sundhedskommissionen i Henhold til Tillæg til Sundhedsvedtægten af 30. Oktober 1930.**

§ 1. Med de hygiejniske Forhold i Halvdagsbørnehave, som hører til en privat Skole, fører Sundhedskommissionen

lignende Tilsyn, som det, den fører med de hygiejniske For- 24 April. hold i paagældende Skole (Sundhedsvedtægtens § 82, 1ste Stk.). Nedenfor givne Forskrifter gælder for alle andre Halvdagsbørnehaver og lign. Institutioner for Børn i 2½—7 Aars Alderen, naar Børnene opholder sig her i indtil 4 Timer om Dagen og Børneantallet er 10 eller derover. Disse Institutioner benævnes i det følgende Halvdagsbørnehaver.

§ 2. Enhver Halvdagsbørnehave skal anmeldes til og godkendes af Sundhedskommissionen. Oprettelse af nye Halvdagsbørnehaver, Ændring af Lokalerne eller Flytning til andre Lokaler skal ligeledes godkendes af Sundhedskommissionen. Om Godkendelse maa Halvdagsbørnehavens Leder til Sundhedskommissionen indgive skriftlig Ansøgning i 2 Eksemplarer, ledsaget af Plan. Nedennævnte Regler gælder saavel for nye som for alt eksisterende Halvdagsbørnehaver af den anførte Størrelse. Dog kan Sundhedskommissionen, hvor Omstændighederne taler derfor, lempe Fordringerne.

§ 3. Halvdagsbørnehaver maa ikke findes i Kælderetage.

Enhver Halvdagsbørnehave skal bestaa af følgende Rum: 1) et fælles Rum til Leg, Undervisning og andet for samtlige Børn, 2) et disponibelt Rum, som efter Omstændighederne kan bruges som Spisestue, Opholdsrum for større Børn eller lignende, 3) et Kloset- og Potterum, 4) en Garderobe. Inventaret skal bestaa af lave Borde og smaa Stole i 2 Størrelser, henholdsvis 0,57 og 0,47 m og 0,34 og 0,24 m. Stolene skal have en let skraanende Ryg og være forsynet med Sidelæner. Der skal enten i særligt Rum eller paa anden passende Plads findes Vaskeborde med fornødent Antal Vaskepladser og nødvendigt Udstyr til Børnenes Vask.

§ 4. Ved enhver Halvdagsbørnehave skal der være Lejlighed til let og bekvemt at faa Børnene i fri Luft paa dertil egnet Gaardsplads, Legeplads eller lign. Sted.

§ 5. Opholdsrummene skal være til at opvarme, og Varmegiverne skal være saaledes anbragte eller skærmede, at Børnene ikke kan komme til at berøre dem. I intet Opholds-

24 April. rum maa der anbringes flere Børn, end at hvert Barn kan faa 5 m<sup>3</sup> Luftrum.

§ 6. Samtlige Rum skal have oliemalede Vægge. Trægulve skal være kittede og ferniserede eller beklædte med Linoleum.

§ 7. Lokalerne skal være solrige, lyse, og i Opholdsrummene skal Rudearealet udgøre mindst  $\frac{1}{6}$  af Gulvarealet. Alle Vinduer skal være til at aabne, og i hvert Opholdsrum skal mindst en af de øverste Ruder være forsynet med Glasjalousier eller med Vinduesaabner. Lokalerne skal have en saadan indbyrdes Beliggenhed, at de kan udluftes ved Gennemtræk.

§ 8. Opholdsrummene skal jævnlig udluftes ved at aabne Vinduerne. Anbringelse af Ventilatorer, eventuelt Aftræksrør, kan paabydes.

§ 9. Gulvene skal vaskes daglig. Tørring af Tøj i Opholdsrummene maa ikke finde Sted. Intet af Rummene maa benyttes til Natteophold for Mennesker. Rengøring skal i øvrigt foregaa i Overensstemmelse med de Forskrifter om Rengøring i Institutioner som de heromhandlede, som Sundhedskommissionen har udfærdiget Dags Dato.

§ 10. Hvert Barn skal have sin bestemte Plads i Garderoben til sit Tøj, og Brugen af fælles Haandklæde eller Vaskeklude maa ikke finde Sted. Børnehavens til Børnenes Brug bestemte og anvendte Spiseredskaber skal skoldes efter hvert Maaltid.

§ 11. Børn med smitsomme Sygdomme eller en smitsom Lidelse af en hvilken som helst Art maa ikke modtages i en Halvdagsbørnehave. Om de nærmere Forholdsregler over for smitsomme Sygdomme henvises til den derom af Stadslæggen udfærdigede Vejledning, hvoraf et Eksemplar skal findes i enhver Halvdagsbørnehave.

§ 12. Der maa være sørget for Adgang til Lægehjælp ved pludselig indtrædende Sygdomstilfælde.

§ 13. Ansvar for Overholdelsen af dette Regulativs Forskrifter paahviler den, der leder den daglige Drift af Halvdagsbørnehaven. Til at være Leder af en Halvdagsbørnehave

have, som hverken er anerkendt i Henhold til § 52 i Loven 24 April. om Værgeraadforsorg eller oppebærer Statstilskud i Henhold til Lov Nr. 420 af 30. Juni 1919, kræves der, at Københavns Sundhedskommission har godkendt den paagældende som Leder. Saadan Godkendelse kan ikke ventes givet til Personer, som ikke har et vist Kendskab til Børn og Børns Behandling i hygiejnisk Henseende.

§ 14. Et Eksempplar af dette Regulativ skal findes i enhver Halvdagsbørnehave.

Aftryk af Regulativ, af de i § 9 nævnte Rengøringsforskrifter og af den i § 11 omtalte Vejledning faas hos Københavns Sundhedspoliti, Politigaarden.

**Regulativ for Vuggestuer o. lign. Institutioner i 24 April.  
København for Børn indtil 2 $\frac{1}{2}$  Aars Alderen, udfærdiget af Sundhedskommissionen i Henhold til Tillæg til Sundhedsvedtægten af 30. Oktober 1930.**

§ 1. Enhver Vuggestue skal anmeldes til Sundhedskommissionen og godkendes af denne. Ved Oprettelsen af nye Vuggestuer, ved Ændringer af Lokalerne eller Flytninger til andre Lokaler kræves ligeledes Sundhedskommissionens Godkendelse. Om Godkendelse maa Vuggestuens Bestyrelse til Sundhedskommissionen indgive skriftlig Ansøgning i 2 Eksemplarer, ledsaget af Plan. Nedennævnte Regler gælder saavel for nye som for alt eksisterende Vuggestuer. Dog kan Sundhedskommissionen, hvor Omstændighederne taler derfor, lempe Fordringerne overfor Vuggestuer, der er oprettede inden Udfærdigelsen af dette Regulativ.

§ 2. Vuggestuer maa ikke findes i Kælder- eller Kvistetage. De maa kun indrettes, hvor der er Adgang til at anbringe Børnene i det fri, naar Væjrforholdene tillader det. Vuggestuer og Daghjem, cfr. Sundhedskommissionens Regulativ for Daghjem af Dags Dato, maa ikke have fælles Lokaler og Plejepersonale.

§ 3. Foruden Opholdsrum for Børnene skal der ved hver Vuggestue være et Mælkekøkken forsynet med Isskab,

24 April. desuden et Køkken, et Spisekammer med Vindu til det fri og et Vaske- og Toiletrum, hvor der skal være indlagt Vand og anbragt en Udslagskumme.

§ 4. Rummene skal være lyse, og Rudearealet skal i Opholdsrummene udgøre  $\frac{1}{6}$  af Gulvarealet. De skal let kunne udluftes, Vinduerne skal let og bekvemt kunne aabnes. Anbringelse af Ventiler, eventuelt Aftræksrør kan paabydes.

§ 5. Væggene i Opholdsrummene skal være til at afvaske. Trægulve skal være kittede og ferniserede eller beklædte med Linoleum.

§ 6. Opholdsrummene skal være til at opvarme. Der skal være mindst 2 m<sup>2</sup> Gulvareal og mindst 8 m<sup>3</sup> Luftrum for hvert Barn.

§ 7. Hvert Barn skal have sin egen Vugge, sit eget Vandfad, Vaskeklud og Haandklæde samt sine egne Spise-redskaber. Enhver af de nævnte Genstande skal være nummereret.

§ 8. Tørring af Bleer maa ikke finde Sted i noget af de Lokaler, der hører til en Vuggestue, og Lokalerne maa ikke bruges til Natteophold. Der skal sørges for rigelig Udluftning.

§ 9. Rengøring skal foregaa i Overensstemmelse med de Forskrifter om Rengøring i Institutioner som de heromhandlede, som Sundhedskommissionen har udfærdiget Dags Dato.

§ 10. Børn med smitsomme Sygdomme eller med en smitsom Lidelse af en hvilken som helst Art maa ikke modtages paa en Vuggestue. Om de nærmere Forholdsregler overfor smitsomme Sygdomme henvises til den af Stads-lægen derom givne Vejledning, hvoraf et Eksemplar skal findes i enhver Vuggestue.

§ 11. Der maa ved enhver Vuggestue være sørget for Adgang til Lægehjælp ved pludselig indtrædende Sygdoms-tilfælde.

§ 12. Ansvar for Overtrædelse af dette Regulativs Forskrifter paahviler den, der leder den daglige Drift af Vuggestuen. Til at være Leder af en Vuggestue, som ikke er anerkendt i Henhold til § 52 i Loven om Værgeraadfor-

sorg eller oppebærer Statstilskud i Henhold til Lov Nr. 420 24 April. af 30. Juni 1919, kræves der, at Københavns Sundhedskommission har godkendt den paagældende som Leder af Vuggestuen. Saadan Godkendelse kan kun vente givet til Personer, der har Uddannelse i Barnepleje. Godkendelsen vil af Sundhedskommissionen til enhver Tid kunne tages tilbage.

§ 13. Et Eksempplar af dette Regulativ skal findes paa enhver Vuggestue.

Attryk af Regulativ, af de i § 9 nævnte Rengøringsfor-skrifter og af den i § 10 omtalte Vejledning faas hos Køben-havns Sundhedspoliti, Politigaarden.

**Bestemmelser vedrørende Rengøring af Asyler, 24 April. Børnehaver, Daghjem, Vuggestuer o. lign. Virksomheder i København, for hvis Vedkommende der er udfærdiget Regulativer i Henhold til Tillæg af 30. Oktober 1930 til Sundhedsvedtægten.**

*Daglig Rengøring* skal foregaa for aabne Vinduer. Gulvene vaskes. Hvis Fejning før Gulvvask er fornøden, fejes der med fugtigt Savsmuld.

Panelernes øverste Kant, Vinduesplader, Hylder i Garderobes og alt Inventar af Træ aftørres med en blød, fugtig Klud, der hyppigt skylles i rent Vand.

Vaske og Vandfade rengøres. Kakkelovne renses, før den øvrige Rengøring begynder.

2 Gange ugentlig aftørres Lampeskærme og Kupler udvendig og, forsaavidt det kan ske uden at skille dem, indvendig. Haandklæder ombyttes 1 Gang ugentlig.

*Fjortendagsrengøring.* Gulvene vaskes med Sæbevand og derefter med rent, koldt Vand. Ogsaa Klosetterne vaskes saaledes.

Paneler (ikke blot den øverste Kant), Døre og alt under den daglige Rengøring nævnt Træværk og Inventar af Træ vaskes med svagt Sæbevand eller med et Afkog af Kvillayabark.

24 April. Paa samme Maade vaskes Vaske, Vandfæde, Lampe-skærme og Kupler.

Vandhaner og andre Genstande af Messing pudses, Ruder i Døre og udvendige Skabsruder pudses.

Billeder paa Væggene aftørres.

*Hovedrengøring* foretages 4 Gange aarlig.

Alle oliemalede Vægge indtil Listen, der adskiller Over- og Undervæg, alt malet eller ferniseret Træværk i Bygningerne (ogsaa Bygningernes udvendige Døre) og i Legepladsernes Klosetrum samt alt Inventarium vaskes. Oliemalede Overvægge vaskes i Sommerferien, men afstøves ved de andre Hovedrengøringer. For at undgaa Striber maa de malede Flader inden Afvaskningen omhyggeligt oplødes med rent Vand.

Alle Gulve af Træ skures meget stærkt med Vand og Søda (Sæbe til ferniserede) og vaskes derefter over med rent koldt Vand, som hyppigt fornyes. Forinden Skuringen maa alle Fodpaneler og andre malede Flader, der støder til Gulvet, oplødes med rent Vand, og Guldkludene maa ikke komme i Berøring med disse Flader.

Kakkelovne børstes. Pudsning og Afstøvning foretages som ved Fjortendagsrengøringer.

*Vinduespudsning* foretages en Gang hver Maaned.

*Badelokalers* Gulve, Bænke, Træriste o. s. v. maa hver Dag skrappes og afskylles stærkt, saa at alt Smuds og Slam fuldstændig fjernes. Hovedrengøring maa finde Sted til samme Tider som i de øvrige Lokaler.

*Legepladser* renholdes hver Dag. I glat Føre foretages Strøning med Sand eller Aske paa Legepladser i fornødent Omfang. Sne sammenskrabes og bortkøres snarest muligt. Bænke paa Legepladser vaskes mindst hver 14de Dag.

24 April. **Vejledning for Asylere, Børnehaver, Dagshjem, Vuggestuer o. lign. Institutioner i København ang. disses Forhold overfor Tilfælde af smitsom Sygdom.**

1. Er et Sygdomstilfælde af Tyfoid Feber, Paratyfus, Paradyssenteri, Difteri, Skarlagensfeber, smitsom Hjerneryg-



marvsbetændelse eller akut Børnelamhed indtruffet mellem 24 April. Børnene, skal Stadslægen underrettes.

Det Barn, der selv har været angrebet af Sygdommen, maa ikke atter optages, førend det enten er undersøgt af Virksomhedens Læge eller medbringer Lægeattest for, at det ikke kan antages at udbringe Smitten.

Et Barn, i hvis Hjem en af de ovennævnte Sygdomme er optraadt, uden at det selv angribes, maa ikke modtages, førend det enten er undersøgt af Virksomhedens Læge eller medbringer Lægeattest for, at det ikke kan antages at medbringe Smitten.

2. Børn, der har været syge af Mæslinger, maa ikke modtages førend 10 Dage efter Sygdommens Begyndelse.

Børn, der lider af Kighoste, maa ikke modtages førend 5 Uger efter Sygdommens Erkendelse.

Børn, der angribes af, eller i hvis Hjem der optræder Røde Hunde, Skoldkopper, Rosen, Influenza, Faaresyge eller Halsbetændelse, maa ikke modtages førend Sygdommens Ophør.

3. De under 1. og 2. anførte Regler er udarbejdede paa Grundlag af »Bekendtgørelse angaaende Skolernes Forhold overfor Tilfælde af smitsomme Sygdomme«. Overfor Spædbørn er imidlertid supplerende Bestemmelser ønskelige, fordi enkelte smitsomme Sygdomme er særlig farlige for den spæde Barnealder. Derfor maa følgende yderligere iagttages

*Særligt for Vuggestuer og lign. Institutioner for Børn i ca.  
2½ Aars Alderen.*

Børn, i hvis Hjem der er Mæslinger, maa ikke modtages førend 14 Dage efter, at Sygdommen er begyndt i Hjemmet.

Ved Kighoste hos spæde Børn kan Hivningernes Begyndelse være vanskelig at erkende med Sikkerhed. Børn med Kighoste maa derfor ikke modtages paa en Vuggestue førend 6 Uger efter Sygdommens Erkendelse.

Børn med Cholérine maa ikke modtages. Indtræffer mere end et Tilfælde samtidig paa en Vuggestue, skal det anmeldes til Stadslægen.

28 April. **Lov Nr. 133 ang. Lejemaal om visse Boliger og**  
 Nr. 133. **Forretningslokaler m. v.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Saafremt en Udlejer betinger sig eller oppebærer en Leje af Lejlighed (eller Del deraf) eller Lokale eller et Vederlag for en i Forbindelse med et Lejemaal staaende Ydelse, der staar i Misforhold til det udlejedes eller Ydelsens Værdi, kan Lejeren kræve det for meget erlagte Beløb tilbagebetalt og er berettiget til at fortsætte Lejemaalet for den Lejebetaling m. v., som under en af ham rejst Retssag af Retten skønnes rimelig under Hensyntagen til det udlejedes Beliggenhed, Art, hidtidige Leje og Vedligeholdelsestilstand sammenholdt med den i Kommunen for Boliger og Lokaler af tilsvarende Beskaffenhed almindelige Leje.

Den paagældende Lejer kan i Tilfælde af saadan Nedsættelse af Lejen m. v. i for Forretningslokalers Vedkommende 8 Aar, for øvrige Lejemaal 4 Aar, efter den endelige Retsafgørelse i Sagen kun opsiges med Rettens Samtykke.

Giver Retten ikke Lejeren Medhold, kan den dog bestemme, at han ikke kan opsiges til Fraflytning førend til 3 Maaneder efter det Tidspunkt, hvortil han kontraktmæssigt kunde opsiges.

Den i Lov Nr. 274 af 22. December 1908 hjemlede 5-aarige Forældelsesfrist forkortes med Hensyn til Lejerens Krav paa Tilbagebetaling ifølge nærværende Paragraf til 1 Aar.

Naar en Overenskomst om Ændring i et bestaaende Lejemaal er gyldigt indgaaet inden den 1. Januar 1931 i Medfør af § 7 i Lov Nr. 83 af 1. April 1925 om Boligforholdene, kan den ikke anfægtes efter nærværende Lov.

Retssag i Henhold til nærværende Paragraf maa rejses inden, for Forretningslokalers Vedkommende 2 Aar, for øvrige Lejemaal 1 Aar, efter at Lejekontrakten eller, forsaa-

vidt det drejer sig om Lejeforhøjelse i bestaaende Lejemaal, 28 April.  
Aftalen om Lejeforhøjelse er indgaaet. Nr. 133.

§ 2. Saafremt en Lejer opsiges af Udlejeren til Fraflytning, og Opsigelsen under en af Lejeren rejst Retssag af Retten skønnes at være foranlediget ved eller at staa i Forbindelse med Forsøg fra Udlejerens Side paa at opnaa en Leje eller andet Vederlag, der staar i Misforhold til det udlejedes eller ydedes Værdi, jfr. § 1, kan Retten forkaste Opsigelsens Gyldighed, og Lejeren har da Ret til at fortsætte Lejemaalet for den Lejesum m. v., som fastsættes af Retten, og kan i for Forretningslokalers Vedkommende 8 Aar, for øvrige Lejemaal 4 Aar, efter den endelige Retsafgørelse i Sagen kun med Rettens Samtykke opsiges. — Dersom en Lejer i Tilfælde af fornævnte Art har maattet fraflytte Lejligheden, paahviler det Udlejeren at yde ham fuld Erstatning for alt herved forvoldt Tab.

Retssag i Henhold til nærværende Paragraf maa rejses inden 2 Maaneder efter Opsigelsen.

§ 3. Bestemmelserne i de to foranstaaende Paragraffer kommer til Anvendelse i enhver Kommune og paa alle Lejemaal, herunder Fremlejemaal, saavel om Boliger — herunder dog ikke Lejemaal med fuld Kost og Hotelvirksomhed — som om Forretningslokaler (Butikker, Kontorer, Lagre etc.) og Beboelseslejligheder, der benyttes helt eller delvis til erhvervmæssig Virksomhed (Sagfører-, Læge-, Tandlægevirksomhed o. lign.).

Lejligheder og Lokaler i Ejendomme, hvis Opførelse er paabegyndt efter 31. Maj 1918, og Lejligheder (Lokaler), der efter samme Tidspunkt er fremkommet ved Oprettelse af nye Lejligheder i gamle Ejendomme, falder udenfor Lovens Bestemmelser.

I Retssager, som af Lejeren rejses i Henhold til §§ 1 og 2, er begge Parter i første Instans fritaget for Retsgebyr og for Brugen af stemplet Papir. I øvrigt kan fri Proces meddeles Parterne efter Reglerne i Retsplejelovens Kapitel 31.

§ 4. For København, Frederiksberg, Gentofte og Taarnby Kommuner gælder derhos for de den 1. Maj 1931 bestaa-

28 April. ende Lejemaal om de nedenfor i § 5, 1ste og 2det Stk. nævnte Nr. 133. Lejligheder og Lokaler og Dele deraf de i §§ 5—7 indeholdte Overgangsbestemmelser.

§ 5. Lejere af 5 Værelers Lejligheder og derunder — deri ikke indbefattet Pigeværelse — har Ret til, under Overholdelse af de kontraktlige Forpligtelser, at fortsætte Lejemaal et uforandret indtil Oktober Flyttedag 1934.

Lejere af Lokaler med tilliggende Beboelse samt, selv om Lokalet ikke har tilliggende Beboelse, af Butikslokaler (med tilhørende Lagerrum og Kontorer) og de af Sagførere, Læger og Tandlæger o. lign. benyttede Lokaler har Ret til, under Overholdelse af de kontraktlige Forpligtelser, at fortsætte Lejemaal et uforandret indtil Oktober Flyttedag 1935.

Som gyldig Opsigelsesgrund med kontraktmæssig Varsel skal dog anses:

1. at en Ejer, som mindst i Aar, regnet fra Tinglysning af (betinget eller ubetinget) Skøde, har ejet paagældende Ejendom, ønsker at bebo en Lejlighed i denne, og en Lejlighed i Ejendommen ikke bebos af nogen, der efter 1. November 1925 har ejet eller administreret Ejendommen eller nu administrerer den. Af Samejere kan kun een gøre denne Opsigelsesgrund gældende. En Ejer er ikke berettiget til at opsiges nogen, der i 10 Aar eller længere uafbrudt har boet i Ejendommen, forsaavidt der findes Lejere med kortere Lejetid end 10 Aar.
2. at det, selv om Ejeren bor i Ejendommen, er nødvendigt, at en Lejlighed tages i Brug af en Vicevært eller anden Funktionær ved Administrationen af Ejendommen, eller at der i Ejendommen, hvis denne har mindst 6 Lejligheder, ansættes en Gaardmand, Trappekone eller anden til Ejendommens Pasning nødvendig Person.

Ejeren er berettiget til at ombytte nævnte Funktionærer med andre, saaledes at Lejligheden overgaar til dem.

I Arbejderboliger, der er opført til Beboelse for Arbejdere eller Funktionærer i den paagældende Bedrift,

har Ejeren Ret til med sædvanligt Varsel at opsiges 28 April. Lejere, der udtræder af Arbejdsforholdet til Bedriften. Nr. 133.

3. at Ejeren, naar han ikke selv bor i Ejendommen, vil overtage de en Vicevært paahvilende Funktioner, i hvilket Tilfælde han er berettiget til selv at tage Viceværtens Lejlighed i Brug,
4. naar det godtgøres, at Lejeren forsætlig eller ved en grov Uagtsomhed har beskadiget Ejendommen eller Lejligheden i væsentlig Grad eller vægrer sig ved at efterkomme rimelige Ønsker fra Ejers Side om Adgang til at forbedre Ejendommen eller foretage Istandsættelser. Endvidere naar han ved sin Optræden overfor Ejeren, hans Stedfortræder eller andre af Husets Beboere voldes disse alvorlig Ulempe, eller naar hans Erhverv eller Beskæftigelse i Ejendommen efter hele Ejendommens Beskaffenhed er til Skade for denne eller til alvorlig Ulempe for Beboerne, eller naar han trods Paamindelse fra Ejers eller dennes Stedfortræders Side voldes Uro og Forstyrrelse i Ejendommen. Det samme gælder, hvis trods Paamindelse nogen af hans Husstand eller logerende gør sig skyldig i saadan Adfærd,
5. naar Lejeren uden Hjemmel i Kontrakten eller Ejers Samtykke fremlejer Dele af Lejligheden, som ikke hidtil har været fremlejet,
6. at en Ejer ønsker at nedrive eller ombygge sin Ejendom; saadan Opsigelse kan dog tidligst ske til Fraflytning April Flyttedag 1932,
7. for velgørende Stiftelser, naar Lejligheden skal anvendes som Fribolig efter Stiftelsens Formaal,
8. for Fremlejes Vedkommende, naar den fremlejede Del af Lejligheden enten med rimelig Grund ønskes taget i Brug af Lejeren selv sammen med den øvrige Del af Lejligheden, eller naar den udlejes uden Lejeforhøjelse til andre,
9. at en Ejer af en Lejlighed i et Boligselskab, som har erhvervet en Ejendom, selv ønsker at bebo den ommeldte Lejlighed, naar han stiller en tilsvarende Lejlig-

28 April. hed til den opsagte Lejers Disposition. Ejeren maa  
 Nr. 133. dog have ejet Lejligheden i mindst 3 Aar.

10. at en Ejer, der selv bebor Ejendommen, af erhvervs-  
 mæssige Hensyn eller paa Grund af Husstandens Vækst  
 ønsker en større Lejlighed i Ejendommen, naar han stiller  
 sin egen Lejlighed til den opsagte Lejers Disposition;  
 Lejen kan dog ikke sættes til et højere Beløb, end hvad  
 der svares af tilsvarende Lejlighed i Ejendommen,
11. at der i Ejendommen kun findes 2 Lejligheder, hvoraf  
 Ejeren bebor den ene; dog kan Opsigelse til Fraflytning  
 først finde Sted til April Flyttedag 1932,
12. at en Ejer, som mindst 3 Aar, regnet fra Tinglysning af  
 (betinget eller ubetinget) Skøde, har ejet Ejendommen,  
 selv ønsker at raade over et i Ejendommen udlejet  
 Forretningslokale til for egen Regning at drive selv-  
 stændig Forretningsvirksomhed deri; saadan Opsigelse  
 kan dog tidligst ske til Fraflytning Oktober Flyttedag  
 1932.

Dog kan Ejeren ikke opsige en Lejer for i den af  
 denne lejede Butik at drive en Forretning i samme  
 Branche som Lejerens, medmindre Ejeren selv har  
 drevet tilsvarende Forretning fra anden Butik i mindst  
 2 Aar.

Saafermt Ejeren efter at have opsagt Lejeren ikke  
 tager det opsagte i Brug paa den forudsatte Maade  
 eller inden 2 Aar efter det Tidspunkt, hvortil Lejeren  
 er opsagt, ophører med selv at drive den paagældende  
 Forretningsvirksomhed, har den opsagte Lejer Ret til  
 fuld Erstatning for alt ved Opsigelsen forvoldt Tab,  
 medmindre Ejeren godtgør, at Unkladelsen eller Ophøret  
 af Lokalets Benyttelse var ham utilregnelig.

De under Nr. 1—3, Nr. 7 og Nr. 9—11 nævnte Bestem-  
 melser kommer dog ikke til Anvendelse paa Forretnings-  
 lokaler med eller uden Beboelse.

Saafermt Udlejeren foretager Opsigelse efter nærværende  
 Paragraf, skal han i Opsigelsen angive Begrundelsen for  
 denne. Saafermt Lejeren vil gøre Indsigelse mod Opsigelsens

Gyldighed i Henhold til nærværende Paragraf, skal han inden 28 April. 5 Dage efter Opsigelsens Modtagelse skriftlig meddele Ud- Nr. 133. lejerer sin Indsigelse. Dette gælder dog kun, hvis Opsigelsen er skriftlig og indeholder Oplysning om, at Indsigelse maa gøres til Udlejerer inden nævnte Frist.

Hvis Ejeren derefter vil fastholde Opsigelsen, maa han inden 14 Dage efter Modtagelsen af Lejerens Indsigelse bringe Spørgsmaalet om Opsigelsens Gyldighed for Domstolene.

§ 6. Naar en Ejer indenfor de i § 5, 1ste og 2det Stk., nævnte Tidsrum udover sin almindelige Vedligeholdelsespligt ønsker at gennemføre en saadan Hovedreparation eller Modernisering af sin Ejendom, hvortil udkræves Autoriteternes Tilladelse, kan han lade saadan udføre. Saafremt saadant Arbejdes Udførelse i Lejligheden ikke har Hjemmel i Lejeforholdet, kan det dog ikke imod Lejerens Ønske paabegyndes før Oktober Flyttedag 1931 eller, hvad angaar Indlæg af Centralvarme, varmt Vand og Bad, 1. August 1931. Ejeren er berettiget til med kontraktmæssigt Varsel at kræve en Forhøjelse af Lejen — dog tidligst fra April Flyttedag 1932 at regne — svarende til de Udgifter, som Forbedringen medfører, saaledes at saavel de paa Grund af Forbedringen forøgede Driftsudgifter som en passende Forrentning og Afskrivning af Anlægsudgifterne fordeles forholdsmæssigt paa de paagældende Lejligheder i Ejendommen.

Saafremt der indenfor de i § 5, 1ste og 2det Stk., nævnte Tidsrum indføres Forhøjelse i Beskatningen af fast Ejendom eller der indenfor de nævnte Tidsrum paalægges Ejendommen nye Vej-, Kloak- eller andre lignende Bidrag til det offentlige, er Ejeren berettiget til med kontraktmæssigt Varsel at kræve Skatteforhøjelsen eller Bidraget udlignet paa Lejerne gennem en passende Lejeforhøjelse.

Saafremt Lejerer vil gøre Indsigelse mod den af Udlejerer i Henhold til nærværende Paragraf krævede Lejeforhøjelse, maa han inden 14 Dage efter Modtagelsen af Udlejerens Krav skriftligt meddele denne sine Indsigelser. Ved Overskridelse af denne Frist fortaber Lejerer Adgang til senere at fremsætte Indsigelse mod Kravet, dog kun saafremt

28 April. Udlejerens Krav er fremsat skriftligt og indeholder en Be-  
Nr. 133. grundelse af Kravet, Angivelse af den krævede Lejeforhøjelses  
Størrelse samt Oplysning om, at Indsigelse maa gøres til Ud-  
lejerens inden 14 Dage.

§ 7. Ordet »Lejer« omfatter foruden Lejeren selv til-  
lige hans eventuelle Enke.

§ 8. Nærværende Lov træder i Kraft den 1. Maj 1931.  
Samtidig bortfalder Lov Nr. 83 af 1. April 1925 om Bolig-  
forholdene. Sager, der inden 1. Maj 1931 i Henhold til Loven  
af 1. April 1925 er forelagt Nævnsinstitutionen, færdig-  
behandles af denne inden 1. Juni 1931 og for Overnævnets  
Vedkommende inden 15. Juli 1931.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 18. S. 965—59. Udg. 29. April

28 April. Lov Nr. 134 om Ændring i Lov af 20. December  
Nr. 134. 1924 om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade  
Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt:  
Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stad-  
fæstet følgende Lov:

§ 1. I Lov Nr. 312 af 20. December 1924 om Omsæt-  
ningsafgift af Motorkøretøjer § 1 indføjes som nyt 2det Stk.:  
For Automobile, der er indrettede til Befordring af mere  
end 10 Personer, svares Afgiften med 15 pCt. af de første  
2 000 Kr. og 20 pCt. af Resten.

I samme Paragrafs næstsidste Stykke ændres »10 pCt.«  
til: 5 pCt.

§ 2. I nævnte Lovs § 3, 1ste Stk., ændres Ordene  
»mindst af denne Pris« til: af denne Pris med Fradrag af  
5 pCt.

§ 3. I nævnte Lovs § 4, 5te Stk., udgaar Ordene  
»Nærer Toldvæsenet« og erstattes med: »Skønner Toldvæsenet,  
at den skete Omsætning ikke er af almindelig handelsmæssig  
Art, eller nærer det i øvrigt«.

§ 4. I nævnte Lovs § 8, 1ste Stk., udgaar Pkt. 2 og  
erstattes med følgende: »De i Lov Nr. 144 af 1. Juli 1927



§ 43 og Justitsministeriets Bekendtgørelse af 22. December 28 April. s. A., Afsnit XI, omhandlede udenlandske Motorkøretøjer. Nr. 134.

I samme Paragrafs 2det Stk. i Slutningen udgaar Ordene »der udelukkende benyttes i fast Rute i Henhold til Færdselslovens § 19« og erstattes med: »der efter indhentet Tilladelse i Henhold til Lov Nr. 166 af 4. Juli 1927 udelukkende benyttes i fast Rute eller af Statsbanerne eller private Jernbaneselskaber i Tilfælde af Trafikforstyrrelser tages i Brug til Befordring af Jernbanepassagerer«.

§ 5. I nævnte Lovs § 23, 4de Stk., udgaar Ordene »§ 9, Stk. 3—6, i Lov om Afgift af Motorkøretøjer m. v., ligesom« og erstattes med: § 9, Stk. 5—7 og Stk. 9, i Lov om Afgift af Motorkøretøjer m. v.

§ 6. Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 18. S. 959—60. Udg. 29. April.

**Lov Nr. 135 om Afgift af Motorkøretøjer m. v.** 28 April.  
Nr. 135.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. 1) Af her i Landet hjemmehørende, indregistreringspligtige Motorkøretøjer samt Side- og Paahængsvogne til saadanne svares en aarlig Afgift efter de i denne Lovs §§ 1—6 angivne Regler.

2) Køretøjer, der tilhører Kongen, Medlemmer af det kongelige Hus eller Medlemmer af fremmede regerende Fyrstehuse, de fremmede Magters Gesandtskabspersonale og Konsularembesmænd, forsaavidt disse ikke er danske Statsborgere, er fritaget for at svare denne Afgift.

3) Endvidere er fritaget Lastvogne og Traktorer, der er indregistreret som tilhørende Hær og Flaade, Køretøjer, der er indregistreret som tilhørende Brandvæsenet, samt Køretøjer, der udelukkende benyttes til Sygetransport.

28 April. 4) Ligeledes er fritaget Køretøjer, der uden at benytte  
Nr. 135. Spor drives ved elektriske Luftledninger, dog at det Beløb,  
der vilde fremkomme, hvis Afgift beregnedes af dem efter  
Reglerne i nærværende Lovs § 6, fradrages i vedkommende  
Kommuners Vejudgifter, hvor disse lægges til Grund for  
Motorafgiftens Fordeling. Foregaar Kørselen gennem flere  
Kommuner, fordeles Fradraget paa disse i Forhold til den i  
hver af Kommunerne befærede Vejlængde.

5) Endelig kan Ministeren for offentlige Arbejder helt  
eller delvis fritage for Afgiften saadanne Køretøjer, som  
udelukkende benyttes til Kørsel paa Ejerens egen Grund,  
naar der efter Ministerens Skøn foreligger tilstrækkelig  
Garanti herfor.

§ 2. 1) Afgiften paahviler den, i hvis Navn Køretøjet  
paa Afgiftens Forfaldstid er indregistreret. Er Køretøjet  
paa Afgiftens Forfaldstid overgaaet til en anden Ejer (Bruger),  
uden at dette er anmeldt for Politiet, paahviler Afgiften til-  
lige den nye Ejer (Bruger). Er Køretøjet ikke indregistreret,  
paahviler Afgiften den, der er pligtig til at lade det ind-  
registrere.

2) For Afgiften haves samme Fortrinsret som for Stats-  
og Kommuneskatter, og Staten er berettiget til med Pante-  
ret fremfor al anden Gæld at søge Fyldestgørelse i Køretøjet  
eller eventuelle Assurancesummer for skyldige Afgiftsbeløb  
med paaløbne Omkostninger, dog kun i eet Aar efter For-  
faldstiden.

3) Hvis Afgiften ikke rettidig erlægges, maa Køretøjet  
ikke benyttes. Nummerpladerne skal straks fjernes ved  
Politiets Foranstaltning og kan ikke udleveres, før alle paa-  
løbne Afgifter er betalt.

4) Saafremt et Køretøj benyttes, uden at Afgift er betalt,  
ifalder den afgiftspligtige en Bøde, dog ikke under 10 Kr.

§ 3. Ministeren for offentlige Arbejder fastsætter efter  
Forhandling med Justitsministeren og Finansministeren de  
nærmere Regler for Konstateringen af Motorkøretøjers og  
Side- og Paahængsvognes Egenvægt og Vægt med fuld Last,  
jfr. Lov Nr. 144 af 1. Juli 1927 om Motorkøretøjer.

- § 4. 1) Afgiften erlægges: 28 April.  
Nr. 135.
- a. af Personvogne, der ikke er indrettet til at befordre flere end 7 Personer, Føreren iberegnet, af Paahængsvogne til saadanne Personvogne samt af Motorcykler saavel som af Side- og Paahængsvogne til saadanne forud for hele Finansaaret eller for de ved Køretøjets Indregistrering resterende Maaneder af dette, dog at Afgiften først beregnes fra den 1. i den følgende Maaned at regne, saafremt Indregistreringen finder Sted efter den 15. i en Maaned,
- b. af alle andre Motorkøretøjer og Paahængsvogne ligeledes forud for Finansaaret eller de resterende Maaneder af dette, hvis den aarlige Afgift ikke overstiger 160 Kr., halvaarsvis forud, hvis Afgiften overstiger 160 Kr., men ikke 260 Kr., og kvartalsvis forud, hvis Afgiften overstiger 260 Kr.

Finansministeren fastsætter efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder og Justitsministeren de nærmere Regler for Afgiftens Opkrævning.

2) Hvis Afgiften ikke erlægges rettidig, forhøjes den med  $\frac{1}{2}$  pCt. i maanedlig Rente for hver paabegyndt Maaned fra Forfaldsdagen at regne, dog mindst med 10 Kr.

3) Saafremt den afgiftspligtige skifter Bopæl indenfor en Politikreds, skal han inden 14 Dages Forløb anmelde Flytning til Politiet.

4) For modtagen Afgift udstedes en Kvittering, der skal medfølge Køretøjet ved Bjerskifte.

5) Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til, naar Omstændighederne taler derfor, at fritage for eller tilbagebetale Afgiften af Motorkøretøjer, der ikke er benyttet i en Afgiftsperiode. Saafremt et Motorkøretøj, der er benyttet i en Afgiftsperiode, bliver ødelagt ved Ildebrand, Færdselsuheld eller andre lignende Aarsager, eller kasseres af den af Justitsministeren beskikkede sagkyndige, bemyndiges Ministeren for offentlige Arbejder ligeledes til at tilbagebetale den erlagte Afgift for den resterende Del af

28 April. Perioden, regnet fra den 1. i den følgende Maaned, efter at Nr. 135. Motorkøretøjet er blevet ubrugeligt.

§ 5. Naar et Motorkøretøj søges indregistreret, skal Anmelderen angive, hvorvidt Køretøjet benytter Benzin og lign. (jfr. § 8) som Drivkraft eller ej. Om enhver Ændring i dette Forhold skal Motorkøretøjets Ejer (Bruger) uopholdelig gøre Anmeldelse til Politiet, og Køretøjet maa ikke tages i Brug med andet Brændstof eller Drivkraft end anmeldt, forinden Ændringen er godkendt af Politiet og det fornødne herom tilføjet Registeret.

§ 6. Afgiften betales efter følgende Regler:

<sup>1)</sup> Af Motorkøretøjer, der benytter Benzin og lign. (jfr. § 8) som Drivkraft.

- a) Af Motorcykler samt af Side- eller Paahængsvogne til Motorcykler 6 Kr. pr. 50 kg Egenvægt.  
 b) Af Personautomobiler, herunder Ruteautomobiler, der er forsynet med Luftgummiringe, samt af Paahængsvogne med Luftgummiringe til saadanne Køretøjer:

	pr. 100 kg Egenvægt
Egenvægt indtil 1 250 kg . . . . .	10 Kr.
— fra 1 251 kg til 1 500 kg . . . . .	12 —
— - 1 501 - - 1 750 - . . . . .	15 —
— - 1 751 - - 2 000 - . . . . .	17 —
— - 2 001 - - 2 500 - . . . . .	20 —

og derefter 1 Kr. mere pr. 100 kg Egenvægt, dog ikke over 25 Kr. pr. 100 kg Egenvægt.

- c) Af Vare- og Lastautomobiler med Luftgummiringe, af indregistreringspligtige Traktorer med Luftgummiringe samt af Paahængsvogne med Luftgummiringe til saadanne Køretøjer:

	pr. 100 kg Egenvægt
Egenvægt indtil 1 450 kg . . . . .	13 Kr.
— fra 1 451 kg til 1 700 kg . . . . .	16 —
— - 1 701 - - 2 000 - . . . . .	18 —
— - 2 001 - - 2 500 - . . . . .	20 —

og derefter 1 Kr. mere pr. 100 kg Egenvægt, dog ikke over 30 Kr. pr. 100 kg Egenvægt.

d) For Køretøjer med halvmassive Ringe af godkendte 28 April. Typer forhøjes Afgiften 25 pCt., med andre halvmassive Nr. 135. eller med massive Ringe 50 pCt.

2) Af Køretøjer, der ikke benytter Benzin og lign. Drivkraft.

Den dobbelte Afgift af den i Stk. 1 fastsatte; dog betaler Køretøjer, der benytter Træ eller Trækul som Drivkraft, som i Stk. 1 angivet.

3) Ved Beregning af Afgiften forhøjes Vægttal, der ikke er delelige med hundrede, til det nærmest højere hele Hundrede.

4) Benyttes et Motorkøretøj baade som Person- og Vare- eller Lastvogn, beskattes det efter den af de i nærværende Paragraf fastsatte Regler, der giver den højeste Afgift.

§ 3. 1) Af ikke her i Landet hjemmehørende Motorvogne samt Paahængsvogne til saadanne, som af Personer, der ikke har fast Bopæl i Danmark, indkøres her til Landet og udelukkende benyttes af den, der har indkørt den paa-gældende Motorvogn, betales, bortset fra de i § 1, Stk. 2, nævnte Undtagelsestilfælde, følgende Afgifter:

Af Personautomobiler, der ikke er indrettet til at befordre flere end 7 Personer, Føreren iberegnet, samt af Paahængsvogne til saadanne Personautomobiler 1 Kr. pr. Dag.

Af Personautomobiler, der er indrettet til at befordre flere end 7 Personer, Føreren iberegnet, af Traktorer, Vare- og Lastautomobiler samt af Paahængsvogne til saadanne 4 Kr. pr. Dag.

Afgiften erlægges efter Regler, der nærmere fastsættes af Ministeren for offentlige Arbejder efter Forhandling med Finansministeren.

Ministeren for offentlige Arbejder kan dog efter Forhandling med Finansministeren fratage Afgiften efter nærværende Bestemmelse for Motorkøretøjer, hjemmehørende i Lande, der indrømmer tilsvarende Afgiftsfrihed for her hjemmehørende Motorkøretøjer.

2) Saafremt Køretøjet uafbrudt forbliver her i Landet over 3 Maaneder, beregnes Afgiften efter Reglerne i nærværende Lovs §§ 1—6, jfr. dog ovenstaaende Stk. 1, sidste

28 April. Punktum. Afgiften erlægges kun til Udgangen af den Maaned, Nr. 135. hvori Udkørsel finder Sted.

3) Indregistreres Køretøjet i Overensstemmelse med de almindelige Regler for Indregistrering af de her i Landet hjemmehørende Motorkøretøjer, anses det fra den Dag, det indkom til Landet, som afgiftspligtigt efter Reglerne i nærværende Lovs §§ 1—6, jfr. dog ovenstaaende Stk. 1, sidste Punktum.

4) For den udenlandske Motorkøretøjer paahvilende Afgift har Staten samme Pante- og Fortrinsret som i § 2 foreskrevet med Hensyn til Afgiften af indenlandske Køretøjer.

§ 8. 1) Af Benzin, som indføres til eller fremstilles her i Landet, svares der overensstemmende med Reglerne i Lov Nr. 132 af 29. Juni 1927 om Afgift af Benzin en særlig Afgift af 7 Øre pr. Liter.

2) Der indrømmes Fritagelse for eller Tilbagebetaling af Afgiften af Benzin, som anvendes til Jernbanemotorkørsel, til Motorer i Flyvemaskiner, i Fartøjer, der tilhører Staten, Kommunerne eller offentlige Institutioner, i Fiskefartøjer og i andre Fartøjer, som benyttes i erhvervsmæssigt Øjemed, samt for Benzin, der anvendes til anden teknisk Brug end Motordrift — alt i det Omfang og paa de Betingelser, som nærmere er fastsat i fornævnte Lov om Afgift af Benzin.

3) Finansministeren skal efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder være bemyndiget til, naar fornøden Kontrol kan føres, at tilstaa industrielle Virksomheder, der anvender Benzin til Drift af motordrevne Transportindretninger indenfor den paagældende Virksomhed og til Kørsel paa Sporanlæg, som staar i Forbindelse med Virksomheden, Fritagelse for eller Tilbagebetaling af erlagt Afgift for den til nævnte Formaal anvendte Benzin. Finansministeren fastsætter de nærmere Vilkaar, hvorunder saadan Fritagelse eller Tilbagebetaling kan indrømmes, og i øvrigt finder Bestemmelserne i fornævnte Lov af 29. Juni 1927 om Afgift af Benzin tilsvarende Anvendelse i det omhandlede Forhold.

§ 9. 1) Til Udførelse af særlige Vejarbejder (Gadearbejder) stilles til Raadighed for Ministeren for offentlige

Arbejder fire Niendedele af det Beløb, hvormed de samlede 28 April. Afgiftsbeløb efter denne Lov, efter Lov Nr. 132 af 29. Juni Nr. 135. 1927 om Afgift af Benzin samt efter Loven om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer maatte overskride 33 Mill. Kr.

2) Af det i Henhold til Stk. 1 indkomne Beløb udbetales Vejfonden en Tredjedel. Den Vejfonden tilfaldende Del af Afgifterne administreres af Ministeren for offentlige Arbejder og anvendes efter dennes nærmere Bestemmelse som Tilskud til særlige Vejarbejder, fortrinsvis saadanne, der er af Betydning for Vejnettet som Helhed, men ikke i samme Grad for den lokale Trafik. Der kan ligeledes af Vejfonden gives Tilskud til Arbejder vedrørende Veje, der ejes af Staten og er aabnet for almindelig Færdsel med Motorkøretøjer.

3) De to Trediedele af det i Henhold til Stk. 1 indkomne Beløb fordeles af Ministeren for offentlige Arbejder efter Indstilling fra de paagældende Amsraad, Byraad samt fra Københavns og Frederiksberg Kommuner til Udførelse af særlige Vejarbejder, nemlig til Ombygning og Regulering af Landeveje og Biveje, navnlig Veje, som er Forbindelsesveje mellem eller Adgangsveje til Landeveje, til Anlæg og Ombygning af Broer, til Anlæg af nye Veje og til Anlæg af Cyklestier eller Gangstier i Forbindelse med Ombygning og Ny-anlæg af Veje. Ved Fordelingen af disse Beløb skal der tages særligt Hensyn til økonomisk mindre heldigt stillede Kommuner med udstrakt Vejnet.

Det heromhandlede Beløb skal indenfor hvert Finansaar komme henholdsvis Amtskommunerne, Sognekommunerne, Købstæderne samt Københavns og Frederiksberg Kommuner til gode i et Forhold, der for hver enkelt Gruppe svarer til de i nedenstaaende Stk. 4 angivne Procentsatser, forsaavidt der foreligger Henvendelser om Udnyttelse af de paagældende Beløb. Eventuelle ved Finansaarets Slutning ikke anvendte Beløb overføres til Vejfonden.

4) De i Henhold til nærværende Lovs §§ 6—8 erlagte Afgifter med paaløbne Renter fordeles derefter ved Finansministerens Foranstaltning paa følgende Maade:

Af Afgifterne stilles forlods til Raadighed for Ministeren

28 April. for offentlige Arbejder et Beløb af 100 000 Kr. aarlig til Nr. 135. Drift af et Vejlaboratorium og Forsøg med Vejbaner, Vejmaterialer m. m., 500 000 Kr. aarlig i det fornødne Antal Aar til Dækning af Udgifterne ved Bygning af Færdselsbroen over Lille Bælt, indtil 2 Mill. Kr. aarlig i det fornødne Antal Aar til Afholdelse af Udgifterne til Gennemførelse af Lov Nr. 28 af 1. Februar 1930 om Sikring af Færdselen ved Vejkrydsninger samt Krydsninger mellem Veje og Jernbaner m. v. og et Beløb af 100 000 Kr. aarlig til Vedligeholdelse af Veje, der ejes af Staten og er aabnet for almindelig Færdsel med Motorkøretøjer. Endvidere stilles forlods et Beløb af 200 000 Kr. aarlig til Raadighed for Finansministeren som Bidrag til Dækning af de med Optrækningen af Afgifterne i Henhold til §§ 6 og 7 forbundne Udgifter.

Derefter faar:

Vejfonden . . . . .	1 pCt.
Københavns Kommune . . . . .	5 —
Frederiksberg Kommune . . . . .	1,5 —
Købstæderne . . . . .	8 —
Samtlige Sognekommuner . . . . .	34,5 —
Samtlige Amtskommuner . . . . .	50 —

5) Den Købstæderne i Henhold til Stk. 4 tilkommende Del af Afgifterne fordeles med  $\frac{2}{3}$  i Forhold til den i hver Købstad indbetalte Afgift af Motorkøretøjer i det Tidsrum, for hvilket Afgiften skal fordeles, og med  $\frac{1}{3}$  efter Længden af de Veje og Gader, der er eller har været Landeveje og Landevejsgader eller efter Ministeren for offentlige Arbejders Bestemmelse ganske maa sidestilles disse.

6) Den samtlige Amtskommuner i Henhold til Stk. 4 tilkommende Del af Afgifterne fordeles af Finansministeren til disse i Forhold til hvert Amts regnskabsmæssige Udgifter til Vejvæsenet for et Gennemsnit af de sidste 6 Aar, første Gang for Gennemsnittet af Aarene 1924-25—1929-30, heri dog ikke indbefattet de af Statsbidrag afholdte Udgifter. Saafremt Amts- og Sognekommuner yder Bidrag til Anlæg af en ny offentlig Vej eller til særlige Vejarbejder vedrørende bestaaende Veje, hvortil der er ydet Tilskud efter foran-



staaende Stk. 2 og 3, kan hver Kommune medregne sit Bi-28 April. drag i sine regnskabsmæssige Udgifter, medmindre der maatte Nr. 135. være truffet særlig Overenskomst mellem Kommunerne om en anden Ordning, der i saa Tilfælde vil være at approbere af Ministeren for offentlige Arbejder.

7) Den Sognekommunerne i Henhold til Stk. 4 tilkomende Del af Afgifterne fordeles af Finansministeren til Sognekommunerne i Forhold til hver enkelt gennemsnitlige regnskabsmæssige Udgifter til Vejevæsenet ifølge de tre sidste aflagte Aarsregnskaber, første Gang for Gennemsnittet af Aarene 1927-28—1929-30. Ministeren for offentlige Arbejder er bemyndiget til at fastsætte Regler for Beregningen af Værdien af ydet Naturalarbejde.

8) Saafremt en Amtskommune i 8 paa hinanden følgende Aar eller en Sognekommune i 5 paa hinanden følgende Aar — første Gang henholdsvis for Aarene 1922-23—1929-30 og for Aarene 1925-26—1929-30 — sammenlagt har faaet mere end 80 pCt. af sine Vejudgifter dækket af Vægt-, Benzin- og Omsætningsafgifterne, vil eventuelle overskydende Beløb være at fradrage i vedkommende Kommunes Andel i Motorafgifterne ved Fordelingen for det følgende Aar. Naar Afgifterne er naaet til en saadan Størrelse, at samtlige Amts- og Sognekommuner efter foranstaaende Regler kan faa mere end 80 pCt. af deres Vejudgifter dækket, vil der være at fremsætte Lovforslag om Revision af Afgiftsbestemmelserne.

9) Den hver enkelt Amts- og Købstadkommune, København og Frederiksberg Kommuner i Henhold til Stk. 4 tilfaldende Del af Afgifterne skal i sin Helhed anvendes til Kommunens Vejarbejder og saaledes, at mindst Halvdelen anvendes til Kørebanernes Forstærkning med Brolægning, Chaussébrolægning, Arbejde med Asfalt eller Tjærepræparater eller andre lignende Bindemidler, til Anskaffelse af Vejbygningsmaskiner, Snerydnings- og Grusningsmaskiner samt til Nyanlæg eller Regulering af Veje, herunder Tilvejebringelse af Oversigt ved disses Krydsninger og Sving, Forstærkning af Broer og Sikring af ubevogtede Jernbaneoverkørsler.

28 April. Den direkte til Sognekommunerne udbetalte Del af Afgifterne skal i sin Helhed anvendes til Kommunernes Vejarbejder, fortrinsvis til Arbejder af ovennævnte Arter eller til Forstærkning af Vejbaner med tromlet Dæklag.

Afgifterne kan dog ogsaa anvendes til Forrentning og Afdrag af Laan, der er optaget efter den 1. Juli 1921 til større samlede Udførelser af ovennævnte Vejforbedringer samt til Anskaffelse af Vejbygningsmaskiner.

Endvidere bemyndiges Kommunerne til af den dem tilfaldende Del af Afgifterne at yde Virksomheder indenfor Kommunen Refusion af erlagt Afgift af Benzin, der i saadanne Virksomheder anvendes til Drift af stationære Motorer, ikke-indregistreringspligtige Traktorer og andre Maskiner, til hvilke der kun kan anvendes Benzin som Brændstof.

§ 10. <sup>1)</sup> Enhver Købstad- og Amtskommune, der faar Andel i Afgiften efter denne Lov, skal hvert Aar inden en af Ministeriet for offentlige Arbejder fastsat Frist tilstille dette Ministerium en Oversigt over Afgiftens Anvendelse.

Tilsvarende Oversigter bliver af Sognekommunerne at indsende til vedkommende Amdtsraad inden en af dette fastsat Frist.

<sup>2)</sup> Indsendes Oversigten ikke rettidig, er Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiget til at standse Udbetalingen af yderligere Afgiftsandele til vedkommende Kommune, indtil Oversigten er modtaget.

Skulde en Kommune ikke anvende den til samme udbetalte Afgiftsandel overensstemmende med det i § 9 fastsatte, er Ministeren ligeledes bemyndiget til at standse yderligere Udbetaling, indtil der fremlægges Dokumentation for de pligtige Beløbs behørig Anvendelse.

§ 11. Overtrædelse af denne Lov eller de i Medfør af samme givne Bestemmelser straffes med Bøder, dog ikke under 10 Kr. Sagerne behandles som Politisager. Bøderne tilfalder Statskassen.

§ 12. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder

i Kraft den 1. April 1931 med Undtagelse af § 6, der først skal 28 April.  
gælde fra 1. April 1932. Nr. 135.

Samtidig ophæves Lov Nr. 143 af 1. Juli 1927 om Afgift af Motorkøretøjer m. v. med Undtagelse af denne Lovs § 6, der gælder indtil 1. April 1932. Endvidere ophæves fra 1. April 1931 Lov Nr. 32 af 1. Februar 1930 om Ændringer i Motorafgiftsloven og Lov Nr. 133 af 15. April 1930 om Tilvejebringelse af Midler til Gennemførelse af særlige Vejarbejder. De i Henhold til Lov Nr. 143 af 1. Juli 1927 om Afgift af Motorkøretøjer m. v. udfærdigede Bekendtgørelser vedbliver at være gældende, forsaavidt de ikke strider mod nærværende Lov, indtil de afløses af Bekendtgørelser i Henhold til denne.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 18. S. 961—67. Udg. 29. April.

### **Lov Nr. 136 om Bemyndigelse til Foretagelse af 28 April. visse Ekspropriationer. Nr. 136.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til at erhverve — om fornødent ved Ekspropriation efter Reglerne i Forordning 5. Marts 1845, jfr. Lov Nr. 6 af 10. Januar 1928 — de Arealer m. v., der udkræves til saadanne Ændringer ved Statsbanernes Stationsanlæg m. v., som vil være at foretage i Forbindelse med de Sporforstærkningsarbejder, hvortil Bevilling er givet eller gives ved Finansloven eller Tillægsbevillingsloven for 1931—32.

§ 2. Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til for Statsbanerne at erhverve — om fornødent ved Ekspropriation efter Reglerne i Forordning 5. Marts 1845, jfr. Lov Nr. 6 af 10. Januar 1928 — de fornødne Arealer m. v. i Anledning af Tilvejebringelsen af et 2det Spor Vanløse—Ballerup.

28 April. § 3. De i Henhold til denne Lov for Statsbanerne er-  
 Nr. 136. hvervede Grunde, der anvendes til de af Loven omfattede  
 Anlæg eller forbeholdes til senere Udvidelse af samme, fritages, saa længe de benyttes til dette Øjemed, for alle Skatter og Afgifter, og de paa Grundene til Statsbanernes Brug opførte Bygninger saavel i Købstæderne som paa Landet fritages indtil videre for alle Skatter og Afgifter til Staten. Brugen af stemplet Papir eftergives for alle Overenskomster og Forskrivninger, der udfærdiges i Anledning af de i nærværende Lov omhandlede Anlæg. Endvidere bortfalder Afgifter til Stat og Kommune i Anledning af de i Forbindelse med Anlægene m. v. staaende Ejendomsoverdragelser.

§ 4. Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til at meddele Roskilde Amtskommune Tilladelse til — om fornødent ved Ekspropriation efter Reglerne i de gældende Vejlove — at erhverve et ca. 2 ha stort Areal af Ejendommene Matr.-Nr. 1 g af Mosede By, Greve Sogn, og 9 l af Mosede By, Karlslunde Sogn, beliggende mellem Stranden og den projekterede nye Landevej langs Køge Bugt, for derved at sikre Offentligheden Adgang fra Vejen til Stranden.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 18. S. 967—68. Udg. 29. April.

28 April. **Næringslov.**

Nr. 138. Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. — *Lovens Omraade.* — Denne Lov omhandler selvstændig Næringsvirksomhed som Industridrivende, Haandværker, Handlende, Auktionsholder, Handelsagent, Vekselrer, Speditør og Vognmand. Lovens Forskrifter om Haandværksnæring finder tilsvarende Anvendelse paa Barbering og Frisering samt Installation.

Endvidere omhandler Loven Virksomhed som Revisor, Translatør, Dispatchør, Mægler samt Vejer og Maaler.

Ved kgl. Anordning kan — efter indhentet Erklæring 28 April. fra Amtsraadene og fra Kommunalbestyrelserne i Køben-Nr. 138. havn og de øvrige Købstæder, Frederiksberg, Gentofte og Marstal Kommune samt Augustenborg, Christiansfeld, Højer, Løgumkloster og Nordborg — Virksomheder, der skønnes at have en lignende samfundsmæssig Betydning som de i nærværende Paragrafs 1ste Stk. nævnte, inddrages under de for disse givne Forskrifter.

### Afsnit I.

#### Erhvervelse af Næringsret.

§ 2. — *Anmeldelse og Næringsbrev.* — Enhver, der ønsker at drive nogen af de i § 1, 1ste Stk., omhandlede Næringer, skal — bortset fra de i denne Lov gjorte Undtagelser — herom indgive Anmeldelse i København til Magistraten, udenfor København til den Politimester, under hvis Embedsomraade den paagældende Kommune henhører, og erhverve et Næringsbrev som Bevis for Anmeldelsen og som Adkomst til at drive Næringen i og fra vedkommende Kommune.

Forinden Næringsbrevets Udfærdigelse maa Virksomheden ikke paabegyndes.

§ 3. — *Personlige Betingelser for Erhvervelse af Næringsbrev.* — Ret til at faa udfærdiget Næringsbrev har enhver, der godtgør

- 1) at have dansk Indfødsret, jfr. herved § 5,
- 2) at have Bopæl her i Landet,
- 3) at være fyldt 21 Aar og ikke at være umyndiggjort,
- 4) ikke at være ude af Raadighed over sit Bo og
- 5) ikke ved Dom at være fundet skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling uden derfor at have opnaaet Æresoprejsning eller, forsaavidt angaar Tiden efter Ikrafttrædelsen af Borgerlig Straffelov af 15. April 1930, ikke at være frakendt de borgerlige Rettigheder uden at have generhvervet disse.

Med Hensyn til Domme, afsagte af tyske Domstole efter Strafforfølgning i de sønderjydske Landsdele, har det sit Forblivende ved de tidligere i disse gældende Regler.

28 April. Personer, der lever i Ægteskab, kan dog kun erholde  
Nr. 138. Næringsbrev i Henhold til denne Lov, forsaavidt den anden Ægtefælle ikke allerede maatte være i Besiddelse af et saadant Næringsbrev.

Forening af Næringsbrev paa Handel og Haandværk indenfor samme Kommune kan fremtidig kun finde Sted, forsaavidt Ministeriet for Handel og Industri efter indhentet Erklæring fra den eller de nærmest interesserede Foreninger meddeler Tilladelse til vedkommende Næringsbrevs Udfærdigelse.

Forinden Næringsbrev udfærdiges for Stats- og kommunale Tjenestemænd eller for Personer, der lever i Ægteskab med saadanne, maa det godtgøres, at de Betingelser, der maatte være opstillet i saa Henseende i Tjenestemandsløven og de dertil svarende kommunale Regulativer, er opfyldte.

§ 4. — *Betaling for Næringsbrev.* — Ved Næringsbrevets Udstedelse erlægges en vedkommende Kommunekasse tilfaldende Afgift, der for hver af de i § 1, 1ste Stk., nævnte Næringer (for Haandværksnærings Vedkommende dog for hvert i Næringsbrevet nævnt Fag) udgør for Personer 40 Kr. og for Selskaber med begrænset Ansvar 200 Kr., samt Stempelafgift i Henhold til Stempeloven. Samme Afgift erlægges ved Næringsbrevets Paategning om Optagelse af nye Næringer. Duplikateksemplarer skal stedse have samme Paategninger som Næringsbrevet. For Udfærdigelse af Duplikateksemplarer saavel som for Meddelelse af Paategninger herpaa erlægges en Kommunens Kasse tilfaldende Afgift paa 2 Kr.

§ 5. — *Udlændinge.* — Personer, der ikke er i Besiddelse af dansk Indfødsret, kan, naar de opfylder de øvrige i § 3 opstillede Betingelser, erhverve Næringsbrev, forsaavidt og i det Omfang Adgang hertil er aabnet ved traktatmæssig Aftale eller ved en af Ministeriet for Handel og Industri udfærdiget Bekendtgørelse. Efter Omstændighederne kan en Erklæring paa Tro og Love om, at vedkommende ikke er ude af Raadighed over sit Bo, træde i Stedet for nærmere Dokumentation i saa Henseende.

§ 6. — *Særlige Tilladelser.* — Ministeriet for Handel og Industri kan efter indhentet Erklæring fra de stedlige Myndigheder gøre Undtagelse fra de i § 3, jfr. § 5, opstillede Betingelser. Nr. 138.

I Henhold til saadan Tilladelse kan Næringsbrev udfærdiges for indtil 5 Aar ad Gangen og endvidere begrænses og betinges, saaledes som det under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder maatte findes hensigtsmæssigt.

§ 7. — *Interessentskaber og Kommanditselskaber.* — I ansvarlige Interessentskaber og i Kommanditselskaber, der ønsker at drive nogen af de i § 1, 1ste Stk., omhandlede Næringer, paahviler det hver enkelt ansvarlig Deltager at erhverve Næringsbrev i Overensstemmelse med Forskrifterne i denne Lov, jfr. § 26, sidste Sætning.

§ 8. — *Danske Aktieselskaber m. v.* — Danske Aktieselskaber og Kommandit-Aktieselskaber samt andre her i Landet hjemmehørende Selskaber med begrænset Ansvar (herunder Selskaber og Foreninger med vekslende Medlemstal eller vekslende Kapital), der ønsker at drive nogen af de i § 1, 1ste Stk., omhandlede Næringer, kan erhverve Næringsbrev, naar Direktørerne og Flertallet af Bestyrelsesmedlemmerne opfylder de i § 3, jfr. § 5, opstillede Betingelser. Intet Medlem af Direktion eller Bestyrelse i Selskaber, der i Henhold til Næringsbrev paa Handel driver Detailhandel fra Butik, maa i samme Kommune selv drive saadan Næring i Henhold til Næringsbrev paa Handel; de paagældende maa ej heller være Medlem af Direktion eller Bestyrelse i andre Selskaber, der i samme Kommune driver saadan Handelsnæring. I Kommandit-Aktieselskaber skal tillige de ansvarlige Deltagere opfylde de i dette Stykke anførte Betingelser.

Ministeriet for Handel og Industri kan efter indhentet Udtalelse fra de stedlige Myndigheder og fra den eller de nærmest interesserede, til Afgivelse af saadanne Erklæringer af Ministeriet godkendte Foreninger meddele Tilladelse til, at Næringsbrev udfærdiges, selv om de i denne Paragrafs 1ste Stykke opstillede Betingelser ikke maatte være opfyldt.

28 April. Bestemmelserne i denne Paragraf finder tilsvarende An-  
Nr. 138. vendelse paa Stiftelser og lignende Institutioner, hvis Ved-  
tægter aabner dem Adgang til at drive Næringsvirksomhed.

§ 9. — *Udenlandske Aktieselskaber m. v.* — Udenlandske Aktieselskaber og Kommandit-Aktieselskaber, der har indregistreret Filialer i Aktieselskabs-Registeret, samt andre udenlandske Selskaber med begrænset Ansvar kan erhverve Næringsbrev for deres herværende Filialer, forsaavidt og i det Omfang Adgang hertil er aabnet ved traktatmæssig Aftale eller ved en af Ministeriet for Handel og Industri udfærdiget Bekendtgørelse eller særlig Tilladelse.

Filialbestyrerne skal opfylde de i § 3, jfr. § 5, opstillede Betingelser, medmindre Fritagelse herfor meddeles af Ministeriet for Handel og Industri efter indhentet Udtalelse fra de stedlige Myndigheder og fra den eller de nærmest interesserede, til Afgivelse af saadanne Erklæringer af Ministeriet godkendte Foreninger.

Udenlandske Aktieselskabers og Kommandit-Aktieselskabers Filialer maa kun drive Afsætning til Næringsdrivende, i hvis Forretning der er Anvendelse for vedkommende Varer. Med Næringsdrivende sidestilles i denne Henseende de i § 10 omhandlede Andelsforeninger samt Stats- og kommunale Institutioner.

§ 10. — *Andelsforeninger.* — Brugsforeninger og andre Andelsforeninger, der alene fordeler Varer indenfor Medlemmernes Kreds, omfattes ikke af Bestemmelserne i § 8 og er fritaget for at erhverve Næringsbrev. Det samme gælder Foreninger, der bearbejder, forædler eller sælger Medlemmernes Produkter, dog at saadanne Foreninger er pligtige at løse Næringsbrev med Hensyn til den Del af deres Virksomhed, der bestaar i Detailsalg fra Butik udenfor Medlemmernes Kreds. En Betingelse for, at Reglerne i 1ste og 2det Pkt. kan bringes til Anvendelse, er det dog, at den Del af det ved Virksomheden indvundne Overskud, der ikke anvendes i veldædigt Øjemed eller henlægges til Foreningens Formue, fordeles mellem Medlemmerne i Forhold til deres Andel i Omsætningen.



Fællesforeninger af Andelsforeninger er ligeledes fritaget 28 April. for at erhverve Næringsbrev, forsaavidt de selv opfylder de Nr. 138. i Paragraffens 1ste Stk. angivne Betingelser.

Bestyrere og Uddelere i de i denne Paragraf omhandlede Andelsforeninger maa ikke drive Handelsnæring eller anden af denne Lov omfattet Næring, der svarer til Foreningens Virksomhed, ligesom Foreningerne ikke maa have Butikslokaler sammen med Virksomheder, til hvis Udøvelse der kræves Næringsbrev.

§ 11. — *Anmeldelse af Andelsforeninger.* — De i § 10 omhandlede Foreninger, der fordeler Varer fra Butik eller lignende fast Udsalgssted, skal under Vedlæggelse af deres Vedtægter foretage Anmeldelse i København til Magistraten, udenfor København til Politimesteren.

Som Bevis for Anmeldelsen meddeles der Foreningen et særligt Legitimationsbevis. Ved Udstedelsen erlægges en vedkommende Kommunekasse tilfaldende Afgift paa 40 Kr.; for Duplikateksemplarer erlægges 2 Kr. Foreninger, der godtgør forud for denne Lovs Ikrafttræden i mindst eet Aar at have drevet deres Virksomhed, kan dog indtil eet Aar efter Lovens Ikrafttræden afgiftsfrit faa udstedt de foreskrevne Legitimationsbeviser.

Anmeldelsen skal indeholde Oplysning om Forretningslokalerne Beliggenhed og om, hvem der er Bestyrelsesmedlemmer, Bestyrere eller Uddelere i Foreningerne.

§ 12. — *Offentlige Institutioner.* — Spørgsmaalet om offentlige Institutioners Næringsvirksomhed berøres ikke af denne Lov.

§ 13. — *Konkurs- og Dødsboer.* — Konkurs- og Dødsboer kan i indtil et Aar fra Konkursens eller Dødsfaldets Indtræden fortsætte Fallentens eller afdødes Forretning i Likvidations-, Overdragelses- eller lignende Øjemed. I særlige Tilfælde kan i København Magistraten, udenfor København Politimesteren efter Forhandling med den eller de nærmest interesserede stedlige Erhvervsorganisationer indrømme Forlængelse af den fornævnte Frist.

Til Ledelse af Forretningen vil der i Dødsboer under

28 April. privat Skiftebehandling være at antage en Bestyrer, som skal Nr. 138. opfylde de i § 3, jfr. §§ 5 og 6, opstillede Betingelser og derhos under Vedlæggelse af Bevisligheder herfor anmeldes i København til Magistraten, udenfor København til Politimesteren. Disse Myndigheder kan dog efter Forhandling med den eller de nærmest interesserede stedlige Erhvervsorganisationer fritage Dødsboer for Antagelse af en Bestyrer.

Det retlige Ansvar for Forretningens tilbørlige Drift paa-hviler saavel den antagne Bestyrer som Boet.

De af Københavns Magistrat og Politimestrene i Henhold til Bestemmelserne i denne Paragraf truffne Afgørelser kan indankes for Ministeriet for Handel og Industri, der træffer endelig Afgørelse i Sagen.

### Ophør af Næringsret.

§ 14. — *Bortflytning fra Landet, Død og Umyndiggørelse.*  
— Retten til at drive Næring i Henhold til erhvervet Næringsbrev bortfalder ved Indehaverens Død.

Endvidere bortfalder denne Ret, saafremt Indehaveren ophører at have Bopæl her i Landet eller umyndiggøres.

De i §§ 8 og 9 nævnte Selskabers Ret til at drive Næring i Henhold til Næringsbrev bortfalder, dersom Direktørerne (for udenlandske Aktieselskabers og Kommandit-Aktieselskabers Vedkommende Filialbestyrerne) eller Flertallet af Bestyrelsesmedlemmerne ophører at opfylde de i § 3, jfr. § 5 og 2det Stk. i §§ 8 og 9, opstillede Betingelser. For Kommandit-Aktieselskabers Vedkommende bortfalder Retten ligeledes, dersom noget af de ansvarlige Medlemmer ophører at opfylde de angivne Betingelser.

I de i denne Paragrafs 2det og 3die Stk. nævnte Tilfælde generhverves Retten til at benytte vedkommende Næringsbrev dog, forsaavidt det ved Anmeldelse til den Myndighed, der har udfærdiget Næringsbrevet, inden 2 Aar efter Rettens Bortfald godtgøres, at de anførte Ophørsgrunde ikke længere er til Stede.

Ministeriet for Handel og Industri kan efter indhentet Udtalelse fra de stedlige Myndigheder og fra den eller de til

Afgivelse af saadanne Erklæringer af Ministeriet godkendte 28 April. Foreninger tilstaa Undtagelser fra de i denne Paragrafs 2det Nr. 138. og 3die Stk. indeholdte Bestemmelser.

§ 15. — *Vanærende Handlinger.* — Saafremt en Person ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, eller, forsaavidt angaar Tiden efter Ikrafttrædelsen af Borgerlig Straffelov af 15. April 1930, frakendes de borgerlige Rettigheder, bortfalder den dømtes Ret til at drive Næring i Henhold til erhvervet Næringsbrev.

Det paahviler Retten at give den Myndighed, der har udfærdiget Næringsbrevet, Meddelelse om den trufne Afgørelse.

§ 16. — *Tilbagelevering og Opsigelse af Næringsbrev.* — Bortfalder de til et Næringsbrev knyttede Rettigheder som Følge af Indehaverens Død eller af nogen anden af de i de foregaaende Paragraffer anførte Aarsager, skal Næringsbrevet med tilhørende Duplikateksemplarer inden en Maaned tilbageleveres til den Myndighed, der har udfærdiget det.

Det samme gælder i Tilfælde af midlertidig eller endelig Opsigelse af Næringsbrevet.

Et midlertidigt opsagt Næringsbrev anses som bortfaldet, saafremt det ikke paa ny er begæret sat i Kraft inden 5 Aar efter Opsigelsen.

#### Bekendtgørelse af Butiksindehaveres Navn m. v.

§ 17. — *Enkeltpersoner.* — Næringsdrivende, der søger Afsætning for Varer fra Butik eller lignende fast Udsalgssted, skal have deres Næringsbrev eller et af vedkommende Myndighed udfærdiget Duplikateksemplar af dette ophængt i Lokalet paa et iøjnefaldende Sted.

De paagældendes Efternavn med mindst eet Fornavn eller Forbogsstav samt Forretningens Art skal derhos findes angivet paa tydelig Maade ved Indgangen til Forretningslokalet.

§ 18. — *Interessentskaber og Aktieselskaber m. v.* — De i § 17 indeholdte Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse paa ansvarlige Interessentskaber og Kommandit-

28 April. selskaber, paa Aktieselskaber og Kommandit-Aktieselskaber Nr. 138. samt paa andre Selskaber med begrænset Ansvar, dog saaledes, at Bestemmelserne i Paragraffens 2det Stk. er fyldestgjort, naar Forretningens Art og Navn med en Tilføjelse, der i Overensstemmelse med Selskabslovgivningens Forskrifter antyder et Selskabsforhold, angives paa den foreskrevne Maade, og derhos samtlige Bestyrelsesmedlemmers, Direktørers eller Deltageres Navne angives i Forretningslokalet paa en for Publikum tydelig Maade.

§ 19. — *Andelsforeninger.* — De i § 10 omhandlede Foreninger, der fordeler Varer fra Butik eller lignende fast Udsalgssted, skal have deres Legitimationsbevis eller et af vedkommende Myndighed udfærdiget Duplikateksemplar af dette ophængt paa et iøjnefaldende Sted i de paagældende Forretningslokaler, ligesom Foreningens særlige Karakter skal være angivet paa tydelig Maade ved Indgangen til Forretningslokalet.

### Industri- og Haandværksnæring.

§ 20. — *Industri og Haandværk.* — Ministeriet for Handel og Industri fastsætter efter indhentet Udtalelse fra den eller de nærmest interesserede, til Afgivelse af saadanne Erklæringer af Ministeriet godkendte Foreninger, og saa vidt muligt under Hensyntagen til den sædvanemæssige Opfattelse, hvilke Virksomheder der skal anses at være henholdsvis Industrinæring og Haandværksnæring, og indenfor denne sidste, hvilke Virksomheder der skal anses at udgøre særlige Haandværksfag.

Næringsbrev paa Industrinæring berettiger — med de af Lovgivningen i øvrigt flydende Undtagelser og Indskrænkninger — til Udøvelse af Industrinæring af enhver Art og desuden til Udøvelse af ethvert Haandværksfag i det Omfang, som maatte være nødvendigt til Fuldførelse af et færdigt industrielt Arbejde.

Næringsbrev paa Haandværksnæring berettiger — med de af Lovgivningen i øvrigt flydende Undtagelser og Indskrænkninger — til Udøvelse af det eller de i Næringsbrevet

angivne Haandværksfag og desuden til Udøvelse af ethvert 28 April. andet Haandværksfag eller af Industrinæring i det Omfang, Nr. 138. som maatte være nødvendigt til Fuldførelse af et færdigt Haandværksarbejde indenfor det eller de af Næringsbrevet omfattede Fag.

§ 21. — *Industridrivendes og Haandværkeres Næringsomraade.* — Næringsbrev paa Industri- eller Haandværksnæring berettiger — med de af Lovgivningen i øvrigt flydende Undtagelser og Indskrænkninger — til Etablering af Værksteder eller andre faste Forretningssteder i vedkommende Kommune samt til Udøvelse af Faget i og fra denne Kommune.

§ 22. — *»Mester«-Navnet.* — Ministeriet for Handel og Industri kan efter Samraad med Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk foreskrive, at Betegnelsen »Mester« i Forbindelse med Angivelse af en Haandværksvirksomhed alene tilkommer Personer, der — foruden at have erhvervet Næringsbrev paa den paagældende Næring — har bestaaet en i Henhold til Loven om Lærlingeforholdet anordnet Læreprøve i vedkommende Fag eller ved en af Ministeriet godkendt Prøve eller paa anden som fyldestgørende anerkendt Maade har godtgjort at besidde Færdighed i Faget.

Ved Valg af Repræsentanter for Haandværket til Varetagelse af særlige Hverv, saasom til Medlemmer af Kommissioner og Nævn, Voldgiftsmænd, Syns- og Skønsmænd, Tilsynsførende ved tekniske Skoler og Fagskoler, til Bedømmelse af Svendeproeve eller lign., udpeges fortrinsvis Haandværkere, der opfylder Betingelserne for at føre »Mester«-Navnet.

Personer, der i Henhold til denne Paragrafs 1ste Stk. har Ret til »Mester«-Betegnelsen, kan ved Henvendelse til den Myndighed, som har udfærdiget deres Næringsbrev, faa dette paategnet herom. Denne Bestemmelse gælder dog kun for dem, der erhverver Næringsbrev efter Lovens Ikrafttræden.

### Industridrivendes og Haandværkeres Afsætningsret.

§ 23. — *Egne Produkter m. v.* — Næringsbrev paa Industri- eller Haandværksnæring berettiger — med de af Lovgivningen i øvrigt flydende Undtagelser og Indskrænkninger

28 April. — til Afsætning fra Værksteder, Butikker eller andre faste Nr. 138. Forretningssteder i vedkommende Kommune af egne Produkter samt saadanne Genstande, som ved den Behandling, de har været underkastet i vedkommendes Næringsbrug, er undergaaet en væsentlig Forandring.

§ 24. — *Fagfællers Produkter m. v.* — Næringsbrev paa Industri- eller Haandværksnæring berettiger — med de af Lovgivningen i øvrigt flydende Undtagelser og Indskrænkninger — endvidere den, der udøver Faget, til fra Værksteder, Butikker eller andre faste Forretningssteder i vedkommende Kommune at sælge saadanne af andre fremstillede eller industrielt (haandværksmæssigt) bearbejdede Produkter, som henhører til det paagældende Fag eller udgør Dele af eller Tilbehør til Fagets Frembringelser, Maskiner, Redskaber og Materialer, der benyttes i Faget, samt som forholdsmæssigt Tilbehør til Produkter, som de i øvrigt er berettigede til at afsætte, Genstande, der udgør sædvanemæssig Emballage for de paagældende Produkter.

#### **Industriel og haandværksmæssig Virksomhed uden fremmed Medhjælp.**

§ 25. Personer, der ikke i vedkommende Næringsvirksomhed benytter anden Medhjælp end Ægtefælle og hjemmeverende Børn eller Børnebørn, er — medmindre Undtagelse herfra er gjort — berettigede til uden Erhvervelse af Næringsbrev at udøve industriel eller haandværksmæssig Virksomhed. I Sygdomstilfælde og lign. kan i København Magistraten, udenfor København Politimesteren, tillade, at anden navngiven Person benyttes som Medhjælp.

Saadanne Personer er berettigede til fra Bolig, Værksted, Butik eller andet fast Forretningssted at sælge egne Produkter og Genstande, der ved den Behandling, de har været underkastet i vedkommendes Næringsbrug, er undergaaet en væsentlig Forandring. Saafremt Butik eller lignende fast Udsalgssted benyttes, finder Bestemmelserne i § 17, 2det Stk., tilsvarende Anvendelse.

Personer, der i Henhold til Bestemmelserne i denne Para-

graf driver Virksomhed uden at have Næringsadkomst, maa 28 April.  
ikke arbejde i Fællesskab. Nr. 138.

### Handelsnæring.

§ 26. — *Handlendes Næringsomraade og Afsætningsret.*  
— Næringsbrev paa Handel berettiger — med de af Lovgivningen i øvrigt flydende Undtagelser og Indskrænkninger — til Afsætning af Varer af enhver Art fra Butik eller andet fast Forretningssted, dog at en Handlende ikke er berettiget til at have mere end eet fast Udsalgssted i vedkommende Kommune.

Handlende er ikke berettiget til at afsætte Varer fra Automater, medmindre disse er opstillet i umiddelbar Forbindelse med de paagældende Handlendes Udsalgssteder, dog at Handlende — uanset Bestemmelserne i 1ste Stk. — kan opstille Automater til Varesalg paa Jernbanestationer og Skibsekspeditioner, i Jernbanetog og Passagerskibe, Hoteller og Restaurationer samt Foreningslokaler og lign.

Til saadan Handelsnæring, som omfatter Import eller Eksport, udkræves, uanset Varens Art, Næringsbrev paa Handel.

§ 27. — *Frihandel.* — I København og de øvrige Købstæder, Frederiksberg, Gentofte og Marstal Kommune samt Augustenborg, Christiansfeld, Højer, Løgumkloster og Nordborg kan Kommunalbestyrelsen, udenfor de nævnte Steder Amtsraadet efter Forhandling med den eller de nærmest interesserede stedlige Foreninger, udfærdige en Vedtægt, hvorefter visse Næringsmidler, der hidrører fra dansk Jordbrug, Husdyrhold, Fiskeri eller Jagt, Brød, Husflidsprodukter, Pottemager-, Rebslager- og Træskomagerarbejde samt Blomster, Brænde og Tørv (alt af dansk Oprindelse) uden Erhvervelse af Næringsbrev kan sælges fra Butik eller andet fast Forretningssted af Personer, som ikke i vedkommende Næringsvirksomhed benytter anden Medhjælp end Ægtefælle og hjemmевærende Børn eller Børnebørn. I Sygdomstilfælde og lign. kan i København Magistraten, udenfor København Politimesteren, tillade, at anden navngiven Per-

28 April. son benyttes som Medhjælp. Om Paabegyndelse af saadan Nr. 138. Virksomhed skal Anmeldelse gøres til de i § 2 nævnte Myndigheder. Bestemmelserne i § 17, 2det Stk., finder tilsvarende Anvendelse paa de heromhandlede Udsalgssteder.

Ved Vedtægten, der stadfæstes af Ministeriet for Handel og Industri, kan det yderligere bestemmes, at tilsvarende Regler skal gælde med Hensyn til Salg af Traad, Sæbe, Legetøj, Skrivematerialer, Frimærker, Tændstikker og lign. for en saadan mindre Forretning naturlige Varer.

### Optagelse af Bestillinger.

§ 28. — *Fra Forretningslokale.* — Handlende, Industri-drivende og Haandværkere, der er næringsberettigede her i Landet, kan fra deres Forretningssted gennem skriftlige eller telefoniske Henvendelser, Avertissementer og lign. for egen eller fremmed Regning, jfr. dog herved §§ 31, 34 og 35, søge Bestillinger paa saadanne Varer, som omfattes af deres Afsætningsret. Dette gælder, selv om vedkommende Kunde bor udenfor den eller de Kommuner, i hvilke de ordresøgende har erhvervet Næringsbrev.

§ 29. — *Personlige Henvendelser.* — Personlig Henvendelse for ved eller uden Forevisning af Prøver at opnaa Bestillinger maa — bortset fra trykte Skrifter, fra Varer, der med Hjemmel i §§ 40 og 41 kan omføres til Salg, og fra Henvendelser, der sker efter vedkommende Kundes Anmodning — kun ske til Handlende og til saadanne andre Næringsdrivende, i hvis Forretning der er Anvendelse for de paa-gældende Varer, men overfor disse Næringsdrivende, hvad enten de bor i eller udenfor den eller de Kommuner, i hvilke den ordresøgende har erhvervet Næringsbrev. Med Næringsdrivende sidestilles i denne Henseende de i § 10 omhandlede Andelsforeninger samt Stats- og kommunale Institutioner. Optagelse af Bestillinger ved personlig Henvendelse maa ikke forbindes med Præmieuddeling eller lignende.

Ved personlig Henvendelse til Jordbrugere og Fiskere kan Bestillinger optages paa Genstande og Varer, for hvilke de paa-gældende har Anvendelse i deres Bedrift.



Efter indhentet Erklæring fra den eller de nærmest interesserede, til Afgivelse af saadanne Erklæringer godkendte Foreninger kan Ministeriet for Handel og Industri i nærmere fastsat Omfang tillade Næringsdrivende, personlig eller gennem Repræsentanter, ved personlig Henvendelse at søge Bestilling optaget paa industrielle Frembringelser til Anvendelse i Forretninger eller Hjem, naar de paagældende Frembringelsers Virkninger og Ydeevne bedst kan belyses ved direkte Demonstration.

§ 30. — *Fuldmagt*. — Her i Landet næringsberettigede Handlende, Industridrivende og Haandværkere, der ved personlig Henvendelse søger Bestillinger, skal i Original- eller Duplikateksemplar medføre og paa Begæring forevise det Næringsbrev, i Kraft af hvilket Virksomheden drives.

Repræsentanter for saadanne Næringsdrivende skal medføre og paa Begæring forevise en paa vedkommendes Navn lydende, af Firmaet udstedt Fuldmagt.

#### Handelsrejsende for udenlandske Firmaer.

§ 31. — *Adgangsbeviser*. — Personer, der ved personlig Henvendelse ønsker at optage eller medvirke til Optagelse af Bestillinger for udenlandsk Regning, maa alene drive Virksomhed i København, Købstæderne og saadanne Stationsbyer og Handelspladser paa Landet, der har en efter Ministeren for Handel og Industris Skøn købstadmæssig Karakter og mindst 2 000 Indbyggere. Det paahviler de paagældende Handelsrejsende — bortset fra de i denne Lovs § 35 indeholdte særlige Bestemmelser — at indgive Anmeldelse til Toldvæsenet og hos dette at erhverve et Adgangsbevis som Anerkendelse af Anmeldelsen og som Adkomst til at drive Virksomheden.

Forinden Adgangsbevisets Udfærdigelse maa Virksomheden ikke paabegyndes.

§ 32. — *Øvrighedsattest og Fuldmagt*. — Ved Løsning af Adgangsbevis skal den paagældende ved Forevisning af Øvrighedsattest eller paa anden af Ministeriet for Handel og Industri godkendt Maade godtgøre, at det af ham repræsen-

28 April. terede udenlandske Firma i sit Hjemland er berettiget til at Nr. 138. forhandle vedkommende Varer.

Repræsentanter for udenlandske Næringsdrivende skal endvidere forevise en paa deres Navn lydende, af vedkommende Firma udstedt Fuldmagt.

§ 33. — *Betaling for Adgangsbevis og dets Gyldighed.* — Adgangsbeviser udfærdiges med Gyldighed for 45 Dage eller for eet Aar. For Udfærdigelsen erlægges en Statskassen tilfaldende Afgift, der andrager henholdsvis 100 Kr. og 300 Kr., dersom Beviset kun omfatter eet udenlandsk Firma; saafremt den paagældende repræsenterer flere udenlandske Firmaer, erlægges yderligere henholdsvis 50 Kr. og 150 Kr. for hvert af de følgende Firmaer.

Adgangsbeviser kan indenfor deres Gyldighedstid mod en Statskassen tilfaldende Afgift paa 20 Kr. ved Paategning af Toldvæsenet tillades overført til en anden Repræsentant for vedkommende Firma.

§ 34. — *Adgangsbevisets Indhold.* — Adgangsbevis berettiger den, paa hvis Navn det lyder, til for det eller de paa Beviset angivne udenlandske Firmaer at optage Bestillinger hos Handlende og hos saadanne andre Næringsdrivende, i hvis Forretning der er Anvendelse for vedkommende Varer, jfr. herved § 31, 1ste Pkt. Med Næringsdrivende sidestilles i denne Henseende Andelsforeninger, selv om de ikke driver egentlig Næring, samt Stats- og kommunale Institutioner.

Under Virksomheden skal Adgangsbeviset og den i § 32 nævnte Fuldmagt medføres og paa Begæring forevises.

§ 35. — *Herboende Næringsdrivende som Repræsentanter for udenlandske Firmaer.* — Fritagne for at erhverve Adgangsbevis er Personer, som i det sidst forløbne Aar har drevet og stadig driver Næring her i Landet i Henhold til en Næringsadkomst, der berettiger til Salg af vedkommende Varer, og derhos ikke er i Restance med Hensyn til Betaling af forfalden personlig Skat til Stat og Kommune.

De paagældende Repræsentanter er pligtige at medføre og paa Begæring forevise en paa deres Navn lydende, af vedkommende udenlandske Firma udstedt Fuldmagt, og er i

øvrigt — ligesom andre Repræsentanter for udenlandske 28 April.  
Firmaer — kun berettigede til at optage Bestillinger for uden- Nr. 138.  
andsk Regning hos Handlende og hos saadanne andre Næringsdrivende, i hvis Forretning der er Anvendelse for de paagældende Varer, jfr. herved § 31, 1ste Punktum. Med Næringsdrivende sidestilles i denne Henseende Andelsforeninger, selv om de ikke driver egentlig Næring, samt Stats- og kommunale Institutioner.

Næringsdrivende, der i Henhold til denne Paragrafs 1ste Stk. er fritagne for Erhvervelse af Adgangsbevis, kan — ligeledes uden Erhvervelse af Adgangsbevis for de paagældende — som Medhjælpere ved Optagelse af Bestillinger for udenlandsk Regning benytte saadanne i fast Tjenesteforhold til dem staaende Personer, der selv har en Næringsadkomst, som berettiger til Salg af vedkommende Varer, eller opfylder Betingelserne for at faa saadan Næringsadkomst. Disse Personer skal — foruden den af vedkommende fremmede Firma udstedte Fuldmagt i Original eller notarialiter bekræftet Genpart — medføre og paa Begæring forevise en paa deres Navn lydende, af deres Principal udstedt Fuldmagt.

### Omførsel af Varer.

§ 36. — *Anmeldelse og Vandrebrev.* — Personer, der ønsker at omføre Varer til Forhandling, jfr. § 40, maa — bortset fra de i §§ 40—42 indeholdte særlige Bestemmelser og fra her i Landet Næringsberettigedes Omførsel af Varer efter vedkommende Kundes Anmodning — herom indgive Anmeldelse, forsaavidt den paagældende har Hjemsted i København, til Magistraten, ellers til Politimesteren i den Politikreds, i hvilken den paagældende har Hjemsted, og forinden Virksomhedens Paabegyndelse erhverve et Vandrebrev som Bevis for Anmeldelsen og som Adkomst til at drive Virksomheden i vedkommende Amt.

Vandrebrev kan kun erhverves i og giver kun Adgang til Udøvelsen af Virksomheden i det Amt, i hvilket den paagældende har sit Hjemsted.

28 April. § 37. — *Betingelser for Udfærdigelse af Vandrebrev.* —  
Nr. 138. Vandrebrev udfærdiges under de i § 3, Nr. 1—3 og 5, jfr. §§ 5 og 6, for Udfærdigelse af Næringsbrev angivne Betingelser. Ved Udstedelsen erlægges en vedkommende Politikasse (i København Kommunens Kasse) tilfaldende Afgift paa 10 Kr.

Udfærdigelsen af Vandrebrev kan med Angivelse af Begrundelse nægtes, saafremt foreliggende Omstændigheder, derunder den paagældendes Vandel og Helbredstilstand, giver Aarsag til at befrygte, at dets Meddelelse vilde give Anledning til Misbrug eller andet uheldigt Forhold.

Saadan Nægtelse kan indankes for Domstolene. Sagen behandles i den borgerlige Retsplejes Former og vil være at anlægge inden 4 Uger ved Underretten paa det Sted, hvor den Myndighed, der har nægtet at udfærdige Vandrebrevet, har sit Embedskontor.

§ 38. — *Bortfald af Vandrebrev.* — Retten til at drive Næring i Henhold til et Vandrebrev bortfalder under de i §§ 14 og 15 for Næringsbrevs Bortfald angivne Betingelser, samt forsaavidt den paagældende ophører at have sit Hjemsted i det Amt, for hvilket Vandrebrevet gælder, ligesom Vandrebrevet i øvrigt i Tilfælde af Misbrug eller andet uheldigt Forhold ved Dom i en i dette Øjemed rejst Politisag kan sættes ud af Kraft. Saadan Dom udelukker den paagældende fra i et i Dommen nærmere fastsat Tidsrum at drive Næring i Henhold til Vandrebrev.

Om Tilbagelevering og Opsigelse af Vandrebrev gælder tilsvarende Bestemmelser som de i § 16 for Næringsbrevs Vedkommende indeholdte Forskrifter.

§ 39. — *Medhjælp m. v.* — Vandrebrev udfærdiges kun til Personer og giver ikke Adgang til Benyttelse af anden Medhjælp end vedkommendes Ægtefælle og hjemmeværende Børn og Børnebørn over skolepligtig Alder. I Sygdomstilfælde og lign. kan i København Magistraten, udenfor København Politimesteren, dog tillade, at en anden navngiven Person, der opfylder de i § 37 for Erhvervelse af Vandrebrev angivne Betingelser, benyttes som Medhjælp.

Personer, der driver Næring i Henhold til Vandrebrev, 28 April.  
skal medføre og paa Begæring forevise dette. Nr. 138.

Sker Afsætning af Varer ved Omførsel fra Vogn, Skib, Telt eller lign. bevægeligt Udsalgssted, skal dette paa tydelig Maade være forsynet med en Angivelse af vedkommendes Efternavn med mindst eet Fornavn eller Forbogsstav samt af vedkommendes Bopæl.

§ 40. — *Varer, der maa omføres til Salg i Henhold til Vandrebrev.* — Ved Omførsel kan — med de af Lovgivningen, Sundheds- og Politivedtægter m. v. i øvrigt flydende Undtagelser og Indskrænkninger — her i Landet bosatte Personer, udover de af § 41 omfattede Varer, i Henhold til Vandrebrev forhandle Næringsmidler, der hidrører fra dansk Jordbrug, Husdyrhold, Fiskeri eller Jagt, Brød, Husflidsprodukter, samt Blomster, Sand, Brænde og Tørv, alt af dansk Oprindelse.

Ved Husflidsproduktion forstaas i denne Lov saadan Produktion, der ikke fordrer haandværksmæssig eller industriel Uddannelse, og som drives uden Benyttelse af hertil antagen Medhjælp og sædvanlig som Bierhverv.

Ved den i § 27 nævnte Vedtægt kan det bestemmes, at visse af de fornævnte Produkter skal kunne omføres til Salg uden Erhvervelse af Vandrebrev, ligesom det ved Vedtægten under Hensyn til vedkommende Steds Behov kan tillades, at visse andre Varer — fortrinsvis daglige Husholdningsfor nødenheder af dansk Oprindelse og udenlandsk Frugt — maa omføres til Salg af Personer, der har løst Vandrebrev.

§ 41. — *Varer, der maa omføres til Salg uden Vandrebrev.* — Vandrebrev kræves ikke til Omførsel af Naturalprodukter af dansk Jordbrug, Husdyrhold og Fiskeri.

Vandrebrev kræves ej heller til Salg paa Gader og Pladser af Aviser, Ugeblade og Tidsskrifter.

§ 42. — *Omførselstilladelse m. v.* — Ministeriet for Handel og Industri kan tillade, at Perler, Ædelstene, Kunstværker og lign. Genstande kan omføres til Salg til Handlende og til saadanne andre Næringsdrivende, i hvis Forretning de paa gældende Genstande føres eller benyttes.

28 April. Efter indhentet Erklæring fra de nærmest interesserede Nr. 138. Myndigheder kan Ministeriet endvidere for et begrænset Tidsrum meddele Personer eller Selskaber Tilladelse til at omføre til Salg andre Genstande end de i §§ 40 og 41 nævnte, i Særdeleshed trykte Skrifter og lign.

§ 43. — *Præmier.* — Salg af Varer ved Omførsel maa ikke forbindes med Præmieuddeling eller lign.

§ 44. — *Stadepenge, Politi- og Sundhedsforskrifter.* — Ved den i § 27 nævnte Vedtægt kan det bestemmes, at der skal svares en Afgift for Benyttelse af faste Stadepladser, ligesom der i øvrigt ved Politi- og Sundhedsvedtægter kan gives nærmere Ordensforskrifter med Hensyn til Omførsel af Varer til Salg.

#### Opkøb ved Omvandring og Tilbud af Arbejdsydelser.

§ 45. Personer, der ved Omvandring ønsker at drive erhvervsmæssigt Opkøb af Varer, skal hertil erhverve Vandrebrev, medmindre saadant efter §§ 40 og 41 er uforment til Salg ved Omførsel af de paagældende Varer, og er i det hele undergivet Forskrifterne i §§ 36—39 og 44.

Tilbud af Arbejdsydelser ved Omvandring er undergivet de til enhver Tid i saa Henseende i Politi- og Sundhedsvedtægter indeholdte Forskrifter, ved hvilke saadan Virksomhed, f. Eks. Skærslibervirksomhed, kan betinges af Politi-tilladelse.

#### Købestævner og Udstillinger.

§ 46. Med Hensyn til Udøvelse af Næringsdrift paa Købestævner og Udstillinger kan Ministeriet for Handel og Industri efter indhentet Erklæring fra de stedlige Myndigheder og fra den eller de nærmest interesserede, til Afgivelse af saadanne Erklæringer af Ministeriet godkendte Foreninger gøre Undtagelse fra Bestemmelserne i denne Lov og i øvrigt fastsætte nærmere Regler for, i hvilket Omfang Salg maa finde Sted.

#### Markedshandel.

§ 47. — *Tilladelse og Markedsfortegnelse.* — Til Afholdelse af Marked udkræves Tilladelse fra Landbrugsmini-

steriet, der, forinden Tilladelse meddeles, giver de stedlige 28 April. Myndigheder og den eller de nærmest interesserede Land- Nr. 138. brugsorganisationer Lejlighed til at erklære sig om Spørgsmaalet.

Ved hvert Aars Begyndelse lader Ministeriet offentliggøre en Fortegnelse over de for det paagældende Aar tilladte Markeder med Angivelse af Tid og Sted for deres Afholdelse.

§ 48. — *Varer, der maa sælges paa Markeder. Statede penge m. v.* — Paa Markeder kan — med de af Lovgivningen i øvrigt flydende Undtagelser og Indskrænkninger — her i Landet bosatte Personer uden Nærings- eller Vandrebrev forhandle Heste, Kvæg, Faar, Geder og Svin, Fjerkræ, Kaniner og danske Husfidsprodukter samt andre Produkter, der i Henhold til Bestemmelserne i §§ 40 og 41 kan omføres til Salg.

Ved den i § 27 nævnte Vedtægt kan det bestemmes, at Næringsdrivende, der er bosat i den paagældende Kommune, kan tage Stade paa Markedet og dær udøve den dem i øvrigt tilkommende Næringsret. Ved Vedtægten kan der ligeledes gives Forskrifter med Hensyn til Opkøb med Videresalg for Øje.

De i § 44 indeholdte Bestemmelser om Statede penge m. v. finder tilsvarende Anvendelse paa Markedshandel.

### Torvehandel.

§ 49. — *Torvetider.* — Tid og Sted for Afholdelse af Torvehandel fastsættes af Kommunalbestyrelsen efter Samraad med Politimesteren (Politidirektøren).

§ 50. — *Varer, der maa sælges paa Torve. Statede penge m. v.* — Ved Torvehandel kan — med de af Lovgivningen i øvrigt flydende Undtagelser og Indskrænkninger — her i Landet bosatte Personer uden Nærings- eller Vandrebrev søge Afsætning for Fjerkræ, Grise, Kaniner og danske Husfidsprodukter samt andre Produkter, der i Henhold til Bestemmelserne i §§ 40 og 41 kan omføres til Salg.

28 April. Bestemmelserne i § 44 om Stadepege m. v. og i § 48, Nr. 138. 2det Stk., om Adgang for Stedets Næringsdrivende til at deltage i Markedshandel og om Opkøb med Videresalg for Øje finder tilsvarende Anvendelse paa Torvehandel.

### Frivillige Løsøreauktioner.

§ 51. Næringsdrivende, der i Henhold til dertil erhvervet Næringsbrev i det sidst forløbne Aar har drevet og stadig driver Handels-, Industri- eller Haandværksnæring med Benyttelse af fast Forretningslokale, kan med den af § 52 flydende Begrænsning ved frivillig Auktion i den eller de Kommuner, i hvilke de har faste Forretningslokaler, søge Afsætning for de dem tilhørende Varer, som de i øvrigt er berettigede til at forhandle.

Udenfor denne Lovs Bestemmelser falder — foruden Auktioner over fast Ejendom, Tvangsauktioner og andre i Henhold til særlig Lov stedfindende Auktioner — Realisation ved Auktion af Døds-, Konkurs- og Likvidationsboers Varebeholdninger, Auktionssalg i velgørende Øjemed, første Bortsalg af her i Landet strandede Varer, forsaavidt Salget sker ved Auktion, samt andet Salg ved Auktion af Genstande, der ikke af den paagældende er erhvervet i Salgsøjemed eller i samme Øjemed er fremstillet ved industriel eller haandværksmæssig Virksomhed.

§ 52. — *Varer, fremstillede eller erhvervede med Auktionssalg for Øje.* — Bortsalg ved Auktion af industrielle eller haandværksmæssige Produkter, der af den paagældende er købt eller fremstillet med Auktionssalg for Øje, kan ikke ske, medmindre Ministeriet for Handel og Industri efter indhentet Erklæring fra de stedlige Myndigheder og fra den eller de nærmest interesserede, til Afgivelse af saadanne Erklæringer af Ministeriet godkendte Foreninger meddeler Tilladelse hertil.

Det paahviler Fogeden eller, hvor Auktionen afholdes af en særlig beskikket Auktionator, denne at paase, at den, for hvis Regning Auktion begæres afholdt, opfylder Betingelserne for at lade de paagældende Varer sælge ved Auktion.



**Auktionsholdernæring.**28 April.  
Nr. 138.

§ 53. Ved Auktionsholdernæring forstaaes i denne Lov Modtagelse af Varer til Bortsalg ved Auktion i dertil bestemte Lokaler og i Forbindelse hermed Forberedelse af Auktionens Afholdelse.

Incasso og anden Bistandsydelse end den i denne Paragraphs 1ste Stk. nævnte er ikke forbeholdt Auktionsholdere og falder udenfor Bestemmelserne i denne Lov.

§ 54. — *Forening af Auktionsholdervirksomhed og anden Næring.* — Auktionsholdere kan ikke drive Industri, Haandværk eller Handel i den Kommune, i hvilken de har Næringsbrev som Auktionsholder, medmindre Ministeriet for Handel og Industri i Tilfælde, hvor det er nødvendigt for at fortsætte en bestaaende Auktionsholdervirksomhed, hvis Fortsættelse af særlige Grunde skønnes ønskelig, meddeler Tilladelse hertil. Auktionsholderes Forretningslokaler kan kun med Ministerens Tilladelse benyttes til anden Næringsdrift.

§ 55. — *Regler for Auktionsholdervirksomhed.* — Ministeriet for Handel og Industri kan efter indhentet Erklæring fra den eller de nærmest interesserede, til Afgivelse af saadanne Erklæringer af Ministeriet godkendte Foreninger og efter Forhandling med Justitsministeriet fastsætte nærmere Regler for Udøvelse af Auktionsholdernæring, derunder i Særdeleshed med Hensyn til Bogføring, Auktionskatalog og Auktionsbekendtgørelser.

Auktionsholdere skal iagttage, at de Personer eller Selskaber, for hvis Regning de besørger Auktion afholdt, i Henhold til Bestemmelserne i §§ 51 og 52 er berettigede til at søge de paagældende Genstande afsat ved Auktion.

§ 56. — *Bekendtgørelse af Auktionsholderes Navn m. v.* — Bestemmelserne i §§ 17 og 18 om Ophængning af Næringsbrev i Forretningslokalet og om Bekendtgørelse af Forretningens Art og Indehaverens Navn ved Indgangen til Lokalet finder tilsvarende Anvendelse paa Auktionsholdere.

28 April.  
Nr. 138.

### Handelsagentur.

§ 57. Ved Handelsagent forstaas i denne Lov den, som for en anden har paataget sig det Hverv at virke for Afsætning af Varer ved at optage Bestillinger til den paa-gældende eller ved at sælge Varer i dennes Navn, og som ikke er ansat i Agenturgiverens Tjeneste, men udøver Virksomheden som selvstændig Forretningsdrivende med eget Kontor eller andet eget Lokale, hvortil Meddelelser angaaende Forretningen kan sendes.

Virksomhed som Handelsagent anses som selvstændig Handelsnæring og er undergivet de for denne gældende Regler, jfr. herved § 93.

### Vekselerernæring.

§ 58. Ved Vekselerernæring forstaas i denne Lov Foretagelse for Andenmands Regning af Køb eller Salg af Værdipapirer, Arbitrageforretninger og Veksling af Penge.

Ministeriet for Handel og Industri kan efter indhentet Erklæring fra den eller de nærmest interesserede, til Afgivelse af saadanne Erklæringer af Ministeriet godkendte Foreninger fastsætte nærmere Regler for Udøvelse af Vekselerernæring, derunder i Særdeleshed med Hensyn til Bogføring og Adgang til at benytte Agenter.

§ 59. — *Bankers Køb og Salg af Værdipapirer m. v.* — Danske Banker kan uden Næringsbrev drive Vekselerervirksomhed i det Omfang, Bankloven og den øvrige Lovgivning tillader dette.

§ 60. — *Bekendtgørelse af Vekselereres Navn m. v.* — Bestemmelserne i §§ 17 og 18 om Ophængning af Næringsbrev i Forretningslokalet og om Bekendtgørelse af Forretningens Art og Indehaverens Navn ved Indgangen til Lokalet finder tilsvarende Anvendelse paa Vekselerere.

### Speditionsnæring.

§ 61. Ved Speditionsnæring forstaas i denne Lov Besørgelse af Forsendelse af Varer eller Gods i eget Navn for

andres Regning og i Forbindelse hermed eventuelt Told-28 April. klarering og Kørsel med vedkommende Varer eller Gods. Nr. 138.

§ 62. Toldklarering falder udenfor Bestemmelserne i denne Lov og er ligesom Kørsel med Varer eller Gods, jfr. § 64, ikke forbeholdt Speditører.

§ 63. Bestemmelserne i §§ 17 og 18 om Ophængning af Næringsbrev i Forretningslokalet og om Bekendtgørelse af Forretningens Art og Indehaverens Navn ved Indgangen til Lokalet finder tilsvarende Anvendelse paa Speditører.

### Vognmandsnæring.

§ 64. Ved Vognmandsnæring forstaas i denne Lov Befordring af Personer, Varer eller Gods ved Hjælp af Vogne eller lignende Befordringsmidler, der bevæges ved mekanisk Drivkraft eller Trækdyr. Jernbane- eller Sporvejsbefordring, der drives af det Offentlige eller i Henhold til offentlig Koncession, samt Luft- eller Søtransport omfattes dog ikke af Bestemmelserne i denne Lov.

Udenfor København, Købstæderne, Frederiksberg, Gentofte og Marstal Kommune samt Augustenborg, Christiansfeld, Højer, Løgumkloster og Nordborg kan Vognmandsnæring drives uden Erhvervelse af Næringsbrev som Vognmand, medmindre andet bestemmes ved en af vedkommende Amtsraad udfærdiget Vedtægt, der skal stadfæstes af Ministeriet for Handel og Industri.

## Afsnit II.

### Revisorer.

§ 65. — *Beskikkelse som statsautoriseret Revisor.* — Ministeriet for Handel og Industri meddeler paa Begæring Beskikkelse som statsautoriseret Revisor til Personer, der godtgør

- 1) at have dansk Indfødsret,
- 2) at have Bopæl her i Landet,
- 3) at være fyldt 25 Aar og ikke at være umyndiggjort eller under Lavværgemaal,

- 28 April. 4) ikke at være ude af Raadighed over deres Bo,  
Nr. 138. 5) at have ført en retskaffen Vandel og  
6) at have bestaaet den i § 66 omhandlede Prøve.

For Beskikkelsen svares en Afgift af 120 Kr. til Statskassen.

Personer, der har faaet Beskikkelse som statsautoriseret Revisor, har — foruden de i de følgende Paragraffer angivne Beføjelser — Eneret til Betegnelsen »Statsautoriseret Revisor«. Benyttelse i Reklameøjemed af Betegnelser, der er egnede til at hidføre Forveksling med statsautoriserede Revisorer, derunder navnlig Forbindelser af Ordet »Revisor« med »autoriseret« eller »statsautoriseret«, er forbudt.

§ 66. — *Revisorproven.* — Personer, der ønsker Beskikkelse som statsautoriseret Revisor, maa ved Aflæggelse af Prøve for en af Ministeriet for Handel og Industri nedsat Kommission godtgøre at være i Besiddelse af de til Hvervets Bestridelse fornødne Kundskaber. De nærmere Regler for Prøvens Afholdelse og Eksamensgebyrerne fastsættes ved en af Ministeriet udfærdiget Bekendtgørelse. Det kan ikke paalægges Eksaminanderne at dokumentere deres Færdighed ved Indsendelse af Opgaver, fremskaffede af dem selv.

For at kunne indstille sig til Prøven skal vedkommende medmindre Ministeriet efter indhentet Erklæring fra Kommissionen gør Undtagelse herfra, hvilket navnlig bør ske, naar den paagældende godtgør at have særlig Uddannelse i Bankvirksomhed, Forsikringsvirksomhed, kommunalt Regnskabsvæsen eller lign., i mindst 3 Aar paa en statsautoriseret Revisors Kontor have deltaget i Udførelsen af de dør almindeligt forefaldende Revisorarbejder.

Ministeriet for Handel og Industri kan indtil 1. Juni 1933 efter Indstilling fra Kommissionen fritage Personer, der ønsker Beskikkelse som statsautoriseret Revisor, for at aflægge Dele af den i denne Paragrafs Iste Stk. omhandlede Prøve, naar de i mindst 4 Aar som Hovederhverv har udført selvstændigt Revisorarbejde og i øvrigt opfylder de i § 65, Nr. 1—5, anførte Betingelser.

§ 67. — *Lofteerklæring.* — Statsautoriserede Revisorer 28 April. skal, forinden Beskikkelsen udleveres dem, underskrive en Nr. 138. højtidelig Forsikring om, at de med Flid og Troskab vil udføre de Hverv, der betros dem, og at de i det hele samvittighedsfuldt vil opfylde deres Pligter som statsautoriserede Revisorer.

§ 68. — *Kontor.* — Statsautoriserede Revisorer skal til Ministeriet for Handel og Industri anmelde, paa hvilket Sted de ønsker at have Kontor, og maa, medmindre Ministeriet gør Undtagelse herfra, kun have Kontor eet Sted.

§ 69. — *Offentlig Troværdighed.* — Statsautoriserede Revisorer kan med offentlig Troværdighed afgive Erklæring vedrørende forretningsmæssig Regnskabsførelse til Brug i rettlige Forhold; Modbevis er dog ikke udelukket.

§ 70. — *Benyttelse i Retssager.* — Til Oplysning om regnskabsmæssige Forhold i offentlige Retssager bør statsautoriserede Revisorer fortrinsvis benyttes, ligesom de bør have fortrinsvis Adgang til Anvendelse som handelskyndige Revisorer i Medfør af Bestemmelsen i § 79 i Lov om Konkurs m. m. af 25. Marts 1872 og til at blive autoriseret som regnskabskyndige Tillidsmænd i Henhold til Bestemmelsen i § 2 i Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs.

§ 71. — *Forening med anden Bestilling.* — Statsautoriserede Revisorer maa — samtidig med at de driver Virksomhed som saadanne — ikke beklæde noget Stats- eller kommunalt Embede eller anden fast lønnet offentlig Stilling. Ministeriet for Handel og Industri kan yderligere bestemme, at visse Erhvervsvirksomheder ikke maa forenes med Bestillingen som statsautoriseret Revisor.

§ 72. — *Pligter og Ansvar.* — Statsautoriserede Revisorer er pligtige at udføre de dem som saadanne betroede Hverv med Omhu og med den Hurtighed, som Hvervenes Beskaffenhed tillader, ligesom de ikke maa kræve højere Betaling, end der kan skønnes rimeligt.

Statsautoriserede Revisorer, som forser sig i deres Virksomhed som saadanne, er undergivet Strafansvar i Henhold til § 144 i Straffeloven af 10. Februar 1866 eller, forsaavidt

28 April. angaar Tiden efter Ikrafttrædelsen af Borgerlig Straffelov Nr. 138. af 15. April 1930, denne Lovs 16de Kap. Ministeriet for Handel og Industri kan fastsætte nærmere Regler med Hensyn til Udøvelsen af statsautoriserede Revisorers Virksomhed (derunder Benyttelsen af Fuldmægtige), deres Pligter og Ansvar.

§ 73. — *Bortfald af Beskikkelse.* — Beskikkelse som statsautoriseret Revisor bortfalder, saafremt vedkommende mister sin danske Indfødsret eller ophører at have Bopæl her i Landet. I sidstnævnte Tilfælde kan Beskikkelsen dog af Ministeriet for Handel og Industri paa ny sættes i Kraft, saafremt den paagældende atter faar Bopæl her.

Saafremt en statsautoriseret Revisor umyndiggøres eller sættes under Lavværgemaal, træder hans Beskikkelse ud af Kraft.

Kommer en statsautoriseret Revisor under Konkurs, træder hans Beskikkelse ud af Kraft, indtil Ministeriet for Handel og Industri maatte ophæve Suspensionen, hvilket — medmindre særlige Omstændigheder foreligger — først kan ske, naar den paagældende fremskaffer Erklæring fra samtlige de i Konkursboet anmeldte Kreditorer om, at de er fyldestgjort for deres Krav eller samtykker i Boets Udlevering.

Findes en statsautoriseret Revisor ved Dom skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, bortfalder hans Beskikkelse. Gør en statsautoriseret Revisor sig skyldig i det i § 253 i Straffeloven af 10. Februar 1866 omhandlede Forhold, sættes hans Beskikkelse — selv om Strafansvar i øvrigt i Medfør af samme Lovs § 254 maatte bortfalde — ud af Kraft for en bestemt angiven Tid eller for bestandig. Dette sker ved Dommen i den mod ham anlagte Straffesag eller — hvis saadan Sag ikke er anlagt — i en særlig i Henhold til Bestemmelse af Ministeriet for Handel og Industri i dette Øjemed rejst offentlig Sag.

Saafremt en statsautoriseret Revisor i øvrigt gør sig skyldig i Forhold, som er strafbare i Henhold til § 144 i Straffeloven af 10. Februar 1866 eller, forsaavidt angaar

Tiden efter Ikrafttrædelsen af Borgerlig Straffelov af 15. 28 April. April 1930, denne Lovs Kap. 16, og som gør det betænkeligt Nr. 138. vedblivende at lade ham drive Virksomhed som saadan, og den paagældende ikke selv indvilger i at deponere sin Beskikkelse i Ministeriet for Handel og Industri, kan Spørgsmaalet om at sætte Beskikkelsen ud af Kraft for en bestemt Tid eller for bestandig indbringes for Domstolene ved en i Henhold til Ministeriets Bestemmelse rejst offentlig Sag.

Dersom en Beskikkelse ved Dom er sat ud af Kraft, kan den, selv om Dommen paaankes, ikke benyttes, før Dommen er omstødt ved endelig Retsafgørelse.

### Translatører.

§ 74. — *Beskikkelse som statsautoriseret Translatør og Tolk.* — Ministeriet for Handel og Industri meddeler paa Begæring Beskikkelse som statsautoriseret Translatør og Tolk til Personer, der paa den i § 75 angivne Maade har godtgjort at være i Besiddelse af de til Hvervets Bestridelse fornødne Kundskaber og i øvrigt opfylder de i § 65, Nr. 1—5, angivne Betingelser. Hvor særlige Forhold maatte foreligge, kan Ministeriet gøre Undtagelse fra den i § 65, Nr. 1, opstillede Betingelse.

For Beskikkelsen svares en Afgift af 120 Kr. til Statskassen.

Betegnelsen »Translatør« er forbeholdt Personer, der har faaet Beskikkelse som statsautoriseret Translatør og Tolk, ligesom Bestemmelserne i § 65, 3die Stk., i øvrigt finder tilsvarende Anvendelse paa statsautoriserede Translatører og Tolk.

§ 75. — *Translatørprøven.* — Personer, der ønsker Beskikkelse som statsautoriseret Translatør og Tolk, maa — bortset fra de i denne Paragrafs sidste Stykke nævnte Tilfælde — ved Afleggelse af Prøve for en af Ministeriet for Handel og Industri nedsat Kommission godtgøre at være i Besiddelse af de til Hvervets Bestridelse fornødne Kundskaber. De nærmere Regler for Prøvens Afholdelse og Eksamensgebyrerne fastsættes ved en af Ministeriet udfærdiget Bekendtgørelse.

28 April. For at kunne indstille sig til Prøven skal vedkommende  
 Nr. 138. sædvanlig være indstillet af en statsautoriseret Translatør og Tolk i det paagældende Sprog eller af Personer med, efter Kommissionens Skøn, tilsvarende sproglige Kvalifikationer. Saadan Indstilling kan dog frafalde, hvor Forholdene maatte gøre dette naturligt.

Ministeriet kan, naar Prøve ønskes aflagt i andre Sprog end Engelsk, Fransk og Tysk, efter indhentet Erklæring fra Kommissionen lade Prøven afholde ved et særligt Udvalg eller, hvor Nedsættelse af et saadant ikke er mulig, og vedkommende paa anden fyldestgørende Maade godtgør sine Kundskaber i det paagældende Sprog, efter Omstændighederne frafalde Kravet om Aflæggelse af Prøve.

§ 76. — *Benyttelse i Retssager og Forening med anden Bestilling.* — Til Udførelse af Oversættelser bør i offentlige Retssager fortrinsvis benyttes statsautoriserede Translatører og Tolke.

Ministeriet for Handel og Industri kan bestemme, at visse Stillinger og Erhvervsvirksomheder ikke maa forenes med Bestillingen som statsautoriseret Translatør og Tolk.

§ 77. — *Løfteerklæring, Kontor, Troværdighed, Bortfald af Beskikkelse, Pligter og Ansvar.* — Bestemmelserne i §§ 67—69, 72 og 73 finder tilsvarende Anvendelse paa statsautoriserede Translatører og Tolke.

### Dispachører.

§ 78. — *Beskikkelse som statsautoriseret Dispachør.* — Ministeriet for Handel og Industri meddeler paa Begæring Beskikkelse som statsautoriseret Dispachør til Personer, der opfylder de i § 65, Nr. 1—5, angivne Betingelser og derhos har bestaaet den i § 79 omhandlede Prøve.

For Beskikkelsen svares en Afgift af 120 Kr. til Statskassen.

Betegnelsen »Dispachør« er forbeholdt Personer, der har faaet Beskikkelse som statsautoriseret Dispachør, ligesom Bestemmelserne i § 65, 3die Stk., i øvrigt finder tilsvarende Anvendelse paa statsautoriserede Dispachører.



§ 79. — *Dispachørprøven.* — Personer, der ønsker Beskikkelse som statsautoriseret Dispachør, maa ved Aflæggelse af Prøve for en af Ministeriet for Handel og Industri nedsat Kommission godtgøre at være i Besiddelse af de til Hvervets Bestridelse fornødne Kundskaber. De nærmere Regler for Prøvens Afholdelse og Eksamensgebyrerne fastsættes ved en af Ministeriet udfærdiget Bekendtgørelse.

For at kunne indstille sig til Prøven skal vedkommende, medmindre Ministeriet efter indhentet Erklæring fra Kommissionen gør Undtagelse herfra, have bestaaet fuldstændig juridisk Eksamen og i mindst 3 Aar have deltaget i en Forretningsvirksomhed, der kan antages at have givet ham Kendskab til de under Dispachørhvervet henhørende Forretninger.

§ 80. — *Lofteerklæring, Kontor, Troværdighed, Benyttelse i Retssager, Forening med anden Bestilling, Bortfald af Beskikkelse, Pligter og Ansvar.* — Bestemmelserne i §§ 67—69 og 71—73 finder tilsvarende Anvendelse paa statsautoriserede Dispachører. Sølovens Regler om Havariberegning ved Dispachører berøres ikke af denne Lov.

### Mæglere.

§ 81. — *Beskikkelse som statsautoriseret Mægler.* — Efter indhentet Indstilling fra den stedlige Handelsstandsforenings Bestyrelse kan Ministeriet for Handel og Industri paa Begæring meddele Beskikkelse som statsautoriseret Skibsmægler og Varemægler samt — udenfor København — som Vekselmægler til Personer, der opfylder de i § 65, Nr. 1—5, angivne Betingelser og derhos har bestaaet den i § 82 omhandlede Prøve. Efter indhentet Erklæring fra de fornævnte Foreninger kan Ministeriet, naar Antallet af Mæglere paa vedkommende Sted synes fuldt ud tilstrækkeligt, begrænse Autorisationen af nye Mæglere.

For Beskikkelsen svares en Afgift af 120 Kr. til Statskassen.

Betegnelsen »Mægler« er med de af Lovgivningen iøvrigt flydende Undtagelser forbeholdt Personer, der har faaet Be-

28 April. skikkelse som statsautoriseret Mægler, jfr. dog § 85, ligesom Nr. 138. Bestemmelserne i § 65, 3die Stk., i øvrigt finder tilsvarende Anvendelse paa statsautoriserede Mæglere.

§ 82. — *Mæglerprøven.* — Personer, der ønsker Beskikkelse som statsautoriseret Mægler, maa ved Aflæggelse af en Prøve for en af Ministeriet for Handel og Industri nedsat Kommission godtgøre at være i Besiddelse af de til Hvervets Bestridelse fornødne Kundskaber. De nærmere Regler for Prøvens Afholdelse og Eksamensgebyrerne fastsættes ved en af Ministeriet for Handel og Industri udfærdiget Bekendtgørelse.

For at kunne indstille sig til Prøven skal vedkommende, medmindre Ministeriet efter indhentet Erklæring fra Kommissionen gør Undtagelse herfra, i mindst 3 Aar have deltaget i en Forretningsvirksomhed, der kan antages at have givet ham Kendskab til de under Mæglerhvervet henhørende Forretninger.

§ 83. — *Skibsklarering.* — Statsautoriserede Skibsmæglere hæfter overfor Toldvæsenet for Erlæggelsen af de Afgifter af Skib og Ladning, som paahviler de af dem klarerede Skibe.

I det Omfang, statsautoriserede Skibsmæglere er beskikkede, er de eneberettigede til at besørge Ind- og Udklarering af Skibe, dog at det staar Skibets Rederi frit for at besørge Klareringen eller lade den besørge ved behørigt befuldmægtigede Personer, der staar i fast Tjenesteforhold til Rederiet eller Skibsføreren.

§ 84. — *Løfteerklæring, Kontor, Troværdighed, Forening med anden Bestilling, Bortfald af Beskikkelse, Pligter og Ansvar.* — Bestemmelserne i §§ 67—69 og 71—73 finder tilsvarende Anvendelse paa statsautoriserede Mæglere.

§ 85. — *Ejendomsmæglere.* — Personer, der opfylder de i § 3, Nr. 1—4, jfr. §§ 5 og 6, opstillede Betingelser og derhos har ført en retskaffen Vandel, kan i Overensstemmelse med Forskrifterne i § 2 erhverve Næringsbrev som Ejendomsmægler. For Udfærdigelsen erlægges en Afgift i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 4, 1ste Stk.

Saadant Næringsbrev, der kun meddeles Personer, giver 28 April. de paagældende Eneret paa Betegnelsen »Ejendomsmægler«. Nr. 138. Saafremt en Ejendomsmægler gør sig skyldig i Forhold, der gør det betænkeligt vedblivende at lade ham drive Virksomhed som saadan, kan hans Næringsbrev og den dermed forbundne Ret til at benytte Betegnelsen »Ejendomsmægler« frakendes ham under en særlig i dette Øjemed rejst Straffesag. Saadan Dom udelukker den paagældende fra i et i Dommen nærmere fastsat Tidsrum at drive Næring i Henhold til Næringsbrev som Ejendomsmægler. I øvrigt finder de i denne Lov indeholdte almindelige Bestemmelser om Næringsbreve og om Bortfald og Tilbagelevering af disse tilsvarende Anvendelse paa Ejendomsmæglerne.

Ministeriet for Handel og Industri kan efter Forhandling med Justitsministeriet fastsætte nærmere Regler for Udøvelse af Ejendomsmæglernes Virksomhed, derunder i Særdeleshed med Hensyn til Aflæggelse af en Prøve, Bogføring, Takster og Adgangen til for egen Regning at drive Handel med Ejendomme.

Ydelse af Bistand ved Ejendomshandler er ikke betinget af Næringsbrev.

### Vejere og Maalere.

§ 86. — *Beskikkelse som statsautoriseret Vejer og Maaler.* — Ministeriet for Handel og Industri kan paa Begæring meddele Beskikkelse som statsautoriseret Vejer og Maaler til Personer, der opfylder de i § 65, Nr. 1—5, opstillede Betingelser og i øvrigt maa antages at besidde de til Hvervets Bestridelse fornødne Kundskaber.

Beskikkelse af statsautoriserede Vejere og Maalere i Købstæderne og de dermed ligestillede Byer finder Sted paa Grundlag af Indstilling fra den stedlige Handelsstandsforenings Bestyrelse. Indstillingen skal mindst omfatte 3 Ansøgere, forsaavidt et saadant Antal kvalificerede Ansøgere har meldt sig.

For Beskikkelsen svares i Købstæderne, Frederiksberg, Gentofte og Marstal Kommune samt i Augustenborg, Chri-

28 April. stiansfeld, Højer, Løgumkloster og Nordborg en Afgift af Nr. 138. 120 Kr. til Statskassen, medens Beskikkelse paa Landet meddeles uden Betaling.

Bestemmelserne i § 65, 3die Stk., finder tilsvarende Anvendelse paa statsautoriserede Vejere og Maalere.

§ 87. — *Forening med anden Bestilling, Løfteerklæring, Kontor, Troværdighed, Bortfald af Beskikkelse, Pligter og Ansvar.* — Ministeriet for Handel og Industri kan bestemme, at visse Stillinger og Erhvervsvirksomheder ikke maa forenes med Bestillingen som statsautoriseret Vejer og Maaler.

Statsautoriserede Vejere og Maalere er pligtige at udføre de dem som saadanne betroede Hverv med Omhu og med den Hurtighed, som Hvervenes Beskaffenhed tillader. De maa ikke kræve højere Betaling end fastsat i de af Ministeriet for Handel og Industri udfærdigede Takster.

I øvrigt finder Bestemmelserne i §§ 67—69, 72, 2det Stk., og 73 tilsvarende Anvendelse paa statsautoriserede Vejere og Maalere.

§ 88. Som Bidrag til den i § 89 omhandlede Fond paahviler det de statsautoriserede Vejere og Maalere aarligt at indbetale en Afgift af deres Nettoindtægt i det forløbne Kalenderaar efter nedennævnte Regler:

Nettoindtægter paa indtil 5 000 Kr. er afgiftsfri.

Er Nettoindtægten

over 5 000 Kr., men under 7 000 Kr., svares intet af 5 000 Kr.,  
10 pCt. af Resten,

over 7 000 Kr., men under 10 000 Kr., svares 200 Kr. af 7 000  
Kr., 20 pCt. af Resten,

over 10 000 Kr., men under 15 000 Kr., svares 800 Kr. af  
10 000 Kr., 30 pCt. af Resten.

Saafernt Nettoindtægten overstiger 15 000 Kr., tilfalder hele det overskydende Beløb Fonden.

Afgiften beregnes kun af fulde Hundrede Kroners Nettoindtægt og afrundes til en Sum, der er delelig med 10, saaledes at 5 Kr. eller derover regnes for fulde 10 Kr.

Ministeriet for Handel og Industri foreskriver de nær-

mere Regler for Afgiftens Beregning og Indbetaling samt for 28 April. Regnskabernes Opgørelse og Godkendelse. Nr. 138.

Afgiften kan inddrives ved Udpantning; saafremt Betaling ikke derved opnaas, kan Ministeriet for Handel og Industri sætte Beskikkelsen ud af Kraft.

§ 89. Ministeriet for Handel og Industri udfærdiger nærmere Forskrifter angaaende den ved Indbetaling af de i § 88 omhandlede Afgiftsbeløb dannede Fond.

Ved Finansloven træffes Bestemmelse om Anvendelse af Fondens Midler.

Naar væsentlige Beløb er indgaaet, vil Fondens Indtægter efter Ministeriets nærmere Bestemmelse være at formindske ved en forholdsmæssig Nedsættelse af Taksterne for Vejning og Maaling paa de Steder, hvor Afgiftspligt paa-hviler den statsautoriserede Vejer og Maaler i Medfør af § 88.

Den stedlige Øvrighed fører som hidtil Tilsyn med de af de statsautoriserede Vejere og Maalere benyttede Redskaber og kan, om fornødent, hertil benytte teknisk Medhjælp. De med denne forbundne Udgifter afholdes af den paagældende Vejer og Maaler. Reglerne for Tilsynet fastsættes af Ministeriet for Handel og Industri.

### Afsnit III.

#### Foreninger af Næringsdrivende.

§ 90. Ministeriet for Handel og Industri kan meddele Stadfæstelse paa Vedtægter for Foreninger af de under denne Lov henhørende Næringsdrivende med den Virkning, at Vedtægterne efter Stadfæstelsens Meddelelse ikke kan ændres uden Ministeriets Samtykke.

§ 91. — *Lauug.* — Haandværks- og Fabrikslaug, der i Henhold til Næringsloven af 29. December 1857 er blevet bestaaende, kan fortsætte deres Virksomhed i den ved nævnte Lov tilladte Form, indtil Medlemmerne vedtager Laugets Opløsning eller Medlemmernes Antal bliver mindre end 5; i begge Tilfælde skal Laugets Bestyrelse gøre Indberetning til Ministeriet for Handel og Industri.

28 April. Saafremt Medlemstallet synker under 5, kan Ministeriet for Handel og Industri foranledige Lauget opløst, idet Ministeriet herved — ligesom ved frivillig Opløsning — paaser Afviklingens Forsvarlighed og saa vidt muligt drager Omsorg for, at Lauget tilhørende Arkivsager og Genstande af særlig historisk eller kunstnerisk Interesse afgives til de offentlige Museer, Arkiver eller Biblioteker eller paa anden forsvarlig Maade bevares for Eftertiden.

§ 92. — *Grosserer-Societetet*. — De om Grosserer-Societetet givne Forskrifter vedbliver med de af senere Lovgivning og denne Lov flydende Ændringer at bestaa, dog at Ministeriet for Handel og Industri efter Indstilling fra Grosserer-Societetets Komité helt eller delvis kan ophæve eller ændre de paagældende Bestemmelser.

§ 93. — *Grosserer-Societetets Medlemmer*. — Handlende i København, der som regelmæssig og væsentlig Bestanddel af deres Handelsvirksomhed sælger Varen til andre Næringsdrivende til Viderealg eller Forarbejdning, skal anmelde dette for Magistraten og have deres Næringsbrev paategnet herom.

De paagældende Handlende er pligtige at indtræde som Medlemmer af Grosserer-Societetet. Medlems-Kontingentet vil være at godkende af Ministeriet.

Betegnelsen »Grosserer« er forbeholdt Medlemmer af Grosserer-Societetet samt saadanne Handlende, der i Henhold til Næringsloven af 29. December 1857 har erhvervet Borgerskab som Grosserer. Handlende, der udenfor København driver saadan Virksomhed som i Iste Stk. angivet, kan erhverve tilsvarende Ret, saafremt de ved Anmeldelse til Politimesteren faar deres Næringsbrev paategnet herom og — udover den sædvanlige Afgift, de maatte have erlagt for Næringsbrevs Udstedelse — til Kommunens Kasse erlægger en særlig Kendelse af den i § 4 angivne Størrelse.

#### Formularer og Tilsyn.

§ 94. Ministeriet for Handel og Industri kan fastsætte Formen for de af denne Lov omfattede Næringsbreve, Vandre-

llende

breve, Legitimationsbeviser, Adgangsbeviser, Anmeldelser til 28 April. Myndighederne og Fuldmagter, ligesom Ministeriet er beføjet Nr. 138. til at træffe de for Tilsynet med Lovens Overholdelse fornødne Foranstaltninger, derunder til at foreskrive Indberetningspligt angaaende Flytning af Forretningssted m. v.

### **Straffebestemmelser.**

§ 95. Overtrædelser af de i denne Lov givne Forskrifter straffes med Bøder.

Bøder for Overtrædelse af Bestemmelserne om Handelsrejsende for udenlandske Firmaer indgaar i Statskassen, medens Bøder for Overtrædelse af Lovens øvrige Bestemmelser tilfalder den Kommune, i hvilken Forseelsen er blevet begaaet. Den ved forsætlig Overtrædelse af Loven indvundne Fortjeneste kan ved Dommen inddrages i Statskassen.

### **Overgangsbestemmelser.**

§ 96. De i Henhold til den ved denne Lov ophævede Lovgivning udstedte Næringsadkomster, Adgangsbeviser, Bevillinger, Beskikkelser og Tilladelser sidestilles indenfor den dem tillagte Gyldighedstid med de ifølge denne Lov udfærdigede tilsvarende Dokumenter og kan — om ønskes — uden Betaling begæres paategnet i saa Henseende eller ombyttet, i København ved Henvendelse til Magistraten, udenfor København ved Henvendelse til vedkommende Politimester.

Lovens Bestemmelser om Bortfald af Næringsbreve m. v. kommer kun til Anvendelse paa Bortfaldsgrunde, der indtræder efter Lovens Ikrafttræden.

§ 97. Personer og Virksomheder, som godtgør forud for denne Lovs Ikrafttræden i Henhold til Reskript af 14. Februar 1741 eller paa andet Grundlag i mindst eet Aar lovligt at have drevet en fri Næringsvirksomhed, til hvilken der efter denne Lov kræves Næringsbrev eller Vandrebrev, kan ved Henvendelse til de i § 96, 1ste Stk., nævnte Myndigheder inden eet Aar efter Lovens Ikrafttræden erholde udstedt en Tilladelse til under Iagttagelse af Lovens Forskrifter at fortsætte deres Virksomhed. Tilsvarende Regler kommer

28 April. til Anvendelse, saafremt nye Næringer i Henhold til Bestem-  
 Nr. 138. melserne i § 1, 3die Stk., inddrages under Loven. Er en i  
 mindst eet Aar forud for denne Lovs Ikrafttræden lovligt  
 dreven Virksomhed blevet forbudt ved denne Lov, kan  
 Ministeriet for Handel og Industri, naar Begæring herom  
 fremkommer inden det i 1ste Pkt. nævnte Tidspunkt, hvor  
 Forholdene maatte tale herfor, paa nærmere angivne Vil-  
 kaar meddele saadan Tilladelse.

§ 98. For Aaret 1931 erlægges de i § 88 fastsatte Af-  
 gifter med  $\frac{2}{3}$  af det angivne Beløb.

Vejere og Maalere, der er beskikket som saadanne for  
 Lovens Ikrafttræden, erlægger for Aaret 1931  $\frac{1}{10}$  af det fast-  
 satte Afgiftsbeløb; det følgende Aar erlægges Afgiften med  
 $\frac{2}{10}$  af det fastsatte Beløb og saaledes fremdeles, indtil Af-  
 giften efter 10 Aars Forløb erlægges med sit fulde Beløb.

### Ophævelsesbestemmelser.

§ 99. D. L. 3—8—1, 3—9, Anord. af 5. Maj 1683  
 III og IV, Reskr. af 7. Marts 1702, Reskr. af 8. Juni 1703,  
 Reskr. til Ribe Stiftamt af 14. Februar 1741, Reskr. til  
 Aarhus Stiftamt af s. D., Resol. af 11. Februar 1760, bkj.  
 ved Pl. af 21. s. M., Forordn. af 13. Februar 1775, Forordn.  
 af 11. Juni 1788 § 1, Forordn. af 22. Oktober 1794, Reskr.  
 af 8. Juli 1796, Pl. af 22. Juni 1808, Forordn. af 22. December  
 1808, Reskr. af 19. Februar 1817, Pl. af 24. December 1817,  
 Pl. af 29. November 1822 § 1, Resol. af 16. Februar 1825,  
 Resol. af 9. November 1825, bkj. ved Pl. af 17. s. M., Pl. af  
 10. Maj 1827, Resol. af 16. September 1829, bkj. ved Pl. af  
 24. s. M., Forordn. af 8. Juni 1839, Pl. af 27. November 1839,  
 Resol. af 14. Februar 1840, Reskr. af 10. Januar 1844, bkj.  
 ved Pl. af 31. s. M., Forordn. af 23. April 1845, Lov om Mølle-  
 næringen af 14. April 1852 § 15, Lov af 15. April 1854 inde-  
 holdende nogle Bestemmelser ang. Handel med Kornvarer  
 og Brød, Næringsloven af 29. December 1857, Lov Nr. 73  
 om Forandring i og Tillæg til Næringsloven af 23. Maj 1873,  
 Resol. af 13. April 1909, Lov Nr. 114 af 29. April 1913 om  
 Næringsvirksomhed som Handelsagent for udenlandsk Firma,



Lov Nr. 326 om Indførelse af dansk Nærings- og Selskabs- 28 April.  
 lovgivning m. v. i de sønderjydske Landsdele af 28. Juni Nr. 138.  
 1920 §§ 2—10, Lov Nr. 138 af 1. Juli 1927, Lov Nr. 124 af  
 15. April 1930, de for forskellige Købstæder udfærdigede  
 Mæglerartikler og enhver anden Bestemmelse, der maatte  
 være stridende mod nærværende Lov, sættes herved ud  
 af Kraft.

### Ikrafttræden.

§ 100. Denne Lov, som ikke gælder for Færøerne,  
 træder i Kraft den 1. April 1932, dog at §§ 86—89 og 98  
 træder i Kraft den 1. Maj 1931.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A Nr. 19. S. 970—96. Udg. 30. April.

### Lov Nr. 139 om Prisaftaler.

28 April.  
 Nr. 139.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade  
 Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigs-  
 dagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet  
 følgende Lov:

§ 1. Prisaftaler, som er truffet af Truster, Karteller og  
 lignende Sammenslutninger af monopolagtig Karakter, og  
 som har medført eller har til Hensigt at fastlægge aaben-  
 bart urimelig Pris paa Varer, som indgaar i det almindelige  
 Forbrug, eller søge saadan Pris hævdet ved utilbørlige For-  
 anstaltninger, er underkastet Prøvelse i Henhold til denne  
 Lov.

§ 2. Den nævnte Prøvelse udøves gennem et Udvalg  
 paa 3 Medlemmer, nemlig en Højesteretsdommer, udpeget  
 af Præsidenten i Højesteret, en Landsdommer, udpeget af  
 Præsidenten i Østre Landsret, og et Medlem, udpeget af  
 Præsidenten i Sø- og Handelsretten.

Højesteretsdommeren er Udvalgets Formand.

§ 3. Det paahviler Udvalget at foretage en Undersø-  
 gelse, naar der til det fremkommer en skriftlig og motiveret  
 Begæring om Prøvelse af en Prisdannelse af den i § 1

28 April. nævnte Art eller af en utilbørlig Foranstaltning til dennes Nr. 139. Hævdelse.

Udvalget er da berettiget til at afkræve de paagældende Sammenslutninger eller Virksomheder alle Oplysninger om Aftalen og om Midler til dens Overholdelse, som Udvalget skønner fornødne til den Udvalget paahvilende Undersøgelse, jfr. dog § 6, 2det Stk.

Til den nævnte Undersøgelse kan Udvalget, hvis det skønnes fornødent, tilkalde særlig sagkyndig Bistand.

Anonyme Begæringer og Henvendelser af anden Art tad de i 1ste Stk. nævnte vil være at afvise.

§ 4. Finder Udvalget efter foretagen Undersøgelse, en Prisaftalen har medført eller tilsigter aabenbart urimelig Prisdannelse eller Hævdelse af denne ved utilbørlige Foranstaltninger, skal Udvalget indbringe Spørgsmaalet herom for Domstolene. Sagens Dokumenter forelægges disse. Sagen, der behandles som offentlig Sag, anlægges for Landsretten som første Instans i den Landsretskreds, hvor den paagældende Trust, Kartel eller Sammenslutning har sit Sæde. Er der Tvivl herom, anlægges Sagen ved Østre Landsret.

§ 5. Finder Domstolene, at Aftalen har medført eller tilsigter aabenbart urimelig Prisdannelse, eller at den søges hævdet ved utilbørlige Foranstaltninger, skal Aftalen i enhver Henseende erklæres ugyldig og uforbindende og Bøde efter Omstændighederne kunne idømmes.

§ 6. Afgivelse af de i § 3 omhandlede Oplysninger til Udvalget kan i Vægringstilfælde fremtvinges ved en af Udvalget fastsat Tvangsbøde til Statskassen af mindst 25 Kr. pr. Dag. Bøderne kan inddrives ved Udpantning.

Dog kan en Sammenslutning eller Virksomhed nægte at give Udvalget Oplysninger om tekniske Hemmeligheder. Spørgsmaalet herom kan da af Udvalget forelægges Direktøren for polyteknisk Lærestalt eller en af ham udpeget særlig sagkyndig, der er berettiget til at faa alle ønskede Oplysninger. Finder Direktøren eller nævnte sagkyndige Nægtelsen overfor Udvalget berettiget, skal han, uden at røbe den tekniske Side af de interesserede Parters eller den

vedkommende Virksomheds Forretningsforhold, give Ud-28 April.  
valget den til Formaalet fornødne Vejledning. Nr. 139.

§ 7. Intet af Udvalgets Medlemmer eller de tilkaldte sagkyndige maa deltage i Undersøgelsen af nogen Udvalget forelagt Sag, som angaar Virksomheder indenfor Produktion eller Omsætning, i hvilke han under nogen Form er interesseret.

Den vedkommende vil i paakommende Tilfælde være at erstatte med en Suppleant, udpeget som det Medlem, han erstatter.

§ 8. Udvalgets Medlemmer, dets Personale og de til Sagens Undersøgelse eventuelt tilkaldte sagkyndige er under Ansvar efter den almindelige borgerlige Straffelovs Bestemmelser om Forbrydelser i Embedsforhold forpligtede til at bevare fuldstændig Tavshed udadtil om Sager, der er til Behandling i Udvalget, saavel som om alle dertil knyttede Forhold, hvorom de i deres Hvervs Medfør er kommet til Kundskab.

§ 9. De med Udvalgets Virksomhed forbundne Omkostninger, herunder Honorarer til Udvalgets Medlemmer og tilkaldte sagkyndige, Lønninger til Personale m. m. bevilges paa de aarlige Finanslove. Udvalget antager selv fornøden Medhjælp.

§ 10. Nærværende Lov træder i Kraft den 1. Januar 1932 og har Gyldighed til 31. December 1936.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 19. S. 997—98. Udg. 30. April.

**Lov Nr. 140 om Tillæg til Lov Nr. 100 af 31. Marts 28 April.  
1928 om Udførsel, Indførsel og Forhandling af Æg.** Nr. 140.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. § 3, Stk. 2, i Lov Nr. 100 af 31. Marts 1928 om Udførsel, Indførsel og Forhandling af Æg affattes saaledes:

28 April. »Til Bestridelse af de Udgifter, der er forbundne med  
 Nr. 140. Kontrollen med Overholdelsen af de i denne Lov eller i  
 Medfør af samme fastsatte Bestemmelser, kan Landbrugs-  
 ministeren paaligne de autoriserede Eksportører en Afgift  
 af alle danske Æg, der udføres her fra Landet.

Landbrugsministeren kan endvidere med Tilslutning  
 af Foreningen af danske Ægeksporthører og Dansk Andels  
 Ægeksporthører paaligne de autoriserede Eksportører en Af-  
 gift til Bestridelse af Udgifterne ved Oplysnings- og Agita-  
 tionsarbejde til Fremme af Ægproduktionen og Hønsav-  
 len her i Landet og ved hermed forbunden Forsøgsvirksom-  
 hed. Indenfor et Beløb af 15 000 Kr., der bevilges paa de  
 aarlige Finanslove, kan Landbrugsministeren udrede Halv-  
 delen af de heromhandlede Udgifter.

De fornævnte Afgifter vil i Tilfælde af manglende Be-  
 taling kunne inddrives ved Udpantning.«

§ 2. § 4, Stk. 1, i fornævnte Lov affattes saaledes:

»Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte eller i Med-  
 før af samme fastsatte Bestemmelser straffes med Bøde  
 ikke under 20 Kr., i Gentagelsestilfælde ikke under 40 Kr.  
 Bøderne tilfalder Statskassen.»

Betales en Bøde ikke, kan den inddrives ved Udpant-  
 ning, medmindre Politiet skønner, at Inddrivelse ikke er  
 mulig eller vilde gøre føleligt Skaar i den bødefældtes Livs-  
 vilkaar. Indgaar en Bøde ikke, kan den forlanges afsonet.

Bøderne kan paalægges af Landbrugsministeren inden-  
 for et Beløb af 2 000 Kr. Det staar den paagældende frit  
 for inden 14 Dage, efter at Landbrugsministerens Afgørelse  
 er tilgaaet ham, at forlange Sagen undergivet Domstolens  
 Afgørelse, hvilket da foranlediges af Landbrugsministeren.  
 En indledet Sag bortfalder dog, naar enten Landbrugsmi-  
 nisteren tager sin Paastand om Bøde eller Sagsanlæg til-  
 bage, eller naar den tiltalte, som har begæret Domstolens  
 Afgørelse, frafalder samme. En af Landbrugsministeren  
 truffen Afgørelse har Gentagelsesvirkning i samme Grad  
 som en Retsafgørelse.

Saaftert de heromhandlede Sager indbringes for Dom-28 April.  
stolene, behandles de som Politisager. « Nr. 140.

§ 3. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid, A. Nr. 19. S. 999—1000. Udg. 30. April.

**Lov Nr. 143 om Folkekirkenes Lønningsvæsen i 28 April.**  
**København og paa Frederiksberg.** Nr. 143.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Første Afsnit.

*Lønningsbestemmelser m. m.*

**A. Præster.**

§ 1. I 1ste Lønningsklasse er Lønnen 9 600 Kr. aarlig. Hertil henføres Embederne som Sognepræst ved følgende Kirker: Københavns Domkirke (Vor Frue Kirke), Christiansborg Slotskirke, Holmens Kirke, Garnisons Kirke, Trinitatis Kirke, Helligaands Kirke, Frederiks Kirke, Vor Frelsers Kirke, Frederiksberg Kirke.

§ 2. I 2den Lønningsklasse er Lønnen 7 500 Kr., stigende hvert 3die Aar med 600 Kr. til 8 700 Kr. aarlig. — Hertil henføres indtil  $\frac{2}{3}$  af Sognekaldene (bortset fra de i § 1 nævnte Embeder) og indtil  $\frac{1}{5}$  af de residerende Kapellanier.

§ 3. I 3die Lønningsklasse er Lønnen 5 700 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 480 Kr. til 7 140 Kr. aarlig. — Hertil henføres Resten af Sognekaldene og indtil Halvdelen af de residerende Kapellanier.

§ 4. I 4de Lønningsklasse er Lønnen 4 800 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 360 Kr. til 6 600 Kr. aarlig. — Hertil henføres Resten af de residerende Kapellanier.

28 April. § 5. I 5te Lønningsklasse er Lønnen 3 840 Kr. aarlig, Nr. 143. stigende hvert 3die Aar med 360 Kr. til 4 920 Kr. — Hertil henføres Embederne som Kaldskapellaner.

§ 6. Kateketer oppebærer et Honorar af 1 800 Kr. aarlig. — Ved indtrædende Ledighed nedlægges Kateketstillingerne. — Hjelpepræster, der paa Grund af særlige Forhold, f. Eks. Arbejdets Omfang, Sygdomstilfælde eller lignende, af Ministeriet ansættes midlertidig til Hjælp ved Betjeningen af et fast Embede, kan der efter Ministeriets nærmere Bestemmelse tillægges et Honorar af indtil 2 400 Kr. aarlig.

§ 7. Provster tillægges der et pensionsgivende Løntillæg af 1 200 Kr. aarlig i København og 900 Kr. aarlig paa Frederiksberg. Saafremt de ved Lovens Ikrafttræden ansatte Provster herved faar mindre i Indtægt, godtgøres Forskellen dem som et ikke pensionsgivende Tillæg. — Til delvis Dækning af Udgifterne til Provsternes Løntillæg indbetaler hver Kirke i Provstiet 40 Kr. aarlig til Kirkeministeriet. Vederlaget af Kirkerne erlægges inden den 30. Juni og gælder for Aaret fra den foregaaende 1. Juli. — Provsternes Løntillæg udbetales gennem Kirkeministeriet med  $\frac{1}{12}$  maanedlig forud.

§ 8. 1) Inddelingen i Lønningsklasser foretages af Kirkeministeriet under Hensyntagen til Embedernes Omfang og Betydning.

2) Ved Embedernes Regulering tages kun Hensyn til Embedets almindelige Indtægter, medens særlige Indtægter som Honorar for særlige Hverv (Militæroffer, Honorar som Hospitalspræst og deslige samt for Legatbestyrelse) holdes udenfor Reguleringen. Ved Regulering af Embederne ved Københavns Domkirke (Vor Frue Kirke) medtages i Reguleringen Indtægten af Nordhuus' Legat, saa længe denne tilfalder de paagældende Embeder. Indtægter, der oppebæres udenfor Reguleringen, medregnes ikke ved Pensionsberegning.

**§ 9.** Saafremt en Præst, der er ansat i sit Embede inden 28 April. 1. Juli 1920, faar mindre i Embedsindtægt, heri medregnet Nr. 143. de i § 22 nævnte Tillæg, end han hidtil har oppebaaret i indensogns og udensogns Indtægter, ydes der ham et personligt Tillæg, beregnet paa den i Lov Nr. 184 af 8. Juli 1927 § 9 angivne Maade.

**§ 10.** Ved Beregning af Alderstillæg medtages for de ved Lovens Ikrafttræden ansatte Præster den Tjenestealder, de paa dette Tidspunkt har erhvervet i den paagældende Stilling.

**§ 11.** 1) For at blive lønnet i 1ste Lønningsklasse kræves 20 Aars Eksamensalder, i 2den Lønningsklasse 16 Aars Eksamensalder og i 3die Lønningsklasse 8 Aars Eksamensalder.

2) Saafremt en Præst ikke har fornøden Eksamensalder til den Klasse, hvori hans Embede er sat, lønnes han med den Løn, hvortil hans Eksamens- og Tjenestealder hjemler ham Ret, men indtræder, naar fornøden Eksamensalder naas, i den højere Lønningsklasse.

3) I øvrigt finder de i Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m. § 16, Stk. 2—4, indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse.

**§ 12.** 1) Ved Overgang fra et efter nærværende Lov lønnet Præsteembede til et andet med samme Grundløn eller til et efter §§ 4 og 5 lønnet Præsteembede medtages den opnaaede Tjenestealder.

2) Ved Oprykning til et efter §§ 1, 2 og 3 lønnet Embede kommer Præsten straks paa det Løntrin i det nye Embede, som er nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning i hans hidtidige Embede, hvorhos han, hvis der fremtidig i det hidtidige Embede ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end eller lige med hans Lønning i det nye Embede, allerede fra det paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg.

28 April. 3) Ved Overgang fra et Præsteembede udenfor Køben-  
 Nr. 143. havn og Frederiksberg til et efter nærværende Lov lønnet  
 Embede finder de foranstaaende Regler tilsvarende An-  
 vendelse.

4) Saafremt en Præst af Helbredshensyn eller anden  
 ham utilregnelig Aarsag overgaar til et andet lavere lønnet  
 Embede som Præst i eller udenfor København og Frede-  
 riksberg, kan Kirkeministeren som pensionsgivende, per-  
 sonligt Tillæg tilstaa ham Forskellen mellem den af ham i  
 det tidligere Embede oppebaarne og i det nye Embede op-  
 naaede Grundløn med Alderstillæg.

5) En Biskop, der er gaaet over til et Præsteembede i  
 København eller paa Frederiksberg, kan Kirkeministeren  
 udover den Embedet tillagte Lønning tilstaa et pensions-  
 givende, personligt Tillæg, dog ikke udover, hvad der vilde  
 have tilkommet ham, hvis Embedet var lønnet efter § 1.

§ 13. 1) Præsternes Tjenestealder (Lønningsancienne-  
 tet) beregnes efter de i Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen  
 udenfor København og Frederiksberg m. m. § 17 indeholdte  
 Regler.

2) For Tjenestebolig fradrages  $\frac{1}{8}$  af Embedets Grundløn.

3) Efter Indstilling fra Menighedsraadet kan Kirke-  
 ministeriet, naar særlige Forhold taler derfor, tillægge en  
 Præst, der ingen Embedsbolig har, et Huslejetilskud, hvis  
 Størrelse fastsættes af Ministeriet for et Aar ad Gangen.

### B. Kordegne, Gravere, Kantorer og Organister.

§ 14. 1) Kordegne lønnes: I Iste Lønningsklasse med  
 3 180 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 360 Kr. til  
 4 980 Kr. aarlig. Hertil henføres indtil  $\frac{1}{2}$  af Stillingerne. —  
 I 2den Lønningsklasse med 2 160 Kr. aarlig, stigende hvert  
 3die Aar med 360 Kr. til 3 960 Kr. aarlig. Hertil henføres  
 Resten af Stillingerne.

2) Inddelingen i Lønningsklasser foretages af Kirke-  
 ministeriet efter indhentede Erklæringer fra Sognets Menig-



hedsraad og Kirkens Overtilsyn samt under Hensyntagen 28 April.  
til Kirkens og Sognets Størrelse. Nr. 143.

3) Der tillægges Kordegne 600 Kr. aarlig i Kontorholdsgodtgørelse. Hvor Arbejdets Omfang og Kordegnkontorets Beliggenhed kræver det, kan Kontorholdsgodtgørelsen af Ministeriet efter Indstilling fra Menighedsraadet og Kirkens Overtilsyn fastsættes til et højere Beløb.

§ 15. 1) De før 1. Juli 1927 ansatte Gravere lønnes paa følgende Maade: I 1ste Lønningsklasse med 2 160 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 360 Kr. til 3 240 Kr. aarlig. — I 2den Lønningsklasse med 1 920 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 150 Kr. til 2 370 Kr. aarlig. — De Gravere, der hidtil har været lønnet i 3die Lønningsklasse, oprykkes i 2den Lønningsklasse.

2) Gravere, der er ansat efter 1. Juli 1927, er ikke Tjenestemænd, men oppebærer et Honorar fra 1 500 Kr. til 3 000 Kr. aarlig. Dog kan efter Kirkeministerens nærmere Bestemmelse indtil  $\frac{1}{6}$  af Graverstillingerne vedblive at være Tjenestemandstillinger med den i Stk. 1 for 1ste Lønningsklasse fastsatte Lønning og indtil  $\frac{1}{6}$  med den for 2den Lønningsklasse fastsatte Lønning.

§ 16. Kantorer og Organister tillægges der et Honorar fra 2 000 Kr. til 5 000 Kr. aarlig.

§ 17. Efter indhentet Erklæring fra Sognets Menighedsraad og Kirkens Overtilsyn fastsætter Kirkeministeriet under Hensyntagen til Kirkens og Sognets Størrelse samt for Organistens Vedkommende de Krav, Orgelets Betjening stiller, Normeringen af Graverstillingerne samt Størrelsen af Honorarerne for Gravere, Kantorer og Organister.

§ 18. 1) Der ansættes som Regel en Kordegn og en Graver ved hver Kirke.

2) Hvor Arbejdets Omfang gør det fornødent, kan det af Ministeriet efter Indstilling fra Menighedsraadet og Overtilsynet bestemmes, at der ansættes flere Gravere.

3) Ved hver Kirke ansættes en Organist, der som Regel

28 April. tillige fungerer som Kantor. Ved Ledighed bestemmer Nr. 143. Ministeriet efter indhentet Erklæring fra Menighedsraadet og Overtilsynet, om de nuværende særlige Stillinger som Kantorer kan nedlægges.

4) Kordegne, Gravere, der er Tjenestemænd, samt Kantorer og Organister ansættes og afskediges af Kirkeministerien efter indhentet Erklæring fra Menighedsraadet og Overtilsynet. Honorarlønnede Gravere ansættes og afskediges af Menighedsraadet.

5) Ansættelsen sker efter forudgaaende Opslag, medmindre Ministeriet finder, at dette i enkelte Tilfælde af særlige Grunde kan undlades.

§ 19. 1) De øvrige ved Kirkerne ansatte Funktionærer (Kirkekoner, Kirkekor, Bælgetrædere m. v.) ansættes og afskediges af Menighedsraadet. For Kirkekorets Vedkommende sker Ansættelsen efter indhentet Erklæring fra Kantoren eller, hvor der ikke er ansat særlig Kantor, fra Organisten. Antallet af Medlemmer af Koret, der lønnes af Menighedsligningen, fastsættes af Kirkeministeriet, dog at Antallet ikke kan overstige 10.

2) Honoraret til Korets Medlemmer fastsættes af Kirkeministeriet efter indhentet Erklæring fra Menighedsraadet og Overtilsynet.

3) De Kormedlemmer, der antages til uden særligt Vedlæg at medvirke ved kirkelige Handlinger i samme Omfang som Organisten, kan der tillægges et Honorar fra 600 Kr. til 1 200 Kr. aarlig. For de før 1. Juli 1927 ansatte Kormedlemmers Vedkommende kan Honorarerne fastsættes efter de da gældende Regler.

4) Honorarerne til de øvrige ved Kirkerne ansatte Funktionærer fastsættes af Overtilsynet efter indhentet Erklæring fra Menighedsraadet.

§ 20. 1) Efter indhentet Erklæring fra Menighedsraadet fastsætter Overtilsynet et Regulativ for de i dette Afsnit nævnte Kirkebetjentes Embedsforretninger.

2) Ved dette Regulativ skal det fastsættes, at Kantoren og Organisten samt mindst 2 af Korets Medlemmer skal

medvirke uden særligt Vederlag ved alle ordinære og ekstra- 28 April. ordinære Gudstjenester i sædvanlig Form, der afholdes af Nr. 143. Sognets Præster eller af andre paa deres Vegne, og ved kirkelige Handlinger, der udføres paa Søn- og Helligdage og paa 2 i hver enkelt Kirkes Regulativ fastsatte ugentlige Søgnedage. Deres Medvirken kan ogsaa kræves ved kirkelige Handlinger paa andre Søgnedage, men der tillægges dem da Betaling herfor efter Kirkens Takstregulativ. Betalingen erlægges paa Kordegnens Kontor og udbetales derfra maanedlig til de paagældende. De øvrige Kirkebetjente og Funktionærer skal medvirke ved samtlige Gudstjenester og kirkelige Handlinger paa Søn- og Helligdage saavel som paa Søgnedage uden særligt Vederlag.

3) I Regulativet skal det endvidere fastsættes, at Kordegnens Kontor skal være aabent 22 ugentlige Timer i en for alle Kirker fælles Tid.

§ 21. 1) Ved Beregningen af Lønningerne for de ved denne Lovs Ikrafttræden ved Kirkerne ansatte, i §§ 14 og 15 omhandlede Tjenestemænd medregnes deres Anciennetet fra deres Ansættelse ved Kirken i samme Stilling.

2) Hvis en Kordegn eller Graver i København eller paa Frederiksberg overgaar til eller oprykkes i en i højere Klasse lønnet Stilling, kommer han straks paa det Løntrin, der er nærmest højere end den Løn, han hidtil oppebar, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end eller lige med hans Lønning i den nye Stilling, allerede fra paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg.

3) Samme Regel gælder, saafremt en Graver i København eller paa Frederiksberg kommer i en Kordegnestilling sammesteds, saaledes at han ogsaa, hvis han er honorarlønnet, straks kommer paa det Løntrin, der er nærmest højere end Honoraret.

4) Hvis en Kordegn eller Graver i København eller paa Frederiksberg overgaar til en i lavere Klasse lønnet Stilling, kommer han straks indenfor Slutlønnen i den lavere Stil-

28 April. ling paa det Lønningstrin i denne, som er lige med eller nær-  
 Nr. 143. mest højere end den sidst oppebaarne Lønning i den højere  
 Stilling, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige  
 Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der  
 var højere end hans Lønning i den lavere Stilling, allerede  
 fra paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt  
 Alderstillæg.

#### A n d e t A f s n i t.

##### *Særlige Tillæg samt Efterindtægt og Pension.*

§ 22. Der tilkommer de i denne Lovs §§ 1—5 og 14—  
 15 nævnte Tjenestemænd Stedstillæg og Reguleringstillæg  
 i Overensstemmelse med de for Statens Tjenestemænd gæl-  
 dende Regler.

§ 23. Kateketer, Kantorer og Organister samt hono-  
 rarlønnede Gravere er ikke Tjenestemænd. De oppebærer  
 ikke Stedstillæg og Reguleringstillæg efter nærværende Lovs  
 § 22, men et Dyrtdistillæg, der beregnes efter Reglerne i §  
 92, Stk. 3, i Lov om Statens Tjenestemænd.

§ 24. Der tilkommer de i denne Lovs §§ 1—5 og 14—  
 15 nævnte Tjenestemænds efterladte Efterindtægt i Over-  
 ensstemmelse med de for efterladte efter Statens Tjeneste-  
 mænd gældende Regler.

§ 25. De i denne Lovs §§ 1—5 og 14—15 nævnte Tje-  
 nestemænd er berettigede til Pension for sig selv og for deres  
 Enker samt til Børnepension i Overensstemmelse med de for  
 Statens Tjenestemænd gældende Regler.

§ 26. De med Honorar lønnede Kirkebetjente og Funk-  
 tionærer kan der ved deres Afgang tillægges en Under-  
 støttelse, hvis Størrelse i hvert enkelt Tilfælde fastsættes af  
 Ministeriet efter Indstilling fra Menighedsraadet og Overtil-  
 synet. Paa samme Maade kan der tillægges Enker og Børn  
 under 18 Aar en Understøttelse, herunder Efterindtægt. Mid-  
 lerne til Udredelsen af disse Understøttelser tilvejebringes  
 paa samme Maade som Honorarerne til de paagældende.

Tredie Afsnit.

28 April.

Udgifternes Fordeling.

Nr. 143.

§ 27. Til Dækning af Udgifterne i Henhold til denne Lov udreder Statskassen følgende Tilskud til de i første Afsnit A. nævnte Tjenestemænd:

1. Reguleringstillæg.
2. Efterindtægt.
3. Pensioner efter følgende Regler:
  - a. Af Egenpension til Præster i:

1. Lønningsklasse	.....	1 800 Kr.
2. —	.....	1 600 —
3. —	.....	1 400 —
4. —	.....	900 —
5. —	.....	600 —

- b. Til Pension til Enker efter Præster i:

1. Lønningsklasse	.....	600 Kr.
2. —	.....	500 —
3. —	.....	400 —
4. —	.....	300 —
5. —	.....	200 —

I intet Tilfælde kan Statskassens Tilskud overstige Halvdelen af vedkommende Pension.

Børnepension udredes helt af Statskassen.

De 5 pCt., der afkortes i Tjenestemandens Lønningsindtægt, anvendes til delvis Dækning af den Del af Pensionen, der ikke udredes af Statskassen.

4. Personlige Tillæg efter § 12, Stk. 4 og 5.

§ 28. <sup>1)</sup> Udgifterne til Lønninger, Stedstillæg, Reguleringstillæg, Efterindtægt og Pension til Kordegne og Gravere samt Honorarer m. m. til Gravere, Kantorer, Organister og det i Henhold til § 19 ansatte Kirkekor udredes, forsaavidt de ikke dækkes af Præste-, Degne- og Klokkerpengene i København og paa Frederiksberg af Vederlaget for Højtidsofret, ved en Tillægsligning, jfr. § 29.

28 April. 2) Honorarer m. m. til Kirkernes øvrige Funktionærer  
Nr. 143. udredes af Kirkerne eller den Institution, hvem Udgiften  
til Kirkernes Vedligeholdelse og Drift paahviler.

§ 29. 1) Hvad der i øvrigt udkræves til Dækning af  
Udgifterne i Henhold til denne Lov, tilvejebringes dels gen-  
nem de til de paagældende Embeder henlagte Midler, dels ved  
en Tillægsligning i København til Præste-, Degne- og Klokk-  
kerpengene og paa Frederiksberg ved en Tillægsligning til  
Vederlaget for det afløste Højtidsoffer.

2) Med Hensyn til Ligning af Præste-, Degne- og Klokk-  
kerpengene gælder vedblivende Reglerne i Lov af 14. April  
1904.

3) Afløsningsvederlaget for Højtidsotret paa Frederiks-  
berg omreguleres efter hver almindelige Folketælling ved at  
multiplicere Indbyggerantallet med den i Henhold til Be-  
stemmelsen i § 30, Stk. 3, i Lov Nr. 364 af 28. Juni 1920  
fastsatte Kvotient. Det nye Afløsningsvederlag gælder fra  
den paa Folketællingens Afslutning nærmest følgende 1.  
April.

4) Tillægsligningen lignes ved Kommunalbestyrelsens  
Foranstaltning paa de til Folkekirken hørende Beboere  
i København og Frederiksberg, med Undtagelse af Med-  
lemmerne af en Valgmenighed, efter de for Ligning henholds-  
vis af Præste-, Degne- og Klokkerpengene og af Vederlaget  
for det afløste Højtidsoffer gældende Regler.

5) Tillægsligningen fastsættes for hvert Finansaar af  
Kirkeministeriet til et Beløb, der er tilstrækkeligt til at  
dække, hvad der udover Præste-, Degne- og Klokkerpengene  
i København og Vederlaget for Højtidsotret paa Frederiks-  
berg samt de enkelte Embeder i København og Frede-  
riksberg tillagte andre Indtægter udkræves til Udredelse af  
de Lønninger, Alderstillæg m. v., Honorarer samt personlige  
Tillæg, jfr. § 9, som tilkommer Præster og Kirkebetjente  
i Henhold til de foran givne Regler, saavel som de Pensioner  
og Understøttelser, der maatte være eller blive tillagt de paa-  
gældende eller deres Enker og Børn under 18 Aar efter de  
herom til enhver Tid gældende Regler, Udgifterne til Præ-

sternes Tjenesteboliger, til Provstiudvalgene, jfr. § 33, m. v. 28 April. Endelig skal gennem Tillægsligningen tilvejebringes det fornønde Beløb til Vederlag til Kommunerne for Ulejligheden ved Lægning af Ligningen, Tillægsligningens Opkrævning og Lønningernes Udbetaling maanedlig forud. Nr. 143.

6) Saafremt Tillægsligningen i det enkelte Aar indbringer mere end, hvad der udkræves til Dækning af de Udgifter, der skal udredes af samme, henlægges Overskuddet til det følgende Aar. Indbringer Ligningen mindre, udredes det manglende forskudsvis af Kommunen. Det udlagte Beløb med Renter dækkes af Ligningen for det kommende Aar.

§ 30. Ydelsen af Højtidsoffer, herunder Nytaarsoffer, samt Offer og Akcidenser er bortfaldet, og Præster og Kirkebetjente maa ikke modtage Vederlag for Embedshandlinger, der udføres indenfor Københavns og Frederiksberg Kommuners Grænser.

§ 31. 1) Attester efter Kirkebogen udover den første betales med 60 Ø., der tilfalder vedkommende Præst udenfor Embedets Lønning. Attester, der begæres af offentlige Mynigheder eller udstedes til offentligt Brug, udfærdiges dog altid uden Betaling.

2) Den første, vederlagsfri Attest tilsendes de paagældende, forsaavidt den ikke udleveres dem umiddelbart efter den kirkelige Handling.

§ 32. 1) De nærmere Regler for Udbetalingen af Lønninger, Honorarer m. v. samt for Regnskabsafleggelsen fastsættes af Kirkeministeriet.

2) For at skaffe Dækning af Udgifterne, indtil de fornødne Beløb er indkommet ved den i § 29 omhandlede Ligning, yder Københavns og Frederiksberg Kommuner de fornødne Forskud efter Begæring af Kirkeministeriet.

3) Ydede Forskud tilbagebetales, efterhaanden som de lignede Beløb indkommer.

§ 33. Til Varetagelsen af de økonomiske Anliggender vælges i København og Frederiksberg Provstiudvalg, be-

28 April. staaende af Provsten som Formand og 2 læge Medlemmer, Nr. 143. valgte af Provstiets Menighedsraad i eller udenfor disses Midte efter Reglerne for Forholdstalsvalg. Af Provstiuudvalgene i København vælges et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, der gør Indstilling til Overtilsynene angaaende de enkelte Kirkers Budgetter, før disse stadfæstes. Kirkeministeriet fastsætter en Instruks for dette Udvalgs Virksomhed.

#### Fjerde Afsnit.

##### *Almindelige Bestemmelser.*

§ 34. <sup>1)</sup> Bestemmelserne i §§ 54—74 i Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m. finder tilsvarende Anvendelse paa Præsterne i København og paa Frederiksberg.

<sup>2)</sup> Bestemmelsen i § 75 finder Anvendelse ved Forflyttelse fra et Præsteembede udenfor København og Frederiksberg til et Embede der, men derimod ikke ved Forflyttelse indenfor København og Frederiksberg, medmindre Forflyttelsen medfører Indflytning i eller Udflytning af en Tjenestebolig. Endvidere ydes Godtgørelse i de i § 75, Stk. 6, nævnte Tilfælde, samt naar en udenfor København og Frederiksberg bosat Statstjenestemand eller Tjenestemand i Folkeskolen udnævnes til et efter nærværende Lov lønnet Præsteembede.

§ 35. <sup>1)</sup> Saafremt Tjenestemænd, der hidtil har været lønnet efter Lov Nr. 184 af 8. Juli 1927 om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg, efter nærværende Lov opnaar mindre i Grundløn og Alderstillæg, end de vilde have opnaaet efter de hidtil gældende Lønningsbestemmelser, tillægges Forskellen dem som pensionsgivende, personligt Tillæg.

<sup>2)</sup> Tjenestemænd, der ved den i § 27 omhandlede Forhøjelse af Pensionsbidraget fra 3 til 5 pCt. faar udbetalt et mindre Beløb i Grundløn, Alderstillæg og eventuelt personligt Tillæg end før Lovens Ikrafttræden, faar som et ikke pensionsgivende, personligt Tillæg tillagt et Beløb, svarende



til Nedgangen. Saadant Tillæg tilstaas dog ikke, hvis det 28 April. aarlig vilde blive under 12 Kr. Nr. 143.

§ 36. 1) Afgørelsen af, hvorvidt nye Sogne med de dertil hørende Embeder og Bestillinger eller nye Embeder og Bestillinger i allerede bestaaende Sogne skæl oprettes, træffes ligesom hidtil af Ministeriet, der ogsaa bestemmer, i hvilken Lønningsklasse de paagældende Tjenestemænd skal indordnes. Saafremt Lønningerne skal udredes af Præste-, Degne- og Klokkerpengene — paa Frederiksberg af Vederlaget for Højtidsøfret — i Forbindelse med Tillægsligningen efter § 29, kan Oprettelsen dog ikke ske uden Kommunalbestyrelsens Samtykke, medmindre der har fundet en Stigning Sted, som nedenfor anført, henholdsvis af Præste-, Degne- og Klokkerpengene, udregnede efter de hidtidige Regler, og af Vederlaget for Højtidsøfret, beregnet som i § 29, Stk. 3, angivet.

2) Til Oprettelse af et nyt Sogn skal denne Stigning udgøre mindst 9 000 Kr.

3) For Københavns Vedkommende skal denne Stigning være sket i Forhold til Gennemsnittet af de nærmest forudgaaende 5 Ligningsaar. For Frederiksbergs Vedkommende regnes det Grundbeløb, udover hvilket Stigningen skal være sket, til 48 000 Kr.

§ 37. Denne Lov gælder ikke for Virksomhed ved Stiftelser, Klostre, Hospitaler, Sygehuse, Fængsler eller i andre lignende Stillinger, dog at Betalingen for Attester, hvor disse ikke efter de hidtil gældende Regler udstedes uden Vederlag, fastsættes til 60 Ø. for hver Attest.

§ 38. Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1931.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette

Lov-Tid. A. Nr. 20. S. 1005-14. Udg. 6. Maj.

### Lov Nr. 145 om Jagten.

28 April.  
Nr. 145.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

28 April.  
Nr. 145.

## Kapitel I.

### Jagtretten.

§ 1. Jagtretten tilkommer Grundejeren; som saadan anses Arvefæsteren med Ret til at sælge og pantsætte.

Lige med Grundejere betragtes med Hensyn til Jagtretten Beneficiariet og offentlige Stiftelsers Bestyrelser paa den paagældende Stiftelses Vegne.

Paa udskiftede Jorder og paa udskiftede Købstadjorder tilkommer Jagtretten Kommunen, hvis Bestyrelse har at bestemme, hvorledes der skal forholdes med Jagtrettens Udøvelse paa den for Kommunen og Grundejerne hensigtsmæssigste Maade.

Med Hensyn til Jagtretten i samtlige Statsskove og paa de Staten tilhørende Søer under Domænerne forholdes efter de derom gældende særlige Regler. Paa Sandflugtsstrækninger, hvor Dæmpningen besørges af det offentlige, indtræder samme i Ejerens Sted og er saaledes berettiget til at disponere over Jagtretten paa Lodden. I øvrigt skal ethvert i Medfør af den hidtil gældende Lovgivning retsgyldigt taget Forbehold eller sket Overdragelse, hvorefter Jagtretten tilkommer en anden end Grundejeren, fremdeles blive i Kraft.

Jagtretten paa Søer, Aaer, Bække og andre lignende Vande skal alene tilkomme den eller de tilstødende Grundejere, enhver ud for sin Grund og indtil Midtstrøms, medmindre der haves anden gyldig Regel, eller nogen ved særlig Adkomst har erhvervet Jagtret paa det paagældende Vand. Ved Midtstrøms forstaas Midten af det paagældende Vand.

§ 2. Den Grundejer, der ikke har Jagtret paa sin Grund, er berettiget til at forlange Jagtretten afløst, hvilket ogsaa gælder paa udskiftede Købstadjorder.

Med Hensyn til Afløsning af Jagtretten gælder følgende Regler:

- a. Naar den jagtberettigede maa underkaste sig Afløsning af Jagtretten paa Jorder, som har været Dele af et samlet Jordbrug eller ligger i en Bymark, hvor der i øvrigt tilkommer ham Jagtret over en andens Grund, skal han

fra sin Side være berettiget til at fordrø Jagtretten paa 28 April. de øvrige nuværende Bestanddele af samme ældre Grund- Nr. 145. ejendom eller Bymark indløst.

- b. Afløsning af Jagtretten ordnes amtsvis saaledes, at dertil af Kongen paa 3 Aar udnævnes en Formand for Amtet (Københavns Jorder indbefattede under Københavns Amt). Derhos skal de paagældende Parter i ethvert enkelt Tilfælde vælge hver en Voldgiftsmand, som sammentræder med Formanden til at afholde Afløsningsforretningen. I bemeldte Valg skal Parterne være bundet til de Mænd, som i dette Øjemed udnævnes af samtlige Sogneraad og Kommunalbestyrelser i Amtet. Med Hensyn til hine Mænds Udnævnelse, deres Kvalifikationer, Tiden, hvori de har at udføre deres Bestilling, og Bekendtgørelsen af deres Valg m. v. forholdes aldeles efter de i Lov 4. Juli 1850 angaaende Afløsningen af Husmændenes Pligtarbejde indeholdte Forskrifter.
- c. Vederlaget for Jagtretten skal fastsættes til en saadan aarlig Pengeafgift, som afgiver fuld Erstatning for det Tab i Indtægt, Rettighedens Afstaaelse kan antages at medføre under Hensyn til de Forhold, som har fundet Sted indtil den Tid, da Afløsningen sker. Den paagældende Ejendom skal til enhver Tid kunne frigøres for den aarlige Afgift ved Indbetaling til den berettigede af dens 25-dobbelte Beløb.
- d. Med Hensyn til Afløsningen og sammes Paaanke forholdes i Overensstemmelse med de Forskrifter, som indeholdes i ovennævnte Lov af 4. Juli 1850, forsaavidt de i det her omhandlede Forhold kan komme til Anvendelse.

§ 3. Naar Jagtretten er forenet med Ejendomsretten over Grunden, kan den ikke adskilles derfra. Ved Overdragelse af Bøndergods til Selveje eller Arvefæste kan gyldigt Forbehold vedrørende Jagtretten kun tages i Overensstemmelse med denne Lovs § 4.

Ved Overdragelse af den almindelige Brugsret til en Grund skal Jagtretten, forsaavidt den tilkommer Grundejeren,

28 April. anses indbefattet under Brugsretten, naar Grundejeren ikke Nr. 145. udtrykkelig har forbeholdt sig den.

§ 4. Det er Ejeren tilladt at overdrage sin Jagtret til andre enten for sin Besiddelsestid eller for et vist Aaremaal af ikke over 10 Aar ad Gangen, dog kun paa en af de nævnte Maader. Er Jagtretten overdraget til andre, skal den jagtberettigede staa vedkommende Bruger til Ansvar i Tilfælde af Jagtrettens Misbrug.

§ 5. Det staaar enhver, der har dansk Indfødsret, frit for at udøve Jagt paa Havet og i Fjorde og Vige, undtagen hvor disse er privates Ejendomsret undergivet, eller Jagten sammesteds fra ældre Tider har været betragtet som tilkommende den eller de jagtberettigede paa de tilgrænsende Landstrækninger. Dog kan denne Rettighed ikke udøves fra Kyststrækningen, naar Jagten derpaa tilkommer en anden, ej heller ved Vadning langs med Kyststrækningen, lige saa lidt som det er tilladt fra Søen at udøve Jagt ved Skyden ind paa den tilgrænsende Landjord, hvor en anden har Jagtretten. Overskridelse af den ovenfor hjemlede Ret anses som ulovlig Jagt.

§ 6. Det er enhver, uanset at han ikke er jagtberettiget, tilladt indenfor Grænserne af de ham enten tilhørende eller til Brug overladte Jorder i Tiden fra den 1. Marts til den 17. September selv eller ved en enkelt bestemt Person, der hører til hans Husstand og af ham dertil findes egnet, og som ikke tidligere har været straffet for Jagtovertrædelser, at fange, skyde eller paa anden Maade, under fornødent Hensyn til Bestemmelserne i Kapitel V, at dræbe Graaspurve, Krager, Raager, Skader, Due- og Spurvehøge samt at ødelægge disse Fugles Yngel, Æg og Reder.

Endvidere er det enhver Ejer eller Bruger tilladt i sin Gaard, Gaardsplads samt Møddingsplads og dermed i Forbindelse staaende indhegnede Have og Lystanlæg selv eller ved en til hans Husstand hørende Person at fange og dræbe Ildere, Maarer og Ræve, dog under Jagttagelse af, hvad Lovgivningen og særlig Brandlovgivningen i øvrigt foreskriver. Ligeledes er det i eller ved ferske Vande, hvori Fiskeri drives,

den fiskeriberettigede tilladt at fange og dræbe Oddere og 28 April. Hejrer. Nr. 145.

Den ikke jagtberettigede Ejer eller Bruger er ansvarlig for de Jagtovertrædelser, der under Udøvelsen af den fornævnte indrømmede Ret begaas af den Person, han hertil har bemyndiget.

§ 7. Den jagtberettigede er forpligtet til at skaffe de ikke jagtberettigede Jordbrugere i sit Jagtdistrikt Fred for Kronvildt, Daavildt, Sikavildt og Raavildt, der i den Tid, dette ikke er fredet, gør Jordbrugeren Skade. Opfylder den jagtberettigede ikke denne Forpligtelse og Brugeren ved en af de i Henhold til § 13 i Lov om Mark- og Vejfred af 25. Marts 1872 beskikkede Vurderingsmænd foretagen Opgørelse har godtgjort, at der er sket Vildtskade paa hans Mark-afgrøder for følgende Mindstebeløb:

- |                                      |        |
|--------------------------------------|--------|
| 1. For Brug paa under 5 ha . . . . . | 30 Kr. |
| 2. For Brug paa 5—10 ha . . . . .    | 50 —   |
| 3. For større Brug . . . . .         | 100 —  |

kan Kommunalbestyrelsen, saafremt den jagtberettigede ikke senest 6 Maaneder efter Synsforretningens Afholdelse har opsat betryggende Vildthejn, for et Aar meddele Brugeren Tilladelse til at udøve Jagt paa Kron-, Daa-, Raa- og Sika-vildt paa den ham til Brug overladte Grund, dog kun i Overensstemmelse med de i § 24, 2det Stk., fastsatte Regler.

Foranstaaende Bestemmelser gælder dog ikke med Hensyn til den en Skov- eller Jagtbetjent til Brug overladte Tjenestelod.

§ 8. De i §§ 6 og 7 indeholdte Bestemmelser kommer ogsaa til Anvendelse paa de Staten tilhørende Ejendomme. Den Jordbrugeren (Ejeren) derefter tilkommende Ret kan ikke indskrænkes ved nogen Kontrakt. Overskridelse af denne Ret fra Jordbrugers Side anses som ulovlig Jagt.

§ 9. Det er den jagtberettigede forbudt at drive Jagt paa anden Mands Sædemarker i Tiden fra 1. Maj, til Kornet er mejet og opbundet, dog med Undtagelse af Jagt efter Kron- og Daavildt, Sikavildt samt Raavildt, naar Brugeren i

28 April. Henhold til § 7 begærer, at den jagtberettigede skal skaffe Nr. 145. ham Fred for forannævnte Vildt.

Ligeledes er det den jagtberettigede forbudt at jage eller søge efter Vildt i anden Mands Gaard, Gaardsplads, Have og dermed i Forbindelse staaende indhegnet Lystskov eller i indhegnet Planteskole.

Til Brugere af saadanne Lejehuse, der falder ind under Bestemmelsen i 2det Afsnit af Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919 om Fæstegodsets Overgang til Selveje og om Brug af Huse paa Landet, jfr. Lov Nr. 217 af 21. April 1921 om Ændringer i denne Lov, skal Ejeren, forsaavidt Jagtretten ikke er overdraget Brugeren, være pligtig at yde fuld Godtgørelse for den Skade, der af Dyr- og Fuglevildt tilføjes Brugerenes Markafgrøde. Dersom mindelig Overenskomst om en saadan Godtgørelse ikke opnaas mellem Ejer og Bruger, skal Krav om Godtgørelse skriftlig fremsættes af Brugeren for Kommunalbestyrelsen i den Kommune, hvor de paagældende Jorder er beliggende. Kommunalbestyrelsen skal da uopholdelig foranledige, at de i Henhold til § 13 i Lov af 25. Marts 1872 om Mark- og Vejfred beskikkede Vurderingsmænd foretager en Opgørelse af den skete Skade.

**§ 10.** Den jagtberettigede er pligtig at godtgøre vedkommende al den Skade, som han ved at udøve eller lade udøve Jagt paa Ejendomme, som haves i Eje eller Brug af andre end den jagtberettigede selv, paafører Ejeren eller Brugeren. Den jagtberettigedes Erstatningsansvar kan ikke indskrænkes ved nogen Kontrakt.

**§ 11.** Den jagtberettigede har Ret til fra sin Jagtgrund at fjerne omstrefjende Hunde, paa hvilken Maade han bedst ved og kan, naar han forgæves har søgt at optage dem; skulde paagældende Hund derved komme til Skade eller blive dræbt, er dens Ejer ikke berettiget til nogen Erstatning. Er den jagtberettigede ikke Bruger af Grunden, kan han kun udøve denne Ret med Brugerenes Samtykke, hvilket dog til enhver Tid kan tages tilbage. Optager den jagtberettigede Hunden, kommer Reglerne i Loven om Mark- og Vejfred af 25. Marts 1872 til Anvendelse. Til at nedskyde

omstrejfende Hunde af Mynderacen udenfor Brugerens Gaard, 28 April. Gaardsplads eller Have behøver den jagtberettigede dog ikke Nr. 145. Brugerens Tilladelse. Endvidere har den jagtberettigede Ret til paa sit Jagtdistrikt at nedskyde omstrejfende Katte, dog ikke nærmere end 150 m fra anden Mands Hus.

Lov 30. Januar 1861 angaaende Forbud imod at medtage løse Hunde i Jægersborg Dyrehave m. m. forbliver fremdeles i Kraft.

Naar løsgaaende Hunde ihjelbider eller beskadiger Vildt i Fredningstiden, er disses Ejer pligtig at erstatte den jagtberettigede den Skade, der herved tilføjes hans Vildtstand. Hvis Ejeren ikke har udvist tilstrækkelig Paapasselighed, kan han desuden idømmes Bøde for Overtrædelse af Fredningsbestemmelserne.

§ 12. Uvedkommende maa ikke færdes med Skydevaaben eller Hund paa anden Mands Jagtgrund udenfor de Veje og Stier, der er aabne for almindelig Færdsel. I Skove, hvad enten disse tilhører Staten eller private, maa uvedkommende ikke færdes med Skydevaaben eller Hund udenfor de gennem Skovene førende offentlige Veje.

Den, der har saaret Vildt paa sin egen Jagtgrund, har ingen Rettighed dertil, naar det falder paa anden Mands Jagtgrund, men han er pligtig uopholdelig at give Jagtejeren eller Jordbrugeren Meddelelse om, at der paa hans Grund ligger et anskudt Stykke Vildt. Det er dog vedkommende tilladt at sætte sig i Besiddelse af Vildtet, naar det falder paa tilgrænsende offentlig Vej.

§ 13. Den, der ubeføjet jager paa Steder, hvor der ikke tilkommer ham Jagtret, være sig med Skydevaaben eller paa anden Maade, gør sig skyldig i ulovlig Jagt, selv om der ved Jagten ikke er fældet eller fanget noget Slags Vildt.

Den jagtberettigede har Ret til selv eller ved sine Folk at anholde den, som paa vedkommende Jagtgrund gør sig skyldig i ulovlig Jagt, at fordre udleveret samt fratage ham Gevær, Hund og øvrige medbragte Jagtrekvisitter tilligemed det mulig skudte eller fangede Vildt og, forsaavidt han ikke er kendt eller nægter at aflevere de ovennævnte

28 April. Jagtredekskaber m. m., da at føre ham til nærmeste Politinr. 145. myndighed, for at der ved anholdtes Afhøring kan fremskaffes fornøden Oplysning om hans Navn, Stilling og Bopæl. De ovennævnte Jagtredekskaber m. m. skal derefter, medmindre deres Tilstedeblivelse maatte anses nødvendig til Sagens yderligere Fremme, kunne tilbageleveres den anholdte, saafremt han paa anden Maade stiller antagelig Sikkerhed for Opfyldelsen af, hvad han efter Forseelsens Beskaffenhed vil kunne ventes tilpligtet at betale. Lige Ret tilkommer Brugeren af Grunden, der ikke har Jagtret, dog at det paa hviler ham at gøre Anmeldelse til den jagtberettigede om den skete Anholdelse.

Er der ved ulovlig Jagt skudt eller fanget noget Vildt, er den skyldige pligtig at erstatte den jagtberettigede Vildtets Værdi, medmindre denne foretrækker at erholde Vildtet udleveret; er Vildtet nedlagt i Fredningstiden, er den skyldige pligtig at erstatte den jagtberettigede den yderligere Skade, som derved er tilføjet hans Vildtstand.

## Kapitel II.

### Jagttrettens Udøvelse.

#### § 14.

- a) Ingen maa her i Landet udøve Jagt uden at have erhvervet Jagttegn. Denne Bestemmelse angaar dog ikke den i § 6, 1ste—2det Stk., omhandlede Beføjelse, ej heller den i § 17 omhandlede Beføjelse til Indsamling af Æg.

Alle Jagttegn skal lyde paa Navn og Bopæl og har kun Gyldighed i det Finansaar (1. April—31. Marts), for hvilket de er udstedt.

Alle Jagttegn løses hos Politiet paa det Sted, hvor den paagældende har Bopæl. For Jægere, som er bosatte i Udlandet, hos Politiet paa det Sted, hvor de første Gang i det paagældende Finansaar vil udøve Jagt her i Landet.



Af Jagttegn udstedes følgende:

28 April.

Nr. 145.

1. Jagttegn, der tillige er Ansvarsforsikring og koster 2 Kr. Dette Jagttegn giver Adgang til at jage, hvor Jagten er fri, jfr. § 5, paa egen Grund, og for Medlemmer af Sognejagtforeninger til at deltage i Foreningens Fællesjagter, dog ikke over 3 Gange aarlig. En Grundejer, der afgiver Erklæring om, at han overhovedet ikke vil udøve Jagt, kan forlange Jagttegnet udstedt til den hos ham boende Søn eller Svigersøn, der da faar Adgang til at udøve Jagt paa vedkommende Grund.
2. Jagttegn, der tillige er Ansvarsforsikring og koster 5 Kr. Dette Jagttegn giver samme Adgang til at udøve Jagt som 2 Kr.-Tegnet samt til at jage paa lejet Jagtareal paa ikke over 20 ha.
3. Jagttegn, der tillige er Ansvarsforsikring og koster 10 Kr. Dette Jagttegn giver samme Adgang til at udøve Jagt som 2 Kr.-Tegnet samt til at jage paa lejet Jagtareal paa ikke over 100 ha.
4. Jagttegn, der tillige er Ansvarsforsikring og koster 20 Kr. Dette Jagttegn giver Adgang til at jage i al Almindelighed.

Paa Jagttegn til 5 og 10 Kr. skal lejet Jagtareal være opgivet.

Jagttegnet skal altid medføres under Jagten og paa Forlangende forevises for Politi og Sognefogeden.

Jagttegnsafgiften indbetales til en Fond. Fonden administreres af Landbrugsministeriet.

For Udfærdigelsen af Jagttegn tilkommer der Politiet 1 Kr., der udredes af Jagtfonden.

Til at bistaa Landbrugsministeren ved Administration af Jagtfonden nedsættes et raadgivende Udvalg paa 3 Medlemmer. Formanden udnævnes af Landbrugsministeren. De to andre Medlemmer udnævnes ligeledes af Ministeren, men efter Indstilling henholdsvis af Dansk Jagtforening og Landsjagtforeningen af 1923, hvilke Foreninger hver indstiller

28 April.  
Nr. 145.

3. Skulde nogen af de anførte Foreninger ikke ønske at foretage Indstilling, udnævnes det paagældende Medlem af Udvalget direkte af Ministeren.

Af Fondens Midler afholdes først Udgiften til en Ansvarsforsikring for alle, der har løst og betalt Jagttegn, samt Omkostningerne ved Fondens Administration og ved Jagttegnsordningens Gennemførelse.

Over Resten af Midlerne disponeres af Landbrugsministeren til Vildtets Bevarelse og Ophjælpning i Landet, til Udsættelse og Opdræt af Vildt, til Oplysning om Vildtplejen gennem Konsulenter og Jagtblade, til Støtte for Jagtforeninger og til Etablering af Reservater og Haandhævelse af Freden paa disse.

De nærmere Regler for Fonden og for Jagttegnes Udfærdigelse fastsættes af Landbrugsministeren.

- b) Den, som straffes for en i den offentlige Mening vanærende Handling uden at have faaet Æresoprejsning, eller som 2 Gange i Løbet af 5 Aar er straffet for forsætlig begaaet ulovlig Jagt eller Dyrplageri, forbryder sit Jagttegn og kan ikke faa et nyt udstedt i de følgende 5 Aar.

Den, som straffes for under Jagten ved forsætligt eller uagtsomt Forhold at have forvoldt Skadé paa andre Menneskers Person, kan tillige dømmes til at have sit Jagttegn forbrudt enten for en bestemt fastsat Tid eller for bestandig.

- c) Personer i Alderen 16 til 18 Aar kan kun erholde Jagttegn efter Forældres eller Værgers Begæring. Børn under 16 Aar kan ikke erholde Jagttegn.

### Kapitel III.

#### Jagttider og Fredningsbestemmelser.

##### § 15.

- a. Kron- og Daahjorte, Ræve, Grævlinger, Oddere, Maarer, Ildere, Væseler, Muldvarpe, Kaniner, Egern, Sæler og Hvaler maa jages hele Aaret.

- b. Efternævnte Pattedyr maa kun jages eller dræbes i 28 April.  
Tiden: Nr. 145.

Fra 15. Maj til 14. Juli og fra 1. Oktober til 31. December:

Raabukke og Sikahjorte.

Fra 1. Oktober til 31. December: Raaer og Sikahind.

Fra 1. Oktober til 18. December: Harer.

Fra 1. Oktober til 28. Februar: Kronhind, Daahind og disses Kalve.

Fredning af Kronvildt, Daavildt, Sikavildt, Raadyr og Harer gælder dog kun udenfor Gaard, Gaardsplads og dermed i Forbindelse staaende forsvarligt indhegnet Have og udenfor forsvarligt indhegnet Planteskole, Dyrehave, Frugtplantning og Gartneri. Vildt nedlagt i Henhold til denne Bestemmelse maa forsendes, falbydes eller købes, naar det er stemplet i Overensstemmelse med § 22.

- c. Pindsvin og Flagermus er fredet hele Aaret. Dog maa Pindsvin jages, hvor de gør Skade i Fasanerier og Hønsegaarde.

## § 16.

- a. Graaspurve, Krager, Raager, Husskader og Vildgæs med Undtagelse af Graagæs maa jages hele Aaret.

- b. Efternævnte Fugle maa kun jages eller dræbes i Tiden:

Fra 1. Juli til 31. December: Fiskehejrer og Regnsøver.

Fra 1. August til 31. December: Svømmeænder (undtagen Gravand), Graagæs, Vandhøns; Vadefugle (undtagen Fiskehejre, Skovsneppe, Rørdrum, Skehejre, sort og hvid Stork, Traner, Trapper, Præstekraver, Stenvendere og Klyder), Ringdue og Huldue, Skovskade.

Fra 1. August til 31. Januar: Taffelænder og Maager (undtagen Havmaagen).

Fra 1. August til 31. Marts: Vandrefalk, Duehøg, Spurvehøg, Kærhøge.

Fra 1. August til 30. April: Skarver og Havmaagen.

Fra 1. September til 28. Februar: Dykænder (undtagen Taffeland og Skalleslugere).

28 April.  
Nr. 145.

I strenge Isvintre kan Landbrugsministeriet fastsætte en tidligere Fredningstid.

Fra 18. September til 1. November: Agerhøns, Grouse og Vagtel.

Fra 15. Juli til 31. Juli og fra 18. September til 31. December: Urhaner.

Fra 18. September til 31. December: Tjurhaner.

Fra 18. September til 31. Januar: Skalleslugere, Alkefugle, Lappedykkere, Lommer, Kjøver, Stormfugle, Musvaage og Hvepsevaage, Alliker, Solsort, Sjægger og andre Drosler.

Fra 24. September til 7. April: Skovsneppe.

Fra 1. Oktober til 31. December: Fasaner.

Det er dog tilladt i Frugthaver at bortskyde Solsorter og Maager udenfor den nævnte Jagttid, naar de gør Skade paa Frugten.

c. Efternævnte Fugle er fredet hele Aaret:

Urhøne og Tjurhøne.

Rørdrum, Skehejre, sort og hvid Stork, Traner, Trapper, Præstekraver, Stenvender og Klyde.

Svaner, Gravand og Terner.

Ørne, Glenter, Ugler, Falke undtagen Vandrefalk.

Turteldue og Steppehøns.

Klatrefugle (Gøge, Vende-hals og Spætter).

Ravn.

Alle ikke særlig nævnte Fugle.

Det er dog, naar de paagældende Fugle bevisligt gør væsentlig Skade, tilladt at bortskyde:

I Frugthaver: Stære, Kærnebidere og Dompapper.

I Fiskekulturer: Terner og Hejrer.

I Skovkulturer: Ringduer, Alliker og Skovskader.

Ved Fasanerier og Høsegaarde: Spurvehøge og Duehøge. Endvidere er det tilladt at bortskyde Ringduer, Irisker og andre i store Flokke optrædende Fugle, naar de gør Skade paa Frøkulturer.

§ 17. Den i §§ 15 og 16 paabudte Fredning omfatter 28 April. tillige de fredede Dyrs Yngel samt Fuglenes Reder og Æg; Nr. 145. dog skal det være Ejeren af Grunden tilladt at borttage eller lade borttage Æg af Maager indtil 25. Maj samt Æg af Ænder, til hvilke der er indrettet fredede Rugepladser, alt under fornødent Hensyn til, at Formeringen ikke hindres.

§ 18. Landbrugsministeren skal være bemyndiget til:

- a. i videnskabelig Interesse at indrømme Fritagelse for Bestemmelserne i §§ 15, 16 og 17, hvilken Fritagelse dog kun kan gives til bestemte Personer og paa begrænset Tid;
- b. at give bestemte Personer Tilladelse til i Fredningstiden at lade indfange Dyr af Hjorteslægten, Harer, Agerhøns, Fasaner og Graaænder paa egen Jagtgrund til Udsættelse andetsteds samt forsende og sælge disse i levende Tilstand;
- c. for et Tidsrum af indtil 3 Aar at forlænge de i §§ 15 b. og 16 b. nævnte Fredningstider eller paabyde fuldstændig Fredning af den paagældende Dyreart. Disse særlige Fredningsbestemmelser kan indskrænkes til at gælde for enkelte Landsdele. For Pattedyrenes Vedkommende er alle indhegnede Vildtbaner undtaget fra disse Bestemmelser;
- d. saafremt der her i Landet maatte indkomme eller indføres nye Arter af nyttigt Vildt, at forbyde, at saadant Vildt fanges, dræbes eller skades. Et saadant Forbud kan begrænses til bestemt angivne Fredningstider eller omfatte hele Aaret. Udover 3 Aar, regnet fra det Tidspunkt, paa hvilket Forbudet er udstedt, kan Vildtarternes særlige Fredning dog kun ske ved Lov.

§ 19. De i dette Kapitel fastsatte Fredningsbestemmelser og Forbud gælder overalt paa Landjorden (herunder alle ferske Vande), i Fjorde og Vige og paa Havet, saa langt dansk Søterritorium gaar.

§ 20. I de i dette Kapitel angivne Jagttider medregnes begge de nævnte Dage.

28 April.  
Nr. 145.

#### Kapitel IV.

### Indførelse, Forsendelse, Falbydelse samt Køb og Salg af Vildt.

§ 21. Intet Vildt, for hvilket der er fastsat Fredningsbestemmelser, maa falbydes, sælges, købes eller forsendes før Dagen efter den paagældende Jagttids Begyndelse og ikke længere end 8 Dage efter dens Udløb; dog skal det være tilladt at købe og indføre saadant Vildt fra Udlandet; men dette maa da ikke falbydes eller sælges her i Landet. Som Salg anses Beværtning med Vildt, foretaget af en beværtningsdrivende som Del af Næringen. Urhøner og Tjurhøner maa dog falbydes, købes, sælges og forsendes her i Landet, naar det ved Plombering er bevist, at de er indført fra Udlandet; det samme gælder Urhaner i Tiden fra 9. Januar til 16. Juli og fra 8. August til 19. September og Tjurhaner i Tiden fra 9. Januar til 19. September.

Indførelse, Forsendelse, Falbydelse, Køb og Salg af Hjerper og Ryper er tilladt.

§ 22. Naar Raabukke indføres, forsendes, falbydes eller købes den Tid, da Raaen er fredet, skal Mærkerne paa Kønnet være til Stede; i modsat Fald betragtes de som Raaer. Forsaavidt Bukke i denne Tid i Salgsøjemed ønskes parterede, saaledes at Kønsmærkerne ikke kan følge alle Stykker, skal der ved Øvrigheden i den Jurisdiktion, hvori Forlægningen finder Sted, mod Betaling af 1 Kr. for hvert Stykke Vildt foretages en Stempling (eller Plombering) af alle fire Lemmer og Ryggen, hvad der da træder i Kønsmærkernes Sted.

Raaer kan indenfor den Tid, i hvilken de ikke er fredet, stemples (plomberes) paa samme Maade som Bukke og maa saaledes behandlede være Genstand for Handel i Fredningstiden.

Stemplet Vildt maa forsendes i Fredningstiden.

Aldeles tilsvarende Bestemmelser skal være gældende for Kronvildt, Sikavildt og Daavildt.

§ 23. Ingen maa sælge eller transportere eller opbevare Vildt, om hvilket han ved eller har Grund til at formode, at det er erhvervet ved ulovlig Jagt.

Den, der driver Handel med Vildt, er forpligtet til, naar 28 April. han erhverver Vildt af Personer, der er ham ubekendte, at Nr. 145. forlange, at vedkommende foreviser sit Jagttegn, og til at opnotere vedkommendes Navn og Adresse.

## Kapitel V.

### Jagtmaader og Jagtredekskaber.

§ 24. Al Jagt er forbudt fra Solens Nedgang til dens Opgang, undtagen paa Svømmefugle paa Træk, der maa skydes 1½ Time før Solens Opgang og 1½ Time efter dens Nedgang.

Tilladelse til Jagt paa Kron-, Daa-, Sika- og Raavildt, hvor dette gør Skade paa Have- og Markafgrøder, kan, indenfor de samme Tider som i 1ste Stk. anført for Svømmefugle paa Træk, gives af Kommunalbestyrelsen. Indberetning herom skal tilstilles Landbrugsministeren. Gives Tilladelsen ikke af Kommunalbestyrelsen, kan Sagen indbringes for Ministeren, som saa har den endelige Afgørelse.

§ 25. Til Fangst af Søfugle maa ikke anvendes Net. Søfugle, som findes fanget og døde i Net, maa ikke falbydes, sælges, købes eller forsendes.

§ 26. Haglbøsser af større Kaliber end 12 og Automatgeværer til Ladning med Hagl maa ikke anvendes til Jagt.

§ 27. Jagt fra Motorbaad eller andet maskindrevet Fartøj efter andet Dyr end Sæl er forbudt:

- a) i Øresund fra Avlandshage (Sydspidsen af Amager) til Kronborgpynten hele Aaret;
- b) ved Landets øvrige Kyster, heri indbefattet Vige og Fjorde, i Tiden fra den 31. Maj til den 1. Oktober.

§ 28. Anvendelse af Fuglekøjer er forbudt.

§ 29. Det er forbudt til Jagt saavel paa Landjorden som paa Havet og i Indsøer, Fjorde og Vige at bruge kunstigt Lys.

§ 30. Ingen maa bruge Mynder eller Hunde af Mynderacen til Jagt.

§ 31. Brugen af Sakse udenfor Gaard, Gaardsplads og dermed i Forbindelse staaende indhegnet Have og Lystanlæg

28 April. er forbudt. Dog er det tilladt i Soer, Aaer, Bække og andre Nr. 145. lignende Vande at sætte Oddersakse af den eller de tilstødende Grundejere, hvem Retten til at drive Fiskeri alene tilkommer.

Disse Fangstredskaber skal efterses og det deri fangede Vildt udtages mindst tre Gange i Døgnet.

Brugen af Vildtsnarer og Limpinde er forbudt.

§ 32. Det er forbudt at udsætte Gift uden Landbrugsministerens Tilladelse. Undtaget herfra er dog Fosformoes for Krager. Desuden undtages Gift, som udsættes for Rotter og Mus, men Giften skal anbringes saaledes, at større Dyr ikke kan faa Adgang til den.

§ 33. Udenfor Gaard, Gaardsplads og dermed i Forbindelse staaende indhegnet Have og Lystanlæg, Dyrehave samt indhegnet Planteskole er det forbudt at indrette Faldgruber eller at opstille Fælder eller Fangstredskaber af anden Art i Gærder, paa Jorden eller tæt ved denne.

Dog skal det være tilladt at indrette Fanghuller og opstille Fælder for Rotter, Mus og Væseler, men disse Fangstredskaber maa være af en saadan Beskaffenhed, at større Dyr ikke kan fanges i dem.

Landbrugsministeren kan tillade, at der paa eget Jagtdistrikt saavel som paa fredede Arealer eller fredede Dele af Søterritoriet anvendes Fangstredskaber til Indfangning af levende Vildt til Udsætning andet Sted.

§ 34. Sakse, Fælder og lignende Redskaber, der anvendes i Henhold til § 6, 1ste og 2det Stk., jfr. § 31, 1ste Stk., 2det Pkt., skal være indrettede saaledes, at Dyrene ikke lemlæstes, og de skal derhos efterses og det deri fangede Vildt udtages mindst 3 Gange daglig, Morgen, Middag og Aften. Med Hensyn til Saksens Indretning bemyndiges Landbrugsministeren til at fastsætte nærmere Regler.

Dræbes eller fanges Moderdyret, skal Yngelen om muligt ogsaa, forsaa vidt det kan ske uden at betræde anden Mands Jagtgrund, dræbes eller fanges.

§ 35. Nedstikning af Fasaner er forbudt.

Det er ligeledes forbudt at anvende Salongeværer til Jagt paa Harer og Haarvildt større end disse og paa Fasaner.



**Kapitel VI.**  
**Straf og Paatale.**

28 April.  
Nr. 145.

§ 36. Den, der gør sig skyldig i ulovlig Jagt, straffes med Bøde ikke under 20 Kr.

Er den ulovlige Jagt udøvet paa Søn- og Helligdage eller i Skov eller paa Marker, hvor Sæden endnu ikke er indhøstet, eller fra Vogn eller Slæde eller andre Befordringsmidler eller fra Veje og Stier, kan Bøden ikke sættes ringere end til 50 Kr. Er den ulovlige Jagt udøvet efter Solens Nedgang eller før dens Opgang, kan Bøden ikke sættes ringere end til 100 Kr.

Den, som efter en Gang ved Dom eller Forlig at have paadraget sig Straf for ulovlig Jagt atter gør sig skyldig deri inden Forløbet af 5 Aar efter den endelige Doms eller Forligets Dato, straffes med Bøde ikke under 40 Kr.; forsaavidt den seneste ulovlige Jagt er udøvet under de i nærværende Paragrafs 2det Stk. angivne særlige Omstændigheder, kan Bøden ikke sættes ringere end til henholdsvis 75 Kr. og 150 Kr.

Den, som efter at have paadraget sig Straf for ulovlig Jagt i Medfør af nærværende Paragrafs 3die Stk. gør sig skyldig paa ny i ulovlig Jagt inden Forløbet af 5 Aar fra den sidste endelige Doms eller det sidste Forligs Dato, straffes med Bøde ikke under 60 Kr.; naar de i nærværende Paragrafs 2det Stk. nævnte særlige Omstændigheder foreligger, skal Bøden ikke kunne sættes ringere end til henholdsvis 100 Kr. og 200 Kr.

I øvrigt skal der ved Bødens Bestemmelse efter nærværende Paragraf som skærpene Moment særlig tages Hensyn til, om den ulovlige Jagt er udøvet af flere i Forening, om den paagældende har udvist Trods eller Opsætsighed mod den jagtberettigede eller den, der optræder paa den jagtberettigedes Vegne, eller om han forhen har gjort sig skyldig i nogen i nærværende Lov omhandlet Forseelse, forsaavidt denne ikke medfører Gentagelsesvirkning i Henhold til nærværende Paragrafs Stk. 3 og 4.

28 April. Har den paagældende tilføjet den jagtberettigede eller  
 Nr. 145. den, der med Legitimation optræder paa dennes Vegne, Vold  
 eller Legemsbeskadigelse, der falder ind under almindelig  
 borgerlig Straffelov, kommer dennes § 98, jfr. § 100, til An-  
 vendelse, forsaavidt Forholdet ikke falder ind under strengere  
 Bestemmelser i Straffeloven.

Den, som er ifaldet Straf i Medfør af 3die eller 4de Stk.,  
 skal tillige dømmes til at have forbrudt de af ham under  
 den ulovlige Jagt anvendte Jagtredskaber, Befordrings-  
 midler og Hunde, hvad enten de tilhører ham selv eller af  
 andre er overladt ham til Brug, til Fordel for den Kommunes  
 Kasse, hvor Forseelsen er begaaet. Kan Jagtredskaberne og  
 Hundene ikke skaffes til Veje, eller kan de af anden Grund  
 ikke forbydes, skal vedkommende i Stedet for dømmes til  
 at betale til samme Kasse et af Retten bestemt Beløb, dog  
 ikke under 50 Kr.

Naar der ved den ulovlige Jagt er fanget, skudt eller  
 paa anden Maade dræbt noget af den efternævnte Slags  
 Vildt, skal den skyldige foruden den ovenfor bestemte Bøde  
 yderligere bøde for hvert Stykke:

Kron- eller Daavildt . . . . .	50 Kr.
Sika- og Raavildt . . . . .	30 —
Hare, Ræv, Odder, Grævling, Urfugl eller Svane .	15 —
Agerhøne, Fasan, Regnspove, Skovsneppe, Bekka- sin, Brokfugl, Pommeransfugl, Graagaas, Graa- and eller Krikand . . . . .	10 —
Andet Fuglevildt . . . . .	2 —

§ 37. Den jagtberettigede, der overtræder Bestem-  
 melserne i § 9 og § 11, 1ste Stk., 2det Pkt., straffes med Bøde  
 ikke under 20 Kr. Med lige Straf straffes den, der overtræder  
 Bestemmelserne i § 12, 1ste Stk., dog at vedkommende  
 ikke ifalder Strafansvar, forsaavidt det alene drejer sig om  
 Færdsel med Hund paa anden Mands Jagtgrund, naar det  
 af Sagens samtlige Omstændigheder fremgaar, at Hunden  
 ikke er medtaget i Jagtøjemed.

§ 38. Ulovlig Jagt (jfr. § 36) forfølges som Politisag, 28 April. naar Begæring derom fremsættes af den jagtberettigede; Nr. 145. denne kan dog vælge selv at forfølge Sagen overensstemmende med Reglerne om den borgerlige Retspleje; har den jagtberettigede anlagt Sagen som borgerlig Retssag, er dermed hans Ret til at begære Sagen forfulgt af det offentlige bortfaldet.

Overtrædelser af Bestemmelserne i §§ 9, 11 og 12 forfølges som Politisager, naar Begæring derom fremsættes af den forurettede (for Bestemmelserne i §§ 9 og 11 vedkommende Ejer eller Bruger af Grunden, for Bestemmelserne i § 12 den jagtberettigede).

Bøderne tilfalder, naar Sagen forfølges af det offentlige, Kommunens Kasse i den Kommune, hvor Forseelsen, der har givet Anledning til offentlig Sags Anlæg, er begaaet. Forfølges Sagen som borgerlig Retssag, tilfalder Bøderne Sagsøgeren.

§ 39. Overtrædelse af Bestemmelserne i §§ 25—30 og § 35 straffes med Bøde ikke under 200 Kr.

Alle andre Overtrædelser af denne Lov straffes, forsaavidt de ikke straffes som ulovlig Jagt, med Bøde ikke under 20 Kr., dog at Bøden for Overtrædelse af Paabudet i § 14 ikke kan sættes lavere end til 30 Kr. og for Overtrædelse af Bestemmelserne i §§ 24 og 32 ikke lavere end til 50 Kr.

Drejer det sig om den ved Overtrædelse af §§ 15, 16 eller 17 forskyldte Bødes Fastsættelse, skal der som skærpende Moment særlig tages Hensyn til det Omfang, hvori Overtrædelsen har fundet Sted, samt om den skyldige tidligere er anset med Straf for den nævnte Forseelse, om Overtrædelsen er udøvet af flere i Forening, om Ufugle og Bekkasiner er fanget eller nedlagt paa Skoggerpladser, eller om Æg er indsamlet paa Steder, hvor Fugle bygger kolonivis.

Bestaar Overtrædelsen i uberettiget Indsamling af Fugles Æg eller Reder, kan Bøden efter Omstændighederne nedsættes til 10 Kr.

28 April. Bestaar Overtrædelsen i Falbydelse af Vildt i Strid med  
Nr. 145. Bestemmelserne i § 21, skal det falbudte Vildt tillige konfiskeres.

§ 40. De efter forrige Paragraf strafbare Overtrædelser behandles som Politisager.

Bøderne samt Værdien af det konfiskerede Vildt tilfalder Kommunens Kasse i den Kommune, hvor Forseelsen, der har givet Anledning til offentlig Sags Anlæg, er begaaet.

§ 41. Naar Børn under 15 Aar med Forældres eller Værgers Vidende gør sig skyldige i ulovlig Jagt eller anden Overtrædelse af denne Lov, anses Forældre eller Værgen, som om de selv havde begaaet den ulovlige Handling.

§ 42. Paatale til Strafansvar efter nærværende Lov maa ikke finde Sted, naar et Aar er forløbet, efter at Forseelsen er begaaet.

## Kapitel VII.

### Almindelige Bestemmelser.

§ 43. Denne Lovs Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse paa den saakaldte Marsvinsjagt.

§ 44. Alle om Jagten hidtil gældende almindelige Lovbestemmelser, hvortil der ikke er henvist i denne Lov, skal være ophævet.

§ 45. Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

§ 46. Regeringen bemyndiges til med andre Lande at afslutte Overenskomster om Iværksættelse af fælles Foranstaltninger til Beskyttelse af Trækfugle.

De nærmere Bestemmelser til Gennemførelse af saadanne Foranstaltninger kan om fornødent træffes ved kongelig Anordning.

## Kapitel VIII.

### Lovens Ikrafttræden og Overgangsbestemmelser.

§ 47. Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1931. Bestemmelserne i § 26 og Lovens Bestemmelser om Jagttegn træder dog først i Kraft den 1. April 1932. De i Lov om Jagten af 30. Juni 1922 foreskrevne Bestemmelser om Jagt-

tegn vedbliver at gælde indtil sidstnævnte Tidspunkt, saa-28 April.  
ledes at det for Aaret 1931 løste Jagttegn ogsaa gælder for Nr. 145.  
Januar Kvartal 1932.

§ 48. De i de sønderjydske Landsdele i Henhold til den tidligere gældende preussiske Jagtordning af 15. Juni 1907 oprettede Kontrakter mellem Kommunalbestyrelserne og de jagtberettigede angaaende Kommunejagterne vedbliver at have Gyldighed, indtil Tiden for de enkelte Kontrakter udløber.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 20. S. 1039—51. Udg. 6. Maj.

### Lov Nr. 151 om Udvidelse af Rigshospitalet. 28 April.

Nr. 151.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Undervisningsministeren bemyndiges til paa det Staten tilhørende, ved Henrik Harpestrengsvej beliggende Areal, der stilles til Raadighed for Udvidelse af Rigshospitalet, at lade opføre Bygninger for en psykiatrisk Afdeling med de for denne Afdeling nødvendige Funktionærboliger.

§ 2. Til det i § 1 omhandlede Byggeforetagende kan anvendes et Beløb af indtil 1 250 000 Kr., der bevilges paa de aarlige Finans- eller Tillægsbevillingslove.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 22. S. 1198. Udg. 15. Maj.

### Lov Nr. 167 om Lønninger m. m. for Folkeskolens 28 April. Lærere. Nr. 167.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. 1) Tjenestemand i Folkeskolen er enhver Lærer, der har fast Ansættelse i en Stilling, for hvilken Lønningen er fastsat i denne Lov.

28 April. 2) Lærere ved Biskoler og Pogeskoler faar først fast An-  
Nr. 167. sættelse fra det Tidspunkt, da de i Henhold til § 41, Stk. 1,  
opnaar Ret til Egenpension.

3) Vinterlærere, Timelærere, Vikarer og Aspiranter er ikke Tjenestemænd.

§ 2. Læreren skal i alle Anliggender samvittighedsfuldt overholde de for hans Tjenestestilling givne Forskrifter. Han skal i sine Forhold i og udenfor Tjenesten vise sig værdig til den Agtelse og Tillid, som hans Stilling kræver.

§ 3. Enhver Lærer er pligtig at underkaste sig de Forandringer i hans Tjenesteforretningers Omfang og Beskaffenhed, som maatte blive bestemt ved Skoleplanen, uden at det er fornødent, at noget hertil sigtende Forbehold er optaget i hans Ansættelsesbrev.

§ 4. 1) Ingen kan ansættes som Tjenestemand i en Første- eller Enelærerstilling før det fyldte 25de Aar, i andre Stillinger før det fyldte 24de Aar.

2) Den første Ansættelse i Tjenestemandsstilling eller Genansættelse i en saadan efter Afskedigelse er betinget af tilfredsstillende Helbredsattest. Helbredsattesten skal forelægges Undervisningsministeriet.

3) Med Hensyn til Attest for, at vedkommende ikke lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved, opretholdes Regelen i Lov Nr. 145 af 12. Marts 1918 § 10.

§ 5. Enhver Lærer skal ved sin første faste Ansættelse, inden Stillingen overtages, underskrive en Erklæring, hvori han paa Ære og Samvittighed lover at opfylde sine Tjenesteplichter med Trofasthed og Nidkærhed. Lærere, der udnævnes af Kongen, afgiver desuden en højtidelig Forsikring om at ville holde Grundloven.

§ 6. 1) Lærere, som ikke har kongelig Udnævnelse, kan til enhver Tid med 3 Maaneders Varsel forlange sig afskediget af Tjenesten.

2) Der tilkommer enhver fast ansat Lærer, Biskolelærer, Pogeskolelærer eller Aspirant, der afskediges uden Ansøgning, et Varsel paa 3 Maanedes. Hvis Afskedigelsen er begrundet i noget af de i Statstjenestemandslovens §§ 60 og 61 nævnte

Forhold, kan Afskedigelsen dog ske med kortere Varsel eller 28 April. uden Varsel. Varselsbestemmelsen gælder ikke for Lærere, Nr. 167. der er pligtige at søge Afsked paa Grund af Alder.

3) Timelærere og faste Vikarer tilkommer der ligeledes et Afskedigelsesvarsel paa 3 Maaneder, medmindre Antagelsen kun er sket for et begrænset Tidsrum; andre Vikarer fra-træder uden Varsel ved Vikariatets Ophør. Vinterlærere fra-træder uden Varsel ved Vinterhalvaarets Udløb.

4) Forinden en fast ansat Lærer afskediges uden Ansøgning, og uden at Afskedigelsen skyldes Sygdom, skal der gives ham Lejlighed til at udtale sig i Sagen. Saafremt Forhør er afholdt i Henhold til § 13, skal der dog ikke indhentes yderligere Udtalelse.

5) Enhver fast ansat Lærer, der afskediges uden Ansøgning, har Ret til efter derom fremsat Begæring at faa skriftlig Oplysning om Afskedigelsesgrunden.

6) Ved en fast ansat Lærers Afskedigelse træffer Undervisningsministeren Bestemmelse om, hvorvidt der tilkommer den paagældende Pension, og fastsætter dennes Størrelse, jfr. dog § 15.

7) En kvindelig Tjenestemand, der efter Ansøgning afskediges uden Pension som Følge af Indgaaelse af Ægteskab, kan, naar Afskedigelsen sker tidligst 6 Maaneder før Udgangen af den Maaned, i hvilken Ægteskabet indgaas, og senest med Udgangen af den efter Ægteskabets Indgaaelse følgende Maaned, efter forelagt Vielsesattest faa udbetalt et Beløb, der for hvert fuldt Aars Tjeneste som Tjenestemand udgør  $\frac{1}{8}$  af Aarslønnen med Tillæg ved Afskedigelsen, dog ingen Sinde ud over 1 Aars Lønning med Tillæg. Udgiften udredes af den paagældende Skolefond.

§ 7. 1) Efter Indstilling fra de stedlige Skolemyndigheder og Skoledirektionen kan der af Undervisningsministeriet gives en fast ansat Lærer Tilladelse til at træde udenfor Nummer uden Lønning i begrænset Tid, i Almindelighed ikke ud over 1 Aar. Under særlige Forhold kan Tilladelsen dog udstrækkes til at gælde for indtil 3 Aar. Saadan Tid fra-drages ved Beregning af Alderstillæg og Pension. <sup>3)</sup>

28 April. 2) Saafremt en Lærer søger Tjenestefrihed for at gennem-  
Nr. 167. gaa en videre Uddannelse, der skønnes at være af Vigtighed for den Stilling, han er ansat i, kan det af vedkommende Kommunalbestyrelse med Skoledirektionens Tilslutning tillades ham at lade sin Tjeneste besørge ved Vikar i indtil 2 Aar. Vikarens Person og Lønning skal godkendes af Skoledirektionen. Ud over 2 Aar kan saadan Tilladelse kun gives af Ministeren.

§ 8. 1) Naar en Lærer anholdes som mistænkt eller tiltales for en Forbrydelse, saavel som naar han har paadraget sig grundet Mistanke om et Forhold, der betager ham den Tillid, som Bestridelsen af Lærerstillingen kræver, eller han har gjort sig skyldig i en Handling, som gør det betænkeligt vedblivende at lade ham bestride sin Tjenestegerning, suspenderes han, indtil endelig Afgørelse i Sagen er truffet. Styrelsen skal i ethvert saadant Tilfælde, saavidt det staar til den, foranledige, at Sagens Afslutning mest muligt fremskyndes. Suspensionen foretages af Undervisningsministeren; dog kan Skoledirektionen foreløbig sætte Læreren fra Tjeneste, indtil Ministerens Afgørelse, der uopholdelig skal indhentes, foreligger.

2) Under Suspensionen oppebæres kun Halvdelen af Lønningen og af alle almindelige og særlige Tillæg.

3) Saafremt Sagen, der har medført Suspensionen, ikke fører til Afskedigelse, og der ikke har foreligget noget virkeligt Grundlag for Suspensionen, ydes der Efterbetaling af den tilbageholdte Halvdel af Lønningen m. v.

§ 9. 1) Enhver fast ansat Lærer er pligtig at gøre midlertidig Tjeneste i højere Stilling end hans egen indenfor det samme Skolevæsen.

2) Varer saadan Tjeneste ikke ud over 4 Uger, hvad enten Konstitution foreligger eller ikke, faar Læreren ikke Ret til nogen Del af den højere Stillings Indtægter. Varer Tjenesten derimod over 4 Uger, faar den fungerende for hele Funktionstiden foruden sin egen Stillings Løn et Vederlag lig Halvdelen af Forskellen mellem den ham i hans egen Stilling tillagte pensionsgivende Lønning og den pensions-



givende Lønning, han i Grundløn og Alderstillæg vilde oppe-28 April. bære ved en Udnævnelse i den højere Stilling, dog ikke mere Nr. 167. end 20 pCt. af den højere Stillings Grundløn med eventuel kommunal Forhøjelse, beregnet efter paagældende Tidsrum. Ferie- og Sygedage indenfor Funktionstiden fradrages saavel ved Afgørelsen af, om Godtgørelse skal ydes, som ved dennes Beregning. Saafremt der ikke er Vakance i Stillingen, afholdes Udgiften efter de om Vikarudgifter i § 49, Stk. 2 givne Regler.

3) Bessettes en Lærerstilling ved Konstitution, oppebærer den, der uden at være Tjenestemand konstitueres i Stillingen,  $\frac{9}{10}$  af den for Stillingen fastsatte Begyndelsesløn (Grundløn med Reguleringstillæg og eventuelt Stedstillæg).

4) Saafremt der til den Stilling, der beklædes midlertidig efter de i Stk. 1—3 angivne Regler, er knyttet særlige, ikke-pensionsgivende Indtægter, tilfalder disse den fungerende, hvis Stillingen er ledig, eller dens Indehaver er traadt udenfor Nummer, og det kan af Ministeren bestemmes, at saadanne Indtægter ogsaa i andre Tilfælde af Funktion eller Konstitution helt eller delvis skal tilfalde den fungerende.

§ 10. 1) Under den første Indkaldelse til Aftjening af Værnepligt oppebærer en Lærer af sin Lønning med alle almindelige og særlige Tillæg Fjerdedelen, naar han er ugift, Halvdelen, naar han er gift. Det samme gælder, forsaavidt den militære Tjeneste forlænges, fordi vedkommende udtages til Befalingsmand. Den nedsatte Lønning beregnes fra Indkaldelsesdagen, forsaavidt denne er den 1. i en Maaned, og ellers fra den 1. i den paafølgende Maaned; den fulde Lønning indtræder fra Hjemsendelsesdagen, forsaavidt denne er den 1. i en Maaned, og ellers fra den 1. i den paafølgende Maaned.

2) Under frivillig Uddannelse til Befalingsmand og under frivillig Tjeneste som saadan oppebærer Tjenestemanden ingen Lønning for det Tidsrum, i hvilket han er fraværende.

3) En Lærer, der er ansat som Befalingsmand i Reserven, oppebærer for det Tidsrum, i hvilket han er indkommanderet til Militærtjeneste, kun Halvdelen af Lønningen, indbefattet

28 April. alle almindelige og særlige Tillæg. Falder Fraværelsen inden Nr. 167. for den paagældendes ordinære Ferie, lider han dog intet Fradrag.

4) Under Efteraarsmanøvrer og andre kortere Indkaldelser, bortset fra de i Stk. 3 nævnte Indkommanderinger, oppebærer Læreren fuld Lønning.

§ 11. 1) Forsaavidt det ugentlige Timetal for en enkelt Lærer varigt nedsættes enten paa Grund af kirkelige Forretninger eller af andre Grunde, vil Lønningen og de dermed forbundne Tillæg være at nedsætte efter Forholdet mellem Lærerens faktiske og det normerede pligtige Timetal.

2) Gifte Lærere har, saafremt det er foreneligt med de stedlige Tjenesteforhold, Adgang til at faa den dem paa-hvilende Tjenesteydelse nedsat til indtil Halvdelen mod kun at oppebære en forholdsmæssig Del af Lønningen, indbefattet alle almindelige og særlige Tillæg. Saadan Nedsættelse kan enten være varig eller paa begrænset Tid, dog ikke under 1 Aar. Genoptagelse af fuld Tjeneste kan kun ske, naar dette kan passe med Tjenesteforholdene.

3) Ved Beregning af Pensionsalderen medregnes den Tid, i hvilken vedkommende har haft nedsat Tjeneste, kun med en efter Forholdet mellem det faktiske og det normerede pligtige Timetal fastsat Brøk. Pensionsindtægten opgøres efter den fulde Grundløn i den i Statstjenestemandsløvs § 54, Stk. 3, nævnte Periode, uanset om der i denne har været udført fuld eller nedsat Tjeneste, samt efter det Antal Alderstillæg, som i nævnte Periode vilde være tilkommet den paagældende, saafremt de Tjenesteaar, i hvilke der har været nedsat Tjeneste, kun medregnedes i det foran angivne Forhold.

§ 12. 1) Naar en Lærerinde venter sin Nedkomst, skal hun ophøre med sin Virksomhed i Skolen fra den 1. i den efter Udgangen af Svangerskabets 6. Maaned følgende Maaned, medmindre de stedlige Skolemyndigheder efter hendes Anmodning giver hende Tilladelse til at fortsætte med Skolegangen ud over det nævnte Tidspunkt.

2) Saafremt den paagældende Lærerinde er fast ansat i en Tjenestemandsstilling, oppebærer hun under Fraværelse

i Henhold til Stk. 1 og indtil 6 Uger efter, at Nedkomsten har fundet Sted, Halvdelen af Lønningen, indbefattet alle almindelige og særlige Tillæg. Hvis hun efter Udløbet af de 6 Uger ikke er arbejdsdygtig og fremskaffer Lægeattest herfor, fortsættes hendes Tjenestefrihed med halv Lønning. Uden Lægeattest vil der, saafremt Barnet lever og hun ammer det, efter Udløbet af de 6 Uger kunne gives hende Tilladelse til at træde udenfor Nummer i mindst 3, højst 6 Maaneder, dog altid i fulde Maaneder.

<sup>3)</sup> Saafremt den paagældende Lærerinde ikke opfylder de i Stk. 2 angivne Forudsætninger med Hensyn til Ansættelse, oppebærer hun ingen Lønning under sin Fraværelse paa Grund af Svangerskabet eller Fødselen.

<sup>4)</sup> Ved Sygemeldinger af enhver Art under Funktion indenfor de 4 umiddelbart før Fødselen liggende Maaneder maa Lærerinden altid afgive halv Lønning for Fraværelsen; Tilbagebetaling af oppebaaret Lønning kan i saadanne Tilfælde forlanges.

**§ 13.** <sup>1)</sup> En Lærer, for hvis Vedkommende der sker tjenstlig Indberetning til overordnet Myndighed angaaende en Tjenesteforseelse eller et Forhold, der antages at falde ind under Straffelovgivningen, har Ret til at blive gjort bekendt med en skriftlig Fremstilling af de faktiske Forhold vedrørende det passerede. Han skal i Sagen afgive en Udtalelse, som kan bestaa i en Paategning om, at Fremstillingen erkendes at være rigtig, eller i Sager, der er saa alvorlige, at det maa forudsættes, at Forhør vil blive afholdt, af Paategningen »Læst«. Læreren kan kræve udleveret en Genpart af Fremstillingen.

<sup>2)</sup> En Lærer, mod hvem disciplinær Undersøgelse for tjenstlig Forseelse indledes, har Ret til at lade føre Vidner. Han kan vælge en Tillidsmand til at være Bisidder ved Forhør og yde Bistand ved Vidneførsel samt eventuelt senere ved Udfærdigelse af skriftligt Indlæg. Til Brug ved Udarbejdelsen af saadant Indlæg kan han kræve Udskrift af Forhørsprotokollen og Afskrift af samtlige til denne knyttede Bilag eller Adgang til at gennemgaa disse. Ministeren giver

28 April. Regler for, af hvem saadanne Forhør afholdes, og hvem der Nr. 167. kan optræde som Bisidder. Som Bisidder vil der kunne anvendes en Sagfører.

3) Andre Lærere, Kommunalbestyrelsens, Skolekommissionens og Skoledirektionens Medlemmer er pligtige paa Forlangende at lade sig afhøre, og Forhørslederen vil kunne forlange Udtalelser afgivne paa Ære og Samvittighed. Vidnesbyrd kan dog nægtes, naar Besvarelsen af det stillede Spørgsmaal maa forudsættes at ville udsætte Vidnet selv for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd.

4) Hvis Læreren er mistænkt for et Forhold, der antages at falde ind under Straffelovgivningen, kan Bisidder ikke kræves medtaget, og de øvrige i Stk. 2 givne Regler for den disciplinære Undersøgelse kan fraviges. Læreren kan i saa Tilfælde forlange Undersøgelsen henvist til Retten.

5) Disse Regler gælder ogsaa i det Tilfælde, at en Sag, der er rejst i Henhold til Reglerne i Lov Nr. 61 af 29. Marts 1904 § 18 eller i Lov Nr. 128 af 27. Maj 1908 § 8, giver Anledning til Undersøgelse angaaende Forhold af den i Stk. 1 og 2 omhandlede Art.

§ 14. Som disciplinær Straf for tjenstlig Forseelse vil der kunne anvendes Advarsel eller Irettesættelse, Bøde, der dog ikke maa overstige  $\frac{1}{2}$  Maanedes Løn, eller Afskedigelse. Bøde over 50 Kr. kan kun anvendes som Straf med Undervisningsministeriets Samtykke og kræver, at Forhør forinden er afholdt i Overensstemmelse med § 13, hvis der ikke foreligger en uforbeholden skriftlig Tilstaaelse. Afskedigelse for de i Statstjenestemandsløvens §§ 60 og 61 nævnte Forhold eller i øvrigt som Straf for Tjenesteforseelser kan, naar Forholdet ikke er fastslaaet ved Dom, aldrig finde Sted uden efter forudgaaet tjenstligt Forhør. Ikendte Bøder kan indeholdes i Lønnen; de tilfalder den paagældende Skolefond.

§ 15. 1) En Lærer eller Pensionist kan for Domstolene indbringe ethvert ham vedrørende Spørgsmaal om Krav, begrundet i Lovbestemmelser om Lønning, Pension eller Vente- penge. Sag kan dog ikke rejses, hvis den paagældende ikke

har gjort skriftlig Indsigelse overfor Styrelsen inden 6 Maa-28 April. neder efter Beløbets Udbetaling eller Nægtelse af Udbetaling <sup>Nr. 167.</sup> og udtaget Stævning inden 9 Maaneder efter Modtagelsen af Undervisningsministeriets Svar. Disse Frister gælder dog ikke, forsaavidt Sagen angaar Pensionsspørgsmaal. Ministeriet kan dispensere fra Bestemmelserne om Tidsfrister.

<sup>2)</sup> Saa fremt der fra Myndighedernes Side sker for stor Udbetaling til Lærere, Pensionister eller saadannes efterladte — være sig egentlig Lønning, særlige Tillæg, Honorar, Vente-penge, Pensioner, Efterindtægt m. v. —, kan det for meget udbetalte Beløb kun kræves tilbagebetalt, naar Krav derom rejses overfor den paagældende inden 15 Maaneder efter Udbetalingen; denne Frist gælder dog ikke, naar og saa længe den urigtige Udbetaling skyldes fejlagtige eller manglende Oplysninger fra den paagældendes Side.

§ 16. Naar en Lærer beskyldes for Uretskaffenhed i Tjenestegerningen, eller der fremsættes ærerørige Beskyldninger mod ham, kan det af Ministeriet paalægges ham at fralægge sig Beskyldningen ved Dom.

§ 17. <sup>1)</sup> Lærerorganisationer kan opnaa Forhandlingsret, der berettiger dem til at træde i Forhandling med Undervisningsministeriet om ethvert Spørgsmaal af tjenstlig eller økonomisk Art vedrørende hele Standen eller Enkeltmand indenfor samme, dog ikke om Enkeltmands Udnævnelse eller Afskedigelse.

<sup>2)</sup> Saa længe der indenfor Folkeskolen efter de Oplysninger, som foreligger for Undervisningsministeriet, bestaar en Organisation eller et Forbund af Organisationer, som giver Adgang til alle i Folkeskolen ansatte uden Undtagelse, som ikke giver Adgang til andre end nuværende og forhenværende ansatte, og som følger saadanne Regler ved Valg, at der sikres Mindretallene (Forbundets forskellige Hovedgrupper) en passende Repræsentation under Forhandlingerne med Ministeriet, anerkendes denne Organisation eller dette Forbund, forsaavidt den eller det overvejende repræsenterer de i Folkeskolen ansatte, som Indehaver af Forhandlingsretten. Den anerkendte Organisation maa aarlig ved Indsendelse af de

28 April. nødvendige Oplysninger godtgøre sin Ret til vedvarende at Nr. 167. nyde Anerkendelse.

3) Til den anerkendte Organisation afgives til Drøftelse Forslag til Ændringer i Love og andre Bestemmelser af almindelig Karakter, som vil medføre Forandringer i bestaaende Lønningsregler, den normerede Undervisningstid, de ansattes personlige retlige Stilling i Folkeskolen og lignende tjenstlige økonomiske Forhold.

4) Forhandlinger kan føres mundtlig eller skriftlig. De nærmere Regler fastsættes af Ministeren.

5) Den almindelige Ret, som enhver Forening eller Enkeltmand har til at henvende sig til Ministeriet, berøres ikke af disse Regler.

§ 18. Naar nye Lønningslove træder i Kraft, bortfalder ethvert Krav, der støttes paa ældre om Lærernes Vederlag af det offentlige givne Love og lignende Bestemmelser.

§ 19. Saafremt en Lærer af Helbredshensyn eller paa Grund af anden ham utilregnelig Aarsag overgaar til lavere lønnet Lærerstilling i Folkeskolen, kan Ministeren som personligt Tillæg tilstaa ham Forskellen mellem den af ham i den hidtidige Stilling oppebaarne og den i den nye Stilling opnaaede Grundløn med Alderstillæg, dog ikke ud over Forskellen i samlet Indtægt fra det offentlige i de to Stillinger.

§ 20. Personlige Tillæg af den i §§ 19 og 50 omhandlede Art bortfalder ganske eller delvis ved Opnaaelse af Alderstillæg eller højere Lønning enten i Henhold til nye Lønningslove eller ved Overgang til højere lønnet Stilling.

§ 21. 1) Udbetaling af de i denne Lov fastsatte Lønninger, Pensioner m. v. sker efter følgende Regler:

- a) Det i Købstæderne eller ved Skoler med Købstadskoleordning i Landkommuner ansatte Lærerspersonale modtager af vedkommende Kommune hele Lønningen maanedlig og forud ved hver Maanedes Begyndelse.
- b) Grundlønnen og Lønde, som det paahviler Kommunen helt at udrede, udbetales for de ved andre Skoler paa Landet ansatte Lærere af vedkommende Kommune maanedlig og forud ved hver Maanedes Begyndelse, jfr. dog

§ 38, Stk. 3. De øvrige Løndele udbetales gennem Skole-28 April.  
fonden kvartalsvis ved Begyndelsen af den sidste Maaned Nr. 167.  
i Kvartalet, for Vinterlærernes Vedkommende dog med  
Halvdelen ved Begyndelsen af Vinterhalvaarets 3die  
Maaned og Halvdelen ved Begyndelsen af Vinterhalv-  
aarets 6te Maaned.

c) Ventepenge og Pensioner udbetales af Skolefonden maa-  
nedlig og forud ved hver Maaned's Begyndelse.

2) Dersom Udbetalingsdagen falder paa en Helligdag,  
skal Udbetalingen finde Sted paa den sidste Søgnedag i den  
foregaaende Maaned. Søgnedage, paa hvilke det udbetalende  
Kontor er lukket i Henhold til Lov, Anordning eller mini-  
steriel Bekendtgørelse, sidestilles i denne Henseende med  
Helligdage. Lærerens Død eller Afskedigelse, efter at saadan  
Udbetaling har fundet Sted, men før Maanedens Udløb, med-  
fører ikke noget Krav paa Tilbagebetaling af det for den  
efterfølgende Maaned forudbetalte Beløb. Hvis Efterindtægt  
oppebæres, vil Beløbet dog være at udligne i Efterind-  
tægten.

3) Dødsfald eller uansøgt Afgang i den Maaned, for  
hvilken Udbetaling har fundet Sted, medfører ikke Tilbage-  
betaling af nogen Del af det forud oppebaarne Maanedsbetøb.

4) Saafremt en Lærer afskediges eller dør, forinden den  
i Stk. 1. b, 2det Pkt. omhandlede Udbetaling har fundet  
Sted, har han eller hans Bo Ret til de paagældende Lønde-  
le for lige saa lang Tid, som han oppebærer Grundløn.

5) Ved Udregning af det maanedlige Beløb for de enkelte  
Lønningsdele eller af andre Ydelser til Lærere eller Pensio-  
nister saavel som af Fradrag i Lønning eller Pension for-  
højes Brøkdele af Øre til hel Øre.

§ 22. 1) Ved Udnævnelse til en Lærerstilling regnes  
Lønningen fra den Dato, fra hvilken Ansættelsen ifølge An-  
sættelsesbrevet er at regne. Ansættelsen skal altid ske fra  
den 1. i en Maaned.

2) En Lærer, der ansættes fast i et Embede, er pligtig at  
tiltræde dette senest 14 Dage efter den Dato, fra hvilken  
Ansættelsen regnes; han er forpligtet til selv at afholde Ud-

28 April. giften til Vikar i Tidsrummet mellem Ansættelsesdatoen og Nr. 167. Tiltrædelsen.

§ 23. Udbetaling af Egenpension eller Ventepenge tager sin Begyndelse fra Udløbet af det Tidsrum, for hvilket Udbetaling af Løn har fundet Sted; saafremt den paagældende imidlertid ved Afskedigelsen staar udenfor Nummer eller af anden Grund ikke oppebærer Lønning, tager ovennævnte Udbetaling sin Begyndelse fra Afskedigelsen. Enkepension og Børnepension kommer til Udbetaling, naar det Tidsrum er udløbet, for hvilket der er udbetalt Efterindtægt (jfr. dog § 76 i Statstjenestemandsløvens Kapitel om Efterindtægt), eller, hvis saadan ikke er udbetalt, fra Dagen efter den sidste Dag, for hvilken der er udbetalt Lønning, Ventepenge eller Pension til Læreren.

§ 24. <sup>1)</sup> Lærere kan give Forskrivninger paa deres Løn efter de samme Regler og indenfor de samme Grænser, som gælder for Statstjenestemænd. Dette gælder ogsaa med Hensyn til Forskrivninger paa Efterindtægt, Ventepenge og Pension.

<sup>2)</sup> Bortset herfra kan endnu ikke udbetalt Lønning, Efterindtægt, Ventepenge og Pension ikke bortgives, sælges eller pantsættes. Med Hensyn til Udlæg og Arrest i de nævnte Ydelser gælder Reglerne i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 §§ 513 og 614.

§ 25. <sup>1)</sup> Der tillægges de efter § 33 lønnede Første- og Enelærere og Andenlærere og Forskolelærerinder passende Tjenestebolig med Have. Første- og Enelærere tillægges der Bolig som for en gift Lærer, andre Lærere har kun Krav paa Bolig som for en ugift. Normeres et Andenlærerembede med forhøjet Lønning i Henhold til § 33, bestemmer Undervisningsministeren, om der tillige skal tillægges Embe det Bolig som for en gift Lærer. Hvor Tilvejebringelse af Bolig er forbundet med særlige Vanskeligheder, kan Ministeren dispensere fra Kravet om Tjenestebolig.

<sup>2)</sup> For andre Lærere end de i Stk. 1 nævnte kan der indrettes Tjenestebolig, som Læreren er pligtig at overtage.



3) Planer og Tegninger til nye Boliger forelægges Under-28 April. visningsministeren til Godkendelse. Nr. 167.

§ 26. 1) For Tjenestebolig skal fradrages  $\frac{1}{8}$  af Grundlønnen, forsaavidt Tjenesteboligen er som for en gift, eller  $\frac{1}{12}$  af Grundlønnen, hvis Boligen er som for en ugift.

2) Den ydre og indre Vedligeholdelse af Tjenesteboliger besørger af Kommunen. Skatter og Afgifter, som efter Loven paahviler Ejendommen, udredes af Kommunen.

3) For Brændsel, Gas og Elektricitet, der maatte blive ydet en Lærer, skal denne betale i Forhold til Forbruget efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse.

§ 27. 1) For den et Lærerebende tillagte Jordlod beregnes der et aarligt Fradrag i Lønnen. Dette Fradrag fastsættes af Ministeren efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen under særlig Hensyntagen til passende Forrentning af den Værdi, Jordlodden ansættes til, og under Hensyntagen til, at Skatter og Afgifter udredes af Kommunen; Jordens Værdi maa ikke ansættes til mere, end hvad den er værd som Landbrugsjord. Ny Fastsættelse af Fradraget kan efter Lærens eller Kommunalbestyrelsens Forlangende finde Sted efter hver ordinær Vurdering til Ejendomsskyld.

2) Kommunalbestyrelsen har Ret til at kræve Afløsning af Jordlodden ved indtrædende Vakance.

§ 28. Det kan som Regel ikke paalægges en Lærer at besørge Skolens Rengøring. Naar det i enkelte Tilfælde vilde blive uforholdsmæssig dyrt at faa Rengøringen besørget paa anden Maade, og der ikke kan opnaas Overenskomst med Læreren om Rengøringens Besørgelse, kan Skoledirektionen paalægge Læreren Rengøringen af vedkommende Klasseværelse med tilhørende Opholdsrum og Forstue for et Honorar, der fastsættes af Skoledirektionen.

§ 29. Naar en Lærer forflyttes, er han berettiget til at benytte den til hans hidtidige Embede knyttede Tjenestebolig, indtil Eftermanden er kaldet, mod at stille mindst 1 Beboelsesværelse til Raadighed for den, der midlertidig skal beklæde Embedet. Samme Ret har den Lærer, der afskediges med Pension. Saafremt Embedet nedlægges, eller Tjeneste-

28 April. boligen inddrages, gælder denne Benyttelsesret 6 Uger fra Nr. 167. Forflyttelsens eller Afskedigelsens Dag. For det Tidsrum, i hvilket en Lærer i Henhold til nærværende Paragraf benytter en Tjenestebolig efter sin Fratræden af Stillingen, svares ikke Boligafkortning efter § 26, Stk. 1.

§ 30. 1) Forflyttes en fast ansat Lærer efter Ansøgning til andet Opholdssted, kan der tilstaa ham Godtgørelse af Befordringsudgifter for egen Person, Husstand og Bohave, dog at der af Udgifterne til Bohavets Flytning fradrages  $\frac{1}{5}$ . Samme Regel gælder for Forflyttelser samtidig med en Lærers Tilbagekomst fra Militærtjeneste, eller efter at han har staaet udenfor Nummer eller har været paa Ventepenge. Saafremt Flytteudgiften staaer i Misforhold til Lærerens Løn, bør Befordringsgodtgørelsen nedsættes; i saadant Tilfælde forelægges Sagen for Ministeriet. Efter tilsvarende Regler kan der ydes Flyttegodtgørelse til en Timelærer eller fast Vikar, som har været i saadanne Stillinger i 3 Aar.

2) Flyttegodtgørelse vil ikke kunne tilstaa, hvis der er forløbet mindre end 5 Aar siden den sidste med Flyttegodtgørelse forbundne Forflyttelse.

3) De nærmere Regler for Beregningen af de i Stk. 1 omhandlede Godtgørelser fastsættes af Ministeren.

4) Beordres en Lærer, uden at Forflyttelse foreligger, til at indflytte i eller udflytte af en anvist Tjenestebolig, kan der af Ministeren tilstaa ham Godtgørelse efter Bestemmelserne i Stk. 1 uden Fradrag af  $\frac{1}{5}$  samt yderligere en Godtgørelse, der beregnes saaledes: 4 eller 2 pCt. af den umiddelbart før Flytningen oppebaarne aarlige Grundløn med Alderstillæg samt eventuelt Reguleringstillæg henholdsvis for gifte Mænd samt dem, der efter Statstjenestemandslovens § 90, Stk. 1, er ligestillede med disse, og for andre. Procentgodtgørelse ydes dog ikke til ugifte Lærere under 25 Aar.

5) Naar en Lærer ved sin Afgang med Pension eller Enken efter en Lærer ved dennes Død skal fraflytte en Tjenestebolig, kan der ydes en Godtgørelse svarende til 25 pCt. af det ifølge § 26, Stk. 1, fastsatte aarlige Boligfradrag.

6) Reglerne i Stk. 1, jfr. Stk. 2, kan af Ministeriet bringes 28 April. til Anvendelse, naar Statens eller Folkekirkeens Tjenestemænd Nr. 167. ansættes i Folkeskolen.

7) Udgiften udredes af Skolefonden for den Skoleraads-kreds, hvortil Forflyttelsen sker, eller, i det i Stk. 4 og 5 omtalte Tilfælde, hvor Læreren er ansat.

§ 31. 1) En Lærer kan kun have Beskæftigelse udenfor Folkeskolen, forsaavidt og i det Omfang det er foreneligt med den samvittighedsfulde Udførelse af hans Pligter som Lærer og med den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid.

2) Læreren skal skriftlig gøre Anmeldelse for Skoledirektionen, inden han kan

- a) paabegynde en Forretnings- eller Erhvervsvirksomhed,
- b) overtage en Stilling udenfor Folkeskolen, hvortil der er knyttet varig Løn,
- c) indtræde i en Bestyrelse eller et Repræsentantskab for et Selskab af erhvervsmæssig Karakter.

3) Forsaavidt Skoledirektionen skønner, at det vil stride mod de i denne Paragrafs Stk. 1 nævnte Hensyn, at Læreren overtager den anmeldte Beskæftigelse, meddeles det ham inden 4 Uger efter, at Anmeldelse er indgaaet, at det er ham forbudt at overtage Posten. Læreren kan forlange en af Skoledirektionen i saa Henseende truffen Afgørelse forelagt Ministeren.

4) Skulde det vise sig, efter at en Beskæftigelse er overtaget, enten at de Omstændigheder, som har været afgørende for Sagens Bedømmelse, ændres væsentligt, eller at der allerede ved Overtagelsen forelaa Omstændigheder, som, hvis de havde været oplyst, vilde have medført et Forbud, kan Ministeren paa et hvilket som helst Tidspunkt paalægge Læreren, at han skal frigøre sig for Beskæftigelsen.

5) En fast ansat Lærer i Folkeskolen kan ikke tillige indtage nogen med Pensionsret forbunden Stilling i Staten, en Kommune, koncessioneret Selskab eller anden offentlig Virksomhed.

28 April. Forening af pensionsberettigende Stillinger, der er ind-  
Nr. 167. traadt før nærværende Lovs Ikrafttræden, berøres dog ikke af Bestemmelsen i dette Stykkes Iste Punktum.

§ 32. 1) Fast ansatte Lærere ved de kommunale Skoler i Købstæderne lønnes saaledes:

*Overlærere* (Skoleinspektører, Skoledirektører): 5 460 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 600 Kr. indtil 6 660 Kr.

*Viceinspektører*: 3 120 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 330 Kr. indtil 5 100 Kr.

Ved hver Skole, der normalt har mindst dobbelt Klasse-række hele Skolen igennem, bortset fra de 2 ældste Klasser i Eksamensskolen, normeres der en Stilling som Viceinspektør for hver dobbelt Klasserække.

*Lærere*: 2 880 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 330 Kr. indtil 4 860 Kr.

2) Timelærere, der er ansat i en paa Skoleplanen normeret Timelærerstilling og underviser i det for fast ansatte Lærere normerede Timetal, lønnes med 90 pCt. af disses Begyndelsesløn (Grundløn, Reguleringstillæg og eventuelt Stedstillæg), stigende efter 3 Aars Forløb til fuld Begyndelsesløn. Underviser Timelæreren i et mindre Timetal, oppebærer han Lønning i Forhold hertil, dog ikke under  $\frac{3}{4}$  af den for fuldt Timetal fastsatte Timelærerløn under Forudsætning af, at han stiller sig til Raadighed i et til Lønnen svarende Timetal.

3) Vikarer, der er ansat i en paa Skoleplanen normeret fast Vikarstilling, lønnes i Forhold til en Lønning af 80 pCt. af fast ansatte Læreres Begyndelsesløn (Grundløn, Reguleringstillæg og eventuelt Stedstillæg), stigende efter 3 Aars Forløb til 90 pCt. af Begyndelseslønnen, efter Antallet af underviste Timer, dog mindst for  $\frac{3}{4}$  af fuldt Timetal.

4) For andre Timelærere end de i Stk. 2 nævnte og for løse Vikarer fastsættes Vederlaget i Skoleplanen eller for det enkelte Tilfælde.

5) Foranstaaende Regler gælder ogsaa for Lærerpersonalet ved købstadordnede Skoler i Landkommuner i det Omfang, i hvilket Købstadskoleordningen maatte være indført ved saadanne Skoler.

6) Lærere ved en Skole, beliggende i et til en Købstad-28 April.  
kommune hørende Landdistrikt, lønnes, forsaavidt Skolen Nr. 167.  
ikke er købstadskoleordnet, efter Reglerne i § 33.

§ 33. Fast ansatte Lærere ved kommunale Skoler paa Landet lønnes saaledes:

*Første- og Enelærere:* 2 700 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 330 Kr. indtil 4 680 Kr.

Ved en Skole, hvor Børnene er fordelt i mindst 5 Klasser, ydes der Førstelæreren i hans Egenskab af Skolens Leder et pensionsgivende Tillæg af 50 Kr. aarlig pr. Klasse, Parallelklasserne medregnet. Er der til Skolen knyttet en Forskole, medregnes dennes Klasser til Hovedskolen, naar den har Lokale i samme Bygningskompleks som Hovedskolen. I andet Fald medregnes Forskolens Klasser kun, naar der er overdraget Førstelæreren Lederforretninger med Hensyn til Forskolen; de fornødne Bestemmelser i saa Henseende gives i en særlig Instruks. I Tvivlstilfælde afgør Undervisningsministeren, om Betingelserne for at oppebære Ledertillæg er til Stede.

*Andenlærere:* 2 220 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 300 Kr. indtil 3 120 Kr. og derefter hvert 3die Aar med 330 Kr. indtil 3 780 Kr.

Undervisningsministeren kan efter Indstilling fra Kommunalbestyrelsen bestemme, at Andenlærerne eller en eller flere af disse lønnes som Første- og Enelærere eller med en Lønning af 2 400 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 330 Kr. indtil 4 380 Kr.

*Forskolelærere:* 1 710 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 150 Kr. indtil 2 010 Kr. og derefter hvert 3die Aar med 180 Kr. indtil 2 730 Kr.

*Lærere ved Biskoler og Pogeskoler:* 1 260 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 120 Kr. indtil 1 980 Kr.

*Lærere ved Vinterskoler:* 960 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 150 Kr. indtil 1 260 Kr.

§ 34. 1) Lærere ved de til Statens Seminarier knyttede kommunale Øvelsesskoler i Landkommunerne lønnes med 3 000 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 330 Kr. indtil 4 980 Kr.

28 April. 2) Saafremt Skolen ikke i sin Helhed benyttes som  
 Nr. 167. Øvelsesskole, fastsætter Undervisningsministeren, hvor stort  
 et Antal af Lærerstillingerne der skal lønnes efter Reglerne  
 i Stk. 1. Bestemmelse herom optages paa Kommunens  
 Skoleplan.

3) Har Benyttelsen af Skolen til Øvelsesskole midlertidig  
 Karakter, lønnes Lærerne efter Bestemmelserne i § 33, jfr.  
 § 37, men der kan da tillægges de Lærere, der har Arbejde  
 med Seminarieelevernes praktiske Uddannelse, et ikke-pen-  
 sionsgivende Vederlag, hvis Størrelse fastsættes paa Finans-  
 loven.

4) De Lærere ved et Statsseminariums kommunale Øvel-  
 sesskole i en Købstadkommune, der har Arbejde med Semi-  
 narieelevernes praktiske Uddannelse, kan der tillægges et paa  
 Finansloven fastsat, ikke-pensionsgivende Vederlag.

§ 35. 1) For *Lærere, der underviser i Mellem- og Real-  
 skolen*, oprettes en Stilling med en Lønning af 3 000 Kr.  
 aarlig, stigende hvert 3die Aar med 330 Kr. indtil 4 980 Kr.  
 Der normeres ved det paagældende Skolevæsen et Antal af  
 disse Stillinger, svarende til det normale Antal af Klasse-  
 afdelinger i Eksamensskolens 2 ældste Klasser; Ministeren  
 kan dog tillade, at der normeres et noget større Antal af  
 saadanne Stillinger.

2) Ansættelse i en Stilling af den i Stk. 1 angivne Art er  
 betinget af, at den paagældende kan dimittere i Eksamensfag  
 til Realeksamen. Vedkommende er forpligtet til at overtage  
 Timer ved det kommunale Skolevæsen saavel i som udenfor  
 Eksamensskolen.

§ 36. For *Rektorer, Lektorer og Adjunkter* ved de kom-  
 munale Gymnasieskoler kommer de til enhver Tid for de  
 silsvarende Tjenestemænd ved Statsskolerne gældende Løn-  
 tatsler og Regler om Aspiranttid, Beregning af Tjenestealder,  
 pligtigt Timetal og Betaling for Overtimer til Anvendelse.

Der tillægges Rektor et Repræsentationstillæg paa 600  
 Kr. aarlig.

§ 37. Undervisningsministeren kan efter Indstilling fra  
 Kommunalbestyrelsen for en Kommunes hele Skolevæsen eller

Dele deraf godkende højere Lønninger end de i §§ 32—36 28 April. fastsatte. Saadanne Forhøjelser kan dog ikke medføre nogen Nr. 167. Forhøjelse af Statens Udgifter til Lærerlønninger; de medregnes ikke ved Reguleringstillæggets Beregning, ved Beregning af personlige Tillæg efter §§ 19 og 50 eller ved Beregning af Alderstillæg efter § 45, Stk. 3. For de i § 36 nævnte Tjenestemænds Vedkommende tages de heller ikke i Betragtning ved Pensionsberegningen.

§ 38. 1) Ved Bestemmelse paa Skoleplanen fastsætter Ministeren efter Indstilling fra Kommunalbestyrelsen Overlærerens og Viceinspektørens normale Timetal. §

2) Undervisningsministeren bemyndiges til for Lærere ved Mellem- og Realskoler eller Realskoler at fastsætte en Begrænsning af det pligtige Timetal under Hensyn til Undervisning i mundtlige Eksamensfag og til Hjemmearbejde med Stil- og Opgaverettelse i store Klasser, i begge Henseender dog kun for de 2 sidste Klasser før den afsluttende Eksamen. Bestemmelserne i dette Stykke gælder ikke for Overlærere og Viceinspektører. §

3) Paalægges det ved Undervisningsplanen en af de i § 33 omhandlede Lærere ud over den almindelige Skoletid at undervise i Haandgerning og Gymnastik, saaledes at den paagældendes aarlige Timetal derved kommer nævneværdig op over et Gennemsnit af 36 ugentlige Timer, tillægges der Læreren et af Undervisningsministeriet under Hensyn til det overskydende Timetal fastsat Vederlag. Det samme gælder for Timer ud over det pligtige Timetal efter Stk. 2 i nærværende Paragraf.

§ 39. 1) Foruden de foran fastsatte Lønninger tilkommer der de i § 32, Stk. 1, og §§ 33—36 nævnte Lærere

a) Reguleringstillæg og §

b) Stedstillæg §

efter de herom i Statstjenestemandsløven fastsatte Regler, dog at en Lærer aldrig har Krav paa højere Stedstillæg end det, der vilde tilkomme ham efter den Kommunes Forhold, i hvilken hans Bolig er beliggende.

28 April. 2) Reguleringsstillægget ydes derhos til pensionerede Tjenestemænd i Folkeskolen og Tjenestemænds efterladte efter tilsvarende Regler, som er fastsat i Statstjenestemandsløven.

Nr. 167. § 40. De i Statstjenestemandsløvens Kap. 2 og 3 indeholdte Bestemmelser om Pension og Efterindtægt finder tilsvarende Anvendelse for Folkeskolens Tjenestemænd og deres efterladte, saaledes at Finansloven for Folkeskolens Vedkommende træder i Stedet for Normeringsloven, og saaledes at Ansættelse i Statstjeneste betragtes som lig med Ansættelse i Folkeskolen i samme Omfang, hvori efter Statstjenestemandsløven Ansættelse i Folkeskolen betragtes som lig med Ansættelse i Statstjeneste.

§ 41. 1) Lærere ved Biskoler og Pogeskoler opnaar Ret til Egenpension, naar de efter deres fyldte 30te Aar har undervist ved saadanne Skoler eller ved Vinterskoler i 15 paa hinanden følgende Aar.

2) Naar en af de i Stk. 1 omtalte Lærere har opnaaet Pensionsret, tillægges der ham Pensionsalder for den Tjenestetid, der ligger efter hans fyldte 30te Aar, dog altid med Fradrag af 5 Aar.

3) Ved Beregning af Pensionsalder regnes et Aar, i hvilket der ved en Biskole eller Pogeskole i Gennemsnit er undervist under 24 ugentlige Timer, for  $\frac{2}{3}$  Aar.

4) Overgaar en Biskolelærer eller Pogeskolelærer til anden pensionsgivende Stilling, medtager han Pensionsalderen fra sin hidtidige Stilling, beregnet efter de foran angivne Regler.

5) Pensionsbidrag svares af disse Lærere fra deres Ansættelse i Stillingen, ligesom de ogsaa iøvrigt betragtes som ansat i pensionsgivende Stilling. For disse Virkninger kan de dog frigøre sig ved, naar de ansættes, at give Afkald paa den med denne Stilling ellers forbundne Pensionsret for dem selv og deres efterladte.

6) Biskole- og Pogeskolelæreres efterladte oppebærer Efterindtægt og Pension efter de for Tjenestemænd gældende Regler, saafremt den paagældende Lærer ved sin Død var fyldt 24 Aar.



§ 42. 1) Vinterlærere, der efter i 15 Vinterhalvaar efter 28 April. det fyldte 30te Aar at have undervist ved Vinterskoler for Nr. 187. stedse opgiver Virksomheden som Vinterlærer paa Grund af Alder eller Svagelighed, og som ikke er pensionsberettigede i anden Egenskab, har Adgang til at faa en Understøttelse, der udredes efter tilsvarende Regler som Pensioner. Størrølsen af denne Understøttelse, hvortil der knyttes Reguleringstillæg, fastsættes af Undervisningsministeren efter Skoleraadets Indstilling; dog kan den ikke overstige  $\frac{2}{3}$  af den Pension, den paagældende vilde kunne faa, saafremt Stillingen var pensionsgivende efter almindelige Regler, og naar hver fulde Vinter, i hvilken han efter det fyldte 35te Aar har været ansat i Stillingen, ved Pensionsalderens Fastsættelse regnes for  $\frac{1}{2}$  Aar.

2) Vinterlæreres efterladte oppebærer Efterindtægt efter de for Tjenestemænd gældende Regler, saafremt den paagældende Lærer ved sin Død var fyldt 24 Aar.

3) Ved Beregning af en pensionsberettiget Tjenestemands Pensionsalder medregnes Tjeneste som Vinterlærer efter det fyldte 35te Aar med  $\frac{1}{2}$  Aar for hver fulde Vinter.

§ 43. Det i Statstjenestemandslovens § 50 omhandlede Pensionsbidrag, der beregnes af alle de pensionsgivende Lønningdele, tilfalder Statskassen og Skolefonden med Halvdelen til hver.

§ 44. 1) Den første Ansættelse i Tjenestemandsstilling i Folkeskolen er betinget af, af den paagældende har været Aspirant i mindst 2 Aar; denne Bestemmelse gælder ikke Biskolelærere og Porgeskolelærere.

2) Fast Ansættelse i en Stilling som Første- og Enelærer eller som Øvelsesskolelærer eller Antagelse som Aspirant til en saadan Stilling er betinget af, at den paagældende paa en efter Skolekommissionens Skøn tilfredsstillende Maade har virket 2 Aar i anden Lærerstilling i Folkeskolen eller som Lærer ved en privat Skole, der staar under Skolekommissionens Tilsyn, eller har fast Ansættelse i en af Statens Lærerstillinger.

3) Har den paagældende forud været Timelærer eller fast Vikar, i begge Tilfælde med mindst  $\frac{2}{3}$  af fuldt Timetal, kan

28 April. denne Tjeneste træde i Stedet for Aspiranttjeneste i den Nr. 167. tilsvarende Tid. Tjeneste som løs Vikar kan med Halvdelen af Tiden træde i Stedet for Aspiranttjeneste, dog ikke ud over 1 Aar.

4) Tjeneste i en af Statens Lærerstillinger eller Lærervirksomhed ved private Skoler, der staar under Skolekommissionens Tilsyn, kan efter Regler, fastsatte af Ministeren, for den tilsvarende Tid træde i Stedet for Aspiranttjeneste. Ministeren kan tillade, at ogsaa anden privat Lærervirksomhed helt eller delvis træder i Stedet for Aspiranttjeneste.

5) Sker den første Ansættelse i en af de efter § 35 lønnede Stillinger, skal den tidligere Stilling som Aspirant, Timelærer eller Vikar overvejende have omfattet Timer i Eksamensskolen.

6) I Aspiranttiden udgør den paagældendes Lønning 90 pCt. af et Beløb, svarende til den for den paagældende Tjenestemandsstilling normerede Grundløn med Regulerings-tillæg og eventuelt Stedstillæg.

§ 45. 1) Tjenestealder til Beregning af Alderstillæg regnes fra den paagældendes faste Ansættelse i Stillingen, jfr. §§ 1, 4 og 44.

2) Tjenestealder til Beregning af Alderstillæg for Biskole-, Pogeskole- og Vinterlærere regnes fra den paagældendes Ansættelse i Stillingen, dog tidligst fra det fyldte 24de Aar.

3) Ved Oprykning fra Lærerstilling til Overlærerstilling kommer den paagældende straks paa det Løntrin i Overlærerstillingen, som er nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning i den hidtidige Stilling, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end eller lig med hans Lønning i den nye Stilling, allerede fra paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg. Samme Regel gælder ved Overgang fra en af Statens Lærerstillinger (Tjenestemandsstilling) til en Overlærerstilling.

4) Ved Overgang mellem følgende Stillinger: de i § 32, Stk. 1, nævnte Viceinspektør- og Lærerstillinger, de i § 33

nævnte Første- og Enelærer-, Andenlærer- og Forskolelærer- 28 April.  
 indestillinger og Lærerstillinger efter §§ 34 og 35 medtages Nr. 167.  
 den erhvervede Lønningsanciennet.

5) Ved Førsteansættelse eller Genansættelse i en af de i Stk. 4 nævnte Stillinger eller i Biskole-, Pogeskole- og Vinterlærerstillinger tages tidligere Lærervirksomhed i Betragtning efter følgende Regler:

- a) Tidligere Lærervirksomhed i den kommunale Folkeskole, ved Statsseminarier eller de til disse knyttede Øvelses-skoler, ved Statens højere Almenskoler eller Sorø Akademis Skole medregnes fuldt ud.
- b) Tidligere Lærervirksomhed ved private Skoler, ved anerkendte Kursus, der forbereder til den højere Almen-skoles Eksaminer, ved anerkendte private Seminarier, ved Staby Vinterlærerseminarium, ved Statens Opdragelsehjem, ved anerkendte private Opdragelsehjem og Børnehjem, ved Statens Straffeanstalter, ved Døvstumme- og Blindeinstitutter, ved Aandssvageanstalter, ved anerkendte Højskoler, Landbrugsskoler og Husholdningsskoler samt ved andre Institutioner, der i den omhandlede Henseende efter Ministerens Skøn kan ligestilles med de nævnte, medregnes med indtil 10 Aar.
- c) Ingen Virksomhed kan dog medregnes, som ligger forud for det fyldte 22de Aar, og Betingelsen for, at Virksomhed kan medregnes, er, at den har omfattet mindst 24 Timer ugentlig og har haft en sammenhængende Varighed af mindst 1 Aar ved samme kommunale Skolevæsen eller samme Institution.
- d) Ved den endelige Fastsættelse af Lønningsancienneteten fradrages altid 2 Aar under Hensyn til Bestemelsen om Aspiranttjeneste.

6) Ved Beregningen af Lønstigningen for Timelærere og faste Vikarer (§ 32, Stk. 2 og 3) er Udgangspunktet altid Tidspunktet for Ansættelse i en Stilling af den paagældende Art.

§ 46. 1) Af Statskassen ydes følgende Tilskud til Lærrelønninger:

- 28 April. a)  $\frac{1}{5}$  af den i denne Lov fastsatte Grundløn,  
 Nr. 167. b) samtlige i denne Lov fastsatte Alderstillæg til fast ansatte,  
 c)  $\frac{4}{5}$  af Reguleringstillæget i Henhold til de i denne Lov fastsatte Lønsatser,  
 d) personlige Tillæg i Henhold til §§ 19 og 50, Stk. 2, medens personlige Tillæg i Henhold til § 50, Stk. 3, afholdes med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af Skolefonden,  
 e) af Lønningerne til Aspiranter (§ 44, Stk. 6), Timelærere (§ 32, Stk. 2) og faste Vikarer (§ 32, Stk. 3) en saa stor Del, som svarer forholdsmæssig til de under a) og c) anførte Tilskud til Lønninger til Tjenestemænd.  
 f) Halvdelen af Skolefondens Udgifter i Henhold til § 6, Stk. 7, og § 49.

<sup>2)</sup> Statskassens Tilskud ydes Kommunerne gennem Skolefonden ved kvartalsvise Afregninger.

<sup>3)</sup> For Statsseminariernes Øvelsesskolars Vedkommende udreder Statskassen ud over Tilskuddene efter de almindelige Regler i Henhold til Bestemmelse paa Finansloven et særligt Tilskud, saaledes at den Merudgift til Lønninger og Honorarer, der skønnes at hidrøre fra, at Skolen er Øvelsesskole, afholdes af Statskassen.

§ 47. <sup>1)</sup> Af den Del af Reguleringstillæget, der ikke efter § 46, Stk. 1 c), afholdes af Statskassen, afholdes  $\frac{1}{3}$  af Skolefonden og  $\frac{2}{3}$  af Kommunen.

<sup>2)</sup> Udgifter til Lønninger m. v., der ikke i Henhold til udtrykkelig Bestemmelse i denne Lov afholdes af Statskassen eller Skolefonden, afholdes af vedkommende Kommune.

§ 48. <sup>1)</sup> Pensioner, herunder Børnetillæg, samt pligtige Præmier udredes af Skolefonden. Statskassen yder hertil som Tilskud Halvdelen af Pensionernes Grundbeløb og af Præmierne samt hele Reguleringstillæget.

<sup>2)</sup> Ventepenge afholdes med  $\frac{1}{2}$  af det samlede Beløb, Reguleringstillæget iberegnet, af Kommunen,  $\frac{1}{4}$  af Skolefonden og  $\frac{1}{4}$  af Statskassen.

3) Efterindtægt udredes, og Udgiften fordeles paa samme 28 April. Maade som den Ydelse, hvoraf Efterindtægten beregnes. Nr. 167.

§ 49. 1) Er en Lærer forhindret i at varetage sin Embedsgerning, træffer de stedlige Skolemyndigheder de fornødne Foranstaltninger til Varetagelsen af denne.

2) Vikarudgifter, der skyldes, at en Lærer ved Sygdom eller af anden ham utilregnelig Aarsag er ude af Stand til at varetage sin Gerning, afholdes med  $\frac{1}{2}$  af Kommunen og  $\frac{1}{2}$  af Skolefonden. Paa samme Maade forholdes med Hensyn til Vikarudgifter under en Lærers Suspension. Har Fraværelsen sammenhængende Varighed af ud over 1 Aar, overtager Skolefonden dog efter dette Aars Udløb hele Udgiften.

3) Ved et af Undervisningsministeren udstedt Reglement vil der kunne fastsættes Regler, hvorefter der under langvarig eller gentaget Sygdomsforfald indtræder en Begrænsning af Lærerens Ret til fri Vikar.

4) Foretages der i Tilfælde af en Lærers Suspension eller Indkaldelse til Militærtjeneste eller af en Lærerindes Fraværelse paa Grund af Barnefødsel en Afkortning i den paagældendes Lønning efter Reglerne i §§ 8, 10 og 12, yder Staten dog Tilskud, beregnet efter den fulde Lønning, og Vikarudgiften afholdes i første Række af den besparede Lønning, saaledes at de i Stk. 2 givne Regler kun kommer til Anvendelse for det Beløb, hvormed Vikarudgiften overstiger Statens Tilskud.

#### *Overgangsbestemmelser.*

§ 50. 1) Lærere, der ved nærværende Lovs Ikrafttræden er ansat i en af de i Loven omhandlede Stillinger, bevarer med Hensyn til Alderstillæg deres hidtidige Tjenestealder. Dette gælder ogsaa ved Overgang fra en Tjenestemandsstilling til en anden, i hvilken Tjenestealder beregnes efter de samme Regler.

2) Saafremt en Tjenestemand ved nærværende Lovs Ikrafttræden gaar ned i pensionsgivende Lønning, godtgøres Nedgangen ham ved personligt Tillæg.

28 April. 3) Lærere, som ved den i Tjenestemandslovens § 50  
 Nr. 167. fastsatte Forhøjelse af Pensionsbidraget fra 3 til 5 pCt. faar  
 udbetalt et mindre Beløb i Grundløn, Alderstillæg og even-  
 tuelt personlige Tillæg end før Lovens Ikrafttræden, faar  
 som et ikke-pensionsgivende, personligt Tillæg tillagt et  
 Beløb, svarende til Nedgangen. Saadant Tillæg tilstaas  
 dog ikke, hvis det aarlig vilde blive under 12 Kr.

4) Ved Beregningen efter Stk. 2 og 3 tages baade for den  
 tidligere og den nye Lønnings Vedkommende kun Hensyn  
 til de i selve Loven fastsatte Lønsatser, ikke til kommunale  
 Tillæg.

5) Saafremt nogen af de efter § 36 lønnede Tjenestemænd  
 ved Lovens Ikrafttræden oppebærer særligt kommunalt  
 Tillæg af pensionsgivende Karakter, er dette Tillæg undtaget  
 fra Bestemmelsen i § 37, sidste Punktum.

6) Saafremt det i § 33 omhandlede Ledertillæg ved Lo-  
 vens Ikrafttræden er tillagt en Lærer, uden at de i § 33 fast-  
 satte Betingelser foreligger, gælder saavel med Hensyn til  
 hans Adgang til at bevare Tillæget som med Hensyn til  
 dettes Størrelse de hidtidige Regler.

7) Vinterlærere, der ved denne Lovs Ikrafttræden har  
 opnaaet Pensionsret, bevarer Retten til til sin Tid at faa  
 Pension efter de hidtidige Regler. De paagældende yder  
 vedvarende Pensionsbidrag med 3 pCt. af de pensionsgivende  
 Lønninger. <sup>6)</sup>

8) De ved denne Lovs Ikrafttræden løbende Ventepenge-  
 ydelser afholdes af Staten og Skolefonden efter de hidtil  
 gældende Regler.

§ 51. Ved nærværende Lovs Ikrafttræden ophæves  
 Lov Nr. 561 af 4. Oktober 1919 om Lønninger m. m. for  
 Folkeskolens Lærere, Lov Nr. 423 af 28. Juni 1920 om Læ-  
 rerpersonalet ved kommunale Gymnasieskoler og Lov Nr.  
 167 af 1. Juli 1927 om Ændring af ovennævnte Lov af 4.  
 Oktober 1919.

Endvidere ophæves § 17 i Lov Nr. 61 af 29. Marts 1904  
 om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen, forsaavidt

angaar de i nævnte Paragraf indeholdte Bestemmelser om 28 April. praktisk Skolegerning som Betingelse for Ansættelse i Læ- Nr. 167. rerebeder.

§ 52. Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1931.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Nr. 167. Lov-Tid. A. S. 1233—48. Udg. 4. Juni.

**Bekendtgørelse om Retningsvisere og Stop signaler** 28 April.  
for Motorvogne.\*) Nr. 146.

I Medfør af Lov Nr. 144 af 1. Juli 1927 om Motor-køretøjer § 20, Stk. 1, fastsættes herved følgende angaaende Retningsvisere og Stop signaler for Motorvogne.

Enhver her i Landet indregistreret Motorvogn skal inden den 1. Januar 1933 være forsynet med 2 Retningsvisere samt et Stop signal til Brug ved den i Færdselslov Nr. 164 af 1. Maj 1923 § 8 foreskrevne Tegngivning.

Retningsviserne skal være anbragt een paa hver Side af Køretøjet ved Førerpladsen og saaledes, at Føreren under Kørslen kan paase, at de virker. De skal have Form af en Vinge eller Pil, der er anbragt saaledes, at den under Brugen kan ses tydeligt paa Afstand udenfor Karosseri eller Last saavel forfra som bagfra. De skal være lette at betjene fra Førerpladsen og være saaledes indrettede, at Tegn kan gives i betimelig Tid før Svingning og vare, til Svingningen er begyndt.

Forsaavidt Vognen er forsynet med elektrisk Lysanlæg, skal Retningsviserne under Brugen være selvlysende i rødlig eller orangegul Farve, saaledes at de ses som en lysende Pil eller Stribe. Har Vognen ikke elektrisk Lysanlæg, skal Retningsviserne være forsynet med en Række Refleksglas (»Katteøjne») af godkendt Type, saaledes at de ved indfaldende Lys ses som en lysende Pil eller Stribe i de nævnte Farver.

Stop signalet skal være anbragt bag paa Vognen og være saaledes indrettet, f. Eks. gennem Forbindelse med Fod-

\*) Ved Bkg. Nr. 321 af 16. Decbr. 1931 er fastsat at denne Bekendtgørelse først træder i Kraft 1. April 1932.

28 April. bremsen, at det ved Brugen i betimelig Tid forud tydeligt  
 Nr. 146. angiver for de bagfra kommende, at Vognen agtes standset  
 eller Hastigheden nedsat væsentlig eller brat. Tegnet kan  
 enten gives ved, at der tændes et Lys i rødlig eller orangegul  
 Farve, eller ved, at der vises et Skilt med Ordet »Stop«. Forsaa-  
 vidt der ikke anvendes selvlysende Signal, skal Signalet være  
 anbragt saaledes, at det kan belyses enten af Baglygten eller af  
 en særlig Lygte, der da skal holdes tændt i den for Motorkøretøjer  
 fastsatte Lygtetændingstid.

Foranstaaende Bestemmelser er ikke til Hinder for, at Tegngivning  
 ved Ændring af Færdselsretning ved Dagslys sker ved, at en Arm  
 rækkes ud til den Side, til hvilken der skal svinges, og ved  
 Standsning ved, at en Arm rækkes i Vejret; det kan dog ikke  
 anses for fyldestgørende Tegn for Standsning, at en Arm rækkes  
 i Vejret inde i en lukket Vogn eller et lukket Førerhus. I  
 Lygtetændingstiden er Tegngivning ved Armen kun fyldestgørende  
 som en Nødhjælp og under Iagttagelse af *ganske særlig* Forsigtighed.

Det fremhæves, at Brugen af Retningsvisere og Stop signal ikke  
 fritager Føreren for at udvise fornøden Agtpaaagivenhed og  
 Hensyntagen til andre vejfarende; ved Ændring af Færdselsretning  
 er Føreren saaledes ikke fritaget for i Forvejen saa vidt muligt  
 at forvise sig om, at der er fri Bane for Køretøjet, og ved  
 Nedsættelse af Hastigheden er han ikke fritaget for at tage  
 fornødent Hensyn til, at det ofte er vanskeligt for de bagved  
 kørende at indrette sig efter Hastighedsnedsættelsen.

Nr. 146. Lov-Tid. A. S. 1052.

28 April. **Anordning, hvorved Bestemmelserne i 2det Afsnit**  
 Nr. 160. **af Lov Nr. 123 af 12. April 1911 om Foranstaltninger  
 mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget bringes  
 til Anvendelse overfor Dengue-Feber.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island etc. etc. Gøre vitterligt: I  
 Henhold til § 27, 2det Stk., i Lov Nr. 123 af 12. April 1911



om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse 28 April.  
her i Riget anordnes herved følgende: Nr. 160.

De i nævnte Lovs 2det Afsnit indeholdte Regler om særlige Sundhedsforanstaltninger mod Pest og Kolera kan bringes til Anvendelse over for Dengue-Feber.

Denne Anordning træder straks i Kraft.

Nr. 160. Lov-Tid. A. S. 1209.

**Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Bygningskom- 28 April.  
mission.

I det med Bygningskommissionens Skrivelse af 17. f. M. modtagne Andragende har N. N. for Københavns Telefonaktieselskab anholdt om Tilladelse til ved Opførelsen af en 6-Etages Kontor- og Administrationsbygning paa Grundens Matr.-Nr. 164, 165, 166, 167 og 168 af Nørre Kvarter, Larslejstræde 6, 8 og 10, — hvilken Bygning opføres i Tilslutning til den paa Grunden Matr.-Nr. 36 og 37, samme Kvarter, Nørregade 21, opførtes Administrationsbygning, idet samtlige Ejendomme agtes sammenlagte til eet Matrikulsnummer, — at opføre det paa de hoslagt tilbagefølgende Tegninger viste forhøjede Ende og Portparti ved Overgangen fra det ældre Telefonhus til Nybygningen mod Larslejstræde, uanset at den derved fremkommende Taarnetage kommer uden for lovligt Profil.

I denne Anledning meddeler Indenrigsministeriet herved den i saa Henseende fornødne Dispensation fra Bygningslovens § 15 paa Vilkaar, at Arbejdet udføres paa forsvarlig Maade.

Med Hensyn til, at Andragerne derhos har anholdt om Tilladelse til at opføre Nybygningen mod Larslejstræde med den efter Nørregades Bredde tilladelige Bygningshøjde, nemlig 15,69 m, uanset at Grundens Facadelængde mod denne Gade er mindre end mod Larslejstræde, skal man meddele, at Indenrigsministeriet maa formene, at Bestemmelsen i Bygningslovens § 17 om den tilladelige Bygningshøjde for Bygninger med Facade til mere end een Gade maa forstaas saaledes, at det er Bredden af den Gade, til

28 April. hvilken Bygningen faar den længste Facade, der er bestemmende for Bygningens tilladelige Højde. Da det af Sagen fremgaar, at den samlede Bygning faar længst Facade mod den bredere Nørregade, idet Grunden ikke bebygges i sin fulde Udstrækning mod Larslejstræde, maa Ministeriet anse Dispensation fra Bygningslovens § 17 for ufornöden i denne Henseende.

Det tilføjes, at Ministeriet herefter er enigt med Bygningskommissionen i, at Bygherren ved en eventuel senere Bebyggelse paa den nu ubebyggede Del af Grunden mod Larslejstræde maa være indskrænket til dels at beregne denne Bebyggelses Højde efter Larslejstrædes Bredde, dels at holde denne eventuelle Bebyggelse som en selvstændig Bygning adskilt fra den nu projekterede Nybygning og de med denne sammenhængende ældre Bygninger, alt forsaavidt de ellers vil de fremkomme en samlet Bebyggelse med en længere Bygningsfacade mod Larslejstræde end mod Nørregade. Ligeledes maa det være en Forudsætning for Retten til at opføre og have den nu projekterede Bygning mod Larslejstræde opført med den i Forhold til Nørregades Bredde lovlige Bygningshøjde, at det samlede Kompleks fremtidig baade matrikulært og konstruktivt bevares som en Helhed.

Ministeriet er ligeledes med Bygningskommissionen enigt i, at det vilde være ønskeligt, om de foran omhandlede Indskrænkninger i Grundens fremtidige Bebyggelse og Forudsætninger for dens nu projekterede Udnyttelse kunde sikres ved Tinglysning af en Deklaration, men maa dog formene, at der ikke haves fornøden Hjemmel til at stille Krav om Tinglysning af en saadan Deklaration.

30 April. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

Ved hertil at fremsende den hoslagt tilbagefølgende Anmeldelse til Handelsregistret i København, hvori Grosserer V. anmelder, at han driver Handel som eneste ansvarlige Indehaver af Firmaet »United Pharmaceutical Products ved V., har Magistraten under Henvisning til Bestemmelserne i § 9, 1ste Stk., 2det Pkt., og i § 10 i Fimaloven af 1. Marts 1889,

i Skrivelse af 3. Januar d. A. udbedt sig Ministeriets Afgørelse 30 April af, hvorvidt det omhandlede Firma bør modtages til Registrering.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Grosserer-Societetets Komité, der som sin Førmening har udtalt, at Navnet i den foreliggende Form ikke bør registreres, da det af det i Sagen oplyste fremgaar, at der ikke foreligger en Forening eller Sammenslutning af flere Virksomheder, men en Samling af flere Agenturer paa en Haand, tjenstlig meddele, at Ministeriet med Magistraten maa være enig i, at det ommeldte Firma ikke bør antages til Registrering.

**Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det ved- 30 April. tages til Brug for Skattevæsenets Administration og for Statistisk Kontor med Folkeregistret at opføre en Bygning ved Gyldenløvesgade samt dertil at bevilge 2 400 000 Kr.

B. F. 91. S. 1878—92, 118—124.

**Justitsmin. Cirk.** til samtlige Politimestre m. fl. 2 Maj.  
Nr. 60.

Ved hoslagt at fremsende nogle Eksemplarer af Lov af 28. April 1931 om Afgift af Motorkøretøjer m. v. skal man foruden særlig at fremhæve Bestemmelsen i Lovens § 12, hvorefter Loven *træder i Kraft den 1. April 1931*, idet dog § 6 (*Afgiftssatserne*) i den hidtil gældende Motorafgiftslov af 1. Juli 1927 forbliver gældende indtil 1. April 1932, henede Opmærksomheden paa nedennævnte af den nye Lovs Bestemmelser, der straks vil kunne faa Betydning ved Indregistrering af nye afgiftspligtige Køretøjer, nemlig:

§ 1, Stk. 2, hvorved den ved Loven af 1. April 1927 indrømmede Afgiftsfritagelse for Køretøjer, tilhørende Medlemmer af fremmede Fyrstehuse, indskrænkes til kun at angaa Køretøjer, tilhørende Medlemmer af fremmede *regerende Fyrstehuse*,

§ 1, Stk. 3, hvorefter Afgiftsfritagelsen for *Brandvæsenets* Køretøjer ikke som efter Loven af 1. Juli 1927 er betinget af, at det paagældende Brandvæsen er kommunalt, og

2 Maj. § 4, Stk. 1 a—b, hvorefter Afgiften ved Indregistrering  
Nr. 60. af nye afgiftspligtige Køretøjer skal erlægges inden Indregistrering — jfr. Lovens § 12, Stk. 2, sidste Punktum og Finansministeriets Bekendtgørelse af 12. September 1927 § 15, Stk. 1, — for den resterende Del af den Afgiftsperiode (Finansaar, Halvaar eller Kvartaar), i hvilken Indregistreringen finder Sted, men dog saaledes, at Afgiften, saafremt Indregistreringen sker i Tiden fra den 1. til den 15. i en Maaned, beregnes fra den 1. i Indregistreringsmaaned, og saafremt Indregistreringen sker i Tiden fra den 16. til den sidste i en Maaned, først fra den 1. i den paafølgende Maaned.

Endvidere henledes Opmærksomheden paa de i Lovens § 2 indeholdte nye Bestemmelser vedrørende Afgiftens *Inddrivelse m. v.*, jævnfør herved ogsaa § 4, Stk. 3 og 4, og paa Lovens § 4, Stk. 2, hvorefter det *Rentetillæg*, der vedblivende vil være at erlægge som Tillæg til Afgiften ved ikke rettidig Indbetaling af denne, og som hidtil har skullet erlægges med 10 pCt. af Afgiftsbeløbet, dog mindst med 10 Kr., fremtidig kun skal beregnes med  $\frac{1}{2}$  pCt. af Afgiftsbeløbet for hver paa-begyndt Maaned fra Forfaldsdagen at regne, dog *mindst med 10 Kr.* Ved Forfaldsdagen forstaaes den første Dag i den paa Indbetalingskortet anførte Afgiftsperiode, altsaa henholdsvis den 1. April, 1. Juli, 1. Oktober eller 1. Januar.

Med Hensyn til Rentetillæget tilføjes det, at man under 30. f. M. har anmodet Postgirokontoet om at foranledige, at dette Tillæg ved Afgiftens Indbetaling gennem Postvæsenet paa vedkommende Amtstues Postgirokonto fremtidig beregnes efter den nye Lovs Regler.

Nr. 60. Min.-Tid. A. S. 58—58.

6 Maj. **Handelsmin. Cirk.** til samtlige Politimestre.

Nr. 62. Under 1. Maj d. A. er Bestemmelserne i Næringsloven af 28. April 1931 §§ 86—89 og 98 om Vejere og Maalere traadt i Kraft.

Af de nævnte Bestemmelser finder man Anledning til at fremhæve følgende:

Beskikkelse som autoriseret Vejer og Maaler meddeles af Ministeriet for Handel og Industri til Personer, der opfylder de i § 65 Nr. 1—5 opstillede Betingelser og i øvrigt maa antages at besidde de til Hvervets Bestridelse fornødne Kundskaber. 6 Maj.  
Nr. 62.

I *Købstæderne* og de dermed ligestillede Byer — hvortil henregnes Frederiksberg, Gentofte og Marstal Kommune samt Augstenborg, Christiansfeld, Højer, Løgumkloster og Nordborg — finder Beskikkelse Sted paa Grundlag af Indstilling fra den stedlige Handelsstandsforenings Bestyrelse, hvilken Indstilling *mindst* skal omfatte tre Ansøgere, forsaavidt et saadant Antal kvalificerede Ansøgere har meldt sig. Naar en Stilling som Vejer og Maaler i Fremtiden maatte blive ledig, vil Stillingen som hidtil være at opslaa, og Ansøgninger, bilagt med Dokumentation for, at de i § 65 Nr. 1—5 opstillede Betingelser er til Stede, være at indkalde. Naar Ansøgningsfristen er udløbet, vil samtlige Ansøgninger være at tilstille den stedlige Handelsstandsforenings Bestyrelse til Udtalelse. Efter at Byraadets Erklæring derhos er indhentet, indsendes med Politimesterens egne Ytringer Ansøgningerne gennem Amtet til Ministeriet.

Beskikkelse som Vejer og Maaler paa *Landet* — der som hidtil meddeles uden Betaling — vil i Overensstemmelse med hidtidig Praksis fortrinsvis blive meddelt Tjenestemænd knyttet til Jernbanestationer.

I Tilfælde af Ledighed eller den statsautoriserede Vejer og Maalers Forfald, kan Politimesteren paa egen Haand konstituere en af det til Vejningen og Maalingen knyttede Personale. Konstitutionen af andre Personer vil være at approbere af Ministeriet.

Med Hensyn til de nærmere Regler om Vejernes og Maalernes Virksomhed m. v. skal man i øvrigt henvise til Lovens Bestemmelser.

Bestemmelserne i de gældende Reglementer for den offentlige Vejning og Maaling samt de for de enkelte Købstæder fastsatte Takster for Vejning og Maaling og den den under 15. Oktober 1919 fastsatte almindelige Takst,

6 Maj. gældende paa Steder, paa hvilke der ikke er fastsat særlige Nr. 62. Takster, forbliver indtil videre i Kraft.

Tilsynet med de af de statsautoriserede Vejere og Maalere benyttede Redskaber vil i Henhold til Lovens § 89, sidste Stykke, som hidtil være at udøve af den stedlige Øvrighed, der om fornødent hertil kan benytte teknisk Medhjælp. De med denne Medhjælp forbundne Udgifter afholdes af den paagældende Vejer og Maaler.

Endvidere bedes Vejernes og Maalernes Opmærksomhed henledt paa, at der i Fremtiden vil paahvile dem aarligt at indbetale en Afgift af deres Nettoindtægt i det sidst forløbne Kalenderaar til den i § 89 omhandlede Fond. Afgiften erlægges efter nedennævnte Regler:

Nettoindtægter paa indtil 5 000 Kr. er afgiftsfri.  
Er Nettoindtægten over 5 000 Kr., men under 7 000 Kr., svares intet af 5 000 Kr. og 10 pCt. af Resten,  
over 7 000 Kr., men under 10 000 Kr., svares 200 Kr. af 7 000 Kr. og 20 pCt. af Resten,  
over 10 000 Kr., men under 15 000 Kr., svares 800 Kr. af 10 000 Kr. og 30 pCt. af Resten.

Saaframt Nettoindtægten overstiger 15 000 Kr., tilfalder hele det overskydende Beløb Fonden.

Afgiften beregnes kun af fulde Hundrede Kroners Nettoindtægt og afrundes til en Sum, der er delelig med 10, saaledes at 5 Kr. eller derover regnes for fulde 10 Kr.

Afgiften kan inddrives ved Udpantning, og saafremt Betaling ikke derved opnaas, kan Ministeriet for Handel og Industri sætte Beskikkelsen ud af Kraft.

Afgiften erlægges i Henhold til Lovens § 98 for Aaret 1931 med  $\frac{2}{3}$  af det angivne Beløb. Vejere og Maalere, der er beskikkede før Lovens Ikrafttræden, erlægger for Aaret 1931  $\frac{1}{10}$  af det fastsatte Afgiftsbeløb, medens Afgiften for det følgende Aar erlægges med  $\frac{2}{3}$  af det fastsatte Beløb og saaledes fremdeles, indtil Afgiften efter 10 Aars Forløb erlægges med sit fulde Beløb.

Om Afgiftens Beregning og Indbetaling samt om Op- 6 Maj.  
gørelse og Godkendelse af Vejernes og Maalernes Regnskaber Nr. 62.  
vil der blive udfærdiget nærmere Forskrifter.

Nr. 62. Min.-Tid. A S 59—60.

**Indenrigsmin. Skr.** til Rønne Byraad.

6 Maj.

I Skrivelse af 11. Februar d. A. har Byraadet anholdt om Indenrigsministeriets Afgørelse af, hvorvidt Maskinassistent S. med Rette er optaget i Københavns Kommunes Folkeregister.

Det fremgaar af Sagen, at den gaapældende, der er født i Aaret 1906, i April f. A. under et Ophold i København for at søge Hyre, blev forhyret med S/S »Douro« af København, og at han siden har sejlet med nævnte Skib, der anløber København en Gang ugentlig. I December s. A. fik han efter Begæring udstedt Flyttebevis til København fra Rønne, i hvilken Kommunes Folkeregister han indtil da havde været optaget. Under Hensyn til, at han gennem sine Forældre, der har Bopæl i Rønne, formenes at have særlig Tilknytning til Købstaden, har Byraadet imidlertid ment, at den stedfundne Flytning bør annulleres, saaledes at han fortsat forbliver registreret i Købstaden.

I denne Anledning skulde man efter stedfunden Brevveksling med Amtmanden over Bornholms Amt og med Københavns Magistrat tjenstlig meddele, at Indenrigsministeriet maa holde for, at nævnte Maskinassistent under de foreliggende Omstændigheder med Rette er optaget i Københavns Kommunes Folkeregister.

1. Afd. S. 403. 31.

**Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det ved- 7 Maj.  
tages at yde et Tilskud af 24 000 Kr. til Opførelse af en  
Kvinderegens, saaledes at Kommunen har Indstillingsret til  
Besættelse af 3 Værelser.

B. F. 91. S. 101—10. 210.

- 7 Maj. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at yde Arbejdernes Fællesorganisation et rentefrit Laan paa 250 000 Kr., uopsigeligt i 10 Aar, til Opførelse af et Herberge særligt for tilrejsende arbejdssøgende Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne.

B. F. 91. S. 91—101, 211—14.

- 7 Maj. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at tiltræde et af Bestyrelsen for Fonden til kunstneriske FormaaIs Fremme fremsat Forslag om at anvende et Beløb af 7 000 Kr. til Anskaffelse af en Buste af Tyge Brahe til Opstilling ved Rundetaarn.

B. F. 91. S. 242.

- 8 Maj. **Socialmin. Skr.** til Amtmanden over Københavns Amt, hvorved Københavns Amtssygehus paa Frederiksberg henregnes til de i Lov Nr. 67 af 9. April 1891 § 61, jfr. Lov Nr. 58 af 14. Marts 1924 ommeldte af Staten godkendte Anstalter, forsaavidt angaar Behandling af Lupuspatienter, saakaldt kirurgisk Tuberkulose, Skrofulose og lign Sygdomme af tuberkuløs Karakter, Kræftsaar, Kræftsvulster og andre ondartede Svulster.

Nr. 83. Min.-Tid. A. S. 80.

- 8 Maj. **Justitsmin. Skr.** til Politimesteren i N., hvori meddeles, at det er en Selvfølge, at Politiet er befojet til i Medfør af § 43 i Bekendtgørelse Nr. 313 af 22. December 1927 at forlange hyppigere Eftersyn end ellers brugeligt af Køretøjer, hvis Alder eller Tilstand gør det betænkeligt at nøjes med at underkaste dem det sædvanlige Antal aarlige Eftersyn.

Nr. 84. Min.-Tid. A. S. 80.

- 9 Maj. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

Under Henvisning til tidligere Brevveksling, senest Magistratens Skrivelse af 10. f. M. — vedrørende tvende af Magistraten i Statstidende indrykkede Bekendtgørelser angaaende Firmaerne I. i Likvidation og W. i Likvidation skal man



meddele, at man efter det foreliggende ikke har fundet Føje 9 Maj.  
til at underkende den af Magistraten paa det paagældende  
Omraade hidtil fulgte Praksis, hvorefter Likvidatorer, der i  
Overensstemmelse med Fimalovens Forskrifter er anmeldt  
til Handelsregistret, anses beføjede til at foretage Anmeldelse  
af Prokurister.

1. Afd. 1398. 28.

**Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat. 9 Maj.

I Anledning af den med Magistratens Skrivelse af 27.  
November f. A. hertil indsendte Sag, i hvilken Matros H.,  
der gør Tjeneste om Bord i Dampfærgen »Prins Christian«,  
forespørger, hvorvidt Næringsadkomst er paakrævet til den  
af ham drevne Forhandling af Øl til Færgens Besætning,  
skal man meddele, at Ministeriet for Handel og Industri for  
sit Vedkommende maa være tilbøjeligt til at mene, at der  
udkræves Handelsadkomst til en Virksomhed som den om-  
handlede, men at Grundlaget for Forespørgselen i øvrigt  
formentlig er bortfaldet, idet Ministeriet for offentlige Ar-  
bejder, med hvilket man har brevvekslet over Sagen, har  
oplyst, at der ikke har været givet den paagældende Tilladelse  
til den ommeldte Handel, og at det vil blive paalagt Fore-  
spørgeren at ophøre med denne.

2. Afd. 952. 30

**Reglement for Udførelse og Drift af Anlæg til 11 Maj.  
Frembringelse af Røntgenstråler.** Nr. 161.

### Kapitel I. Almindelige Bestemmelser.

#### § 1.

- a. Dette Reglement gælder for alle Anlæg til Frembringelse  
af Røntgenstråler, uanset hvilken Anvendelse der gøres  
af Røntgenstrålerne. Eksempelvis skal nævnes Røntgen-  
anlæg til Anvendelse:

i lægevidenskabeligt Øjemed (Undersøgelse og Be-  
handling),

11 Maj.  
Nr. 161.

- i tandlægevidenskabeligt Øjemed (Undersøgelse og Behandling),  
ved Materialprøvning,  
ved videnskabelige Undersøgelser i Laboratorier,  
i Skotøjsforretninger.
- b. Undtagne fra Reglementets Bestemmelser er Anlæg i Skoler, naar de kun anvendes til kortvarige Demonstrationer faa Gange om Aaret og drives af mindre Induktionsapparater.
- c. For Anlæg, der er opstillede i Salgsøjemed, gælder kun Bestemmelserne i Kapitlerne 1, 4, 5, 8, 10 og de særlige Bestemmelser i Kapitel 9, § 37.
- d. For Anlæg, hvormed der under Anvendelse af Spændinger lavere end 15 kW frembringes langbølgede Røntgenstråaler (saakaldte Grænse- eller Bucky-Straaler), gælder kun Bestemmelserne i Kapitlerne 1, 4, 8, 10 og de særlige Bestemmelser i Kapitel 9, § 38.

### § 2.

- a. Sundhedsstyrelsen og de til denne knyttede sagkyndige skal til enhver Tid have Adgang til at bese og undersøge ethvert Røntgenanlæg, uanset om dette iøvrigt helt eller delvis maatte være undtaget fra nærværende Reglement.
- b. Alle af Sundhedsstyrelsen begærede Oplysninger om Anlægene og deres Drift skal uophødelig tilstilles Sundhedsstyrelsen.
- c. Lederen (Brugeren) af et Røntgenanlæg skal ufortøvet til Sundhedsstyrelsen afgive Indberetning om alle Ulykkestilfælde (derunder Ildebrande), som maatte hidrøre fra Anlægget eller Dele deraf, ledsaget af en nøje Redegørelse for alle de Omstændigheder, som kan tjene til at oplyse Ulykkens Aarsager.

## Kapitel 2. Anmeldelse og Godkendelse af Røntgenanlæg.

### § 3.

- a. De ved nærværende Reglements Ikrafttræden bestående Røntgenanlæg, der efter § 1 falder ind under Reglementet,

skal inden 1. Juli 1931 anmeldes til Sundhedsstyrelsen i 11 Maj. Overensstemmelse med de nedenfor i §§ 6—7 givne Be- Nr. 161.  
stemmelser og godkendes af denne efter foretagen Besigtigelse.

- b. Sammen med Anmeldelsen indsendes til Sundhedsstyrelsen Gebyret for Godkendelsen og Besigtigelsen af Anlægget, 100 Kr. for den første Højspændingskilde (Induktor eller Højspændingstransformator) og 75 Kr. for hver følgende Højspændingskilde. Gebyret for Røntgenanlæg i Tandlægeklinikker andrager dog kun 50 Kr. for hver Højspændingskilde.

#### § 4.

- a. Saadanne Ændringer i de i § 3 nævnte Anlæg, som Sundhedsstyrelsen maatte kræve, skal bringes til Udførelse senest 1 Aar efter nærværende Reglements Ikrafttræden, medmindre Indenrigsministeriet i hvert enkelt Tilfælde maatte fastsætte en længere Frist.
- b. Sundhedsstyrelsen kan bestemme, at et af de heromhandlede Anlæg, naar de krævede Ændringer er foretaget, først paa ny maa sættes i Drift, efter at Sundhedsstyrelsen eller dennes Sagkyndige har besigtiget Anlægget. Saadan yderligere Besigtigelse er gebyrfri.

#### § 5.

- a. Intet nyt Røntgenanlæg maa udføres, og ingen Udvidelse eller Ændring af bestaaende Anlæg maa paabegyndes, før Anmeldelse herom er sket til Sundhedsstyrelsen i Overensstemmelse med de nedenfor i §§ 6—8 givne Bestemmelser, og de foreslaaede Arbejder er godkendte af Sundhedsstyrelsen.
- b. For Anlæg, hvor Anmeldelse sker efterhaanden, jfr. § 8 a, gælder foranstaaende for hver særskilt anmeldt Del af Anlægget.
- c. Sammen med Anmeldelsen eller, naar denne sker efterhaanden (jfr. § 8 a), sammen med den første Anmeldelse indsendes til Sundhedsstyrelsen Gebyret for Godkendelsen 50 Kr.

- 11 Maj. d. Sundhedsstyrelsen kan bestemme, at Anlægget først maa  
 Nr. 161. sættes i Drift, efter at dette er besigtiget af Sundheds-  
 styrelsen eller dennes Sagkyndige, jfr. § 9 b.  
 e. Ombytning af Røntgenrør med andre af samme eller  
 lignende Type kan dog foretages uden Anmeldelse.

§ 6. Den i §§ 3 og 5 nævnte Anmeldelse skal foretages paa et *Anmeldesskema*, hvoraf Eksemplarer kan faas tilsendt fra Sundhedsstyrelsen, og som skal indsendes til denne i nøjagtig udfyldt Stand, ledsaget af en *Plan* over samtlige Lokaler, hvori Røntgenstråalerne frembringes eller anvendes.

- a. *Anmeldesskemaet* skal indeholde Oplysninger om
1. Anlæggets Beliggenhed og Ejeren og den ansvarlige Leders (Brugers) Navn.
  2. Navnet paa det Firma, der fremstiller Anlægget, og den Installatør, der leverer og installerer Anlægget.
  3. Navnet paa det Elektricitetsværk, hvorfra Elektricitetsforsyningen sker, og Arten og Størrelsen af den anvendte Lavspænding, samt for Anlæg, der anvender Jævnspænding, Arten og Størrelsen i kW af de anvendte Omformere.
  4. Antallet og Arten af de anvendte Højspændingskilder og disses maksimale Spænding. Denne kan om fornødent oplyses ved Angivelse af Gnistlængde samt Angivelse af Gnistelektrodernes Art.
  5. Antallet og Arten af de anvendte Rørstativer, Undersøgelsesstativer og -borde, Behandlingslejer o. lign. med Angivelse for hver enkelt af den anvendte maksimale Spænding, den anvendte Rørtype og eventuelle Rørbeholder.
- b. *Planen over Lokalerne* skal i et Maalestoksforhold mellem 1 : 25 og 1 : 10 indeholde saavel en Grundplan som en Plan med de til en fuldstændig Bedømmelse af Lokalerne fornødne Snitbilleder, hvorpaa samtlige Døre, Vinduer og Ventilationskanaler med Ventilatorer er indtegnede, og Tykkelse og Materiale af Vægge, Etageadskillelser og Gulvbelægning er angivne. Tillige skal Planerne vise:

1. Beliggenheden af samtlige de ifølge foranstaaende 11 Maj. Stk. a. 3., 4. og 5. paa Anmeldesseskemaet opførte Nr. 161. Apparater og af disses Betjenings- eller Reguleringspulte. Er disse transportable, maa dette angives.
2. Beliggenheden af Lavspændingsledningerne med Angivelse af Afbrydere, Sikringer, Igangsættere og Omformere m. v.
3. Beliggenheden af Højspændingsledningerne med Maaleinstrumenter og eventuelle Højspændingsomskiftere, med Angivelse af den frie Højde under og over disse.
4. Beliggenheden af eventuelle Jordledninger med Angivelse af disses Dimension og Beskaffenhed og af den Jordelektrode, hvortil Jordledningerne er ført, samt Oplysning om, hvor og hvorledes Jordforbindelsen er etableret.
5. Beliggenheden af eventuelle jordforbundne Genstande, saaledes Varmeapparater og de dertil hørende Rørledninger, Vandrør og Gasrør, Lysledninger, Telefon- og Ringeledninger, Tandlægestole m. v.
6. Beliggenheden og Udstrækningen af eventuel Straalebeskyttelse ved Bly eller andre Materialer, med Angivelse af Blytykkelsen og for andre Materialer disses Art, Tykkelse og Blyækvivalent.

Planen skal være ledsaget af Oplysninger om Anvendelsen af de Lokaler, der ligger umiddelbart ved Siden af, over eller under Røntgenafdelingens Lokaler.

Forsaaavidt der af Sundhedsstyrelsen kræves yderligere Oplysninger, Planer eller lignende, skal disse indsendes, før Anmeldelsen kan betragtes som fyldestgørende.

§ 7. Samtlige en Anmeldelse vedrørende Aktstykker skal indsendes i 2 paa Dansk affattede Eksemplarer og være daterede og underskrevne af den ansvarlige Leder (Bruger), der i det hele er ansvarlig for Anmeldelsen og dens Rigtighed.

Alle til Sundhedsstyrelsen i Henhold til foranstaaende Paragraffer indsendte Aktstykker skal have et Format paa 210 × 340 mm eller være sammenlagte i dette Format.

11 Maj. Paa Planer og Tegninger skal findes Betegnelser af de  
Nr. 161. derpaa fremstillede Genstande samt Angivelse af Maalestoksforholdet.

Alle Maal angives efter Metersystemet.

I alle Ledningsskemaer skal de af Elektricitetskommissionen i Stærkstrømsreglementet foreskrevne Signaturbetegnelser benyttes.

Lystryk og andre Reproduktioner skal have mørke Linier paa lys Grund.

### § 8.

- a. Saafremt det ved Planlæggelsen af Nybygninger eller Bygningsændringer ikke straks kan fastslaas, hvilke Apparater der kommer til Anvendelse, og hvorledes disse vil blive opstillet, skal den først indsendte Anmeldelse efterhaanden suppleres, saaledes at der i hver Anmeldelse gives saa fyldestgørende Oplysninger, som det paa det paagældende Tidspunkt er muligt.
- b. Foretages der under Udførelsen af Anlægget Ændringer i det til Sundhedsstyrelsen anmeldte Anlæg eller dets Udførelsesmaade, maa der senest 4 Uger, før Anlægget kan ventes sat i Drift, til Sundhedsstyrelsens Godkendelse indsendes Planer m. m., der giver fornødne Oplysninger om de paagældende Ændringer.

## Kapitel 3. Idriftsættelse af Røntgenanlæg.

### § 9.

- a. Senest 14 Dage, før et godkendt nyt Røntgenanlæg ønskes sat i Drift, eller før et bestaaende Anlæg efter foretaget Udvidelse eller Ændring paa ny ønskes sat i Drift, skal der til Sundhedsstyrelsen indsendes Meddelelse herom.
- b. Forsaavidt Sundhedsstyrelsen i Henhold til § 5 d har fastsat, at Besigtigelse skal finde Sted, indsendes samtidig med Meddelelsen Gebyret for Besigtigelsen. For Nyanlæg og for saadanne Ændringer eller Udvidelser af bestaaende Anlæg, der omfatter Nyanskaffelser af Høj-

spændingskilder, er dette Gebyr 100 Kr. for den første 11 Maj. Højspændingskilde (Induktor eller Højspændingstrans- Nr. 161. formator) og 75 Kr. for hver følgende Højspændingskilde. For andre Udvidelser eller Ændringer er Gebyret 100 Kr. § 10. Sundhedsstyrelsen kan forbyde Benyttelsen af et nyt Anlæg, indtil de krævede Ændringer er udført og godkendt af denne.

#### Kapitel 4. Ansvar for Røntgenanlæg.

##### § 11.

- a. Ethvert Røntgenanlæg skal have en ansvarlig Leder, hvis Navn skal meddeles Sundhedsstyrelsen. For Ny-anlæg skal Lederens Navn meddeles senest samtidig med Andragendet om Tilladelse til Idriftsættelse.
- b. Hvis den ansvarlige Leder ikke er Læge eller Tandlæge eller har bestaaet polyteknisk Eksamen eller en Afgangseksamen fra Universitetet med Fysik eller Kemi som Hovedfag, skal Lederen godkendes af Sundhedsstyrelsen, der skal have Oplysninger om hans Kvalifikationer til Ledelse af Anlægget.
- c. Ved indtrædende Ændringer i Ledelsen af de heromhandlede Anlæg skal Navn og Kvalifikationer for den nye Leder opgives til Sundhedsstyrelsen.

#### Kapitel 5. Bestemmelser vedrørende den tekniske Udførelse af Røntgenanlæg.

##### A. Lavspændingsinstallationen.

§ 12. Foruden de i Stærkstrømsreglementet givne Bestemmelser for Udførelse af Lavspændingsinstallationer gælder følgende særlige Bestemmelser for Røntgeninstallationer:

- a. Et Røntgenanlæg maa ikke tilsluttes en Gruppe, paa hvilken der findes andre Brugsgenstande, men der skal ved Afgretningsstedet fra Stærkstrømsinstallationen anbringes Afbrydere og Sikringer for alle Poler for Installationen til Røntgenanlægget (Omformeren). Mindre, transportable Røntgenanlæg kan dog forbindes til Stikkontakter.

- 11 Maj. b. I Røntgenanlæg, i hvilke Vekselstrømmen frembringes  
Nr. 161. ved roterende Omformer anbragt udenfor Betjeningsrummet, skal der saavel i Betjeningsrummet som ved selve Omformeren forefindes en Afbryder i Jævnstrøms-tilledningerne.
- c. I den lavspændte Vekselstrømskreds skal i Betjeningsrummet forefindes Afbryder (Anlægets *Hovedafbryder*) og Sikringer for alle Poler, og Sikringerne skal være dimensionerede efter den største optrædende Forbrugsstrøm.
- d. Til Maaling af den ved Røntgenanlægget anvendte Spænding skal der i den lavspændte Vekselstrømskreds forefindes et Voltmeter.
- e. *Idriftsætningsafbrydere* paa Betjeningspulten skal være saaledes konstrueret, at den ikke kan sluttet ved sin egen Vægt eller ved Rystelser eller tilfældig Berøring. Findes der flere Idriftsætningsafbrydere paa eller i Forbindelse med Betjeningspulten, skal de enten være indskudt i Serie eller kunne aflaaes saaledes i Forhold til hinanden, at to af dem ikke kan betjenes samtidig. Anvendelse af Fodkontakt som Idriftsætningsafbryder er ikke tilladt.
- f. Paa *Betjeningspulten* skal alle under Spænding værende Dele, som ikke er dækkede med isolerende Stoffer, være beskyttede mod tilfældig Berøring, og alle Metaldele, der ikke er spændingsførende, skal være forbundne til Jord. Jordledningen skal forbindes til en Jordelektrode (Vandrør, Jordplade eller lignende) og maa ikke have Forbindelse med jordforbundne Nulledninger i den elektriske Installation eller med Jordledninger fra Telefon, Radio eller lignende Anlæg. Anvendes Vandrør som Jordelektrode, skal Jordledningen forbindes til Vandrøret umiddelbart foran en Hovedhane i Bygningen eller til den i Jorden liggende Hovedvandleddning. Alle Jordledninger skal være af mindst 4 mm<sup>2</sup> vulkaniseret Kobberledning i Staalrør eller, forsaavidt de forløber uden paa Bygninger, i jernbaandsarmeret Blykabel. Dog kan de i Undersøgelses- og Behandlingsrum og i tilstødende Betjeningsrum eller Højspændingsrum være fritliggende, men skal



da være af mindst 10 mm<sup>2</sup> blank eller isoleret Kobber- 11 Maj.  
ledning. Alle Lavspændingstilledninger til en fritstaaende Nr. 161.  
eller transportabel Betjeningspult skal være omgivne af  
et jordforbundet Metalhylster eller paa anden Maade være  
beskyttede mod Berøring og Slid.

- g. Et Røntgenanlæg eller en til dette hørende Omformer  
maa af Hensyn til Telefonforstyrrelser ikke tilsluttes et  
Flerlederstærkstrømsanlæg mellem Nullederen og en af  
Yderlederne (Faselederne), men skal være forbundet til  
Yderlederne (Faselederne). Denne Bestemmelse gælder  
dog ikke for de i Stk. a omhandlede, mindre, transpor-  
table Røntgenanlæg, der kan forbindes til Stikkontakter.

#### B. Højspændingsinstallationen.

§ 13. Røntgenanlægene kan efter Udførelsen af Høj-  
spændingsinstallationen henføres til 2 Klasser:

Klasse A, Røntgenanlæg, i hvilke enten samtlige Dele, der  
fører Højspænding, eller i det mindste samtlige  
de Dele, der udenfor et særligt Højspændingsrum  
fører Højspænding, er unddragne tilfældig Berøring  
derved, at de paa alle Sider er omgivne af et  
elektrisk ledende og jordforbundet Hylster (§ 14).

Klasse B, Røntgenanlæg, ved hvilke der i Undersøgelser- eller  
Behandlingsrummet findes frit tilgængelige Dele,  
der fører Højspænding (§§ 15—22).

#### I. Røntgenanlæg af Klasse A.

##### § 14.

- a. *Jordforbindelsen* af det Røntgenanlæget omgivende, elek-  
trisk ledende Hylster skal være udført efter Bestemmel-  
serne i § 12 f. Som elektrisk ledende Hylster kan an-  
vendes et Net eller Gitter af Metaltraad, naar Størrelsen  
af Maskerne ikke overstiger 1 cm<sup>2</sup>.
- b. *Døre eller Ruder*, hvis Oplukning vil medføre, at Dele  
af Anlæget, der fører Højspænding, bliver tilgængelige,  
maa ikke kunne aabnes, uden at Elektricitetstilførslen  
til Højspændingskilden afbrydes, og de maa kunne

11 Maj.  
Nr. 161.

fastholdes i aaben Stilling, dersom deres Lukning vil medføre, at Anlægget atter sættes under Spænding. Døre eller Ruder, der ikke fører ind til Undersøgelser- eller Behandlingsrum, skal tillige være mekanisk aflaaede og være forsynede med en Advarselstavle med Paaskrift: »Højspænding—Livsfare«.

- c. *De højspændingsførende Dele* af Anlægget, der ikke paa alle Sider er omgivne af et elektrisk ledende og jordforbundet Hylster (f. Eks. Apparater og Ledninger i et særligt Højspændingsrum, adskilt fra Undersøgelser- eller Behandlingsrummet), skal være saaledes udført, at der ikke findes skarpe Kanter, og deres Afstand fra Vægge, Gulv eller Loft, der ligeledes ikke maa have skarpe Kanter, skal mindst være:

for Anlæg, ved hvilke Spændingens Maksimalværdi*)		
ikke kan overstige .....	100 kV	20 cm
do. do.....	150 -	25 -
do. do.....	200 -	30 -
do. do.....	250 -	35 -

- d. *Isolatorer*, der tjener til Fastgørelse af højspændingsførende Dele paa Vægge, Gulv eller Loft, skal være af Porcelæn eller andet godt fugtighedssikkert Isolationsmateriale, og af en saadan Udførelse, at de, uden at der finder Overslag Sted, skal kunne udholde den højeste Spænding, som Anlægget kan give. Imprægneret Træ maa ikke anvendes som Isolator eller Del af en saadan. De Metaldele, hvormed Isolatorerne er fastgjorte, skal være jordforbundne. Jordforbindelsen skal være udført efter Bestemmelserne i § 12 f.
- e. Til *Kontrol af Strømmen* i Højspændingsledningen skal ved Anlæg, der anvendes til Undersøgelse (Fotografering), og ved hvilke Strømstyrken kan reguleres, fore-

\*) Ved Spændingens Maksimalværdi forstaaes for Anlæg, der anvender Vekselspænding eller pulserende Jævnspænding, her og overalt i det følgende dennes højeste Værdi under hver Periode (Topspænding), ikke dens effektive Værdi.

findes et Ampèremeter (Milliampèremeter), og ved An- 11 Maj.  
læg, der anvendes til Behandling, to Ampèremetre (jfr. Nr. 161.  
§ 29 b).

## II. Røntgenanlæg af Klasse B.

### § 15. <sup>15</sup>

- a. Er Højspændingskilden opstillet i et særligt, kun dertil bestemt Rum, gælder for dette Rum Bestemmelserne i § 14 b-d.
- b. Er Højspændingskilden opstillet i Undersøgelles- eller Behandlingsrummet, skal den

enten være omgivet af et jordforbundet Gitter af Metal af mindst 2 m Højde og med Jordforbindelsen udført efter Bestemmelserne i § 12 f,

eller være anbragt i et Skab af Træ eller Isolationsmateriale, i hvilket Lavspændingsledningerne er anbragt paa en overskuelig Maade og Højspændingsledningerne anbragt i en saadan Afstand fra Skabets Vægge, at dette uden Fare kan berøres ved Apparats maksimale Spænding. Er Højspændingspolerne ført ud af Skabet i mindre end 2 m Højde over Gulvet, skal Skabet tillige være omgivet af et Rækværk anbragt i en saadan Afstand fra dette, at Berøring af Rækværket er ufarlig, og at Berøring af Højspændingspolerne ikke er mulig. Et saadant Rækværk kræves dog ikke for mindre, transportable Røntgenanlæg. Berøringssikkerheden af Skabet maa være saadan, at ethvert Punkt af Skabets Yderside i mindst 1 Minut kan berøres med en jordforbunden Metalkugle af højst 10 mm Diameter, uden at der sker Gennemslag.

- c. Er Højspændingskilden opstillet udenfor Undersøgelles- eller Behandlingsrummet i et Rum, der ogsaa har anden Anvendelse end at tjene som Højspændingsrum, skal den være anbragt i et Skab som angivet under b. Dette Skab skal være aflaaaset, og paa Skabet skal være anbragt en Advarselstavle med Paaskrift: »Højspænding — Livsfare«. Højspændingsgennemføringerne gennem

11 Maj.  
Nr. 161.

Skabets Vægge og Højspændingsledningerne fra Skabet til de Rum, hvori Røntgenstrålerne anvendes, skal være fuldstændigt omgivne af en Beskyttelse enten af Metalplade, jordforbundet efter Bestemmelserne i § 12 f, eller af Træ eller Isolationsmateriale anbragt og dimensioneret som angivet under b.

- d. Hvis en *Højspændingskilde skal levere Højspænding til flere Undersøgelles- eller Behandlingsrum*, skal der findes en Omskifter, som kun tillader, at Højspændingen tilføres eet Rum ad Gangen.
- e. *Højspændingstransformatoren* skal have fra hinanden i elektrisk Henseende fuldstændig adskilte Viklinger, og dens Højspændingsvikling maa ikke have Jordforbindelse. Ved mindre Anlæg, hvor Højspændingskilde og Rørstativ er sammenbyggede (f. Eks. Dentalapparater), kan Jordforbindelse af et Punkt af Højspændingsviklingen dog tillades, naar Stativet er jordforbundet, og Føringen af Højspændingsledningerne iøvrigt er forsvarlig.

**§ 16.** For fast oplagte *Højspændingsledninger* i Undersøgelles- og Behandlingsrum gælder følgende Bestemmelser:

- a. Ledningerne skal være oplagt paa Isolatorer af Porceleen eller andet godt fugtighedssikkert Isolationsmateriale og af en saadan Udførelse, at de, uden at der finder Overslag Sted, skal kunne udholde den højeste Spænding, som Anlægget kan give. Imprægneret Træ maa ikke anvendes som Isolator eller Del af en saadan. De Metaldele, hvormed Isolatorerne er fastgjorte, skal være jordforbundne. Jordforbindelsen skal være udført efter Bestemmelserne i § 12 f.
- b. Ledningerne skal mindst have en Diameter af 20 mm, og Afstanden mellem Ledningernes Fastholdelsespunkter maa ikke overstige 2,5 m. Ledningernes Fastgørelse og indbyrdes Forbindelse skal være udført uden skarpe Kanter.
- c. Ledningerne skal anbringes i en Højde af mindst 2,7 m over Gulv, dog kan ved Anlæg, der ikke anvender en

Spænding af over 100 kV, en Højde af 2,5 m anses for 11 Maj.  
 tilstrækkelig. Kan en saadan Højde ikke opnaas for en Nr. 161.  
 enkelt Del af Ledningernes Vedkommende, skal der  
 under, eller hvor Forholdene kræver det, omkring Led-  
 ningerne anbringes en Beskyttelse enten af jordforbundet  
 Metal (jfr. § 12 f) eller af Træ eller Isolationsmateriale,  
 dimensioneret saaledes, at der opnaas den i § 15 b for-  
 langte Berøringssikkerhed.

Ledningernes Afstand fra Loft og Væg skal mindst  
 være:

for Anlæg, ved hvilke Spændingens Maksimalværdi ikke kan overstige.....	100 kV	20 cm
do. do.....	150 -	30 -
do. do.....	200 -	40 -
do. do.....	250 -	50 -

Ledningernes indbyrdes Afstand skal mindst være  
 det dobbelte af disse Værdier.

- d. Ved Gennemføring gennem Væg, Loft og Gulv skal der,  
 saafremt Ledningerne ikke føres frit gennem Huller  
 eller Kanaler i en Afstand fra Bygningsdele af mindst  
 den i Stk. c angivne Størrelse, anvendes særlige Gen-  
 nemføringer af Porcelæn eller andet godt fugtigheds-  
 sikkert Isolationsmateriale af en saadan Udførelse, at  
 de, uden at der finder Overslag Sted, skal kunne ud-  
 holde den højeste Spænding, som Anlægget kan give.  
 Ved Gennemføringer gennem Gulv skal der udover den  
 Beskyttelse, der kræves efter Reglerne i Stk. c, jfr.  
 § 15 c, træffes Foranstaltninger til Beskyttelse mod Fug-  
 tighed og mekanisk Beskadigelse.
- e. Alle i fast oplagte Højspændingsledninger indskudte  
 Maaleapparater, Omskiftere o. l. skal have de i Stk. c  
 angivne Afstande fra Vægge, Loft og Gulv.

### § 17.

- a. *Bevægelige Tilledninger* til Røntgenrør skal være let-  
 bøjelige og af holdbart Materiale og mindst have en  
 Diameter af 2 mm. Tilledninger til Røntgenrør, der an-

11 Maj.  
Nr. 161.

- vendes til Behandling, skal dog mindst have en Diameter af 3 mm og yderligere være omgivne af en Omfletning af Garn eller Silke.
- b. Antallet af Nedføringsledninger fra de fastoplagte Højspændingsledninger skal være saa lille som muligt. Nedføringsledninger til Patientlejer og Stativer skal, hvor det kan lade sig gøre, være fastmonterede og i indtil en Højde fra Gulvet af mindst 2 m være omgivne af Isolationsrør, der skal være af fugtighedssikkert Materiale og af en saadan Udførelse, at der opnaas den i § 15 b forlangte Berøringsikkerhed.
- c. Forbindelsesledninger, der tjener til Udførelse af letløselige Forbindelser med Røntgenrørene, skal være selvoprullende, og de skal i den frie Ende enten være udstyret med en solid Krog eller Hage af en saadan Dimension, Form og Udførelse, at den ikke ved Brugen ændrer sig saaledes, at Forbindelsen kan svigte, eller (for Glødestrømsledninger) være forbundne til en Kontaktprop svarende til Tilslutningen til Røntgenrøret. Forbindelsesledninger, herunder Glødestrømsledninger, der er ude af Brug, maa ikke ved Knuder eller lignende være forhindrede i at rulle helt op, og de skal, naar de er helt oprullede, overholde de i § 16 c angivne Afstande fra Gulvet.
- d. Den til Tilslutning af Glødestrømsledningerne til Røntgenrøret anvendte Kontaktforbindelse maa være saaledes sikret i mekanisk Henseende, at Forbindelsen ikke svigter eller uagtsomt kan brydes.

§ 18. Paa *Betjeningspulten* skal der findes en Maksimalafbryder for Højspændingstransformatorens primære Strømkreds. Denne Maksimalafbryder, der skal være monteret saaledes, at den er indskudt ved alle Anvendelser, undtagen naar Tidsrelaiset bruges, skal bryde Strømkredsen, naar Strømstyrken i denne overstiger den største Forbrugsstrøm med ca. 10 pCt.

§ 19. For *Undersøgelser- (Fotograferings-)stativer, -borde* o. lign. gælder følgende Bestemmelser:

- a. Afstanden mellem højspændingsførende Dele og Stativernes Metaldele skal mindst være 2 mm pr. kV af <sup>11 Maj.</sup> <sup>Nr. 161.</sup> Maksimalværdien af den ved det paagældende Stativ højeste anvendte Spænding.
- b. Ved Borde, der anvendes til Undersøgelse (Fotografering) af Patienter i liggende Stilling med Røntgenrøret anbragt under Bordet (Trochoskoper), skal Nedføringsledningerne, naar de ikke er omgivne af Isolationsrør efter § 17 b, mindst have 300 mm Afstand fra Bordets Kant.
- c. Ved Borde, der anvendes til Undersøgelse (Fotografering) af Patienter i liggende Stilling med Røntgenrøret over Bordet (og Patienten), skal Nedføringsledningerne føres saavidt muligt lodret.
- d. De Metaldele, der paa Stativer og Borde findes mellem Røntgenrøret og Patienten, skal være jordforbundne efter Bestemmelserne i § 12 f, jfr. dog nedenfor Stk. f.
- e. Naar Patienten befinder sig mellem Røntgenrøret og Stativet eller Bordet, maa disses Metaldele ikke være jordforbundne, jfr. dog Stk. f.
- f. Ved Universalstativer (-borde), hvormed der baade arbejdes med Stativet placeret mellem Røntgenrøret og Patienten placeret mellem Røntgenrøret og Stativet, skal Jordforbindelsen anbringes resp. fjernes efter Reglerne i Stk. d og e, hvis Stativet er anbragt paa en Etageadskillelse af Beton, Jernbeton eller andet ledende Materiale, men kan udelades under begge Arter af Anvendelse, hvis Stativet er anbragt paa en Etageadskillelse af Træbjælker med Indskud.
- g. Til Røntgen*behandling* skal Patientlejet være af Træ eller Isolationsmateriale eller være forsynet med Fødder af Træ eller Isolationsmateriale, som kan udholde Anlæggets maksimale Driftspænding i mindst 1 Minut.

### § 20.

- a. Til *Kontrol af Strømmen* i Højspændingsledningerne skal der ved Anlæg, der anvendes til Undersøgelse (Fotografering), og ved hvilke Strømstyrken kan reguleres, fore-

11 Maj. findes et Ampèremeter (Milliampèremeter), og ved Anlæg, der anvendes til Behandling, to Ampèremetre (jfr. Nr. 161. § 29 b). Disse Ampèremetre skal være anbragt efter Bestemmelserne i § 16 e.

- b. Til Paavisning af, at Højspændingsanlægget er under Spænding, skal der, naar Betjeningen sker udenfor det Rum, hvori Røntgenstraalerne anvendes, paa et iøjnefaldende Sted i dette Rum findes et særligt *Signalapparat*, der ind- og udkobles ved Idriftsætningsafbryderen.

§ 21. I Undersøgelser- og Behandlingsrum maa ikke anvendes Gulvbelægning af Sten, Fliser, Terrazzo, Beton, Linotol eller lign., og der maa ikke i Gulvet være Riste eller Plader af Metal.

§ 22. Kølebeholderen paa vandkølede Røntgenrør skal være af Metal.

### Kapitel 6. Bestemmelser for Lokaler og Straalebeskyttelsesforanstaltninger.

§ 23. Røntgenanlægene kan med Hensyn til de Krav, der maa stilles til Lokalernes Indretning og Ventilation og de anvendte Straalebeskyttelsesforanstaltninger henføres til 2 Klasser:

Klasse M (*mindre* Røntgenanlæg), Anlæg, ved hvilke Røntgenstraalerne kun anvendes til Undersøgelse (Fotografering), og der ikke arbejdes med højere Spænding end 75 kV og ikke undersøges over 500 Patienter aarlig.

Klasse S (*større* Røntgenanlæg), Anlæg, ved hvilke:  
 enten Røntgenstraalerne tillige (udelukkende) anvendes til Behandling,  
 eller der arbejdes med Spændinger højere end 75 kV,  
 eller undersøges over 500 Patienter aarlig.



## A. Lokaler og Ventilation.

11 Maj.  
Nr. 161.

## I. Almindelige Bestemmelser for alle Anlæg.

## § 24.

- a. Lokaler, hvori der arbejdes med Røntgenstråaler (Undersøgelles- og Behandlingsrum), skal være tørre og rigeligt store, og hvert enkelt Lokale (ogsaa Mørkekammer) skal have direkte Adgang til frisk Luft og Dagslys.
- b. 1. Hvis der i Undersøgelles- eller Behandlingsrum findes aabne Gnistveje eller mekaniske (roterende) Ensrettere, skal Rummene, uanset om disse Dele er anbragt i særlige Skabe, have særlig Ventilation med Ventilationsanlæggets Afgangsaabning anbragt tæt ved Gulvet.
2. Hvis der i et Venterum eller et andet Rum, hvori Personer opholder sig i længere Tid, er opstillet et Skab, som indeholder aabne Gnistveje eller mekaniske Ensrettere, skal Rummet (eventuelt kun Skabet) have særlig Ventilation.
- c. For at formindske Dannelsen af skadelige Luftarter skal skarpe Kanter og Spidser paa alle højspændingsførende Metaldele saa vidt muligt undgaas.

## II. Særlige Bestemmelser for Anlæg af Klasse S.

## § 25.

- a. Lokaler, hvori der arbejdes med Røntgenstråaler (Undersøgelles- og Behandlingsrum), maa ikke ligge i Kælderetagen.
- b. Undersøgelles- og Behandlingsrum skal have særlig Ventilation, som skal være tilstrækkelig til, at Luften i Rummet bliver fornyet mindst 6 Gange i Timen. Ventilationsanlæggets Afgangsaabning skal være anbragt tæt ved Gulvet.

## B. Strålebeskyttelsesforanstaltninger.

## I. Almindelige Bestemmelser for alle Anlæg.

§ 26. De i §§ 27—32 krævede Strålebeskyttelsesforanstaltninger skal tilfredsstille følgende Bestemmelser:

11. Maj.  
Nr. 161.
- a. Til Straalebeskyttelse skal i Almindelighed anvendes en Blybeklædning. Anvendes andre Stoffer end Bly, skal disse (ogsaa naar de er indesluttede i andet Materiale) af Fabrikanten være forsynede med en tydelig og holdbar Angivelse af deres ækvivalente Blytykkelse maalt ved 180 kV Rørspænding, og for Stoffer af mindre Blyækvivalent end 1 mm tillige med Angivelse af deres ækvivalente Blytykkelse maalt ved 60 kV Rørspænding.
  - b. Beskyttelsesvirkningen skal være den samme for alle Dele af en Beskyttelsesforanstaltning (f. Eks. Blyglasrude i en Blyvæg).
  - c. Alle Fuger mellem to til Straalebeskyttelse tjenende Stoffer (f. Eks. Bly og Blyglas) og alle Søm, Skruer og lign. i Beskyttelsesskærme skal være omhyggeligt dækkede med straalesikkert Materiale. Beskyttelseslaget paa straalesikre Vægge skal være ført mindst 10 cm ned i Gulvet og 10 cm op i Loftet eller i Væggens fulde Længde være ført mindst 30 cm ud paa Gulvet eller Loftet.
  - d. Paa Døre i straalesikre Vægge skal Beskyttelseslaget i det mindste foroven og paa Siderne gribe saaledes over Døraabningen, at Røntgenstraalerne forhindres i at trænge igennem Sprækker.
  - e. Blyplader skal være malede eller beklædte med Træ eller lignende.
  - f. Beskyttelsesforanstaltningerne skal ikke alene tjene til Beskyttelse mod de direkte fra Røntgenrøret kommende Røntgenstraaler, men ogsaa mod de i Lokalet dannede sekundære Straaler. Denne Bestemmelse gælder dog ikke for Anlæg af Klasse M.

*II. Bestemmelser for alle Anlæg der kun anvendes til Undersøgelse (Fotografering).*

§ 27.

- a. Alle Gennemlysninger skal til Beskyttelse af Patienten foretages med den mindst mulige Blænderaabning og saa hurtigt som muligt, og foran Røret skal altid

anvendes et Aluminiumfilter af mindst 0,5 mm Tykkelse. 11 Maj. Nr. 161.

- b. *Den i eller om et Røntgenrør anbragte Beskyttelse* skal være saaledes beskaffen, at Røntgenstrålingen i en vilkaarlig Retning uden for det benyttede Straalebundt ved alle anvendte Spændinger højest er lige saa stærk som den i samme Afstand fra Brændpletten maalte Straaling i det benyttede Straalebundt, naar denne for Anlæg, ved hvilke Driftspændingens Maksimalværdi

ikke overstiger . . . . .	75 kV	125 kV
er svækket ved et Blylag paa . . .	1 mm	1,5 mm

- c. Til *Beskyttelse af Betjeningspersonalet* skal der findes en med Sidefløje udstyret Beskyttelsesskærm af samlet Størrelse mindst  $2 \times 2$  m (inkl. Fløjene) og mindst 1 mm Blyækvivalent, opstillet saa fjernt fra Røntgenrøret som muligt (i mindst 1,5 m Afstand) og saa nær ved en af Rummets Vægge som muligt, eller andre Anordninger, der yder en tilsvarende Beskyttelse.

- d. Til *Beskyttelse af den undersøgende Læge* skal der træffes følgende Foranstaltninger:

1. Gennemlysningsskærmen skal være dækket af en Blyglasplade, som for Anlæg, ved hvilke Driftspændingens Maksimalværdi ikke overstiger . . . . . 75 kV 125 kV har et Blyækvivalent paa mindst 1 mm 2 mm

Er Blyglaspladen mindre end Tværsnittet af Røntgenstråalebundtet ved den største benyttede Blænderaabning, skal Pladen være omgivet af en til Dækning af Straalebundtet tilstrækkelig bred Ramme af Beskyttelsesstof af samme Blyækvivalent.

2. Handsker af Blygummi, bestemt til at beskytte i det usvækkede Straalebundt, skal have mindst 0,5 mm Blyækvivalent og paa alle Sider beskytte Haanden og en Del af Underarmen. Handsker til Palpering skal have mindst 0,3 mm Blyækvivalent.
3. Blygummiforklæder skal have mindst 0,5 mm Blyækvivalent.

11 Maj.  
Nr. 161.

4. De i § 28 b, 1 paabudte Beskyttelsesforanstaltninger mod sekundære Stråler fra Patient og Stativ bør anvendes.
- e. 1. For Anlæg af Klasse M kræves ingen *Beskyttelse af Naborum*.
2. Om Beskyttelse af Naborum for Anlæg af Klasse S, se § 28 c.

*III. Særlige Bestemmelser for saadanne Anlæg af Klasse S, der kun anvendes til Undersøgelse (Fotografering).*

**§ 28.**

- a. Den i § 27 c til *Beskyttelse af Betjeningspersonalet* foreskrevne Beskyttelsesskærm skal have mindst 2 mm Blyækvivalent.
- b. 1. For at skærme den *undersøgende Læge* mod sekundære Røntgenstråler fra Patienten og fra Stativdele skal ved Gennemlysning anvendes Beskyttelsesskærme af mindst 1 mm Blyækvivalent. Disse Skærme, der kan være udført paa forskellige, efter Forholdene afpassede Maader (blybklædt Stol, Lapper af Blygummi, blybklædte Plader o. lign), skal ved Gennemlysning af staaende eller siddende Patienter mindst naa 30 cm under Underkanten af Gennemlysningsskærmen og helst naa Gulvet, og ved Gennemlysning af liggende Patienter naa fra Gennemlysningsskærmen til Gulvet paa den Side af Undersøgelsesbordet, hvor den undersøgende Læge befinder sig.
2. Ved Gennemlysning af staaende eller siddende Patienter bør den fra Patienten til Siderne gaaende sekundære Røntgenstråling afskærmes ved faste eller bevægelige Beskyttelsesskærme af mindst 0,75 mm Blyækvivalent paa begge Sider af Patienten rækkende fra Gennemlysningsskærmens Overkant til Gulvet.
- c. Findes der ved Siden af, over eller under Undersøgelserummet Rum, i hvilke der til Stadighed eller i længere Tid under Arbejdstiden opholder sig eller kan opholde

sig Personer, skal saadanne *Naborum* beskyttes mod 11 Maj. Straalingen, ved at der træffes følgende Beskyttelses-Nr. 161. foranstaltninger:

1. Ved Fotografering skal den direkte Straaling fuldstændig afskærmes ved et Beskyttelseslag af mindst 2 mm Blyækvivalent.
2. Ved Gennemlysning skal, dersom det anvendte Røntgenstraalebundt sendes hen mod et af de omhandlede Rum, den mellemliggende Væg (Gulv eller Loft) i hele sin Udstrækning være dækket med et saadant Beskyttelseslag, at der opnaas en samlet Beskyttelse af mindst 1 mm Blyækvivalent.
3. Den i Stk. b, 2 omhandlede Beskyttelse mod sekundær Røntgenstråling skal anvendes.

*IV. Særlige Bestemmelser for saadanne Anlæg af Klasse S, der anvendes til Behandling.*

**§ 29.**

- a. Til *Beskyttelse af Patienten* skal træffes saadanne Foranstaltninger, at Bestraaling uden Filter ved Uagtsomhed ikke kan finde Sted. Tillige bør træffes Foranstaltninger til at undgaa Forveksling af Filtre.
- b. Til *Maaling af Strømstyrken* gennem Røntgenrøret skal forefindes to Maaleinstrumenter (Milliampèremetre), jfr. § 14 e og § 20 a.

**§ 30.** Røntgenanlæg, der anvendes til Behandling (Klasse S), kan med Hensyn til Beskyttelsen af Røntgenrøret henføres til 2 Klasser:

Klasse T, Anlæg med *tilstrækkelig* Beskyttelse af Røntgenrøret, ved hvilke den Røntgenstråling, der slipper ud i en vilkaarlig Retning, uden for det benyttede Straalebundt ved alle anvendte Spændinger højest er lige saa stærk som den i samme Afstand fra Brændpletten maalte Straaling i det benyttede Straalebundt, naar denne for Anlæg, ved hvilke Driftspændingens Maksimalværdi

11 Maj.  
Nr. 161.

ikke overstiger . . . 125 kV 190 kV 220 kV  
er svækket ved et

Blylag paa . . . . . 2 mm 3 mm 5 mm

Klasse U, Anlæg med *utilstrækkelig* Beskyttelse af Røntgenrøret, ved hvilke Røntgenrøret er anbragt i en halvt aaben eller ufuldkomment lukket Beholder. Denne skal mindst have 2 mm Blyækivalent.

a. Røntgenanlæg af Klasse T.

**§ 31.**

a. *Betjeningspersonalet* maa kun opholde sig i Behandlingsrummet, dersom:

1. Arbejdspladsen er mindst 2 m fra Røntgenrøret (for Spændinger indtil 125 kV 1,5 m),

2. den direkte Straaling gennem Patienten afskærmes ved en bevægelig eller fast Skærm, der for Anlæg, ved hvilke Driftspændingens Maksimalværdi ikke overstiger . . . . . 125 kV 190 kV 220 kV har en Blyækivalent

paa mindst . . . . . 2 mm 3 mm 5 mm

3. den til Siderne udgaaende sekundære Straaling fra Patienten afskærmes ved Beskyttelsesskærme, der for Anlæg, ved hvilke Driftspændingens Maksimalværdi

ikke overstiger . . . . . 125 kV 190 kV 220 kV har en Blyækivalent

paa mindst . . . . . 0,5 mm 1 mm 1,5 mm

4. Forefindes der Betjeningsrum, kan Beskyttelsen mod sekundær Straaling udelades, hvis Væggen mellem Betjenings- og Behandlingsrummet i hele sin Udstrækning tilfredsstillende Kravene i Punkt 3; dog skal den, dersom den kan træffes af den direkte Straaling, tilfredsstillende Kravene i Punkt 2.

b. Findes der ved Siden af, over eller under Behandlingsrummet Rum, i hvilke der til Stadighed eller i længere

Tid under Arbejdstiden opholder sig eller kan opholde sig Personer, skal den direkte Straaling mod saadanne *Naborum* være afskærmet efter Bestemmelsen i Stk. a, 2. 11 Maj. Nr. 161.

b. Røntgenanlæg af Klasse U.

**§ 32.**

- a. *Betjeningspersonalet* maa kun opholde sig i Behandlingsrummet, naar der ikke anvendes højere Spænding end 125 kV, og naar det er beskyttet paa den i § 28 a (jfr. § 27 c) paabudte Maade. Ved Anvendelse af højere Spændinger end 125 kV skal Betjeningen ske i et særligt til alle Sider lukket Rum, om muligt med direkte Adgang for Lys og Luft. Væggen mellem Betjenings- og Behandlingsrummet skal i hele sin Udstrækning for Anlæg, ved hvilke Driftspændingens Maksimalværdi ikke overstiger . . . . . 125 kV 190 kV 220 kV have et Blyækvivalent paa

mindst . . . . . 2 mm 3 mm 5 mm

For Driftspændinger over 190 kV skal Afstanden fra Røntgenrøret til Betjeningspladsen være mindst 2 m.

- b. Findes der ved Siden af, over eller under Behandlingsrummet Rum, i hvilke der til Stadighed eller i længere Tid under Arbejdstiden opholder sig eller kan opholde sig Personer, skal Væggen (Gulvet eller Loftet) mellem Behandlingsrummet og saadanne *Naborum* i hele sin Udstrækning for Anlæg, ved hvilke Driftspændingens Maksimalværdi ikke overstiger . . . . . 125 kV 190 kV 220 kV have et Blyækvivalent paa

mindst . . . . . 2 mm 3 mm 5 mm

**Kapitel 7. Bestemmelser for Drift af Røntgenanlæg.**

**§ 33.**

- a. Den ansvarlige Leder af et Røntgenanlæg skal drage Omsorg for, at der til Arbejde med Anlægget kun anvendes tilstrækkeligt kyndige Personer, som forud er nøje instrueret angaaende Anlæggets Indretning og Brug og angaaende den Fare, der kan være forbundet med

11 Maj.  
Nr. 161.

- Arbejdet, og de Sikkerhedsforanstaltninger, der skal træffes til Forebyggelse af saadan Fare.
- b. Enhver, der arbejder med et Røntgenanlæg, skal forud være gjort bekendt med de Bestemmelser i nærværende Reglement, som vedrører den paagældendes Arbejde, og med de af Sundhedsstyrelsen udstedte Forskrifter for Drift af Røntgenanlæg.
  - c. Naar der indtræder Fare, skal Personalet snarest muligt træffe Foranstaltninger til at afværge og begrænse Faren og give Lederen eller hans Stedfortræder Underretning derom.
  - d. I ethvert Rum, hvori der arbejdes med Røntgenstråler (Undersøgelles- eller Behandlingsrum), skal findes opslaaet:
    1. Forskrifter for Drift af Røntgenanlæg, udstedt af Sundhedsstyrelsen.
    2. Anvisning til Hjælp ved Ulykkestilfælde ved Elektricitet, udgivet af Elektricitetskommissionen.Disse Opslag skal holdes i let læselig Stand.

### § 34.

- a.
  1. Ethvert Røntgenanlæg skal stadig være i Overensstemmelse med de i nærværende Reglements Kapitel 5 og 6 (jfr. Kapitel 9) givne Regler for Udførelsen af saadanne Anlæg med de eventuelt (jfr. § 39) tilladte Afvigelser.
  2. Alle under Driften indtrædende eller observerede Fejl og Mangler skal afhjælpes snarest muligt.
- b. Ethvert Røntgenanlæg skal ved Lederens Foranstaltning prøves og efterses mindst en Gang om Aaret, og forefundne Fejl og Mangler skal afhjælpes snarest muligt. Ved saadanne Eftersyn skal det særligt undersøges:
  1. Om Maksimalafbryderne fungerer tilfredsstillende,
  2. Om Jordforbindelsen er i Orden (ved Maaling af Overgangsmodstanden til Jord),
  3. Om de fastoplagte Højspændingsledninger er tilfredsstillende fastgjorte,



4. Om Skabe om Højspændingskilder (§ 15 b og c) og 11 Maj. Isolationsbeskyttelse om Højspændingsledninger (§ Nr. 161. 16 c og § 17 b) stadig har den i § 15 b forlangte Berøringsikkerhed.
- c. Ethvert Røntgenanlæg skal holdes i god Stand og renses med passende Mellemrum.
- d. Let antændelige Genstande eller Stoffer maa ikke forefindes i farlig Nærhed af elektriske Maskiner og Apparater eller fritliggende, højspændingsførende Ledninger.
- e. Hver Dag, før Arbejdet med et Røntgenanlæg paabegyndes, skal det konstateres, at selvoprullende Ledninger og Signalapparater for Højspænding er i Orden og fungerer tilfredsstillende.

### § 35.

- a. En Sikring for et Røntgenanlæg kan, naar den er brændt over, erstattes med en ny Sikring, selv om Aarsagen til Overbrændingen af Sikringen ikke umiddelbart kan konstateres; brænder den nye Sikring ogsaa over, maa der ikke paany anbringes Sikringer, forinden Fejlen er afhjulpet.
- b. Forsaavidt en automatisk Maksimalafbryder for et Røntgenanlæg falder ud, kan Afbryderen sluttet en Gang paany, selv om Aarsagen til Afbrydelsen ikke umiddelbart kan konstateres; falder Afbryderen derefter atter ud, maa den ikke sluttet igen, forinden Fejlen er afhjulpet.

## Kapitel 8. Udførelse af Installationsarbejder ved Røntgenanlæg.

### § 36.

- a. Udførelsen af Installationsarbejder ved Røntgenanlæg maa i Henhold til § 4 i Lov Nr. 147 af 15. April 1930 kun overdrages til saadanne Elektroinstallatører, der har bestaaet en af de af Ministeriet for offentlige Arbejder godkendte Prøver for Højspændingsinstallatører.
- b. Berettigede til at udføre Installationsarbejder ved Røntgenanlæg er kun Elektroinstallatører, der har bestaaet en af de i Bekendtgørelse fra Ministeriet for offentlige

11 Maj. Arbejder af 15. December 1917 § 1, I—V omhandlede  
Nr. 161. Prøver.

- c. Sundhedsstyrelsen kan forlange, at der til Dokumentation for, at en Elektroinstallatør er berettiget til at udføre Arbejder ved Røntgenanlæg, forelægges Sundhedsstyrelsen Beviset for, at Elektroinstallatøren har bestaaet en af de under b omhandlede Prøver.

### Kapitel 9. Bestemmelser for særlige Røntgenanlæg.

*A. Røntgenanlæg, der er opstillede i Salgsøjemed og kun sættes i Drift til kortvarige Demonstrationer.*

§ 37. Den i Kapitel 2 foreskrevne Anmeldelse kan for de her omhandlede Anlæg ske en Gang for alle, uanset at de anvendte Højspændingskilder, Rørstativer, Undersøgelersstativer m. m. senere ombyttes, og behøver ikke at omfatte de i § 6 a, Punkt 2—5, og i § 6 b, Punkt 1, 2, 4, 5 forlangte Oplysninger.

*B. Røntgenanlæg, hvormed der under Anvendelse af Spændinger lavere end 15 kV frembringes langbølgede Røntgenstråler (saakaldte Grænse- eller Bucky-Straaler).*

#### § 38.

- a. Den i Kapitel 2 foreskrevne Anmeldelse behøver for de her omhandlede Anlæg ikke at omfatte de i § 6 b forlangte Oplysninger.
- b. 1. Af Bestemmelserne i Kapitel 5 vedrørende den tekniske Udførelse gælder for de her omhandlede Anlæg kun Bestemmelserne i § 12 b, c, e, f og § 20 a.
2. Højspændingskilden, Højspændingsledningerne og Røntgenrøret skal paa alle Sider med Undtagelse af Røntgenrørets Straaleudtrædelsesrude være omgivne enten af jordforbundet Metal eller af Isolationsmateriale saaledes beskaffent, at det uden Fare kan berøres ved Apparatets maksimale Spænding. Her-

til kræves den i § 15 b forlangte Berøringsikkerhed. 11 Maj.  
Jordforbindelsen skal udføres efter Reglerne i § 12 f. Nr. 161.

## Kapitel 10. Undtagelsesbestemmelser, Straffe- bestemmelser m. v.

### § 39.

- a. Sundhedsstyrelsen bemyndiges til for de ved nærværende Reglements Ikrafttræden bestaaende Røntgenanlæg at give Tilladelse til saadanne Afvigelser fra Reglementets Bestemmelser, som den efter Besigtigelsen af Anlægget maatte anse for nødvendige og forsvarlige.
- b. Sundhedsstyrelsen bemyndiges derhos til, hvor særlige Forhold taler derfor, saaledes for Anlæg i Laboratorier og industrielle Etablissementer eller Anlæg paa offentlige, kortvarige Udstillinger, at give Tilladelse til saadanne Afvigelser fra Bestemmelserne i nærværende Reglement, som Forholdene i hvert enkelt Tilfælde maatte gøre ønskelige, og som kan anses for forenelige med Hensynet til Sikkerhed saavel for Personalet som for de Personer, der kan komme i Nærheden af Anlægget.

§ 40. De af Sundhedsstyrelsen i Henhold til nærværende Reglement trufne Bestemmelser kan indankes for Indenrigsministeriet.

§ 41. Overtrædelse af Bestemmelserne i nærværende Reglement eller af de af Sundhedsstyrelsen i Henhold hertil trufne Bestemmelser straffes med Bøder paa indtil 1 000 Kr., der tilfalder Statskassen. Sager herom behandles som Politisager.

## Kapitel 11. Opbevaring af Røntgenfilms.

§ 42. Med Hensyn til Opbevaring af benyttede Røntgenfilms gælder de til enhver Tid fastsatte Regler om Opbevaring af Celluloidvarer, jfr. nu Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 86 af 25. Marts 1930 om Oplag af Celluloidvarer, derunder let forbrændelige Film.

§ 43. Dette Reglement træder i Kraft 15. Maj 1931.  
Nr. 161. Lov-Tid A. S. 1210—25.

11 Maj.  
Nr. 105.

**Justitsmin. Skr. til Overretssagfører N. N.**

I en hertil indsendt Skrivelse har De, der som executor testamenti behandler Boet efter afdøde O. O. og tidligere afdøde Hustru, forespurgt, om den i Henhold til § 59 i Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal beskikkede Værgen for Arvingen P. P., der opholder sig som Patient paa et Sindssygehospital, retsgyldig kan meddele Kvittering for Modtagelsen af den paagældendes Arv, og om Værgen derefter fortsat kan administrere Arvemidlerne, indtil enten Arvingen bliver rask nok til selv at overtage Administrationen eller det viser sig, at en Umyndiggørelse bliver nødvendig.

Foranlediget heraf skal man meddele, at begge de fremsatte Forespørgsler maa besvares benægtende, og at man, saafremt Arvingens Tilstand udelukker, at han selv modtager og kvitterer for Arvemidlerne, maa have Dem henvist til at søge den paagældende umyndiggjort.

Nr. 105. Min.-Tid. A. S. 118.

12 Maj.  
Nr. 66.

**Kirkemin. Cirk. til Overtilsynene for de københavnske og frederiksborgske Kirker.**

Ved Lov af 28. April 1931 om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg, der træder i Kraft den 1. Juli 1931, er der givet en Del Bestemmelser, som afviger fra den hidtil gældende Lov af 8. Juli 1927.

Af de nye Bestemmelser skal Ministeriet særlig henlede Opmærksomheden paa følgende:

**A. Præster.**

1. Der er ingen Ændring sket i selve *Lønssatserne*. Med Hensyn til Embedernes Fordeling i de forskellige Lønklasser er der fastsat følgende:

I 1ste Lønningsklasse er Antallet af Embeder forøget fra 8 til 9, idet det nye Embede som Sognepræst ved Christiansborg Slotskirke er henført under denne Klasse.

Til 2den Lønningsklasse henføres indtil  $\frac{2}{3}$  af Sogne-

kaldene (bortset fra Embederne i 1ste Lønningsklasse) og indtil  $\frac{1}{5}$  af de residerende Kapellanier. 12 Maj.  
Nr. 66.

Til 3die Lønningsklasse henføres Resten af Sognekaldene og indtil  $\frac{1}{2}$  af de residerende Kapellanier.

Til 4de Lønningsklasse henføres Resten af de residerende Kapellanier.

Til 5. Lønningsklasse henføres Kaldskapellanierne.

De i Loven indføjede Brøktal svarer til den Fordeling af Embeder i Lønningsklasser, som fandtes i Lovene af 28. Juni 1920 og 8. Juli 1927.

2. Efter § 6 kan der paa Grund af særlige Forhold, f. Eks. Arbejdets Omfang, Sygdomstilfælde eller lign, af Ministeriet midlertidig ansættes *Hjælpepræster* til Hjælp ved Betjeningen af et fast Embede. Saadanne Hjælpepræster tillægges der efter Ministeriets nærmere Bestemmelse et Honorar af indtil 2 400 Kr. aarlig af Lønningsfonden.

3. Det hidtidige *Provstehonorar* omdannes til et pensionsgivende Løntillæg (1 200 Kr. i København og 900 Kr. paa Frederiksberg), jfr. nærmere Lovens § 7.

Til delvis Dækning heraf skal det aarlige Vederlag af 40 Kr. fra hver Kirke i Provstiet fremtidig indbetales til Kirkeministeriet. Vederlaget for Tiden fra 1. Juli 1930 til 30. Juni 1931, der skal erlægges inden 30. Juni 1931, vil som hidtil være at indbetale til den paagældende Provst.

4. I § 12 er der givet nærmere Regler om Beregningen af Lønnen ved *Oprykning* til højere lønnet Embede i København eller paa Frederiksberg og ved Overgang fra Embeder uden for København og Frederiksberg, saaledes at vedkommende Præst ved Overgang til Embeder, der lønnes efter §§ 4 og 5, medtager den opnaaede Tjenesteadler og i Embeder, der lønnes efter §§ 1—3, kommer paa nærmest højere Løn (forudsat, at han har den fornødne Eksamensalder).

## B. Kirkebetjening.

5. Efter § 14 bliver der fremtidig kun 2 Lønningsklasser for *Kordegne*, der som hidtil vedbliver at være Tjenestemænd:

1ste Lønningsklasse, hvortil henføres indtil  $\frac{1}{2}$  af Stil-

12 Maj. lingenre, med en Grundløn af 3 180 Kr., stigende hvert 3die  
Nr. 66. Aar med 360 Kr. til 4 980 Kr., og

2den Lønningsklasse, hvortil henføres Resten af Stillingerne, med en Grundløn af 2 160 Kr., stigende hvert 3die Aar med 360 Kr. til 3 960 Kr.

6. Efter § 15 lønnes de før 1. Juli 1927 ansatte *Gravere* paa følgende Maade:

I 1ste Lønningsklasse med 2 160 Kr., stigende hvert 3die Aar med 360 Kr. til 3 240 Kr.

I 2den Lønningsklasse med 1 920 Kr., stigende hvert 3die Aar med 150 Kr. til 2 370 Kr.

De Gravere, der hidtil har været lønnet i 3die Lønningsklasse, oprykkes i 2den Lønningsklasse.

Gravere, der er ansat efter 1. Juli 1927, er ikke Tjenestemænd, men oppebærer et Honorar fra 1 500 Kr. til 3 000 Kr. Dog kan efter Kirkeministerens nærmere Bestemmelse indtil  $\frac{1}{6}$  af Graverstillingerne vedblive at være Tjenestemandstillinger med den for 1ste Lønningsklasse fastsatte Lønning og indtil  $\frac{1}{6}$  med den for 2den Lønningsklasse fastsatte Lønning.

Gravere, der er Tjenestemænd, ansættes og afskediges fremtidig af Kirkeministeren efter forud indhentet Erklæring fra Menighedsraadet og Overtilsynet, jfr. § 18, Stk. 4.

7. Efter § 16 tillægges der *Kantor*er og *Organister* et Honorar fra 2 000 Kr. til 5 000 Kr.

### C. Almindelige Bestemmelser.

8. Præster og Kirkebetjente, der er Tjenestemænd, og disses Efterladte, faar fremtidig *Reguleringsstillæg* (i Stedet for Dyrtdis- og Konjunkturtillæg) i Overensstemmelse med der for Statens Tjenestemænd gældende Regler.

Honorarlønnede Kirkebetjente faar som hidtil et Dyrtdistillæg, beregnet efter § 92, Stk. 3, i Lov om Statens Tjenestemænd af 31. Marts 1931 (for Tiden 9 pCt.).

9. Saafremt Tjenestemænd, der hidtil har været lønnet efter Loven af 8. Juli 1927, efter den nye Lov opnaar mindre i Grundløn og Alderstillæg, end de vilde have opnaaet efter

de hidtil gældende Lønningsbestemmelser, tillægges For- 12 Maj.  
skellen dem som *pensionsgivende personligt Tillæg*, jfr § 35, Nr. 66.  
Stk. 1. Denne Bestemmelse vil navnlig faa Betydning for  
Kordegne, jfr. ovenfor under 5.

10. Præster og Kirkebetjente, der er Tjenestemænd, og disses Efterladte, faar *Pension* i Overensstemmelse med de for Statens Tjenestemænd gældende Regler. Disse Regler er ændret noget ved Lov om Statens Tjenestemænd af 31. Marts 1931. Bl. a. er det aarlige *Pensionsbidrag* forhøjet fra 3 til 5 pCt. Men de Tjenestemænd, der som Følge heraf faar udbetalt et mindre Beløb i Grundløn, Alderstillæg og eventuelt personligt Tillæg end før Lovens Ikrafttræden, faar som et ikke pensionsgivende, personligt Tillæg tillagt et Beløb, svarende til Nedgangen. Saadant Tillæg tilstaaes dog ikke, hvis det aarlig vilde blive under 12 Kr., jfr. § 35, Stk. 2. Tillæget bortfalder ved Opnaaelsen af et nyt Alderstillæg.

*Pensionsalderen* er dernæst forhøjet fra 30 til 35 Aar. Bestemmelsen herom findes i Statstjenestemandsløvens § 54, Stk. 2, og er saalydende:

»Pensionsalderen regnes fra det Tidspunkt, da Tjenestemanden i 5 Aar efter sit fyldte 30te Aar har været fast ansat i Stillinger, der efter denne Lov er forbundet med Pensionsret, uanset om Tjenesten er udført under en eller flere Styrelsesgrene, jfr. § 9. Ved Overgang fra pensionsberettiget Tjenestemandsstilling i Folkekirken eller Folkeskolen til Præste- eller Lærerstilling i Staten medregnes den tidligere Tjeneste, som om den var tilbagelagt i Statens Tjeneste.»

Til den nye Regel om Pensionsalderens Beregning er der knyttet følgende Overgangsbestemmelser i Statstjenestemandsløvens § 71, Stk. 2:

»De Tjenestemænd, der ved nærværende Lovs Ikrafttræden havde opnaaet Pensionsret i Henhold til Lov Nr. 489 af 12. September 1919 eller Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927, bevarer denne Ret. Efter nærværende Lovs Ikrafttræden finder ingen Forøgelse af Pensionsalderen Sted, før dette kan ske efter nærværende Lovs Regler, og tilsvarende gælder Størrelsen af eventuel Enkepension; dog kan paagældende

12 Maj. Tjenestemænd i Løbet af 1 Aar fra Lovens Ikrafttræden med-  
 Nr. 66. dele Styrelsen, at de ønsker sig behandlet efter Pensions-  
 skalaen i § 55, Stk. 6 i forannævnte Lov af 27. Juni 1927, i  
 hvilket Tilfælde deres Pensionsalder stadig regnes efter nævnte  
 Lovs § 55, Stk. 2 og Enkepension efter dens § 64, Stk. 2.«

Endvidere er *Pensionsskalaen* forandret. Reglerne herom  
 findes i Statstjenestemandslovens § 54, Stk. 7 og 8 og er  
 saalydende:

»Pensionens Størrelse bestemmes saaledes, at:

		Pensionsindtægten i Pension	
en	Pensionsalder under 1 Aar giver . . . . .		$\frac{1}{10}$
-	— fra 1 til 3 Aar giver . . . . .		$\frac{2}{10}$
-	— - 3 - 5 — — . . . . .		$\frac{3}{10}$
-	— - 5 - 7 — — . . . . .		$\frac{4}{10}$
-	— - 7 - 10 — — . . . . .		$\frac{5}{10}$
-	— - 10 - 12 — — . . . . .		$\frac{31}{60}$
-	— - 12 - 14 — — . . . . .		$\frac{32}{60}$
-	— - 14 - 16 — — . . . . .		$\frac{33}{60}$
-	— - 16 - 18 — — . . . . .		$\frac{34}{60}$
-	— - 18 - 20 — — . . . . .		$\frac{35}{60}$
-	— - 20 - 22 — — . . . . .		$\frac{36}{60}$
-	— - 22 - 23 — — . . . . .		$\frac{37}{60}$
-	— - 23 - 24 — — . . . . .		$\frac{38}{60}$
-	— - 24 - 25 — — . . . . .		$\frac{39}{60}$
-	— - 25 - 27 — — . . . . .		$\frac{40}{60}$
-	— - 27 - 28 — — . . . . .		$\frac{41}{60}$
-	— - 28 Aar og derover . . . . .		$\frac{42}{60}$

Ingen Egenpension kan overstige 9 000 Kr. aarlig.«

*Pensionsindtægten* udgør som hidtil i Almindelighed  
 Gennemsnittet af den Lønningsindtægt, som Tjenestemanden  
 har oppebaaret i de efter Pensionsrettens Indtræden sidst  
 forløbne 3 Aar før Afskedigelsen, jfr. Statstjenestemandsl-  
 lovens § 54, Stk. 3. Hertil knytter sig følgende Overgangs-  
 bestemmelse i Lovens § 71, Stk. 3:

»For Tjenestemænd, som inden Forløbet af 3 Aar efter  
 Lovens Ikrafttræden paa Grund af Alder, Svagelighed eller



anden dem utilregnelig Aarsag afskediges efter det fyldte 12 Maj.  
50de Aar med Pension, er Pensionsindtægten Gennemsnittet Nr. 66.  
af den Lønningsindtægt, jfr. § 51 (forholdsvis beregnet for et  
Aar), som Tjenestemanden har oppebaaret siden Lovens  
Ikrafttræden.«

Der vil senere fra Ministeriet blive fremsendt Lønnings-  
lister til Udbetaling af de Præsterne og Kirkebetjeningen efter  
den 1. Juli 1931 tilkommende Lønninger, Honorarer m. m.

Et Antal Eksemplarer af nærværende Cirkulære og af  
Lov om Folkekirken Lønningsvæsen i København og paa  
Frederiksberg af 28. April 1931 følger hoslagt til Omdeling  
blandt Præsterne og Menighedsraadene.

Nr. 66. Min.-Tid. A. S. 70—73.

**Overenskomst mellem A/S Slangerup Banen og 19 Maj.  
Københavns Magistrat om Ordning af Pladsen foran  
Stationsbygningen ved Lygten i København.**

- 1) Selskabet afgiver hele den paa den vedhæftede Plan  
Løbe-Nr. 9377 b med grøn Farvebræmme angivne ca.  
1 000 m<sup>2</sup> store Forplads til offentlig Plads med de deri  
værende Materialier og Ledninger, idet 600 m<sup>2</sup> af nævnte  
Areal regnes betalt med Kommunens Anerkendelse af  
Slangerupbanens Facaderet til Lygten paa Strækningen  
mellem Kommunens Ejendomme Matr.-Nr. 56 og 981,  
Utterslev.

For nævnte Strækning af Lygten vil der ikke blive  
paalignet Bidrag til eventuel endelig Befæstelse af Lygten,  
medmindre de omhandlede Facadegrunde afhændes,  
eller disse af Selskabet selv bebygges med større Facade-  
bebyggelse til Udlejning eller lignende. Hvis saadan  
Udnyttelse sker efter, at den endelige Befæstelse har  
fundet Sted, forfalder Bidraget til Udbetaling uden paa-  
løbne Renter.

Naar nævnte Bidrag er forfaldet til Udbetaling,  
kan det forventes, at Betalingen kan ske afdragsvis  
efter de sædvanlige gældende Regler.

19 Maj.

Nævnte Areal afgives samtidig med nærværende Overenskomsts Underskrift, frigjort for ethvert Lejemaal. Angaaende Fastsættelsen af Erstatningen for det ca. 400 m<sup>2</sup> store Restareal af Forpladsen henvises til nedenstaaende Punkt 3.

- 2) For at Selskabet kan fortsætte med de paa Forpladsen nu eksisterende Udlejningsvirksomheder (Benzintankanlæg og Cyclegarderobe) stiller Kommunen vederlagsfrit til Selskabets Disposition til de omhandlede Virksomheder det paa Planen med rød Farvebræmme angivne ca. 400 m<sup>2</sup> store Areal af den Kommune tilhørende Ejendom Matr.-Nr. 6 bq, Utterslev, for et Tidsrum af 10 Aar regnet fra Overenskomstens Underskrift.

Selskabet forpligter sig til at holde Arealet i sømmelig Stand og at sørge for, at Bebyggelse, Skiltning etc. ikke faar et mispydende Udseende.

- 3) Ved ovenstaaende er intet præjudiceret med Hensyn til Fastsættelsen af Erstatningen for det ca. 400 m<sup>2</sup> store Restareal. Erstatningen for dette Areal fastsættes først efter Udløbet af den under Punkt 2 angivne 10 Aars Frist og da eventuelt ved Gadetaksationskommissionens Mellemskomst.

Saaframt der forinden maatte være truffet en Overenskomst om Banens videre Indføring, forudsættes Erstatningsspørgsmaalet ordnet samtidig dermed.

- 4) Det afgivne Areal anlægges og vedligeholdes ved Kommunens Foranstaltning og uden Udgift for Selskabet, ligesom Selskabet ej heller skal yde noget Bidrag til Pladsens endelige Befæstelse.
- 5) Kommunen udfører uden Udgift for Selskabet Flytningen af Benzintankanlæget, Bilholdeplads og Garderobebygningen fra Forpladsen til det under Pkt. 2 omhandlede Areal. Flytningen skal ske efter nærmere Aftale med Selskabet.
- 6) Selskabet skal efter nærmere Aftale have Ret til paa Fortovet afgiftsfrit at have staaende et net udseende Billetsalgshus af samme Størrelse som det eksisterende.

- 7) Samtlige de med Ordningens Gennemførelse forbundne 19 Maj.  
Udgifter, herunder Stempling af Overenskomsten m. m.,  
afholdes af Kommunen.

4. Afd. 153. 31.

**Indenrigsmin. Skr.** til Udenrigsministeriet. 21 Maj.

I Skrivelse af 2. Februar d. A. har Udenrigsministeriet paa Foranledning af det danske Gesandtskab i Berlin udtalt sig en Udtalelse fra Indenrigsministeriet om, hvorvidt W. og hans Moder, S., er i Besiddelse af dansk Indfødsret.

Det fremgaar af Sagen, at W.s Fader, Tømmer L., der er født i København 1879, den 18. Februar 1901 i Schweiz indgik Ægteskab med T., at han i 1910 forlod Hjemmet og rejste til Tyskland, hvor han den 16. December 1911 indgik Ægteskab med S., overfor hvem han udgav sig for ugift, at han ved Landretten i Karlsruhe den 14. Oktober 1913 blev straffet for Bigami med 1 Aar og 3 Maaneders Tugthus, at han fremdeles samlever i Tyskland med S., at ingen af nævnte Ægteskaber er blevet ophævet ved nogen Retskendelse, samt at ovennævnte W. fødtes i det bigamiske Ægteskab den 13. September 1912.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat meddele, at saavel W. som dennes Moder, S., efter det oplyste maa antages at være i Besiddelse af dansk Indfødsret.

**Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det ved- 21 Maj.  
tages at opføre en Ventesals- og Folkelokalebygning i Spor-  
sløjfen ved Lyngbyvej til Brug saavel for Kbhvns. Sporvejes  
som for Nordsjællands Sporvejsselskabs Personale og hertil  
at bevilge 47 200 Kr. foruden de tidligere bevilgede 16 000 Kr.

B. F. 91. S. 125—36.

**Skoledir. Skr.** til samtlige Skoleledere ved de køben- 21 Maj.  
havnske Kommuneskoler.

Det meddeles herved, at Timelønssatserne for saadanne »Andre ansatte«, der lønnes med en Timebetaling, som er fastsat direkte i Forhold til Tjenestemandslønninger, fra 1. April 1931 og indtil videre er følgende:

		Gifte Mænd og ligestill.	Andre ansatte over 35 Aar	Alle øvrige
2i Maj.	1. Faste Vikarer (herunder supplerende Vikartimer og »Vakante Timer«) . . . . .	1,95	1,85	1,80
	2. <i>Forskellige timebetalte Læ- rere:</i>			
	a. <i>Lektortimer:</i>			
	1. Trin . . . . .	4,80	4,70	4,65
	2. — . . . . .	5,25	5,10	5,05
	3. — . . . . .	5,75	5,60	5,55
	4. — . . . . .	6,25	6,10	6,05
	b. <i>Adjunkttimer:</i>			
	1. Trin . . . . .	3,30	3,15	3,10
	2. — . . . . .	3,55	3,40	3,35
	3. — . . . . .	3,85	3,65	3,60
	4. — . . . . .	4,15	3,95	3,90
	5. — . . . . .	4,45	4,25	4,20
	6. — . . . . .	4,75	4,55	4,50
	7. — . . . . .	5,00	4,85	4,80
	c. <i>Timelærertimer:</i>			
	1. Trin . . . . .	1,95	1,85	1,80
	2. — . . . . .	2,10	2,05	2,00
	3. — . . . . .	2,40	2,30	2,25
	4. — . . . . .	2,70	2,60	2,55
	5. — . . . . .	3,00	2,90	2,85
	6. — . . . . .	3,30	3,20	3,15
	7. — . . . . .	3,60	3,50	3,45
	d. Løse Vikarer (herunder »Overtimer« ifl. Vikarbog)	1,80	1,80	1,80
	e. <i>Lærere ved Kursus</i> (herun- der Præliminærkursus, Fortsættelseskursus samt Kursus i Latin) . . . . .	4,85	4,70	4,65
	pr. Lektion, Aftenhold . .	17,95	17,40	17,25
	- — , Daghold . . . . .	22,45	21,75	21,55
	Vikarer lønnes altid efter den laveste Sats).			

	Gifte Mænd og ligestill.	Andre ansatte over 35 Aar	Alle øvrige	21 Maj.
f. <i>Lærere ved frivillig Gymna- stik</i> . . . . .	3,60	3,60	3,60	
g. <i>Hjælpesvømmelærere:</i>				
1. Trin . . . . .	2,10	2,10	2,10	
2. — . . . . .	3,00	3,00	3,00	
Tillæg for Tilsynsførende	1,70	1,70	1,70	
h. <i>Tilsyn med Eftersidning</i> .	3,00	3,00	3,00	
i. <i>Tilsyn paa Legepladser</i> ..	2,10	2,10	2,10	

Eventuel Regulering bedes foretaget.

Lønningerne for faste Vikarer bliver herefter pr. Maaned:

	A.	B.	C.
1. Trin . . . . .	187,20 Kr.	177,60 Kr.	172,80 Kr.
2. — . . . . .	234,00 —	222,00 —	216,00 —
3. — . . . . .	280,80 —	266,40 —	259,20 —

hvortil kommer Dyrtidstillæg efter Bestemmelserne.

Satserne for Tilsyn paa Legeplads bliver:

Pr. egentlig Frikvarter à 20 Min., pr. Maaned 2,33 Kr. (70 Ø.  
pr. Frikvarter).

Pr. egentlig Frikvarter à 15 Min., pr. Maaned 1,75 Kr. (53 Ø.  
pr. Frikvarter).

Pr. egentligt Frikvarter à 10 Min., pr. Maaned 1,17 Kr. (35 Ø.  
pr. Frikvarter).

Tallene i Parantes gælder for Stedfortrædere.

Afgørelse af, hvilken Gruppe en Person skal lønnes efter,  
træffes efter samme Regler, som gælder for Tjenestemænd.

Honorarerne for andre ansatte, der ikke lønnes efter  
Timebetaling, er uforandrede (jfr. Cirkulære af 29. Marts 1928).

1. Afd. 647. 31.

**Socialmin. Skr.** til Nykøbing Byraad.

22 Maj.

Nr. 85.

Ved at meddele, at Byraadet enstemmigt har ved-  
taget at yde Aldersrente efter Reglerne for 65-aarige  
til Handelsmand L. og til dennes Hustru S., der er fødte  
henholdsvis den 15. Juni 1870 og den 21. Juni 1869, har  
Byraadet i Skrivelse af 20. Marts d. A. anholdt om Social-

22 Maj. ministeriets Samtykke til at yde de paagældende en Alders-  
Nr. 85. rente af den nævnte Størrelse.

Det fremgaar af Sagen, at fornævnte L. lider af kronisk Nyrebetændelse, og at hans Arbejdsevne som Følge deraf er betydelig nedsat.

Det er derhos oplyst, at Hustruen lider af Følgerne af en Læsion i venstre Haandled, saaledes at Haanden ikke helt kan lukkes, og at dens Kraft er betydelig svækket. Hustruen har dog ikke paa Grund af nævnte Læsion maattet opgive noget lønnet Arbejde, og hun kan med Mandens Bistand til visse Arbejder selv udføre det nødvendige Arbejde i Huset.

I denne Anledning skal man meddele, at Socialministeriet herved meddeler Samtykke til, at der ydes Manden Aldersrente efter Reglerne for 65-aarige, men at man under Hensyn til at Hustruen, der aldrig har paataget sig Arbejde udenfor Hjemmet, er i Stand til — med Hjælp af Manden til visse Arbejder — uden lønnet Medhjælp at udføre det nødvendige huslige Arbejde, ikke mener, at de i Aldersrente lovens § 1, 1ste Stk., 2det Pkt., fastsatte Betingelser foreligger opfyldt for Hustruens Vedkommende, hvorfor man ikke ser sig i Stand til at meddele Samtykke til, at der ydes hende Aldersrente.

Nr. 85. Min.-Tid. A. S. 80.

23 Maj. **Handelsmin. Skr.** til Politimesteren i Aalborg.

Ved at meddele, at Overretssagfører A. under Henvisning til Bestemmelsen i Fimalovens § 10 har besværet sig over, at Købmand A. af Aalborg i denne Købstads Handelsregister i Marts Maaned 1930 har erholdt optaget Firmaet »Silkehuset ved A.«, uanset at »A/S Silkehuset forhen I. R. Schiellerups Eftf. og K. G. Halby« her af Staden til Aktieselskabsregisteret har anmeldt og erholdt optaget det ovennævnte Firma, har Hr. Politimesteren i Skrivelse af 9. December f. A. udbedt sig Handelsministeriets Afgørelse af det saaledes rejste Spørgsmaal.

I denne Anledning skal man udtale, at Ministeriet for Handel og Industri efter Omstændighederne vil være til-

bøje ligt til at antage, at Købmand A. Holm af Aalborg under 23 Maj. Hensyn til Analogien af Bestemmelsen i Fimalovens § 10, 1ste Stk., og § 9 i Lov Nr. 98 af 29. Marts 1924 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse har været ubeføjet til i sit Firma at anvende Betegnelsen »Silkehuset«.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om en eventuel Udslettelse af Firmaet tilføjes, at en Sag herom efter Ministeriets For-  
 mening af Klageren vil være at anlægge som borgerlig Rets-  
 sag i Henhold til Fimalovens § 6, jfr. Justitsministeriets  
 Skrivelse Nr. 264 af 7. September 1889.

1. Afd. 16. 34. 30.

**Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

27 Maj.

I den med Magistratens Skrivelse af 17. Februar d. A. modtagne Sag har Snedkermester O., der agter at paabegynde Handel med Malerier, udbedt sig forskellige Oplysninger om de for saadan Handel gældende næringsretlige Regler.

Det fremgaar af Sagen, at Andrageren, der i Henhold til Borgerskab driver Næring som Snedker her i Staden med 2 Forretningssteder, agter at afkøbe en Kunstmaler de af denne paa Andragerens Forretningssted fremstillede Malerier, som han derefter vil montere og indramme uden Anvendelse af Glas, og at han paatænker at sælge Malerierne, dels fra fornævnte 2 Forretningssteder, dels ved Agenter, der ved Omførsel skal forhandle Billederne til private her i Staden.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse udtale, at Ministeriet for Handel og Industri maa holde for,

- at* den paagældende paa det nævnte Borgerskab som Snedker vil kunne forfærdige Rammer af Træ og indramme Billeder,
- at* der til den af den paagældende paatænkte Handel med Malerier vil udkræves Næringsadkomst paa Detailhandel, i hvilken Forbindelse man skal henlede Opmærksomheden paa Bestemmelsen i Næringslovens § 34, hvorefter Detailhandlere kun har Ret til at holde Udsalg fra een Butik, samt

- 27 Maj. *at* Malerier, saavel i indrammet Stand som uindrammet, frit vil kunne omføres til Salg, forsaavidt Malerierne kan betegnes som Kunst.

Forsaavidt Andrageren derhos har rejst Spørgsmaal, om han er berettiget til at benytte Firmanavn uden at foretage Anmeldelse til Handelsregistret, henvises til den i § 16 i Firma-loven af 1. Marts 1889 indeholdte Bestemmelse om, at Anmeldelse af Enkeltmands-Firma er en frivillig Sag.

1. Afd. 1123, 30.

- 28 Maj. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages, at den offentlige Vaccination mod Kopper i Henhold til Lov af 31. Maj 1931 foretages paa Seruminstitutet mod et aarligt Vederlag af 1 800 Kr. og Revaccination foretages af Stadslægen.

B. F. 91. S. 264—67. 280.

- 28 Maj. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at bevilge et Beløb af 60 000 Kr. til i Fælledparken at opføre en Musiktribune, 13 000 Kr. til Anskaffelse af Instrumenter og Noder samt 12 000 Kr. til Opførelse af en midlertidig Musiktribune af Træ.

B. F. 91. S. 2112—29. 92. S. 281—87.

- 29 Maj. **Handelsmin. Skr.** til Bestyrelsen for A/S Det forenede Dampskibs-Selskab.

I Forbindelse med stedfundne Forhandlinger vedrørende Spørgsmaal og Udfærdigelse af Adkomst paa Beværtning med Ret til Udskænkning af stærke Drikke til den i forskellige af Det forenede Dampskibs-Selskab's Skibe drevne Beværtervirksomhed skal man under Henvi-sning til Højesterets Dom af 23. December f. A., ved hvilken det statueredes, at der udkræves Beværteradkomst med Ret til Udskænkning af stærke Drikke til den om Bord i den danske Færge mellem Helsingør og Helsingborg drevne Beværtervirksomhed, meddele, at Ministeriet for Handel og Industri maa være af den Formening, at der udkræves Beværteradkomst for alle Selskabets Passagerskibe, herfra dog undtaget Skibe, der er i Fart mellem udenlandske Havne eller mellem dansk og



udenlandsk Havn, i sidstnævnte Tilfælde dog forudsat, at 29 Maj. Sejladsen mellem Ratens Udgangs- og Endepunkt varer over en Uge, og at der ikke medtages Passagerer for kortere Rejser.

Man forventer herefter at modtage et Andragende fra Selskabet om Beværterbevilling med Ret til Udskænkning af stærke Drikke bilagt med en Fortegnelse over de Skibe og Ruter, for hvilke Beværterbevilling i Henhold til foranstaaende vil være fornøden, samt en Angivelse af de sædvanlige paa Ruterne benyttede Skibe.

Efter Ministeriets Formening vil det endvidere være fornødent, at der i Henhold til Beværterlovens § 7, 2det Stk., meddeles Bestyrertilladelse til Lederne af Restauranterne i de af Beværterbevillingen omfattede Skibe. Denne Tilladelse tænkes for samtlige Bestyrere givet gennem Københavns Magistrat, saaledes at Selskabet ikke er afskaaret fra at flytte en godkendt Bestyrer fra et Skib til et andet, naar dette maatte findes hensigtsmæssigt af Hensyn til Selskabets Dispositioner.

Andragendet om Beværterbevilling forventes ledsaget af et Andragende om Godkendelse af de paagældende Bestyrere, bilagt med de ifølge Beværterlovens nævnte Bestemmelse fornødne Bevisligheder.

1. Afd. 346. 31.

**Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger. 1 Juni. Nr. 9.

Herved tillader man sig at meddele, at den i Henhold til § 7, Stk. 3, i »Regulativ for Fradrag for Naturalydelse i Henhold til Staden Københavns Bestyrelsesvedtagts § 92, Stk. 3«, beregnede Brændselspris for Januar Kvartal 1931 udgør 24 Kr. 26 Ø. pr. 1 000 kg, der fremkommer saaledes:

§ 7, Stk. 3. a. Afregningspris for Kul . . . . .	17 Kr. 20 Ø.
§ 7, Stk. 3. b. Gennemsnitspris for Kørsel . . . . .	7 — 06 —
§ 7, Stk. 3. c. Beregnet Brændselspris . . . . .	24 — 26 —

hvilken Pris i Henhold til Paragraffens Stk. 4 vil være at lægge til Grund for Beregning af Afkortning for Brændsel i Juli Kvartal 1931.

Cirk. Nr. 9.

2 Juni. **Bekendtgørelse om Tilvirkning og Forhandling af**  
Nr. 169. **Ermol (Fedtemulsion) m. m.**

I Medfør af Lov Nr. 111 af 31. Marts 1930 om Tillæg til Lov Nr. 95 af 1. April 1925 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. fastsættes herved følgende Bestemmelser:

§ 1. 1. Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse omfatter.

a. Fedtemulsioner, der er bestemt eller egnet til Menneskeføde, og uanset om de er opblandet med pulverformede Stoffer, f. Eks. Cacaopulver. Ved Fedtemulsioner forstaas Blandinger af Vædske og Fedtstof (herunder Olier og Fedtstofblandinger), hvor Fedtstoffet holder sig svævende i Vædsken.

b. Stoffer, der er fremstillet ved Inddampning eller Indtørring af de under a. nævnte Fedtemulsioner.

c. Stoffer, der ved Opblanding med Vædske giver de under a. nævnte Fedtemulsioner.

d. Surrogater for Flødeis (Mælkeis). Ved Surrogater for Flødeis (Mælkeis) forstaas ethvert Produkt, der ligner Flødeis (Mælkeis), men indeholder andre Fedtstoffer end Mælkefedt.

2. I nærværende Bekendtgørelse benævnes, jfr. i øvrigt § 10, Stk. 1, de under a. angivne Stoffer »Ermol«, de under b. og c. angivne Stoffer efter deres Beskaffenhed »Ermol« eller »Tør-Ermol«, og de under d. angivne Stoffer »Ermol-Is«. De under a.—d. angivne Stoffer sammenfattes under Benævnelsen »Ermol m. m.«.

§ 2. 1. Enhver, der til Salg eller Fordeling vil tilvirke eller hertil Landet indføre Ermol m. m., skal skriftlig anmelde dette til Politiet med Angivelse af, hvor Virksomheden agtes drevet. Flytning af Virksomheden skal ogsaa anmeldes.

2. Forhandling en gros og hertil svarende Fordeling eller Udlevering skal ligeledes anmeldes.

§ 3. 1. Ermol, jfr. 1., a., der her i Landet tilvirkes til 2 Juni. Salg eller Fordeling, skal anbringes i Spande, Flasker eller Daaser som angivet i Stykkerne 2—4, og andre Beholdere maa ikke benyttes. Nr. 169.

2. Spandene skal have cylindrisk Form (Tromleform) og maa ikke have indtrukket Hals, dog kan der umiddelbart under Laaget være presset en Sik i Spandens cylindriske Flade.

3. Flaskerne skal have oval Form, saaledes at ethvert Snit parallelt med Flaskens Bund indenfor de to Trediedele af Flasken danner en Oval, hvis Længde er mindst  $1\frac{1}{2}$  Gang saa stor som Bredden. Dog maa runde Glasflasker anvendes, saafremt Glasset har en stærk gulbrun Farve.

4. Daaserne skal have cylindrisk Form.

§ 4. 1. De i § 3, Stk. 2—4, foreskrevne Beholdere skal være forsynet med mindst een skarp og tydelig Gengivelse af nedenstaaende Mærke:



2. Ovalens Længde skal altid være det dobbelte af dens Højde og 6 Gange Højden af Bogstaverne i »Ermol«.

3. Paa Spandene skal Mærket være presset i Siden. Bogstaverne skal være 25 mm høje.

4. Paa Flaskerne skal Mærket være støbt i Siden. Bogstaverne skal paa Flasken med mindre end  $\frac{1}{4}$  Liter Rumindhold være 6 mm høje, paa Flasker med  $\frac{1}{4}$  Liter Rumindhold 8 mm høje, paa Flasker med mere end  $\frac{1}{4}$  Liter og højst 1 Liter Rumindhold 10 mm høje og paa større Flasker 15 mm høje.

2 Juni. 5. Paa Daaserne skal Mærket være presset enten i Siden  
Nr. 169. eller i saavel Laag som Bund. Naar Mærkningen er presset  
i Siden, skal Bogstaverne være 10 mm høje, saafremt Daasens  
Rumindhold er 1 Liter eller derunder, og 15 mm høje, saafremt  
Daasens Rumindhold er mere end 1 Liter. Naar Mærket er  
presset i Laag og Bund, skal Bogstaverne være halvt saa høje  
som fornævnt.

6. Saafremt Beholderne er saa smaa, at Mærket ikke  
lader sig anbringe i foran anførte Størrelse, kan Mærket for-  
mindskes med dertil af Statskontrollen med Smør og Æg  
m. m. i hvert enkelt Tilfælde meddelt skriftlig Tilladelse.

7. Paa Beholderne skal tillige Fabrikantens Navn  
(Firma) og Navnet paa Tilvirkningsstedet være tydeligt  
angivet. Paa Spandene skal Navnene være indpresset eller  
indhugget eller tydeligt og holdbart, f. Eks. ved Ætsning,  
anført paa en paaloddet Plade. Paa Flaskerne skal Navnene  
være støbt eller være trykt paa en omhyggelig fastklæbet  
Etiket. Paa Daaserne skal Navnene være presset i eller trykt  
paa Blikket eller trykt paa en omhyggelig fastklæbet Etiket.

8. Saafremt Beholderne forsynes med Etiketter, paa  
hvilke der foruden de i Stk. 7 foreskrevne Angivelser er anført  
Tekst, skal enten Etiketten være anbragt umiddelbart under  
eller over det i Beholderen støbte eller pressede Mærke,  
jfr. Stk. 1, eller Mærket skal, foruden at være støbt paa eller  
presset i Beholderen, være trykt med tydeligt fremtrædende  
Farve paa hver Etiket i Størrelse som foreskrevet i Stk.  
2—5. For Daasetiketternes Vedkommende skal Mærket  
dog altid være trykt i den for Mærkning i Daasens Side fore-  
skrevne Størrelse, jfr. Stk. 5. Hvis Etiketterne er saa smaa,  
at Mærket vanskeligt lader sig paatrykke i den foreskrevne  
Størrelse, kan Mærket formindskes med dertil af Statskon-  
trollen med Smør og Æg m. m. i hvert enkelt Tilfælde med-  
delt skriftlig Tilladelse.

§ 5. 1. Paa Pakninger om de i § 1, b. og c., nævnte  
Varer, der her i Landet tilvirkes til Salg eller Fordeling, skal  
efter Varernes Beskaffenhed være anbragt mindst een Gen-  
givelse af nedenstaaende Mærke:

2 Juni.  
Nr. 169.

eller mindst een Gengivelse af det i § 4, Stk. 1, viste Mærke.

2. Bogstaverne i »Ermol« skal være 25 mm høje og i »Tør« 15 mm høje. I Mærket »Tør-Ermol« skal Ovalens Længde være det dobbelte af dens Højde og  $6\frac{1}{2}$  Gange Højden af Bogstaverne i »Ermol«.

3. Gengivelserne skal være skarpe og anbragt paa holdbar og iøjnefaldende Maade med tydeligt fremtrædende Farve. Paa Kasser skal de være anbragt paa begge Endestykker. Desuden skal Fabrikantens Navn (Firma) og Navnet paa Tilvirkningsstedet være tydeligt og holdbart angivet paa Pakningerne.

4. Saafremt Pakningerne er saa smaa, at det foreskrevne Mærke ikke lader sig anbringe i foran anførte Størrelse, kan Mærket formindskes med dertil af Statskontrollen med Smør og Æg m. m. i hvert enkelt Tilfælde meddelt skriftlig Tiladelse.

§ 6. 1. Paa Beholdere (Pakninger) om de i § 1, d., nævnte Varer, der her i Landet tilvirkes til Salg eller Fordeling, skal være anbragt mindst een skarpt og tydelig Gengivelse af nedenstaaende Mærke:



2 Juni. 2. Ovalens Længde skal altid være det dobbelte af dens  
Nr. 169. Højde og  $6\frac{1}{2}$  Gang Højden af Bogstaverne i Mærket.

3. Paa Beholdere af Blik skal Mærket være presset i Bund og Laag, eller tydeligt og holdbart f. Eks. ved Indpresning eller Ætsning, være anbragt paa en Plade, der er loddet paa Siden af Beholderen. Paa Beholdere eller Pakninger af Træ, Pap, Papir eller lignende skal Mærket være malet eller trykt paa iøjnefaldende og holdbar Maade med tydelig fremtrædende Farve. Bogstaverne skal, for saa vidt Indholdet af Beholderen eller Pakningen er 1 Liter eller derunder, være 10 mm høje, og skal, saafremt Rumindholdet er større, være 15 mm høje.

4. Paa Beholderne og Pakningerne skal tillige Fabrikantens Navn (Firma) og Navnet paa Tilvirkningsstedet være tydeligt og holdbart angivet. Saafremt Beholderne er af Blik, skal Navnene være presset eller indhugget i Bunden eller tydeligt og holdbart, f. Eks. Indpresning eller Ætsning, være anbragt paa en Plade, der er loddet paa Siden af Beholderen.

5. Saafremt Beholderne (Pakningerne) er saa smaa, at det foreskrevne Mærke ikke lader sig anbringe i foran anførte Størrelse, kan Mærket formindskes med dertil af Statskontrollen med Smør og Æg m. m. i hvert enkelt Tilfælde meddelt skriftlig Tilladelse.

§ 7. Paa Emballage, hvori de i §§ 4, 5 og 6 ommeldte Beholdere og Pakninger anbringes, skal fornævnte for de paagældende Beholdere og Pakninger foreskrevne Mærke være anbragt i sort Farve paa lys Bund. Mærkerne skal være skarpt og tydeligt gengivet og holdbart anbragt paa iøjnefaldende Maade, for Kassers Vedkommende paa begge Ende- eller Sidestykker. Bogstaverne i »Ermol« skal være 25 mm høje. Tillige skal Fabrikantens Navn (Firma) og Navnet paa Tilvirkningsstedet være tydeligt og holdbart angivet paa Emballagen.

§ 8. 1. Ved Indførsel fra Udlandet af Ermol m. m. skal Varerne være emballeret og mærket som foreskrevet i §§ 3—7, og desuden skal Ordet »Udenlandsk« eller det Til-

lægsord, der angiver Oprindelseslandet, være tydeligt anført 2 Juni.  
umiddelbart over hvert af de foreskrevne Mærker paa samme Nr. 169.  
Maade som disse og med Bogstaver af Bloktype og af den  
halve Højde af den for Bogstaverne i Ordet »Ermol« fore-  
skrevne.

2. Varer, der transiteres paa gennemgaaende Fragtbrev, omfattes ikke af disse Bestemmelser.

§ 9. Enhver, der udfører, forhandler, fordeler eller fra Konsignationslager udleverer Ermol m. m., skal holde Varerne anbragt og udlevere dem i Emballage af Form og med Mærkning som i §§ 3—8 foreskrevet. For saa vidt Ermol-Is udleveres en detail i spiselige Beholdere, der ikke kan mærkes, skal Varen i Modtagerens Paasyn udstikkes af en Beholder, der paa en for Modtageren tydelig og iøjnefaldende Maade er mærket med et Skilt med det for »Ermol-Is« foreskrevne Mærke, hvori Bogstaverne skal være 40 mm høje. Mærket skal være trykt i sort Farve paa lys Bund, og saafremt Varen er indført fra Udlandet, skal Ordet »Udenlandsk« eller det Tillægsord, der angiver Oprindelseslandet, være anført i sort Farve umiddelbart over Mærket med 20 mm høje Bogstaver af Bloktype.

§ 10. 1. Ermol m. m. skal ved Falbydelse, Forhandling, Fordeling, Avertering og Reklamering af enhver Art efter Varens Beskaffenhed benævnes henholdsvis »Ermol«, »Tør-Ermol« eller »Ermol-Is«. Som Tillægsbetegnelse maa kun benyttes Fabrikantens Navn eller Firma, Navnet paa Tilvirkningsstedet, samt Ordene »Prima«, »Sekunda«, »Ekstra«, »Fineste«, »Fin«, et enkelt Bogstav, Sammenstillinger af samme Bogstav samt Tal. Ordene »Ermol«, »Tør-Ermol« eller »Ermol-Is« skal paa tydelig og iøjnefaldende Maade være anbragt umiddelbart før eller efter Tillægsbetegnelsen og med Bogstaver, der er mindst halvt saa store som de til Tillægsbetegnelsen anvendte Bogstaver. Andre — skriftlige eller billedlige — Tillægsbetegnelser end de fornævnte maa kun benyttes med dertil fra Landbrugsministeriet indhentet Tilladelse, og saadan Tilladelse meddeles ikke, saafremt Betegnelsen er hentet fra Mejeri- eller Landbrug eller afledt af Ord, der er

2 Juni. hentet herfra. Paa billedlige Tillægsbetegnelser (Billed-  
Nr. 169. mærker) skal altid være anbragt en skriftlig Tillægsbetegnelse.  
Andragenderne skal indsendes gennem Statskontrollen med  
Smør og Æg m. m.

2. I Slutsedler, Konnossementer, Fragtbreve, Følgesedler, Manifeste, Fakturaer, Regninger og lign. Dokumenter skal Ermol m. m. efter Varens Beskaffenhed benævnes »Ermol«, »Tør-Ermol« eller »Ermol-Is«.

3. Ved en hvilken som helst Art af Avertering eller Reklamering for Ermol m. m. er det forbudt at benytte Ordene »Mælk«, »Fløde«, »Smør«, »Mejeri« eller andre fra Mejeri eller Landbrug hentede Betegnelser eller Gengivelser af disse Ord eller Betegnelser paa fremmede Sprog samt Ord, hvori de nævnte Ord eller Betegnelser eller Gengivelser deraf paa fremmede Sprog indgaar som Led. Ligeledes er det forbudt at benytte billedlige Gengivelser, der er hentet fra Mejeri eller Landbrug. Det er dog tilladt i Anvisninger til Tilberedning af Madvarer, der skal fremstilles ved Opblanding af Ermol m. m. med Mælk, Skummetmælk eller Kærnemælk, at anvende Ordet »Mælk« i det til Anvisningernes Forstaaelse fornødne Omfang.

§ 11. Det er forbudt at tilvirke, indføre, udføre, falbyde, forhandle eller fordele Ermol m. m., der angives at hidrøre fra et Firma eller en Fabrik, i hvis Navn findes Ordene »Smør«, »Fløde«, »Mælk«, »Mejeri« eller andre fra Mejeri eller Landbrug hentede Betegnelser eller Gengivelser af disse Ord eller Betegnelser paa fremmede Sprog samt Ord, hvori de fornævnte Ord eller Betegnelser eller Gengivelser deraf paa fremmede Sprog indgaar som Led.

§ 12. 1. Det er forbudt at tilvirke, indføre, udføre, falbyde, forhandle eller fordele Ermol m. m., hvis Indhold af Smørfedt overstiger 10 pCt. af det totale Fedtindhold. I Udsalgs- eller Fordelingslokaler maa de nævnte Varer ikke blandes eller tillades blandet med Mælk, Fløde, Flødeis (Mælkeis) ell. lign.

2. Saafremt Ermol m. m., der er bestemt til Salg eller Fordeling, angives at indeholde visse Mængder Tørstof,



Fedtstof ell. lign, maa Indholdet ikke være mindre end 2 Juni.  
angivet. For saa vidt Vandindhold angives, maa Varernes Nr. 169.  
Indhold af Vand ikke være større end angivet.

§ 13. Det er forbudt at tilvirke, indføre, udføre, falbyde, forhandle eller fordele Ermol m. m., der indeholder Voksarter eller Kulbrinter (Paraffin, Vaselin, Ceresin og lign. Stoffer), eller som indeholder andre Konserveringsmidler end Kogsalt eller er farvet med Tjærefarvestoffer.

§ 14. 1. Ermol m. m. skal indeholde Sesamolie i saa stor Mængde, at de af Produkterne udskilte Fedtstoffer reagerer som nedenfor angivet:

2. Af det smeltede, klart filtrerede Fedtstof blandes  $\frac{1}{2}$  cm<sup>3</sup> med  $9\frac{1}{2}$  cm<sup>3</sup> Jordnøolie eller Bomuldsfrøolie, som er prøvet paa den nedenfor angivne Maade. Blandingen rystes kraftigt et Minut i et Reagensglas af 18 mm Diameter og af ca. 180 mm Længde med 10 cm<sup>3</sup> rygende Saltsyre af Vægtfylde 1,19 og med 0,1 cm<sup>3</sup> af en 2 pCt. alkoholisk Furfurolopløsning (2 Rumdele farveløs Furfurol blandet med 98 Rumdele absolut Alkohol); Blandingen skal have en Temperatur af 20 Grader Celsius. Naar Blandingen har henstaaet 15 Minutter i Glasset, skal det Saltsyrelag, som aflejrer sig under Fedtlaget, have antaget en rød Farve, hvis Styrke ikke maa være mindre end den, som er angivet paa de ved Landbrugsministeriets Foranstaltning fremstillede Farvetavler, der udleveres ved Henvendelse til Statskontrollen med Smør og Æg m. m.

3. Sammenligningen med Farvetavlen udføres saaledes, at den, som foretager Undersøgelsen, stiller sig med Ryggen mod Dagslyset og holder Prøveglasset fast op mod Farvetavlens hvide Papir ved Siden af det farvede Billede.

4. Den til Undersøgelsen anvendte Jordnøolie eller Bomuldsfrøolie skal være frisk og maa, naar 10 cm<sup>3</sup> af Oliien rystes sammen med 4 Draaber af en 2 pCt. alkoholisk Furfurolopløsning og 10 cm<sup>3</sup> rygende Saltsyre af Vægtfylde 1,19, ikke farve Saltsyrelaget.

5. Det er forbudt at tilvirke, indføre, falbyde, forhandle, fordele eller fra Konsignationslagre udlevere Ermol m. m.,

2 Juni. der ikke indeholder Sesamolie i saa stor Mængde, at de af Nr. 169. Produkterne udskilte Fedtstoffer reagerer som fornævnt.

§ 15. 1. Ermol m. m. maa ikke findes i de til Mejeri-virksomhed hørende Lokaler eller i Lokaler, der staar i umiddelbar Forbindelse med saadanne Lokaler.

2. Fra Ejendomme, hvor der tilvirkes Ermol m. m. til Salg eller Fordeling, eller fra Lokaler, der staar i umiddelbar Forbindelse med saadanne Ejendomme, maa der ikke forhandles eller fordeles, udleveres eller udsendes Mælk, Fløde, Smør, Ost eller andre Mejeriprodukter.

3. Ved »umiddelbar Forbindelse« forstaas enhver Forbindelse, der er mulig, uden at aaben (ikke overdækket) Gaard, Vej eller Gade passeres, eller som er tilvejebragt ved Transportindretninger, Rørledninger, Aabninger, Lemme ell. lign., hvorigennem Ermol m. m. kan føres.

§ 16. 1. Enhver, der til Salg eller Fordeling tilvirker Ermol m. m., skal føre Bog over Tilvirkningen. Over Indførsel, Udførsel, Forhandling en gros og hertil svarende Fordeling samt Udlevering fra Oplag eller Konsignationslagre skal der ligeledes føres Bog.

2. Bøgerne skal være indrettet efter Skemaer, der udleveres af Statskontrollen med Smør og Æg m. m., og skal være autoriseret af Politiet. Dog kan de Paagældendes Forretningsbøger træde i Stedet for de særlige Bøger vedrørende Udførsel, Forhandling, Udlevering og Fordeling, saafremt de indeholder de ifølge Skemaet krævede Oplysninger og er tilgængelige for Kontrollen.

3. De i nærværende Paragraf omhandlede Bøger skal være tilgængelige for Kontrollen i de paagældende Virksomheder i disses sædvanlige Arbejds- eller Forretningstid.

§ 17. Meddelelse om de i Henhold til Bestemmelserne i § 2 afgivne Anmeldelser skal af Politimesteren uopholdelig tilstilles den paagældende Inspektør ved Statskontrollen med Smør og Æg m. m.

§ 18. Tilsyn med Overholdelsen af de i nærværende Bekendtgørelse indeholdte Bestemmelser føres af Stats-

kontrollen med Smør og Æg m. m.\*), der har Adgang til 2 Juni.  
ethvert Sted, hvor Ermol m. m. tilvirkes, forhandles, fordeles Nr. 169.  
eller oplagres. Kontrollen har Ret til efter gangbar Pris at  
udtage Prøver samt efterse de i § 16 ommeldte Bøger. De  
Paagældende, hos hvem Eftersyn og Prøveudtagning finder  
Sted, skal yde Kontrollen al fornøden Bistand ved nævnte  
Eftersyn og Prøveudtagning. Emballerede Varer anses altid  
for færdigtilvirkede.

§ 19. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Au-  
gust 1931, og samtidig ophæves Landbrugsministeriets Be-  
kendtgørelse af 19. Juli 1930 om Tilvirkning og Forhandling  
af Fedtemulsioner m. m. Det er dog tilladt indtil Udgangen  
af Aaret 1932 at benytte de ved nærværende Bekendtgørelses  
Udstedelse foreliggende Beholdninger af Spande og Flasker,  
der i Overensstemmelse med tidligere Forskrifter er mærket  
»Indeholder andre Fedtstoffer end Mælkefedt«.

Nr. 169. Lov-Tid. A. S. 1250-56.;

### Tillæg til Bekendtgørelse af 30. April 1928 om 4 Juni. Udførsel og Indførsel af Æg. Nr. 171.

I Medfør af Lov Nr. 100 af 31. Marts 1928 om Udførsel,  
Indførsel og Forhandling af Æg fastsættes herved følgende  
Bestemmelser:

§ 1. Paa Emballagen for »Friske Danske Æg« skal ved  
Pakningen anføres et Tal for Afsendelsesugen og umiddelbart  
foran dette et for den paagældende Eksportør, der pakker  
Æggene, fastsat Bogstav og Tal. Landbrugsministeriet fast-  
sætter Tallene og Bogstavet.

\*) Kontrollens Kontorer er for Tiden:

Kristiansgade 12, København (1. Kontrol-distrikt: Køben-  
havn, Københavns og Frederiksborg Amter),

Nørregade 45, Odense (2. Kontrol-distrikt: Holbæk Amt  
undtagen Samsø, Sorø, Præstø, Maribo, Odense, Svend-  
borg og Bornholms Amter),

Studsgade 29, Aarhus (3. Kontrol-distrikt: Hjørring, Thi-  
sted, Aalborg, Viborg, Randers og Aarhus Amter samt  
Samsø) og

Orla Lehmannsgade 8, Vejle (4. Kontrol-distrikt: Ring-  
købing, Ribe, Vejle, Haderslev, Aabenraa, Sønderborg  
og Tønder Amter).

4 Juni. Tallene og Bogstavet skal paamales eller paastemples Nr. 171. med holdbar mørkebrun Farve midt paa den indvendige Side af begge Kasseendestykker og umiddelbart under Overkanten. Tallene og Bogstavet skal være Bloktype og 25 mm høje, dog kan de være halvt saa høje, saafremt Kasserne ikke er over 160 mm. høje.

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 15. d. M., og samtidig ændres de i § 5, sidste Stykke, og § 6 Stk. 3. 4 og 7 i Bekendtgørelse af 31. Marts 1928 om Udførsel, Indførsel og Forhandling af Æg indeholdte Forskrifter i Overensstemmelse med de i ovenstaaende § 1 paabudte Bestemmelser.

Nr. 171. Min.-Tid. A. S. 1257.

6 Juni. **Justitsmin. Skr.** til Overpræsidenten.  
Nr. 106.

I en Justitsministeriet forelagt Sag var der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt en Væрге, der var beskikket til paa Skiftet at varetage nogle i en afdøds Testamente indsatte eventuelle Arvingers Tarv, uden Overøvrighedens Godkendelse kunde vedgaa Arv og Gæld i Boet paa de paagældende eventuelle Arvingers Vegne. Foranlediget heraf har Justitsministeriet i Skrivelse af 6. Juni 1931 til Overpræsidenten i København udtalt: »..... at § 26 i Bekendtgørelse Nr. 64 af 12. Marts 1930 om Værgens Beføjelser og Pligter ogsaa finder Anvendelse paa en Væрге som i nærværende Sag omhandlet«.

Nr. 106. Min.-Tid. A. S. 118.

10 Juni. **Bekendtgørelse om en under 31. Maj 1930 i Ankara**  
Nr. 173. **(Angora) afsluttet Bosættelses-, Handels- og Skibsfartstraktat mellem Danmark og Tyrkiet.**

#### Artikel 1.

Hver af de høje kontraherende Parters Statsborgere skal, paa de Betingelser, som indeholdes i de gældende Love, Bestemmelser og Anordninger vedrørende Fremmedes Adgang, Rejser, Ophold og Bosættelse, have Ret til at bosætte og opholde sig paa den anden Parts Omraade, fri at bevæge sig samt frit at forlade Omraadet, dog med Forbehold af de politimæssige Forskrifter desangaaende.

Der er imidlertid Enighed om, at disse Bestemmelser 10 Juni. paa ingen Maade indskrænker nogen af de høje kontraherende Nr. 173. Parters Ret til i bestemte Tilfælde enten i Kraft af retslig Kendelse, af Hensyn til Statens indre eller ydre Sikkerhed eller den offentlige Orden, og særlig af Grunde vedrørende offentlig Forsorg, eller sundheds- eller sædelighedspolitimæssige Grunde at nægte den anden Parts Statsborgere Retten til at opholde sig i Landet og af nævnte Grunde udvise disse Statsborgere, samt til at udstede Bestemmelser angaaende Udstedelse af Pas, Visa eller Opholdstilladelser.

Enhver af de høje kontraherende Parter forbeholder sig fuld Handlefrihed med Hensyn til Indvandringen.

#### Artikel 2.

Hver af de høje kontraherende Parters Statsborgere skal, paa samme Betingelser som den mest begunstigede Nations Statsborgere og under Iagttagelse af Landets Love og Bestemmelser, have Ret til paa den anden Parts Omraade at erhverve, besidde og afhænde Løsøre og fast Ejendom af enhver Art, med de Undtagelser, som er fastsatte ved de respektive Lovgivninger. De skal paa samme Betingelser frit kunne raade derover ved Salg, Gave, Overdragelse, Ægteskabskontrakt, Testamente, Arv ab intestato eller paa enhver anden Maade.

De skal i intet af de ovennævnte Tilfælde underkastes andre eller højere Byrder, Afgifter eller Skatter, af hvad Art nævnes kan, end dem, som er eller maatte blive fastsat for Landets egne Statsborgere.

#### Artikel 3.

Hver af de høje kontraherende Parters Statsborgere skal, paa samme Betingelser som den mest begunstigede Nations Statsborgere og under Iagttagelse af Landets Love og Bestemmelser, have Ret til paa den anden Parts Omraade at udøve enhver Art af Industri og Handel samt enhver Slags Haandværk og Erhverv, hvis Udøvelse ikke ifølge Landets Lovgivning er eller maatte blive forbeholdt dets egne Statsborgere.

10 Juni.  
Nr. 173.

#### Artikel 4.

De høje kontraherende Parters Statsborgere skal paa den anden Parts Omraade, hverken med Hensyn til deres Person eller deres Ejendom, Rettigheder eller Interesser, heri indbefattet deres Handel, Industri, Haandværk og Erhverv, være underkastet andre eller højere Skatter, Afgifter eller Byrder af hvilken som helst Art end dem, der paalægges Landets egne Borgere.

De to Parters Statsborgere skal nyde Mestbegunstigelsesbehandling for saa vidt angaar enhver Art Afgifter og Byrder, der skal svares som Følge af Ophold eller Bosættelse.

De skal, under Forbehold af de i Landet gældende Lovbestemmelser, være berettigede til frit at udføre Udbyttet af Salget af deres Ejendom eller selve deres Ejendom, uden at de herved, i deres Egenskab af Udlændinge, skal være underkastet højere Skatter, Gebyrer eller Afgifter end dem, Landets egne Statsborgere vilde have at betale.

#### Artikel 5.

Hver af de høje kontraherende Parters Statsborgere skal paa den anden Parts Omraade være fritaget for al Militærtjeneste i Hæren, Flaaden, Luftværnet, Nationalgarden eller Militisen, samt for enhver Forpligtelse eller Byrde, der træder i Stedet for Militærtjenesten.

De skal kun være underkastet andre militære Ydelser eller Rekvisitioner i det Omfang og paa de Betingelser, der er fastsat for Landets egne Statsborgere.

Hver af de høje kontraherende Parters Statsborgere skal paa den anden Parts Omraade ligeledes være fritaget for ethvert retsligt eller administrativt Hverv, dog med de ved de respektive Love fastsatte særlige Undtagelser.

#### Artikel 6.

Ejendele tilhørende en af de høje kontraherende Parters Statsborgere kan paa den anden Parts Omraade kun eksproprieres af Hensyn til ved Lov fastslaaede almenyttige Interesser. De skal gensidig have Ret til saadan Erstatning, som

er fastsat for Landets egne Statsborgere ved de i de respektive Lande gældende Love. 10 Juni.  
Nr. 173.

Ingen Ekspropriation skal kunne finde Sted uden forudgaaende Offentliggørelse og ikke, før Erstatningen er betalt eller behørigt deponeret.

#### Artikel 7.

Hver af de høje kontraherende Parters Statsborgere skal paa den andens Omraade nyde samme Behandling som Landets egne Statsborgere i alt hvad angaar legal og retslig Beskyttelse af deres Person og Ejendom.

De skal følgelig have fri og let Adgang til Domstolene, og de skal have Ret til at optræde som Part paa samme Vilkaar som Landets egne Statsborgere. Paa Betingelse af Gen- sidighed skal de paa den anden Parts Omraade nyde gratis Retshjælp og Fritagelse for cautio judicatum solvi paa samme Vilkaar som Landets egne Statsborgere.

#### Artikel 8.

Aktieselskaber og andre Handelsselskaber, herunder Industri-, Finans-, Forsikrings- og Transportselskaber, som har deres Sæde paa den ene af de høje kontraherende Parters Omraade, og som behørigt bestaar efter dennes Love, skal anerkendes som lovligt bestaaende af den anden Part, saafremt de ikke dèr forfølger et ulovligt Formaal.

Nævnte Selskaber skal, under Iagttagelse af de Love og Bestemmelser, som er eller maatte blive sat i Kraft i det andet Land, og efter at have opnaaet behørig Tilladelse, saafremt dets Lovgivning maatte bestemme, at en saadan skal indhentes, have Ret til at nedsætte sig paa dette Lands Omraade og dèr grundlægge Filialer eller Agenturer, samt til dèr at give Møde for Retten som Sagsøger og Sagsøgt.

Den Virksomhed, der udøves af nævnte, i Medfør af den ene af de høje kontraherende Parters Lovgivning oprettede Selskaber skal, for saa vidt som den udøves paa den andens Omraade, være underkastet dennes Love og Bestemmelser. De skal med Hensyn til deres Virksomhed ikke behandles mindre gunstigt end Selskaber tilhørende den mest begunstigede Nation.

10 Juni. I alt hvad angaar den legale og retslige Beskyttelse af  
Nr. 173. deres Ejendom skal saadanne Selskaber i det andet Land nyde samme Behandling som Landets egne Selskaber. Til lige finder Bestemmelserne i Art. 6 analogisk Anvendelse paa de i nærværende Artikel omhandlede Selskaber.

Den ene af de høje kontraherende Parters Selskaber samt deres Filialer eller Agenturer skal, i Henseende til Afgifter, Gebyrer og Skatter, ikke paa det andet Lands Omraade være underkastet nogen større fiskal Byrde end den, den mest begunstigede Nations Selskaber er underkastet. Det er en Aftale, at de skal være forpligtede til at erlægge de Gebyrer, der er fastsat for Udstedelse af Dokumenter vedrørende fremmede Selskabers Anerkendelse og Indregistrering, samt til at deponere de ved Lovgivningen fastsatte Sikkerhedsbeløb. De skal kun være underkastet andre Ydelser eller militære Rekvisitioner i samme Omfang og under samme Betingelser som foreskrevet for Landets egne Selskaber.

Hvad angaar de af Kapital, Indtægt eller Udbytte beregnede Skatter vil hver af de høje kontraherende Parter, efter Arten af de forskellige Skatter, kun beskatte den anden Parts Selskaber af den Del af Forretningskapitalen, som de har investeret paa vedkommende Parts Omraade, den Ejendom de dèr besidder, det dèr indvundne Udbytte eller de Forretninger, de udfører dèr.

Saadanne Selskaber skal, under Iagttagelse af Landets Love, kunne erhverve Løsøre af enhver Art paa samme Betingelser som den mest begunstigede Nations Selskaber. Det samme skal, i Overensstemmelse med Art. 2, være Tilfældet for saa vidt angaar Erhvervelse af saadan fast Ejendom, som er nødvendig for Selskabets Virksomhed, idet det dog herved er en Forudsætning, at Erhvervelsen ikke udgør selve Formaålet med Selskabet.

#### Artikel 9.

Naturprodukter eller Fabrikater, som stammer fra Danmark, skal ved deres Indførsel til Tyrkiet i Henseende til



Toldafgifter, Tillægsafgifter og Forhøjelseskoefficienter eller 10 Juni. Nr. 173.  
enhver anden Afgift eller Byrde, ikke kunne underkastes en mindre gunstig Behandling end den, som er eller i Fremtiden maatte blive tilstaaet lignende Produkter fra det mest begunstigede Land.

Paa samme Maade skal Naturprodukter eller Fabrikater, som stammer fra Tyrkiet, ved deres Indførsel til Danmark i Henseende til Toldafgifter, Tillægsafgifter og Forhøjelseskoefficienter eller enhver anden Afgift eller Byrde, ikke kunne underkastes en mindre gunstig Behandling end den, som er eller i Fremtiden maatte blive tilstaaet lignende Produkter fra det mest begunstigede Land.

#### Artikel 10.

Ved Udførslen til Danmark skal der ikke i Tyrkiet, og ved Udførslen til Tyrkiet ikke i Danmark, opkræves andre Udgifter, ej heller højere Udførselsafgifter eller Afgifter af anden Art end saadanne, der er eller maatte blive opkrævet ved Udførslen af lignende Produkter til det i denne Henseende mest begunstigede Land.

Tilsikringen af Ligestilling med Tredieland skal endvidere omfatte den Maade, hvorpaa Ind- og Udførselstolden opkræves, Varernes Henlæggelse i Toldoplæg, Toldgebyrer og Toldformaliteter samt Toldbehandling og Toldekspedition af de indførte, udførte eller transiterende Varer.

#### Artikel 11.

Det ene af de kontraherende Landes Naturprodukter eller Fabrikater, som indføres til det andet Lands Omraade efter at have transiteret et eller flere andre Landes Omraader, skal ikke ved Indførslen være underkastet andre eller højere Toldafgifter eller Gebyrer end hvis de var blevet indført direkte fra Oprindelseslandet.

Denne Bestemmelse finder Anvendelse saavel paa Varer i direkte Transit som paa Varer, der transiteres efter Omskibning, Ompakning eller Oplægning.

10 Juni.  
Nr. 173.

Artikel 12.

Naturprodukter eller Fabrikater, som stammer fra det ene af de høje kontraherende Lande og indføres til det andet Land, skal dèr, med Hensyn til indre Afgifter af hvad Art nævnes kan, nyde samme Behandling som den, der tilstaaes lignende Produkter fra Tredieland.

Artikel 13.

Til Konstatering af de indførte Varers Oprindelsesland skal enhver af de høje kontraherende Parter kunne forlange, at Importøren fremlægger et Oprindescertifikat som fastslaar, at Varerne er det paagældende Lands Naturprodukter eller Fabrikater, eller at de, ifølge Indførselslandets Lovgivning, maa betragtes som saadanne, idet de i Udførselslandet er undergaaet en Omdannelse eller en Behandling, som skyldes økonomiske Hensyn.

Oprindescertifikaterne udstedes enten af Handels- eller Landbrugsministeriet, Toldmyndighederne, de dertil kompetente Handels- eller Industrikamre eller af enhver anden Myndighed eller Organisation, som Bestemmelseslandet maatte have anerkendt. Bestemmelseslandets Regering skal have Ret til at forlange, at Oprindescertifikater skal være legaliserede af dets diplomatiske eller konsulære Repræsentant.

Postpakker er fritagne for Oprindescertifikater, naar Bestemmelseslandet, i Henhold til sin Lovgivning, anerkender, at det ikke drejer sig om Forsendelser af kommerciel Natur.

I alt hvad vedrører Oprindescertifikater tilstaaer de høje kontraherende Parter gensidig hinanden de Begunstigelser, der er tilstaaet den mest begunstigede Nation.

Artikel 14.

Ingen af de to høje kontraherende Parter vil opretholde eller indføre noget Forbud eller nogen Restriktion med Hensyn til Indførslen eller Udførslen af en hvilken som helst Vare, som stammer fra den anden Parts Omraade, eller som

er bestemt dertil, saafremt nævnte Forbud eller Restriktion 10 Juni. ikke under samme Omstændighed finder Anvendelse paa Nr. 173. lignende Varer, om saadanne maatte findes, hidrørende fra eller bestemt til et hvilket som helst andet Land. Som stridende mod Bestemmelserne i denne Artikel skal dog ikke anses de Forbud eller Restriktioner, som er eller maatte blive indført af Hensyn til den offentlige Sikkerhed, Statens Sikkerhed eller den offentlige Sundhed, som forebyggende Foranstaltninger mod Husdyrsygdomme eller mod, at Nytteplanter udsættes for Sygdom, Degeneration eller Udryddelse, eller som bliver bragt til Anvendelse overfor Varer, som er Genstand for et Statsmonopol.

Det er en Aftale, at de høje kontraherende Parter skal have Ret til at bringe Forbud eller Restriktioner i Anvendelse overfor Varer, som er begunstigede ved Præmier, Subventioner eller paa enhver anden Maade, det være sig aabent eller hemmeligt.

#### Artikel 15.

Den ene af de høje kontraherende Parters Handlende, Fabrikanter og andre Næringsdrivende eller Handelsrejsende skal paa den anden Parts Omraade nyde samme Behandling som Handlende, Fabrikanter og andre Næringsdrivende eller Handelsrejsende fra den mest begunstigede Nation i alt hvad vedrører deres Virksomhed, og særlig med Hensyn til Toldlettelser, der tilstaas for Vareprøverne.

Den ene af de høje kontraherende Parters Statsborgere, som begiver sig til Udstillinger, Messer eller Markeder, der ikke er forbeholdt Landets egne Statsborgere, for dèr at udøve deres Handel, skal ikke paa den anden Parts Omraade behandles paa en mindre gunstig Maade end den mest begunstigede Nations Statsborgere.

Da ovennævnte Bestemmelser ikke finder Anvendelse paa omvandrende Næringsdrivende, som søger Ordre hos Personer, der hverken udøver Handel eller Industri, og ej heller paa Kolportage, forbeholder enhver af de høje Parter sig i denne Henseende fuld Frihed med Hensyn til sin Lovgivning.

10 Juni.  
Nr. 173.

Artikel 16.

De høje kontraherende Parter tilstaaer gensidig hinanden fri Transit og tilsikrer i denne Henseende hinanden Behandling som den mest begunstigede Nation. De forpligter sig til ikke for Transiten at opkræve nogen Transitafgift med Undtagelse af Statistikafgifter samt Tilsynsafgifter og Pakhusleje.

I Almindelighed vil de høje kontraherende Parter med Hensyn til Transiten forholde sig i Overensstemmelse med Bestemmelserne i den Statut, der udgør en integrerende Bestanddel af Konventionen om Transitens Frihed, undertegnet i Barcelona den 14. April 1921, eller i enhver anden Overenskomst af samme Art, ved hvilken Transiten maatte blive ordnet i Fremtiden, og som begge de høje kontraherende Parter maatte have tiltraadt.

Artikel 17.

Med Hensyn til Befordring af Personer, Rejsegods og Varer paa Jernbaner tilsikrer de høje kontraherende Parter gensidig hinanden Mestbegunstigelsesbehandling i Henseende til Ekspedition, Befordringstakster og offentlige Gebyrer og Afgifter, der staaer i Forbindelse med Befordringen.

Artikel 18.

Enhver af de høje kontraherende Parters Statsborgere og Selskaber skal, paa Betingelse af, at de iagttager de ved Lov foreskrevne Bestemmelser paa den anden Parts Omraade, nyde de samme Rettigheder som dennes Statsborgere eller Selskaber med Hensyn til Patenter og Varemærker.

Artikel 19.

Det staaer enhver af de høje kontraherende Parter frit for at udnævne Generalkonsuler, Konsuler og Vicekonsuler i de Byer og Havne paa den anden Parts Omraade, hvor de respektive Regeringer giver tilsvarende Repræsentanter fra en hvilken som helst anden Nation Ret til at tage Ophold. Saadanne Generalkonsuler, Konsuler og Vicekonsuler skal imidlertid ikke træde i Funktion, førend de i Overensstemmelse med de almindelig anvendte Former, har opnaaet Samtykke dertil af den Regering, til hvilken de er sendt.

Paa Betingelse af Gensidighed skal den ene af de høje 10 Juni. kontraherende Parters Konsularembetsmænd paa den anden Nr. 173. Parts Omraade nyde de samme Rettigheder, Privilegier og Fritagelser som dem, der er eller bliver tilstaaet tilsvarende Konsularembetsmænd fra et hvilket som helst andet fremmed Land.

#### Artikel 20.

Den ene af de høje kontraherende Parters Konsularembetsmænd, som har deres Ophold paa den anden Parts Omraade, skal i det ved Lovgivningen tilladte Omfang modtage Bistand af sidstnævnte Parts lokale Myndigheder til Paagribning af Sømænd, der ikke er denne Parts Statsborgere, og som rømmer fra førstnævnte høje kontraherende Parts Skibe.

#### Artikel 21.

Hver af de høje kontraherende Parter forpligter sig, paa Betingelse af Gensidighed, til i sine Søhavne at sikre den anden Parts Skibe en lige saa gunstig Behandling som sine egne Skibe med Hensyn til fri Adgang til Havnen, dens Benyttelse og den fulde Nydelse af de Goder, som den, med Hensyn til Skibsfart og Handel, frembyder for Skibene, deres Ladninger og deres Passagerer, endvidere med Hensyn til Lastning og Losning samt med Hensyn til Skatter og Afgifter af en hvilken som helst Art, der opkræves af og til Fordel for Staten, offentlige Myndigheder, Koncessionshavere eller Institutioner af enhver Slags.

#### Artikel 22.

Skibe og Fartøjer, der fører den ene af de høje kontraherende Parters Flag, og som anløber en af den anden Parts Havne enten for dèr at indtage eller komplettere deres for Udlandet bestemte Ladninger, eller for dèr at losse hele deres fra Udlandet medbragte Ladning eller en Del af denne, skal, under Iagttagelse af de respektive Landes Love og Bestemmelser, kunne beholde den Del af deres Ladning ombord, som maatte være bestemt til en anden Havn i samme Land eller til en fremmed Havn, samt genudføre den uden at betale andre Afgifter end saadanne, som Landets egne Skibe erlægger eller i Fremtiden vil have at erlægge i lignende Tilfælde.

10 Juni.  
Nr. 173.

## Artikel 23.

I Tilfælde af, at et af den ene høje kontraherende Parts Skibe lider Skibbrud, strander, lider Havari eller maa søge Nødhavn paa den andens Kyster, skal det i enhver Retning, saavel med Hensyn til selve Skibet som dets Ladning og Besætning, nyde samme Behandling som den, de høje kontraherende Parters Lovgivning tilstaar Landets egne Skibe under tilsvarende Omstændigheder. Der skal ydes Skibsførere, Besætning og Passagerer Hjælp og Bistand i samme Omfang som saadan ydes Landets egne Statsborgere, saavel for saa vidt angaar deres Person som med Hensyn til Skibet og dets Ladning. Redningsforanstaltningerne skal finde Sted i Overensstemmelse med Landets Love. Alt hvad der maatte være reddet af Skibet og Ladningen eller, saafremt de paagældende Ting maatte være blevet solgt, Salgsudbyttet, skal tilbageleveres Ejerne eller de paa deres Vegne berettigede, og der skal ikke betales højere Bjergningsomkostninger end dem, Landes egne Statsborgere vilde være underkastet i lignende Tilfælde.

De høje kontraherende Parter er endvidere enige om, at de bjergede Varer ikke skal være underkastet nogen Told, medmindre de maatte blive bestemt til Forbrug i Landet.

## Artikel 24.

Skibes Nationalitet skal konstateres i Overensstemmelse med Lovene i den Stat, hvori det paagældende Skib er hjemmehørende, ved Hjælp af de Certifikater og Patenter, der befinder sig ombord, og som er udstedt af det paagældende Lands kompetente Myndigheder. Indtil Afsluttelsen af en særlig Overenskomst om gensidig Anerkendelser af Maalebreve skal de høje kontraherende Parters Skibe ikke i den andens Havne underkastes nogen ny Maaling, og Størrelsen af de Skibsafgifter og Gebyrer, der vil være at erlægge, skal beregnes paa Grundlag af de Maalecertifikater, der er udstedt af de kompetente Myndigheder i det Land, hvis Flag Skibene fører.

## Artikel 25.

10 Juni.

Nr. 173.

De i denne Traktat indeholdte Bestemmelser angaaende gensidig Indrømmelse af Nationalbehandling i Henseende til Skibsfart skal ikke omfatte de nedenfor nævnte Omraader, idet disse skal være underkastede de Love og Bestemmelser, som er eller maatte blive sat i Kraft paa hver af de høje kontraherende Parters Territorium:

1. Kystfarten;
2. Udøvelsen af Fiskeri paa de høje kontraherende Parters Søterritorier;
3. Begunstigelser eller Fordele, som er eller maatte blive ydet til Ophjælpning af Landets egen Handelsflaade, eller som er eller maatte blive tilstaaet Skibe, der tilhører Staten og udnyttes af denne selv eller i Forbindelse med andre;
4. Privilegier, der tilstaaes Sejlsporten;
5. Betjeningen af Skibe i Havn, paa Rhed eller paa Kysterne samt Lodsning, Bugsering, Bjergning og maritim Bistand, i det Omfang saadan Virksomhed finder Sted indenfor Grænserne af Søterritoriet, eller i Marmarahavet.

## Artikel 26.

Bestemmelserne om Behandling paa lige Fod med en Trediestat skal ikke finde Anvendelse:

1. paa Begunstigelser, som er eller senere maatte blive tilstaaede af en af de høje kontraherende Parter i Grænsetrafiken med tilgrænsende Lande indenfor en Zone af indtil 15 km paa begge Sider af Grænsen;
2. paa særlige Fordele, som maatte følge af en allerede foreliggende eller senere afsluttet Toldunion med et eller flere Lande;
3. paa Begunstigelser, som Danmark har givet eller i Fremtiden maatte give Norge eller Sverige eller begge disse Lande, saa længe disse Begunstigelser ikke gives til andre Stater end de allerede nævnte;
4. paa saadanne særlige Fordele og Begunstigelser, der allerede er eller i Fremtiden maatte blive indført i toldmæssig Henseende i Forholdet mellem Tyrkiet og de Lande, som i

10 Juni. 1923 udskiltes fra det ottomanske Rige, saa længe nævnte Nr. 173. Fordele og Begunstigelser ikke gives nogen anden Stat.

Artikel 27.

Twistigheder, der maatte opstaa mellem de to høje kontraherende Parter angaaende Fortolkningen af nærværende Traktat, og som ikke har kunnet bilægges ad diplomatisk Vej, skal efter fælles Overenskomst gennem en særlig Voldgiftsaftale gøres til Genstand for Voldgift.

Artikel 28.

Nærværende Traktat med Slutprotokol skal ratificeres og Ratifikationsinstrumenterne skal udveksles i København, saa snart det lader sig gøre.

Den skal træde i Kraft tredive Dage efter Ratifikationsinstrumenternes Udveksling og den foreløbige Aftale skal straks tabe sin Kraft og Gyldighed.

Nr. 173. Lov-Tid. A. S. 1336—49.

11 Juni. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at udvide Sundby Kirkegaard og hertil at bevilge 94 400 Kr.

B. F. 92. S. 75—85. 311—13.

13 Juni. **Arbejderforsikringsraadets Skr.** til Københavns Magistrat.

Foranlediget af en Artikel af Læge H. i Ugeskrift for Læger Nr. 14 af 2. April d. A. om Ulykkesforsikringsattester og Redaktionens Bemærkninger dertil skal Raadet efter herom at have ført Forhandling med Den almindelige danske Lægeforenings Attestudvalg henstille, at der ved Fremskaffelse af Lægeerklæringer til Brug for Raadet foruden den eller de Blanketter, der ønskes udfyldt og tilstillet Raadet eller Selskabet, tilsendes vedkommende Læge et overskydende Eksemplar af Blanketten, som Lægen selv kan benytte til Kladde eller som Kopi til Opbevaring.

Endvidere skal man henstille, at det ved Fremskaffelse af Lægeerklæringer meddeles Lægen, i hvilket Antal Eksem-



plarer disse ønskes udstedt, samt at der udtrykkeligt gøres 13 Juni. opmærksom paa, at det overskydende Eksemplar af Attestformularen kun fremsendes for det Tilfælde, at Lægen maatte ønske at anvende det til eget Brug, enten til Kladde eller som Kopi til Opbevaring, saaledes at Lægen kun, saafremt Selskabet udtrykkelig kræver Attesten *udfyldt og indsendt* i 2 Eksemplarer, kan gøre Regning paa Honorar for Duplikatet (jfr. Den almindelige danske Lægeforenings Aarvog: Attesttakster II a) 6).

2. Afd. L.—P. 42, 7. 31.

**Socialmin. Skr.** til Amtmanden over Aarhus Amt. 16 Juni.

Nr. 97.

I den med Amtets Skrivelse af 19. Marts d. A. modtagne Sag har Viby Kommunes Hjælpekasse ved Skrivelse af 13. Marts d. A. for Socialministeriet indanket en af Amtet under 28. November d. A. truffet Afgørelse, hvorved Amtet ikke har ment at kunne give Brabrand-Aarslev Kommunes Hjælpekasse Paalæg om at refundere Viby Kommunes Hjælpekasse et Beløb af 197 Kr. 50 Ø., som af denne paa det paagældende Tidspunkt var ydet i Understøttelse til Arbejdsmand S. med Familie i Viby, eller om fremtidig at understøtte Familien under det i Viby Kommune foreliggende Trangtilfælde.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende Familie, der bestaar af Mand, Hustru og 6 Børn, og som er forsørgelsesberettiget i Brabrand-Aarslev Kommune, hvor Familien havde fast Bopæl til 19. Oktober 1930, i Maanederne April til September f. A. er blevet understøttet med 374 Kr. 65 Ø. af nævnte Kommunes Hjælpekasse. Denne modtog derefter den 17. Oktober f. A. fra Arbejdsmand S. en Ansøgning om Hjælp til Sengetøj, Tøj og Fodtøj i Anledning af hans forestaaende Flytning til Viby Kommune, hvor han vilde søge Arbejde. Da Hjælpekassen foreholdt ham, at der ikke maatte udbetales Hjælp til Flytningen, og at han, hvis han ikke fik Arbejde, risikerede at blive nødt til at modtage Fattigunderstøttelse, henviste paagældende til, at han i Viby Kommune havde boende 2 Brødre, som havde Arbejde

16 Juni. paa en Margarinefabrik, og at han, der selv tidligere forgæves  
Nr. 97. havde søgt Arbejde paa denne Fabrik, haabede at have større Chancer for at faa Arbejde der, naar han blev fast bosiddende i Viby Kommune; endvidere forklarede paagældende, at han havde 100 Dages Arbejdsløshedsunderstøttelse tilgode og derfor mente at kunne klare sig Vinteren igennem, hvis han fik den ansøgte Understøttelse. Efter disse Oplysninger bevilgede Hjælpekassen ham et Beløb af 175 Kr. i Beklædningshjælp, og den 19. s. M. flyttede Familien til Viby.

Omkostningerne ved Flytningen blev — som af Arbejdsmand S forklaret — afholdt af den ydede Understøttelse, der i øvrigt anvendtes dels til Indkøb af Tøj og Betaling af en Regning, dels til Betaling af Husleje for den Lejlighed, han havde lejet i Viby, medens Resten blev brugt til at leve for i den første Tid, Familien var i Viby. Allerede den 26. Oktober f. A. maatte paagældende imidlertid henvende sig om Understøttelse til Viby Kommunes Hjælpekasse, som i de følgende Maaneder understøttede ham med det fornævnte Beløb af 197 Kr. 50 Ø.; den 13. Marts d. A. var Understøttelsen steget til 337 Kr. 50 Ø.

Viby Kommunes Hjælpekasse har under de foreliggende Omstændigheder ment at maatte have Krav paa, at Brabrand Aarslev Kommunes Hjælpekasse dels yder Refusion for den Familie af Viby Kommunes Hjælpekasse hidtil ydede Hjælp, dels overtager Familiens fremtidige Forsørgelse, saa længe det foreliggende Trangstilfælde vedvarer.

I denne Anledning skal man meddele, at Bestyrelsen for Brabrand-Aarslev Kommunes Hjælpekasse — hvem det ved Udbetalingen af den den paagældende den 17. Oktober f. A. i Anledning af hans forestaaende Flytning ydede Understøttelse, stor 175 Kr., maatte staa klart, at den saaledes ydede Understøttelse faktisk vilde komme til at virke som Rejseunderstøttelse for Andrageren og hans Familie — under de saaledes foreliggende Omstændigheder i Overensstemmelse med det i Indenrigsministeriets Skrivelse af 17. September 1908 under IV. udtalte burde have overladt Afgørelsen af Spørgsmaalet om Ydelse af den ansøgte Hjælp til Bestyrelsen

for Hjælpekassen i den Kommune, Viby Kommune, til hvil- 16 Juni.  
ken Andrageren med Familie agtede at flytte. Ifølge Bestem- Nr. 97.  
melsen i § 3, 3die Stk., i Hjælpekasseloven af 29. April 1913  
havde den omhandlede Understøttelse alene kunnet ydes af  
Brabrand-Aarslev Kommunes Hjælpekasse, dersom det for-  
inden var blevet godtgjort for den, at der var sikret den paa-  
gældende mere end rent foreløbigt Arbejde eller Udkomme  
paa anden Vis i Viby Kommune; da Hjælpekassebestyrelsen  
imidlertid ikke forinden Hjælpens Ydelse har skaffet sig  
saadan Sikkerhed, maa Ministeriet holde for, at det fornævnte  
Beløb af 175 Kr. — som ydet i Strid med den omtalte Be-  
stemmelse i Hjælpekasseloven — ikke kan føres til Udgift  
for Brabrand-Aarslev Kommunes Hjælpekasse, men maa  
afholdes af Hjælpekassebestyrelsens Medlemmer personlig.

Hvad angaar det Krav, Viby Kommunes Hjælpekasse  
har ment at maatte kunne gøre gældende mod Brabrand-  
Aarslev Kommunes Hjælpekasse, skal man derhos meddele,  
at Socialministeriet med Amtet er enig i, at da der ikke haves  
Hjemmel for en Hjælpekasse til at yde Understøttelse til  
Personer, som bor i en anden Kommune, eller yde Refusion  
til en anden Hjælpekasse for saadan Understøttelse, vil der  
ikke kunne gives Brabrand-Aarslev Kommunes Hjælpekasse  
Paalæg i den omhandlede Retning.

Det tilføjes, at Brabrand-Aarslev Kommunes Hjelpe-  
kasse og Viby Kommunes Hjælpekasse herfra er sat i Kund-  
skab om foranstaaende.

Nr. 97. Min.-Tid. A. S. 107—8.

**Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

16 Juni.

Ved at fremsende den hoslagt tilbagefølgende Sag, i  
hvilken der er rejst Spørgsmaal om, hvorvidt H. der er ind-  
traadt som ansvarlig Deltager i det af A. hidtil som eneste  
ansvarlige Indehaver drevne Firma P. A., er pligtig at løse  
Næringsadkomst, har Magistraten i Skrivelse af 17. April d. A.  
forelagt Sagens Afgørelse for Ministeriet.

Det fremgaar af den i Sagens Anledning optagne Politi-  
rapport, at Firmaets Virksomhed udelukkende omfatter Salg

16 Juni. af Svin, Kalve, Kvæg, Lam og Fjerkræ, alt i slagtet Tilstand, *at de nævnte Varer bliver tilsendt Firmaet dels fra Slagterierne dels direkte fra Producenterne, at Firmaet i eget Navn, men for Leverandørens Regning søger Varerne afsat til andre Næringsdrivende her i Staden, at den hidtidige Eneindehaver af Firmaet siden 1905 har været i Besiddelse af Grossererborgerskab, samt at det maa antages, at flere af de Produkter, som Firmaet forhandler, er opkøbt i Købstæderne.*

I denne Anledning skal man meddele, at Ministeriet for Handel og Industri med Magistraten er enig i, at den nye Deltager i nævnte Firma maa anses for pligtig til at løse Næringsadkomst paa Handel en gros.

1. Afd. 195. 31.

17 Juni. **Indenrigsmin. Cirk.** til Københavns Magistrat m. fl. Nr. 89. vedrørende Ansættelse til Grundstigningsskyld.

I Medfør af § 8 i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter kan Kommunalbestyrelserne i København, Købstæderne (herunder Frederiksberg, Marstal og de sønderjydske Flækker, jfr. Lovens § 27) og Sognekommunerne vedtage at opkræve kommunal Grundstigningsskyld paa Grundlag af Værdistigninger, der fastsættes af Vurderingsraadene ved Vurderingerne til Grundskyld i Henhold til Lov Nr. 253 af 7. August 1922.

For at Ansættelse til Grundstigningsskyld i en Kommune kan foretages af Vurderingsraadet ved en Vurdering, maa *Kommunalbestyrelsens Vedtagelse om Opkrævning af Grundstigningsskyld i Kommunen være sket inden den sidst forudgaaende almindelige Vurdering* i Henhold til nævnte Lov af 7. August 1922, det vil sige inden den 1. Januar i den sidst forudgaaende almindelige Vurderingsperiodes første Aar, jfr. § 1 i Loven af 7. August 1922.

Nærmere Regler om Paaligningen og Opkrævningen af Grundstigningsskylden skal derhos optages i en Vedtægt, der for Københavns og Købstædernes Vedkommende stadfæstes af Indenrigsministeren, for Sognekommunernes Vedkommende af det paagældende Amsraad, jfr. § 13 i Loven af 31. Marts 1926.

I de Kommuner, hvor der herefter er stadfæstet Vedtægt 17 Juni. Nr. 89. for Paaligning og Opkrævning af kommunal Grundstigningsskyld, skal Vurderingsraadet *efter Kommunalbestyrelsens Begæring* foretage Ansættelse til Grundstigningsskyld *dels* ved de almindelige Vurderinger, *dels* ved Omvurdering i Henhold til § 4, 1ste Stk., 2det Led, i Loven af 7. August 1922 (det vil sige af Grundarealer, som ved Anlæg af Jernbaner, Gader, Veje, Pladser og lign. eller af andre særlige Aarsager maa antages at være steget i Værdi); i andre Tilfælde af Omvurdering kan Ansættelse til Grundstigningsskyld ikke foretages. *Kommunalbestyrelsens Begæring til Vurderingsraadet maa fremsættes ved almindelig Vurderinger senest 1. Juli i det Aar, hvori Vurderingerne paabegyndes (i 1931 dog senest 1. August), ved de nævnte Omvurderinger inden 1. Januar i det Aar, hvor Omvurderingerne foretages.*

*Naar Kommunalbestyrelsen een Gang har fremsat Begæring om Ansættelse til Grundstigningsskyld, skal Vurderingsraadet fremtidig af egen Drift foretage saadan Ansættelse i Kommunen ved de almindelige Vurderinger og ved Omvurderinger i Henhold til § 4, 1ste Stk., 2det Led, i Loven af 7. August 1922.*

Af foranstaaende vil det fremgaa, at der ved den 7de almindelige Vurdering pr. 1. Januar 1932 kun kan blive Spørgsmaal om Ansættelse til Grundstigningsskyld i de Kommuner, hvori Vedtægt er stadfæstet i Henhold til en før 6te almindelige Vurdering, det vil sige før 1. Januar 1927, sket Vedtagelse af Kommunalbestyrelsen om Opkrævning af Grundstigningsskyld.

### **A. Fastsættelsen af Grundværdistigningen.**

Indenrigsministeriet har efter Forhandling med OverSkyldraadet anmodet Vurderingsraadene om ved Fastsættelsen af Grundværdistigningen at iagttage følgende:

#### **I.**

Ifølge § 8 i Loven af 31. Marts 1926 skal Vurderingsraadet som Udgangspunkt (Nulpunkt) ved Udmaalingen af Grundens Værdistigning tage Grundværdien i Henhold til Loven af 7. August 1922 ved den almindelige Vurdering, der

17 Juni. ligger nærmest efter Kommunalbestyrelsens Vedtagelse om Nr. 89. Opkrævning af Grundstigningsskyld i Kommunen, hvilken Vurdering i det følgende benævnes »Nulpunkt-vurderingen«.

Denne Lovens Regel kan ikke anvendes ved Ejendomme, der ikke var vurderet ved den nævnte almindelige Vurdering, fordi de da var undtaget fra Vurdering i Henhold til § 7 i Loven af 7. August 1922 (f. Eks. et Jernbaneanlæg, der senere nedlægges), eller fordi de først senere er fremkommet ved Opfyldning, Udtørring og lign. I slige Tilfælde maa Nulpunkt-vurderingen være Ejendommens første Vurdering til Grundskyld efter den almindelige Vurdering, der ligger nærmest efter Kommunalbestyrelsens Vedtagelse om Opkrævning af Grundstigningsskyld i Kommunen.

Ved Ansættelsen til Grundstigningsskyld ved 7de almindelige Vurdering vil Nulpunkt-vurderingen i alle Tilfælde være 6te almindelige Vurdering undtagen for Ejendomme, der ikke er vurderet ved 6te almindelige Vurdering; for disse sidste vil Nulpunkt-vurderingen være Ejendommens første Vurdering til Grundskyld efter 6te almindelige Vurdering.

## II.

Udgangspunktet (Nulpunktet) ved Udmaalingen af Grundværdistigningen for en Ejendom er altsaa den for Ejendommen ved Nulpunkt-vurderingen ansatte Grundværdi, der opføres i Vurderingsfortegnelsen som »Grundbeløbet«.

a. Ifølge § 8 i Loven af 31. Marts 1926 kan denne Grundværdi til Fastsættelse af den afgiftspligtige Grundstigning kun ændres efter Paaklage i Henhold til Lovens § 12, jfr. nedenfor under V.

Vurderingsraadet skal herefter som Grundbeløb tage Grundværdien ved Nulpunkt-vurderingen, saaledes som denne Værdi i sin Tid er ansat, eventuelt ved Kendelse af Skyldraadet eller Over-Skyldraadet, uanset om Vurderingsraadet nu maatte mene, at denne Ansættelse var enten for høj eller for lav.

Hvor det oplyses, at der ved Ansættelsen ved Nulpunkt-vurderingen har foreligget Regnefejl, Anvendelse af urigtig

Arealstørrelse eller andre lignende Fejl, der ikke vedrører selve Værdiskønnet, maa Vurderingsraadet dog til Brug ved Fastsættelsen af Grundværdistigningen kunne berigtige den ved Nulpunkt vurderingen ansatte Grundværdi paa Grundlag af de Priser, der ved Ansættelsen er regnet med. Den saaledes berigtigede Grundværdi opføres i Vurderingsfortegnelsen som Grundbeløbet, hvorhos der i Anmærkningsrubrikken i Vurderingsfortegnelsen gives Oplysning om Berigtigelsen.

b. Ifølge § 8, 3die Stk., i Loven af 31. Marts 1926 skal der ved Fastsættelsen af Grundværdistigningen regnes med den afgiftspligtige Grundværdi, saaledes at Fradrag for Forbedringer kommer i Betragtning, forsaa vidt og saalænge saadant Fradrag gives i Henhold til Loven af 7. August 1922, § 3, Nr. 4.

Heraf følger, at naar der ved en Ejendom forinden Nulpunkt vurderingen er foretaget Forbedringer af den i Loven af 7. August 1922, § 3, Nr. 4 omtalte Karakter, skal som Grundbeløb for Ejendommen opføres Ejendommens Grundværdi ved Nulpunkt vurderingen  $\div$  Fradraget i Grundværdien for samme Forbedring ved den nu stedfindende Ansættelse af Grundværdien for Ejendommen. Er der f. Eks. ved Nulpunkt vurderingen givet Fradrag i Grundværdien for Forbedring med 3 000 Kr., medens Fradraget for samme Forbedring ved den nu stedfindende Ansættelse kun er 1 000 Kr., skal som Grundbeløb opføres Grundværdien ved Nulpunkt vurderingen  $\div$  1 000 Kr. Er Fradraget faldet helt bort ved den sidste Ansættelse, skal som Grundbeløb opføres Grundværdien ved Nulpunkt vurderingen uden Fradrag.

c. Ved Ejendomme, der siden Nulpunkt vurderingen er blevet udstykket, maa Vurderingsraadet til Udfindelse af Grundbeløbet for hver af de nu foreliggende, ved Udstykningen fremkomne Ejendomme fordele den ved Nulpunkt vurderingen for den da samlede Ejendom ansatte Grundværdi paa de enkelte Dele. Det maa iagttages, at Summen af Beløbene for de enkelte Dele bliver lig Grundværdien for den samlede Ejendom ved Nulpunkt vurderingen. Fordelingen foretages efter de enkelte Deles indbyrdes Værdiforhold ved

17 Juni. Nulpunkt vurderingen. Forsaavidt der ved Fastsættelsen af Nr. 89. Grundbeløbet skal foretages et Fradrag for Forbedringer, jfr. ovenfor under b., maa det iagttages, at Fradraget henføres til den Del af den tidligere samlede Ejendom, som det vedrører.

Hvor Sammenlægning af Ejendomme eller af Dele af Ejendomme har fundet Sted siden Nulpunkt vurderingen, maa Vurderingsraadet omvendt til Udfindelse af Grundbeløbet for den nu foreliggende sammenlagte Ejendom — eventuelt efter foretaget Fordeling, jfr. ovenfor — sammenlægge Grundværdierne ved Nulpunkt vurderingen for de paagældende Ejendomme eller Dele af Ejendomme.

### III.

Naar Grundbeløbet for en Ejendom i Overensstemmelse med foranstaaende er udfundet, fastsættes Grundværdistigningen for Ejendommen derved, at Grundbeløbet fradrages i det Beløb, der nu ved Ejendommens sidste Vurdering opføres som afgiftspligtig Grundværdi (Grundværdien efter Fradrag for Forbedring).

### IV.

a. Naar Værdistigningen fordeler sig med væsentlig forskellig Styrke paa de enkelte Dele af en Ejendom, skal til Brug ved Beregning af den afgiftspligtige Grundværdistigning, Grundværdien og Grundværdistigningen ansættes særskilt for de paagældende Dele af Ejendommen hver for sig, jfr. § 8 i Loven af 31. Marts 1926.

Der maa altsaa i saadanne Tilfælde foretages en Fordeling — efter samme Principper som anført ovenfor under II c — paa de enkelte Dele af Ejendommen saavel af Ejendommens nu ansatte afgiftspligtige Grundværdi som af Grundbeløbet, og Grundværdistigningen for hver af de enkelte Dele af Ejendommen bliver Forskellen mellem de paagældende 2 Fordelingsbeløb.

Saadan Fordeling kan navnlig blive at foretage ved Landbrugsejendomme, forsaavidt Benyttelsen til andet end



Landbrug for Dele af Ejendommen maa anses for at være den 17 Juni.  
i økonomisk Henseende gode Anvendelse. Nr. 89.

b. For Ejendomme, der er delvis fritaget for Grundstigningsskyld i Henhold til § 14 i Loven af 31. Marts 1926, skal Vurderingsraadet samtidig med Ansættelsen af Ejendommens Grundværdistigning paa tilsvarende Vis foretage en Fordeling af denne paa den afgiftsfri og den afgiftspligtige Del af Ejendommen.

#### V.

Ansættelserne til Grundstigningsskyld kan ifølge § 12 i Loven af 31. Marts 1926 af Ejeren og vedkommende Kommunalbestyrelse indankes for Skyldraadet og Over-Skyldraadet i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 10 og 12 i Loven af 7. August 1922.

Forsaavidt Grundværdiansættelsen ved Nulpunkt vurderingen ændres af Skyldraadet eller Over-Skyldraadet i Medfør af § 12 i Loven af 31. Marts 1926, faar denne Ændring kun Betydning for Beregningen af Grundstigningsskyld.

#### VI.

Naar der sælges Parceller fra en Ejendom, af hvilken der svares Grundstigningsskyld, uden at ny Ansættelse til Grundstigningsskyld skal finde Sted, maa Vurderingsraadet, *der umiddelbart efter Grundstigningsskyldens Paaligning fra Kommunalbestyrelsen vil modtage Meddelelse om, af hvilke Ejendomme i Kommunen (Vurderingsdistriktet), der svares Grundstigningsskyld*, i hvert enkelt Tilfælde samtidig med Omvurderingen af Ejendomsskyld og til Grundskyld af Ejendommen foretage en Fordeling af den for den tidligere samlede Ejendom sidst ansatte Grundværdistigning paa Parcellerne og Restejendommen. Denne Fordeling, hvorom Vurderingsraadet giver Kommunalbestyrelsen og de vedkommende Ejere fornøden Meddelelse, lægges da til Grund for Beregningen af Grundstigningsskyld, indtil Ansættelse til Grundstigningsskyld af Parcellerne og Restejendommen finder Sted ved den næste almindelige Vurdering eller ved en Omvurdering i Henhold til § 4, 1ste Stk., 2det Led, i Loven af 7. August 1922.

17 Juni. De her omhandlede Fordelinger foretages efter samme  
Nr. 89. Principper som anført ovenfor under II c. De kan indannes  
for Skyldraadet og Over-Skyldraadet efter de ovenfor under V  
anførte Regler.

### B. Grundstigningsskyldens Paaligning.

I det Beløb, der herefter — jfr. foran under A. III — af  
Vurderingsraadet er fastsat som Ejendommens Grundværdi-  
stigning, fradrager Kommunalbestyrelsen, forinden Grund-  
stigningsskylden beregnes, et Beløb svarende til det dobbelte  
af den Procent, hvormed samtlige Ejendommens Grundværdi  
i hele Landet er steget siden den almindelige Vurdering, fra  
hvilken Grundværdistigningen skal regnes — denne Procent  
offentliggør Indenrigsministeren efter hver almindelig Vur-  
dering — med Tillæg af 15 pCt. af den paagældende Ejendoms  
eller Del af Ejendoms Grundværdi ved den nu afholdte Vur-  
dering. Det herefter fremkomne Beløb for hele Ejendommen,  
afrundet opad til et med 100 deleligt Beløb i Kroner, er da  
Ejendommens *afgiftspligtige Grundværdistigning* indtil næste  
almindelige Vurdering eller indtil den paagældende Ejen-  
doms Omvurdering i Henhold til Loven af 7. August 1922  
§ 4, 1ste Stk., 2det Led.

*Grundstigningsskylden* udgør herefter den i Grundstig-  
ningsvedtægten fastsatte Promille af den afgiftspligtige  
Grundværdistigning. Den i Vedtægten fastsatte Promille kan  
ikke forhøjes eller nedsættes uden Stadfæstelse af den Myn-  
dighed (Indenrigsministeriet eller Amtsraadet), der har  
stadfæstet Vedtægten.

*Eksempel:* En Ejendoms Grundværdi var ved 6te almin-  
delige Vurdering ansat til 100 000 Kr. og ansattes ved 7de  
almindelige Vurdering til 130 000 Kr. Grundværdistigningen  
er herefter 30 000 Kr. Er den Procent, hvormed Grundværdien  
for samtlige Landets Ejendomme er steget 2, drages først  
4 pCt. af 100 000 Kr. eller 4 000 Kr. og derefter 15 pCt. af  
130 000 Kr. eller 19 500 Kr. eller ialt 23 500 Kr. fra Grund-  
stigningen paa 30 000 Kr., hvorefter den afgiftspligtige Grund-

stigning er 6500 Kr. Er den Promille der i Medfør af Vedtæg- 17 Juni.  
ten skal anvendes 8, vil Grundstigningsskylden udgøre 52 Kr. Nr. 89.

Den saaledes udfundne afgiftspligtige Grundværdistigning lægges til Grund ved Opkrævningen af Grundstigningsskyld fra Begyndelsen af det kommunale Skatteaar, der følger umiddelbart efter vedkommende Vurdering, første Gang altsaa for Perioden 1. April 1932 til 31. Marts 1937. Hvor der indenfor Vurderingsperioden finder Omvurdering Sted i Henhold til Loven af 7. August 1922 § 4, 1ste Stk., 2det Led, eller Fordeling af Grundværdistigningen ved Udstykning, lægges den nye Ansættelse til Grund for det Skattehalvaar, der følger nærmest efter Omvurderingen.

### C. Fritagelse for. Nedsættelse af, samt Henstand med Grundstigningsskyld.

#### I

*Fritagne* for kommunal Grundstigningsskyld er:

1. De i § 14, 1ste Stk., Nr. 1—6 i Lov af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter nævnte Ejendomme.

2. De i § 14, 4de—6te Stk. i Lov af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter nævnte Ejendomme i de der omhandlede Tidsrum.

3. Herværende fremmede Gesandtskabsejendomme, naar Regeringen i Medfør af Lovens § 14, 2det Stk. har tilstaaet dem Fritagelse for kommunal Grundstigningsskyld.

#### II.

*Hel eller delvis Fritagelse* for kommunal Grundstigningsskyld kan tilstaa:

a. Af *Indenrigsministeren*: Til udtørrede Ferskvandsarealer, jfr. nærmere Lovens § 14, 3die Stk.

b. Af *Kommunalbestyrelsen*:

1. Til private Skoler, private tilhørende Hospitaler eller Sygehuse, Gymnastik- og Forsamlingshuse, Idrætsforeningers Øvelses- og Sportspladser og deslige Ejendomme, jfr. Lovens § 15, 1ste Stk.

17 Juni. 2. Til velgørende Stiftelser og andre almenyttige  
Nr. 89. Institutioner, forsaavidt angaar de til disses Formaal benyt-  
tede Ejendomme, jfr. Lovens § 15, 2det Stk.

3. Til private Grunde, der af samfundsmæssige Hensyn  
ikke ønskes bebyggede, eller hvor en vis Bebyggelse ønskes  
bevaret — dog kun for een Vurderingsperiode ad Gangen,  
jfr. Lovens § 16.

### III.

*Delvis Fritagelse* kan tilstaa af Kommunalbestyrelsen  
(i København Magistraten) til Ejendomme, af hvilke der  
svares Grundstigningsskyld, hvor det af Hensyn til Ejen-  
dommens Udnyttelse har været nødvendigt at nedrive eller  
paa gennemgribende Maade at forandre Bygninger, der er  
opførte paa Ejendommen indenfor de sidste 30 Aar før Værdi-  
stigningens Konstatering — dog kun for den tilbageværende  
Del af de efter Bygningernes Opførelse nærmest følgende 30  
Aar, jfr. Lovens § 17.

### IV.

*Henstand* med Betalingen af kommunal Grundstignings-  
skyld for een Vurderingsperiode ad Gangen kan i Tiden indtil  
1. April 1946 efter de i Lovens §§ 20 og 21 givne Regler tilstaa  
af Kommunalbestyrelsen (i København af Magistraten) med  
Hensyn til Ejendomme, paa hvilke der hviler kommunal  
Grundstigningsskyld, naar Kommunalbestyrelsen (Magistra-  
ten) skønner, at Udnyttelse af Ejendommen staar i væsentligt  
Misforhold til den for Ejendommen ansatte Grundværdi,  
og en i økonomisk Henseende god Anvendelse af Ejendom-  
men findes at vanskeliggøres ved Forhold, der ikke hoved-  
sageligt kan tilskrives Ejeren selv.

### V.

Forsaavidt og saalænge der paahviler en Ejendom eller  
Del af en Ejendom Jernbaneskyld, er den paagældende  
Ejendom eller Del af en Ejendom fritaget for kommunal  
Grundstigningsskyld.

Udover de foranstaaende Bestemmelser kan kommunal  
Grundstigningsskyld hverken eftergives eller nedsættes.

**D. Skatternes Forfaldstid og Erlæggelse.**17 Juni.  
Nr. 89.

Den kommunale Grundstigningsskyld *opkræves* halvaarsvis eller fjerdingaarsvis i den Maaned af hvert Halvaar eller Fjerdingaar, som Kommunalbestyrelsen nærmere bestemmer.

Betales Grundstigningsskylden ikke inden en Maaned efter Forfaldsdagen, er Kommunalbestyrelsen berettiget til foruden Skattebeløbet at fordre *Renter*  $\frac{1}{2}$  pCt. maanedlig for hver paabegyndt Maaned, indtil Betaling sker.

Den kommunale Grundstigningsskyld bliver, saafremt Beløbet ikke er betalt inden den Udpantningsfrist, som i Landkommunallovens § 25 og Købstadkommunallovens § 29 er fastsat, tilligemed paaløbne Renter efter lovlig Omgang at inddrive ved *Udpantning*, Lovens § 24, jfr. Lov af 30. Jan. 1929.

Den kommunale Grundstigningsskyld med paaløbne Renter *hæfter* paa den paagældende Ejendom i sin Helhed med den for kommunale Skatter og Afgifter hjemlede Pante- og Fortrinsret og svares af den der ifølge Skøde er Ejer, samt af vedkommende Dødsbo og Konkursbo.

Et Antal Eksemplarer af nærværende Cirkulære følger hoslagt til Fordeling mellem Kommunalbestyrelserne i Amtet.

Nr. 89. Min.-Tid. A. S. 90—95.

**Undervisningsmin. Cirk. til samtlige Skoleraad og Københavns Magistrat ang. Fordeling af Understøttelser til ubemidlede Elever paa godkendte Husholdningsskoler.**

18 Juni.  
Nr. 91.

Efter at det i § 3 i Lov Nr. 113 af 31. Marts 1931 om Statstilskud til Husholdningsskoler\*) er bestemt, at der til Understøttelse af ubemidlede Elever ved de i Henhold til Lovens § 1 godkendte Husholdningsskoler af Statskassen tilskydes et samlet Beløb, svarende til maanedlig 35 Kr. for

\*) Denne Lovbestemmelse er saalydende: § 3 Til Understøttelse af ubemidlede Elever ved de i Henhold til § 1 godkendte Skoler tilskydes der af Statskassen et samlet Beløb, svarende til maanedlig 35 Kr. for indtil Halvdelen af samtlige disse Skolers Aarsleiver i det sidst forløbne Finansaar. Det bevilgede Beløb uddeles af Ministeriet til Skoleraadskredsene og til København, idet den videre Fordeling af Understøttelserne foretages efter nærmere af Ministeren given Anvisning af Skoleraadene, i København af Magistraten,

18 Juni. indtil Halvdelen af samtlige disse Skolers Aarselever i det  
Nr. 91. sidst forløbne Finansaar, og at Fordelingen af det bevilgede  
Beløb, efter at dette af Ministeriet er uddelt til Skoleraadskredsene og til København, foretages af Skoleraadene, i  
København af Magistraten, efter nærmere af Ministeriet givne  
Anvisning, fastsætter Ministeriet herved følgende Bestem-  
melser vedrørende Fordelingen af de ommeldte Understøttelser:

*I. Statstilskuddets Fordeling til Skoleraadskredsene  
og til København.*

Den samlede Bevilling til Understøttelse af ubemidlede  
Elever paa godkendte Husholdningsskoler vil blive fordelt  
til Skoleraadskredsene og til København i første Halvdel af  
Maj Maaned paa Grundlag af Begæringer fra Skoleraadene og  
Magistraten med Oplysning om Antallet af Ansøgninger til  
disse Kursus, der i det foregaaende Finansaar er indgaaet til  
det paagældende Skoleraad (Magistraten).

Begæringerne indsendes til Ministeriet ved Finansaarets  
Slutning og afgives paa hosfølgende Skema Nr. 4.

For indeværende Finansaar vil Fordelingen af Bevillingen  
blive foretaget af Ministeriet paa Grundlag af Oplysninger fra  
de hidtil anerkendte Husholdningsskoler vedrørende Antallet  
af Aarselever i det forløbne Finansaar og Elevernes Hjemsted.

*II. Indkaldelse af Ansøgninger og Uddelingstiderne.*

Ansøgningerne indkaldes til 1. Juli (angaaende Vinter-  
kursus) og til 1. Januar (angaaende Sommerkursus); Ansøg-  
ninger, der indgives inden en Maaned, før det paagældende  
Kursus begynder, bør dog komme i Betragtning, forsaavidt  
Midler dertil høves, medens Ansøgninger, der indgives senere,  
eller efter at Ansøgerinden er begyndt paa Skolen, kun kan  
komme i Betragtning, forsaavidt det paagældende Skoleraad  
(Magistraten) ved Beparelser af allerede tildelte Under-  
støttelser maatte have Midler til Raadighed. Ansøgningerne  
indgives til Skoleraadet gennem Kommunalbestyrelsen for  
den Kommune, i hvilken Ansøgerindens Forældre er bosid-  
dende; i København indgives de til Magistraten. Det skal  
i Ansøgningen anføres, paa hvilken Skole Ansøgerinden søger

Optagelse. Rigtigheden af de i Ansøgningen givne Oplysninger attesteres af 2 vederhæftige Mænd, og Kommunalbestyrelsen meddeler Oplysning om Ansøgerindens og hendes Forældres Indtægts- og Formueforhold efter Skatteligningen.

Ansøgningerne skrives paa vedlagte Skema Nr. 1.

### III. Fordeling af Understøttelserne.

Ved Fordelingen af Understøttelserne bør det iagttages, at der gives en forholdsvis højere Understøttelse til Elever paa 5 Maaneders Kursus end til Elever paa 3 Maaneders Kursus. De enkelte Understøttelser behøver ikke at være lige store, men Understøttelserne vil kunne gives i Portioner af forskellig Størrelse afpasset efter Elevernes økonomiske Forhold; det bør dog tilstræbes, at den almindelige Understøttelse til Elever paa 5 Maaneders Kursus beløber sig til Halvdelen af Elevbetalingen.

Der kan ikke gives Understøttelse til Elever, der ikke ved det paagældende Kursus' Afslutning vil være fyldt 17 Aar.

### IV. Udbetaling af de tilstaaede Understøttelser.

Skoleraadet (Magistraten) tilstiller i en særlig Bevillingskrivelse, Skema Nr. 2, de Ansøgere, hvem der er tilstaaet Understøttelse, Meddelelse herom med Paalæg om inden 14 Dage at meddele Skoleraadet, om vedkommende ser sig i Stand til at gøre Brug af den tilstaaede Understøttelse. Forinden Udløbet af den nævnte Svarfrist maa det til Forebyggelse af Misbrug ikke blive offentlig bekendt, hvilke Ansøgere der har faaet Understøttelse. Udebliver Svaret, er Skoleraadet (Magistraten) berettiget til at betragte Understøttelsen som ikke modtaget og kan give den til en anden kvalificeret Ansøgerinde.

Understøttelsen kan kun udbetales, saafremt Ansøgerinden tager Ophold paa en godkendt Husholdningsskole med Kursus af den forudsatte Varighed, og Ansøgerinden kan ikke uden Skoleraadets (Magistratens) udtrykkelige Tilladelse tage Ophold paa en anden Skole end den, hun har opgivet i sin Ansøgning. Sker noget saadant, er Skoleraadet berettiget til at betragte Understøttelsen som bortfaldet.

18 Juni.      Det er en Forudsætning for Understøttelsen, at Ansøger-  
Nr. 91. inden deltager i Undervisningen i hele det Tidsrum, for hvilket  
Understøttelsen er bevilget. Er Ansøgerinden ikke mødt  
paa Skolen den 15. i den Maaned, det paagældende Kursus  
begynder, kan Skoleraadet betragte Understøttelsen som  
ubenyttet og kan give den til en anden kvalificeret Ansøger-  
inde, og forlader hun uden tvingende Grund Skolen inden  
Afslutningen af det paabegyndte Kursus, kan Understøttelsen  
nægtes udbetalt.

Understøttelsen bortfalder ligeledes, saafremt der maatte  
blive tilstaaet Ansøgerinden anden Statsunderstøttelse.

Skoleraadets (Magistratens) Bevillingsskrivelse skal, saa  
snart Eleven er ankommen til Skolen, afleveres til Forstander-  
inden (Forstanderen), der straks indsender den til Skole-  
raadet (Magistraten) med Meddelelse om, at den paagældende  
Elev opholder sig paa Skolen. Skoleraadet (Magistraten)  
udfærdiger Anvisning paa de tilstaaede Understøttelser,  
Skema Nr. 3, (en for samtlige understøttede Elever ved samme  
Skole) og sender den til Forstanderinden (Forstanderen). Paa  
Anvisningen skal Eleverne afgive Tilstaaelse for modtaget  
Skoleophold, ligesom Forstanderinden (Forstanderen) til-  
føjer sit Vidnesbyrd om, at Eleverne har fulgt Undervisnin-  
gen i hele den paagældende Kursustid.

Udbetaling af Understøttelserne sker først ved Slutnin-  
gen af Undervisningstiden, naar Eleven fuldtud har besøgt  
Skolen i hele det Tidsrum, for hvilket Understøttelsen er  
bevilget.

Forlader en Elev Skolen forinden Udlobet af den Tid,  
for hvilken Understøttelsen er givet, maa Skoleraadet (Magi-  
straten) afgøre, om Afbrydelsen kan siges at have sin Grund  
i lovligt Forfald (Sygdom, Dødsfald ell. lign.), i hvilket Fald  
Beløbet udbetales i Forhold til den Tid, Opholdet har varet,  
eller er sket uden saadan lovlig Grund, i hvilket Fald Under-  
støttelsen tilbageholdes.

Understøttelsen maa være hævet senest en Maaned efter  
Afslutningen af det paagældende Kursus.

De til Forsendelsen af Skemaer, Anvisninger og kontante



Beløb medgaaende Omkostninger afholdes af Skoleraadene 18 Juni.  
(Magistraten) af de Skoleraadene til Fordeling overladte Beløb. Nr. 91.

#### V. Skoleraadenes Indberetning til Ministeriet.

Skoleraadene (Magistraten) afgiver efter Finansaarets Udløb Indberetning til Ministeriet om de i Finansaarets Løb udbetalte Understøttelser; hertil benyttes Skema Nr. 5. De Beløb, som ikke maatte have fundet Anvendelse i det Finansaar, for hvilket de er bevilgede, vil være at tilbagesende til Undervisningsministeriet.

Et Antal af de i det foregaaende nævnte Skemaer vedlægges til Brug for Skoleraadene (Magistraten) og til Fordeling blandt Kommunalbestyrelserne.

Nr. 91. Min.-Tid. A. S. 100—2.

**Bekendtgørelse til Vejledning om de Indtægts- og Formueforhold, der som Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i en anerkendt Sygekasse med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten.** 20 Juni. Nr. 179.

I Henhold til Socialministeriets Bekendtgørelse af 28. April 1930 angaaende de Indtægts- og Formueforhold samt øvrige Omstændigheder, der som Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i en anerkendt Sygekasse med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten, vil de i Bekendtgørelsen nævnte Indtægts- og Formuegrænser til enhver Tid være at ændre med Gyldighed fra den 1. i hvert Kvartal efter de af Det statistiske Departement senest forud meddelte Oplysninger om faglærte Arbejders gennemsnitlige Timefortjeneste, saaledes at de forhøjes eller formindskes med samme Procent som den, hvormed den sidst meddelte Timefortjeneste er højere eller lavere end den for Juli Kvartal 1929 meddelte Timefortjeneste, idet Beløbene for Indtægtsgrænserne afrundes til det nærmeste med 100 delelige Tal, Formuegrænserne til det nærmeste med 500 delelige Tal.

20 Juni. Da den gennemsnitlige Timefortjeneste for faglærte  
 Nr. 179. Arbejdere ifølge Statistiske Efterretninger Nr. 17 af 22.  
 Maj 1931 i Oktober Kvartal 1930 har været for Køben-  
 havn 180 Øre, for Provinsen 146 Øre og for hele Landet  
 161 Øre, medens de tilsvarende Tal i Juli Kvartal 1929 var  
 henholdsvis 173, 140 og 155, og der saaledes har fundet en  
 Forhøjelse Sted paa henholdsvis 4,05 pCt., 4,29 pCt. og  
 3,87 pCt., fastsætter Socialministeriet herved fra den 1. Juli  
 1931 at regne følgende Grænser for Ubemidlethed i Syge-  
 kasselovens Forstand:

*Indtægtsgrænser:*

- a) København, Frederiksberg samt Gentofte,  
 Gladsaxe, Herlev, Lyngby-Taarbæk, Søllerød,  
 Rødovre, Hvidovre og Taarnby Kommuner. 4 400 Kr.
- b) andre Byer og bymæssige Bebyggelser med  
 over 2 000 Indbyggere . . . . . 4 000 —
- c) Byer og bymæssige Bebyggelser med fra 1 000  
 til 2 000 Indbyggere . . . . . 3 500 —
- d) den øvrige Del af Landet . . . . . 2 900 —

*Formuegrænser:*

10 000 Kr. for enligtstillede Personer og 14 500 Kr. for  
 Familieforsørgere.

Nr. 179. Lov-Tid. A. S. 1369.

20 Juni. **Justitsmin. Cirk. til Politidirektøren m. fl. ang.**  
 Nr. 92. **Godkendelse af halvmassive Gummiringe til Motor-**  
**køretøjer.**

I Forbindelse med Justitsministeriets Cirkulærer af 1.  
 Maj, 29. Juni, 22. November og 29. December 1928, 9. Marts,  
 19. Juni, 1. Juli, 3. September, 2. Oktober og 8. November  
 1929 og 28. Januar, 7. Marts, 20. Juni, 7. August, 24. Sep-  
 tember og 20. December 1930 angaaende Godkendelse af  
 halvmassive Gummiringe til Motorkøretøjer meddeles her-  
 ved, at Justitsministeriet fra Dags Dato at regne indtil  
 videre har godkendt yderligere efternævnte Typer af Gummi-  
 ringe som halvmassive, og at de paagældende Ringe kan

anvendes paa Hjul, ved hvilke Akseltrykket ved fuld Be-20 Juni  
lastning af Køretøjet højst er som nedenfor angivet: Nr. 92.

	<b>Ringens Kendetegn</b> (angivet paa Gummiet)	<b>Største Akseltryk</b>
Overman	720 × 200 Härter Patent . . . . .	4 000 kg
Macintosh	N. A. P. Pneumatic Tyre 160 × 771	3 000 —

Nr. 92. Min.-Tid. A. S. 102.

**Handelsmin. Skr.** til Amtmanden over Holbæk Amt. 20 Juni.

Ved at tilbagesende den med Amtets Skrivelse af 21. Oktober f. A. hertil indsendte Sag vedrørende den af Firmaet C., hvis ansvarlige Indehaver under 28. November 1911 har løst Borgerskab som Ur- og Instrumentmager her i Staden — paa Landet udøvede Virksomhed med Optagelse af Bestilling paa Brilller efter foreviste Prøver, skal man efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat og Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri meddele, at Ministeriet for Handel og Industri med Amtet er enig i, at de af Firmaet paa de i Sagen nærmere angivne Maade forhandlede Brilller maa antages af Firmaet at være blevet gjort til Genstand for en saadan haandværksmæssig Bearbejdelse, at de først herved er blevet anvendelige efter deres Bestemmelse, og at det omhandlede Forhold herefter ikke omfattes af Bestemmelsen om Prøvehandel i § 8 Nr. 78 af 23. Maj 1873.

1. Afd. 108. 31.

**Handelsmin. Skr.** til Amtmanden over Københavns Amt. 20 Juni.

I den med Amtets Skrivelse af 12. December f. A. hertil indsendte Sag har Politimesteren i Roskilde Købstad m. v. rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Købmand og Detaillister er berettiget til at opkøbe og videresælge brugte Vintønder, specielt naar disse overskæres, saaledes at de kan anvendes som Kar.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat og med Bemærkning, at De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark har op-

20 Juni. lyst, at det er gammel Sædvane, at Handlende overskærer brugte Petroleumstønder og Vinfustager og derefter videregælder disse som Kar, meddele, at Ministeriet for Handel og Industri maa holde for, at det af Politimesteren fremsatte Spørgsmaal maa besvares bekræftende, jfr. herved Næringslovens §§ 32, 33 og 35 samt Vestre Overrets Dom af 2 September 1918, U. f. R. 1918, pag. 906, herved dog forudsat at de omhandlede Tønder kun overskæres, men ikke underkastes en egentlig haandværksmæssig Bearbejdelse, hvilket Arbejde henhører under Bødkernes Næringsomraade.

Det tilføjes, at Spørgsmaalets Afgørelse henhører under Domstolene.

1. Afd. 1279. 31.

23 Juni. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger. Nr. 10.

Under Henvisning til at det i § 92, Stk. 1 i Vedtægten af 31. Marts 1920 er fastsæt, at Afkortning i Lønnen for Tjenestemænd med Tjenestebolig tildels beregnes under Hensyn til Størrelsen af Stedtillægget for Hovedstaden ifølge Tjenestemandsløven, henledes Opmærksomheden paa, at det nævnte Stedtillæg ifølge § 84 i Lov om Statens Tjenestemænd af 31. Marts 1931, der træder i Kraft den 1. Juli d. A., udgør 480 Kr. aarlig, hvilket Beløb er 15 Kr. mindre end det hidtil gældende Stedtillæg.

Under Henvisning til at det i Vedtægtens § 105 er fastsat, at de i Paragraffen nævnte Tjenestemænd oppebærer Løn efter de for tilsvarende Statstjenestemænd gældende Regler og ogsaa i øvrigt er undergivne de for Statens Tjenestemænd gældende Regler, henledes Opmærksomheden paa, at der ved de nye Love om Statens Tjenestemænd og Folkekirkens Præster fra 1. Juli d. A. sker Ændringer i en Række af de for disse Tjenestemænd gældende Bestemmelser. Specielt gør man opmærksom paa, at Pensionsbidraget forhøjes fra 3 til 5 pCt. og at den Adgang, Tjenestemændene hidtil har haft til i visse Tilfælde af Afskedigelse uden Pension at faa tilbagebetalt de til Pensionering indbetalte Beløb, bortfalder.

Cirk. Nr. 10.

**Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

23 Juni.

Ved at meddele, at O. af Lyngby til Handelsregistret i København har indgivet Anmeldelse om, at han driver Bankforretning som eneste ansvarlig Indehaver af Firmaet »Den skandinaviske Pianokasse ved O.«, har Magistraten i Skrivelse af 27. Februar d. A. udbedt sig Handelsministeriets Afgørelse af, hvorvidt den foretagne Anmeldelse bør modtages til Registret.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Bankinspektøren meddele, at man maa holde for, at Forskriften i Bankloven af 15. April 1930 § 2, 1ste Stk. udelukker Benyttelsen af Ordet »Bank« alene eller i Sammensætning til Betegnelse af en udenfor Bankloven faldende Virksomhed, saaledes at Betegnelsen af det anmeldte Firmas Virksomhed maa ændres i Overensstemmelse hermed. Derimod findes Bankloven af 15. April 1930 ikke at afgive Grundlag for helt at afvise Anmeldelser paa Firmaer som det omhandlede.

Efter den Anledning den indgivne Anmeldelse i øvrigt dertil giver, skal man henlede Opmærksomheden paa, at Firmanavnet bør ændres til »Den skandinaviske Pianokasse, Indehaver O.«

1. Afd. 305. 31.

**Handelsmin. Skr.** til Departementet for Told- og Forbrugsafgifter. 24 Juni.

Ved hertil at fremsende den hoslagt tilbagefølgende Sag har Departementet for Told- og Forbrugsafgifter i Skrivelse af 19. Marts d. A. udbedt sig en Udtalelse fra nærværende Ministerium angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Marketer H. samtidig med, at han i Kraft af en Næringsadkomst med Ret til Handel med stærke Drikke driver Detailhandel fra sin Privatlejlighed, er berettiget til som fri Næring at drive et Marketeri i Det forenede Dampskibsselskabs Pakhus, hvori der serveres stærke Drikke.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat meddele, at Ministeriet for

24 Juni. Handel og Industri maa formene, at den paagældende er berettiget til at drive Detailhandel fra sin Privatlejlighed, naar der ved Skiltning gives denne Karakteren af Butik, jfr. § 34, 1ste Pkt., i Næringsloven af 29. December 1857, og at det fremsatte Spørgsmaal i øvrigt maa besvares bekræftende.

1. Afd. 400. 31.

25 Juni. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at udbygge Vandindvindingsanlægget ved Brokilde og Marbjerg med tilhørende Filteranlæg, Oppumpningsanlæg, og Tilførselsledning til Højdebeholderen ved Tinghøj og hertil at bevilge 8 202 000 Kr.

B. F. 92. S. 287—96. 437—43.

25 Juni. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages, at Utterslev Mose bevares som Naturpark, og at der foretages Anlæg af forskellige Cycle- og Gangstier, hvortil bevilges 130 000 Kr.

B. F. 92. S. 63—74. 461—68.

26 Juni. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger.

Hoslagt fremsender man nogle af Kommunalbestyrelsen den 25. ds. vedtagne Forslag til Ændringer fra 1. Juli 1931 i forskellige Bestemmelser vedrørende Dyrtidstillæg og Konkunkturtillæg til Tjenestemænd og Pensionister m. fl.

Forsaavidt angaar Ændringerne af Bestyrelsesvedtægtens §§ 34, 36 og 39 vil Overpræsidiets herfra blive tilskrevet med Anmodning om at søge indhentet Indenrigsministeriets Stadfæstelse, og naar Indenrigsministeriets Svar foreligger, vil der herfra udgaa nyt Cirkulære.\*)

Cirk. Nr. 11,

\*) De paa gældende Ændringer var saalydende:

Ændring i Bestemmelser af 25. Juni 1925 (med senere Ændringer) angaaende Dyrtidstillæg til de under Københavns Kommune ansatte Tjenestemænd.

I § 2 Slutningen tilføjes:

»Efter den nævnte Lovbestemmelses Ophævelse fra 1. Juli 1931 at regne udbetales Kommunens Dyrtidstillæg

**Magistratens Beslutning**, hvorved de i Bekendtgørelse 29 Juni af 18. Marts 1929 indeholdte Bestemmelser om værkstedsteknisk Samraad i Institutioner under Kbhvns. Kommune forlænges indtil 31. Marts 1934.

**Bekendtgørelse om Ændring i Justitsmin. Be-** 29 Juni.  
**kendtgørelse Nr. 313 af 22. December 1917 om Motor-** Nr. 183.  
**køretøjer.**

I Medfør af § 43 i Lov Nr. 144 af 1. Juli 1927 om Motor-køretøjer fastsættes herved følgende:

§ 55, Afsnit 2. a., sidste Punktum, i nævnte Bekendt-

fremdeles med de Satser, som vilde have været gældende, hvis Ophævelsen ikke havde fundet Sted. Dog finder eventuel Regulering kun Sted én Gang aarlig, nemlig pr. 1. April.«

Ændring i Bestemmelser af 14. Juni 1923 (med senere Ændringer) om Tillæg til Københavns Kommunes Pensionister, Understøttede, Ventepengenydende samt Efterindtægtsnydende.

I § 3 efter første Punktum indskydes (som nye Punkttummer):

»Efter at Bestemmelserne om Konjunkturtillæg til Statens Tjenestemænd er ophævet fra 1. Juli 1931, udbetales Konjunkturtillæg til de paagældende med de Satser, som vilde have været gældende, hvis Ophævelsen ikke havde fundet Sted. Dog finder eventuel Regulering kun Sted én Gang aarlig, nemlig pr. 1. April.«

Ændringer i Vedtægt af 31. Marts 1920 for Bestyrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender.

Til § 34 Stk. 4, § 36 Stk. 1 og § 39 Stk. 1 tilføjes:

»Efter at Statens Bestemmelser om Konjunkturtillæg er ophævet fra 1. Juli 1931 at regne, udbetales Konjunkturtillæg til de paagældende med de Satser, som vilde have været gældende, hvis Ophævelsen ikke havde fundet Sted. Dog finder eventuel Regulering kun Sted én Gang aarlig nemlig pr. 1. April.«

Ved Cirkulære Nr. 12 af 22. August 1931 meddeles, at Indenrigsm. under 6. August 1931 har meddelt Kbhvns. Overpræsidium, at ovennævnte Tillæg til Stadens Vedtægts § 34, Stk. 4, § 36, Stk. 1 og § 39, Stk. 1 er stadfæstet indtil videre.

29 Juni. gørelse, jfr. Bkg. Nr. 211 af 10. Juli 1930, affattes saa-  
Nr. 183. ledes:

»For et Sæt Kendingsmærker betales 1 Kr. for hvert  
paabegyndt Tidsrum af 2 Døgn, som Opholdet varer, dog  
ikke udover 6 Kr.«

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med  
Tilføjende, at denne Bekendtgørelse træder i Kraft den  
1. August 1931.

Nr. 183. Lov-Tid. A. S. 1372.

1 Juli. **Reglement for Anvendelse af Hustugt i anerkendte**  
Nr. 115. **Opdragelseshjem.**

I Medfør af § 49, Stk. 2, i Lov om Værgeraadssforsorg  
m. m.\*) fastsætter Socialministeriet følgende

Reglement for Anvendelse af Hustugt i anerkendte Op-  
dragelseshjem.

§ 1. Under Ophold i Opdragelseshjem er Børnene  
undergivet almindelig Hustugt under Forstanderens Ansvar.

§ 2. Hustugt maa kun udøves af Forstanderen eller de  
Medarbejdere, som Forstanderen paa sit Ansvar har bemyndiget dertil.

Revselse med Spanskrør maa kun tildeles af Forstanderen  
eller dennes Stedfortræder eller i Forstanderens (Stedfor-  
træderens) Overværelse.

Hustugt maa aldrig udøves af Personale, som ikke del-  
tager i det opdragende Arbejde.

§ 3. Forinden Hustugt bringes til Anvendelse, bør ven-  
lig Paamindelse og alvorlig Formaning eller Irettesættelse  
først prøves, og kun naar dette forgæves er forsøgt eller i det  
enkelte Tilfælde øjensynligt er utilstrækkeligt, bør Hustugt  
anvendes:

Som Hustugt kan følgende Disciplinærmidler anvendes:

- 1) Fratagelse af Begunstigelser eller Udmærkelser.
- 2) Indskrænkning i Fordele eller Friheder, som i Almindelig-  
hed tilkommer Børnene.
- 3) Indskrænkning i Ekstraforplejning eller i Arten af den  
almindelige Kost; det maa dog paases, at der altid gives

\*) af 31. Marts 1926.



vedkommende Barn fuldt tilstrækkelig Kost. Sultestraf 1 Juli.  
og Tørstestraf af enhver Art er forbudt. Nr. 115.

- 4) Mere eller mindre fuldstændig Adskillelse fra de øvrige Børn under Arbejdet, Maaltider og Frihed (Stuearrest), om fornødent Adskillelse ved Indsættelse i særskilt Betækningsrum.
- 5) Legemlig Revselse.

I Tilfælde, hvor et Barn over 15 Aar har forbrudt sig groft, kan Overinspektøren for Opdragelseshjemmene give Tilladelse til, at Barnet overføres til en lukket Afdeling ved et Statsungdomshjem efter de derom fastsatte Regler.

§ 4. Anvendes den i § 3 under 4) nævnte Adskillelse fra de øvrige Børn, paahviler det Forstanderen at paase, at der, forsaavidt Helbredshensyn ikke forhindrer det, skaffes Barnet Bevægelse i frisk Luft i mindst 1 Time daglig. Under Stuearrest og Ophold i Betækningsrum skal Børnene i tilbørligt Omfang sysselsættes med et efter deres Alder og Udvikling passende Arbejde. Mørkt Rum maa ikke benyttes.

Børn under 10 Aar maa ikke underkastes *Stuearrest*, Børn mellem 10 og 15 Aar kun i højst 2 Døgn, Børn over 15 Aar i højst 4 Døgn.

Indsættelse i *Betækningsrum* maa kun anvendes i Ungdomshjem, Skolehjem samt Optagelses- og Iagttagelseshjem, der modtager Børn over 14 Aar, og i Reglen kun overfor Børn, der er fyldt 15 Aar. Under særlige Omstændigheder kan Overinspektionen tillade, at Børn mellem 12 og 15 Aar indsættes i Betækningsrum. Indsættelse i Betækningsrum maa ikke vare over en Uge; med Overinspektørens Godkendelse kan Indsættelse i Betækningsrum af Elever over 15 Aar dog i enkelte Tilfælde udstrækkes i indtil 2 Uger.

§ 5. Legemlig Revselse skal anvendes med Varsomhed og Besindighed og maa ikke anvendes, naar Revselsen kan medføre Skade for vedkommende Barns Helbred, eller bringes til Anvendelse paa Børn, der er i nogen sygelig Tilstand, som kan gøre Anvendelsen af den paagældende Art af Revselse særlig pinlig.

- 1 Juli.  
Nr. 115.
- Som legemlig Revselse kan anvendes:
- 1) et eller to Slag med den flade Haand paa Kinden, uden at Øret berøres, eller
  - 2) for Børn under 10 Aar indtil 5 Slag paa Sædet med den flade Haand, eller
  - 3) for *Drenge* mellem 10 og 15 Aar indtil 3 og for *Drenge* mellem 15 og 18 Aar indtil 6 Slag paa Sædet med et tyndt Spanskrør, der ikke maa være over 4 cm i Omkreds og ikke over 1 m langt.

Ved legemlig Revselse som under 2) og 3) omtalt skal Legemet være dækket af mindst 1 Klædningsstykke (Beklæder). Revselse paa Sædet overfor Piger maa kun tildeles af en Kvinde.

Det er forbudt at anvende Revselse med Spanskrør overfor Piger og overfor *Drenge* over 18 Aar.

For hvert Finansaar indsender ethvert Opdragelseshjem, der modtager Børn over 7 Aar, gennem Overinspektionen for Opdragelseshjemmene efter nærmere af denne fastsatte Regler til Ministeriet Indberetning om de i Aarets Løb foretagne legemlige Revselse med Angivelse af, i hvilken Anledning de enkelte Revselse er tildelt.

§ 6. I ethvert anerkendt Opdragelseshjem, som modtager Børn over 7 Aar, skal der findes en af Overinspektøren for Opdragelseshjemmene autoriseret Hustugtbog, hvori Forstanderen skal indføre Anvendelsen af:

- 1) Stuearrest eller Indsættelse i Betækningsrum, der varer i 12 Timer eller derover.
- 2) Enhver legemlig Revselse.

Der indføres Oplysning om Barnets Navn, Alder, Grunden til Hustugtens Anvendelse, herunder Tidspunktet for Forseelsens Begaelse, hvilket Disciplinærmiddel, der er bragt til Anvendelse og i hvilket Omfang, samt hvornaar Straffen er udført. Bogen skal forevises Overinspektøren eller hans Medhjælpere ved hver Inspektion i Hjemmet.

Anvendelse af andre Arter af Hustugt end dem, der efter foranstaaende *skal* indføres i Hustugtbogen, kan, naar For-

standeren finder Anledning dertil, indføres i Hustugtsbogen 1 Juli.  
efter ovenstaaende Regler. Nr. 115.

§ 7. Nærværende Reglement træder straks i Kraft.  
Samtidig ophæves Reglement for Anvendelsen af Hustugt i  
anerkendte Opdragelseshjem af 15. Februar 1923.

Nr. 115. Min.-Tid. A. S. 121—23.

**Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat. 1 Juli.

Ved hertil at fremsende den hoslagt tilbagefølgende  
Skrivelse af 2. December f. A., hvori Københavns Telefon  
Aktieselskab under Henviisning til den stadigt voksende  
Tendens hos Abonnenterne til ved Dannelsen af Firma-  
navne, tilvejebragte ved en Sammenstilling af de første  
Bogstaver i Alfabetet, at sikre sig de forreste Pladser i Tele-  
fonhaandbogens Rubrikker, har anholdt om Magistratens Bi-  
stand til at dæmme op for dette Forhold, har Magistraten i  
Skrivelse af 3. Januar d. A. udbedt sig en Afgørelse fra Mini-  
steriet for Handel og Industri om, hvorvidt Anmeldelser af  
Firmanavne dannede med Formaal som det nævnte for  
Øje bør admittes til Firmaregistret.

I denne Anledning skal man meddele, at ihvorvel Mini-  
steriet for Handel og Industri maa holde for, at Afvisning  
af Firmaanmeldelser i den paagældende Hensende kun bør  
finde Sted, hvis det anførte Firmanavn er i Strid med de  
Lovens §§ 9 og 10 indeholdte Forskrifter og de til Grund for  
disse Bestemmelser liggende Principper, vil man dog i Be-  
tragtning af det ønskelige i, at de i Handelsregistret optagne  
Firmaer fremtræder med en vis Klarhed og Overskuelighed  
og ikke paavirket af Hensyn, der ligger ganske udenfor  
Firmalovgivningens, finde det rimeligt, at det fra Handels-  
registrets Side tilraades eventuelle Anmeldere af slige kon-  
struerede Firmanavne at ændre disse, ogsaa under Frem-  
hævelse af, at saadanne Firmanavne af Telefonhaandbogens  
og Vejviserens Redaktioner findes uegnede til Optagelse i de  
paagældende Haandbøger.

Sluttelig skal man efter den Anledning den hoslagt til-  
bagefølgende Anmeldelse af Firmaet A. A. A. Seitz-Mennel

1 Juli, ved K. dertil giver tilføje, at man med Magistraten er enig i, at den paagældende Anmeldelse i den foreliggende Form ikke tilfredsstiller de i Fimaloven indeholdte Grundsætninger om Firmaets Sandhed og Klarhed, og at Anmeldelsen derfor ikke bør modtages til Registrering.

1. Afd. 1230. 30.

8 Juli. **Justitsmin. Skr.** til Randers Byraad.

Nr. 113. I Skrivelse af 13. Maj 1931 har Byraadet udtalt, at det, hvis borgerlige Vielser om Søndagen skulde blive almindelige, finder det ubilligt at paalægge Borgmesteren eller den for ham valgte Stedfortræder, Byraadssekretæren, at foretage disse Vielser. Byraadet har derfor forespurgt, om Bestemmelserne i § 32 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægte-skabs Indgaaelse og Opløsning er til Hinder for, at Borgmesteren med Byraadets Samtykke vælger en 2den Stedfortræder, som saa skulde foretage de borgerlige Vielser paa Søndage.

Foranlediget heraf skal man meddele, at der efter Justitsministeriets Formening intet er til Hinder for, at der foruden den allerede valgte Stedfortræder vælges endnu en Stedfortræder, saaledes at denne kan foretage de borgerlige Vielser, naar saavel Borgmesteren som den allerede valgte Stedfortræder er forhindrede i at foretage disse.

Nr. 113. Min.-Tid. A. S. 120.

9 Juli. **Socialmin. Skr.** til A. Byraad.

Nr. 114. Under Dags Dato har man tilskrevet N. N. saaledes:  
»I Skrivelse af 2. f. M. har A. Byraad paa Deres Vegne for Ministeriet indanket en af Amtmanden over B Amt under 19 November f. A. truffet Afgørelse, hvorefter der ikke er Hjemmel til at yde Dem Kostpenge i det Tidsrum, hvori De, der har Ophold i Alderdomshjemmet i Lemvig, med forventet Tilladelse agter at rejse paa Besøg hos Deres Slægtninge.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Amtmanden over B. Amt meddele, at Socialmini-

steriet med samme er enigt i, at De ikke i Henhold til Alders- 9 Juli.  
renteloven har noget Krav paa den begærte Ydelse af Kost- Nr. 114.  
penge under Deres Fraværelse fra Alderdomshjemmet.«

Hvilket herved meddeles under Henvisning til Byraadets  
Skrivelse af 2. f. M.

Det tilføjes, at i Tilfælde, hvor Hjemmets Bestyrelse  
maatte skønne, at særlige Forhold gør det ønskeligt, at der  
ydes en i Alderdomshjem optaget Aldersrentenyder Hjælp  
til Rejse af saadan Art, som foran omhandlet, og hvor Be-  
løbet ikke kan tilvejebringes paa anden Maade eller afholdes  
af Maanedspengene — eventuelt som Forskud paa disse —,  
vilde Socialministeriet, ogsaa under Hensyn til den Bespa-  
relse, der opnaas gennem vedkommende Alumnes Fraværelse  
fra Hjemmet, intet have at erindre imod, at den fornødne  
Hjælp hertil blev ydet som Supplement til Maanedspengene.

Nr. 114. Min.-Tid. A. S. 120.

**Overenskomst mellem Københavns Magistrat og 10 Juli.  
Gladsakse Sogneraad ang. Vej- og Broanlæg i Utters-  
lev Mose m. v.**

§ 1. Københavns Kommune og Gladsakse Kommune  
enes om paa de i nærværende Overenskomst nærmere an-  
givne Vilkaar at søge gennemført den paa vedhæftede Plan,  
Løbe-Nr. 9027 d med brun Farve og fulde røde Linier be-  
tegnede Vej F-G over Utterslev Mose fra Grønnemose Allé  
til Andemose Vej med Bro over Løbet i Mosen.

§ 2. Københavns Kommune afgiver Areal til Gennem-  
førelse af Vejen paa Københavns Grund og paa Mosens Areal.

§ 3. Københavns Kommune anlægger, vedligeholder,  
belyser og renholder Broen og den paa Københavns Grund  
og paa Mosens Areal liggende Del af Vejen. Gladsakse Kom-  
mune deltager i Anlægsudgifterne til Vejen forholdsmæssigt  
efter den i Kommunen liggende Vejstrækning. Anlægs- og  
Vedligeholdelsesudgifter til Broen deles ligelig mellem de to  
Kommuner.

Til Vedligeholdelse, Belysning og Renholdelse m. m.  
af Vejen yder Gladsakse Kommune et aarligt Tilskud op-

10 Juli. gjort forholdsmæssigt efter den i Kommunen liggende Del af Vejen.

§ 4. Vejen F-G og Broen udføres efter Projekt udarbejdet af Københavns Kommune og godkendt af Gladsakse Kommune, og hver af Kommunerne kan med 5 Aars Varsel forlange Vejen anlagt.

§ 5. Ved eventuel Udvidelse af og ved Ændring af Befæstelsen paa nævnte Vej og Bro, deles Udgifterne til Anlæg, Vedligeholdelse m. m. i samme Forhold som ovenfor fastsat for de paagældende Anlæg.

§ 6. Gladsakse Kommune betaler sin Andel af Anlægsudgifterne den første ordinære Termin efter Anlægets Fuldførelse, og Kommunens aarlige Tilskud til Vedligeholdelse m. m. erlægges hver Juni Termin.

§ 7. Københavns Kommune stiller til Raadighed til Anlæg af Vej det 20 m brede Areal A-B over Vandledningen fra Københavns Vandforsynings nye Højdebeholder imod, at Gladsakse Kommune sikrer det fornødne Areal for et saadant Vejanlægs Forlængelse paa tilfredsstillende Maade fra A til Frederiksborgvejen. Til en eventuel Vej ad A B vil der ikke kunne faas Facade, og der vil ikke kunne lægges Kloak i Vejen. Spørgsmaalet om Vejens Anlæg er denne Overenskomst uvedkommende. Udgiften til Broanlægget ved Gladsaksevej over Vejen A B skal udredes af sidstnævnte Vejanlæg.

§ 8. Saafremt det af Hensyn til en gunstigere Føring af Vejen C D E F eller til Gennemførelse af Stien T U V maatte blive nødvendigt at erhverve privat Ejendom, tilsiger Gladsakse Sogneraad Københavns Magistrat sin Bistand bl. a. med Hensyn til Anvendelse af den Sogneraadet tillagte Ekspropriationsret.

§ 9. Vejen C-D-E-F skal være en Københavns Kommune tilhørende Vej, hvortil de private Grunde ikke har Facaderet. Udgange til Vejen maa kun indrettes med Magistratens Samtykke.

Gladsakse Sogneraad forpligter sig til ikke at anerkende 10 Juli. Vejen C-D-E-F og den eventuelle Vej A-B i Henhold til Bygningsreglementet.

§ 10. Omkostningerne ved denne Overenskomsts Stemp-  
ling bæres af de to Kommuner med Halvdelen hver.

4. Afd. 712. 31.

**Justitsmin. Cirk.** til Politidirektøren m. fl. 15 Juli.

Man skal herved anmode d'Herrer om at iagttage Nr. 104.  
følgende:

Naar Retten til at føre Motorkøretøj er frakendt en Person ved Dom eller frataget ham administrativt, bør hans Førerbevis tilstilles den Politimyndighed, der har udstedt Beviset.

Dersom en Person, der har Førerbevis, idømmes Straf for en i den offentlige Mening vanærende Handling, træffer Politiet paa hans Hjemsted i Overensstemmelse med Bekendtgørelse Nr. 313 af 22. December 1927 § 35, Stk. 2, Afgørelse af, hvorvidt Førerbeviset bør inddrages, eller om han kan beholde det med eller uden Begrænsning i dets Indhold. Er Dommen afsagt ved Retten i en anden Politikreds end den, i hvilken den paagældende har Hjemsted, bør Politiet paa Domsstedet snarest give Politiet paa vedkommendes Hjemsted Meddelelse om Dommen, og saafremt Domsstedets Politi skønner, at Førerbeviset vil blive inddraget, bør det foreløbig afkræve. Domfældte og medsendes.

Er der udfærdiget internationalt Førerbevis for den Person, hvem Førerretten er frakendt eller frataget, bør ogsaa det internationale Førerbevis inddrages.

Personer, hvem Retten til at føre Motorkøretøj har været frakendt, og som efter Udløbet af det Tidsrum, for hvilket Retten er dem fradømt, ønsker at generhverve denne, maa altid henvises til derom at rette skriftlig Henvendelse til Politiet paa deres Hjemsted i Overensstemmelse med for- nævnte Bekendtgørelse af 22. December 1927 § 23, saaledes at de i § 23, Stk. 1, Nr. 3 og 4, nævnte Attester maa tilveje- bringes, hvorhos vedkommende maa henvises til at aflægge

15 Juli. Førerprøve for den motorsagkyndige. Efter bestaaet Prøve Nr. 104. udfærdiges der nyt Førerbevis for den paagældende. Paa samme Maade forholdes der ved Udfærdigelse af Førerbevis til Personer, hvem Justitsministeriet har tilbagegivet Førerretten inden Frakendelsestidens Udløb.

Saafernt Førerretten administrativt er frataget en Person, og det senere findes at kunne tillades ham paany at føre Motorkøretøj, beror det paa Omstændighederne, navnlig Fratagelsens Aarsag og Varighed og mulige Vilkaar for Tilbagegivelsen af Førerretten, om det fratagne Førerbevis kan tilbageleveres ham, uden at ovennævnte Attester tilvejebringes, eller om han maa henvises til at faa udfærdiget nyt Førerbevis efter at have fremskaffet saadanne Attester, samt om ny Førerprøve vil være at aflægge. I Almindelighed bør der kræves fornyet Førerprøve, naar der er forløbet et Aar efter Fratagelsen af Førerretten.

Nr. 104. Min. Tid. A. 117.

18 Juli. **Finansmin. Skr.** til Overretssagfører N. N.

Nr. 125. I Skrivelse af 7. d. M. har De anmodet Finansministeriet om en Udtalelse angaaende hvorvidt en Tjenestemands Hustru, der for 6 Aar siden ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling (Fosterfordrivelse), for stedse har mistet sin Ret til Enkepension, eller om en Æresoprejsning for hende vil medføre, at hendes Ret til Pension efter Manden genopstaar.

I den Anledning skal man meddele Dem, at der ifølge Analogien af Tjenestemandslovens § 68, Stk. 1 e., heller ikke i Tilfælde af Æresoprejsning tilkommer den paagældende Enkepension efter Tjenestemandsloven i Tilfælde af Mandens Død.

Nr. 125. Min.-Tid. A. S. 127.

22 Juli. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 18. April d. A. fremsendte, hoslagt tilbagefølgende Sag, har N. af Klaksvig forespurgt, om han og hans Broder, der begge er Færinger,



vil kunne vinde Borgerskab her i Staden til Handel med 22 Juli. færøsk Klipfisk og i bekræftende Fald, hvilket Borgerskab der udkræves hertil.

I denne Anledning skal man meddele, at man med Magistraten er enig i, at færøsk Klipfisk, forsaavidt den ikke forhandles fra Udsalgssted, er Genstand for Frihandel og overalt kan omføres til Salg, medens der til Forhandling af den Fisk, der endelig tilvirkes her i Staden, udkræves Næringsadkomst som Tilvirker af Husholdningsvarer til Fortæring.

Efter den Anledning Andragerens Forespørgsel yderligere giver tilføjes, at saadan her i Staden tilvirket Fisk ikke kan forhandles ved Omførsel, men at der kan holdes Depoter i Provinsen, hvorfra Fisken kan udleveres til Kunderne, og at der ikke til saadan Virksomhed kræves Næringsadkomst paa det paagældende Sted, naar det øvrige vedrørende Forhandlingen sker fra Hovedforretning her i Staden.

1. Afd. 232. 31.

**Socialmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

23 Juli.

I Skrivelse af 2. Marts d. A. har Magistraten for Socialministeriet forelagt Spørgsmaalet om, hvilken Kommune det paahviler et udrede en Opholdskommunes Andel af Udgifterne ved Forsørgelsen af ugift M.s den 30. Juli 1927 paa Rigshospitalet fødte Barn, E.

Det fremgaar af Sagen, at Barnets Moder, der er forsørgelsesberettiget i D. Kommune, kort før hun skulde føde Barnet, fra Randers flyttede til Gentofte Kommune, hvorfra hun 20 Dage senere blev indlagt paa Rigshospitalet. Fra Rigshospitalet blev Barnet overflyttet direkte til Welanderhjemmet paa Bispebjerg til Observation for medfødt Syfilis, og Udgifterne herved har været afholdt af Københavns Magistrat i Henhold til Fattiglovens § 62.

Da Barnet viste sig ikke at være lidende af Syfilis, og Barnemoderen erklærede sig ude af Stand til at overtage Forsorgen, anmodede Welanderhjemmet Københavns Magistrat om at fjerne Barnet, og dette blev derefter under 18. Marts 1930 anbragt paa Kommunens Optagelseshjem.

23 Juli. Under Henvisning til, at Moderen paa Tidspunktet for Barnets Udskrivning fra Welanderhjemmet havde Bopæl i Randers, har Magistraten derefter anmodet Randers Kommune om Refusion af Opholdskommunens Andel af Udgifterne ved Barnets Forsørgelse efter 18. Marts 1930. Randers Byraad har heroverfor gjort gældende, at Randers Kommune ikke kan anses som retlig Opholdskommune for det paagældende Barn, og Byraadet har herved henvist til, at det i det foreliggende Tilfælde drejer sig om Forsørgelse af en Biperson, for hvis Vedkommende Spørgsmaalet om Hjælp er opstaaet *efter* Indlæggelse paa Anstalt. I Overensstemmelse med denne Byraadets Opfattelse har Amtmanden over Randers Amt derefter ikke ment at kunne paalægge Randers Kommune en Opholdskommunes Forpligtelse i det foreliggende Tilfælde.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Amtmanden over Randers Amt meddele, at da Barnet fra Fødselen har været anbragt paa Anstalt, maa Socialministeriet holde for, at Københavns Kommune som faktisk Opholdskommune for Barnet i Medfør af Fattiglovens § 43 maa afholde en Opholdskommunes Andel af Udgifterne ved dets Anbringelse efter Udskrivningen fra Welanderhjemmet.

3. Afd. A. 32. 68. 31.

27 Juli. **Bekendtgørelse om Afgiftsfrihed her i Landet for**  
Nr. 208. **Motorvogne og Paahængsvogne til saadanne, der er hjemmehørende i Tyskland, og som Personer, der ankommer fra Udlandet til Danmark, benytter ved Indpassagen.**

I Henhold til den Ministeren for offentlige Arbejder i § 7, Stk. 1, i Lov Nr. 135 af 28. April 1931 om Afgift af Motorkøretøjer m. v. givne Bemyndigelse frafalder Ministeriet herved efter Forhandling med Finansministeriet Afgiften i Henhold til nævnte Paragraf af Motorkøretøjer af enhver Art, der i Tyskland er indregistrerede som tilhørende Personer, bosatte i dette Land.

Afgiftsfriheden gælder kun for et Tidsrum af 14 Dage, 27 Juli. saaledes at saavel Dagen for Indrejsen som Dagen for Ud- Nr. 208. rejsen ved Beregningen af 14-Dagsfristen regnes som en hel Dag. Forsaavidt Køretøjet opholder sig her i Landet ud over 14 Dage indtil 3 Maaneder efter Ankomsten, beregnes Afgiften af det paagældende tyske Motorkøretøj fra og med Ankomstdagen efter Reglerne i fornævnte Lovs § 7. Saaftremt Køretøjer forbliver her i Landet i over 3 Maaneder efter Ankomsten, indtræder den i Lovens §§ 1—6 omhandlede Afgiftspligt.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. August 1931.

Hvilket under Henviſning til Bekendtgørelse herfra af 28. Januar 1928 herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 208. Lov-Tid. A. S. 1457.

**Socialmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

11 Aug.

I Skrivelse af 4. f. M. har Magistraten rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der vil kunne ydes Enkebørnsunderstøttelse til afdøde Enke J. paa Børnehjemmets »Nærumgaard« anbragte to Børn, Emil, født den 3. Januar 1917, og Villy, født den 13. Juli 1921.

Det fremgaar af Sagen, at nævnte Enke J. indtil sin Død den 14. Maj 1929 havde oppebaaret Enkebørnsunderstøttelse til sine to fornævnte Børn og til Sønnen Svend, født 8. Februar 1919. Efter Moderens Død blev de 3 forældreløse Børn den 16. Maj 1929 for Forsørgelsesvæsenets Regning anbragt paa Kommunens Optagelseshjem »Kildevang«, hvorfra Svend dog i Slutningen af samme Maaned udgik, idet han blev optaget i Det kgl. Opfostringshus, medens de to andre Børn forblev paa Optagelseshjemmet indtil de den 6. Marts 1930 blev overflyttet til Kommunens Børnehjem »Nærumgaard«, hvor de stadig opholder sig.

I Henhold til derom af Forstanderen for Det kgl. Opfostringshus fremsat Begæring er der fra 1. November 1930 at regne tilstaaet fornævnte Svend Enkebørnsunderstøttelse, og under Henviſning hertil har Magistraten i sin fornævnte Skrivelse udbedt sig Ministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet

11 Aug. om, hvorvidt der ogsaa vil kunne tilstaa Enkebørnsunderstøttelse til de to andre Børn, saaledes at den Del af Omkostningerne ved Børnenes Underhold og Opdragelse paa »Nærumgaard«, der ikke dækkes af Enkebørnsunderstøttelsen, afholdes af Førsørgelsesvæsenets almindelige Midler.

I denne Anledning skal man meddele, at da Erik og Villy er under Fattigvæsenets Forsorg, maa Socialministeriet holde for, at der ikke vil kunne tilstaa Enkebørnsunderstøttelse til de omhandlede Børn, jfr. § 3 i Lov Nr. 124 af 29. April 1913.

3. Afd. E. B. 1231.

12 Aug. **Bekendtgørelse om en mellem Danmark og Norge**  
Nr. 213. **afsluttet Overenskomst om gensidig Fritagelse i visse Tilfælde for Skat af Indtægter hidrørende fra Rederivirksomhed.**

1. Rederivirksomheder hjemmehørende i Norge, hvis Skibe anløber danske Havne for dér at indtage eller udskibe Gods eller Passagerer, skal for Fremtiden i Overensstemmelse med den danske Skattelovgivning (Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 50 og Lov Nr. 73 af 29. Marts 1924 § 27) være fritaget for at betale Skat i Danmark af Indtægter eller Udbytte hidrørende fra Driften af saadanne Skibe.

Ligeledes skal for Fremtiden Rederivirksomheder hjemmehørende i Danmark, hvis Skibe anløber norske Havne for at indtage eller udskibe Gods eller Passagerer, i Overensstemmelse med de norske Skattelove (Landsskattelovens § 15,2 og Byskattelovens § 10,2) være fritaget for at betale Skat i Norge af Indtægter eller Udbytte hidrørende fra Driften af saadanne Skibe.

2. Indtægter og Udbytte af Skibe omfatter ogsaa Indtægter og Udbytte ved Salg af Personbefordringsbilletter i det Land, i hvilket det udstedende Selskab ikke er hjemmehørende.

3. Fritagelsen for Skat af de ovenfor nævnte Indtægter vedvarer, indtil den ophæves ved Opsigelse fra en af Parterne med 6 Maaneders forudgaaende Varsel.

Nr. 213. Lov-Tid. A. S. 1460.

**Socialmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

12 Aug.

I Skrivelse af 12. Juni d. A. har Magistraten forelagt Socialministeriet Spørgsmaalet om, hvorvidt Afkortningsreglen i Aldersrentelovens § 2 Nr. 3 kan komme til Anvendelse overfor den i Tyskland den 24. April 1860 fødte G., der maa antages at være i Besiddelse af dansk Indfødsret.

Det fremgaar af Sagen, at paagældende den 18. November 1893 i Bremen indgik Ægteskab med den i Skanderup den 17. Marts 1849 fødte Karetmager J. Efter at Manden den 24. Oktober 1927 var afgaaet ved Døden, rejste Enken, der aldrig tidligere har opholdt sig i Danmark, den 1. November 1930 til København, hvor hun tog Ophold hos en herboende Søn.

I denne Anledning skal man meddele, at da paagældende, der er født i Tyskland og kun har erhvervet dansk Indfødsret som Følge af sit Ægteskab med en dansk Mand, først er kommet her til Landet efter Mandens Død, hvor hun aldrig før har opholdt sig, maa Socialministeriet holde for, at Afkortningsbestemmelsen ikke kan komme til Anvendelse, og at der saaledes ikke kan ydes Andragerinden Aldersrente, førend hun i 5 Aar har haft fast Ophold her i Riget.

**Bekendtgørelse om Retningsvisere og Stop signaler for Motorvogne.**15 Aug.  
Nr. 214.

I Medfør af Lov Nr. 144 af 1. Juli 1927 om Motorkøretøjer § 20, Stk. 1, fastsættes det herved, at de i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 146 af 28. April 1931 indeholdte Bestemmelser om Motorvognes Forsyning med Retningsvisere og Stopsignal til Brug ved den i Færdselslov Nr. 164 af 1. Maj 1923 § 8 foreskrevne Tegngivning skal træde i Kraft den 1. Januar 1932 i Stedet for den 1. Januar 1933.

Nr. 214. Lov-Tid. A. S. 1462.

**Justitsmin. Skr.** til Frederiksberg Kommunes juridiske Forvaltning.

15 Aug.

I Anledning af en for Forvaltningen verserende Alimentsag har Forvaltningen i Skrivelse af 10. Juni 1931 fore-

15 Aug. spurgt, om en Adoptivfaders Ret til Barnefaderens Bidrag i Henhold til Lov Nr. 87 af 26. Marts 1923 § 12 bortfalder ved hans Indgaaelse af Ægteskab med Barnets Moder.

Forvaltningen har angaaende den foreliggende Sag oplyst, at det omhandlede Barn ved Bevilling af 7. Februar 1927 er bortadopteret til Murersvend H., at Barnets Moder, der foruden det ovennævnte Barn har født 3 Børn udenfor Ægteskab i 1919, 1921 og 1924, er udelukket fra forskudsvis Udbetaling af Bidrag i Henhold til Lov Nr. 113 af 29. April 1913 § 4, samt at Barnets Moder under 11. Oktober 1930 har indgaaet Ægteskab med Adoptivfaderen, hos hvem Barnet opholder sig.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Adoptivfaderen efter Justitsministeriets Formening ikke har mistet den ham hidtil tilkommende Ret til Underholdsbidrag fra Barnets Fader og Ret til at erholde dette Bidrag forskudsvis udbetalt af det offentlige.

17 Aug. **Handelsmin. Skr.** til Landsretssagfører N. N.

I et fra Københavns Magistrat modtaget Andragende af 2. Juni d. A. har Hr. Landsretssagføreren rejst Spørgsmaal om, hvilken Næringsadkomst der kræves til en Virksomhed, der bestaar i at forfærdige Kitler.

I denne Anledning skal man meddele, at Ministeriet for Handel og Industri maa holde for, at der til Udøvelsen af saadan Næringsvirksomhed udkræves Borgerskab som Forfærdiger af Beklædningsgenstande.

Forsaavidt De ved at meddele, at Kitlerne agtes afhændet ved Agenter, som ved Forevisning af Prøver optager Ordre hos private, derhos har forespurgt om de paagældende Varer kan afsættes paa samme Maade efter den nye Næringslovs Ikrafttræden skal man meddele, at Optagelse af Bestillinger ved personlig Henvendelse ifølge § 29 i Næringslov af 28. April 1931 — bortset fra Henvendelser, der sker efter vedkommende Kundes egen Anmodning — sædvanlig kun vil kunne ske til Handlende og til saadanne andre Næringsdrivende, i hvis Forretning, der er Anvendelse for de paagældende Varer.

**Justitsmin. Skr.** til Overlægen ved den Kellerske Aandssvageanstalt. 18 Aug. Nr. 140.

Af den med Hr. Overlægens Skrivelse af 3. August 1931 hertil tilbagesendte Sag fremgaar, at N. N., som ved Dom afsagt af Vestre Landsret den 5. November 1926 i Medfør af § 1 i Lov Nr. 133 af 11. April 1925 er dømt til at tvangsindlægges paa en Aandssvageanstalt, og som er anbragt paa »Den Kellerske Aandssvageanstalt«, i Begyndelsen af Juli 1931 under Udgang i Henhold til en fra Anstalten meddelt Ferietilladelse har gjort sig skyldig i Forbrydelse mod Sædeligheden.

Foranlediget heraf skal man meddele, at ligesom det ikke bør tillades Patienter, der i Henhold til Dom eller Overøvrighedens Resolution som farlig for den almindelige Sikkerhed er indlagt i Sindssygehospitaller eller Aandssvageanstalter, at aflægge Besøg i deres Hjem, medmindre der foreligger Samtykke hertil fra den Overøvrighed, der har truffet Bestemmelse om Indlæggelsen, saaledes hører Udgangstilladelser til de Lempelser i Sikkerhedsforanstaltningerne, der omhandles i Interneringslovens § 5, saaledes at følgelig kun Justitsministeriet kan meddele saadanne Tilladelser.

Nr. 140. Min.-Tid. A. S. 146.

**Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat. 25 Aug.

Ved at meddele, at Firmaerne »H.« og »B.« er traadt i Likvidation, og at Foreningen af Fabrikanter og Grossister i Elektricitetsbranchen, Kreditorsektionen ved Højesterets-sagfører A., er valgt til Med-Likvidator i begge Firmaer, har Magistraten i Skrivelse af 8. Maj d. A. udbedt sig Handelsministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt nævnte Forening vil kunne admitteres som Likvidator.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Overregistrator ved Aktieselskabsregisteret meddele, at Ministeriet for Handel og Industri maa holde for, at det fremsatte Spørgsmaal maa besvares benægtende.

1. Afd. 587. 31.

26 Aug. **Skoledirektionens Skr.** til Rektorer ved Københavns Kommunes Gymnasier.

Under Henvisning til Slutbemærkningen i Cirkulære herfra af 26. Juni 1931 angaaende Lønninger fra 1. Juli 1931 til Rektorer, Lektorer og Adjunker m. fl. skal man herved meddele, at Direktionen har bestemt, at de hidtil gældende Lønninger til Timelærere og Gymnasievikarer samt Timebetalingen for Overtimer og løs Vikartjeneste indtil videre er uforandret.

»Adjunker paa Prøve« oppebærer samme Overtimebetaling som Adjunker.

Sk. 66. 6. 31.

1 Sept. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Af-  
Nr. 13. delinger.

Herved tillader man sig at meddele, at den i Henhold til § 7, Stk. 3, i »Regulativ for Fradrag for Naturalydelse i Henhold til Stadens København Bestyrelsesvedtægts § 92, Stk. 3« beregnede Brændselspris for April Kvartal 1931 udgør 24,09 Kr. pr. 1 000 kg, der fremkommer saaledes:

§ 7, Stk. 3 a. Afregningspris for Kul . . . . . 17,10 Kr.

§ 7, Stk. 3 b. Gennemsnitspris for Kørsel . . . . . 6,99 —

§ 7, Stk. 3 c. beregnet Brændselspris . . . . . 24,09 —

hvilken Pris i Henhold til Paragraffens Stk. 4 vil være at lægge til Grund for Beregning af Afkortning for Brændsel i Oktober Kvartal 1931.

Cirk. Nr. 13.

3 Sept. **Socialmin. Skr.** til Inspektionen for Thisted Amts  
Nr. 142. og Nykøbing Købstads Sygehus, hvorefter Nykøbing Mors Sygehus bliver at henregne til de i Lov Nr. 67 af 9. April 1891 § 61, jfr. Lov Nr. 58 af 14. Marts 1924, ommeldte, af Staten godkendte Anstalter, saaledes at de Udgifter, der af det offentlige udredes for Behandlingen paa nævnte Hospital af trængende Patienter, der lider af Kræftskaar, Kræftsvulster og andre ondartede Svulster, ikke medfører Fattighjælps Virkning.

Nr. 142. Min.-Tid. A. S. 146.



**Bekendtgørelse ang. en mellem Danmark og Island afsluttet Overenskomst om Lempelser i Beskatningen med Hensyn til Indkomstskat til Kommunen i Tilfælde af Dobbeltbeskatning.** 4 Sept. Nr. 232.

I Tilslutning til den mellem den danske og den islandske Regering den 11. August 1927 afsluttede Overenskomst angaaende Lempelser i Beskatning af Indkomst og Formue til Staten bestemmes herved, at denne Overenskomst udvides til ogsaa at omfatte den danske og islandske Statsborgere i de to Lande paahvilende kommunale Indkomstskat.

I Overensstemmelse hermed skal de i nævnte Overenskomst § 1 og § 2 fastsatte Lempelser under de dér angivne Betingelser finde Anvendelse ogsaa med Hensyn til den de paagældende Statsborgere paalignede kommunale Indkomstskat, saaledes at denne for de i § 1 ommeldte Tilfælde i hver af de paagældende Kommuner nedsættes til Halvdelen og for de i § 2 ommeldte Tilfælde i Bopælskommunen nedsættes med det Beløb, Skatten til det andet Lands Kommune andrager.

Dog skal de for Statsskatten fastsatte Begrænsninger for Nedsættelsens Størrelse finde Anvendelse ogsaa med Hensyn til den kommunale Indkomstskat, saaledes at Nedsættelsen for de i § 1 ommeldte Tilfælde ikke kan overstige Halvdelen af det mindste Skattebeløb, ligesom den i de under § 2 ommeldte Tilfælde ikke kan overstige Halvdelen af det i Bopælskommunen paalignede Skattebeløb.

Paa samme Maade skal Bestemmelsen i Overenskomstens § 4 og § 5 finde Anvendelse ogsaa med Hensyn til kommunal Indkomstskat.

Nærværende Overenskomst gælder foreløbig for Skatteaaret 1930—31.

Nr. 232. Lov-Tid. A. S. 1709—10.

**Socialmin. Skr.** til Gentofte Kommunalbestyrelse. 4 Sept.

I Andragende af 25. Februar f. A. har Gentofte Kommunalbestyrelse anholdt om Ministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt det paahviler Gentofte Kommune eller

4 Sept. Københavns Kommune at afholde Opholdskommunens Andel af **det** i Invalidforsikringslovens § 4 omhandlede Tillæg til Invaliderentyndere, som henligger paa »De samvirkende Menighedsplejers Sygehjem« i Gentofte, og som erholder Andel i et af Københavns Kommune ydet Tilskud til Sygehjemmet.

Det fremgaar af Sagen, at Sygehjemmet er bestemt for mindre bemidlede eller ubemidlede Patienter fortrinsvis Patienter fra København eller Frederiksberg, som ikke kan hjælpe sig selv. Københavns Kommune har siden Finansaaret 1925—26 ydet Menighedsplejerne et aarligt Tilskud, stort 8 000 Kr., til Hjemmets Drift under den Forudsætning, at Tilskudet anvendes til Nedsættelse af Udgifterne ved Opholdet for ubemidlede Personer, der ved Indlæggelsen er hjemmehørende i København. I en af Gentofte Kommunalbestyrelse under 23. December f. A. afgiven Erklæring til Københavns Amt er det oplyst, at paa daværende Tidspunkt 15 Personer fik Andel i det nævnte Tilskud, hvoraf 11 var Invaliderentyndere, og at det Tilskud, som de samvirkende Menighedsplejer i paagældende Regnskabsaar havde ydet til de nævnte 15 Personers Ophold paa Sygehjemmet, havde udgjort 1 780 Kr. Gentofte Kommunalbestyrelse har udtalt, at den maa være af den Anskuelse, at disse Personer maa anses for anbragt paa Hjemmet under Københavns Kommunes indirekte Medvirken, og at det derfor maa paa-hvile Københavns Kommune som retlig Opholdskommune at afholde  $\frac{1}{4}$  af Udgifterne til Tillæg for svær Invaliditet til paagældende Invaliderentyndere. Hertil har Københavns Amt sluttet sig i Erklæring af 16. Januar d. A.

Heroverfor har Københavns Magistrat i Erklæringer fa 24. April f. A. og 28. f. M. hævdet, at det nævnte Tilskud fra Kommunens Side er opfattet som et Tilskud *til Hjemmet* og er et Led i Københavns Kommunes Bestræbelse for at støtte saadanne Institutioner, der udfører et almenyttigt, social-filantropisk Arbejde, der ogsaa i et vist Omfang kommer Københavns Kommunes Borgere til Gode. Det er Menigheds-

plejerne, der indenfor den ovenfor nævnte Grænse træffer 4 Sept.  
Bestemmelse om, hvilke Personer der skal nyde godt af Tilskudet, og Kommunen har ikke og har ikke forbeholdt sig nogen Indflydelse i saa Henseende. Magistraten har derfor ikke ment, at Københavns Kommune kan betragtes som retlig Opholdskommune for vedkommende Invaliderentenydere i den omhandlede Henseende.

I denne Anledning skal Ministeriet som sin Formening udtale, at naar den almindelige Kommunallovgivning muliggør en Ordning, hvorefter Københavns Kommune har kunnet yde Sygehjemmet det nævnte Tilskud som et almindeligt Tilskud til Hjemmets Drift, saa vil man, selv om Tilskudet i Realiteten kommer et vist Antal københavnske Invalidere til Gode, ikke kunne betragte Tilskudet som Forsørgelsesvæsenet vedrørende, og man vil derfor ikke kunne opfatte Forholdet saaledes, at paagældende Personer i forsørgelsesmæssig Henseende er indlagte paa Hjemmet ved Københavns Kommunes direkte eller indirekte Medvirken.

Under Hensyn hertil, og da det i øvrigt er gældende Regel, at Opholdskommuneforpligtelsen, forsaavidt angaar Invalidetillæget, i Tilfælde af Flytning gaar over paa den tilflyttede Kommune, samt da det ikke kan fritage en Kommune for at bære Opholdskommunens Andel, at vedkommende er indlagt paa et privat Sygehjem eller lign., maa Ministeriet holde for, at det maa paahvile Gentoftes Kommune som retlig Opholdskommune at afholde  $\frac{1}{4}$  af Udgifterne til Tillæg for svær Invaliditet for de i Sagen omhandlede Invaliderentenydere.

**Socialmin. Skr.** til Søllerød Sogneraad.

7 Sept.

I Skrivelse af 15. April d. A. til Amtmanden over Københavns Amt har Sogneraadet anholdt om Socialministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvilken Kommune der vil have at udrede en Opholdskommunes Andel af den S. i Henhold til Fattiglovens § 63, 2det—3die Stk. af Sogneraadet tilstaaede Sygehjælp.

7 Sept. Det fremgaar af Sagen, at paagældende, der er født den 27. Januar 1907 i København og forsørgelsesberettiget sammesteds, siden den 11. Februar 1927 stadig har været under Behandling for Lungetuberkulose, dels paa Sanatorium og Hospital dels i Hjemmet hos Forældrene i København. Efter at have opholdt sig i Hjemmet fra den 1. Juli 1928 blev han den 2. Maj 1929 indlagt paa Kommunehospital i København, hvor han henlaa til den 15. Juni 1929, da han paa eget og Forældrenes Initiativ overførtes til det i Søllerød Kommune beliggende private Sanatorium »Rudershøj«, hvor han har henligget for Forældrenes Regning. I November 1930 indgav han til Sogneraadet Begæring om Understøttelse i Henhold til Fattiglovens § 63, 2det—3die Stk.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat meddele, at Socialministeriet under Hensyn til, at paagældende er indlagt paa fornævnte Sanatorium uden Medvirken fra Københavns Kommunes Side, og at Sanatoriet er en privat Institution, maa holde for, at det maa paahvile Søllerød Kommune som den Kommune, hvori Trangen til offentlig Hjælp er opstaaet, at udrede en Opholdskommunes Andel af den heromhandlede Sygehjælp.

3. Afd. Sgk. 1586. 30.

16 Sept. **Justitsmin. Cirk. til Politidirektøren m. fl. ang.**  
Nr. 133. **Godkendelse af halvmassive Gummiringe til Motor-**  
**køretøjer.**

I Forbindelse med Justitsministeriets Cirkulærer af 1. Maj, 29. Juni, 22. November og 29. December 1928, 9. Marts, 19. Juni, 1. Juli, 3. September, 2. Oktober og 8. November 1929, 28. Januar, 7. Marts, 20. Juni, 7. August, 24. September og 20. December 1930 samt 20. Juni 1931 angaaende Godkendelse af halvmassive Gummiringe til Motorkøretøjer meddeles herved, at Justitsministeriet fra Dags Dato at regne indtil videre har godkendt yderligere efternævnte Type af Gummiringe som halvmassive, og at de paagældende Ringe

kan anvendes paa Hjul, ved hvilke Akseltrykket ved fuld 16 Sept.  
Belastning af Køretøjet højst er som nedenfor angivet: Nr. 133.

**Ringens Kendetegn**

(angivet paa Gummiet)

**Største****Akseltryk**

Macintosh N. A. P. Pneumatic Tyre 150 × 771 2 800 kg

Nr. 133. Min.-Tid. A. S. 138.

**Socialmin. Skr.** til Amtmanden over Svendborg Amt. 16 Sept.

I det med Amtets paategnede Erklæring af 6. Juli d. A. Nr. 143. tilbagefulgte Andragende har N. N. for Socialministeriet besværet sig over, at N. N. Byraad uden hans Anmodning og mod hans Ønske har betalt Sygekassekontingent og Husleje for ham med Fattighjælps Virkning.

Det fremgaar af Sagen, at nævnte N. N. i April f. A. af Hjælpekassen fik udbetalt et Beløb af 37 Kr. 50 Ø., hvorefter Hjælpekassens Bestyrelse nægtede ham yderligere Hjælp.

Han henvendte sig derefter den 23. April s. A. til Forsørgelsesvæsenet, der udbetalte ham 10 Kr. med udtrykkelig Angivelse af, at der af Kommunen kun kunde udbetales ham Hjælp med Fattighjælps Virkning.

Forsørgelsesvæsenet har herefter betalt Husleje for ham for 2 Maaneder samt Sygekassekontingent-Restance for 3 Maaneder til et Beløb af i alt 49 Kr. 80 Ø., om hvilke Beløbs Udbetaling der blev givet ham Underretning ved Skrivelse af 2. Maj f. A. med Meddelelse om, at Udbetalingerne var sket med Fattighjælps Virkning.

Den 23. December f. A. blev det af hans Husvært meddelt Byraadet, at han ved Fogden vilde blive sat ud af sin Lejlighed, saafremt Huslejen for December ikke blev betalt. Ligeledes modtog Byraadet fra hans Sygekasse Meddelelse om, at han vilde blive slettet som Medlem paa Grund af Restance, saafremt denne ikke blev betalt.

Forsørgelsesvæsenet betalte herefter

Husleje for December .....	18 Kr. 75 Ø.
Sygekassekontingent, Restance for 6 Maaneder .....	24 — 60 —

I alt.. 43 Kr. 35 Ø.,

16 Sept. om hvilke Udbetalinger der blev givet ham Underretning Nr. 143. ved Skrivelse af 30. December f. A.

Forinden Modtagelsen af denne Skrivelse havde N. N. dog samme Dag henvendt sig paa Kæmnerkontoret for at tilbagebetale de fornævnte af Forsørgelsesvæsenet den 23. April f. A. udbetalte 10 Kr., hvilken Tilbagebetaling dog ikke fandt Sted, da han paa Kæmnerkontoret fik Underretning om, at der udover de nævnte 10 Kr. med Fattighjælps Virkning for ham var udbetalt de i Byraadets Skrivelse af 30. December f. A. anførte Beløb.

Efter Modtagelsen af sidstnævnte Skrivelse har han overfor Byraadet protesteret imod, at de omhandlede Beløb uden hans Anmodning er afholdt af Kommunen som Fattighjælp for ham, hvorimod han efter det i Sagen oplyste ikke har fremsat nogen Indsigelse mod, at Kommunen tidligere har betalt hans Husleje og Sygekassekontingent som Fattighjælp for ham.

Byraadet har i Skrivelse af 10. Februar d. A. tilbudt N. N. at ordne Sagen saaledes, at de resterende Sygekassekontingenter til Beløb 24 Kr. 60 Ø. betragtes som ydet uden Fattighjælps Virkning i Henhold til Sygekasselovens § 13 paa Vilkaar, at han selv betaler den for ham udlagte Husleje for December f. A. til Beløb 18 Kr. 75 Ø.

I denne Anledning skal man meddele, at Hjælp efter Fattigloven kun maa ydes, naar vedkommende trængende selv ønsker det, og i Almindelighed maa det derfor være en Betingelse for at yde Hjælp, at vedkommende fremsætter Begæring derom, der ikke kan erstattes med Henvendelse fra andre — saasom i den foreliggende Sag fra Husværten. Forsaavidt i et givet Tilfælde en Kommunalbestyrelse som Følge af Henvendelse fra andre end den trængende eller paa anden Maade kommer til den Opfattelse, at en Person eller de Personer, han skal forsørge, er trængende til Hjælp, og finder at burde yde den tiltrængte Hjælp, bør Kommunalbestyrelsen sætte sig i Forbindelse med vedkommende, og hvis vedkommende nægter at modtage Hjælpen, bør denne ikke ydes. Er Kommunalbestyrelsen af den Anskuelse, at

vedkommendes Vægring ved at modtage Hjælpen bundet i 16 Sept. Ansvarsløshed med Hensyn til Opfyldelsen af hans Forsørger- Nr. 143. pligter, maa Kommunalbestyrelsen eventuelt foranledige ham sat i Bidrag til Familiens Forsørgelse i Overensstemmelse med Reglerne i Fattiglovens § 9, jfr. § 10.

Under Henvisning til foranstaaende kan Ministeriet ikke anse den af N. N. Byraad i den foreliggende Sag fulgte Fremgangsmaade for rigtig; og da vedkommende, saa snart han modtog Meddelelse om de for ham i December f. A. udbetalte Beløb, nedlagde Protest overfor Byraadet, kan denne Hjælp ikke anses for ydet med Rette, hvorfor den ikke kan medføre Fattighjælps Virkning for ham.

Med Hensyn til den i Maj f. A. ydede Hjælp finder man derimod under Hensyn til de i Sagen oplyste særlige Omstændigheder — navnlig at vedkommende ikke, da han modtog Meddelelse om Hjælpens Ydelse, protesterede imod denne, og at han ikke senere trods flere Opfordringer har tilbagebetalt denne Hjælp — ikke, at der er tilstrækkeligt Grundlag for at anse denne Hjælp for ydet ham mod hans Vilje, og Ministeriet maa derfor holde for, at denne Hjælp maa medføre Fattighjælps Virkninger for ham.

Det tilføjes, at N. N. Byraad og N. N. er underrettet om foranstaaende.

Nr. 143. Min.-Tid. A. S. 146—48.

### **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

17 Sept.

I det med Magistratens Skrivelse af 28. April d. A. tilbagefulgte Andragende har Bladhandler P., der fra et af ham selv anskaffet Avishus i Henhold til Magistratens og Københavns Politis Tilladelse forhandler Aviser udfor Ejendommen Jagtvej 77, anholdt om Udvidelse af den ham saaledes meddelte Tilladelse, idet han ønsker tillige at forhandle nogle overfor Politiet nærmere opgivne udenlandske Tidsskrifter samt Postværdier, Konvolutter og Prospektkort.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Ministeriet for Handel og Industri med Magistraten maa være enigt i, at den paa-

17 Sept. gældende i Medfør af Bestemmelsen i § 2 Litra b. i Lov Nr. 289 af 30. Juni 1922 om Lukketid for Butikker og Lagre m. v. vil være berettiget til paa de Tider, paa hvilke Butikker skal holdes lukkede, at forhandle de af ham opgivne Tidsskrifter, der maa antages at udkomme periodevis, og at denne Virksomhed vil kunne drives uden Næringsadkomst, medens han, forsaavidt han maatte ønske tillige at forhandle Frimærker, Postkort, Konvolutter og Prospektkort, vil være nødsaget til at erhverve Næringsadkomst paa Handel, jfr. herved Bestemmelserne i Næringslovens § 34.

1. Afd. 1208, 30.

17 Sept. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at acceptere et af Privatbanken fremsat Tilbud om at yde Kommunen en Kassekredit paa 10 Mill. Kr. for et Tidsrum af 6 Maaneder.

B. F. 92. S. 660—61

18 Sept. **Bekendtgørelse til Vejledning om de Indtægts- og Formueforhold, der som Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i en anerkendt Sygekasse med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten.**

Nr. 230.

I Henhold til Socialministeriets Bekendtgørelse af 28. April 1930 angaaende de Indtægts- og Formueforhold samt øvrige Omstændigheder, der som Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i en anerkendt Sygekasse med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten, vil de i Bekendtgørelsen nævnte Indtægts- og Formuegrænser til enhver Tid være at ændre med Gyldighed fra den 1. i hvert Kvartal efter de af Det statistiske Departement senest forud meddelte Oplysninger om faglærte Arbejders gennemsnitlige Timefortjeneste, saaledes at de forhøjes eller formindskes med samme Procent som den, hvormed den sidst meddelte Timefortjeneste er højere eller lavere end den for Juli Kvartal 1929 meddelte Timefortjeneste, idet Beløbene for Indtægtsgrænserne afrundes til det nærmeste med 100 delelige Tal, Formuegrænserne til det nærmeste med 500 delelige Tal.



Da den gennemsnitlige Timefortjeneste for faglærte Arbejdere ifølge Statistiske Efterretninger Nr. 30 af 5. September 1931 i Januar Kvartal 1931 har været for København 175 Øre, for Provinsen 141 Øre og for hele Landet 156 Øre, medens de tilsvarende Tal i Juli Kvartal 1929 var henholdsvis 173, 140 og 155, og der saaledes har fundet en Forhøjelse Sted paa henholdsvis 1,16 pCt., 0,71 pCt. og 0,65 pCt., fastsætter Socialministeriet herved fra den 1. Oktober 1931 at regne følgende Grænser for Ubemidlethed i Sygekasselovens Forstand:

*Indtægtsgrænser:*

- a) København, Frederiksberg samt Gentofte, Gladsaxe, Herlev, Lyngby-Taarbæk, Søllerød, Rødovre, Hvidovre og Taarnby Kommuner. 4 200 Kr.
- b) andre Byer og bymæssige Bebyggelser med over 2 000 Indbyggere..... 3 800 —
- c) Byer og bymæssige Bebyggelser med fra 1 000 til 2 000 Indbyggere..... 3 400 —
- d) den øvrige Del af Landet ..... 2 800 —

*Formuegrænser:*

9 500 Kr. for enligstillede Personer og 14 000 Kr. for Familieforsørgere.

Nr. 230. Lov-Tid. A. S. 1707.

**Handelsmin. Skr.** til Inspektoratet for Toldbeskatningen. 18 Sept.

I en gennem Københavns Magistrat hertil indkommet Skrivelse af 6. Maj d. A. har Inspektoratet rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der udkræves Næringsadkomst til Driften af »Sporvejenes Skinneplads' kooperative Marketenderie«, Borups Allé, her af Staden.

Af det i Sagen oplyste fremgaar,

at Marketenderiets Overskud fordeles blandt Foreningens Medlemmer,

at Foreningen foruden sine Medlemmer ogsaa forsyner det paa Arbejdspladsen beskæftigede Personale, der ikke er

- 18 Sept. Medlemmer af Foreningen, saavel med stærke Drikke som med Tobaksvarer, samt  
*at* der fremtidigt kun vil finde Udsækning af stærke Drikke Sted i de for Personalet fastsatte Spisetider.

I denne Anledning skal man meddele, at Næringsadkomst efter Handelsministeriets Formening vil være uforuden til den i det paagældende Marketenderi stedfindende Servering, forsaavidt denné alene omfatter Foreningens Medlemmer og de i Kommunens Tjeneste paa vedkommende Arbejdsplads beskæftigede Arbejdere, og forsaavidt stærke Drikke kun udsæknes i Forbindelse med Maaltiderne — herved forudsat, at fornøden Kontrol føres med, at der ikke serveres for uvedkommende — samt at der i Overensstemmelse med § 24 i Beværterloven af 29. Marts 1924 i det paagældende Lokale er ophængt et Skilt med tydelig Tilkendegivelse af, at der kun serveres for de ifølge ovenstaaende adgangsberechtigede.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, skal man tilføje, at Handelsministeriet maa være tilbøjeligt til at mene, at der intet vil være til Hinder for, at Tobaksvarer kan sælges som Led i den i øvrigt lovligt stedfindende Servering til Tilfredsstillelse af Gæsternes øjeblikkelige Forbrug; saafremt Salg herudover finder Sted til Personer udenfor Foreningens Medlemskreds, vil Næringsadkomst derimod være fornøden.

1. Af. B. 2. 572. 31.

- 18 Sept. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 5. d. M. modtagne Sag har G. her af Staden rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Borgerskab maatte være fornødent til Forhandling af Reservedele til Landbrugsmaskiner.

Det fremgaar af Sagen, *at* den paagældende agter at drive Handel for egen Regning med Reservedele til Plove, Harver, Kultivatorer og lign., *at* han ved direkte Henvendelse til Landmændene vil søge at optage Ordre samt *at* han har til Hensigt at levere Varerne fra Udsalgssted her i Staden.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre 18 Sept. fornøden Bekendtgørelse meddele, at Ministeriet for Handel og Industri med Magistraten er enig i, at der til den paa-gældende Virksomhed udkræves Næringsadkomst paa Handel.

Det tilføjes, at Spørgsmaalets endelige Afgørelse hen-hører under Domstolene.

Efter den Anledning Sagen i øvrigt dertil giver henledes Opmærksomheden paa de i § 8 i Lov Nr. 73 af 23. Maj 1873 indeholdte Bestemmelser, hvorefter Prøvehandel paa Landet ikke maa finde Sted med andre Varer end dem, som hører til Landets Produkter eller Husfidsprodukter, undtagen mellem handelsberettigede indbyrdes, i hvilket Tilfælde Salget dog kun maa omfatte Varer af den Slags, som ogsaa Køberen er berettiget til at forhandle.

1. Afd. 897. 31.

**Handelsmin. Skr.** til Departementet for Told- og For- 19 Sept. brugsafgifter.

I Skrivelse af 19. Juni d. A. har Departementet for Told- og Forbrugsafgifter rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Restaura-tør F., Hovedbanegaardens Restauration, samtidig med, at han i Henhold til Næringsadkomst med Ret til Udsækning af stærke Drikke driver Restaurationsvirksomhed, er be-rettet til paa Banegaardens Omraade som fri Næring at drive Marketenderi, hvori der udsækkes stærke Drikke.

I denne Anledning skal man under Vedlæggelse i Af-skrift af Skrivelse herfra af 21. November f. A. til bemeldte Restauratør F. meddele, at det rejste Spørgsmaal under Forudsætning af, at Marketenderiet drives paa den i sidst-nævnte Skrivelse omhandlede Maade efter Handelsmini-steriets Formening maa besvares bekræftende.

1. Afd. 715. 30.

**Handelsmin. Skr.** til Overretssagfører N. N. 22 Sept.

I et hertil indkommet Andragende af 4. Juli d. A. har Hr. Overretssagføreren som Sagfører for et herværende

22 Sept. Aktieselskab forespurgt, hvorvidt dette kan drive Agenturvirksomhed uden at løse Borgerskab paa Handel en gros.

Det fremgaar af Sagen, at Aktieselskabet, der har vundet Borgerskab paa Skomagernæring, fremstiller Herrefodtøj og forhandler dette en detail, at det nu paatænker tillige at lade Aktieselskabet overtage Repræsentationen for et eller flere udenlandske Firmaer, samt at det er Hensigten for fremmed Regning at optage Ordre paa Damefodtøj, Slippers, Gasmacher og andre Artikler indenfor Skotøjsbranchen.

I denne Anledning skal man meddele, at Ministeriet for Handel og Industri maa holde for, at Aktieselskabet til Udøvelse af den omhandlede Agentur-Virksomhed maa løse Borgerskab paa Handel en gros, jfr. Lov Nr. 114 af 29. April 1913 om Næringsvirksomhed som Handelsagent for udenlandsk Firma.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, tilføjes, at saafremt Aktieselskabets Virksomhed omfatter Udsendelse af Agenter til personlig Paavirkning af Kunderne til Køb af Varer for fremmed Regning, maa Agenterne være i Besiddelse af Adgangsbevis i Henhold til Lov Nr. 138 af 1. Juli 1927 om Handelsrejsende for udenlandske Firmaer, jfr. herved Østre Landsrets Dom af 15. Juni d. A.

1. Afd. 822, 8. 31.

22 Sept. **Bekendtgørelse** fra Københavns Magistrat.

Magistraten har bestemt, at der fremtidig skal udfærdiges *Autorisation som Kloakmester* i Staden København og at der indføres en Prøve for dem, der ønsker at erholde en saadan Autorisation.

Magistraten har derhos fastsat følgende Betingelser for Udstedelse af Autorisation som Kloakmester i Staden København:

Forinden Autorisationen gives, maa vedkommende for Magistraten godtgøre:

- 1) at han har Bopæl i København eller indenfor en af de Kommuner, med hvilke København har truffet Overenskomst angaaende Autorisation,

- 2) at han ikke efter Forlig for Retten eller efter Dom har 22 Sept. maattet erlægge Bøde for Overtrædelse af Lov Nr. 9 af 23. Januar 1903 om Berettigelse til at udføre Arbejder ved Vand-, Gas- eller Elektricitetsværker samt Kloakledninger og indvendige Husspildevandsledninger, selv om Betingelserne for Autorisation i øvrigt er til Stede, medmindre der efter Bødens Erlæggelse er forløbet mindst 3 Aar,
- 3) at han opfylder et af følgende Vilkaar:
  - a. har bestaaet den af Magistraten anordnede Prøve for dem, der ønsker Bemyndigelse som Kloakmester i København,
  - b. er polyteknisk Kandidat enten som Bygningsingeniør med teknisk Hygiejne som Hovedfag, eller som Maskiningeniør, der har suppleret sin Eksamen med en Tillægsprøve i teknisk Hygiejne i samme Omfang, som er gældende for Bygningsingeniørernes Specialstudium i dette Fag. Eksamenskarakteren i de paa-gældende Specialfag skal i begge Tilfælde være mindst »godt«.
- 4) at han har stillet et Depositum paa 500 Kr. til Sikkerhed for Opfyldelsen af de Pligter, der vil komme til at paahvile ham som Kloakmester. Hvis vedkommende allerede som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation\*) har stillet Depositum, er dette Depositum ogsaa gældende for hans Forpligtelser som Kloakmester.
- 5) at han har underskrevet Instruksen for autoriserede Kloakmestre i København, og
- 6) at der ikke er forløbet over 5 Aar fra det Tidspunkt, han har bestaaet Prøven.

---

\*) Angaaende den udvidede Autorisation som Gas- og Vandmester henvises til Magistratens Bekendtgørelse desangaaende.

For at kunne føre Betegnelsen »Autoriseret Gas-, Vand- og Kloakmester« kræves der, at Vedkommende foruden Autorisation som Kloakmester tillige har erhvervet den udvidede Autorisation som Gas- og Vandmester.

22 Sept. Som en *Overgangsbestemmelse* har Magistraten derhos fastsat, at der, uanset at Vedkommende ikke opfylder de ovenfor under Punkt 3 a og 3 b angivne Betingelser, kan meddeles følgende den ommeldte Autorisation som Kloakmester, nemlig:

- I. Saadanne Entreprenører, som efter Stadsingeniørens Direktorats Skøn har udført Afløbsarbejder paa fuldt ud tilfredsstillende Maade, og derhos inden 1. Maj 1932 overfor Stadsingeniørens Direktorat godtgør, at de nøje har sat sig ind i den af Magistraten udgivne Instruks og Vejledning i Afløbsfaget, og
- II. saadanne Entreprenører som i en af de Kommuner, med hvilke Københavns Kommune har Overenskomst om Autorisation af Gas- og Vandmestre, har Autorisation som »Kloakmester«.

Med Hensyn til *Omfanget af de Beføjelser, som følger med den fornævnte Autorisation som Kloakmester* fastsættes, at tre Maaneder efter at den fornævnte Prøve for Kloakmestre er afholdt for første Gang, maa kun den, der har erholdt Autorisation som Kloakmester i København, udføre følgende Arbejder paa Staden Københavns Grund:

- a) Indsætning af Grenrør og Indmundingsstykker i Gadekloaker for Stikledninger fra Ejendomme samt Lægning af saadanne Gadestik med tilhørende Sideledninger, Brønde etc.
- b) Paa privat Grund: 1) Sætning af Brønde, Vandlaase for Gaardpissoirer, Bøjninger og Vandlaase for Tagnedløb etc., 2) Lægning af de i Afløbsregulativets § 13 omhandlede Afløbsledninger samt Drænledninger saavel udenfor som i Bygninger, 3) Lægning af Sideledninger for Faldrør, Fodbøjningen for disse indbefattet (men ikke selve Faldrøret eller Sideledninger til dette), 4) Sideledninger for Gulvafløb i underste Etage og Sætning af nævnte Gulvafløb, samt Sideledninger for Installation i underste Etage af Vandklosetter, Vaske etc. og Fodbøjning for disse (men ikke Udførelsen af

selve Installationen af paagældende Genstande), 5) 22 Sept. Montering af Vandlaas, Standrør og Tragt for Gaardvandklosetter (men ikke Anbringelse af Cisterner eller Vandforbindelse til disse), 6) Reparations- og 7) Rensningsarbejder ved de ovenangivne Dele af Afløbssystemet.

Ovennævnte Arbejder maa under Strafansvar i Henhold til Lov Nr. 9 af 23. Januar 1903 ikke udføres af andre end de de af Magistraten dertil bemyndigede.

En i København erhvervet Autorisation som Kloakmester er ogsaa gældende for de Kommuner, med hvilke København har særlig Overenskomst angaaende Autorisation.

Omvendt vil Autorisationen i samtlige Kommuner, med hvilke Overenskomst er truffet, bortfalde, naar Retten til at udføre Kloakmesterarbejder fratages den autoriserede i en af Kommunerne.

De autoriserede er i deres Forhold overfor Kommunerne underkastet de til enhver Tid for hver af Kommunerne gældende Bestemmelser.

Der kræves ikke Autorisation til Udførelse af Tagneløb og til at foretage saadan Rensning af Afløbssystemet, der kan ske, uden at Installationsgenstande nedtages, eller uden at Ledninger beskadiges eller adskilles.

Der vil derhos af Stadsingeniørens Direktorat undtagelsesvis kunne gives Selvbyggere i Byens Yderdistrikter Bemyndigelse til at udføre de ovenfor nævnte Arbejder paa egen Grund, saafremt Stadsingeniørens Direktorat anser vedkommende egnet dertil. Skriftligt Andragende derom skal i hvert enkelt Tilfælde fremsendes til Stadsingeniørens Direktorat, og Bemyndigelsen gives kun for vedkommende enkelte Arbejde.

**Justitsmin. Skr.** til Amtmanden over Haderslev Amt. 23 Sept.

I den med Amtets paategnede Erklæring af 7. Juli 1931 Nr. 154. hertil tilbagesendte Skrivelse har Politimesteren i N. forespurgt, hvorledes Udgifterne til Tandlægebehandling af en i X Arresthus hensiddende Fange vil være at afholde.

23 Sept. Foranlediget heraf skal man efter Brevveksling med In-  
Nr. 154. denrigsministeriet til videre Bekendtgørelse meddele, at Ud-  
gifterne vil være at afholde som Delinkventudgifter.

Nr. 154. Min.-Tid. A. S. 175.

23 Sept. **Handelsmin. Skr.** til Justitsministeriet.

Ved at fremsende den med Justitsministeriets Skrivelse af 21. Januar d. A. modtagne Sag, i hvilken Opkøbernes For-  
ening andrager om, at Opkøbertilladelserne maa blive ud-  
videt til ogsaa at omfatte hele Flasker, skal man, idet man  
vedlægger Afskrift af en fra Københavns Magistrat indhentet  
Erklæring med Bilag meddele, at der efter Handelsministeriet  
Formening ikke findes Hjemmel til at bevilge det ansøgte,  
jfr. herved ogsaa Bestemmelsen i § 6 i Forordning af 23. April  
1845.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, skal man til-  
føje, at der efter Ikrafttrædelsen af Næringsloven af 28.  
April 1931 i Henhold til denne Lovs § 45 sædvanligt vil ud-  
kræves Vandrebrev til erhvervsmæssigt Opkøb af Varer ved  
Omvandring, ligesom Opkøberne i det Hele vil være under-  
givet de i Loven fastsatte Forskrifter med Hensyn til Om-  
førsel af Varer m. m.

1. Afd. 269. 31.

24 Sept. **Justitsmin. Cirk.** til Overpræsidenten m. fl.

Nr. 134.

Da det under Behandlingen af Andragender om Bevilling  
til Adoption af Børn udenfor Ægteskab hyppigt forekommer,  
at Faderen, naar der i Henhold til Adoptionslovens § 6,  
2det Stk., afæskes ham Erklæring over Andragendet, nægter  
at samtykke i Adoptionen, medmindre han opnaar Fritagelse  
for at svare Underholdsbidrag til Barnet, og da det i saadanne  
Tilfælde ofte er sket, at Andragerne af vedkommende Myndighed  
er blevet opfordret til at give Afkald paa deres Ret  
med Hensyn til Underholdsbidrag fra Faderen, skal man  
henlede Opmærksomheden paa, at den Omstændighed, at  
Faderen afgiver en Erklæring af det angivne Indhold, i  
Almindelighed ikke vil være til Hinder for, at Justitsministe-



riet meddeler Adoptionsbevilling, og at der derfor i de om- 24 Sept.  
handlede Tilfælde ikke af Myndighederne bør rettes Op- Nr. 134.  
fordring til Andragerne om at frafalde Kravet paa Under-  
holdsbidrag fra Faderen.

Nr. 134. Min.-Tid. A. S. 138.

**Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat. 24 Sept.

I den med Magistratens Skrivelse af 31. f. M. modtagne Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt S. ved Forevisning af sin afdøde Faders Værk: »Danmarks Fugle«, der er trykt og udgivet af Firmaet Egmont H. Petersen, for nævnte Firmas Regning vil kunne optage Ordre paa Værket ved personlig Henvendelse til private.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Ministeriet, der maa mene, at den ommeldte Forhandlingsmaade efter Bestemmelsen i § 29, 1ste Stk. i Næringsloven af 28. April 1931 vil være lovlig efter nævnte Lovs Ikrafttræden den 1. April n. A., med Magistraten er enig i, at Virksomheden ogsaa vil kunne udøves inden nævnte Tidspunkt.

1. Afd. 870. 31.

**Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det ved- 24 Sept.  
tages at færdiggøre Broen over Damhusaa ved Flaskekroen, saaledes at Udgifterne fordeles mellem Københavns Amts-  
raad og Københavns Kommune med Halvdelen til hver.

B. F. 92. S. 635—37. 669.

**Bekendtgørelse om Ændring i de i Henhold til** 25 Sept.  
**Lov Nr. 143 af 29. April 1913 under 27. Februar 1919** Nr. 236.  
**og under 3. Marts 1926 udstedte Regulativer for Virk-**  
**somheder inddragne under Bestemmelserne i nævnte**  
**Lov, samt i det i Henhold til Lov Nr. 230 af 9. Juni**  
**1920 under 17. Marts 1931 udstedte Regulativ for**  
**Bagerier og Konditorier.**

§ 1. I Henhold til § 10 i Lov Nr. 143 af 29. April 1923 om Arbejde i Fabrikker m. v. samt det offentliges Tilsyn

25 Sept. dermed fastsætter Socialministeriet følgende Ændring *dels* Nr. 236. i de under 27. Februar 1919 udstedte Regulativer henholdsvis for træindustrielle Virksomheder samt Korkvarefabrikker (Lovtidende 1919 Nr. 143), for tobaksindustrielle Virksomheder (Lovtidende 1919 Nr. 144), for Bogbinderier samt Papirvare- og Papvarefabrikker (Lovtidende 1919 Nr. 145), for Vaskerier, Farverier m. m. (Lovtidende 1919 Nr. 146), for Stenhuggerier (Lovtidende 1919 Nr. 147), for Skotøjsfabrikker (Lovtidende 1919 Nr. 148), for Stentrykkerier og andre Reproduktionsanstalter (Lovtidende 1919 Nr. 149), for Bogtrykkerier og Skriftstøberier (Lovtidende 1919 Nr. 150), for Tekstilfabrikker samt Kludesorteringsvirksomheder (Lovtidende 1919 Nr. 151) og for jernindustrielle Virksomheder og lign. (Lovtidende 1919 Nr. 152), *dels* i det under 3. Marts 1926 udstedte Regulativ for Rebslagerier (Lovtidende 1926 Nr. 39):

§ 19 i hvert af de nævnte Regulativer affattes saaledes:

»Der skal forefindes en stadig Beholdning af Hjælpe-midler i Ulykkestilfælde i Overensstemmelse med det for Fabriktilsynets »Lille-Forbindingskasse« foreskrevne.

I Virksomheder, hvor det af Tilsynet skønnes formaals-tjenligt, skal der desuden forefindes en »Nød-Forbindings-kasse«, indrettet i Overensstemmelse med de derom givne Forskrifter, en Baare, og hvad der i øvrigt findes nødvendig til første Hjælp ved forekommende Ulykkestilfælde«.

§ 2. I Henhold til § 12 i Lov Nr. 230 af 9. Juni 1920 om Arbejde i Bagerivirksomheder og Konditorier fastsætter Socialministeriet følgende Ændring i det under 17. Marts 1931 udstedte Regulativ for Bagerier og Konditorier (Lovtidende 1931 Nr. 101):

§ 19, Stk. 1 affattes saaledes:

»Der skal forefindes en stadig Beholdning af Hjælpe-midler i Ulykkestilfælde i Overensstemmelse med det for Fabriktilsynet »Lille Forbindingskasse« foreskrevne,«

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

**Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

26 Sept.

I Andragende af 18. d. M. har Magistraten meddelt, at de Midler, som Københavns Kommune for Tiden har Raadighed over, ikke vil være tilstrækkelige til Dækning af Kommunens Kapitalbehov, og at Forholdene paa Pengemarkedet udelukker Kommunen dels fra at opnaa nye Laan til en rimelig Kurs og dels fra fordelagtigt nu at kunne foretage, Afsætning af Obligationer af Kommunens 4½ pCt. Obligationslaan paa 30 000 000 Kr.

Under Henvisning hertil har Magistraten i nævnte Andragende anholdt om Indenrigsministeriets Samtykke til, at Københavns Kommune etablerer en midlertidig Kassekredit paa indtil 10 000 000 Kr. i A/S Privatbanken i København.

Det er af Magistraten i Sagen oplyst, at Kommunen af de paa nævnte, i 6 Maaneder løbende, Kassekredit trukne Beløb skal svare en Rente af Størrelse som Nationalbankens til enhver Tid gældende Belaaningsrente for 1ste Klasses Obligationer, for Tiden 4½ pCt. p. a.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at det begærte Samtykke herved meddeles.

2. Aid H. B. 62, 7. 31.

**Socialmin. Skr.** til Søllerød Sogneraad.

28 Sept.

I Skrivelse af 15. April d. A. til Amtmanden over Københavns Amt har Sogneraadet anholdt om Socialministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvilken Kommune der vil have at udrede en Opholdskommunes Andel af den fraskilt E. i Henhold til Fattiglovens § 63, 2det—3die Stk. af Sogneraadet tilstaaede Sygehjælp.

Det fremgaar af Sagen, at Fru E., der er forsørgelsesberettiget i Københavns Kommune, og har en To-Værelsens Lejlighed sammesteds, hvoraf det ene Værelse og Køkkenet er fremlejet, for nævnte Kommunes Regning henlaa paa Øresundshospitalet et halvt Aar som lidende af Lunge- og Strubetuberkulose; den 24. September 1930 blev hun paa sin Søsters Foranledning indlagt paa Søllerød Sanatorium.

28 Sept. Københavns Magistrat har fra 1. Marts til 30. November 1930 ydet hende Hjælp i Henhold til fornævnte Lovbestemmelser, hvorefter hun den 11. December henvendte sig til Søllerød Sogneraad om Fortsættelse af den af Københavns Kommune ydede Hjælp.

Under Henvisning til, at paagældende ikke havde opgivet sin faste Bopæl i København, anmodede Søllerød Sogneraad om fuld Refusion fra sidstnævnte Kommune, men Magistraten har vægret sig ved at refundere Opholdskommunens Andel, idet den har gjort gældende, at Opholdskommunens Forpligtelse ved den omhandlede Art af Hjælp maa paahvile den Kommune, hvor en trængende til enhver Tid opholder sig.

I denne Anledning skal man meddele, at Socialministeriet under Hensyn til, at paagældende er indlagt paa fornævnte Sanatorium uden Medvirkning fra Københavns Kommunes Side, og at Sanatoriet er en privat Institution, med Københavns Magistrat er enigt i, at det maa paahvile Søllerød Kommune at udrede en Opholdskommunes Andel af den heromhandlede Sygehjælp, idet det er Praksis, at Opholdskommunens Forpligtelse gaar over paa den tilflyttede Kommune, naar en Person flytter under Modtagelse af Hjælp efter Fattiglovens § 63, 2det—3die Stk., og idet man maa holde for, at det i saa Henseende er uden Betydning, at paagældende i det foreliggende Tilfælde har en Lejlighed i den tidligere Opholdskommune.

3. Afd. Sgk. II. 206. 30.

30 Sept. **Meddelelse fra Socialmin. ang. Takster for Ophold**  
Nr. 135. **paa Forsørgelsesanstalter i Regnskabsaaret 1921—32.**

Socialministeriet har i Henhold til § 31, jfr. § 48, 2det Stk. i Fattigloven af 9. April 1891 approberet, at de Takster, som overfor Statskassen og andre Kommuner kan lægges til Grund ved Beregning af Refusion for Ophold paa Forsørgelsesanstalter i Regnskabsaaret 1931—32 fastsættes saaledes:

*Københavns Kommune:*30 Sept.  
Nr. 135.

I. Forsørgelsesanstalternes almindelige Afdelinger (herunder:				
1) Almindelig Hospitals almindelige Afdeling og Plejefdeling,				
2) Arbejdsanstalten Sundholms Forsørgelsesafdeling, Sct. Johannes Stiftelse og Tvangsarbejdsanstalt,				
3) Børneoptagelseshjemmet Kildevang med Filialer,				
4) Rekonvalescenthjemmene »Skjoldborg«, »Gyvelholm« og »Fred. Hegels Minde« samt Afvænningshjemmet »Faarupgaard«).....	3	Kr. 00	Ø. pr. Dag.	
II. Sygeafdelinger.....	5	— 00	—	—
III. Kommunens Hospitaler:				
1) Sct. Hans Hospital.....	3	— 00	—	—
2) Boserup Sanatorium.....	5	— 00	—	—
3) Andre Hospitaler.....	9	— 00	—	—
IV. Diebørn, der følger Moderen..	1	— 20	—	—

*Frederiksberg Kommune:*

Forsørgelsesanstalten.....	3	Kr. 00	Ø. pr. Dag.	
Frederiksberg Hospital.....	9	— 00	—	—

*Købstæderne og Marstal:*

Roskilde.....	2	Kr. 50	Ø.	Skelskør.....	2	Kr. 50	Ø.
Køge.....	2	— 50	—	Næstved.....	2	— 50	—
Hillerød.....	2	— 00	—	Storehedinge..	2	— 50	—
Frederikssund..	2	— 00	—	Vordingborg...	2	— 50	—
Sorø.....	2	— 50	—	Stege.....	2	— 50	—
Ringsted.....	2	— 50	—	Rønne.....	2	— 50	—
Slagelse.....	2	— 50	—	Maribo.....	2	— 50	—
Korsør.....	2	— 50	—	Nakskov.....	2	— 50	—

30 Sept. Nykøbing F. . . . .	2 Kr. 50 Ø.	Randers . . . . .	2 Kr. 50 Ø.
Nr. 135. Stubbekøbing . . . . .	2 — 50 —	Grenaa . . . . .	2 — 00 —
Odense . . . . .	2 — 50 —	Aarhus . . . . .	2 — 50 —
Middelfart . . . . .	2 — 50 —	Horsens . . . . .	2 — 50 —
Assens . . . . .	2 — 50 —	Silkeborg . . . . .	2 — 50 —
Svendborg . . . . .	2 — 50 —	Ringkøbing . . . . .	2 — 50 —
Faaborg . . . . .	2 — 50 —	Lemvig . . . . .	2 — 50 —
Nyborg . . . . .	2 — 50 —	Holstebro . . . . .	2 — 40 —
Rudkøbing . . . . .	2 — 50 —	Herning . . . . .	2 — 50 —
Ærøskøbing . . . . .	2 — 50 —	Vejle . . . . .	2 — 50 —
Marstal . . . . .	2 — 50 —	Fredericia . . . . .	2 — 50 —
Hjørring . . . . .	2 — 50 —	Kolding . . . . .	2 — 50 —
Frederikshavn . . . . .	2 — 50 —	Ribe . . . . .	2 — 50 —
Thisted . . . . .	2 — 50 —	Varde . . . . .	2 — 50 —
Nykøbing M. . . . .	2 — 50 —	Esbjerg . . . . .	2 — 50 —
Aalborg . . . . .	2 — 50 —	Haderslev . . . . .	2 — 40 —
Nibe . . . . .	1 — 50 —	Aabenraa . . . . .	2 — 30 —
Nørresundby . . . . .	2 — 50 —	Sønderborg . . . . .	2 — 50 —
Viborg . . . . .	2 — 50 —	Tønder . . . . .	2 — 50 —
Skive . . . . .	2 — 50 —		

Hvor der til Købstadkommunernes Forsørgelsesanstalter er knyttet en Sygeafdeling, er Taksten for Ophold paa denne 3 Kr. pr. Dag.

For spæde Børn, der som diende følger Moderen, er Taksten udenfor København Halvdelen af foranstaaende.

I Taksterne er ikke indbefattet særlig Betaling for Lægehjælp, Vagthold og Ekstraforplejning. Det samme gælder Klædningsstykker, udleverede til Ejendom.

Nr. 135. Min.-Tid. A. S. 139—40.

30 Sept. **Meddelelse fra Socialmin. ang. Takster for Op-**  
 Nr. 136. **hold paa Alderdomshjem i Regnskabsaaret 1931—32.**

Socialministeriet har i Henhold til § 13, 2det Stk. i Lov Nr. 134 af 1. Juli 1927 approberet, at de Takster, som overfor Statskassen og andre Kommuner kan lægges til Grund ved Beregning af Refusion for Ophold paa Alderdomshjem i Regnskabsaaret 1931—32 fastsættes saaledes:

*Københavns Kommune:*

30 Sept.

Nr. 136.

I. Almindelig Afdeling . . . . .	3 Kr. 00 Ø. pr. Dag.
II. Sygeafdeling . . . . .	5 — 00 — —
III. »Helene Michaelsens Hjem for ældre Kvinder« . . . . .	2 — 50 — —

*Frederiksberg, Købstæderne og Marstal:*

Frederiksberg . . . . .	3 Kr. 00 Ø.	Rudkøbing . . . . .	2 Kr. 50 Ø.
Roskilde . . . . .	2 — 50 —	Ærøskøbing . . . . .	2 — 50 —
Køge . . . . .	2 — 50 —	Marstal . . . . .	2 — 25 —
Hillerød . . . . .	2 — 50 —	Hjørring . . . . .	2 — 50 —
Helsingør . . . . .	2 — 50 —	Frederikshavn . . . . .	2 — 50 —
Frederikssund . . . . .	2 — 50 —	Sæby . . . . .	2 — 50 —
Frederiksværk . . . . .	2 — 50 —	Brønderslev . . . . .	2 — 50 —
Holbæk . . . . .	2 — 50 —	Thisted . . . . .	2 — 50 —
Kalundborg . . . . .	2 — 50 —	Nykøbing M. . . . .	2 — 35 —
Sorø . . . . .	2 — 50 —	Aalborg . . . . .	2 — 50 —
Ringsted . . . . .	2 — 50 —	Løgstør . . . . .	2 — 50 —
Slagelse . . . . .	2 — 50 —	Nørresundby . . . . .	2 — 50 —
Korsør . . . . .	2 — 50 —	Viborg . . . . .	2 — 50 —
Skelskør . . . . .	2 — 50 —	Skive . . . . .	2 — 50 —
Næstved . . . . .	2 — 50 —	Randers . . . . .	2 — 35 —
Storehedinge . . . . .	2 — 50 —	Hobro . . . . .	2 — 50 —
Vordingborg . . . . .	2 — 50 —	Grenaa . . . . .	2 — 50 —
Stege . . . . .	2 — 50 —	Ebeltoft . . . . .	2 — 20 —
Rønne . . . . .	2 — 50 —	Aarhus . . . . .	2 — 35 —
Maribo . . . . .	2 — 50 —	Skanderborg . . . . .	2 — 50 —
Nakskov . . . . .	2 — 50 —	Horsens . . . . .	2 — 50 —
Nykøbing F. . . . .	2 — 50 —	Silkeborg . . . . .	2 — 50 —
Stubbekøbing . . . . .	2 — 50 —	Ringkøbing . . . . .	2 — 50 —
Odense . . . . .	2 — 50 —	Lemvig . . . . .	2 — 50 —
Middelfart . . . . .	2 — 50 —	Holstebro . . . . .	2 — 50 —
Kerteminde . . . . .	2 — 50 —	Herning . . . . .	2 — 50 —
Assens . . . . .	2 — 50 —	Struer . . . . .	2 — 50 —
Svendborg . . . . .	2 — 50 —	Vejle . . . . .	2 — 50 —
Faaborg . . . . .	2 — 50 —	Fredericia . . . . .	2 — 50 —
Nyborg . . . . .	2 — 50 —	Kolding . . . . .	2 — 50 —

30 Sept.	Ribe . . . . .	2 Kr 50 Ø.	Aabenraa . . . . .	2 Kr. 30 Ø.
Nr. 136.	Varde . . . . .	2 — 50 —	Sønderborg . . . . .	2 — 50 —
	Esbjerg . . . . .	2 — 50 —		

Hvor der til Købstadkommunernes Alderdomshjem er knyttet en Sygeafdeling er Taksten for Ophold paa denne 3 Kr. pr. Dag. Den samme Takst gælder, hvor der forefindes selvstændige, af Ministeriet godkendte kommunale Sygehjem for Aldersrentenydere (for Tiden Haderslev).

I Taksterne er ikke indbefattet særlig Betaling for Udgifter til Ugepenge, Bandager, kunstige Lemmer og Ekstravagt.

Nr. 136. Min.-Tid. A, S. 141—42.

3 Okt. **Justitsmin. Cirk. til samtlige Politimestre ang.**  
 Nr. 137. **Lokaler, hvori der lejlighedsvis forevises levende Billeder under Benyttelse af let forbrændelige Film.**

Da det har vist sig, at Bestemmelserne i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 216 af 23. Juli 1928 Afsnit II angaaende Lokaler, hvori der lejlighedsvis forevises levende Billeder under Benyttelse af let forbrændelig Film, ofte ikke iagttages, skal man anmode d'Herrer om at drage Omsorg for, at disse Bestemmelser overholdes.

Man skal i saa Henseende anmode d'Herrer om at lade optage Politirapport og Rids over saadanne Lokaler, der anvendes eller ønskes anvendt til Filmsforevisninger, og derefter tilkendegive Indehaveren, hvilke Foranstaltninger der skal træffes, for at Tilladelse til Filmsforevisning kan forventes givet, saaledes at det udtrykkeligt fremhæves, at Filmsforevisninger ikke maa finde Sted, saa længe saadanne Foranstaltninger ikke er truffet. Det bemærkes i denne Forbindelse, at Dansk Brandværns Komité har erklæret sig villig til, naar de optagne Rapporter og Rids indsendes til Komitéen, vederlagsfrit at fremkomme med Udtalelse om, hvilke Foranstaltninger der bør kræves gennemført, for at saadanne Lokaler kan godkendes til Filmsforevisning. Det bør endvidere indskærpes Indehaveren af de paagældende Lokaler, at enhver Filmsforevisning (ogsaa i Foreninger m. v.)



skal anmeldes for Brandmyndigheden, naar der ikke findes 3 Okt.  
 et i Overensstemmelse med Bekendtgørelses § 2 indrettet Nr. 137.  
 Lysapparatur, jfr. herved Bekendtgørelsens § 7 in fine.

Som anført i Bekendtgørelsens § 8 kan Brandmyndigheden, selv om der ikke findes fast eller midlertidigt Lysapparatur, der opfylder Kravene i Bekendtgørelsens § 2, henholdsvis § 7, paa visse nærmere angivne Vilkaar tillade Filmsforevisninger, saafremt der anvendes særlige af Justitsministeriet godkendte Lysapparater. I Henhold til den anførte Bestemmelse har Justitsministeriet hidtil godkendt følgende Apparater:

»Kinobox C« og »C. Monopol«, begge fremstillet af A/S Zeiss Ikon, Dresden, samt

»Jacky«, fremstillet af Fabrikken »Debria«, Paris.

Forinden Brandmyndigheden meddeler Tilladelse til Forevisningen, bør Justitsministeriets Skrivelse, hvorved det paagældende Apparat er godkendt, og som indeholder de nærmere Betingelser for dets Anvendelse, forevises for Brandmyndigheden i Original eller bekræftet Genpart.

Opmærksomheden henledes paa, at Bestemmelserne i Bekendtgørelsen kun kommer til Anvendelse, naar der benyttes let forbrændelige Film. Som Film, der ikke er let forbrændelige, har Justitsministeriet hidtil godkendt følgende:

De saakaldte brandfri Film, der fremstilles af A/S »Kodak« og A/S »Agfa Foto«,

Film af Mærket »Pathé Baby«, samt

Film af Mærket »Safety Positiv Gevaert«.

Endelig skal man henlede d'Herrers Opmærksomhed paa Bekendtgørelsens Afsnit III om Forevisning af Film i Skoler og navnlig paa § 9, 2det Stk., hvori er bestemt, at Forevisningslokalet skal være godkendt af Brandmyndigheden.

Nr. 137. Min.-Tid, A. S. 142—43.

**Justitsmin. Skr.** til Overretssagfører N. N.

3 Okt.

I Skrivelse af 21. Juli 1931 har De udbedt Dem en Ud- Nr. 156.  
 talelse fra Justitsministeriet om, hvorvidt det ved Lov om  
 Formueforholdet mellem Ægtefæller af 7. April 1899 § 21,

3 Okt. 2det Stk. hjemlede Tilsynsværgemaal for en Hustru bort-Nr. 156. falder ved Mandens Død.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Spørgsmaalet efter Justitsministeriets Formening maa besvares bekræftende.

Nr. 156. Min.-Tid. A. S. 176.

3 Okt. **Socialmin. Skr.** til Taarnby Sogneraad.

I et hertil indsendt Andragende af 10. Juni d. A. har Sogneraadet anholdt om, at det maa blive paalagt Københavns Kommune at udrede den en Opholdskommune paa-hvilende Andel af Udgifterne ved Arbejdsmand S. med Families Forsørgelse i Taarnby Kommune i Tiden fra 14. Februar til 14. Marts d. A.

Det fremgaar af Sagen, at paagældende den 1. Februar d. A. er tilflyttet Taarnby Kommune fra København, og at han den 14. Februar d. A. henvendte sig til Fattigvæsenet i Taarnby og fik tilstaaet Fattigunderstøttelse, idet Familien var ganske uden Subsistensmidler, og Manden siden Tilflytningen ingen Indtægt havde haft ved Arbejde eller Erhverv. Forud for Flytningen var der af Københavns Kommunes Hjelpekasse ydet ham, der var arbejdsløs, og som havde opbrugt sin ordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, Hjælp for December Maaned 1930 og Januar Maaned 1931, ligesom der den 1. Februar s. A., altsaa samme Dag han flyttede, hvorom der ikke var Hjelpekassen noget bekendt, blev ydet Familien Hjælp forud til Underhold i en Uge. Under Henvisning til, at der ikke er ydet paagældende Fattighjælp, men som nævnt alene Hjelpekassehjælp i København, og at ingen Del af den Hjælp, der saaledes er ydet, er tilstaaet som Flytningshjælp, har Københavns Magistrat vægret sig ved at udrede Opholdskommunens Andel af den paagældende i Taarnby Kommune tilstaaede Fattighjælp.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brev-veksling med Amtmanden over Københavns Amt meddele, at *da* den i København ydede Hjelpekassehjælp ikke er ydet som Hjælp til paagældendes Flytning til Taarnby Kommune,

men alene som en ugevis, forud udbetalt Hjælp til Underhold, 3 Okt.  
hvoraf den sidst oppebaarne Rate er udbetalt samme Dag,  
paagældende flyttede, medens den forestaaende Flytning  
efter det foreliggende ikke paa det Tidspunkt har været  
Hjælpekassen bekendt, maa Socialministeriet holde for, at  
det ikke kan paalægges Københavns Magistrat at yde den  
af Sogneraadet begærte Refusion.

3. Afđ. R. 5. 2077. 30.

**Bekendtgørelse for Københavns Magistrat ang. 5 Okt.  
Bemyndigelse for Gas- og Vandmestre.**

Det bekendtgøres herved, at Magistraten har bestemt,  
*at* den for Tiden krævede Prøve for Personer, der agter at  
søge Bemyndigelse som Gas- og Vandmester i København,  
kun vil blive afholdt 2 Gange endnu i Løbet af de kom-  
mende to Aar, hvorefter man ophører med denne Prøve, og  
*at* der, naar der er forløbet 2 Aar efter Afholdelsen af den  
sidste af disse Prøver, ikke mere vil blive udstedt Be-  
myndigelse som Gas- og Vandmester i København efter  
de hidtil gældende Bestemmelser.

Magistraten har derhos bestemt,

*at* der fremtidig maa udfærdiges Bemyndigelse, der glver  
den paagældende Beføjelse som »Gas- og Vandmester med  
udvidet Autorisation«,  
*at* der skal indføres en Prøve for dem, der ønsker at erholde  
en saadan Autorisation, samt  
*at* der hvert Aar i de første 5 Aar skal afholdes en Prøve  
kun omfattende Afløbsanlæg, hvilken Prøve skal give  
Gas- og Vandmestre, som er autoriserede i Henhold til  
de nu gældende Bestemmelser, Adgang til, naar de har  
bestaaet Prøven, at faa Bemyndigelse som »Gas- og Vand-  
mester med udvidet Autorisation«.

Med Hensyn til Betingelserne i øvrigt for at opnaa den  
omhandlede Bemyndigelse som »Gas- og Vandmester i Kø-  
benhavn med udvidet Autorisation«, og med Hensyn til

5 Okt. de af en saadan Autorisation flydende Beføjelser henvises til Magistratens herom samtidig hermed udstedte Bekendtgørelse.\*)

5 Okt. **Handelsmin. Skr.** til N. N.

I Andragende af 8. November f. A. har Selskabet, hvis Virksomhed bestaar i Financiering af Køb af Automobiler, rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Selskabet i Henhold til Bestemmelsen i § 5 i Lov om Bogføring af 10. Maj 1912 er pligtig til at opbevare de med Køberne oprettede originale Købekontrakter, efter at disse er indfriet af Køberne.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat meddele, at det fremsatte Spørgsmaal maa besvares benægtende.

Forsaavidt Selskabet derhos har forespurgt, om de ommeldte Kontrakters Opbevaring er nødvendig af Hensyn til Ansvar for mulig begaaet Overtrædelse af Stempelovgivningens skal man tilføje, at Skattedepartementet, med hvilket man har brevvekslet over Sagen, har udtalt, at der ikke af nævnte Grund er Hjemmel til at forlange de originale Kontrakter opbevarede af Selskabet, hvorhos Skattedepartementet har henledt Opmærksomheden paa de angaaende Duplikater og Genparter i §§ 31, 48 og 51 i Lov Nr. 99 af 23. April 1929 om Stempelafgift indeholdte Forskrifter.

1. Afd. 501. 31.

6 Okt. **Bekendtgørelse fra Københavns Magistrat.**

Magistraten har fastsat følgende Betingelser for Udstedelse af Bemyndigelse som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation:

Forinden Bemyndigelsen gives, maa vedkommende for Magistraten godtgøre:

- 1) at han har Bopæl og Værksted, paa Stadens Grund, eller indenfor en af de Kommuner, med hvilke København har truffet Overenskomst angaaende Autorisation,

\*) Se Bekendtgørelse af 6. Oktober 1931.

- 2) at han har erhvervet Borgerskab i et af Metalarbejderfagene, idet det dog, forsaavidt der oprettes et særligt Fag omfattende Gas-, Vand- og Faldrørsarbejder, forlanges, at Borgerskabet skal være erhvervet i dette Fag, 6 Okt.
- 3) at han ikke efter Forlig for Retten eller efter Dom har maattet erlægge Bøde for Overtrædelse af Lov Nr. 9 af 23. Januar 1903 om Berettigelse til at udføre Arbejder vedkommende Vand-, Gas- eller Elektricitetsværker samt Kloakledninger og indvendige Husspildevandsledninger, selv om Betingelserne for Autorisation i øvrigt er til Stede, medmindre der efter Bødens Erlæggelse er forløbet mindst 3 Aar,
- 4) at han opfylder et af følgende Vilkaar:
- Har bestaaet den af Magistraten anordnede Prøve for dem, der ønsker udvidet Autorisation som Gas- og Vandmester i København.
  - Er polyteknisk Kandidat enten som Bygningsingeniør med teknisk Hygiejne som Hovedfag, eller som Maskiningeniør, der har suppleret sin Eksamen med en Tillægsprøve i teknisk Hygiejne i samme Omfang, som er gældende for Bygningsingeniørernes Specialstudium i dette Fag. Eksamenskarakteren i de paa-gældende Specialfag skal i begge Tilfælde være mindst »godt«.
- 5) at han har stillet et Depositum paa 500 Kr. til Sikkerhed for Opfyldelsen af de Pligter, der vil komme til at paa-hvile ham som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation. Hvis Vedkommende allerede som Kloakmester\*) har stillet Depositum, er dette ogsaa gældende som Depositum for Vedkommendes Forpligtelser som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation,

\*) Angaaende Autorisationen som Kloakmester henvises til Magistratens Bekendtgørelse desangaaende.

For at kunne føre Betegnelsen »Autoriseret Gas-, Vand- og Kloakmester« kræves der, at Vedkommende foruden den udvidede Autorisation som Gas- og Vandmester tillige har Autorisation som »Kloakmester«.

- 6 Okt. 6) at han har underskrevet Instruksen for Gas- og Vandmestre med udvidet Autorisation, og  
7) at der ikke er forløbet over 5 Aar fra det Tidspunkt, han har bestaaet Proven.

Som en Overgangsbestemmelse har Magistraten derhos fastsat, at der, uanset at Vedkommende ikke opfylder de ovenfor under Punkt 4 a og 4 b angivne Betingelser, kan meddeles følgende den ommeldte udvidede Autorisation nemlig:

- I. Saadanne autoriserede Gas- og Vandmestre, som efter Stadsingeniørens Direktorat Skøn har udført Afløbsarbejder paa fuldt ud tilfredsstillende Maade, og som inden 1 Aar efter Bekendtgørelsens Dato overfor Stadsingeniørens Direktorat godtgør, at de nøje har sat sig ind i den af Magistraten udgivne Instruks og Vejledning i Afløbsfaget, og
- II. saadanne Gas- og Vandmestre, som i en af de Kommuner, med hvilke Københavns Kommune har Overenskomst angaaende Autorisation, naar disse Betingelser træder i Kraft, har Autorisation som »Installatør« af indvendige Spildevandsledninger.

Med Hensyn til Omfanget af de Beføjelser, som følger med den fornævnte Bemyndigelse som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation fastsættes følgende:

Udvidet Autorisation som Gas- og Vandmester giver Bemyndigelse til at udføre de i »Instruks af 22. September 1920 med Ændring og Tillæg af 6. Oktober 1931 for Gas- og Vandmestre angivne Arbejder, og det fastsættes, at fra 3 Maaneders Dagen efter Afholdelsen af den første udvidede Prøve for Gas- og Vandmestre maa kun den, der har erholdt Bemyndigelse som »Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation« udføre følgende Arbejder paa Staden Københavns Grund:

- 1) Montering af Faldrør og Sideledninger til disse, Ventilationsrør og Tagnedløbsrør, 2) Montering af Vandklosetter,

Hospitalskummer, Køkkenvaske, Haandvaske, Urinals, Gulv- 6 Okt.  
 afløb og alle øvrige forekommende Afløbsinstallationer, som  
 ikke falder ind under Kloakmesterarbejdet (de til Afløbs-  
 installationerne knyttede Vandforbindelser, Anbringelse af  
 Cisterner etc. henhører under Vandmesterfaget), 3) Repara-  
 tions- og 4) Rensningsarbejder ved de ovenangivne Dele af  
 Afløbssystemet.

Ovennævnte Arbejder maa under Strafansvar i Henhold  
 til Lov Nr. 9 af 23. Januar 1903 ikke udføres af andre end  
 de af Magistraten dertil bemyndigede.

En i København erhvervet udvidet Bemyndigelse som  
 Gas- og Vandmester er ogsaa gældende for de Kommuner,  
 med hvilke København har særlig Overenskomst angaaende  
 Autorisation.

Omvendt vil Bemyndigelsen i samtlige Kommuner, med  
 hvilke Overenskomst er truffet, bortfalde, naar Retten til  
 at udføre Arbejder, hvortil kræves udvidet Autorisation som  
 Gas- og Vandmester fratages den autoriserede i en af Kom-  
 munerne.

De autoriserede er i deres Forhold overfor Kommunerne  
 underkastet de til enhver Tid for hver Kommune gældende  
 Bestemmelser.

Der kræves ikke Autorisation til Udførelse af følgende  
 Arbejder:

- a. Anbringelse af Gasbrændere, Kogeapparater og lign.  
 samt Rensning og Istandsættelse af saadanne under  
 Forudsætning af, at der herved hverken flyttes, omlægges  
 eller byttes eksisterende Ledninger eller Haner eller  
 anbringes nye saadanne, samt at der ved Apparaternes  
 Rensning og Istandsættelse ikke ændres noget i disses  
 oprindelige Konstruktion og navnlig, at de ikke forsynes  
 med ekstra Anordninger, der efter Belysningsvæsenets  
 Skøn kan virke hæmmende paa Blussets normale Ud-  
 vikling, og
- b. Tagnedløb og saadan Rensning af Afløb, der kan ske,  
 uden at Installationsgenstande nedtages, eller uden at  
 Ledninger beskadiges eller adskilles.

6 Okt. **Bekendtgørelse fra Københavns Magistrat om Eksamensbetingelser for dem, der ønsker Bemyndigelse som Gas- og Vandmester i København med udvidet Autorisation.**

- 1) Den, der agter at indstille sig til Prøven, skal for Eksamenkommissionen godtgøre, at han har Uddannelse i Husbygningstegning, har Svendebrev i et af Metalarbejderfagene og har arbejdet mindst 3 Aar med Gas-, Vand- og Faldrørsarbejde.

Magistraten kan dog give Tilladelse til Indstilling til Prøven, uagtet den forannævnte særlige Uddannelse ikke har fundet Sted, naar Ansøgning derom indsendes, 2 Maaneder før Prøven afholdes, og vedkommende kan godtgøre, at han er i Besiddelse af Kvalifikationer, der kan staa lige med den ovenfor forudsatte Uddannelse.

Forsaavidt der oprettes et særligt Gas- og Vandmesterfag indenfor de udvidede Rammer, skal der efterhaanden i Stedet for den 3-aarige Arbejdsperiode ved Gas-, Vand- og Faldrørsarbejder træde den for Faget fastsatte Læretid.

Der udgives ved Magistratens Foranstaltning Vejledninger i Gasmesterfaget, Vandmesterfaget og Afløbsfaget, som i Forbindelse med de til enhver Tid gældende Instrukser og særlige Bestemmelser vedrørende disse Fag danner Grundlaget for Prøven.

- 2) Magistraten udnævner en Eksamensbestyrelse, bestaaende af en Eksaminator i Gasledningsfaget, en i Vandledningsfaget og en i Afløbsfaget samt 2 Censorer.

Bedømmelsen sker i hvert enkelt Tilfælde at de 3 Eksaminatorer og en Censor. (For Tillægsprøven af Eksaminatoren i Afløbsfaget og Censoren).

- 3) Prøven bestaar af:
- a) skriftlig Prøve,
  - b) mundtlig Prøve,
  - c) praktisk Prøve.

Prøverne bedømmes under et, og Udfaldet »Bestaaet« eller »Ikke bestaaet« meddeles efter Afholdelse



af den sidste Prøve; Eksamensbestyrelsen kan dog, 6 Okt. naar allerede en af de afholdte Prøver viser, at vedkommende ikke er i Besiddelse af de fornødne Kvalifikationer, straks meddele vedkommende, at han ikke vil kunne bestaa Prøven.

Den, der 3 Gange har indstillet sig til Prøven uden at bestaa denne, kan ikke oftere indstille sig til ny Prøve.

Den, der bestaar Prøven, erholder derfor et Vidnesbyrd.

a. *Skriftlig Prøve.*

Paa een eventuelt to Tegninger af en Bygning eller et Bygningskompleks indtegnes Gas- Vand- og Spildevandsledninger. Opgaven kan vedrøre Lægning af Ledninger til og fra Gas-, Vand- eller Spildevandsapparater, viste paa Tegningen, eller til saadanne Apparater indtegnede af Eksaminanden paa passende Steder, eller Ændringer i eksisterende Gas-, Vand- og Spildevandsanlæg i det Omfang, som angivet i Opgaven. Der angives Dimensioner af Ledningerne, foretages Opmaaling af disse og udarbejdes Overslag over hele Anlægget.

Prøven afholdes samtidig for alle, der indstiller sig til denne. I Opgaven angives hvor lang Tid, der maa anvendes til Prøven — for Gas- og Vandledningsfaget højst 7 Timer og for Afløbsfaget højst 4 Timer, fordelt paa 2 Dage.

Papir, Tusch og Blæk leveres af Eksamensbestyrelsen, øvrige Skrive- og Tegnerekvisitter maa medbringes. Bøger, Prislister og lign. kan om ønskes medbringes.

b. *Mundtlig Prøve.*

Der forelægges enhver, der indstiller sig, Spørgsmaal i Gasmesterfaget, Vandmesterfaget og Afløbsfaget.

c. *Praktisk Prøve.*

Prøven strækker sig over 2 Dage og omfatter:

- 1) Fejl ved et Gasanlæg paavises og afhjælpes,
- 2) Et 51 mm T-Stk. indskæres i en støbt Vandledning,

- 6 Okt. 3) Efter Eksamensbestyrelsens Valg udføres et af nedenævnte Arbejder:
- a) et mindre Gasindlæg med Afsætning til Maaler, Blus, Kogeapparater ell. lign.
  - b) en Vandmaaler anbringes med Tilpasning af Blyrør og Lægning af Tilgangsledning og Afgangsledning til en Hane,
- 4) Efter Eksamensbestyrelsens Valg udføres 2 af nedenævnte Arbejder:
- a) efter opgivne Koter foretages en Højdeafsætning fra et nærliggende Fikspunkt,
  - b) en Mufferørsledning lægges i Grav med Asfaltstøbning eller Blystøbning,
  - c) Tilpasning af Sideledninger og Fodbøjninger,
  - d) Installation af en af de almindeligt benyttede Installationsgenstande med Anvendelse af Blyarbejder, Ferrule og Cap & Linning, og
  - e) Taginddækning.

Eksamensbestyrelsen bestemmer, hvor lang Tid der maa anvendes til hvert Arbejde. De almindelig brugte Redskaber maa medbringes; Ledningsmateriel m. m. og særlige Redskaber leveres af Eksamensbestyrelsen. Til praktisk Prøve maa medtages en Hjælper, der dog kun maa udføre decideret Hjælpearbejde.

#### *Autorisationsprøven.*

Naar Bekendtgørelse om udvidet Autorisation som »Gas- og Vandmester« efter foranstaaende Bestemmelser er udstedt, afholdes:

- 1) den udvidede Prøve for Gas- og Vandmestre hvert Aar i Maj Maaned. For Prøven betales et Gebyr paa 75 Kr.,
- 2) Tillægsprøve — for eksaminerede Gas- og Vandmestre efter de nugældende Bestemmelser, der ønsker udvidet Autorisation — alene i Afløbsfaget i April Maaned i de følgende 5 Aar. Gas- og Vandmestre, der er autoriserede i Henhold til de nugældende Bestemmelser.

og som ikke i Løbet af de 5 Aar, hvor Tillægsprøven i 6 Okt. Afløbsfaget afholdes, har bestaaet Tillægsprøven, kan ikke faa deres Autorisation som Gas- og Vandmester udvidet. For Prøven betales et Gebyr paa 40 Kr., og

- 3) Prøve for Gas- og Vandmestre efter de nugældende Bestemmelser i September Maaned i 2 Aar. For Prøven betales et Gebyr paa 55 Kr.

Prøverne afholdes efter forudgaaende Bekendtgørelse. Indmeldelse til Prøverne maa ske paa den i Bekendtgørelsen foreskrevne Maade.

**Ændring i og Tillæg til Instruks for de i Københavns Kommune autoriserede Gas- og Vandmestre af 22. September 1920, forsaavidt angaar Gas- og Vandmestre med udvidet Autorisation.** 6 Okt.

Stk. 5 og 6 i § 1 erstattes med følgende:

Bemyndigelsen er rent personlig og kan ikke under nogen Form benyttes af eller overføres paa andre. For at et Firma, der vil drive Forretning som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation, skal kunne erholde Bemyndigelse som saadan, skal Magistratens Tilladelse hertil erhverves, og den Funktionær i Firmaet, hvem Ledelsen af omhandlede Arbejder paahviler, skal have Bopæl og Værksted paa Stadens Grund eller indenfor en af de Kommuner, med hvilke København har truffet Overenskomst angaaende Autorisation, og have bestaaet den udvidede Prøve for autoriserede Gas- og Vandmestre. Den nævnte Funktionær maa ikke drive Forretning som Gas- og Vandmester for egen Regning. Firmaet skal til enhver Tid holde Belysningsvæsenet, Vandforsyningen og Stadsingeniørens Direktorat underrettet om, hvilken Funktionær, der er Arbejdsleder for de omhandlede Arbejder, og Firmaets Bemyndigelse vil til enhver Tid være betinget af, at Forholdet med Hensyn til nævnte Funktionær er ordnet paa en efter Magistratens Skøn tilfredsstillende Maade. Alle Anmeldelser skal undertegnes af Firmaet og den nævnte Funktionær.

6 Okt.

*Tillæg.*

**Bemyndigelsens Lovhjemmel.** § 1. Udvidet Autorisation som Gas- og Vandmester meddeles af Københavns Magistrat i Henhold til Lov Nr. 9 af 23. Januar 1903, jfr. Lov Nr. 70 af 19. Marts 1930, Magistratens Bekendtgørelse af 14. Oktober 1903 og under Henvisning til nævnte Loves Bestemmelser. Bemyndigelsen udstedes af Magistratens 5te Afdeling.

**Bemyndigelsens Omfang.** § 2. Udvidet Autorisation som Gas- og Vandmester giver Bemyndigelse til, foruden de i Instruks af 22. September 1920 for Gas- og Vandmestre angivne Arbejder, paa Staden Københavns Grund at udføre følgende Arbejder:

1) Montering af Faldrør og Sideledninger til disse, Ventilationrør og Tagnedløbsrør, 2) Montering af Vandklosetter, Hospitalskummer, Køkkenvaske, Haandvaske, Urinals, Gulv afløb og alle øvrige forekommende Afløbsinstallationer, som ikke falder ind under Kloakmesterarbejdet (de til Afløbsinstallationerne knyttede Vandforbindelser, Anbringelse af Cisterner etc. henbører under Vandmesterfaget). 3) Reparations- og 4) Rensningsarbejdet ved de ovenangivne Dele af Afløbssystemet.

**Underskrift af Instruksens Benævnelse.** § 3. Ved sin Underskrift paa nærværende Instruks forpligter Mesteren sig til nøje at overholde dennes Bestemmelser og nøje paase, at de overholdes af hans Folk.

Udvidet Autorisation som Gas- og Vandmester er gældende, indtil den af Magistraten tilbagekaldes.

Den, der har erholdt den udvidede Bemyndigelse, maa betegne sig »Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation«.

Kun den, der har opnaaet Bemyndigelse baade som Gas- og Vandmester med udvidet Ret og som Kloakmester, har Ret til at kalde sig »Gas-, Vand- og Kloakmester«.

**Forskrifter og Vejledning.** § 4. Ved de i § 2 Pkt. 1—4 nævnte Arbejder skal forholdes som angivet i »Forskrifter vedrørende Afløb fra Ejendomme i Staden København«.

Den af Magistraten udgivne Vejledning i Afløbsfaget tjener som Rettesnor med Hensyn til alle deri indeholdte Anvisninger vedrørende de paagældende Arbejder.

Mesteren skal til enhver Tid rette sig efter de Ændringer i og Tilføjelser til nævnte Forskrifter, som Magistraten maatte foretage. 6 Okt.

Mesteren maa endvidere finde sig i de Ændringer i Instruksen, som Magistraten senere maatte foretage, og i øvrigt rette sig efter saadanne Cirkulærer og Tilhold, som gives ham af Stadsingeniørens Direktorat.

§ 5. Den i Henhold til de i § 4 nævnte Forskrifter fornødne Approbationsskrivelse med tilhørende Planer skal foreligge, forinden Arbejdet paabegyndes og være til Stede paa Arbejdspladsen under Arbejdets Udførelse.

Approba-  
tion og An-  
meldelse.

§ 6. Anmeldelse om Arbejdets Paabegyndelse skal ske skriftlig og under Henvisning til Approbationsskrivelsen vedrørende det omhandlede Arbejde med Angivelse af Approbationsskrivelsens Dato, Journal-Nr. og det eller de Matr.-Nr., som Arbejdet vedrører.

Anmeldel-  
sespligt  
m. v.

Mesteren er forpligtet til overfor Stadsingeniørens Direktorats Byggesagsafdeling mindst 24 Timer forud at anmelde ethvert Nyanlæg, enhver Reparation og Fornyelse af eksisterende Afløbsanlæg, Nedtagning af Vandklosetter, Afbrydelse af eksisterende Afløb og Tilpropning af Afløbsledninger fra saadanne samt enhver Rensning, der kræver Adskillelse af Afløbsledningerne, forinden disse Arbejders Paabegyndelse (jfr. § 2, Pkt. 1—4). Hvis et Reparations- eller Rensningsarbejde nødvendigvis maa udføres med saa kort Varsel, at forudgaaende Anmeldelse ikke kan finde Sted, maa fornødent Tilsyn rekvireres snarest muligt. De paa-gældende Ledningsstrækninger maa ikke tildækkes, forinden Arbejdet er synet og godkendt af Stadsingeniørens Direktorat.

Mesteren er ligeledes forpligtet til overfor Stadsingeniørens Direktorat Byggesagsafdeling at gøre Anmeldelse om enhver forefunden Uregelmæssighed ved Afløbssystemet, da saadanne Uregelmæssigheder kan medføre sanitær Fare (jfr. Sundhedsvedtægtens § 11, 4de Stk.).

Vandhaner, der er anbragt over Gulvafløb, Installationssgenstande etc. maa ikke fjernes uden Tilladelse fra

6 Okt. Stadsingeniørens Direktorat. (Den i Gas- & Vandmester Instruksen § 4 b omhandlede Tilladelse maa endvidere erhverves).

For Rensningsarbejder og mindre Reparationsarbejder kræves ikke Afløbsattest, hvis Stadsingeniørens Direktorat ikke skønner det nødvendigt, men Mesteren skal efter forudgaaende Færdigsyn fremskaffe den i § 8 omhandlede Erklæring fra Direktoratet, forinden Arbejdet kan færdigmeldes til Bygherren.

Forhold at  
iagttage ved  
Kloakrens-  
ning.

§ 7. Mesteren er ved enhver af ham foretagen Kloakrensning ansvarlig for at alt oprenset Slam ufortøvet fjernes, at der foretages en omhyggelig Skylning eller Afvaskning af henholdsvis Gaarde eller Gulve etc., der maatte være forurenede ved Rensning, at der, hvis en Kloakrensning undtagelsesvis finder Sted i Rum, der tjener til Fremstilling eller Opbevaring af Fødevarer, træffes særlige Foranstaltninger for at undgaa Forurening af disse.

Færdig-  
gørelse og  
Attest.

§ 8. Ethvert Arbejde skal færdiggøres saa hurtigt som muligt og derefter ufortøvet anmeldes til Færdigsyn til Stadsingeniørens Direktorat, og alle af Direktoratet paa-talte Mangler skal ufortøvet afhjælpes.

Mesteren er pligtig at fremskaffe Attest fra Stadsingeniørens Direktorat for ethvert Arbejde umiddelbart efter dets Fuldførelse. Hvis Mesteren har truffet anden Aftale med Hensyn til Indløsning af Attest, eller hvis flere Mestre er ansvarlig for hver sin Del af samme Arbejde, skal der samtidig med Arbejdets Anmeldelse fremsendes en Erklæring underskrevet af vedkommende, der paatager sig Attestens Indløsning.

Mesteren maa ikke aflevere et Arbejde eller nogen Del deraf som færdigt til Bygherren, forinden ovenomtalte Attest foreligger. Hvis efter Stadsingeniørens Direktorats Skøn særlige Grunde maatte tale derfor, kan Direktoratet ved Arbejder, der f. Eks. tillige omfatter andre Entrepriser end vedkommende Mesters, og naar skriftlig Erklæring om den endelige Attestindløsning foreligger, give en særlig Er-

klæring angaaende vedkommende Mesters Arbejde til Brug ved dettes Aflevering til Bygherren. En saadan Erklæring betaales til Stadsingeniørens Direktorat med en Kendelse paa 2 Kr., der ikke fragaar i den for den egentlige Attest fastsatte Kendelse. 6 Okt.

§ 9. Mesteren har med Hensyn til alle Forhold vedrørende de i nærværende Instruks § 2 Pkt. 1—4 nævnte Arbejder at henholde sig til Stadsingeniørens Direktorat og nøje følge Direktoratets Anvisninger og Paalæg. Mesteren skal til enhver Tid holde Stadsingeniørens Direktorat underrettet om sin Bopæl.

Discipli-  
nære  
Forhold.

Saadanne Fejl og Mangler ved et af Mesteren udført Afløbsarbejde, som efter Stadsingeniørens Direktats Skøn kan lægges Mesteren til Last, og som Mesteren ikke afhjælper inden en af Stadsingeniørens Direktorat fastsat Frist, kan Stadsingeniørens Direktorat lade udføre for Mesterens Regning.

§ 10. Til Sikkerhed for, at en Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation opfylder sine Pligter og forinden Bemyndigelsen gives ham, skal han stille et Depositum paa 500 Kr. Dette Depositum skal stilles som haandfaaet Pant, indsat paa en Sparekassebog eller som en af Magistraten godkendt Kautionsforsikring for det angivne Beløb saaledes at henholdsvis Belysningsvæsenet, Vandforsyningen og Stadsingeniørens Direktorat til enhver Tid kan hæve Pengene. Formindskes Summen derved, at der i Henhold til Bestemmelserne i § 8 i Instruks af 22. September 1920 og i § 9 i nærværende Tillægsinstruks er hævet et Beløb af det stillede Depositum, skal Mesteren med 8 Dages Varsel bringe Beløbet op til dets oprindelige Størrelse. Hvis dette ikke sker, kan Magistraten fratage ham Autorisationen.

Sikkerheds-  
stillelse.

Renterne af det stillede Depositum tilfalder Deponenten.

Hvis Vedkommende allerede som Kloakmester har stillet Depositum, er dette ogsaa gældende som Depositum for Vedkommendes Forpligtelser som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation.

6 Okt. Det nævnte Depositum (Kautionen) stilles i Mesterens Opholdskommune, men vedrører hans Forpligtelser i samtlige Kommuner, hvor hans Autorisation gælder.

**Bemyndigelsens Ophær.** § 11. Naar Gas- og Vandmesteren med udvidet Autorisation ikke længere ønsker at benytte Bemyndigelsen, skal han skriftlig meddele dette til Magistraten, og 1 Aar efter at det sidste af ham som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation udførte Arbejde er godkendt, kan det stillede Depositum eventuelt med Fradrag af det Beløb, som indtil den Tid er hævet i Henhold til de ovennævnte Bestemmelser, udleveres til rette Vedkommende. Det samme gælder, naar Bemyndigelsen fratages ham i Henhold til § 8 i Instruks af 22. September 1920 og § 10 i nærværende Tillægsinstruks.

Saafernt Vedkommende har Bemyndigelse som Gas-, Vand- og Kloakmester forbeholder Magistraten sig eventuelt at kunne fratage ham begge Bemyndigelser.

Hvis Boet efter en Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation tages under Konkursbehandling, kan Magistraten bestemme, at Bemyndigelsen indtil videre skal betragtes som ophørt, og han er da pligtig til at deponere sin Bemyndigelse i Magistraten; om Konkursens Indtræden skal Mesteren uopholdelig gøre Indberetning til Magistraten. Naar Bobehandlingen er sluttet, vil Bemyndigelsen eventuelt efter derom fremsat Anmodning paany kunne udleveres, forsaavidt Mesteren i øvrigt opfylder Betingelserne for at blive autoriseret. Ligeledes vil Bemyndigelsen under samme Vilkaar eventuelt kunne udleveres under Bobehandlingen, hvis det maatte anses for ønskeligt af Hensyn til Boets Afvikling.

Ved Mesterens Død bortfalder Bemyndigelsen; det stillede Depositum med eventuelt Fradrag udleveres 1 Aar efter Dødsfaldet.

§ 12. Tvivlsspørgsmaal vedrørende Forstaaelsen af Instruksen afgøres af Magistratens 5te Afdeling.



**Socialmin. Skr.** til Gentofte Kommunalbestyrelse. 6 Okt.

I en af Københavns Amt hertil indsendt Skrivelse af 20. Juni d. A. har Kommunalbestyrelsen for Socialministeriet indanket Amtets Resolution af 23. April d. A., ifølge hvilken den i Søndersted Sogn den 17. Januar 1895 fødte Kusk A. maa anses at have erhvervet Forsørgelsesret i Gentofte Kommune ved uafbrudt Ophold der i Tiden fra Juli 1919 til Juli 1926.

Det fremgaar af Sagen, at paagældende, efter at han den 17. Januar 1913 var fyldt 18 Aar, havde Ophold i forskellige Kommuner, indtil han i Juli 1919 indlogerede sig hos Arbejdsmand P. C.vej Nr. 8 i Gentofte Kommune, hos hvem han derefter boede og fik sin fulde Forplejning.

I Juli Maaned 1921 blev nævnte Ægtepars gifte Søn husvild, og for at gøre sine Værtsfolk en Tjeneste overlod A. da Sønnen og dennes Hustru sit Værelse, indtil de atter skaffede sig en Bolig, idet han selv midlertidigt lejede et Værelse i Ejendommen E.vej Nr. 6, Københavns Kommune. Dette Værelse benyttede han dog kun som Nattelogis, idet han i øvrigt havde sit Tilhold paa C.vej Nr. 8, hvor han daglig kom og fik sin Kost, og hvor han havde sine Effekter beroende. Efter ca. 14 Dages Forløb blev hans Værelse hos Arbejdsmand P. paany disponibelt, hvorpaa han — som det stadig havde været Meningen, paany tog det i Brug og boede her til Oktober 1922, hvorefter han i Tiden indtil Juni 1926 havde Bopæl forskellige Steder i Gentofte Kommune.

Siden Juni 1926 har paagældende haft Ophold i Københavns Kommune, hvor han fra Maj 1929 har modtaget Fattighjælp.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat herved meddele, at Socialministeriet under Hensyn til, at den Periode, i hvilken nævnte A. midlertidig havde Nattelogis udenfor Gentofte Kommune, kun varede i ca. 14 Dage, at han i denne Tid daglig fik sin Kost hos sine Værtsfolk i Gentofte, og at det baade fra deres og fra hans Side var en bestemt Forudsætning, at A. efter

- 6 Okt. Sonnens Bortflytning atter skulde tage sit Værelse hos dem i Brug, kan tiltræde den af Amtmanden over Københavns Amt trufne Afgørelse.

3. Afd. B. 1. 306. 30.

- 6 Okt. **Indenrigsmin. Skr.** til N. N.

I en hertil indsendt Skrivelse har De anholdt om, at der maa blive meddelt Deres Datter, A., født den 7. Oktober 1912 i Xanten i Tyskland, Bevis for, at hun er i Besiddelse af dansk Indfødsret.

Ved Lov af 31. Marts 1930 meddeltes der Dem dansk Indfødsret paa Betingelse af, at De inden 1 Aar efter Lovens Ikrafttræden godtgjorde at være løst fra Deres tidligere undersøsatlige Forhold. Den 25. Marts d. A. modtog Indenrigsministeriet derefter en den 17. November f. A. af vedkommende czekoslovakiske Myndighed udstedt Attest om, at De var løst fra Deres Statsborgerforhold til nævnte Republik, hvorpaa der den 26. Marts d. A. udfærdigedes dansk Indfødsretsbevis for Dem.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at da Deres Datter fyldte 18 Aar paa et Tidspunkt, da De endnu ikke var i Besiddelse af dansk Indfødsret, omfattes hun ikke af den Dem meddelte danske Indfødsret, hvorfor man maa have hende henvist til eventuelt at søge om Optagelse paa en af de aarlige Indfødsretslove.

1. Afd. 4. 81. 31.

- 6 Okt. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

Ved at fremsende den hoslagt tilbagefølgende Skrivelse af 24. Juni d. A., hvori Grosserer V. protesterer imod, at en af H. F. til Handelsregistret i København indgiven Anmeldelse om Indregistrering af Firmaet »Erh. Lassen & Co.s Eftf. Chr. F.« tages til Følge, har Magistraten i Skrivelse af 24. August d. A. udbedt sig Ministeriet for Handel og Industris Afgørelse af, hvorvidt den fremsatte Protest bør nyde Fremme.

Det fremgaar af Sagen, at Grosserer E. ved Overenskomst af 10. Marts d. A. har overdraget Retten til at benytte Firmanavnet Erhard Lassen & Co.s Eftf. til nævnte Chr. F.,

samt at den paagældende ved en under 13. Juni d. A. udstedt 6 Okt. Erklæring har givet sit Samtykke til, at Chr. F. anmelder til Optagelse i Handelsregisteret Firmaet Erhard Lassen & Co.s Eftf.

I denne Anledning skal man meddele, at Ministeriet for Handel og Industri med Magistraten er enigt i, at den omhandlede Anmeldelse er i Overensstemmelse med de i Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura af 1. Marts 1889 § 13 indeholdte Bestemmelser, og at Anmeldelsens Registrering derfor ikke vil kunne nægtes.

Det tilføjes, at Spørgsmaalet om, hvorvidt der foreligger bristede Forudsætninger for den i Henhold til fornævnte Overenskomst stedfundne Forretningsoverdragelse, henhører under Domstolenes Afgørelse.

1. Afd. 767. 31.

**Indenrigsmin. Skr.** til Overpræsidenten.

7 Okt.

Af den med Hr. Overpræsidentens Andragende af 3. denne Maaned modtagne Sag, fremgaar, at Københavns Kommunalbestyrelse har vedtaget som Led i en Nyordning af Bygningstilsynet i Københavns Kommune fra 1. Oktober d. A. at regne under Københavns Bygningskommission dels at oprette en Stilling som Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse og en Stilling som Arkitekt i 5te Lønklasse og dels at nedlægge en Stilling som Bygningsassistent.

Under Henvisning hertil har Hr. Overpræsidenten anholdt om Indenrigsministeriets Stadfæstelse paa de med Oprettelsen og Nedlæggelsen af nævnte Stillinger følgende Ændringer i §§ 11 og 13 i den under 31. Marts 1920 stadfæstede Vedtægt for Bestyrelsen af Staden Københavns Anliggender.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at den begærte Stadfæstelse herved meddeles.

**Socialmin. Skr.** til Birkerød Sogneraad.

7 Okt.

I en fra Amtmanden over Frederiksborg Amt modtagen Nr. 175. Sag har Sogneraadet ved Skrivelse af 20. December 1930 for Ministeriet indanket en af Amtet den 18. November

7 Okt. 1930 truffen Afgørelse, hvorved er statueret, at det maa Nr. 175. paahvile Birkerød Kommune at udrede en Opholdskommunes Andel af Udgifterne ved Lærer A.s Kur og Pleje paa Kommunehospitalets 6te Afdeling i Tiden fra 26. Marts til 23. April 1930 og derefter paa Sect. Hans Hospital.

Det fremgaar af Sagen, at paagældende, der er født den 18. Juni 1890 og forsørgelsesberettiget i Aalborg, i 1927 rejste til Canada. I 1929 modtog hans her i Landet boende Familie fra de amerikanske Myndigheder Meddelelse om, at han i nogen Tid havde været indlagt paa Hospital i Staten Alberta i Canada og derfor nu vilde blive hjemsendt til Danmark. Den 30. December 1929 ankom han til København og tog derefter Ophold hos sin Søster, Fru A. i Birkerød, hvor han forblev boende, indtil han den 18. Marts 1930 flyttede til København.

Fru A. har nærmere forklaret, at Broderen selv har afholdt Udgifterne ved Hjemrejsen for sine i Amerika sammensparede Penge, men at han ved Ankomsten her til Landet intet ejede. Under Opholdet i Birkerød var han sløv og energiløs, men Søsteren ansaa ham ikke for egentlig syg; kun en Gang under dette Ophold, nemlig den 3. Januar 1930, blev han tilset af Læge, Læge A., Birkerød, der vel mente, at paagældende hørte hjemme paa en Sindssygeanstalt, men dog til Rapport af 28. Juli d. A. har forklaret, at han ved det omhandlede Besøg ikke ansaa Karakteren af paagældendes Sygdom for at være af en saadan Art, at Lægebehandling paa dette Tidspunkt var nødvendig, hvorfor han heller ikke afgav nogen Indstilling til et Sindssygehospital.

Da Broderens Tilstand i Marts 1930 forværredes, formaaede Søsteren ham til den 18. s. M. at flytte til København, for at han der kunde komme under Specialbehandling og faa noget Arbejde og dermed lidt Adspredelse. Efter nogle Dages Forløb blev hans Tilstand imidlertid en saadan, at han maatte indlægges paa Kommunehospitalets 6te Afdeling, hvilket skete den 26. Marts 1930 for Københavns Kommunes Regning.

Københavns Magistrat har vægret sig ved at overtage

en Opholdskommunes Forpligtelse under Henvisning til, at 7 Okt.  
 paagældende allerede i Birkerød Kommune har søgt Læge Nr. 175.  
 for den Sindslidelse, som kun faa Dage efter Flytningen til  
 København nødvendiggjorde hans Indlæggelse paa Kom-  
 munehospitalet.

I denne Anledning skal man meddele, at i Tilfælde som  
 det foreliggende, hvor der i en Kommune stilles Kræv til  
 det offentlige om Hjælp i Anledning af en Persons Sygdom,  
 og hvor Sygdommen er opstaaet eller allerede var til Stede  
 under paagældendes Ophold i en anden Kommune, uden at  
 denne har maattet yde Hjælp i Anledning af Sygdommen,  
 vil Opholdskommuneforpligtelsen kun kunne føres tilbage  
 til sidstnævnte Kommune, naar det med Sikkerhed er godt-  
 gjort, at en Henvendelse til Læge i denne anden Kommune  
 maatte have medført, at der var blevet ydet paagældende  
 saadan Sygebehandling, som vedkommende ikke vilde have  
 været i Stand til at betale uden offentlig Hjælp. Da denne  
 Betingelse for at paalægge Birkerød Kommune Opholdskom-  
 muneforpligtelsen efter det oplyste ikke kan anses opfyldt,  
 maa Socialministeriet holde for, at det maa paahvile Køben-  
 havns Kommune at udrede en Opholdskommunes Andel af  
 de omspurgte med Behandlingen af paagældendes Sindssyg-  
 dom forbundne Udgifter.

Nr. 175. Min.-Tid. A. S. 196—97.

**Bekendtgørelse om Ændring i Bekendtgørelse Nr. 10 Okt.  
 313 af 22. December 1927 om Motorkøretøjer.** Nr. 246.

I Medfør af § 3, Stk. 2, § 20, Stk. 1, og § 21, Stk. 3, i  
 Lov Nr. 144 af 1. Juli 1927 foretages herved følgende Æn-  
 dringer i Bekendtgørelse Nr. 313 af 22. December 1927 om  
 Motorkøretøjer:

Afsnit I affattes saaledes:

*I. Paahængsvogne til Motorvogne.*

§ 1. <sup>1)</sup> Om Kørsel med *een Paahængsvogn* gælder følgende:

- 1) Paahængsvognen skal være forsynet med sikker Bremse,  
 der kan blive staaende i tilspændt Stand, og som under  
 Kørselen kan betjenes af Motorvognens Fører.

- 10 Okt. 2) Afstanden mellem Motorvognens og Paahængsvognens  
 Nr. 246. Hjul skal — maalt ved Kørsel i ret Linie — være ufor-  
 anderlig, bortset fra Fjedring og lign.
- 3) Paahængsvognen skal være forbunden med Motorvognen  
 paa sikker Maade og saaledes, at dens Hjul under Sving  
 bevæger sig saa nær ved Motorvognens Hjulspor som  
 muligt.
- 4) Paahængsvognen og Motorvognen skal være saaledes  
 indrettet og belastet, at mindst 20 pCt. af den samlede  
 Vægt falder paa Drivhjulene. Det skal dog tillige iagttages,  
 at Drivhjulenes Belastning er saaledes afpasset efter  
 Vejens Stigning og Vejbanens Tilstand, at Drivhjulene  
 ikke under Kørselen kan rotere uden at føre Køretøjerne  
 med sig.
- 5) Paahængsvognen skal foruden med det nedenfor i § 22  
 fastsatte Kendingsmærke være forsynet paa Bagsiden  
 med tydelig Angivelse af Hovedvognens Kendingsbog-  
 stav og Nummer.
- 6) Saavel Føreren for den Motorvogn, der fremfører Paa-  
 hængsvognen, som Ejeren (Brugeren) er ansvarlig for,  
 at foranstaaende Bestemmelser overholdes.

2) Kørsel med tohjulet Paahængsvogn, der ikke opfylder  
 de i Stk. 1, Nr. 1 eller 2 givne Forskrifter, kan dog finde  
 Sted, naar Paahængsvognen og Motorvognen er saaledes ind-  
 rettet, at mindst 50 pCt. af den samlede Vægt med fuld  
 Last falder paa de bremsende Hjul. Kørehastigheden maa  
 ikke overstige 25 km i Timen, saafremt Paahængsvognens  
 Vægt med fuld Last overstiger 20 pCt. af Motorvognens  
 Vægt med fuld Last.

3) Kørsel med Blokvogn eller lignende maa kun finde  
 Sted efter dertil af Politiet i hvert enkelt Tilfælde meddelt  
 Tilladelse og under Iagttagelse af de fornødne Sikkerheds-  
 foranstaltninger samt de Forskrifter, som Politiet har knyttet  
 til Tilladelsen. Kørehastigheden maa ikke overstige 8 km  
 i Timen.

§ 2. 1) Kørsel med flere Paahængsvogne maa kun finde  
 Sted efter dertil af Politiet meddelt Tilladelse. Politiet kan

til denne Tilladelse knytte Betingelser med Hensyn til, hvilke 10 Okt. Veje der maa befares, til hvilke Tider Kørselen maa ske, og Nr. 246. med hvilken Hastighed Vognene maa fremføres.

2) Hver Paahængsvogn skal tilfredsstille de foranstaaende for Kørsel med een Paahængsvogn givne Forskrifter, dog at Hovedvognens Kendingsbogstav og Nummer kun skal være angivet paa Bagsiden af den bageste Paahængsvogn.

Til § 20 føjes som Stk. 2:

Paahængsvogne til Vare- og Lastmotorkøretøjer skal være forsynet med tilsvarende Paaskrift, dog — bortset fra det i § 1, Stk. 2, omhandlede Tilfælde — uden Angivelse af Kørehastighed. For 2-hjulede Paahængsvogne kan i Stedet Motorvognen forsynes med dobbelt Paaskrift, henholdsvis for Motorvognen uden Paahængsvogn og for Motorvognen i Forbindelse med den paagældende 2-hjulede Paahængsvogn, hvis Løbenummer, jfr. § 9, da angives i Paaskriften.

§ 23, Stk. 1, affattes saaledes:

Et Førerbevis kan kun gyldigt udfærdiges af Politiet i den Politikreds, hvori Andrageren har Hjemsted, efter Prøve aflagt for en for denne Politikreds beskikket motorsagkyndig. Den, der ønsker at underkaste sig Prøve, skal derom rette skriftlig Henvendelse (Blanket VI) til Politiet, ledsaget af:

- 1) Et vellignende Fotografi i Visitkortformat.
- 2) Daabs- eller Fødselsattest.
- 3) Attest fra 2 paalidelige Personer om, at han er en ædruelig Person.

Endvidere skal han fremskaffe:

- 4) Lægeattest for, at han er i Besiddelse af tilstrækkelig Syns- og Høreevne samt iøvrigt af den fornødne aandelige og legemlige Førlighed.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Indtil den 1. Januar 1933 er det tilladt at benytte Paahængsvogne, der er indrettet i Overensstemmelse med

10 Okt. de hidtil gældende Regler, uanset at de ikke er indrettet  
Nr. 246. som angivet i foranstaaende ændrede Affattelse af Afsnit I  
i Bekendtgørelse Nr. 313 af 22. December 1927.

Nr. 246. Lov-Tid. A. S. 1732.

12 Okt. **Handelsmin. Skr.** til Amtmanden over Vejle Amt.

I den med Amtets paategnede Erklæring af 23. Februar d. A. tilbagefulgte Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt J., Kolding, der udlejer Person-Automobiler uden Fører, er pligtig at løse Borgerskab som Vognmand.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Udlejning af Vogne til Personbefordring uden Kusk i tidligere Tid formentlig har henhørt under Vognmændenes Eneret, saaledes at der, forsaavidt Vognmandsnæring paa det paagældende Sted har været bunden Næring, hertil vilde udkræves Næringsadkomst som Vognmand. Spørgsmaalet, hvis Afgørelse henhører under Domstolene, skønnes dog nu at kunne give Anledning til Tvivl, i hvilken Henseende man ogsaa skal henvise til Bestemmelserne i Næringsloven af 28. April 1931 § 64, hvorefter der formentlig i alt Fald efter denne Lovs Ikrafttræden ikke vil være Hjemmel til at kræve Næringsadkomst som Vognmand i Tilfælde, hvor Udlejeren af en Vogn ikke selv eller ved Medhjælper har noget at gøre med den egentlige Befordring af Personer m. v. ved Hjælp af den udlejede Vogn.

1. Afd. 395. 31.

13 Okt. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 13. Marts d. A. har Magistraten forelagt Ministeriet for Handel og Industri en fra G. modtagen Forespørgsel om, hvorvidt Næringsadkomst vil udkræves til en af ham paatænkt Forhandling af nogle af ham konstruerede, hos herværende Bogtrykkere fremstillede, Oplysningskort.

I denne Anledning skal man meddele, at Ministeriet for Handel og Industri maa være tilbøjeligt til at holde for, at den paagældende Virksomhed er af handelsmæssig Karakter,



og at det rejste Spørgsmaal derfor maa besvares derhen, at 13 Okt. der til den omhandlede Virksomhed vil udkræves Næringsadkomst paa Handel, jfr. herved angaaende Spørgsmaalet om Forlagsboghandels næringsretlige Stilling Københavns Magistrats Skrivelse af 19. Maj 1896 til Indenrigsministeriet, idet tilføjes, at Spørgsmaalets endelige Afgørelse henhører under Domstolene.

1. Afd. 196. 31.

**Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

14 Okt.

Nr. 176.

I Skrivelse af 2. d. M. har Magistraten til Indenrigsministeriets Stadfæstelse indstillet et Forslag til Ændring af Raadstueplakat af 1. November 1926 og 1. November 1928 angaaende de Kendelser, der i Henhold til § 73 i Bygningsloven for København af 12. April 1889, jfr. § 73 i det under 29. April 1930 stadfæstede Bygningsreglement for de i Henhold til Lovene Nr. 50—52 af 3. April 1900 indlemmede Distrikter, skal erlægges til Kommunens Kasse.

Forslaget gaar ud paa, at Afsnit B, Iste Stk., i fornævnte Raadstueplakat affattes saaledes:

- 1) Saafremt et Byggearbejde ikke inden 3 Maaneder efter Approbationen er paabegyndt og derefter fortsættes paa normal Maade, vil der være at erlægge et Gebyr for Byggetilladelsen til Kommunens Kasse, svarende til  $\frac{1}{3}$  (eventuelt afrundet opefter til fuldt Kronebeløb) af det foreskrevne Attestgebyr, forsaavidt dette vilde udgøre mindst 30 Kr.
- 2) Det for en Byggetilladelse erlagte Gebyr vil i det Omfang, i hvilket Byggearbejdet senere maatte komme til Udførelse, til sin Tid blive fradraget Attestgebyret.
- 3) Ved en blot Fornyelse (Gentagelse) af en tidligere meddelt Byggeapprobation erlægges ikke nyt Gebyr for Byggetilladelsen.

I denne Anledning skal man meddele, at den ansøgte Stadfæstelse herved meddeles.

Nr. 176. Min.-Tid. A. 197—98.

19 Okt.      **Lov Nr. 243 om ekstraordinære Foranstaltninger**  
**Nr. 243. i Anledning af Landbrugskrisen.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitteligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

**A. Midlertidige Lempelser af Skatter og Renter for Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme.**

§ 1. Til Ejere af Landbrugsejendomme, jfr. Lov Nr. 106 af 3. April 1925, hvis Gæld ifølge den for Skatteaaret 1931—32 foretagne Skatteligning overstiger deres samlede Nettoformue, ydes der Lettelse af Skatter og Renter efter de i de følgende Paragraffer angivne Regler. Til Konstatering af Gælden kan vedkommende Myndigheder fordre sig forelagt alle fornødne Bevisligheder og har paa dette Omraade samme Myndighed som Skattevæsenet.

§ 2. Det ydede Beløb udgør indtil 2 pCt. af den Sum, hvormed den enkeltes Gæld overstiger den samlede Nettoformue, dog at Gæld, der overstiger den ved Skatteligningen for Skatteaaret 1931—32 benyttede Ejendomsskyldværdi med Tillæg af de ved samme Skatteligning ansatte Værdier for Besætning og Inventar, ikke tages i Betragtning. Beløbet kan for den enkelte Person ikke overstige 2 000 Kr.

Hvis en Person ved sine økonomiske Dispositioner selv har en væsentlig Skyld i sin vanskelige økonomiske Stilling, kan vedkommende Kommunalraad vedtage, at der ikke ydes ham nogen Lettelse. Kommunalraadets Afgørelse kan indankes for Landbrugsministeren.

§ 3. Hvis Ejendommen er bortforpagtet, er Kommunalraadet berettiget til efter Skøn at fordele Beløbet mellem Ejeren og Forpagteren, eller, hvis Ejeren efter §§ 1 og 2 er udelukket fra at komme i Betragtning, at yde Forpagteren et Beløb efter en Bedømmelse af dennes økonomiske Forhold, herunder Forpagtningsafgiftens Størrelse, og afpasset efter Lovens Bestemmelser iøvrigt.

§ 4. Er en Landbruger, som opfylder Lovens Betin- 19 Okt.  
gelser for at opnaa Del i Lempelsen, forbigaaet ved Stats- Nr. 243.  
skatteligningen, eller foreligger der af andre Grunde ikke  
for det Regnskabsaar, som skal lægges til Grund for Skatte-  
ansættelsen for Skatteaaret 1931—32, en af Skattemyndig-  
hederne anerkendt Opgørelse af de ovenfor nævnte Beløb,  
er den paagældende berettiget til ved Henvendelse til ved-  
kommende Ligningsmyndighed at faa foretaget en Ansæt-  
telse af Beløbene efter nærmere af Skattedepartementet  
fastsatte Regler.

§ 5. Det Beløb, der i Henhold til foranstaaende til-  
kommer de af Loven omfattede Personer, ydes med en  
Fjerdedel i Oktober Kvartal 1931 og med en Fjerdedel i  
hvert af de følgende 3 Kvartaler, udbetales efter nærmere  
af Landbrugsministeren fastsatte Regler til de paagældende  
Sogne- og Købstadkommuner og anvendes til Dækning af  
de Ejeren eller Brugeren for de nævnte Kvartaler paalignede  
Skatter til Kommunen. Den Del af Beløbet, som ikke med-  
gaar hertil, skal anvendes til Dækning af de Ejendommen  
paahvilende Skatter til Amtskommunen og eventuelt Staten  
for Oktober Termin 1931 og for April Termin 1932. Det  
mulig overskydende Beløb, efter at nævnte Skatter er be-  
talt, skal anvendes til delvis Dækning af Renter af den  
Ejendommen paahvilende Iste Prioritet.

§ 6. Ejendomme, der i Tiden fra den 1. April 1931  
indtil denne Lovs Ikrafttræden har været Genstand for  
Salg eller Bortforpagtning, ydes ingen Lettelse. For Ejen-  
domme, der bliver Genstand for Salg eller Bortforpagtning  
inden Udløbet af det Tidsrum, Ordningen omfatter, bort-  
falder Ydelsen for det Kvartal, i hvilket Salg eller Bort-  
forpagtning har fundet Sted, og for de følgende Kvar-  
taler.

§ 7. Saafremt Gennemsnittet af de ugentlige Noterin-  
ger paa Smør og Flæsk i Aarene 1932—36 ligger mindst  
30 pCt. over Gennemsnittet af Noteringerne i 2det Halvaar  
af 1931, skal det ydede Beløb tilbagebetales i Løbet af 4  
paa hinanden følgende 11. Juni og 11. December Terminer

19 Okt. med  $\frac{1}{4}$  i hver Termin, første Gang i 11. Juni Ter-Nr. 243. min 1937.

I Tilfælde af Ejerskifte inden Udgangen af Aaret 1936 skal det ydede Beløb dog tilbagebetales i den efter Ejerskiftet paafølgende 11. Juni eller 11. December Termin, saafremt Gennemsnittet af de ugentlige Noteringer paa Smør og Flæsk i Tiden fra den 1. Januar 1932 til Udgangen af det inden Ejerskiftet udløbne Halvaar ligger mindst 30 pCt. over Gennemsnittet af Noteringerne i 2det Halvaar af 1931.

Pligten til Tilbagebetaling sikres ved et paa Kommunalraadets Foranstaltning udstedt stempelfrit Gældsbevis, hvortil Blanketter udfærdiges paa Finansministeriets Foranstaltning.

§ 8. Til Dækning af de Beløb, som kan ydes i Henhold til Bestemmelserne i §§ 1 og 2, er Landbrugsministeren bemyndiget til at anvende indtil 30 Mill. Kr.

§ 9. De i denne Lov ommeldte Skattelempelser over ikke Indflydelse paa de paagældendes kommunale Valgret.

§ 10. Landbrugsministeren bemyndiges til at udstede saadanne vejledende og supplerende Bestemmelser, som §§ 1—9 i denne Lov maatte gøre nødvendige. Landbrugsministerens Afgørelser i Tvivlsspørgsmaal er endelige.

### **B. Tilskud til Amtskommunernes Sygehusudgifter.**

§ 11. Staten yder i Regnskabsaaret 1931—32 et Tilskud til Nedbringelse af Amtskommunernes Udgifter til Drift af Sygehuse. Tilskuddet fastsættes til en Trediedel af vedkommende Amtskommunes Udgifter hertil i Regnskabsaaret 1930—31, heri dog ikke medregnet Udgifterne til Forrentning og Amortisation af Gæld.

De nærmere Regler for Fordelingen fastsættes af Indenrigsministeren.

Statens Udgift til det nævnte Formaal maa dog ikke overstige et Beløb af 3 Mill. Kr., og Tilskuddene til Amtskommunerne vil derfor være at nedsætte forholdsmæssigt, saafremt dette kræves for at holde Udgiften indenfor den nævnte Grænse.

**C. Tilvejebringelse af Midler til Kriseforanstaltninger.** 19 Okt.

Nr. 243.

*Tillæg til Indkomst- og Formueskat.*

§ 12. Personer og Selskaber, der for Skatteaaret 1931—32 er ansat til Indkomstskat til Staten efter Reglerne i Lov Nr. 149 af 10. April 1922, jfr. Nr. 304 af 22. December 1927, svarer for bemeldte Skatteaar et Tillæg af en Fjerdedel af det den paagældende efter nævnte Lov paaligede helaarlige Indkomstskattebeløb.

Tillæget beregnes alene af det Beløb, den paaligede Skat udgør i hele Kroner, og afrundes nedad til hele Kronebeløb.

Udgør Tillæget for en Skatteyder 3 Kr. og derunder, opkræves Tillæget ikke.

I Tilfælde, hvor den paagældende Skatteydere Pligt til at svare Indkomstskat til Staten alene gælder for Halvdelen af det nævnte Skatteaar, beregnes Tillæget alene af det halvaarlige Skattebeløb.

Tillæget kan ikke bringes til Fradrag ved Skatteansættelse.

§ 13. Formueskatteydere, der for Skatteaaret 1931—32 i Henhold til Reglerne i Lov Nr. 304 af 22. December 1927 efter Begæring har faaet Nedsættelse i Formueskatten, svarer for bemeldte Skatteaar et Tillæg til Formueskatten svarende til 30 pCt. af den dem i Henhold til fornævnte Lov tilstaaede Nedsættelse i Formueskatten og afrundet nedad til hele Kronebeløb.

I Tilfælde, hvor den paagældende Skatteydere Pligt til at svare Formueskat til Staten alene gælder for Halvdelen af nævnte Skatteaar, beregnes Tillæget alene af den Del af Nedsættelsen, der falder paa det halvaarlige Skattebeløb.

§ 14. Tillægene til Indkomstskatten og Formueskatten forfalder til Betaling med Halvdelen den 1. December 1931 og Halvdelen den 1. Marts 1932 og opkræves, inddrives samt indbetales i Statskassen i Overensstemmelse med de i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 givne Regler, ligesom ogsaa

19 Okt. iøvrigt de i denne Lov fastsatte Bestemmelser finder An-Nr. 243. vendelse med Hensyn til disse Tillæg, dog at Tillægene indbetales af Kommunalbestyrelsen i Statskassen senest henholdsvis den 31. December 1931 og den 31. Marts 1932.

For de Skatteyderes Vedkommende, hvis Skattepligt til Staten først indtræder med Begyndelsen af 2det Skattehalvaar 1931—32, forfalder Tillægene til Betaling den 1. Marts 1932 og indbetales af Kommunalbestyrelsen i Statskassen senest den 31. Marts 1932.

For København og Frederiksberg kommer i den nævnte Henseende de særlige Regler i kgl. Anordning af 20. Juli 1922, jfr. kgl. Anordning af 30. Marts 1925, og kgl. Anordning af 16. Januar 1925, jfr. kgl. Anordning af 29. November 1930, til Anvendelse, men saaledes, at Tillægene for begge Kommuners Vedkommende forfalder til de foran anførte Tidspunkter.

Finansministeren fastsætter de nærmere Regler for Gennemførelsen af de foranstaaende Bestemmelser og bemyndiges til at afholde de dermed forbundne Udgifter.

#### *Tillægsafgift paa Øl.*

§ 15. I § 2 i Lov Nr. 111 af 1. April 1922 om Beskatning af Øl, jfr. Lov Nr. 221 af 1. Maj 1923 § 1, ændres Afgifts-satserne saaledes:

Afgiften af Øl af Skatteklasse I forhøjes fra 21 Kr. til 23 Kr. 75 Ø. pr. hl.

Afgiften af Luksusøl, Klasse A, forhøjes fra 30 Kr. til 33 Kr. pr. hl.

Afgiften af Luksusøl, Klasse B, forhøjes fra 40 Kr. til 43 Kr. pr. hl.

Den forhøjede Ølskat svares af det Øl af ovennævnte Art, der fra og med den 16. Oktober 1931 og indtil Udgangen af December Maaned 1932 udleveres fra Bryggerierne.

*Tillægsafgift paa Benzin.*19 Okt.  
Nr. 243.

§ 16. Af Benzin, som i Tiden fra den Dag, nærværende Lov træder i Kraft, og indtil 31. Oktober 1932, begge Dage indbefattede, indføres til eller fremstilles her i Landet, svares foruden den i Lov Nr. 132 af 29. Juni 1927 om Afgift af Benzin fastsatte Afgift en Tillægsafgift til Statskassen af 2 Ø. pr. Liter.

Som Benzin beskattes efter nærværende Lov enhver Vare, som er eller maatte blive afgiftspligtig efter Bestemmelserne i § 1 i fornævnte Lov af 29. Juni 1927.

Der indrømmes Fritagelse for og Tilbagebetaling af Tillægsafgiften i samme Omfang som fastsat i § 5 i Lov Nr. 132 af 29. Juni 1927 og § 8 i Lov Nr. 135 af 28. April 1931.

Med Hensyn til Optrædelse af Tillægsafgiften, Straf for Overtrædelser og de deraf foranledigede Sagers Behandling m. v. kommer Bestemmelserne i §§ 2, 4 og 6 i fornævnte Lov af 29. Juni 1927 til Anvendelse.

Den ovenfor fastsatte Tillægsafgift svares ogsaa af Beholdninger af Benzin, som ved nærværende Lovs Ikrafttræden findes her i Landet. Dog er indtil 1 000 Liter af den en Person, et Firma eller et Selskab m. v. eller flere i Forening tilhørende samlede Beholdning samt enhver Beholdning, som ifølge paa Tro og Love afgiven Erklæring ikke vil blive benyttet til Drift af Motorkøretøjer, fritaget for Tillægsafgift. Som Ejere anses i denne Forbindelse ogsaa Konsignationshavere. For Varer, som beror i Frihavnen, svares Tillægsafgiften ved Udleveringen, og for Varer, som er oplagt under Toldvæsenets Værge, eller som er under Forsendelse her i Landet som Toldgods, svares Tillægsafgiften ved Indklareringen.

Afgiften af Beholdningerne skal indbetales inden 1 Maaned efter Lovens Ikrafttræden, medmindre Varerne er tilskrevet et Kreditlager. Finansministeren er dog bemyndiget til paa nærmere Betingelser at tilstaa Henstand med Betaling af Afgiften.

19 Okt. Afgiftspligten paahviler den, der ved Lovens Ikraft-  
Nr. 243. træden er i Besiddelse af Varerne. Er Varerne under Trans-  
port eller Forsendelse her i Landet, svares Afgiften af den,  
til hvem de er bestemt. Dog er Ejeren i alle Tilfælde, for-  
saavidt han er bosat her i Landet, ogsaa ansvarlig for Be-  
talingen af Afgiften.

Enhver, der ved Lovens Ikrafttræden for egen eller for  
andres, indenlandskes eller udenlandskes, Regning er i Be-  
siddelse af Benzin, hvoraf der skal svares Tillægsafgift efter  
foranstaaende Bestemmelser, saavel som enhver her i Landet  
bosat Ejer af saadanne Beholdninger, er efter nærmere fast-  
satte Regler pligtig til inden 3 Dage efter Lovens Ikraft-  
træden at afgive Anmeldelse til Toldvæsenet om Størrelsen  
af den Benzinbeholdning, som paa Lovens Ikrafttrædelses-  
dag ved Døgnets Begyndelse var i hans Besiddelse eller i  
hans Eje. De paagældende er derhos pligtige til at yde Told-  
væsenets Tjenestemænd fornøden Bistand ved Eftersyn af  
deres Lagre og Opmaalingen af Beholdningerne, ligesom de  
paa Forlangende skal give de nævnte Tjenestemænd Ad-  
gang til Virksomhedens Forretningsbøger, Regnskabs-  
materiale m. v.

Den, som undlader at afgive den foreskrevne Behold-  
ningsangivelse, eller som afgiver mangelfulde eller urigtige  
Oplysninger om Beholdningens Størrelse og om andre For-  
hold, som kan have Indflydelse paa Afgiftens Beregning,  
straffes efter Bestemmelserne i § 6, Stk. 2, i Lov Nr. 132 af  
29. Juni 1927 om Afgift af Benzin.

#### *Tillægsafgift paa visse toldpligtige Varer.*

§ 17. Ved Toldberigtigelsen af de nedenfor under  
a. og b. nævnte Varer i Tiden fra den Dag, nærværende  
Lov træder i Kraft, og indtil 31. December 1932, begge  
Dage indbefattede, svares der til Statskassen en Tillægs-  
afgift af 10 pCt. af det opkrævede Toldbeløb.

- a. Alle Varer, som henhører under Toldtariffens Løbe-Nr.  
60 a og b, 74, 105, 106 a, 107, 149 a, 151, 155, 156, 157,



158, 159, 173, 186 a—c (undtagen Silkegarn til Kabler 19 Okt. og Ledningstraad), 190, 193, 205, 215, 219 (undtagen Nr. 243. Sigteflor til Mølleribrug o. lign. industriel Anvendelse), 220, 280, 291 a og b og 334.

- b. Under Toldtariffens Løbe-Nr. 108—113 hørende Hatte m. v., naar de er i Forbindelse med Silke eller Manufakturvarer, henhørende under Løbe-Nr. 205 eller 215, eller er forsynede med Pyntbesætning, samt under Toldtariffens Løbe-Nr. 302 hørende Buntmagerarbejde, naar det er i Forbindelse med Silke, kunstige Blomster eller Pyntfjer.

Tillægsafgiften opkræves samtidig med Tolden. For Kreditoplagenes Vedkommende svares der Afgift — beregnet med 10 pCt. af det opkrævede Toldbeløb — af samtlige Varer af den ovenfor nævnte Art, som udsættes til Fortoldning fra Oplagene i Tiden fra og med den Dag, nærværende Lov træder i Kraft, og indtil Afregningen med Oplagene for Oktober Kvartal 1932. Der foretages straks ved Lovens Ikrafttræden Afregning med Kreditoplagenes paa de omhandlede Varer efter Reglerne i Toldlovens § 27. Af Varer, som udsættes til Fortoldning ved denne Afregning, samt af Varer, som ved Afregningen for Oktober Kvartal 1932 godtgøres at være afhændet efter Kvartalets Udløb, svares der ikke Afgift. For debiteret Afgift kommer Bestemmelserne i Toldforordningens § 75 i deres Helhed til Anvendelse.

Toldbestyrelsen fastsætter de nærmere Regler for Afgiftens Beregning og Opkrævning. For Varer, der udføres til Udlandet med Toldgodtgørelse, kan bevislig betalt Afgift tilbagebetales efter nærmere af Toldbestyrelsen fastsatte Regler.

#### *Midlertidig Ændring i Toldloven.*

§ 18. Fra og med den 16. Oktober 1931 foretages der midlertidigt følgende Ændring i Bestemmelserne i Lov Nr. 108 af 29. Marts 1924 om Toldafgifterne m. m., saaledes som denne Lov er ændret ved forskellige senere Love, senest Lov Nr. 121 af 11. April 1930:

19 Okt. ad Kapitel I, Afdeling 1 (Toldtariffen).

Nr. 243. Løbe-Nr.

Tara

Løbe-Nr. 72 deles saaledes:

72. — alle andre spiselige Træ- og  
Buskfrugter . . . . . Tariffens Numre:
- a. — Æbler, Pærer og Kvæder 1 kg 5 Ø.  $\left. \begin{array}{l} \text{i Kurve 12 pCt.} \\ \text{iøvrigt efter} \\ \text{Undersøgelse.} \end{array} \right\}$
- b. — andre . . . . . 1 kg 1 Ø. i Kurve 12 pCt.

Ændringen er gældende indtil Udgangen af December Maaned 1933.

*Ændringer vedrørende Militærvæsenet.*

§ 19. Forsvarsministeren bemyndiges til at fritage værnepligtige, der hører til Aargang 1925, for den ene af de dem i Henhold til Lov om Hærens Ordning og Lov om Nedlæggelse af ældre Kystbefæstningsanlæg samt om Ordningen af det faste Kystforsvar af 7. August 1922 paahvilende Genindkaldelser til fortsat Øvelse, samt til i fornødent Omfang at lade den pligtige Tjeneste i indtil 30 Dage aarlig, der i Henhold til Lov om Hærens Ordning af 7. August 1922 §§ 151 og 173 paahviler faste Underofficerer og faste Officerer af Reserven, bortfalde i 1932.

§ 20. Forsvarsministeren bemyndiges til at afvige fra den i Lov om ekstraordinær Bevilling til Omdannelse og Supplering af Hærens Bygninger, Øvelsespladser og Beholdninger af 12. Marts 1923 § 4 fastsatte Fordeling af Bevillingen paa 30 Mill. Kr., saaledes at der for Finansaaret 1932—33 i Stedet for 3 Mill. Kr. bevilges 1,5 Mill. Kr.

**D. Ikrafttræden.**

§ 21. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

**Lov Nr. 247 om midlertidig Hjælp til arbejdsløse.**19 Okt.  
Nr. 247.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. <sup>1)</sup> Til arbejdsløse, der er Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, men som har opbrugt Understøttelsen saavel fra Arbejdsløshedskassen som fra dennes Krisefond, og til arbejdsløse Medlemmer, for hvilke Retten til Understøttelse af Kassen er ophørt eller endnu ikke indtraadt, ydes der Hjælp af vedkommende Opholdskommune paa Betingelse af, at paagældende Medlem iøvrigt vilde være berettiget til at oppebære Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen, jfr. herved Bestemmelserne i Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. § 11, Stk. 3, § 15, Stk. 6 og 7, § 16, Stk. 5—8, og § 17. Den samlede ugentlige Hjælp skal saavel i Dageantal som i daglig Størrelse svare til den Understøttelse, som paagældende vilde kunne kræve af Arbejdsløshedskassen; dog kan Kommunalbestyrelsen, i København Magistraten, naar særlige Forhold taler derfor, beslutte, at der ydes en lavere daglig Hjælp til ugifte arbejdsløse under 21 Aar, men Hjælpen kan ikke udgøre mindre end to Trediedele af den Understøttelse, som vedkommende vilde kunne kræve af Arbejdsløshedskassen. Hjælpen kan ikke ydes i mere end 70 Dage.

<sup>2)</sup> Den i Stk. 1 omhandlede Hjælp til arbejdsløse Medlemmer kan ikke ydes til Medlemmer, hvis Indmeldelse i en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse har fundet Sted efter 1. Oktober 1931.

<sup>3)</sup> Til Medlemmer, der oppebærer Understøttelse af en Arbejdsløshedskasses Krisefond, yder vedkommende Opholdskommune som Tillæg hertil en Hjælp, der pr. Dag svarer til Forskellen mellem Kassens ordinære Understøttelse og Krisefondsunderstøttelsen.

19 Okt. § 2. <sup>1)</sup> Til arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af  
Nr. 247. statsanerkendte Arbejdsløhedskasser, og til saadanne Med-  
lemmer af disse Kasser, hvis Indmeldelse først har fundet  
Sted efter 1. Oktober 1931, ydes Hjælp af vedkommende  
Opholdskommune paa Betingelse af, at de, hvis de var  
nydeberettigede Medlemmer af en statsanerkendt Arbejds-  
løhedskasse, ikke som Følge af Bestemmelserne i § 15, Stk.  
6 og 7, § 16, Stk. 5—8, og § 17 i Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927  
vilde være afskaarne fra at oppebære Understøttelse fra  
Kassen. Hjælpen er derhos betinget af, at paagældende  
arbejdsløse er indtegnet som ledig ved det nærmeste kom-  
munele Arbejdsanvisningskontor.

<sup>2)</sup> Hjælpen, der ydes pr. ledig Dag, Søndage dog undtaget,  
skal være lavere end den Hjælp, som i Henhold til § 1, Stk. 1,  
tilkommer arbejdsløse Medlemmer af statsanerkendte Ar-  
bejdsløhedskasser; den kan dog pr. Dag ikke udgøre mindre  
end to Trediedele af den Hjælp, som vedkommende Fags  
Arbejdsløhedskasse vilde have kunnet yde ham som ny-  
dende Medlem, medmindre det drejer sig om arbejdsløse  
ugifte under 21 Aar, i hvilket Tilfælde Kommunalbestyrelsen,  
i København Magistraten, naar særlige Forhold taler derfor,  
kan beslutte at nedsætte Hjælpen indtil Halvdelen. Hjælpen  
kan ikke ydes i mere end 70 Dage.

§ 3. <sup>1)</sup> Socialministeren fastsætter almindelige Regler  
for Kontrollen, for Affattelsen af Skemaer til Begæring om  
Hjælp, for Affattelsen af Kommunernes Regnskaber over  
deres Understøttelsesudgifter samt for Anvisningen af den  
Kommunerne tilkommende Refusion fra Arbejdsløhedsfonden.  
I disse Regler skal fastsættes, at Kontrollen som  
Regel skal bestaa i, at den arbejdsløse ved at give Møde paa  
et bestemt Tidspunkt af Dagen i den almindelige Arbejdstid  
dokumenterer stadig at være arbejdsløs, og i øvrigt skal  
Kontrollen mindst svare til den, der af Arbejdsløhedskas-  
serne skal føres med understøttede Medlemmer, jfr. herved  
§ 21, Stk. 4, i Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927 om Arbejdsanvis-  
ning og Arbejdsløhedsforsikring m. m. Skemaerne til Be-  
gæring om Hjælp skal affattes saaledes, at de i videst muligt

Omfang dokumenterer, at Ansøgeren opfylder de i de foranstaaende Paragraffer fastsatte Betingelser for at oppebære Hjælp. 19 Okt. Nr. 247.

2) De nærmere Regler vedrørende Fremgangsmaaden ved Begæring om Hjælpen og dennes Udbetaling, Kontrol m. v. fastsættes af Kommunalbestyrelsen, i København Magistraten. Kommunalbestyrelsen (Magistraten) kan overlade Kontrol og Udbetaling til den kommunale Hjælpekasse, til de statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser, forsaavidt angaar disse Kassers Medlemmer, eller til de kommunale Arbejdsanvisningskontorer efter Overenskomst med vedkommende Institution.

§ 4. 1) Udgifter, der afholdes til Understøttelser i Medfør af §§ 1 og 2, bæres af vedkommende Opholdskommune, der dog faar  $\frac{5}{6}$  af Udgifterne refunderet af Arbejdsløshedsfonden.

2)  $\frac{2}{5}$  af Arbejdsløshedsfondens Udgifter i Medfør af §§ 1 og 2 refunderes Fonden af Statskassen. Statens Udgifter dækkes helt eller delvis ved den Indtægt, der fremkommer i Henhold til Lov om ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Landbrugskrisen, efter at de i samme Lovs §§ 1—11 nævnte Udgifter er afholdt.

3) Fondens Refusionspligt er betinget af, at der paa nærmere af Socialministeren angiven Maade gives Fonden Adgang til at føre Tilsyn med, at Understøttelsen til de arbejdsløse ydes i Overensstemmelse med de af Kommunalbestyrelserne (Magistraten) fastsatte Regler, og at Kontrollen er betryggende gennemført.

§ 5. 1) For Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser kan en Kommune som Tillæg til den i §§ 1 og 2 omhandlede midlertidige Hjælp vedtage at betale  $\frac{3}{4}$  af Kontingentet til Arbejdsløsheds-kassen for det Tidsrum, i hvilket Understøttelse i Henhold til nærværende Lov oppebæres.

2) Mod behørig Dokumentation refunderer Arbejdsløshedsfonden  $\frac{2}{3}$  af Kommunernes Udgifter efter denne Paragraf.

19 Okt. § 6. Understøttelser efter denne Lov medfører ikke for  
Nr. 247. Modtageren de med Modtagelsen af Fattighjælp forbundne  
Retsvirkninger og har ingen Indflydelse paa den paagæl-  
dendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i Opholdskommunen.  
Denne har ikke Krav paa sædvanlig mellemkommunal  
Refusion af den ydede Understøttelse.

§ 7. Denne Lov træder straks i Kraft og gælder indtil  
den 1. Maj 1932.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 36. S. 1734—36. Udg. 20. Okt.

19 Okt. **Bekendtgørelse om en ændret Affattelse af § 2 i**  
Nr. 253. **Indenrigsmin. Bekendtgørelse af 24. April 1931 om**  
**den offentlige Vaccination mod Kopper.**

I København udføres den almindelige, offentlige Vac-  
cination af Statens Seruminstitut, Amagerboulevard 80, indtil  
videre hver Tirsdag Kl. 10—12 fra Tirsdag den 27. Oktober  
1931 at regne.

Al Revaccination i København udføres af Stadslægen.  
Nr. 253. Lov-Tid. A. S. 1788.

20 Okt. **Bekendtgørelse fra Københavns Magistrat om**  
**Betingelser for Autorisation af Elektroinstallatører**  
**samt om Instruks for disse.**

### **A. Betingelser for Autorisation af Elektroinstallatører.**

#### I.

#### Ansøgning om Autorisation.

Ansøgning om at faa Bemyndigelse til som autoriseret  
Elektroinstallatør at foretage Installationsarbejder paa An-  
læg, der ønskes forsynet fra *Københavns Belysningsvæsen*  
(i det følgende kaldet *Elektricitetsværket*), indsendes til  
*Københavns Magistrats 5te Afdeling* (i det følgende kaldet  
*Autorisationsgiveren*) og skal indeholde Oplysninger om

- 1) Ansøgerens Navn og Bopæl.
- 2) Firmanavn og Adresse, hvorunder Ansøgeren agter at  
drive Installationsvirksomhed.

Ansøgningen skal endvidere bilægges med de fornødne 20 Okt. Papirer til Bevis for, at Ansøgeren opfylder de under II. anførte Betingelser.

## II.

Betingelser for Opnaaelse af Installationsret.

### a. *Fuldstændig Installationsret.*

Den, der ønsker at faa Bemyndigelse som autoriseret Elektroinstallatør med Ret til at foretage Installationsarbejder paa elektriske Anlæg (saavel Højspændingsanlæg som Lavspændingsanlæg), der ønskes forsynet fra Elektricitetsværket, skal for at kunne erhverve sig denne Bemyndigelse

- 1) have bestaaet en af følgende af Ministeriet for offentlige Arbejder godkendte Prøver:
  - I. Den polytekniske Lærestalts Eksamen for Elektroingeniører, forsaavidt den er bestaaet med 1ste eller 2den Karakter.
  - II. De af Københavns Belysningsvæsen i Aarene 1903—1909 afholdte Installatørprøver.
  - III. Den i §§ 2—6 i Bekendtgørelse af 15. December 1917 fra Ministeriet for offentlige Arbejder omhandlede Prøve for Elektroinstallatører med fuldstændig Installationsret.
  - IV. Den i § 7 i samme Bekendtgørelse omhandlede Prøve for Elektrokonstruktører.
  - V. Den i Bekendtgørelse Nr 264 af 6. September 1930 fra Ministeriet for Søfart og Fiskeri omhandlede Elektroinstallatørprøve for Maskinister.
- 2) have Bopæl og Værksted indenfor eller i Nærheden af Elektricitetsværkets Forsyningsomraade.
- 3) have Borgerskab eller Næringsbevis i et af Metalarbejderfagene, forsaavidt saadant i det hele taget kræves, eller som Installatør, hvis særligt Borgerskab eller Næringsbevis herfor oprettes.
- 4) have godtgjort, at han i de sidste 3 Aar ikke har maattet erlægge Bøde for Overtrædelse af Lov Nr. 9 af 23. Januar 1903 og Lov Nr. 70 af 19. Marts 1930 om Berettigelsen til at udføre Arbejder vedkommende Vand,

20 Okt.

- Gas- og Elektricitetsværker samt Kloakledninger og indvendige Husspildevandsledninger, og at han indenfor samme Tidsrum ikke heller paa anden Maade har gjort sig skyldig i Forhold, der efter Autorisationsgiverens Skøn berettiger til at nægte den ønskede Bemyndigelse\*).
- 5) have stillet et Depositum paa 500 Kr. til Sikkerhed for Opfyldelsen af de Pligter, der vil komme til at paahvile ham som autoriseret Installatør.
  - 6) agte at drive elektr. Installationsvirksomhed som Erhverv.
  - 7) have godtgjort, at han ikke er ansat i anden Virksomhed.
  - 8) have et efter Autorisationsgiverens Skøn fornødent Kendskab til Drift af en Installationsforretning.

*b. Installationsret for Lavspændingsanlæg.*

Den, der ønsker at faa Bemyndigelse som autoriseret Elektroinstallatør med Ret til at foretage Installationsarbejder paa elektriske Lavspændingsanlæg, der ønskes forsynet fra Elektricitetsværket, skal, for at kunne erhverve sig denne Bemyndigelse, opfylde de under *a.* Pkt. 2—8 anførte Betingelser og have bestaaet en af følgende Prøver:

- I. Den kommunale Elektroinstallatørprøve i den Form, i hvilken den afholdes af Københavns Maskinistiske Skole og Aarhus, Odense, Esbjerg, Aalborg og Sønderborg tekniske Skoler i Henhold til de derom af Kommunalbestyrelserne i København, Frederiksberg, Gentofte, Aarhus, Odense, Esbjerg, Aalborg og Sønderborg i April 1916, Oktober 1923, Februar 1926 og April 1928 vedtagne og af Ministeriet for offentlige Arbejder under 19. Juni 1928 godkendte Bestemmelser.
- II. Den i § 9 i Bekendtgørelse af 15. December 1917 fra Ministeriet for offentlige Arbejder omhandlede særlige Prøve.

*c. Begrænset Installationsret.*

Den, der ønsker at faa Bemyndigelse som autoriseret Elektroinstallatør med begrænset Installationsret, hvilken Be-

\*) Saafremt Autorisationsgiveren er et privat Elektricitetsværk eller Elektricitetsforsyningsselskab, kan de trufne Beslutninger indankes for vedkommende Kommunalbestyrelse (jfr. Lov af 19. Marts 1930).



myndigelse giver Ret til at foretage Installationer paa elektriske Lavspændingsanlæg, der ikke falder ind under § 1 d i den ved Bekendtgørelse af 11. Maj 1928 fra Ministeriet for offentlige Arbejder optrykte Lov Nr. 77 af 19. April 1907 om elektriske Stærkstrømsanlæg, jfr. Stærkstrømsreglementet af 8. Februar 1930 § 10, og som ønskes forsynet fra Elektricitetsværket, skal, for at kunne erhverve sig denne Bemyndigelse, opfylde de under *a.* Pkt. 2—8 anførte Betingelser og have bestaaet den kommunale Elektroinstallatørprøve i den Form, i hvilken den afholdtes af Københavns Maskinist-skole, Aarhus tekniske Skole og Odense tekniske Skole før 1917. 20 Okt.

### **B. Instruks for autoriserede Elektroinstallatører.**

#### **§ 1. — Installatørens Forretningsforhold.**

— Den autoriserede Installatør skal have Bopæl og Værksted indenfor eller i Nærheden af Elektricitetsværkets Forsyningsomraade, og naar han flytter, skal han skriftlig anmelde det til Elektricitetsværket.

Forretningen skal være forsynet med Telefon.

Hvor Firmaets Navn anføres paa Brevpapir, Tryksager, Firmaskilt o. s. v. vedrørende elektriske Installationer, skal det tillige anføres, hvem der har Bemyndigelsen som autoriseret Installatør.

Installatøren skal normalt være nærværende i Installationsvirksomheden i Arbejdstiden.

Installatøren maa til Udførelse af Installationsarbejder kun anvende Folk, som er ansat i hans Forretning. Han maa ikke uden efter indhentet Tilladelse i hvert enkelt Tilfælde fra Elektricitetsværket anmelde eller overtage Ansvaret for Installationsarbejder, der er udført af Folk, som ikke er ansat i hans Forretning.

Installatøren skal, saafremt Autorisationsgiveren forlanger det, tilkendegive sin Virksomhed som autoriseret Elektroinstallatør ved et af Autorisationsgiveren udleveret Skilt.

#### **§ 2. — Installatørens Pligter overfor Elektricitetsværket. —**

20 Okt.

*a. I Almindelighed.*

Installatøren er pligtig til at rette sig efter de Tilhold, som gives ham fra Elektricitetsværket som den Autoritet, under hvilken han nærmest henhører, og til hvem han er pligtig at give enhver Oplysning i Sager, der vedrører Elektricitetsværkets eller Forbrugerens Interesse. Han er pligtig til med rimeligt Varsel efter skriftlig Tilsigelse at give Møde paa Elektricitetsværkets Kontor.

*b. Vedrørende Installationsarbejderne.*

Installatøren er pligtig til at udføre ethvert Installationsarbejde i nøje Overensstemmelse med det til enhver Tid gældende Regulativ for Udførelse af elektriske Installationer, som ønskes tilsluttet Elektricitetsværket, og de Instruktioner og Anvisninger, der udsendes fra Elektricitetsværket.

Forsaavidt Installatøren ikke selv udfører eller forestaar Installationsarbejderne, er han pligtig til at holde fuldt ud duelige Folk til at udføre og forestaa disse. Elektricitetsværket kan forbyde Installatøren at anvende Arbejdere, som efter dets Skøn er uduelige, eller som gentagne Gange har misligholdt Elektricitetsværkets Regulativer og Bestemmelser.

Installatøren er ansvarlig for, at Elektrikerne bliver gjort bekendt med de til enhver Tid gældende Forskrifter.

Viser det sig ved et af Installatøren præsteret Installationsarbejde, at der efter Elektricitetsværkets Skøn er anvendt daarligt Materiale, eller Arbejdet er mangelfuldt udført, eller der er begaaet andre Fejl, kan Elektricitetsværket nægte Tilslutning deraf, indtil det paagældende er bragt i Orden. Installatøren maa i saadanne Tilfælde godtgøre Elektricitetsværket de med Foretagelsen af nyt Eftersyn forbundne Omkostninger. Saafremt Installatøren ikke lader Fejlene rette efter Elektricitetsværkets Anvisning, kan dette lade de paagældende Installationer bringe i god Stand paa Installatørens Bekostning og eventuelt gøre sig betalt af det af Installatøren stillede Depositum (jfr. § 5).

Installatøren er pligtig til ved indtrædende Uheld eller Driftsstandsninger paa Elektricitetsværkets Anlæg mod pas-

sende Vederlag at være Elektricitetsværket behjælpelig med 20 Okt. Mandskab og Materiel i det Omfang, som Elektricitetsværkets Driftsleder eller de af ham bemyndigede Personer finder det nødvendigt.

Hvis Installatøren paadrager sig Gældsforpligtelser overfor Elektricitetsværket for leverede Materialer, Arbejder, Prøvemærker o. s. v., er Elektricitetsværket berettiget til at gøre sig betalt af det af Installatøren stillede Depositum (jfr. § 5).

Saaframt Installatøren ved ikke at overholde de gældende Bestemmelser paafører Elektricitetsværket Tab af faste Afgifter, Maalerleje eller paa anden Maade, er han pligtig til at godtgøre Elektricitetsværket enhver saadant bevisligt Tab, som Elektricitetsværket fremsætter Fordring om at faa dækket.

Enhver ved et Anlæg forefunden Uregelmæssighed er Installatøren pligtig til at anmelde til Elektricitetsværket, saa snart den bliver ham bekendt. Han skal saaledes straks gøre Anmeldelse til Elektricitetsværket, saa snart det bliver ham bekendt, at der paa et Anlæg i Drift forefindes Isolationsfejl, der kan antages at have haft Indflydelse paa Maalerens Visning, eller at Dele af et Anlæg befinder sig i uregultivmæssig Stand eller er udført af en ikke autoriseret Person, eller at der aftages Strøm paa uretmæssig Maade fra Elektricitetsværkets Ledninger.

#### *c. Vedrørende Stik- og Maalerledninger.*

Ved Stikledningen, Maalerledningen eller Elektricitetsmaaleren maa Installatøren ikke uden Elektricitetsværkets Samtykke foretage nogen Forandring, medmindre der indtræder saadanne Forhold (Kortslutning, Afledningsfejl, Ildebrand o. s. v.), at en uopholdelig Afhjælpning er paakrævet, men Installatøren skal da snarest muligt sende Meddelelse til Elektricitetsværket om Forholdet.

#### *d. Vedrørende Elektricitetsværkets Tilsyn.*

Ved Elektricitetsværkets Undersøgelser af de udførte Installationer skal Installatøren paa Forlangende enten selv

20 Okt. give Møde eller sende en befuldmægtiget duelig Fagmand, der kan give de Oplysninger om Anlægget, som forlanges. Installatøren er pligtig til saa meget som muligt at lette Elektricitetsværket Kontrollen med de af ham udførte Installationsarbejder, og til paa Forlangende at afdække Ledninger eller Forbindelser.

*e. Vedrørende Forholdet mellem Elektricitetsværket og Elektricitetsforbrugerne.*

Installatøren er pligtig til at gøre sig bekendt med Elektricitetsværkets Strømleveringsbetingelser, Takster m. m. i det Omfang, hvori disse er blevet Installatørerne tilsendt fra Elektricitetsværket.

§ 3. — Installatørens Pligter overfor Elektricitetsforbrugerne. —

*a. Vedrørende Installationerne.*

Installatøren er pligtig til uden Betaling at give Oplysninger om Strømleveringsbetingelser, Takster m. m. i det Omfang, hvori disse er blevet Installatørerne tilsendt fra Elektricitetsværket.

Førend en Installation tilsluttes, skal Installatøren gøre Elektricitetsforbrugeren bekendt med Installationen og Betjeningen af Apparaterne, særlig Igangsætningsapparaterne for Motorer og lign. Endvidere skal han gøre Elektricitetsforbrugeren opmærksom paa, at Hovedafbryderne bør afbrydes, naar Elektriciteten ikke skal benyttes i længere Tid, f. Eks. ved Bortrejse, og at de straks skal afbrydes og Hjælp tilkalden enten fra Installatøren eller fra Elektricitetsværket, naar enkelte Dele af Ledninger varmer saa stærkt, at det skønnes at kunne medføre Brandfare, eller der indtræffer andre usædvanlige Fænomener.

Installatøren er pligtig til enten selv eller ved en dertil skikket paalidelig og dygtig Arbejder at give Møde, naar han af en Elektricitetsforbruger tilkaldes for at afhjælpe Fejl eller Uregelmæssigheder ved Installationerne, og dersom Fejlen findes ved Stikledningen, ved Maalerledningen eller ved Elektricitetsmaaleren, skal han saa hurtigt som muligt afgive Melding herom til Elektricitetsværket.

For ethvert af Installatøren udført Installationsarbejde 20 Okt. er han pligtig til at yde Garanti i 1 Aar fra Færdigmeldelsen, saaledes at han i dette Tidsrum uden Udgift for Elektricitetsforbrugeren retter enhver Fejl, som kan tilskrives Mangler i det leverede Arbejde eller Materiel.

*b. Vedrørende Betalingen.*

Installatøren er pligtig til at udføre Arbejdet hos Elektricitetsforbrugeren for en moderat Betaling, og maa, hvis Autorisationsgiveren eller Elektricitetsværket maatte fastsætte en Prislister, ikke tage højere Priser end fastsat i denne.

Forsaavidt en Elektricitetsforbruger anser de af Installatøren for et Installationsarbejde forlangte Priser for at være for høje, kan han indanke Sagen for Autorisationsgiveren, hvis Bestemmelser Installatøren er pligtig til at rette sig efter.

Naar saadan Klage foreligger, skal Installatøren paa Elektricitetsværkets Forlangende afgive fuldstændig specificeret Angivelse af Udgifterne til Materiale og Arbejds løn.

Udgifter til Tegninger og Anmeldelser samt Prøveafgifter skal være medregnet i alle Tilbud, der afgives til Forbrugeren, enten indbefattet i Tilbudssummen eller opført som en særskilt Post, saaledes at Forbrugeren i alle Tilfælde er gjort bekendt med disse Udgifter forinden Arbejdets Udførelse.

§ 4. — Installatørens Ansvar. — Ved Anmeldelsen af et Arbejdes Fuldførelse skal Installatøren ved sin Underskrift paa Blanketter og Tegninger indestaa for, at Leveringerne og Arbejdet er udført samvittighedsfuldt og i nøje Overensstemmelse med Regulativet.

Installatørens Ansvar strækker sig til ethvert af ham udført Arbejde og enhver af ham præsteret Leverance. Elektricitetsværkets Godkendelse af et Anlæg eller af Tegninger dertil fritager ikke Installatøren for nogen Del af hans Ansvar.

Saafernt en Installatør gør sig skyldig i Overtrædelse af de ham paahvilende Pligter eller viser Efterladenhed, kan Autorisationsgiveren efter Indstilling af Elektricitetsværket idømme ham en Bøde paa indtil det under A. II. a. 5. angivne

20 Okt. Depositums Størrelse eller fratage ham Autorisationen\*). I sidste Tilfælde vil Installatøren tidligst efter Udløbet af 3 Aar kunne forvente paany at komme i Betragtning ved Ansøgning om Autorisation som Installatør. For mindre Overtrædelser kan Elektricitetsværket idømme Installatøren Bøder paa indtil 10 pCt. af hans Depositums Størrelse.

Hvis det viser sig, at en Installatør gentagne Gange viser Forsømmelighed med Hensyn til de af Elektricitetsværket foreskrevne Anmeldelser, Oplysninger, Tegninger o. s. v., kan dette standse al Ekspedition af nye Sager for vedkommende Installatør, indtil de paagældende Sager er bragt i Orden.

§ 5. — Installatørens Sikkerhedsstillelse. — Til Sikkerhed for, at Installatøren opfylder sine Pligter, og forinden Autorisation gives ham, skal han som Haandpant stille et Beløb af den under A. II. a. 5. angivne Størrelse indsat paa en Sparekassebog, saaledes at Elektricitetsværket til enhver Tid kan hæve Pengene. Formindskes Summen derved, at der i Henhold til Bestemmelserne i §§ 2 b og 4 er hævet et Beløb af det stillede Depositum, skal Installatøren med 8 Dages Varsel bringe Beløbet op til dets oprindelige Størrelse. Hvis dette ikke sker, kan Autorisationsgiveren fratage ham Autorisationen\*).

Renterne af det stillede Depositum tilfalder Deponenten.

§ 6. — Autorisationens Ophør. — Naar Installatøren ikke længere ønsker at benytte sin Autorisation, skal han skriftlig meddele dette til Autorisationsgiveren, og 1 Aar efter at det sidste hos en Forbruger af han udførte Installationsarbejde er godkendt, kan det stillede Depositum, eventuelt med Fradrag af det Beløb, som indtil den Tid er hævet i Henhold til de forannævnte Bestemmelser, udleveres til rette Vedkommende. Det samme gælder, naar Autorisationen fratages ham i Henhold til §§ 4 eller 5.

\*) Se i øvrigt Fodnoten Side 578.

Saafrømt en Installatør ikke længere opfylder de under 20 Okt. A. II. angivne Betingelser, eller saafrømt en Autorisation ikke mere benyttes i Overensstemmelse med de under A. II. a. 6. og B. § 1 anførte Bestemmelser, betragtes Autorisationen som deponeret og kan ikke benyttes, før end det i Skrivelse til Autorisationsgiveren er godtgjort, at de nævnte Betingelser atter er til Stede, og Autorisationsgiveren har godkendt dette skriftligt.

Hvis Installatørens Bo tages under Konkursbehandling, kan Autorisationsgiveren bestemme, at hans Autorisation indtil videre skal betragtes som ophørt, og han er da pligtig til at deponere sin Autorisation hos Autorisationsgiveren; om Konkursens Indtræden skal Installatøren uophødelig gøre Indberetning til Autorisationsgiveren. Naar Bobehandlingen er sluttet, vil Autorisationen i Almindelighed efter derom fremsat Anmodning paa ny kunne udleveres, forsaavidt Installatøren i øvrigt opfylder Betingelserne for at blive autoriseret, jfr. Bestemmelserne under A.; ligeledes vil Autorisationen under samme Vilkaar i Almindelighed kunne udleveres under Bobehandlingen, hvis Boet ønsker, at Installatøren under Afviklingen skal fortsætte som Bestyrer af Installationsvirksomheden.

Ved Installatørens Død bortfalder Autorisationen; det stillede Depositum med eventuelt Fradrag udleveres til rette Vedkommende 1 Aar efter Dødsfaldet.

§ 7. — Installationsvirksomhed, hvor Installatøren ikke er Eneindehaver af Forretningen. —

*a. Kompagniskaber, Kommanditselskaber og lign.*

Et Firma, der som Medindehaver har en autoriseret Elektroinstallatør (Kompagniskab, Kommanditselskab ell. lign.), kan drive Installationsvirksomhed, naar der mellem Deltagerne oprettes en Kontrakt, der skal forelægges for Autorisationsgiveren og godkendes af denne, og hvoraf det fremgaar

- 20 Okt. 1) at Installatøren er ansvarlig Medindehaver af Firmaet og kan tegne dette alene,  
2) at Installatøren ikke samtidig kan drive Installationsvirksomhed udenfor Firmaet.†

Der maa ikke ske Ændringer i Kontrakten, uden at det anmeldes til Autorisationsgiveren og godkendes af denne.

Saa vel Firmaet som Installatøren er i øvrigt underkastet de i nærværende Instruks givne Bestemmelser. I alle Forhold, hvor Firmaets Underskrift har bindende Betydning overfor Elektricitetsværket, saaledes i alt, hvad der vedrører Anmeldelse og Tilslutning af Installationer, skal Firmaet være tegnet ved den autoriserede Installatør. I Tilfælde af, at der i Firmaet findes flere Elektroinstallatører, vil Elektricitetsværket i de nævnte Forhold kun kunne anerkende een af disse som autoriseret Installatør, medens eventuelle andre Autorisationer maa deponeres eller ophæves.

Tilladelsen til at drive Installationsvirksomhed bortfalder for alle Parters Vedkommende, naar Kontraktforholdet ophæves.

#### *b. Aktieselskaber.*

Et Aktieselskab med elektroteknisk Virksomhed (ikke Handel alene), kan drive Installationsvirksomhed, naar det enten har en Direktør, der er autoriseret Elektroinstallatør, eller antager en Bestyrer med Autorisation som Elektroinstallatør.

I førstnævnte Tilfælde er Direktøren som Selskabets Installatør underkastet de i nærværende Instruks givne Bestemmelser. I alle Forhold, hvor Selskabets Underskrift har bindende Betydning overfor Elektricitetsværket, saaledes alt, hvad der vedrører Anmeldelse og Tilslutning af Installationer, skal Selskabet være tegnet ved Installatøren. I Tilfælde af, at der i Selskabet findes flere Elektroinstallatører, vil Elektricitetsværket i de nævnte Forhold kun kunne anerkende een af disse som autoriseret Installatør, medens eventuelle andre Autorisationer maa deponeres eller ophæves.

Saa fremt Selskabet ikke har nogen Direktør, der er autoriseret Elektroinstallatør, maa det antage en Bestyrer



med Autorisation som Elektroinstallatør og er da underkastet 20 Okt. Bestemmelserne under c.

Tilladelse til at drive Installationsvirksomhed bortfalder for begge Parters Vedkommende, naar Forholdet ophæves.

*c. Installationsvirksomhed ved Bestyrer.*

Et Firma med elektroteknisk Virksomhed (ikke Handel alene), og som ikke har en Indehaver eller Forretningsfører, der selv er autoriseret Elektroinstallatør, kan faa Tilladelse til at drive Installationsvirksomhed, naar Firmaet er anmeldt til Handels- eller Aktieselskabsregistret, og der i Firmaet er ansat en Bestyrer med Autorisation som Elektroinstallatør, og hvis Navn er anmeldt til fornævnte Register. Dette sidste medfører, at Bestyreren skal have Prokura i Firmaet.

Mellem Firmaet og Bestyreren skal der oprettes en Kontrakt, som skal forelægges for Autorisationsgiveren og godkendes af denne; den skal indeholde Bestemmelser, hvoraf det fremgaar

- 1) at Installationsvirksomheden er en Del af Firmaets Virksomhed, og at den saaledes skal drives under dettes Firmabetegnelse og for dettes Regning og Risiko,
- 2) at Bestyreren er fast antaget af Firmaet til at lede Installationsafdelingen under det med Autorisationen forbundne Ansvar, har Prokura i Firmaet og ikke kan afskediges med kortere Varsel end 3 Maaneder,
- 3) at Bestyreren ikke samtidig kan drive egen Installationsvirksomhed eller være Bestyrer for eller Medhjælper i andre Firmaer,
- 4) at Firmaet stiller det i § 5 anførte Depositum.

Der maa ikke ske Ændringer i Kontrakten, uden at det anmeldes til Autorisationsgiveren og godkendes af denne.

Bestyreren er i øvrigt at betragte som enhver anden Installatør og er saaledes underkastet de i nærværende Instruks givne Bestemmelser.

Tilladelsen til at drive Installationsvirksomhed bortfalder for begge Parters Vedkommende, naar Kontraktforholdet ophæves.

20 Okt. Naar Firmaet skifter Bestyrer, overtager den ny Bestyrer sin Forgængers Ansvar overfor Elektricitetsværket, forsaavidt angaar de endnu ikke afsluttede Arbejder.

Firmaet er ansvarlig overfor Elektricitetsværket med Hensyn til de af Firmaet foretagne Installationsarbejder. Dette gælder fremdeles, selv om Firmaet ophæver sin Installationsvirksomhed.

#### *d. Underafdelinger.*

Opretter et autoriseret Elektroinstallatørfirma Underafdelinger indenfor Elektricitetsværkets Forsyningsomraade, skal der for hver Underafdeling ansættes en af Elektricitetsværket godkendt Bestyrer. Det vil i Almindelighed blive forlangt, at Bestyreren skal have bestaaet en af de under A. II. nævnte Prøver.

Mellem Firmaet og Bestyreren skal der oprettes en Kontrakt, som skal forelægges for Autorisationsgiveren og godkendes af denne; den skal indeholde Bestemmelser, hvoraf det fremgaar

- 1) at Hovedfirmaet er ansvarligt for den af Underafdelingen førte Forretning,
- 2) at Bestyreren er fast antaget af Firmaet til at bestyre Underafdelingen.

Der maa ikke ske Ændringer i Kontrakten, uden at det anmeldes til Autorisationsgiveren og godkendes af denne.

Saafernt Bestyreren har Autorisation som Elektroinstallatør, kan det i Kontrakten bestemmes, at han skal lede Underafdelingens Installationsvirksomhed under det med Autorisationen forbundne Ansvar; han kan ikke samtidig drive egen Installationsvirksomhed eller være Bestyrer for eller Medhjælper i andre Firmaer.

Er Underafdelingen en selvstændig Filial (anmeldt til Handelsregistret i Henhold til Fimalovens Bestemmelser), skal enten Filialens Bestyrer være autoriseret Elektroinstallatør, eller der skal ansættes en autoriseret Elektroinstallatør som Bestyrer af Filialens Installationsvirksomhed.

e. *Virksomheder, der ikke erhvervsmæssig driver  
Installationsforretning.* 20 Okt.

Virksomheder med et udstrakt elektrisk Lys- og Kraftledningsanlæg kan, naar det ønskes, uanset Bestemmelserne i A. II. a 6—8 faa autoriseret en i Virksomheden fast ansat Medhjælper som berettiget til at foretage og lede alt forefaldende Arbejde i Tilslutning til det elektriske Ledningsnet indenfor Virksomhedens Omraade i det Omfang, som Bestemmelserne under A. i øvrigt angiver. Medhjælperen skal have bestaaet en af de under A. II. nævnte Prøver.

Firmaet skal til Autorisationsgiveren afgive en Erklæring, hvoraf det fremgaar

- 1) at Firmaet er ansvarligt for de af Medhjælperen for Firmaet foretagne Dispositioner,
- 2) at Medhjælperen er fast antaget af Firmaet og har sit Erhverv i dette,
- 3) at Medhjælperen ikke samtidig kan drive egen Installationsvirksomhed eller være Bestyrer for eller Medhjælper i anden Installationsvirksomhed,
- 4) at Firmaet stiller det i § 5 anførte Depositum.

Der maa ikke ske Ændringer i Forholdet, uden at det anmeldes til Autorisationsgiveren og godkendes af denne.

Tilladelsen til at udføre Installationsarbejder bortfalder for begge Parters Vedkommende, naar Forholdet ophæves.

§ 8. — Instruksbestemmelsernes Gyldighed. — Denne Instruks træder i Kraft straks. Samtidig ophæves tidligere gældende Instruksbestemmelser.

Tvilstvsspørgsmaal vedrørende Forstaaelsen af Instruksen afgøres af Autorisationsgiveren.

Naar Autorisationsgiveren foretager Ændringer i nærværende Instruks, er Installatøren, saafremt han ønsker at beholde sin Autorisation, underkastet de nye Bestemmelser og pligtig til ved sin Underskrift at anerkende de ved disse paalagte Forpligtelser.

§ 9. — Underskrift paa Instruksen. — Den, der autoriseres som Elektroinstallatør, saavel som den, der driver Installationsvirksomhed ved Bestyrer (jfr. § 7),

20 Okt. skal ved sin Underskrift paa et Eksemplar af nærværende Instruksforpligte sig til at holde sig samme efterrettelig. Det underskrevne Eksemplar forbliver i Autorisationsgiverens Væрге.

26 Okt. **Justitsmin. Skr.** til Sagfører N. N.

Nr. 178.

I et hertil indsendt Andragende har Hr. Sagføreren anholdt om, at Skiftebehandlingen af en for den borteblevne P. P. under Overformynderiet bestyret Kapital, stor 3 181 Kr. 18 Ø., der ved Østre Landsrets Dom af 1. Juli 1931 i Medfør af Forordning af 11. September 1839 er tilkendt den paa-gældendes Arvinger, i Medfør af Skiftelovens § 87 maa blive henvist til en Skifteret her i Landet.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Justitsministeriet maa have Dem henvist til at rette Henvendelse til Skifteretten paa det Sted, hvor den borteblevne havde sit sidste Hjemting her i Riget, idet det efter Justitsministeriets Formening tilkommer denne at foretage Skiftebehandlingen, uden at Henvi-  
sning af Justitsministeriet finder Sted.

Nr. 178. Min.-Tid. A. S. 198.

28 Okt. **Justitsmin. Skr.** til Politimesteren i N. N.

Nr. 159.

I en hertil indsendte Skrivelse har Hr. Politimesteren forespurgt, hvorvidt en af Møbelhandler N. N. i Forbindelse med en af ham afholdt Møbeludstilling foretaget Bortlodning har været lovlig uden dertil indhentet Tilladelse.

Det fremgaar af Sagen, at Adgangen til den nævnte Udstilling var *gratis*, at enhver vederlagsfrit kunde faa udleveret en Lodsedel, og at Udgifter ved Udstillingen blev afholdt af dennes Arrangør.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Bortlodningen efter Justitsministeriets Formening har været lovlig, men at Spørgsmaalet henhører under Domstolenes Afgørelse.

Nr. 159. Min.-Tid. A. S. 176.

28 Okt. **Bekendtgørelse om Ændring i Fællesregulativet**  
Nr. 260. **for Statens Sindssygehospitaler af 1. Oktober 1915.**

I Henhold til den Justitsministeriet ved allerhøjeste Resolution af 1. Oktober 1915 givne Bemyndigelse fastsættes

herved, at §§ 1 og 2 i Fællesregulativ af 1. Oktober 1915 28 Okt.  
fra den 1. April 1932 at regne affattes saaledes: Nr. 260.

§ 1. I Statens Sindssygehospitaller optages fortrinsvis sindssyge hjemmehørende i Kongeriget Danmark med Undtagelse af København.

Hospitallerne ved Aarhus og Vordingborg og Hospitalet i Middelfart har 3 Forplejningsklasser. Hospitallerne i Viborg, Nykøbing, Vedsted og Augustenborg har kun een Forplejningsklasse, svarende til de andre Hospitallers 3die.

§ 2. Hvert Hospital har sit Landomraade, idet Patienterne fra et bestemt Omraade er henviste til fortrinsvis at søge til et bestemt Hospital.

Hospitallerne har følgende Landomraade:

Sindssygehospitalet ved Aarhus: *Aarhus Amt* med Undtagelse af *Horsens Købstad*, *Randers Amt*, *Aalborg Amt*, *Samsø af Holbæk Amt* samt *Bjerre Herred af Vejle Amt*.

Sindssygehospitalet ved Vordingborg. *Køge Købstad af Københavns Amt*, *Sorø Amt*, *Præstø Amt*, *Maribo Amt*, *Bornholms Amt* og *Færø Amt*.

Sindssygehospitalet i Viborg: *Viborg Amt*, *Hjørring Amt*, *Thisted Amt* og *Ringkøbing Amt* med Undtagelse af *Ringkøbing Købstad*.

Sindssygehospitalet i Middelfart: *Odense Amt*, *Svendborg Amt*, *Vejle Amt* med Undtagelse af *Kolding Købstad* og *Nørre Tyrstrup og Bjerre Herreder*, *Horsens Købstad af Aarhus Amt* samt *Esbjerg Købstad* og *Anst Herred af Ribe Amt*.

Sindssygehospitalet i Nykøbing paa Sjælland: *Holbæk Amt* med Undtagelse af *Samsø*, *Frederiksborg Amt* og *Københavns Amt* med Undtagelse af *Køge Købstad*.

Sindssygehospitalet i Vedsted: *Ribe Amt* med Undtagelse af *Esbjerg Købstad* og *Anst Herred*, *Hvidding Herred af Tønder Amt*, *Nørre Rangstrup Herred* af *Haderslev Amt* samt *Ringkøbing Købstad af Ringkøbing Amt*.

29 Okt. Sindssygehospitalet i Augustenborg:  
 Nr. 260. *Haderslev Amt* med Undtagelse af Nørre Rangstrup Herreder, *Aabenraa Amt, Sønderborg Amt, Tønder Amt* med Undtagelse af Hvidding Herred, samt Kolding Købstad og Nørre Tyrstrup Herred af *Vejle Amt*.

Patienter paa 1ste og 2den Forplejningsklasse fra Sindssygehospitalet ved Aarhus og i Viborgs Landomraader indlægges fortrinsvis i Sindssygehospitalet ved Aarhus, fra Sindssygehospitalet i Middelfart, Vedsted og Augustenborgs Landomraader fortrinsvis i Sindssygehospitalet i Middelfart og fra Sindssygehospitalet ved Vordingborg og i Nykøbing Landomraader fortrinsvis i Sindssygehospitalet ved Vordingborg.

Sindssyge kan, naar Plads mangler i det Hospital, til hvis Landomraade de hører, eller naar andre særlige Forhold taler derfor, ogsaa modtages i de andre Sindssygehospitalet.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 260. Lov-Tid. A. S. 1800—1.

29 Okt. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 24. April 1928 meddelte Indenrigsministeriet Samtykke til, at Københavns Kommune til Indfrielse af et ældre Laan optog et nyt amerikansk Laan paa 12 000 000 Dollars bl. a. paa Vilkaar, at Kommunen fra 1. April 1930 at regne aarligt skulde henlægge et Beløb af 3 000 000 Kr. til en til Stadens Kapitalformue henhørende særlige Fond, hvis Midler skal anvendes til Afdrag paa det ommeldte Laan eller til Opkøb af Obligationer efter nærmere Aftale med Ministeriet.

Magistraten har derefter under Henvisning til de Vanskeligheder, som den nuværende økonomiske Situation bereder Københavns Kommune, i Andragende af 2. d. M. anholdt om Fritagelse for i indeværende Regnskabsaar at skulle foretage Henlæggelse til nævnte Fond i Overensstemmelse med det fornævnte Vilkaar.

Det er i Sagen oplyst, at der til den oftnævnte Fond pr. 31. Marts 1931 var henlagt Kasseobligationer af Staden

Københavns Laan af 1928 til samlet Beløb af 838 000 Dollars, 29 Okt. hvilket Beløb omregnet i dansk Mønt pr. nævnte Dato udgjorde 3 000 710 Kr. 40 Ø.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at det begærte Samtykke til at undlade den paabudte Henlæggelse i indeværende Regnskabsaar herved meddeles.

2. Afd. 59. 12. 31.

**Handelsmin. Skr.** til Departementet for Told- og Forbrugsafgifter. 30 Okt.

Ved at fremsende den hoslagt tilbagefølgende Sag har Departementet for Told- og Forbrugsafgifter under Henvisning til Bestemmelsen i Lov Nr. 114 af 1. April 1922, jfr. Lov Nr. 161 af 7. Juli 1927 § 3 Stk. 7 udbedt sig en Udtalelse fra Ministeriet for Handel og Industri om, hvilken Næringsadkomst, der udkræves for at drive Virksomhed som Fabrikant af Frugtvin, Cider og Mjød.

I denne Anledning skal man meddele, at Fabrikation af Frugtvin og af Cider og Mjød efter Sædvane vil kunne udøves paa Næringsadkomst som Vinhandler, og ej heller skønnes at ville kunne forholdes den, der har løst Næringsadkomst som kemisk Fabrikant og næppe heller Frugtvinfabrikanter eller Cider og Mjødfabrikanter, der maatte udøve deres Næring paa Adkomster som de i Bilaget under hver enkelt Næringsgruppe anførte.

1. Afd. 159. 28.

**Bekendtgørelse om Indførelse af tvungen Lære- 31 Okt.  
prøve i Bogtrykfaget i København og Frederiksberg Nr. 266.  
samt Gentofte Kommuner.**

I Henhold til Indstilling fra Københavns Bogtrykkerforening og Dansk Typograf Forbunds Københavns-Afdeling og efter Samraad med Ministeriet for Handel og Industri har Socialministeriet i Medfør af Bestemmelsen i § 10 i Lov Nr. 342 af 6. Maj 1921 om Lærlingeforholdet bestemt, at der af unge Mennesker, der antages som Lærlinge i Bogtrykfaget i København og Frederiksberg samt Gentofte Kommuner,

31 Okt. *skal* aflægges Læreprøve, forinden Lærlingeuddannelsen kan Nr. 266. betragtes som afsluttet.

Prøven aflægges i Overensstemmelse med de af de nævnte Organisationer vedtagne, af Ministeriet godkendte Regler for Aflæggelse af tvungen Læreprøve i Bogtrykfaget i København og Frederiksberg samt Gentofte Kommuner. Eksemplarer af disse Regler kan paa Forlangende faas udleveret hos Organisationerne.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft fra den 1. Januar 1932 at regne.

Nr. 266. Lov-Tid. A. S. 1818.

31 Okt. **Socialmin. Cirk.** til Københavns Magistrat m. fl.  
Nr. 149. *Ved Lov Nr. 247 af 19. Oktober 1931 om midlertidig Hjælp til arbejdsløse* er der gennemført Regler om Adgang for arbejdsløse til af Opholdskommunen at faa den i Loven nærmere omhandlede Hjælp.

Idet man vedlægger et Eksemplar af Loven og henleder Opmærksomheden paa, at den gælder indtil 1. Maj 1932, skal Ministeriet til Vejledning ved Lovens Anvendelse bemærke følgende:

### **I. Kredsen af understøttelsesberettigede Personer.**

Efter Lovens §§ 1 og 2 ydes Understøttelsen *dels* til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser *dels* til arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af disse Kasser.

Forsaa vidt angaar Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, ydes Hjælpen til følgende Kategorier af Medlemmer:

- 1) Medlemmer, der har opbrugt Understøttelsen saavel fra Arbejdsløshedskassen som fra dennes Krisefond.
- 2) Medlemmer, der har opbrugt den ordinære Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen, men som er berettiget til Understøttelse fra Arbejdsløshedskassens Krisefond. Det bemærkes herved, at kun følgende 6 statsanerkendte Arbejdsløshedskasser har oprettet Krisefonds: Den



keramiske Industris, Gørtler- og Metalarbejdernes, Metal- 31 Okt.  
arbejdernes, Skibstømrernes, Skraatobaksarbejdernes Nr. 149.  
og Tobaksarbejdernes Arbejdsløhedskasse. Med Und-  
tagelse af Skraatobaksarbejdernes Arbejdsløhedskasses  
Krisefond er paa nærværende Tidspunkt alle de paagæl-  
dende Krisefonds aabne for Udbetaling; Ændringer  
heri i Tiden indtil 1. Maj 1932 vil blive meddelt ved  
Bekendtgørelser fra Socialministeriet.

- 3) Medlemmer, hvis Ret til Understøttelse af Arbejdslø-  
hedskassen endnu ikke er indtraadt, fordi de endnu ikke  
har haft den i Kassens Vedtægt foreskrevne Medlemstid,  
i Almindelighed 12 Maaneder.
- 4) Medlemmer, der er uden Adgang til Understøttelse af  
Kassen i Kraft af:
  - a) den i § 15, Stk. 5, i Arbejdsløhedsloven af 1. Juli 1927  
indeholdte Bestemmelse om, at Retten til at erholde  
Understøttelse af Kassen bortfalder, saafremt Med-  
lemmet ikke i Løbet af de 2 Aar, der gaar forud for  
Understøttelsens Udbetaling, har haft Arbejde i  
mindst 10 Maaneder,
  - b) de i Kassernes Vedtægter indeholdte Bestemmelser,  
der betinger Understøttelsen af, at Medlemmet har  
haft Arbejde igennem et vist Tidsrum indenfor en  
nærmere angiven Aarrække, f. Eks. 26 Uger i Løbet  
af 3 Aar, eller
  - c) andre i Kassernes Vedtægter indeholdte Bestemmelser,  
som ikke vedrører de nedenfor under II. A. omhand-  
lede Forhold, der udelukker fra Adgangen til at  
oppebære Understøttelse.

Med Hensyn til den under a. nævnte Bestemmelse i  
Arbejdsløhedslovens § 15, Stk. 5, bemærkes, at Arbejdslø-  
hedsloven giver Socialministeren Hjemmel til under visse  
Betingelser at tillade, at den nævnte Bestemmelse midlertidig  
sættes ud af Kraft for en Arbejdsløhedskasses Medlemmer.  
Saadan Tilladelse er meddelt flere Arbejdsløhedskasser, og  
disses Medlemmer vil derfor, saalænge Tilladelsen gælder,

31 Okt. ikke være afskaaret fra vedtægtsmæssig Understøttelse, selv  
Nr. 149. om de ikke har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder indenfor  
de sidste 2 Aar. Oplysninger om, hvilke Kasser der har faaet  
meddelt den nævnte Tilladelse, kan faas hos Direktoratet  
for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, Amalie-  
gade 25, København K.

## II. Betingelserne for Understøttelse.

Om Betingelserne for den arbejdsløses Adgang til den  
særlige Hjælp gælder følgende Regler:

### A. Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser.

1. Paagældende er udelukket fra Hjælp, hvis hans  
Arbejdsløshed eller hans Udelukkelse fra Understøttelse  
skyldes:

- a) Strejke eller Lock-out, forsaavidt vedkommende efter  
de i § 17, Stk. 1, Nr. 1, i Arbejdsløshedsloven af 1. Juli  
1927 gældende Regler maa anses for at være omfattet  
af Strejken eller Lock-outen. Vejledning herom vil i  
forefaldende Tilfælde kunne indhentes hos Direktøren  
for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen,  
Amaliegade 25, København K.;
- b) Sygdom eller Arbejdsudygtighed, idet der i saa Fald  
ikke kan ydes ham Hjælp, saalænge Sygdommen eller  
Arbejdsudygtigheden vedvarer;
- c) at vedkommende uden fyldestgørende Grund har forladt  
sit Arbejde, eller at hans Arbejdsløshed maa anses for-  
skyldt ved overdreven Nydelse af berusende Drikke  
eller ved Ufordragelighed overfor Arbejdsgiver eller  
Arbejdskammerater eller ved utilbørlig Adfærd;
- d) at han afsoner en ham idømt Straf;
- e) at han hensidder i Varetægtsarrest;
- f) at hans fortsatte Arbejdsløshed skyldes, at han uden  
fyldestgørende Grund har vægret sig ved at overtage et  
af Arbejdsløshedskassens Bestyrelse, et offentligt Ar-  
bejdsanvisningskontor eller Kommunalbestyrelsen anvist  
passende Arbejde. Med Hensyn til, om der er fyldest-

gørende Grund for en Arbejdsvægring, bestemmer Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 2, at det ikke kan anses for fyldestgørende Grund, at Lønnen for det anviste Arbejde er lavere end den, som paagældende har haft, naar Lønnen dog ikke er under den Timeløn, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er fastsat for tilsvarende Arbejde, eller under, hvad der i paagældende Virksomhed eller Egn sædvanlig ydes for tilsvarende Arbejde;

- g) at han paa Grund af Forseelser mod Arbejdsløsheds-kassen er idømt Tab af Understøttelsesret, jfr. Arbejdsløshedslovens § 11, Stk. 3. Han er i saa Fald afskaaret fra at oppebære den særlige Hjælp i det Tidsrum, som Tabet af Understøttelsesretten omfatter.

2. Endvidere kan der ikke ydes Understøttelse:

- a) til Medlemmer, der oppebærer Fattigunderstøttelse med Fattighjælps Virkning, eller som i de sidste 3 Maaneder gentagne Gange har oppebaaret saadan Fattigunderstøttelse;
- b) til Aldersrentenydere, medmindre Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen under ganske særlige Omstændigheder har meddelt Tilladelse til, at vedkommende kan oppebære Understøttelse fra Arbejdsløsheds-kassen. En saadan, af Direktøren meddelt Tilladelse for en Aldersrentenyder til at oppebære Understøttelse fra Arbejdsløsheds-kassen giver paagældende Adgang til uden videre at oppebære den midlertidige Hjælp, forsaavidt han i øvrigt opfylder Betingelserne herfor. Der skal derfor *ikke* søges *særlig* Tilladelse hertil;
- c) til Invaliderrentenydere;
- d) til Medlemmer, der aftjener deres Værnepligt, eller som unddrager sig denne;
- e) til Medlemmer, der arbejder paa nedsat Arbejdstid, og for hvem Nedsættelsen i Arbejdstiden kun andrager  $\frac{1}{3}$  af den normale Arbejdstid eller derunder. Forsaavidt Arbejdstiden er nedsat med mere end  $\frac{1}{3}$ , kan der eventuelt ydes dem en forholdsmæssig Understøttelse for de

31 Okt.  
Nr. 149.

31 Okt.  
Nr. 149.

Dage eller Timer, hvormed Arbejdstiden er nedsat, men kun paa Betingelse af, at den Arbejdsløshedskasse, af hvilken de er Medlemmer, vedtægtsmæssig yder saadan Understøttelse under Arbejde paa nedsat Arbejdstid. Ansøgningskemaet skal indeholde Oplysning herom og om, efter hvilke Regler Kassens Understøttelse ydes i disse Tilfælde. De samme Regler skal da følges for den midlertidige Hjælps Vedkommende.

3. Som Følge af, at den Understøttelse, der i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 31 af Arbejdsløshedsfondens Midler kan ydes arbejdsløse til Deltagelse i Kursus eller til Skoleophold, er en Form for Hjælp under Arbejdsløshed, kan der ikke ydes midlertidig Arbejdsløshedshjælp til Medlemmer for det Tidsrum, i hvilket de med Understøttelse fra Arbejdsløshedsfondens deltager i Kursus eller opholder sig paa Skoler.

4. Endelig kan der ikke ydes Hjælp, forsaavidt — og saalænge som — Grunden til, at vedkommende Medlem ikke faar Understøttelse fra Kassen, er den, at han indenfor paagældende Arbejdsløshedsperiode endnu ikke har været ledig i det Antal Dage, som efter Arbejdsløshedslovens § 16, Stk. 5—8, er fastsat som Ventetid for Kassens Understøttelse i hver enkelt Arbejdsløshedsperiode, se i øvrigt nedenfor under VI. a.

#### **B. Arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser.**

Hjælpen til arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, er betinget af, at deres Arbejdsløshed ikke skyldes saadane Forhold, som vilde udelukke dem fra Understøttelse af en Arbejdsløshedskasse, hvis de var nydeberettigede Medlemmer af en saadan. Som Følge heraf maa det i hvert enkelt Tilfælde undersøges, om de ovenfor under II. A., 1 a—f og 2. omhandlede Forhold gør sig gældende for vedkommende; forsaavidt dette er Tilfældet, kan han da ikke opnaa den særlige Hjælp. Det bemærkes herved, at der aldrig vil kunne ydes midlertidig Hjælp til Aldersrentenydere, der ikke er Medlemmer af anerkendte

Arbejdsløhedskasser. Endvidere kan der ikke ydes midlertidig Arbejdsløshedshjælp til arbejdsløse for det Tidsrum, i hvilket de med Understøttelse fra Arbejdsløhedsfonden deltager i Kursus eller opholder sig paa Skoler. 31 Okt.  
Nr. 149.

Indenfor hver Arbejdsløhedsperiode kan Hjælpen først ydes den arbejdsløse, naar der er forløbet saa mange Dage, som vilde medgaa som Ventetid for Understøttelsesrettens Indtræden i Arbejdsløhedskassen indenfor det Fag, som han maa anse for at henhøre til, jfr. nedenfor under VI. a.

Ministeriet skal i øvrigt om denne Kategori af understøttelsesberettigede bemærke, at det har været Lovens Formaal efter dens § 2 at komme *Personer* til Hjælp, som normalt søger deres Udkomme gennem erhvervmæssigt Arbejde, men som paa Grund af de for Tiden herskende Forhold indenfor Erhvervslivet er afskaaret fra at faa Beskæftigelse. Der vil derfor *ikke* kunne ydes Understøttelse til Personer, der ikke i Almindelighed søger deres Udkomme igennem erhvervmæssigt Arbejde, idet disse Personer ikke vil kunne anses for arbejdsløse i Lovens Forstand, uanset om de muligvis tidligere har haft en eller anden Beskæftigelse. Som Følge heraf vil f. Eks. Kvinder, der har Forsørger, selv om de kan dokumentere, at de tidligere har haft et eller andet erhvervmæssigt Arbejde, i Almindelighed *ikke* kunne kræve Understøttelse efter Reglerne i Lovens § 2 om Understøttelse til arbejdsløse Personer, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser. Det samme gælder hjemmeværende Børn, som enten ikke tidligere har haft normalt erhvervmæssigt Arbejde, eller som har opgivet dette og derefter har taget Ophold i Hjemmet — af Helbredshensyn, for at være til Hjælp hjemme ell. lign.

Da Loven desuden maa forstaas saaledes, at arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser, ikke skal have større Adgang til den midlertidige Hjælp end arbejdsløse, der er Medlemmer af disse Kasser, maa det være en Betingelse for at yde Hjælp til Personer, der ikke er Medlemmer af Kasserne, at de paa det Tidspunkt, da de søger midlertidig Hjælp, og saalænge de oppebærer denne, kan anses

31 Okt. som *arbejdssøgende*. Loven foreskriver derfor ogsaa, at det  
Nr. 149. er en Betingelse for deres Adgang til Hjælp, at de er indtegnet  
som ledige ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor,  
hvis Omraade omfatter den Kommune, i hvilken Hjælpen  
søges. Denne Indtegnning skal selvfølgelig have fundet Sted,  
inden en Ansøger indleverer sit Ansøgningsskema, og dette  
skal indeholde Attestation fra Arbejdsanvisningskontoret om,  
at Indtegningen er sket. En saadan Indtegnning er imidlertid  
i sig selv ikke tilstrækkelig til at karakterisere vedkommende  
Ansøger som arbejdssøgende, og der bør derfor i Tvivls-  
tilfælde lægges Vægt paa, om han kan godtgøre tidligere at  
have søgt Arbejde igennem et offentligt Arbejdsanvisnings-  
kontor. Kommunalbestyrelserne kan, om fornødent, ved  
Henvendelse til Amtet eller Arbejdsdirektoratet faa Oplys-  
ning om, til hvilket Arbejdsanvisningskontors Omraade  
Kommunen henhører.

Endvidere maa Forbindelsen med Arbejdsløshedsloven  
føre til, at Personer, som maa anses uskikket til regelmæssig  
Erhvervsvirksomhed eller til Samarbejde med Arbejdsledere  
eller Arbejdskammerater, er udelukket fra Adgangen til den  
midlertidige Hjælp, og at det samme gælder Personer, der  
ikke opfylder Aldersbetingelserne for Medlemsret i Arbejds-  
løhedskasser, det vil sige Personer, der er under 18 Aar,  
samt Personer, der paa Grund af deres økonomiske Forhold  
ikke vil kunne være Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløs-  
hedskasse. —

Under dette Afsnit om Betingelserne for Understøttelse  
skal det endelig nævnes, at der efter Loven ingen Hjemmel  
er til at udelukke en arbejdsløs fra Hjælpen som Følge af  
den Arbejdsindtægt, han har haft *forud for* Arbejdsløsheds-  
periodens Begyndelse, og denne Indtægt kan heller ikke  
medføre en Nedsættelse af den Hjælp, som den arbejdsløse  
har Krav paa efter Loven, jfr. dog herved det nedenfor under  
VI. b., Stk. 3 og 4, anførte. Dette gælder saavel for arbejds-  
løse Medlemmer af de anerkendte Arbejdsløhedskasser som  
for arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af disse Kasser.

### III. Hjælpens Størrelse.

31 Okt.  
Nr. 149.

Med Hensyn til Hjælpens Størrelse gælder følgende Regler:

#### A. For Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser, som er indmeldt i Kassen senest den 1. Oktober 1931.

1) Forsaavidt vedkommende er Medlem af en anerkendt Arbejdsløhedskasse, der *ikke* har oprettet Krisefond, eller forsaavidt han er Medlem af en Kasse med Krisefond, men ikke har Adgang til Understøttelse herfra, skal der ydes ham en *Hjælp, der skal svare til den Understøttelse, som han i Betragtning af sin Anciennitet i Kassen vilde kunne kræve af denne* paa vedkommende Tidspunkt. Hjælpens Størrelse pr. Dag skal svare til den daglige Hjælp, som han vilde kunne faa af Arbejdsløhedskassen, og Hjælpen skal pr. Uge ydes i samme Antal Dage som det, for hvilket Kassen udbetaler Hjælp pr. Uge, altsaa 6 eller, hvis Kassen ogsaa yder Understøttelse for Søndage, 7 Dage. Ansøgningskemaerne skal indeholde Oplysning om, for hvilket Antal Dage pr. Uge Arbejdsløhedskassen yder Understøttelse.

Som Bilag til dette Cirkulære er aftrykt en Oversigt over de anerkendte Arbejdsløhedskassers Understøttelsessatser. Da hvert enkelt Ansøgningskema fra Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser imidlertid skal indeholde Oplysning om, hvilken Understøttelse Medlemmet er berettiget til fra Kassen, er denne Oversigt over Kassernes Understøttelsessatser i og for sig uden praktisk Betydning ved Udmaalingen af Hjælpen til de her under Litra A. omhandlede Medlemmer af disse Kasser. Oversigten har derimod Betydning ved Afgørelsen af, hvilken Hjælp der skal ydes den nedenfor under Litra B. nævnte Kategori af arbejdsløse. Det er imidlertid med dette Formaal for Øje kun nødvendigt at nævne den laveste Understøttelsessats i Kasser, hvis Understøttelse stiger med Medlemmernes Anciennitet. Oversigten indskrænker sig dertor hertil, men dette betyder samtidig, at der eventuelt kan være Uoverensstemmelse mellem den af en Arbejdsløhedskasse paa et Ansøgningskema

31 Okt. anførte Understøttelse for vedkommende Medlem og den i Nr. 149. Oversigten anførte Understøttelsessats indenfor paagældende Arbejdsløshedskasse, nemlig forsaavidt Medlemmets Understøttelse som Følge af hans Anciennitet i Kassen er højere end Kassens Minimumssats.

Medens den her nævnte Hjælp i Almindelighed er *obligatorisk*, saaledes at Kommunalbestyrelsen ikke vil kunne beslutte at yde den arbejdsløse en lavere Hjælp, indeholder Loven imidlertid en særlig Adgang for Kommunalbestyrelsen, i København Magistraten, til at beslutte, at ugifte arbejdsløse under 21 Aar skal have en lavere daglig Hjælp end den foran nævnte. Hjælpen kan dog ikke udgøre mindre end  $\frac{2}{3}$  af den Understøttelse, som de vilde kunne kræve af Arbejdsløshedskassen, og Kommunalbestyrelsens Beslutning om Hjælpens Nedsættelse for disse ugifte arbejdsløse under 21 Aar er betinget af, at særlige Forhold taler for en saadan Nedsættelse. Som Eksempel herpaa skal man nævne Tilfælde, hvor en ugift Person under 21 Aar i en Arbejdsløshedsperiode har Adgang til at faa Underhold i sit Hjem eller hos andre Slægtninge. Kommunalbestyrelsen kan derimod ikke vedtage, at der skal ydes disse unge arbejdsløse Hjælp i et mindre Antal Dage pr. Uge end det, for hvilket Arbejdsløshedskassens Hjælp udbetales.

Vedrørende Hjælpens Varighed fastsætter Loven, at Hjælpen ikke kan ydes i mere end 70 Dage. Naar vedkommende har modtaget den midlertidige Hjælp i et saa langt Tidsrum, maa Hjælpen derfor ophøre. Paa den anden Side betyder denne Bestemmelse i Loven ikke, at Kommunalbestyrelsen har Adgang til at træffe Beslutning om, at den vil yde den arbejdsløse Hjælp for et mindre Antal Dage end 70, idet Loven giver den arbejdsløse Ret til at oppebære Hjælpen, saalænge han ikke har Adgang til Understøttelse af Arbejdsløshedskassen, i øvrigt opfylder Betingelserne for den midlertidige Hjælp og ikke har naaet den fornævnte Grænse af 70 Dage.

2) Forsaavidt angaar Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, der har opbrugt Arbejdsløshedskassens ordinære



Understøttelse, men derefter oppebærer Understøttelse fra 31 Okt. Kassens Krisefond — jfr. foran under I., Pkt. 2 — bestemmer Nr. 149. Loven, at disse har Krav paa som *Tillæg* til denne Understøttelse at faa en Hjælp, der supplerer Understøttelsen op til det Beløb, som Kassens ordinære Understøttelse udgør pr. Dag.

Da der efter § 19, Stk. 8, i Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927, jfr. Lov Nr. 268 af 9. November 1928, som daglig Understøttelse af en Krisefond højst kan ydes  $\frac{2}{3}$  af den for vedkommende Medlem gældende ordinære Understøttelse vil det her nævnte Tillæg til Understøttelsen fra Krisefonden altsaa i Almindelighed andrage  $\frac{1}{3}$  af den ordinære daglige Understøttelse. En Arbejdsløshedskasse, hvis ordinære daglige Understøttelse f. Eks. er 3 Kr., kan herefter som Understøttelse fra Krisefonden højst yde 2 Kr. pr. Dag, og Medlemmet vil derfor have Krav paa mindst 1 Kr. pr. Dag fra Kommunen som Tillæg til Krisefondens Understøttelse.

Ogsaa denne Hjælp er *obligatorisk*, og Loven indeholder ingen Adgang til at nedsætte denne Tillægshjælp for ugifte arbejdsløse under 21 Aar. Hjælpen skal ydes, saalænge vedkommende oppebærer Understøttelse fra Arbejdsløshedskassens Krisefond, hvorved bemærkes, at denne Understøttelse højst kan ydes i 70 Dage indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder, jfr. Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 8.

3) Ifølge Lovens § 5 kan Kommunalbestyrelsen vedtage at yde Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, der oppebærer den midlertidige Hjælp, et Tillæg hertil som Hjælp til Betaling af Kontingent til Arbejdsløshedskassen. Denne Hjælp kan udgøre indtil  $\frac{3}{4}$  af Kontingentet til Arbejdsløshedskassen for det Tidsrum, i hvilket den midlertidige Hjælp oppebæres. Bestemmelsen vil saaledes ikke kunne benyttes til at yde Hjælp til Betaling af Kontingent, der vedrører et Tidsrum, der ligger forud for det Tidsrum, for hvilket vedkommende faar udbetalt den midlertidige Arbejdsløshedshjælp. Forsaavidt Kommunalbestyrelsen ønsker at yde den arbejdsløse Hjælp i saadanne Tilfælde, maa det derfor ske i Henhold til den almindelige, i Arbejdsløsheds-

31 Okt. loven af 1. Juli 1927 § 13, Stk. 3, indeholdte Bestemmelse om Nr. 149. Kommunernes Adgang til at yde Arbejdsløshedskassernes Medlemmer Tilskud til Bestridelse af deres Medlemsbidrag for det løbende Regnskabsaar. Det følger af Sammenhængen mellem de to Love, at der *ikke* kan ydes en arbejdsløs Kontingenthjælp for samme Tidsrum i Henhold til begge Love. Den ved Loven om midlertidig Hjælp til arbejdsløse hjemlede Hjælp til Betaling af Kontingent kan ydes baade til de under foranstaaende Pkt. 1 nævnte Medlemmer og til de under Pkt. 2 nævnte. Hjælpen kan ydes ikke alene i Forhold til Kontingentet til den ordinære Arbejdsløhedsforsikring, men ogsaa i Forhold til Kontingentet til Arbejdsløshedskassens Krisefond.

**B. For Personer, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, eller hvis Medlemsskab i en saadan Kasse først er begyndt efter den 31. Oktober 1931.**

Hjælpen til disse Personer er ogsaa *obligatorisk*, men den skal være lavere end den Hjælp, som i Henhold til det under III. A. 1. nævnte tilkommer Medlemmerne af anerkendte Arbejdsløshedskasser, hvis Indmeldelse i Kasserne har fundet Sted senest den 1. Oktober 1931.

Hjælpen skal i øvrigt sættes i Forhold til den Hjælp, der ydes Medlemmer af den anerkendte Arbejdsløshedskasse indenfor det Fag, som den arbejdsløse maa anses for at tilhøre i Henhold til de foreliggende Oplysninger, derunder de i Ansøgningskemaet indeholdte Oplysninger om hans hidtidige Beskæftigelsesforhold og vedkommende Arbejdsanvisningskontors Meddelelse paa Skemaet om, i hvilket Fag han er indtegnet som ledig. Forsaavidt Arbejdsløshedskassens Understøttelse stiger med Medlemmernes Anciennitet i Kassen, skal der for den her under Litra B. omhandlede Kategori af arbejdsløse kun regnes med den laveste Understøttelses-sats, jfr. herved den som Bilag aftrykte Oversigt over Arbejdsløshedskassernes Understøttelsessatser.

Hjælpens Størrelse fastsættes af Kommunalbestyrelsen, men Loven indeholder en Minimumsgrænse for den Hjælp,

der skal ydes den under dette Litra nævnte Kategori af 31 Okt. arbejdsløse. Det bestemmes herom, at Hjælpen pr. Dag Nr. 149. ikke kan være mindre end  $\frac{2}{3}$  af den Hjælp, som vedkommende Fags Arbejdsløshedskasse vilde have kunnet yde ham, hvis han havde været nydende Medlem af Kassen. Forsaavidt angaar arbejdsløse ugifte under 21 Aar, kan Kommunalbestyrelsen dog, naar særlige Forhold taler derfor, beslutte at yde dem en mindre Hjælp, men ikke under Halvdelen af den Hjælp, som de vilde have kunnet oppebære som nydende Medlemmer af Arbejdsløshedskassen i det Fag, som de maa anses for at henhøre til. Vedrørende denne Adgang til at nedsætte Hjælpen for arbejdsløse ugifte under 21 Aar henviser man i øvrigt til det foran under III. A. 1. nævnte.

Hjælpen til de under Litra B. omhandlede arbejdsløse skal ydes pr. ledig Dag, men der kan ikke ydes dem Hjælp for Søndage, og de kan derfor pr. Uge højst oppebære Hjælp i 6 Dage.

Vedrørende Hjælpens Varighed gælder samme Regel som nævnt under Litra A., nemlig at Hjælpen ikke kan ydes i mere end 70 Dage, men at de arbejdsløse, forsaavidt de fortsat opfylder Betingelserne for Hjælp, paa den anden Side har Krav paa at faa Hjælp i 70 Dage.

I Henhold til Lovens § 5 vil der til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, hvis Indmeldelse i Kassen først har fundet Sted efter den 1. Oktober 1931, kunne ydes Hjælp til Kontingentbetaling i samme Omfang som til Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, hvis Indmeldelse er sket for nævnte Dato, jfr. herom foranstaaende III. A. 3.

Som det fremgaar af det nedenfor under IV. anførte, skal Hjælpen søges i den Kommune, i hvilken Ansøgeren har fast Bopæl, eller, hvis han ikke har saadan fast Bopæl, i den Kommune, hvor han har taget Ophold. For at modvirke eventuelle Tilbøjeligheder hos de under dette Litra omhandlede arbejdsløse til at skifte Opholdssted af Hensyn til en mulig Forskel i Størrelsen af Kommunernes Hjælp, skal man anmode Kommunalbestyrelserne om nøje at under-

31 Okt. søge, om en Person af denne Gruppe, der søger midlertidig Nr. 149. Arbejdsløshedshjælp, kan anses for at have taget egentligt Ophold i Kommunen.

Men selv om dette maa siges at være Tilfældet, bør Kommunalbestyrelsen — *dels* for at modvirke den nævnte Tilbøjelighed, *dels* for at undgaa, at en Kommune ved at stille sig mindre velvilligt overfor arbejdsløse skal kunne friste disse til at tage Ophold i en anden Kommune — begrænse Hjælpen til Personer, hvis Tilflytning til Kommunen kan antages at skyldes fornævnte Aarsager, til det Mindstebeløb, som Loven fastsætter, jfr. foran. I øvrigt bør en arbejdsløs i saadanne Tilfælde, hvor han ikke hos en Kommune kan opnaa den Hjælp, som han mener at have Krav paa, straks henvende sig til vedkommende Amt.

For at naa det Formaal, der tilstræbes med disse Bestemmelser, og undgaa, at de foran angivne Regler bliver gjort virkningsløse gennem de arbejdsløses Flytning i det Tidsrum, der hengaar, inden Ydelsen af Hjælp er sat i System Landet over, bør Kommunalbestyrelserne endvidere afslaa at yde Hjælp til en Person, der henhører til den under Litra B. omhandlede Gruppe af arbejdsløse, og som enten den 31. Oktober 1931 eller de følgende Dage har taget Ophold i Kommunen, medmindre Bopælsforandringen maa antages at være sket af anden Grund end for at opnaa Understøttelse. Kommer Kommunalbestyrelsen imidlertid til det Resultat, at dette sidste har været Formaalet med hans Skiften Opholdskommune, bør han henvises til at søge Understøttelse i den Kommune, hvor han tidligere opholdt sig. Skulde denne nægte at yde ham Hjælpen, bør Spørgsmaalet forelægges for Amtet, som derefter *snarest* bør afgøre, af hvilken Kommune Hjælpen skal ydes. Forsaavidt Hjælpen efter Amtets Mening bør ydes af Københavns Kommune, maa Amtet, inden det træffer sin Afgørelse, forhandle med Københavns Magistrat.

#### IV. Ansøgningen om Hjælpen.

Ansøgning om Hjælpen fremsættes ved Udfyldning af de af Socialministeriet godkendte Ansøgningskemaer. Der

findes 2 forskellige Slags Ansøgningsskemaer, et *gult* Skema 31 Okt. (Blanket A.) for Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser, og et *hvidt* Skema (Blanket B.) for arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af disse Kasser. Det førstnævnte Skema skal ogsaa benyttes af de Arbejdsløhedskassemlemmer, der først har indmeldt sig i Kasserne efter 1. Oktober 1931. Nr. 149.

Forinden Kommunalbestyrelsen udleverer Ansøgningsskemaer, skal den i den dertil indrettede Rubrik paa Skemaernes Side 1 i højre Hjørne foroven forsyne dem med Løbe-Nr. Samtidig med Udleveringen skal Kommunalbestyrelsen give Ansøgere, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser, Vejledning om, ved hvilket anerkendt Arbejdsanvisningskontor Ansøgeren skal indtegne sig som arbejdsøgende.

Skemaerne skal i underskrevet Stand og med de Attester, hvortil Formularer findes paa Skemaerne, indgives til Kommunalbestyrelsen i den Kommune, i hvilken Ansøgeren har fast Bopæl, eller, hvis han ikke har saadan fast Bopæl, til Kommunalbestyrelsen i den Kommune, hvor han har taget Ophold, jfr. herved Bemærkningerne i sidste Afsnit ovenfor under III. B.

Naar en Person, der allerede modtager Hjælp, flytter til en anden Kommune og ønsker at oppebære den midlertidige Hjælp, maa han indgive nyt Skema (Blanket A. eller Blanket B.).

Arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser, der har oppebaaret Hjælp som Tillæg til Understøttelsen fra en Kasses Krisefond, skal, naar denne Understøttelse ophører og de herefter overgaar til alene at faa midlertidig Hjælp, ikke udfylde nyt Skema.

Hvis den Periode, for hvilken en arbejdsløs, der ikke er Medlem af en anerkendt Arbejdsløhedskasse, oppebærer midlertidig Hjælp, afbrydes — f. Eks. fordi han opnaar Arbejde — skal han, naar han atter opfylder Betingelserne for at oppebære og derefter søger midlertidig Hjælp, kun udfylde og indgive et *grønt* Tillægsskema (Blanket C.). For- saavidt Afbrydelsen af den Periode, i hvilken han har oppe-

31 Okt. baaret Hjælp, har varet i mere end 3 Uger, skal dog indgives Nr. 149. nyt hvidt Skema (Blanket B.).

Forannævnte Skemaer, der maa tilvejebringes ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning, kan faas til Købs hos Firmaet Olaf O. Barfod & Co., Gyldenløvesgade 10, København K.

Ved Siden af de anførte Bestemmelser om Fremgangsmaaden ved Begæringen om Hjælp kan Kommunalbestyrelsen — i København Magistraten — fastsætte yderligere Regler, jfr. Lov Nr. 247 af 19. Oktober 1931, § 3, Stk. 2.

#### V. Kontrollen med de understøttede.

Kontrollen skal som Regel bestaa i, at den arbejdsløse ved at give Møde paa et bestemt Tidspunkt af Dagen indenfor den almindelige Arbejdstid godtgør stadig at være arbejdsløs. I øvrigt skal Kontrollen mindst svare til den, der af Arbejdsløsheds-kasserne skal føres med de Medlemmer, der oppebærer Understøttelse fra Kassen. Som Følge heraf skal et Medlem af en anerkendt Arbejdsløsheds-kasse, der opholder sig paa et Sted, hvor Arbejdsløsheds-kassen ikke har Afdeling eller et af Arbejdsdirektoratet anerkendt Kontrolsted, lade sig kontrolere af en stedlig Autoritet, eventuelt et af Kommunalbestyrelsen dertil valgt Medlem.

Forsaavidt angaar Medlemmer af anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, vil man i øvrigt anse det for formaalstjenligt, om Kommunalbestyrelsen træffer Overenskomst med Arbejdsløsheds-kassen om, at denne skal kontrolere de Medlemmer af Kassen, der oppebærer midlertidig Hjælp. Herigennem vil man bedst kunne sikre sig, at Overgangen fra Perioder med Understøttelse fra Arbejdsløsheds-kassen til Perioder med midlertidig Hjælp og omvendt foregaar paa den rette Maade.

Understøttede, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, bør kontroleres *daglig* af det paa Stedet værende anerkendte Arbejdsanvisningskontor. Forsaavidt et saadant ikke findes paa Stedet, bør vedkommende kontroleres *daglig* ved Kommunalbestyrelsens eller Hjælpekassens Foranstaltning eller af en stedlig Autoritet.

Ved Kontrollen med Medlemmer af anerkendte Arbejds- 31 Okt.  
løshedskasser, der *ikke* afkontrolleres af vedkommende Kasse, Nr. 149.  
og ved Kontrollen med arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af  
anerkendte Arbejdsløshedskasser, skal der anvendes et særligt,  
af Socialministeriet godkendt *Kontrolkort*. Kontrolkortet,  
der skal indeholde Oplysning om vedkommende arbejdsløses  
Navn samt Adresse eller Medlemsnummer, udleveres til den  
arbejdsløse, og skal af denne ved hver Afkontrolering fore-  
vises den kontrollerende Institution, der da foretager den for-  
nødne Afstempling paa Kortet.

Med Hensyn til Kontrollens nærmere Gennemførelse  
skal man i øvrigt bemærke følgende:

**A. Kontrollen med Medlemmer af anerkendte  
Arbejdsløshedskasser.**

1. *I Tilfælde, hvor Kasserne baade kontrollerer Medlem-  
merne og udbetaler Hjælpen.*

Kontrollen foretages i Overensstemmelse med det for  
Kassen gældende Kontrolreglement; der skal dog — med-  
mindre Arbejdsdirektoratet paa Grund af særlige Forhold  
meddeler Tilladelse til Afvigelse herfra — anvendes *særlige*  
Kontrollister. Disse skal indeholde en Attestation fra Kassen  
for, at de paa Listen opførte Medlemmer har været berettiget  
til midlertidig Hjælp for de afkontrollerede Dage, og at de  
har været tilmeldt det anerkendte Arbejdsanvisningskontor.  
Endvidere skal Kontrollisten indeholde Oplysning om, hvor-  
vidt paagældende Medlemmer har faaet tilstaaet Under-  
støttelse fra Arbejdsløshedsfonden til Deltagelse i Kursus  
eller til Skoleophold. Kontrollisterne skal afleveres til Kom-  
munalbestyrelsen til Brug ved Regnskabsafleggelsen.

2. *I Tilfælde, hvor Kasserne kontrollerer Medlemmerne,  
men ikke udbetaler Hjælpen.*

Kontrollen foretages som under 1. angivet, alene med  
den Afvigelse, at Kontrollisterne skal være *ugentlige* og i  
Stedet for til Kommunalbestyrelsen skal afleveres ugentlig  
til den udbetalende Institution til Brug ved Udbetalingen.

31 Okt. Forsaavidt der — f. Eks. som Følge af Arbejdstiltræden,  
 Nr. 149. Sygdom ell. lign. — er Uoverensstemmelse mellem Kontrol-  
 listernes Angivelse af, for hvilke Dage den arbejdsløse er  
 afkontrolleret til midlertidig Hjælp, og den paa hans Ansøg-  
 ningsskemas 3. Side indeholdte Oversigt over de Tidsrum,  
 i hvilke han er berettiget til ordinær Understøttelse fra  
 Arbejdsløshedskassen, kan den udbetalende Institution af-  
 kræve Kassen Erklæring i Overensstemmelse med en Social-  
 ministeriet godkendt Formular (Blanket E.) om Grunden  
 hertil og begære en ny Oversigt udfærdiget.

3. *I Tilfælde, hvor Arbejdsløshedskasserne hverken kon-  
 trollerer Medlemmerne eller udbetaler Hjælpen.*

Den kontrollerende Institution skal føre en ugentlig  
 Kontrolliste i Overensstemmelse med en af Socialministeriet  
 godkendt Formular (Blanket F.). Denne Liste skal benyttes  
 som Grundlag for Udbetalingen af Hjælpen til de arbejdsløse  
 og skal derfor i Tilfælde, hvor den kontrollerende Institution  
 ikke tillige udbetaler Hjælpen, ugentlig tilstilles den udbeta-  
 lende Institution.

**B. Kontrol med understøttede, der ikke er Medlemmer  
 af anerkendte Arbejdsløshedskasser.**

Den kontrollerende Institution skal føre en ugentlig  
 Kontrolliste (Blanket F.). Kontrollisten skal efter Ugens  
 Udløb forsynes med vedkommende anerkendte Arbejds-  
 anvisningskontors Attestation af, at de paa Listen opførte  
 Personer har været indtegnet som ledige ved Kontoret i paa-  
 gældende Tidsrum. Denne Liste skal i Tilfælde, hvor den  
 kontrollerende Institution ikke tillige udbetaler Hjælpen,  
 ugentlig tilstilles den udbetalende Institution.

C. Kontrolkort, Formular til Kontrollister (Blanket F.)  
 samt Blanketter til den foran under A. 2. omhandlede Er-  
 klæring (Blanket E.) fra Arbejdsløshedskassen, kan faas hos  
 Firmaet Olaf O. Barfod & Co., Gyldenløvesgade 10, Køben-  
 havn K.

Kommunalbestyrelsen er i Henhold til Lov Nr. 247 af



19. Oktober 1931 § 3, Stk. 2, berettiget til, udover ovennævnte 31 Okt. Kontrolforanstaltninger, at fastsætte særlige Kontrolbestem- Nr. 149. melser, forsaaavdt saadanne supplerende Regler maatte findes fornødne.

## VI. Ventetid for Hjælpen. Udbetalingen af Hjælpen.

### a. Ventetid.

Loven af 19. Oktober 1931 udelukker Hjælp i Tilfælde af, at — og saalænge som — Grunden til, at vedkommende ikke faar Understøttelse fra Arbejdsløhedskassen, er den at han indenfor vedkommende Arbejdsløhedsperiode endnu ikke har været ledig i det Antal Dage, som efter § 16, Stk. 5—8, i Arbejdsløhedsloven af 1. Juli 1927 er fastsat som Ventetid for Kassens Understøttelse i hver enkelt Arbejdsløhedsperiode.

Dette maa medføre, *dels* at et arbejdsløst Kassemedlem, der endnu ikke har opbrugt sin Understøttelse fra Kassen, *ikke* kan faa midlertidig Hjælp for de Dage indenfor hver Arbejdsløhedsperiode, som efter Kassens Vedtægt skal hengaa, før han kan faa Understøttelse fra Kassen, *dels* at der for samtlige Personer, der oppebærer midlertidig Hjælp, i hver Arbejdsløhedsperiode skal hengaa en vis Ventetid, inden de bliver berettiget til denne Hjælp.

Denne Ventetid vil i Almindelighed være 6 Dage, men Arbejdsløhedskassens Vedtægt kan fastsætte et større Antal Dage — indtil 15. For Arbejdsløhedskasser, der i større Omfang tæller Sæsonarbejdere blandt deres nydende Medlemmer, kan der i Vedtægten være fastsat en længere Ventetid end 15 Dage, eller det kan være fastsat, at Medlemmerne kun skal have Adgang til Understøttelse paa visse bestemte Tider af Aaret. Det er saaledes for Malersvendenes og Tjenernes Arbejdsløhedskasser fastsat, at de kun udbetaler Understøttelse i Tiden fra 1. Oktober til 31. Marts. Som Følge heraf vil arbejdsløse Malere og Tjenere være udelukket fra at faa midlertidig Hjælp i April Maaned 1932. Af Ansøgningskemaerne skal det fremgaa, hvor lang Ventetiden er indenfor

31 Okt. den Arbejdsløshedskasse, af hvilken den ansøgende er Nr. 149. Medlem.

Efter Arbejdsløshedslovens § 16, Stk. 8, kan det endvidere fastsættes, at Ventetiden helt eller delvis bortfalder indenfor Kasser, hvor Forholdene i Faget bevirker hyppigere, kortvarige Arbejdsperioder. I Henhold hertil er det fastsat, at Ventetiden bortfalder indenfor Bogtrykfagets Arbejdsløshedskasse. Arbejdsløse, der henhører til dette Fag, skal derfor heller ikke have Ventetid forud for Modtagelsen af midlertidig Hjælp.

Den som Bilag til nærværende Cirkulære aftrykte Oversigt indeholder i øvrigt Oplysning om Ventetidens Varighed indenfor hver enkelt anerkendt Arbejdsløshedskasse.

Den arbejdsløse skal være kontrolleret paa sædvanlig Maade i denne Ventetid.

Naar et Medlem har opbrugt sin Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen og derefter skal overgaa til midlertidig Hjælp, skal han — som Følge af, at han allerede har gennemløbet Ventetiden, før han modtager Kassens Understøttelse, — ikke have ny Ventetid, forinden den midlertidige Hjælp kan ydes ham, *medmindre* han samtidig med Ophøret af Kassens Understøttelse opnaar Arbejde, og dette varer udover det i næste Stykke omhandlede Tidsrum.

Hvis Understøttelsesperioden afbrydes i et Tidsrum af ikke over 3 Uger, skal vedkommende som Følge af Bestemmelsen i § 16, Stk. 7, i Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927 ikke have ny Ventetid, naar han atter bliver arbejdsløs og paany begærer midlertidig Hjælp. For visse Arbejdsløshedskasser har Socialministeren i Medfør af den anførte Bestemmelse meddelte Tilladelse til, at det nævnte Tidsrum af 3 Uger forlænges indtil 5 Uger, saaledes at disse Kassers Medlemmer ikke skal have ny Ventetid, selv om Understøttelsesperioden er afbrudt i mere end 3 Uger, naar Afbrydelsen dog ikke overstiger det længere Tidsrum, som Socialministeren har fastsat. Ansøgningskemaerne indeholder i disse Tilfælde Oplysning om, hvor langt et Tidsrum der i denne Henseende er fastsat for vedkommende Kasse.

b. *Udbetalingen.*31 Okt.  
Nr. 149.

Hjælpen udbetales af Kommunalbestyrelsen, men denne — i København Magistraten — kan vedtage at overlade Udbetalingen til den kommunale Hjælpekasse, til de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, forsaavidt angaar disse Kassers Medlemmer, eller til de kommunale Arbejdsanvisningskontorer, alt forsaavidt der kan opnaas Overenskomst herom med vedkommende Institution.

Hjælpen udbetales ugevis bagud.

Da Loven bestemmer, at § 15, Stk. 6—7, i Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927 skal finde Anvendelse, maa den arbejdsløse, naar han har haft Arbejde en eller flere Dage i den forløbne Uge, afgive Erklæring om, hvilken Løn han har oppebaaret for dette Arbejde. Forsaavidt denne Løn svarer til hans eller Fagets gennemsnitlige daglige Arbejdsindtægt for et større Antal Dage, end Arbejdet har varet, bortfalder hans Ret til Understøttelse for dette større Antal Dage. Saafremt han har haft 4 eller flere Dages Arbejde i en Uge, bortfalder Understøttelsen for hele denne Uge, og det samme gælder, forsaavidt det i vedkommende Arbejdsløsheds-kasses Vedtægt er fastsat, at Understøttelsen for hele Ugen skal bortfalde som Følge af, at Medlemmet har haft 3 Dages Arbejde i vedkommende Uge. Oplysning om, hvilke Arbejdsløsheds-kasser der har en saadan Vedtægtsbestemmelse, indeholdes i Slutningen af den som Bilag til Cirkulæret trykte Oversigt.

Forsaavidt det af Ansøgningsskemaet fremgaar, at den arbejdsløse har Indtægt, f. Eks. gennem Forsikring i en ikke-ankendt Arbejdsløsheds-kasse eller Lødheds-kasse eller ved Understøttelse fra Foreninger, maa den saaledes oppebaarne Indtægt tages i Betragtning ved Hjælpens Udbetaling, saaledes at den midlertidige Hjælp bortfalder for et saa stort Antal Dage pr. Uge, som denne Indtægt svarer til, naar den sammenlignes med den gennemsnitlige daglige Arbejdsindtægt indenfor vedkommende Fag.

Ved Udbetalingen maa der kun benyttes særlige Kvitteringsblanketter, som er godkendt af Socialministeriet

31 Okt. (Blanket G.), og som kan faas hos Firmaet Olaf O. Barfod Nr. 149. & Co., Gyldenløvesgade 10, København K. Forsaavidt den udbetalende Institution maatte ønske at foretage Udbetalingen paa særlig Maade uden Benyttelse af de godkendte Kvitteringsblanketter, maa der søges Samtykke hertil hos Arbejdsdirektoratet.

I øvrigt skal man bemærke følgende med Hensyn til Hjælpens Udbetaling:

Det skal ved hver Udbetaling paases, at der kun ydes Hjælp for saadanne Dage, for hvilke den arbejdsløse er blevet afkontrolleret. Som Grundlag for Udbetalingen skal benyttes *dels* den arbejdsløses Kontrollkort, som derfor skal medbringes og forevises ved hver Udbetaling, *dels* Kontrollisten, jfr. foran under V.

I Tilfælde, hvor et Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse hverken afkontrolleres af Kassen eller faar Hjælpen udbetalt af denne, skal han ved Udbetalingen aflevere en af vedkommende Arbejdsløshedskasses Tillidsmand underskrevet Erklæring om, at han har været tilmeldt det anerkendte Arbejdsanvisningskontor og ikke har været berettiget til ordinær Understøttelse fra Kassen for de afkontrollerede Dage. Erklæringen skal tillige indeholde Oplysning om, hvorvidt — og i bekræftende Fald for hvilke Dage — Medlemmet har faaet tilstaaet Understøttelse af Arbejdsløshedsfonden til Deltagelse i Kursus eller Skoleophold, idet der i et saadant Tilfælde ikke kan ydes vedkommende Medlem midlertidig Arbejdsløshedshjælp for de Dage, der omfattes af Understøttelsesbevillingen. Blanket til denne Erklæring (Blanket D.) faas hos Firmaet Olaf O. Barfod & Co. Saafremt Erklæringen ikke stemmer med den paa hans Ansøgnings-skemas 3. Side indeholdte Oversigt over de Tidsrum, i hvilke han er berettiget til Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen, kan den udbetalende Institution afkræve Kassen Erklæring om Grunden hertil og begære en ny Oversigt udfærdiget (Blanket E., jfr. ovenfor under V. A. 2).

Ved Siden af forannævnte Bestemmelser om Hjælpens

Udbetaling kan Kommunalbestyrelsen — i København 31 Okt. Magistraten — i Henhold til Lov Nr. 247 af 19. Oktober 1931 Nr. 149. § 3, Stk. 2, vedtage yderligere Regler om Hjælpens Udbetaling, men man skal af Hensyn til Revisionen af Regnskaberne henstille, at saadanne Særregler kun fastsættes i Tilfælde, hvor det maa anses for absolut nødvendigt.

### VII. Udgifternes Afholdelse. Affattelse af Regnskaberne.

Udgifterne til den midlertidige Hjælp til de arbejdsløse afholdes af vedkommende Kommune. Denne er imidlertid berettiget til at faa  $\frac{5}{6}$  af sine Udgifter refunderet af Arbejdsløshedsfonden, men Fondens Refusionspligt er betinget af, at der gives Fonden Adgang til at føre Tilsyn med, at Understøttelsen til de arbejdsløse ydes i Overensstemmelse med de af Kommunalbestyrelsen (Magistraten) fastsatte Regler, og at der er gennemført en betryggende Ordning af Kontrollen med de understøttede. De nærmere Regler for denne Adgang for Fonden til at føre Tilsyn skal efter Lovens § 4, Stk. 3, fastsættes af Socialministeren, og der vil herom senere fremkomme Meddelelse.

Vedrørende den i Lovens § 5 omhandlede Kontingenthjælp bestemmes det, at Kommunerne har Krav paa af Arbejdsløshedsfonden at faa refunderet  $\frac{2}{3}$  af deres Udgifter.

Socialministeren skal efter Lovens § 3 fastsætte almindelige Regler for Affattelsen af Kommunernes Regnskaber over deres Understøttelsesudgifter samt for Anvisningen af den Refusion, som tilkommer Kommunerne fra Arbejdsløshedsfonden. Disse Regler vil senere blive meddelt.

### VIII. Hjælpens Retsvirkninger. Ikke mellemkommunal Refusion.

Efter Loven af 19. Oktober 1931 § 6 medfører Understøttelse efter denne Lov ikke de med Modtagelse af Fattighjælp forbundne Retsvirkninger, og den har ingen Indflydelse

31 Okt. paa paagældendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i Opholds-Nr. 149. kommunen.

Opholdskommunen har ikke Krav overfor andre Kommuner paa sædvanlig mellemkommunal Refusion af den ydede Understøttelse.

### IX. Lovens Ikrafttræden. Klager.

Loven er traadt i Kraft straks. Som Følge heraf skal man anmode Kommunalbestyrelserne om omgaaende at skaffe sig de fornødne Ansøgningsskemaer, Kontrollkort, Kontrollister, Kvitteringsblanketter og øvrige Blanketter, saaledes at de arbejdsløse *snarest* kan faa udleveret Skemaerne til Udfyldning.

Klager over Kommunalbestyrelsernes Administration af Loven forelægges vedkommende Amtmand, hvis Afgørelse indenfor et Tidsrum af 1 Maaned kan indankes for Socialministeriet. Dog skal Klager over, at et arbejdsløst Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse er udelukket fra Hjælp i Henhold til de foran under Afsnit II. A. 1—2 nævnte Bestemmelser afgøres af Arbejdsnævnet, Adr.: Amaliegade 25, København K. Nævnets Afgørelse kan indenfor et Tidsrum af 1 Maaned indankes for Socialministeriet.

Da det under tidligere Perioder, hvor der af Kommunerne skulde ydes en ekstraordinær Hjælp til de arbejdsløse, er sket, at Kommuner ikke opfyldte deres Forpligtelser efter disse Love, skal man anmode d'Hrr. Amtmænd om at have deres Opmærksomhed særlig henvendt paa, om noget saadant skulde forekomme ogsaa nu, og i bekræftende Fald straks at skride ind overfor vedkommende Kommunalbestyrelse.

Endelig skal den Kommune, til hvilken en arbejdsløs flytter, og som bliver bekendt med, at han ikke har kunnet faa den ham tilkommende Hjælp i den Kommune, hvorfra han kommer, omgaaende afgive Indberetning herom til Amtmanden i det Amt, hvori den sidstnævnte Kommune ligger.

**Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

31 Okt.

I den med Magistratens Skrivelse af 19. f. M. fulgte Sag har W. forespurgt, hvorvidt Deltagerne i et Interessentskab, der har til Formaal ved Udnyttelse af en af Interressenterne gjort Opfindelse til Tørring af Landbrugsprodukter at drive Handel med det saaledes fremstillede Produkt, er pligtig at løse Borgerskab.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele — med Bemærkning, at Spørgsmaalets endelige Afgørelse henhører under Domstolene — at Ministeriet for Handel og Industri med Magistraten er enig i, at den omhandlede Virksomhed er fri Næring, og at det rejste Spørgsmaal saaledes maa besvares benægtende.

Forsaavidt der derhos er rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Firmaet vil kunne admitteres til Handelsregisteret tilføjes, at man ligeledes er enig i, at Firmaet vil kunne registreres i Henhold til Fimaloven af 1. Marts 1889 § 35, sidste Stykke.

1. Afd. 837. 31.

**Bekendtgørelse om Indførelse af tvungen Læreprøve i Snedkerfaget.**2 Nov.  
Nr. 267.

I Henhold til Indstilling fra Fællesforeningen af Danmarks Snedkermestre og Snedkerforbundet i Danmark og efter Samraad med Ministeriet for Handel og Industri har Socialministeriet i Medfør af Bestemmelsen i § 10 i Lov Nr. 342 af 6. Maj 1921 om Lærlingeforholdet bestemt, at der af unge Mennesker, hvis Læretid som Lærlinge i Snedkerfaget udløber efter 1. Januar 1933, skal aflægges Læreprøve, forinden Lærlingeuddannelsen kan betragtes som afsluttet.

Prøven aflægges i Overensstemmelse med de af de nævnte Organisationer vedtagne, af Ministeriet godkendte Regler for Aflæggelse af tvungen Læreprøve i Snedkerfaget. Eksemplarer af disse Regler kan paa Forlangende faas udleveret hos Organisationerne.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 267. Lov-Tid A. S. 1818.

2 Nov. **Kgl. Resolution**, hvori fastsættes, at den ved kgl. Resolution af 15. Februar 1875 fastsatte Beliggenhed for Blaagaards Apotek her i Staden forandres saaledes, at Apoteket bliver beliggende i Blaagaardsgade paa Strækningen fra Blaagaardsplads til og med Krydset mellem Blaagaardsgade og Korsgade.

2 Nov. **Raadstue-Plakat ang. Kendelser for Bygnings-**  
Nr. 288. **attester.**

Efter at Indenrigsministeriet ved Skrivelse af 14. Oktober 1931 har billiget en af Københavns Kommunalbestyrelse vedtagen Ændring af Raadstueplakat af 1. November 1926 og 1. November 1928, bliver de Kendelser, der i Henhold til § 73 i Bygningsloven for København af 12. April 1889, jfr. § 73 i det under 29. April 1930 stadfæstede Bygningsreglement for de i Henhold til Lovene Nr. 50—52 af 3. April 1900 indlemmede Distrikter, skal erlægges til Kommunens Kasse i Anledning af Byggeforetagender, at beregne saaledes:

### A. Bygningsattester.

#### *Almindelige Kendelser.*

1. a. For Opførelse af en Bygning eller for Paaførelse af en Etage paa en Bygning erlægges efter Fladeindholdet, udvendig maalt:

	Fladeindhold	Første Etage	Øvrige Etager (pr. Etage)
ikke over	20 m <sup>2</sup> . . . .	10 Kr.	5 Kr.
— —	40 - . . . .	20 —	10 —
— —	60 - . . . .	30 —	15 —
— —	100 - . . . .	40 —	20 —
— —	140 - . . . .	50 —	25 —

Overstiger Fladeindholdet 140 m<sup>2</sup>, erlægges yderligere  $\frac{3}{10}$  af Afgiften for hver 40 m<sup>2</sup> eller Del deraf, som Fladeindholdet forøges med.

Sammenbyggede Bygninger betragtes som én Bygning, naar de benyttes under et og staar i indbyrdes Forbindelse. Har en Bygnings Etager forskelligt Flade-



indhold, betragtes den største af disse som første 2 Nov. Etage. Kælder og Tagetage regnes altid som Etager. Nr. 288.

Kendelsen afrundes eventuelt opfefter til fuldt Kronebeløb.

- b. For Skure, af hvilke mindst én Side holdes fuldstændig aaben (Læskure og lign.), erlægges 10 Kr., saafremt Fladeindholdet ikke er over 40 m<sup>2</sup>, for hver 20 m<sup>2</sup> eller Del deraf, Fladeindholdet forøges med, erlægges yderligere 5 Kr. Samme Beregningsmaade kommer til Anvendelse ved Cykleskure af ikke over 1,72 m Højde, Taget indbefattet, samt ved Drivhuse med ikke over 1,5 m Sokkelhøjde og 3,2 m Taghøjde.
2. For Bygningsforandringer og lign. erlægges 10 Kr., for Anbringelse af gasfyrede Ildsteder dog kun 5 Kr., for hver Etage, det paaagældende Arbejde omfatter. Medfører Foretagelsen af Bygningsforandringer en efter Stadsbygmesterens Skøn væsentlig Forandring i en Bygnings hele eller delvise Indretning eller Benyttelse, erlægges dog Afgift efter Reglerne i Stk. 1.

#### *Forhøjede Kendelser.*

3. Ved Anvendelse af Bygningskonstruktioner, for hvilke Byggetilladelse er afhængig af statisk Undersøgelse (Beregning o. s. v.), forøges de under 1. og 2. anførte Kendelser med:
  - a. 50 pCt., naar der anvendes Konstruktioner af Sten, uarmeret Beton, Træ, Jærn og lign.
  - b. 100 pCt., naar der anvendes Konstruktioner af Jærnbeton og lign.
  - c. I det Omfang, i hvilket en almindelig Beboelsesbygning anvendes til nævnte Brug, altsaa f. Eks. ikke til Forretningslokaler, erlægges dog kun Halvdelen af de under a. og b. anførte Tillæg, medmindre de paaagældende Konstruktioner anvendes i større Udstrækning til en eller flere Etageadskillelser.De forhøjede Kendelser kommer kun til Anvendelse for de Etager, hvori de særlige Konstruktioner findes.

2 Nov.  
Nr. 288.

Findes disse kun i en enkelt Etage, beregnes Tillæget altid ud fra et Grundbeløb som for en første Etage (1. a.). Findes der i forskellige Etager forskellige Konstruktioner, regnes der med Hensyn til Grundbeløbet paa den for den byggende gunstigste Maade.

Kendelsen afrundes eventuelt opefter til fuldt Kronebeløb. Med Hensyn til den nærmere Fastsættelse i det enkelte Tilfælde af Forhøjelsen af Kendelsen er i Tvivlstilfælde Stadsbygmesterens Skøn det afgørende.

#### *Lempede Kendelser.*

4. a. Ved samlet Andragende om og Opførelse af mindst 10 ikke over 80 m<sup>2</sup> store, ensartede Beboelseshuse for Byggeforeninger eller lignende Sammenslutninger, som tilstræber et filantropisk Formaal, kan Kommunalbestyrelsen indrømme, at Afgiften beregnes under et efter Bygningernes samlede Grundareal, dog saaledes, at Afgiften ved eventuel Udstedelse af Bygningsattest for hvert Hus for sig om fornødent afrundes opefter til fuldt Kronebeløb. Tilsvarende Beregningsmaade kan under lignende Vilkaar indrømmes for Skures og Udhuses Vedkommende.
- b. Ved Opførelse af Lysthuse og Skure under 8 m<sup>2</sup> Størrelse skal Bygningskommissionen være bemyndiget til, naar Omstændighederne taler derfor, navnlig under Hensyntagen til den Brug, som gøres af Skurene, at indrømme Lempelser i den foreskrevne Kendelse eller helt at lade denne bortfalde. Saafremt Lysthusene og Skurene opføres i større Antal paa lejet Grund (Kolonihaveanlæg), forhøjes fornævnte Arealgrænse fra 8 m<sup>2</sup> til 12 m<sup>2</sup>.

#### **B. Byggetilladelser.**

1. Saafremt et Byggearbejde ikke inden 3 Maaneder efter Approbationen er paabegyndt og derefter fortsættes paa normal Maade, vil der være at erlægge et Gebyr for Byggetilladelsen til Kommunens Kasse, svarende til  $\frac{1}{3}$  (eventuelt afrundet opefter til fuldt Kronebeløb)

- af det foreskrevne Attestgebyr, forsaavidt dette vilde udgøre mindst 30 Kr. 2 Nov.  
Nr. 288.
2. Det for en Byggetilladelse erlagte Gebyr vil i det Omfang, i hvilket Byggearbejdet senere maatte komme til Udførelse, til sin Tid blive fradraget Attestgebyret.
  3. Ved en blot Fornyelse (Gentagelse) af en tidligere meddelt Byggeapprobation erlægges ikke nyt Gebyr for Byggetilladelse.

Indbetalingen i Henhold til nærværende Raadstueplakat sker til Bygningskommissionens Kasserer, af hvem den af Bygningsinspektøren udfærdigede Attest eller Byggetilladelse, forsynet med behørig Kvittering, udleveres.

Disse Regler gælder for hele Københavns Grund.

Nr. 288. Lov-Tid. A. S. 1851—53.

**Bekendtgørelse om Afgiftsfrihed her i Landet for Motorvogne, og Paahængsvogne til saadanne, der er hjemmehørende i Schweiz, og som Personer, der ankommer fra Udlandet til Danmark, benytter ved Indpassagen.** 3 Nov.  
Nr. 269.

I Henhold til den Ministeren for offentlige Arbejder i § 7. Stk. 1, i Lov Nr. 135 af 28. April 1931 om Afgift af Motor-køretøjer m. v. givne Bemyndigelse frafalder Ministeriet herved efter Forhandling med Finansministeriet Afgiften i Henhold til nævnte Paragraf af saadanne i Schweiz hjemmehørende Personautomobiler, der ikke er indrettede til Befordring af mere end 7 Personer, Føreren iberegnet, og som i det paagældende Land er indregistreret som tilhørende Personer, bosatte i dette Land.

Afgiftsfriheden gælder kun for et Tidsrum af 3 Maaneder, saaledes at den i fornævnte Lovs §§ 1—6 omhandlede Afgiftspligt indtræder, saafremt Køretøjet forbliver her i Landet over 3 Maaneder.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 15. November 1931, fra hvilken Dato Ministeriets Bekendtgørelse af 18. December 1928 ophæves.

Hvilket under Henviisning til Bekendtgørelse herfra af 28. Januar 1928 herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 269. Lov-Tid. A. S. 1821.

5 Nov.  
Nr. 273.

### Bekendtgørelse ang. Bekæmpelse af Kartoffelaal.

I Medfør af Lov Nr. 140 af 1. Juli 1927 om Bekæmpelse af smitsomme Plantesygdomme og Skadedyr fastsættes herved følgende Bestemmelser:

§ 1. Paa Grund af konstaterede Tilfælde af Kartoffelaal i forskellige Haver i Vamdrup Kommune i Politikreds Nr. 34, Vejle Amt og Haderslev Købstad i Politikreds Nr. 66, Haderslev Amt, forbydes det at lægge eller nedkule Kartoffler i vedkommende Haver — ved Haver forstaas tillige Tofter, Smaastykker i Marken o. s. v., der ikke er under regelmæssigt, landbrugsmæssigt Sædskifte. Kartoffler, som er avlede i smittede Haver før Forbudets Ikrafttræden, maa ikke anvendes som Læggekartofler andetsteds.

Det paalægges Brugerne af de smittede Haver at holde disse fri for »selvgroede« Kartoffelplanter — fra overvintrede eller tilfældigt indslæbte Knolde —, ligesom det forbydes dem at henkaste Kartoffelaffald i Haverne.

§ 2. Det forbydes fra de smittede Haver at bortføre Planter og Plantedele med vedhængende Jord, saasom Frugttræer, andre Træer, Buske, Stauder, Grøntsager med Rod, Løg, Knolde, Udplantningsplanter, Potteplanter og lign., ligesom det ogsaa forbydes at bortføre Affald og Kompost samt at afhænde Gødning.

Det er tilladt fra bemeldte Haver at bortføre Produkter til Brug i egen Husholdning, dog ikke ud over Sognets Grænse, saavel som Planter og Plantedele, hvorved der ikke hænger Jord, saasom Frø, Frugter, afskaarne Blomster og afskaarne Grøntsager, Stiklinger, Podekviste og lign.

§ 3. Landbrugsministeriets Tilsyn med smitsomme Plantesygdomme er berettiget til paa de smittede Arealer at anlægge mindre Smitteforsøg med Kartoffler og skal naar som helst have uhindret Adgang til Jordlodder, Oplagsrum, Lagre og lign. paa bemeldte Arealer.

§ 4. De i §§ 1—3 inkl. indeholdte Bestemmelser vil ogsaa være at bringe til Anvendelse paa de Arealer, der grænser til eller ligger i Nærheden af de smittede Haver.

Landbrugsministeriets Tilsyn med smitsomme Plantesygdomme træffer Bestemmelse om Udstrækningen af tilgrænsende Arealer. 5 Nov. Nr. 273.

§ 5. Udførsel af Kartoffler og Kartoffeltop fra de i § 1 nævnte Sogne, Kommuner og Byer til andre Dele af Landet saavel som til Udlandet — saafremt dette er foreneligt med det paagældende Lands Indførselsbestemmelser — er kun tilladt, naar Udførselen sker under Tilsynets Plombe.

§ 6. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 273 Lov-Tid. A. S. 1827—28.

**Tillæg til Bekendtgørelse af 21. Juli 1927 ang. Indførsel af Kartoffler.** 5 Nov. Nr. 274.

I Medfør af Lov Nr. 140 af 1. Juli 1927 om Bekæmpelse af smitsomme Plantesygdomme og Skadedyr fastsættes her ved følgende Bestemmelser:

§ 1. Indførsel her til Landet af Kartoffler maa ikke finde Sted fra saadanne Lande, hvor Angreb af Kartoffelaal (*Heterodera Rostochiensis*) er paavist i Løbet af de sidste 5 Aar.

Ved Indførsel af Kartoffler her til Landet skal den i § 1, Stk. 7, i Bekendtgørelse herfra af 21. Juli 1927 angaaende Indførsel af Kartoffler omhandlede Attest fra »Landbrugsministeriets Tilsyn med smitsomme Plantesygdomme« tillige gaa ud paa, at Tilsynet efter foretagen Undersøgelse maa anse Sendingen for at være fri for Kartoffelaal, ligesom det i § 2 i fornævnte Bekendtgørelse omhandlede, af en officiel Planteinspektion i Hjemlandet udstedte, Certifikat tillige skal attestere, at Kartofflerne i Sendingen er avlet i et Land, hvor Angreb af Kartoffelaal ikke er forekommet i Løbet af de sidste 5 Aar.

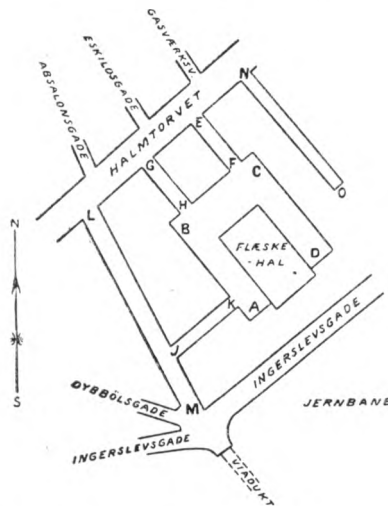
§ 2. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft, og Bekendtgørelse af 21. Juli 1927 angaaende Indførsel af Kartoffler § 1, Stk. 1 og 7, § 2, Stk. 3 ændres i Overensstemmelse hermed.

Nr. 274. Lov-Tid. A. S. 1828.

5 Nov. **Raadstue-Plakat**, hvorved Magistraten i København gør vitterligt:

I Henhold til § 9 i Lov af 14. December 1857 om Gader, Veje og Vandløb i København, saaledes som denne Paragraf er ændret ved Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926 § 1, har Kommunalbestyrelsen besluttet, at nedennævnte Gader, Veje, Pladser og Passager her i Staden vil være at benævne som følger:

1. En Plads, nogle Gader og en Passage omkring og i Nærheden af den nye Flæskehal, som vist paa nedenstaaende Skitse, benævnes saaledes:



- A—B—C—D: Flæsketorvet.  
 E—F: Slagterboderne.  
 G—H: Høkerboderne.  
 J—K: Kødboderne.  
 L—M: Halmtorvsgade.  
 N—O: Slagtehusgade (Passage).

2. Den saakaldte Franklingsgade paa Østerbro benævnes:  
 Lindenovsgade,  
 den saakaldte Gjøasgade benævnes:  
 Spangbergsgade.

og Forlængelsen af Næstvedgade over Strandboulevar- 5 Nov.  
den til Østbanegade benævnes:

N æ s t v e d g a d e.

Samtidig godkendes Navnet:

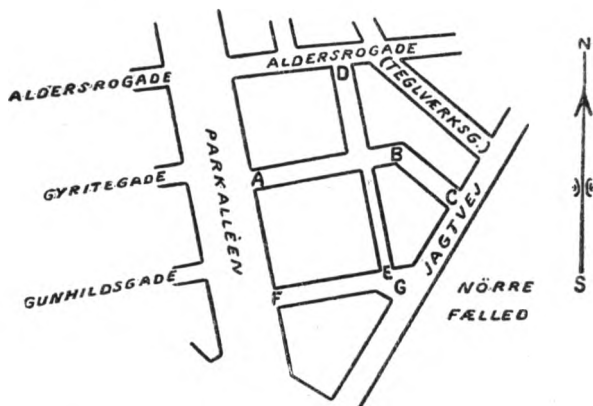
H o v g a a r d s g a d e

for den hidtil saaledes benævnte Gade samt dennes  
projekterede Forlængelse mod Syd til Næstvedgade.

3. Passagen, den saakaldte Vibens Allé, mellem Strand-  
boulevarden og Bogensegade, benævnes:

S t r a n d b o u l e v a r d e n.

4. Nogle Gader i Kvarteret mellem Jagtvej, Parkalléen,  
Aldersrogade og Teglværksgade, som vist paa neden-  
staaende Skitse, benævnes saaledes:



A—B—C: Biskop Krag's Vænge.

D—E: Klostervænget.

F—G: Stadens Vænge.

Navnet Gudhjemsgade, der har været knyttet til  
Strækningen B—C, bortfalder herefter.

5. Pladsen, hvor Nørre Allé, Øster Allé, Lyngbyvej og  
Aldersrogade støder sammen med Jagtvejen, benævnes:

V i b e n s h u s R u n d d e l,

og Vibenshusgade benævnes fremtidig:

R e e r s ø g a d e.

- 5 Nov. 6. En Passage, der Sydvest for Kildevældskirken forbinder den saakaldte Frijsenborg Allé med Vognmandsmarken, benævnes:

V e d K i l d e v æ l d s k i r k e n,  
og en Gade, der i omtrentlig Forlængelse af Landskronagade ligeledes forbinder den saakaldte Frijsenborg Allé med Vognmandsmarken, benævnes:

A s k ø g a d e.

7. En i Kvarteret ved Svanemøllebugten fra Østerled imod Nord udgaaende Vej og dennes projekterede Forlængelse til Kildevæget benævnes:

S o l d a l e n,

og Navnene

S v a n e v æ n g e t,

Ø s t e r l e d o g

S o l v æ n g e t

i samme Kvarter udvides til at omfatte de paagældende Vejes Forlængelser mod Vest til Strandvejen.

8. Forlængelsen af Hermodsgade over Sigurdsgade til Haraldsgade benævnes:

H e r m o d s g a d e,

og Forlængelsen af Titangade over Sigurdsgade til Vermundsgade benævnes:

T i t a n g a d e.

9. Slejpnernsgade benævnes fremtidig:

M i m e r s g a d e,

hvilket Navn herefter omfatter hele den fortløbende Gadestrækning fra Jagtvej til Nørrebrogade.

10. Forlængelsen af Jesper Brochmands Gade fra Henrik Rungs Gade til Hans Egedes Gade benævnes:

J e s p e r B r o c h m a n d s G a d e.

11. Emdrupvang i Emdrup benævnes fremtidig:

H v i d k l ø v e r v e j.

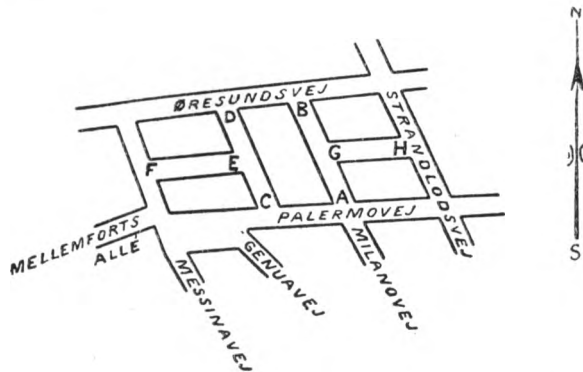
12. En Vej i Utterslev, der nærmest Vest for Gravervænget forbinder Skoleholdervej med Tomsgaardsvej, benævnes:

R i n g e r t o f t e n.



13. En Vej i Utterslev, der Vest for Fordresgaardvej for- 5 Nov.  
binder Hillerødgade med Godthaabsvej, benævnes:  
R ø n n e b æ r v e j.
14. Navnene paa nogle Stier i Brønshøj ændres, saaledes  
at Stierne benævnes:  
S y r e n s t i e n i Stedet for Lupinsti,  
K l o k k e s t i e n i — - Mimosasti og  
V i n l ø v s t i e n i — - Gyvelsti.
15. En Vej i Brønshøj, der i omtrentlig Forlængelse af  
Sandbygaardvej fører fra Næsbyholmvej til Utterslev  
Skel, benævnes:  
R i n g h o l m v e j,  
og en Passage, der forbinder denne Vej med Godthaabs-  
vej, benævnes:  
T o r p s t i e n.
16. En tredelt Passage i Brønshøj ved Sallingvej og Godt-  
haabsvej, Øst for Skellet mellem Brønshøj og Vanløse,  
benævnes:  
M a r k s k e l l e t.
17. En Passage i Brønshøj, mellem Brønshøjvej og Elme-  
lundevej nærmest Nord for Brønshøjgaardvej, benævnes:  
R y t t e r s k o l e h ø j.
18. En Vej i Husum, der i Forlængelse af Islevhusvej for-  
binder Frederikssundsvej med Toften, benævnes:  
S t o r e g a a r d s v e j.
19. Forlængelsen af Nakskovvej fra Maribovej over Valby  
Langgade til Vigerslevvej i Vigerslev benævnes:  
N a k s k o v v e j,  
og Forlængelsen af Nystedvej fra Maribovej over Nak-  
skovvej til Jernbanen benævnes:  
N y s t e d v e j.
20. En i Kongens Enghave nærmest Øst for Schubertsvej  
fra Mozartsvej mod Syd førende Vej benævnes:  
B e e t h o v e n s v e j.

- 5 Nov. 21. En Vej i Kongens Enghave, fra Enghavevej til Kommunens Kloakpumpestation, benævnes:  
 P u m p e h u s v e j.
22. Nogle Veje og Passager i Sundbyøster Syd for Øresundsvej, som vist paa nedenstaaende Skitse, benævnes saaledes:



- A—B: Milanovej (Forlængelse af Vejen med samme Navn).
- C—D: Venedigvej.
- E—F: Caprivej (Passage)
- G—H: Korsikavej ( — )
23. Gefions Plads og Gylfegade benævnes fremtidig under eet:  
 Fridtjof Nansens Plads,  
 og Stockholms Plads benævnes fremtidig:  
 Hjalmar Brantings Plads.

7 Nov. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

Ved hoslagt at tilbagesende den med Magistratens Skrivelse af 10. f. M. modtagne Sag, hvori er rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der til Handel en gros med udenlandske Kartofler fra privat Bopæl udkræves Næringsadkomst, skal man meddele, at Ministeriet for Handel og Industri med Magi-

straten er enig i, at det fremsatte Spørgsmaal maa besvares 7 Nov.  
benægtende, da Handel med udenlandske Kartofler i Medfør  
af Bestemmelsen i Næringslovens § 53 er fri Næring.

Efter den Anledning Sagen i øvrigt dertil giver, til-  
føjes, at den, der driver Næring i Henhold til Næringslovens  
§ 53 ifølge § 1, 2det Stk., i Lov om Bogføring af 10. Maj 1912  
ikke er bogføringspligtig.

1. Afd. 1073, 31.

**Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat. 9 Nov.

I det med Magistratens Skrivelse af 29. August d. A.  
med Bilag modtagne Andragende har Landsretssagfører V.  
rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Borgerkab paa Vognmands-  
næring er nødvendig til den af Aktieselskabet S. drevne  
Flyttevirksomhed.

Det fremgaar af Sagen *at* Aktieselskabets Virksomhed for-  
uden Møbelopbevaring, Spedition og Toldklarering samt  
Handel en gros tillige omfatter Flyttevirksomhed, *at* sidst-  
nævnte Virksomhed udføres som Flytteentreprise, saaledes  
*at* Befordringen indgaar som Led i den enkelte Flytning,  
*samt at* Aktieselskabet ikke i øvrigt udlejer Heste og Vogne.

I denne Anledning skal man med Bemærkning, at Mini-  
steriet for Handel og Industri med Magistraten er enig i, at  
al Kørsel for Betaling i København saavel Person- som Gods-  
transport ifølge Lov om Befordringsvæsenet i København af  
1. Maj 1851 er forbeholdt de Personer, der har løst Borger-  
skab som Vognmand, meddele, at det fremsatte Spørgsmaal  
efter Handelsministeriets Formening maa besvares bekræf-  
tende.

Det tilføjes, at Spørgsmaalets endelige Afgørelse hen-  
hører under Domstolene.

1. Afd. 406. 31.

**Lov Nr. 279 vedrørende international privatretlige** 11 Nov.  
**Bestemmelser mellem Danmark, Finland, Island, Norge, Nr. 279.**  
**og Sverige om Ægteskab, Adoption og Værgemaal.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge  
til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigs-

11 Nov. dagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet Nr. 279. følgende Lov:

Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte i Kraft Bestemmelserne i den under 6. Februar 1931 indgaaede Konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende internationalprivatretlige Bestemmelser om Ægteskab, Adoption og Værgemaal.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 39. S. 1843—44. Udg. 16. Nov.

11 Nov.  **Lov Nr. 280 om Tillæg til Lov af 17. Marts 1922**  
Nr. 280.  **om Biografteatervæsenets Ordning, jfr. Lov Nr. 97 af 31. Marts 1930.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I § 3, 3die Stk., 1ste Pkt., i Lov Nr. 101 af 17. Marts 1922 om Biografteatervæsenets Ordning, jfr. Lov Nr. 97 af 31. Marts 1930, ændres »31. December 1931« til: »31. December 1933«.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 39. S. 1844. Udg. 16. Nov.

11 Nov.  **Lov Nr. 282 om Tillæg til Lov Nr. 87 af 26. Marts**  
Nr. 282.  **1923 om Adoption.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade, Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I Lov Nr. 87 af 26. Marts 1923 om Adoption tilføjes som § 22 a:

»Kan der ikke efter Retsplejelovens almindelige Regler paavises noget Værneting, for hvilket Sag til Ophævelse af et Adoptivforhold kan indbringes, anlægges Sagen ved den Ret, som Justitsministeriet bestemmer.«

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 39. S. 1845 Udg. 16. Nov.

**Lov Nr. 283 ang. Inddrivelse af Underholdsbidrag,** 11 Nov.  
**fastsatte i Danmark, Finland, Island, Norge eller** Nr. 283.  
**Sverige.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte i Kraft Bestemmelserne i den under 10. Februar 1931 indgaaede Konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige angaaende Inddrivelse af Underholdsbidrag og fastsætte de nærmere Regler, som de i Konventionen indeholdte Bestemmelser maatte nødvendiggøre.

§ 2. Fra det Tidspunkt, da den i § 1 omhandlede Konvention træder i Kraft, ophæves Lov af 19. Februar 1861 om Fuldbydelse af Domme og Kendelser, afsagte af svenske Retter, m. m., forsaavidt angaar de af Konventionen omfattede Forhold.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 39. S. 1846. Udg. 16. Nov.

**Lov Nr. 284 om Tillæg til Lov Nr. 56 af 18: Marts** 11 Nov.  
**1925 om Ægteskabets Retsvirkninger.** Nr. 284.

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Til § 53 i Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkninger føjes som 3die Stk.:

»En Ægtepagt, som er oprettet i Medfør af Artikel 4 i den under 6. Februar 1931 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige afsluttede Konvention, skal, saafremt Parterne eller en af dem paa Oprettelsestiden er bosat her, for at være gyldig overfor Trediemand her i Landet være tinglyst her. Bosætter Ægtefællerne eller en af dem sig efter Ægtepagtens Oprettelse her i Landet, gælder om Ind-

11 Nov. trædelsen af Tinglysningens Retsvirkning Regler svarende Nr. 284. til de i 2det Stk., 2det Pkt., fastsatte.

§ 2. Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden fastsættes ved kongelig Anordning.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 39. S. 1846—47. Udg. 16. Nov.

13 Nov. **Justitsmin. Skr.** til Socialministeriet.

Nr. 185.

I Skrivelse af 13. Oktober 1931 til Socialministeriet har Justitsministeriet udtalt, at en Person, der ved Dom var fundet skyldig i uterligt Forhold (Straffelovens § 176, jfr. § 173), men i Medfør af Straffelovens § 38, 2det Stk., var dømt til at undergives Sikkerhedsforanstaltninger, efter Justitsministeriets Mening ikke var fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Nr. 185. Min.-Tid. A. S. 200.

17 Nov. **Socialmin. Skr.** til N. N. Kommune.

Nr. 187.

I Skrivelse af 20. Februar d. A. har Kommunalbestyrelsen for Socialministeriet forelagt Spørgsmaalet om, hvorvidt der maatte kunne tilstaas ugift N. N., født den 8. April 1911, Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 63, Stk. 3, uanset at paagældende ikke opfylder den ved Indenrigsministeriets Skrivelse af 5. November 1927 til Københavns Magistrat for Opnaaelse af saadan Hjælp fastsatte Betingelse at have været Medlem af Sygeforsikringen i 2 Aar.

Det fremgaar af Sagen, at paagældende, der lider af Deformitet af Ekstremiteterne som Følge af Engelsk Syge, ytrende sig bl. a. i klumpede Hænder og i, at Armene ikke kan strækkes helt ud, og som kun er 124 cm høj og dertil svagsynet, i 1927 søgte Optagelse i Sygekassen »Fremtids Haab«. Paa Grund af hendes Helbredstilstand blev Sagen forelagt Direktoratet for Sygekassevæsenet, der ved Skrivelse af 17. Februar 1928 udtalte, at der ikke for Tiden kunde tages Stilling til hendes Optagelse i Sygekasse og Invalidforsikring, men at Sagen kunde genoptages, naar paagæl-

dende efter at være udlært viste sig i Stand til ved Arbejde 17 Nov. for fremmede at bidrage i passende Grad til sit Underhold. Nr. 187.

Efter at paagældende den 1. Maj 1930 havde afsluttet sin Oplæring paa Skrædersystuen under Samfundet og Hjemmet for Vanføre, blev Spørgsmaalet om hendes Optagelse i Sygekasse og Invalideforsikring gennem Sygekassen »Fremtids Haab« paany rejst overfor Direktoratet, der herefter under 30. Januar d. A. udtalte, at nævnte N. N. nu maatte anses at være arbejdsfør i Sygekasselovens Forstand, saaledes at hun kunde optages i Sygekassen, hvorimod hendes Indtræden i Invalideforsikringen ikke for Tiden kunde finde Sted.

Paagældende blev herefter optaget som nydende Medlem af Sygekassen »Fremtids Haab« fra den 1. Februar d. A. at regne, idet hendes Optagelse dog nu efter Brevveksling med Direktoratet for Sygekassevæsenet er ændret til at gælde fra den 1. August 1930 under Hensyn til, at paagældendes seneste skematiske Begæring om Optagelse i Sygekasse er modtaget af fornævnte Sygekasse den 13. August 1930.

I denne Anledning skal man herved meddele, at Socialministeriet — i Overensstemmelse med det i Indenrigsministeriets Skrivelse af 5. November 1927 udtalte — maa holde for, at de forsikringsmæssige Hensyn, der ligger bag ved Bestemmelsen i Invalideforsikringslovens § 4, sidste Stykke, om, at 2 Aars Medlemsskab i en Sygekasse er en Betingelse for at opnaa Invaliderente, i Almindelighed ogsaa maa føre til, at Hjælp efter Fattiglovens § 63, Stk. 3, først kan ydes, naar vedkommende har været Medlem af Sygeforsikringen i 2 Aar. Man maa imidlertid formene, at de nævnte Hensyn ikke kan være til Hinder for, at der i det foreliggende Tilfælde allerede nu ydes Hjælp efter § 63, Stk. 3, under Hensyn til, at vedkommende allerede i 1927 har søgt Optagelse i en Sygekasse, at det skyldes helbredsmæssige Hensyn, at Optagelse først har fundet Sted fra August 1930, og at vedkommende formentlig i længere Tid ikke har opfyldt de helbredsmæssige Betingelser for Optagelse i Invalideforsikringen.

18 Nov. **Lov Nr. 286 om Foranstaltninger til Værn for den**  
Nr. 286. **danske Valuta.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Ministeren for Handel og Industri bemyndiges til efter Forhandling med det i Loven af 29. September 1931 om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler omhandlede Rigsdagsudvalg at give Paalæg om Overførelse til dansk Valuta af danske Eksportørers Tilgodehavende i Udlandet og nærmere Forskrifter med Hensyn til Indførsel fra Udlandet af Værdipapirer og Salg af saadanne for udenlandsk Regning samt Overførelse og Forsendelse til Udlandet af Værdipapirer (derunder Kuponer), Veksler, Checks og Penge.

§ 2. Ministeren for Handel og Industri bemyndiges til efter Forhandling med det i § 1 nævnte Udvalg at træffe de Foranstaltninger, der er fornødne til Gennemførelse af de i Henhold til denne Lov udfærdigede Forskrifter, at paa- byde Indsendelse af Oplysninger angaaende Valutabehold- ninger (derunder fremmede Værdipapirer af enhver Art) samt at afholde de med Lovens Administration forbundne Udgifter. De i saa Henseende fornødne Beløb bevilges paa Finansloven.

§ 3. Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser eller de i Henhold til denne Lov givne Forskrifter straffes med Bøder fra 500 til 50 000 Kr. eller Fængsel, jfr. almindelig borgerlig Straffelovs § 25. Bøderne tilfalder Statskassen. Sager herom behandles som Politisager.

Udbytte, der indvindes ved Handlinger, som er i Strid med Bestemmelser i denne Lov eller de i Henhold til Loven givne Forskrifter, samt de paagældende Beløb eller Værdi- papirer, eventuelt disses Salgssum, kan ved Dom inddrages i Statskassen, ligesom den, der findes skyldig i saadan For- seelse, ved Dom kan frakendes Ret til at drive sin Næring.

§ 4. Denne Lov træder i Kraft straks og har Gyldighed indtil Udgangen af Februar Maaned 1932.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.



**Bekendtgørelse ang. Indførsel af danske Aktier og Obligationer m. v.** 18 Nov.  
Nr. 289.

I Medfør af Lov Nr. 286 af 18. November 1931 om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta bestemmes herved følgende:

§ 1. Indførsel fra Udlandet af danske Aktier og Obligationer maa fremtidig alene ske til Banker og Medlemmer af Københavns Fondsbørs. De saaledes indførte Aktier og Obligationer maa ikke udleveres uden Nationalbankens Tilladelse undtagen i Tilfælde af de paagældende Aktiers og Obligationers Salg, jfr. herved § 3, eller Tilbageførelse til Udlandet.

§ 2. Danske Aktier og Obligationer, der for udenlandsk Regning beror her i Landet, skal omgaaende opgives til Nationalbanken med Angivelse af Værdipapirets Navn, Paalydende, Litra og Nr. samt Navn og Adresse paa Ejeren og den, hos hvem vedkommende Værdipapir beror. De paagældende Aktier og Obligationer kan kun sælges under Iagttagelse af de i § 3 indeholdte Forskrifter, og Indberetning om Salget skal omgaaende ske til Nationalbanken.

Indberetning til Nationalbanken i Overensstemmelse med denne Paragrafs 1ste Stk. er uforuden, forsaavidt angaar Aktier og Obligationer, der beror i aabent Depot eller paa lignende Maade hos Banker og Medlemmer af Københavns Fondsbørs, dog at disse skal gøre Indberetning til Nationalbanken, dersom Aktier og Obligationer, der er indført hertil Landet før denne Bekendtgørelses Ikrafttræden, maatte blive begæret udleveret.

§ 3. Danske Aktier og Obligationer, der indføres fra Udlandet eller beror her i Landet for udenlandsk Regning, maa alene sælges gennem Banker og Medlemmer af Københavns Fondsbørs. Indberetning om Salget skal omgaaende ske til Nationalbanken fra vedkommende Bank eller Fondsbørsmedlem, og Salgssummen skal ved vedkommende Banks eller Fondsbørsmedlems Foranstaltning for den udenlandske Sælgers Regning indsættes til Forrentning paa en spærret Konto i Nationalbanken, saaledes at der ikke kan disponeres

18 Nov. over eller lægges Beslag paa Beløbet uden Nationalbankens Nr. 289. Tilladelse, og saaledes at det paa Kontoen indestaaende Beløb ikke maa danne Grundlag for nogen Art af Kreditydelse.

§ 4. Overtrædelser af foranstaaende Bestemmelser straffes med Bøder fra 500—50 000 Kr. eller Fængsel, jfr. almindelig borgerlig Straffelovs § 25. Bøderne tilfalder Statskassen. Sager herom behandles som Politisager.

Udbytte, der indvindes ved Handlinger, som er i Strid med foranstaaende Bestemmelser, samt de paagældende Beløb eller Værdipapirer, eventuelt disses Salgssum, kan ved Dom inddrages i Statskassen, ligesom den, der findes skyldig i saadan Forseelse, ved Dom kan frakendes Ret til at drive Næring.

§ 5. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 289. Lov-Tid. A. S. 1853—54.

19 Nov. **Bekendtgørelse ang. Udførsel af danske Kroner**  
Nr. 290. m. v.

I Medfør af Lov af 18. November 1931 om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta bestemmes herved følgende:

§ 1. Forsendelse til Udlandet af danske Kroner i Kontanter, Checks eller Veksler kan ikke ske uden Nationalbankens Tilladelse. Det samme gælder Overførelse til Udlandet af danske Kroner ved Indbetaling til dansk Bank eller Vekselerer til Fordel for en udenlandsk Forbindelse eller paa anden lignende Maade, f. Eks. ved fra Udlandet at lade trække paa sig i danske Kroner.

§ 2. Forsendelse til Udlandet af Udbytte-Kuponer og Taloner hørende til danske Aktier og Obligationer kan ikke ske uden Nationalbankens Tilladelse.

Forsaavidt Udførselen sker i Forbindelse med et konstant Salg af vedkommende Aktier og Obligationer og foretages gennem en dansk Bank eller et Medlem af Københavns Fondsbørs, kræves saadan Tilladelse dog ikke, men Salgs-

summen skal i saa Fald ved vedkommende Banks eller 19 Nov. Fondsbørs-Medlems Foranstaltning overføres til dansk Va-Nr. 290. luta.

§ 3. Overtrædelser af foranstaaende Bestemmelser straffes med Bøder fra 500—50 000 Kr. eller Fængsel, jfr. almindelig borgerlig Straffelov § 25. Bøderne tilfalder Statskassen. Sager herom behandles som Politisager.

Udbytte, der indvindes ved Handler, som er i Strid med foranstaaende Bestemmelser, samt de paagældende Beløb eller Værdipapirer, eventuelt disses Salgssum, kan ved Dom inddrages i Statskassen, ligesom den, der findes skyldig i saadan Forseelse, ved Dom kan frakendes Ret til at drive sin Næring.

§ 4. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 290. Lov-Tid. A. S. 1854—55.

### **Bekendtgørelse ang. Overførelse til dansk Valuta af Eksportørers Tilgodehavende i Udlandet.**

19 Nov.  
Nr. 291.

I Medfør af Lov af 18. November 1931 om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta bestemmes herved følgende:

§ 1. Beløb, som Eksportører har til gode i Udlandet som Betaling for her fra Landet udførte Varer, skal uden unødigt Ophold overføres til dansk Valuta.

Om Overførelsen skal Eksportøren omgaaende gøre Indberetning til Nationalbanken med Angivelse af Beløbets Størrelse og Omvekslingskurs, Eksportørens Navn og Adresse, Varernes Udførselsdag samt fornødne Oplysninger til Identifikation af vedkommende Vareparti (Genpart af Faktura eller lignende).

§ 2. Naar den paagældende Eksportør overfor Nationalbanken godtgør at skulle benytte et tilsvarende Valutabeløb til Dækning af i den nærmeste Fremtid forfaldende Betalinger for egen Vareimport, kan den i § 1 omhandlede Overførelse til dansk Valuta undlades.

19 Nov. § 3. Overtrædelser af foranstaaende Bestemmelser straf-  
Nr. 291. fes med Bøder fra 500—50 000 Kr. eller Fængsel, jfr. almindelig borgerlig Straffelovs § 25. Bøderne tilfalder Statskassen. Sager herom behandles som Politisager.

Udbytte, der indvindes ved Handlinger, som er i Strid med foranstaaende Bestemmelser, samt de paagældende Beløb kan ved Dom inddrages i Statskassen, ligesom den, der findes skyldig i saadan Forseelse, ved Dom kan frakendes Ret til at drive sin Næring.

§ 4. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.  
Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 291. Lov-Tid. A. S. 1855—56.

19 Nov. **Socialmin. Skr.** til Frederiksberg Kommune.

Nr. 205.

Ved Skrivelse af 13. Juni 1931 har Kommunalbestyrelsen for Socialministeriet forelagt Spørgsmaalet om, hvorvidt Frederiksberg Kommune maa anses berettiget til at yde den paa Sindssygehospitalet i Nykøbing Sj. henliggende Invaliderentynder, N. N., det i Invalideforsikringslovens § 4 omhandlede kommunale Tillæg til Invaliderenten.

Det fremgaar af Sagen, at Amtmanden over Københavns Amt, der har haft Spørgsmaalet forelagt, under 20. Maj 1931 har udtalt, at Kommunalbestyrelsen ikke kan anses berettiget til at yde det omhandlede kommunale Tillæg til Invaliderenten, og Amtet har herved henvist til 2 tidligere, henholdsvis ved Skrivelse fra Ministeriet for Sundhedsvæsen af 29. December 1928 og ved Skrivelse fra Socialministeriet af 24. Februar 1931 truffne Afgørelser.

Kommunalbestyrelsen har heroverfor henvist til, at det i det foreliggende Tilfælde drejer sig om Spørgsmaalet om, hvorvidt Kommunen er *berettiget* til at yde det omhandlede Tillæg, medens der i de 2 nævnte Tilfælde var Spørgsmaal om, hvorvidt Invaliderentynderen havde *Krav* derpaa. Kommunalbestyrelsen har derhos udtalt, at man ved at yde det kommunale Tillæg opnaar, at Patienterne udgaar af Fattigvæsenets Forsorg og henligger som selvbetalende, idet Invaliderenten + det kommunale Tillæg dækker Kur-

omkostningerne, saaledes at der desuden bliver et mindre 19 Nov.  
maanedligt Beløb tilovers til Patientens Smaafor nødenheder. Nr. 205.

Det i Ministeriet for Sundhedsvæsenets Skrivelse af 29. December 1928 omhandlede Tilfælde angik en Invalidere-nyder, der for Fattigvæsenets Regning i Henhold til Fattiglovens § 61 henlaa som Patient paa Sindssygehospital, medens Hustruen i Henhold til Invalidereforsikringslovens § 25, Stk. 4 oppebar Invalidereenten til Familiens Underhold; der blev yderligere ansøgt om kommunalt Tillæg til Invalidereenten til Brug for Familiens Underhold, og Ministeriet udtalte da, at der i et Tilfælde som det foreliggende ikke burde ydes kommunalt Tillæg til Invalidereenten.

I det ved Skrivelse herfra af 24. Februar 1931 afgjorte Tilfælde udtalte Ministeriet, at en Fader som Værge for sin Søn, der henlaa paa et Sindssygehospital, hvor Betalingen noget oversteg Invalidereenten, ikke kunde gøre Krav paa kommunalt Tillæg til Sønnens Invalidereente, da der var Adgang for Kommunen til — og denne var villig til — at yde fornødent Tilskud i Henhold til Fattiglovens § 61.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Direktøren for Sygekassevæsenet og Amtmanden over Københavns Amt herved meddele, at Socialministeriet maa holde for, at Invalidereentenydere, der henligger som Patienter paa Sindssygehospitaler, ikke kan betragtes som hjælpeløse i den i Invalidereforsikringslovens § 4 omhandlede Forstand, idet deres Hjælpeløshed maa anses for at være afhjulpet ved den iværksatte Hospitalspleje. Kommunalbestyrelsen er herefter hverken forpligtet eller berettiget til at yde kommunalt Tilskud til de nævnte Invalidereentenydere.

Nr. 205. Min.-Tid. A. S. 245—46.

**Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det ved- 19 Nov.  
tages at bevilge 1 200 Kr. til Anskaffelse af Fundamenter og Sokler for 4 af Statens Museum for Kunst udlaaente Bronze-  
statuer til Opstilling paa offentlig Plads.

B. F. 92. S. 649—55. 883.

19 Nov. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at bevilge 80 000 Kr. som Tillæg til den givne Bevilling til Udvidelse af Sundby Hospital.

B. F. 92. S. 856—65, 911—12.

19 Nov. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages, at den Dækningsafgift, som i Henhold til § 23 i Lov af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter skal svares af offentlige Ejendomme, som er fritaget for Grundskyld og Ejendomsskyld, for Aaret 1930—31 betales efter de for 1929—30 gældende Regler og efter 1. April 1931 efter en af Skattevæsenet foreslaaet Vedtægt.

B. F. 92. S. 934—37.

19 Nov. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at oprette 11 nye Roder.

B. F. 92. S. 937.

26 Nov. **Lov Nr. 299 om Statsanstalten for Livsforsikring.**

Nr. 299. Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

#### Kapitel I.

#### Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Statsanstalten for Livsforsikring, tidligere Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871, hvori er indgaaet Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842 og Livsforsikringsanstalten i København, udøver sin Virksomhed under den danske Stats Garanti.

Statsanstalten har sin egen Formue, der ikke maa sammenblandes med Statsformuen.

Statsanstaltens Driftsudgifter afholdes af den selv.

§ 2. Statsanstalten er bestemt for Personer, der har dansk Indfødsret eller er bosat i den danske Stat.

Bestyrelsen er bemyndiget til at tegne Forsikringer i

Island samt for i Udlandet bosatte Personer, der har Til- 26 Nov.  
knytning til Danmark. Nr. 299.

§ 3. I Statsanstalten kan tegnes alle Arter af Livsforsikringer, herunder Overlevelsereenter, Livrenter og Pensions(Invaliditets)forsikringer.

§ 4. De af Statsanstaltens Bestyrelse tagne Beslutninger om Anbringelse af Statsanstaltens Midler skal indstilles til Finansministerens Godkendelse, medmindre Midlerne anvendes til Indkøb af Statsobligationer, der efter Indkøbskursen giver en effektiv Rente af mindst  $4\frac{1}{2}$  pCt. p. a., eller til Ydelse af Laan mod Pant i Statsanstaltens egne Policier indenfor Tilbagekøbsværdien.

§ 5. Statsanstaltens Bestyrelse bestaar af fem af Kongen udnævnte Medlemmer, af hvilke et er administrerende Direktør, et er matematisk Direktør, og et skal opfylde Betingelserne for at kunne udnævnes til Landsdommer. Et af Medlemmerne, dog ikke den administrerende Direktør, udnævnes af Kongen til Formand for Bestyrelsen.

§ 6. Bestyrelsen offentliggør hvert Aar Driftsregnskab samt Beretning om Statsanstaltens Virksomhed og Midlernes Anbringelse i det forløbne Aar.

Driftsregnskabet revideres af to af Finansministeren udnævnte Revisorer, der tillige kontrollerer Tilstedeværelsen af Statsanstaltens samlede Formuebeholdning, alt i Overensstemmelse med en af Finansministeren udstedt Instruks. Budget for Driftsindtægter og Driftsudgifter optages paa Finanslovsforslaget.

Mindst hvert femte Aar foretages en fuldstændig Opførelse af Statsanstaltens Status i Henhold til Undersøgelser af Dødeligheden blandt Statsanstaltens Interessenter, foretaget med ikke længere Mellemløb end ti Aar. Resultatet saavel af Statusopførelse som af Dødelighedsundersøgelse skal offentliggøres senest to Aar efter det Tidspunkt, til hvilket det har fundet Sted.

§ 7. Af Statusopførelsen skal fremgaa:

- 1) Værdien af Statsanstaltens samlede Forpligtelser i Henhold til Forsikringerne (Passivet). For Forsikringer,

26 Nov.  
Nr. 299.

- for hvilke Præmien er beregnet efter § 32, medregnes Værdien af Tillæget paa  $1\frac{1}{2}$  pro mille af Forsikringssummen.
- 2) Værdien af de Forpligtelser, som Forsikringstagerne har overfor Statsanstalten (Aktivet). Ved Beregningen heraf medtages ikke de i Præmien indeholdte Drifts- og Sikkerhedstillæg. For de Forsikringer, for hvilke Præmien beregnes efter § 32, medregnes dog foruden Nettopræmien tillige den Del af Præmien, der svarer til  $1\frac{1}{2}$  pro mille af Forsikringssummen.
  - 3) Præmiereserven, som fremkommer ved at drage Aktivitet fra Passivet.
  - 4) Risikoformuen, nemlig Statsanstaltens samlede Midler med Fradrag af Driftsfonden.
  - 5) Overskuddet, der fremkommer ved fra Risikoformuen at drage Præmiereserven, Bonusfonden og Reservefonden.
  - 6) Bonusfonden og Reservefonden med den Størrelse, disse to Fonds opnaar efter Fordelingen af Overskuddet i Henhold til § 39.

§ 8. Alle i Statsanstalten tegnede Forsikringer er fritaget for alle ordentlige og overordentlige Skatter til Statskassen saavel i Freds- som i Krigstid.

§ 9. Om Fritagelse for Retsforfølgning gælder Bestemmelserne i § 116, jfr. § 117, i Lov Nr. 129 af 15 April 1930 om Forsikringsaftaler (Forsikringsaftaleloven).

§ 10. Om Forældelse gælder Forsikringsaftalelovens § 29, jfr. § 128.

§ 11. Er en Forsikringspolice bortkommet, kan Statsanstaltens Bestyrelse paa Begæring af den, som for Bestyrelsen har godtgjort sin Adkomst til Policen, med 6 Maaneders Varsel indkalde Ihænde-haveren ved en 3 Gange gentagen Bekendtgørelse i Statstidende til at melde sig. Indkaldelsen skal indeholde en tilstrækkelig Betegnelse af Policen, derunder Navnet paa den forsikrede (den, paa hvis Liv Forsikringen er tegnet). Dersom ingen efter saadan Bekendtgørelse melder sig, er Policen ugyldig, og Bestyrelsen



udleverer da vedkommende en ny Forsikringspolice. De med 26 Nov. Indkaldelsen forbundne Omkostninger udredes af den, der Nr. 299. har begæret den iværksat.

Melder nogen sig efter Bekendtgørelsen, og kan mindelig Ordning ikke opnaas, kan en ny Police ikke kræves udstedt, forinden de anmeldte Kravs indbyrdes Berettigelse er afgjort ved Dom.

Foranstaaende Bestemmelser medfører ikke i øvrigt nogen Indskrænkning i Adgangen til at søge en Livsforsikringspolice mortificeret ved Dom i Medfør af Retsplejeloven.

§ 12. Ved Tegning af Forsikringer, hvor det er i Statsanstaltens Interesse, at den forsikrede lever saa længe som muligt, fordres saa udførlige Oplysninger om Helbredstilstand og øvrige Forhold, som efter Bestyrelsens Skøn maa anses fornødent. Saadanne Oplysninger gives i en Helbredsattest, udstedt af en Læge paa Statsanstaltens Blanketter. Dog kan livsvarige Livsforsikringer, Livsforsikringer med Udbetaling og simple Kapitalforsikringer indtil en Forsikringssum af i alt 10 000 Kr. tegnes uden Lægeundersøgelse mod Angivelse af en personlig Helbredserklæring (»Forsikringer uden Lægeundersøgelse«).

§ 13. Statsanstalten kan ikke forpligte sig til ved Dødsfald at udrede nogen højere Sum end 400 000 Kr. een Gang for alle eller 40 000 Kr. aarlig. Der kan paa samme Persons Liv tegnes baade Livsforsikring og Overlevelsereente, men Livsforsikringens paalydende Sum sammenlagt med det tidobbelte af Overlevelsereentens aarlige Beløb maa ikke overstige 400 000 Kr. — Tilsvarende Regler følges med Hensyn til livsbetingede Forsikringer.

Ved Pensionsforsikringer kan Statsanstalten ikke forpligte sig til ved Tab af Erhvervs- og Arbejdsevne eller ved Død at udrede større Beløb end 20 000 Kr. aarlig.

Der skal genforsikres mindst saa stor en Del af disse Beløb i danske Selskaber, som staar under Tilsyn af Forsikringsraadet, at Statsanstalten ikke paa egen Risiko beholder mere end 60 000 Kr. een Gang for alle eller 6 000 Kr.

26 Nov. aarlig. — Genforsikringerne skal ordnes saaledes, at den Nr. 299. dertil svarende Præmiereserve deponeres i Statsanstalten.

§ 14. Skulde der indtræffe en større Epidemi eller andre uforudsete Begivenheder, som lader befrygte, at Tariffen for en Forsikringsart eller Forsikringsgruppe vil bringe Statsanstalten Tab, kan Bestyrelsen med Finansministerens Samtykke forlange en Tillægspræmie for Forsikringer, der tegnes i en saadan Periode. Strækker denne sig ud over 2 Aar, kan Opkrævning af Tillægspræmie dog ikke fortsættes uden særlig Lovhjemmel.

§ 15. Samme Tavshedspligt, som paahviler Statsanstaltens Tjenestemænd i Henhold til Tjenestemandsløven, paahviler ogsaa Statsanstaltens øvrige Personale og Agenter med Hensyn til de forsikrede og de forsikringsøgendes Forhold, som de i deres Virksomhed for Statsanstalten faar Kendskab til.

## Kapitel II.

### Forsikringsbetingelser.

§ 16. Forsikring tegnes paa Grundlag af Forsikringsbegæringen og andre efter Bestyrelsens Skøn fornødne Attester og Erklæringer, herunder Aldersbevis.

§ 17. Om Følgerne af urigtige Oplysninger gælder Forsikringsaftalelovens §§ 4—9.

§ 18. Statsanstaltens Ansvar begynder, medmindre andet aftales, naar Statsanstalten ved Paategning paa Forsikringsbegæringen uden Forbehold har antaget den ønskede Forsikring, eller, hvis Forbehold er taget, naar den forsikringsøgende har afsendt sin Accept paa et af Statsanstalten fremsat Tilbud.

Forsikringen skal anses antaget eller Accepten afsendt Kl. 12 Middag, medmindre andet bevises.

§ 19. Første Præmie, herunder ogsaa Kapitalindskud, forfalder, saa snart Statsanstaltens Ansvar er begyndt, hvis ingen anden Forfaldsdag er vedtaget, senere Præmier Kl. 12 Middag paa hver Periodes første Dag.

§ 20. Betales første Præmie ikke ved Paakrav, tidligst 26 Nov. foretaget paa Forfaldsdagen, ophører Statsanstaltens Ansvar. Statsanstalten kan derefter opsigse Forsikringen med den Virkning, at Aftalen helt bortfalder, saafremt Præmien ikke betales inden 3 Dage. Er der efter sket Paakrav forløbet 3 Maaneder, uden at Præmien er betalt, bortfalder Aftalen uden Opsigelse. Nr. 299.

Betales en senere Præmie ikke inden næste Forfaldsdag eller inden 1 Uge efter Paakrav, hvis dette Tidspunkt falder senere, ophører Statsanstaltens Ansvar. Er Præmien ikke betalt inden næste Forfaldsdag eller inden 3 Maaneder efter Paakrav, hvis dette Tidspunkt falder senere, bortfalder ogsaa Aftalen. Paakravet maa tidligst finde Sted en Uge før Forfaldsdagen.

Saa længe Aftalen ikke er helt bortfaldet, kan Statsanstaltens Ansvar, ved at Præmien betales, paa ny bringes til at løbe fra det Tidspunkt, Betalingen sker.

Er Aftalen bortfaldet paa Grund af, at en senere Præmie ikke er betalt, kan Forsikringen dog sættes i Kraft paa ny, naar Statsanstalten inden Forløbet af 2 Aar modtager Begæring derom, og Forsikringens eventuelle Tilbagekøbsværdi eller Bonus, der er forfalden ved Ophævelsen, ikke er hævet, og Tilbagekøbsværdien ej heller efter Begæring er godtgjort ved Fripolice. Bestyrelsen kan som Betingelse for Ikraftsættelsen forde de efter dens Skøn tilfredsstillende Oplysninger om den forsikredes Helbredstilstand og øvrige Forhold. Endvidere maa forfaldne, men ikke betalte Præmier berigtiges efter Aftale med Statsanstalten.

Betalingen af Præmier som ovenomtalt sker eventuelt med Tillæg efter § 21.

§ 21. Naar en Præmie betales senere end 3 Maaneder efter Forfaldsdagen, svares der for Efterbetaling et Tillæg, der udgør 3 Øre af hver Krone ved Betaling mellem 3—6 Maaneder efter Forfaldsdagen og 6 Øre af hver Krone ved Betaling mellem 6—12 Maaneder efter Forfaldsdagen. Ved Præmiebetaling senere end 1 Aar efter Forfaldsdagen udgør

26 Nov. Tillæget for Efterbetaling 6 pCt. aarlig, regnet fra Forfalds-Nr. 299. dagen.

Der svares dog ikke i noget Tilfælde Tillæg for Efterbetaling før 3 Maaneder efter, at det i § 20 ommeldte Paakrav har fundet Sted.

§ 22. Mod Deponering af Forsikringspolice kan der gives Henstand med Præmiebetalingen, naar Begæring derom fremsættes, inden Statsanstaltens Ansvar er ophørt, og der i Forsikringen er Sikkerhed for forfaldne Præmier og Tillæg for Efterbetaling.

§ 23. Naar en forsikret, ved hvis Antagelse til Forsikring der har været krævet Oplysning om Helbredstilstanden, som Følge af Sygdom eller Ulykkestilfælde, indtruffet efter det fyldte 18de Aar, men inden det fyldte 66de Aar, skønnes fuldstændig og for bestandig at have mistet sin Erhvervs- og Arbejdsevne, fritages den paagældende for Betaling af Præmier, der forfalder under denne Tilstand.

Er Erhvervs- og Arbejdsudygtigheden forbigaaende, men dog af over 3 Maaneders Varighed, indrømmes der Fritagelse for Betaling af saa stor en Del af Præmien, som svarer til den Tid, den forsikrede er fuldstændig erhvervs- og arbejdsudygtig ud over de 3 Maaneder.

Det er en Betingelse for Præmiefritagelse, at Tabet af Erhvervs- og Arbejdsevnen ikke skyldes Deltagelse i Krig, Forsæt eller grov Uagtsomhed fra den forsikredes Side.

Præmiefritagelse efter disse Regler kan kun indrømmes for Præmier, der forfalder efter denne Lovs Ikrafttræden, og tidligst fra det Tidspunkt, da Spørgsmaalet indbringes for Statsanstalten.

De nærmere Betingelser for Præmiefritagelsen indeholdes i et af Finansministeren godkendt Regulativ.

§ 24. Der kan kræves en efter Bestyrelsens Skøn fastsat Tillægspræmie:

1. Saafremt den forsikrede tager Ophold eller foretager Rejser udenfor Europa. Kravet om Tillægspræmie bortfalder dog, naar Forsikringen har været i Kraft i

2 Aar, og den forsikrede, hvis han er søfarende, er fyldt 26 Nov.  
25 Aar. Nr. 299.

2. Saafremt den forsikrede deltager i aktiv Krigstjeneste, medmindre Forsikringen har været uafbrudt i Kraft det sidste Aar før Krigens Udbrud, og Deltagelse sker indenfor den danske Hær eller Flaade eller efter den danske Regerings Ordre.
3. Saafremt den forsikrede paatager sig erhvervsmæssig Stilling som Aviatiker eller Motorvæddeløbskører eller deltager i Polarekspeditioner, og Forsikringen er tegnet efter denne Lovs Ikrafttræden. Kravet om Tillægspræmie bortfalder dog, naar Forsikringen har været uafbrudt i Kraft i 5 Aar, og den forsikrede er fyldt 25 Aar.

Kravet om Tillægspræmie haves kun, saa længe det fareføgende Forhold vedvarer.

Undladelse af at anmelde de i denne Paragraf nævnte Fareførelser og betale den Tillægspræmie, der maatte blive forlangt, bevirker, at Statsanstalten ikke er pligtig at udbetale Forsikringssummen eller anerkende en indtraadt Invaliditet, medmindre Fareførelsen har været uden Indfyldelse paa Dødens eller Invaliditetens Indtræden.

§ 25. Forsikringens Ejer kan til enhver Tid mod Tilbagelevering af Forsikringspolicen forlange Forsikringsforholdet ophævet og Forsikringens Tilbagekøbsværdi godtgjort efter nedenstaaende Regler.

I de Tilfælde, hvor det er i Statsanstaltens Interesse, at den forsikrede lever saa længe som muligt, udbetales Tilbagekøbsværdien kontant, medmindre den inden 2 Aar efter Forsikringens Ophævelse forlanges godtgjort ved Fripolice. Fremsættes Begæring om Fripolice senere end 3 Maaneder efter Ophævelsen, maa der afgives tilfredsstillende Oplysninger om den forsikredes Helbredstilstand. — Tilbagekøbsværdien efter Overlevelseshforsikringer og hvilende Overlevelseshrenter kan dog ikke udbetales kontant, men skal godtgøres ved Omskrivning til Fripolice.

26 Nov. Livrenter samt livsbetingede Kapitalforsikringer og lig-  
Nr. 299. nende Forsikringer, ved hvilke det ikke er i Statsanstaltens  
Interesse, at den forsikrede lever saa længe som muligt,  
kan, naar der præsteres tilfredsstillende Helbredsattest for  
den forsikrede, tilbagekøbes af Statsanstalten — virksomme  
Overlevelsesrenter og Livrenter, der er tegnet af andre end  
den forsikrede, dog kun, naar det er betinget ved Forsikrin-  
gens Tegning, eller Forsikringstagerens Samtykke foreligger.

§ 26. En Forsikrings Tilbagekøbsværdi bestemmes paa  
følgende Maade:

Man bestemmer Værdien af Statsanstaltens Forpligtelse  
(Forsikringens Nettokapitalværdi) og Værdien af Interessen-  
tens Forpligtelse overfor Statsanstalten. Overskuddet af  
førstnævnte Værdi over sidstnævnte er da den Værdi, der  
godtgøres.

I Forpligtelsen overfor Statsanstalten medregnes ved  
de i § 32 nævnte Forsikringer foruden Nettopremien et  
Tillæg paa 4 pCt. af Tarifpremien samt den Del, der svarer  
til  $1\frac{1}{2}$  pro mille af Forsikringssummen; ved de i §§ 33—35  
nævnte Forsikringer medregnes foruden Nettopremien det i  
Premien indeholdte Driftstillæg undtagen det, der skyldes  
hyppigere Præmiebetaling end kvartaarlig.

Tilbagekøbsværdien for en Forsikring, der uden at være  
henført til Afdelingen for mindregode Liv er tegnet mod en  
Forhøjelse af den tarifmæssige Præmie, beregnes, som om  
Forsikringen var tarifmæssig.

Tilbagekøbsværdien for en Forsikring, ved hvilken der  
er indrømmet Præmiefritagelse i Henhold til § 23, beregnes,  
som om Præmiefritagelse ikke havde fundet Sted.

§ 27. Ved Forsikringer med kontant Tilbagekøbs-  
værdi kan der af Forsikringens Ejer i Statsanstalten optages  
Laan paa Forsikringen mod Haandpant i Forsikringspolice-  
n, forudsat at Tilbagekøbsværdien yder fornøden Sikkerhed.  
I Almindelighed gives ikke Laan under 100 Kr.

§ 28. Har den, paa hvis Liv Forsikringen er tegnet,  
berøvet sig Livet paa et Tidspunkt, hvor Forsikringen ikke  
har været i Kraft uafbrudt mindst de sidste 2 Aar, er Stats-

anstalten fri for Ansvar, medmindre det maa anses godtgjort, 26 Nov. at Forsikringen er tegnet eller paa ny sat i Kraft uden Tanke Nr. 299. paa Selvmordet, og at dette vilde være begaaet, selv om Forsikringen ikke havde foreligget.

§ 28. Er Statsanstaltens Ansvar bortfaldet i Medfør af Bestemmelser i denne Lov, kommer de i § 25 indeholdte Regler om Tilbagekøb af Forsikringen til Anvendelse.

§ 30. Har den sikrede forsætlig foraarsaget Forsikringsbegivenheden (Død, Invaliditet), har han ikke noget Krav paa Statsanstalten. Dette gælder dog ikke, naar den sikrede var under 14 Aar eller paa Grund af Sindssygdом, Aandssvaghed, forbigaaende Sindsforvirring eller lignende Tilstand har manglet Evnen til at handle tornuftmæssigt, eller naar den Handling, hvorved Forsikringsbegivenheden foraarsages, foretages til Afværgelse af Skade paa Person eller Ejendom under saadanne Omstændigheder, at Handlingen maa anses som forsvarlig.

§ 31. Udbetalingen af en Forsikringssum sker mod Aflevering af Forsikringspolicen og behørig Kvittring. Ved Dødsfald, der forpligter Statsanstalten til Udbetaling, maa der præsteres fyldestgørende Oplysninger om den forsikredes Død og Dødens Aarsag. Ved Udbetaling i den forsikredes levende Live kan kræves Leveattest for den sikrede.

Udbetaling efter en Renteforsikring finder Sted mod Kvittring af den berettigede og Afgivelse af Leveattest.

### Kapitel III.

#### Tariffer.

§ 32. For Livsforsikringer, simple Kapitalforsikringer, Arverenter og lignende Forsikringer, forsaavidt de ikke tegnes som Folkeforsikringer, beregnes Nettopræmien efter den i »Overlevelsarentetavle 1910, Mænd« angivne Dødelighed og en Rentefod paa 4 pCt. helaaarlig. Tarifpræmien beregnes saaledes, at 3 pCt. deraf skal være Sikkerhedstillæg og 4, 7 eller 10 pCt. Driftstillæg, efter som Betalingen sker ved Kapitalindskud eller ved hel-, halv- eller kvartaarlige Præ-

26 Nov. mier *eller* ved maanedlige Præmier. For Livsforsikringer og  
 Nr. 299. simple Kapitalforsikringer skal Tarifpræmien tillige indeholde et Driftstillæg svarende til  $1\frac{1}{2}$  pro mille af Forsikringssummen aarlig i hele Forsikringstiden.

§ 33. For Livsforsikringer og simple Kapitalforsikringer, tegnet som Folkeforsikringer, beregnes Nettopræmien, hvis der ved Forsikringens Antagelse kræves Lægeundersøgelse, efter Oppermanns Dødelighedstavler med en Korrektion til Dødeligheden for Alder 70 Aar og derover og en Rentefod paa 2 pCt. halvaarlig og, hvis der ved Antagelsen ikke kræves Lægeundersøgelse, efter den engelske Dødelighedstavle  $O^{M(5)}$ , saaledes at der til Alder  $x$  paa foregaaende Fødselsdag i Tarifen svarer eksakt Alder  $x + 4$  i Dødelighedstavlen, og en Rentefod paa  $1\frac{3}{4}$  pCt. halvaarlig.

Tarifpræmien skal indeholde et Driftstillæg, der udgør henholdsvis 10 og 13 pCt. af Nettopræmien, efter som Forsikringen tegnes mod Kapitalindskud eller aarlig Præmie, dog for simple Kapitalforsikringer, tegnet uden Lægeundersøgelse, 6 pCt. af Nettopræmien. Saafremt den aarlige Præmie indbetales til Statsanstalten hyppigere end kvartaarligt, kan Bestyrelsen fastsætte et yderligere Tillæg, der dog ved maanedlig Præmiebetaling højst kan sættes til 3 pCt. af Nettopræmien.

§ 34. For Overlevelsereinter og Overlevelsersforsikringer beregnes Nettopræmien efter Oppermanns Dødelighedstavler med en Korrektion til Dødeligheden for Alder 70 Aar og derover og en Rentefod paa 2 pCt. halvaarlig. Driftstillæget udgør for Overlevelsereinter henholdsvis 10 eller 13 pCt. af Nettopræmien, efter som der betales Kapitalindskud eller aarlig Præmie, for Overlevelsersforsikringer henholdsvis 15 eller 18 pCt. af Nettopræmien. For maanedlig Præmiebetaling kan fastsættes et yderligere Driftstillæg paa højst 3 pCt. af Nettopræmien.

Saafremt Bestyrelsen finder det paakrævet, kan Tariferne for ovennævnte Forsikringer beregnes paa det i § 32 angivne Grundlag. Dødeligheden for den forsørgede skal da beregnes efter en Tavle, der er baseret paa Statsanstaltens egne Erfaringer.



§ 35. For Livrenter samt for livsbetingede Kapital- 26 Nov.  
forsikringer beregnes Præmien efter Oppermanns Dødelig- Nr. 299.  
hedstavler og en Rentefod paa  $1\frac{3}{4}$  pCt. halvvaarlig. Ved Ind-  
trædelse senere end i 45-Aars Alderen regnes Præmien ikke  
efter den virkelige Alder, men efter den i efterfølgende Tavle  
indeholdte antagne Alder:

Virkelig fyldt Alder	Antagen Alder i Aar og Maaneder				Virkelig fyldt Alder	Antagen Alder i Aar og Maaneder			
	Mænd		Kvinder			Mænd		Kvinder	
Aar	Aar	Md.	Aar	Md.	Aar	Aar	Md.	Aar	Md.
46	45	9	45	8	67	64	0	64	2
47	46	7	46	3	68	65	0	65	3
48	47	4	46	10	69	66	0	66	3
49	48	2	47	6	70	67	0	67	3
50	48	11	48	1	71	68	0	68	3
51	49	8	48	9	72	68	11	69	2
52	50	6	49	6	73	69	9	70	0
53	51	4	50	3	74	70	7	70	10
54	52	2	51	1	75	71	5	71	6
55	53	0	51	11	76	72	3	72	2
56	53	11	52	10	77	73	0	72	9
57	54	9	53	10	78	73	10	73	4
58	55	8	54	10	79	74	7	73	11
59	56	6	55	9	80	75	4	74	5
60	57	5	56	9	81	76	0	74	11
61	58	3	57	9	82	76	8	75	4
62	59	2	58	10	83	77	3	75	8
63	60	1	59	11	84	77	9	75	11
64	61	0	60	11	85 og	78	0	76	0
65	62	0	62	0	derover)				
66	63	0	63	1					

Taritpræmien skal indeholde et Driftstillæg, der for straks begyndende Livrenter udgør 5 pCt. og for opsatte Livrenter og livsbetingede Kapitalforsikringer 6 pCt. af

26 Nov. Nettopræmien. Saafremt Præmien betaales maanedlig, kan Nr. 299. tilføjes et yderligere Driftstillæg paa højst 3 pCt.

Præmierne for Livrenter paa to eller flere Liv fastsættes af Statsanstaltens Bestyrelse i Tilslutning til Statsanstaltens øvrige Tarifmateriale.

Ved Tegningen af en straks begyndende Livrente, livsvarig eller ophørende, kan det fastsættes, at Forsikringen ikke medfører Ret til Bonus. Prisen vil da være at ned-sætte med et Beløb som efter hver Statusopgørelse fastsættes af Bestyrelsen med Finansministerens Godkendelse, og som gælder, indtil næste Opgørelse har fundet Sted.

**§ 36.** De for Pensionsforsikringer gældende Tarifer og nærmere Forsikringsbetingelser indeholdes i et af Finansministeren godkendt Regulativ.

Ved saadanne Forsikringer kan det aftales, at Bestyrelsens Afgørelse af, om en saadan Forringelse af Erhvervs- og Arbejdsevnen er til Stede, at en Livrente kan fordres adbetalt, skal indbringes for og afgøres af en Voldgift efter Regler, der vil være at fastsætte i Regulativet.

**§ 37.** Saafremt den ved Begæring om en Forsikring afgivne Helbredsattest er af den Beskaffenhed, at Forsikringen ikke kan antages efter de sædvanlige Tarifer eller med en mindre Forhøjelse, skal der være Adgang til at tegne Forsikring under Statsanstaltens Afdeling for mindregøde Liv.

Ved Beregningen af Præmier for saadanne Forsikringer kan anvendes andre Forudsætninger med Hensyn til Levesandsynlighed, Rentefod samt Sikkerheds- og Driftstillæg end de for Statsanstaltens øvrige Forsikringer gældende samt foretages Ændringer i Statsanstaltens Forsikringsbetingelser. Paa lignende Maade kan forholdes ved Tegning af Forsikringer for et større Antal Personer under eet (Gruppeforsikring).

#### Kapitel IV.

##### Bonus.

**§ 38.** Efter hver femaarig Statusopgørelse udbetaler Statsanstalten af sit Overskud Bonus efter nedennævnte Regler, der gælder, indtil anderledes ved Lov bestemmes.

§ 39. Overskuddet fordeles mellem Bonusfond og Reservefond saaledes: 26 Nov.  
Nr. 299.

- a) Dersom Reservefonden er større end eller lig med 5 pCt. af Summen af Aktiv og Passiv, skal hele Overskuddet henlægges til Bonusfonden.
- b) Dersom Reservefonden er mindre end 5 pCt., men større end eller lig med  $2\frac{1}{2}$  pCt. af Summen af Aktiv og Passiv, henlægges 10 pCt. af Overskuddet til Reservefonden og Resten til Bonusfonden.
- c) Dersom Reservefonden er mindre end  $2\frac{1}{2}$  pCt. af Summen af Aktiv og Passiv, skal der — saa vidt Overskuddet strækker til — forlods henlægges til Reservefonden et saa stort Beløb, at denne faar den nævnte Størrelse, hvorefter der med Restoverskuddet forholdes som under b) angivet.

§ 40. Efter at de i § 39 foreskrevne Henlæggelser har fundet Sted, anvendes Bonusfonden til Uddeling af Bonus for det paagældende Femaar paa følgende Maade: Hele Fondens Beholdning uddeles, saafremt den ikke overstiger 9 pCt. af Summen af de bonusberettigede Forsikrings Bonustal; er Fonden større end det angivne Beløb, uddeles yderligere Fjerdedelen af det Beløb, hvormed Beholdningen overstiger de nævnte 9 pCt.

§ 41. En Forsikring har Ret til Bonus for den Del af Bonusperioden, i hvilken den har været indbefattet i Statsanstaltens Risiko.

I følgende Tilfælde er Forsikringerne dog ikke bonusberettigede:

1. Livrenter, der ifølge Forsikringsaftalen er tegnet uden Ret til Bonus.
2. Livrenter eller hermed i Klasse staaende Forsikringer, der er tegnet før den 9. April 1893.
3. Virksomme Overlevelsenter og Arverenter samt simple Kapitalforsikringer, naar den forsikrede er afgaaet ved Døden.
4. Personlige Pensionsforsikringer og eventuelt dermed forbundne kollektive Forsørgelser, naar enten den per-

26 Nov. sonlige Pensionsforsikring eller den kollektive Forsør-  
Nr. 299. gelse er blevet virksom.

5. Forsikringer, der er præmiefri i Henhold til § 23, saa længe Præmiefritagelsen varer.
6. Forsikringer, der er ophævet uden Tilbagekøbsværdi inden 3 Maaneder efter Udstedelsen af den i § 48, 2det Stk., nævnte Bekendtgørelse.

§ 42. Det Beløb, der ifølge § 40 er bestemt til Uddeling som Bonus, fordeles paa de bonusberettigede Forsikringer i Forhold til hver enkelt Forsikrings Bonustal.

Bonustallet fremkommer ved at multiplicere Forsikringstallet,  $\circ$ : at hver Forsikring efter dens Art og Størrelse i Henhold til § 43 een Gang for alle tildelt Tal, med det Tal, der angiver Bonustiden,  $\circ$ : den Del af Bonusperioden, for hvilken Forsikringen skal have Bonus.

§ 43. Forsikringstallet fastsættes efter følgende Regler:

- a. For de Forsikringer, som omhandles i § 32, bestemmes Forsikringstallet ved Hjælp af den Præmie, der fremkommer, dersom Forsikringen ved Tegningen antages erhvervet mod helaarlig Præmie i hele Forsikringstiden, saaledes:
  1. For Livsforsikringer og simple Kapitalforsikringer med Udløb ved Død eller efter det fyldte 70de Aar til 1 Gang Helaarspræmien med Tillæg af  $\frac{1}{20}$  af Helaarspræmien for hvert Aar, den forsikredes fyldte Alder ved Tegningen er under 60 Aar, dog højst til  $2\frac{1}{2}$  Gange Helaarspræmien.
  2. For Livsforsikringer og simple Kapitalforsikringer med Udløb inden det fyldte 70de Aar til 1 Gang Helaarspræmien, naar Forsikringstiden er 10 Aar eller derunder, med Tillæg af  $\frac{1}{20}$  af Helaarspræmien for hvert Aar, Forsikringstiden overstiger 10 Aar, dog højst  $2\frac{1}{2}$  Gange Helaarspræmien.
  3. For Arverenter til 2 Gange Helaarspræmien.
  4. For andre efter § 32 beregnede Forsikringer fastsætter Bestyrelsen Forsikringstallet i Tilslutning til de foregaaende Regler.

- b. For de i § 33 omhandlede Forsikringer bestemmes Forsikringstallet ved Hjælp af den Præmie, der fremkommer, dersom Forsikringen ved Tegningen antages erhvervet med helaarlig Præmie i hele Forsikringstiden, saaledes:

26 Nov.  
Nr. 299.

For livsvarige Livsforsikringer fastsættes Forsikringstallet til 3 Gange Præmien.

For Livsforsikringer med Udbetaling bestemmes Forsikringstallet paa følgende Maade:

Forsikringstid:	Forsikringstal:
under 10 Aar . . . . .	1 Gang Præmien.
mindst 10, men under 20 Aar . . .	1½ — —
— 20, — — 30 — . . .	2 — —
— 30, — — 40 — . . .	2½ — —
— 40 Aar . . . . .	3 — —

For simple Kapitalforsikringer sættes Forsikringstallet til 1 Gang Præmien, hvis Forsikringstiden er under 20 Aar, ellers til 2 Gange Præmien.

- c. For livsvarige Overlevelserefter og Overlevelserefter bestemmes Forsikringstallet ved Hjælp af den Præmie, der fremkommer, dersom Forsikringen ved Tegningen antages erhvervet mod helaarlig Præmie, at betale, saa længe baade Forsørgeren og den forsørgede er i Live, saaledes:

Dersom Forsørgeren er en Mand, sættes Forsikringstallet til henholdsvis 2, 2½ eller 3 Gange Præmien, efter som Forsørgeren er mere end 10 Aar ældre, mellem 10 Aar ældre og 10 Aar yngre (begge inklusive) eller mere end 10 Aar yngre end den forsørgede, idet Alderen for begge er den ved Indtrædelsen fyldte Alder.

Dersom Forsørgeren er en Kvinde, sættes Forsikringstallet lig med Præmien.

Saafernt Tariffen for Overlevelserefter og Overlevelserefter ændres i Overensstemmelse med § 34, 2det Stk., skal Forsikringstallet sættes til 2 Gange Præmien.

- d. For livsvarige Livrenter sættes Forsikringstallet lig med Livrentens Aarsbeløb.

26 Nov.  
Nr. 299.

For opsatte Livrenter mod Kapitalindskud sættes Forsikringstallet, saa længe Forsikringen ikke er virksom, lig med den livsvarige helaarlige Præmie, der ved Forsikringens Tegning vilde svare til Kapitalindskuddet; naar Forsikringen bliver virksom, forandres Forsikringstallet til henholdsvis 1, 1½ eller 2 Gange den opnaaede Livrentes Aarsbeløb, efter som Opsættelsestiden har været under 15 Aar, mindst 15 Aar, men under 30 Aar, eller mindst 30 Aar.

For livsbetingede Kapitalforsikringer sættes Forsikringstallet til 1 Gang Præmien.

- e. For Pensionsforsikringer og Forsikringer paa mindregode Liv fastsætter Bestyrelsen Forsikringstallet med Finansministerens Godkendelse.
- f. For alle ikke her nævnte Arter af Forsikringer fastsætter Bestyrelsen Forsikringstallet i Tilslutning til de foran givne Regler.

Er en Forsikring tegnet mod forhøjet Præmie paa Grund af den forsikredes Helbredstilstand, beregnes Præmien til Bestemmelse af Forsikringstallet i Overensstemmelse hermed.

Naar de i § 32 omhandlede Forsikringer er tegnet uden Lægeundersøgelse, kan Bestyrelsen med Finansministerens Godkendelse nedsætte Forsikringstallet, dersom det senere skulde findes paakrævet efter Erfaringerne om Dødeligheden.

Forsikringstallet for den Del af en Forsikring, som genforsikres, fastsættes under Hensyn til de om Genforsikringen trufne Aftaler.

§ 44. Det Tal, hvormed Forsikringstallet skal multipliceres for at give Bonustallet, udtrykkes i Hele og Tolvte dele svarende til det Antal Aar og Maaneder, Bonustiden udgør.

For Bonustidens Bestemmelse gælder følgende Regler:

Bonustidens Begyndelse regnes fra Begyndelsen af den Maaned, i hvilken Forsikringen er tegnet, eller fra Begyndelsen af Bonusperioden, hvis den er tegnet tidligere.

Bonustidens Slutning er Udgangen af Bonusperioden eller, hvis Forsikringen er ophørt paa dette Tidspunkt, hvad enten det skyldes Forsikringens Ophævelse, den forsikredes

Død eller Forsikringstidens Udløb, da Begyndelsen af den 26 Nov. Maaned, i hvilken Ophøret har fundet Sted. Nr. 299.

For en Overlevelsesrente, Arverente, simpel Kapitalforsikring eller lignende Forsikring regnes Bonustiden, naar den forsikrede er død i Bonusperioden, til Begyndelsen af den Maaned, i hvilken den forsikrede er afgaaet ved Døden.

For en personlig Pensionsforsikring og en eventuelt dermed forbunden kollektiv Forsørgelse regnes Bonustiden til Begyndelsen af den Maaned, i hvilken en af Forsikringerne bliver virksom.

§ 45. Ved Bestemmelsen af Bonus for ubestemt opsatte Livrenter betragtes hvert Indskud som sket til en selvstændig Forsikring, for hvilken Bonustallet bestemmes efter foranstaaende Regler.

§ 46. Hvis en Forsikring i Løbet af en Bonusperiode forandres til en Forsikring af en anden Art, beregnes der Bonus saavel for den oprindelige Forsikring som for den forandrede Forsikring, idet Bonustiden for den første regnes til Begyndelsen af den Maaned, i hvilken Forandringen er sket, og for den sidste fra dette Tidspunkt.

§ 47. Bonus for en Forsikring tilkommer Forsikringens Ejer, medmindre Retten til Bonus er forbeholdt eller tillagt en anden. Hvis den forsikrede er den bonusberettigede, men er død inden Bonusbeløbets Udbetaling, tilkommer Bonus den begunstigede, forsaavidt ikke andet er bestemt. Er Forsikringspoliceu udstedt eller transporteret til Ihændehaven, udbetales Bonus til denne, saafremt ingen anden godtgør sin Berettigelse dertil.

§ 48. Ophører en Forsikring at være bonusberettiget, forfalder paaløben Bonus til Udbetaling. Denne Bonus beregnes for hver Bonusperiode for sig med Anvendelse af den til Perioden svarende Bonusfaktor (det disponible Bonusbeløb divideret med Summen af Bonustallene), saafremt denne allerede fremgaar af en Statusopgørelse. I modsat Fald anvendes en Bonusfaktor af 9 pCt. Den saaledes beregnede Bonus nedsættes under Hensyn til, at Udbetalingen finder Sted for det paagældende Femaars normale Udbetalings-

26 Nov. termin. Forsaavidt der for den forløbne Del af Bonusperioden Nr. 299. skulde foreligge saadanne Erfaringer, at det skønnes, at Bonusfaktoren bliver lavere end 9 pCt., skal Bestyrelsen foretage en hertil svarende yderligere Nedsættelse og eventuelt være berettiget til at bestemme, at Bonus for Forsikringen først udbetales, naar Statusopgørelsen for vedkommende Bonusperiode har fundet Sted.

I alle andre Tilfælde udbetales Bonus efter hver Statusopgørelse. Herom skal Bestyrelsen udstede offentlig Bekendtgørelse med 3 Maaneders Varsel. Udbetalingen sker til den, der i Henhold til Reglerne i § 47 er berettiget til Bonus, medmindre nogen anden inden Varslets Udløb for Statsanstaltens Bestyrelse har fremsat Krav paa Udbetaling til sig.

§ 49. Stridsspørgsmaal mellem flere om Ret til Bonus, hvorom Bekendtgørelse er udstedt i Henhold til foranstaaende, kan ikke indbringes for Domstolene, men afgøres endeligt af en af Kongen for hver Bonusperiode beskikket Kommission, bestaaende af en Formand og 2 andre Medlemmer, valgt blandt Højesterets og Landsretternes Medlemmer. Kommissionen vælger en Sekretær og bestemmer selv sin Forretningsgang. Udgifterne til Kommissionen udredes af Statsanstalten.

§ 50. Har Statskassen udlagt Præmier for en til pligtig Enkeforsørgelse benyttet Forsikring uden senere at have faaet sit Udlæg refunderet, anvendes Bonus forlods til Dækning heraf, naar vedkommende Ministerium fremsætter Forlangende derom.

Har Statsanstalten Tilgodehavende vedrørende en Forsikring, kan den herfor holde sig til Bonusbeløbet.

## Kapitel V.

### Slutnings- og Ophævelsesbestemmelser.

§ 51. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1932. De i §§ 102—118 i Lov Nr. 129 af 15. April 1930 om Forsikringsaftaler indeholdte Bestemmelser gælder ogsaa for Statsanstalten, ligesom de i nævnte Lov indeholdte øvrige



Bestemmelser ogsaa kommer til Anvendelse paa Statsanstal- 26 Nov.  
ten, forsaavidt de efter deres Indhold kan det, og der ikke Nr. 299.  
alt i nærværende Lov er givet Regler om de paagældende  
Forhold.

Samtidig ophæves Lov af 18. Juni 1870 om Livsforsik-  
rings- og Forsørgelses-Anstalten af 1871, Lov Nr. 78 af 1.  
April 1893, Lov Nr. 47 af 26. Marts 1898, Lov Nr. 45 af 29.  
Marts 1904, Lov Nr. 76 af 30. Marts 1906, Lov Nr. 56 af 12.  
Februar 1919, Lov Nr. 125 af 30. Marts 1920, Lov Nr. 308  
af 23. December 1925 og Lov Nr. 307 af 22. December 1927.  
Dog har Bestemmelserne vedrørende Tariffer, Forsikringstal  
og Beregning af Tilbagekøbsværdi ligesom Bestemmelserne  
i Lov af 18. Juni 1870 § 9 om Udbetaling efter Ihændehaver-  
policer, naar de er udstedt før 1. Januar 1932, vedblivende  
Gyldighed for de Forsikringer, for hvilke de hidtil har været  
gældende.

Nærværende Lovs § 11 træder i Stedet for § 9 i Lov Nr.  
78 af 1. April 1893, ogsaa forsaavidt angaar Mortifikation af  
Livsforsikringspolicer i danske og udenlandske Selskaber,  
jfr. Bekendtgørelse Nr. 299 af 30. Juni 1922 af Lov om Livs-  
forsikringsvirksomhed §§ 39 og 51.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 43. S. 1905—17. Udg. 2. Dec.

**Anordning, hvorved de i Sømandsloven af 1. Maj 26 Nov.  
1923 §§ 28 og 41 indeholdte Bestemmelser til Fordel Nr. 306.  
for danske Sømænd udvides til ogsaa at gælde finske  
Sømænd.**

§ 1. Udgifterne ved en paa dansk Skib forhyret syg  
finsk Sømands Pleje bæres af Rederen, saalænge Tjeneste-  
forholdet bestaar.

Er en saadan Sømænd syg ved Tjenestetorholdets Ophør,  
har han Ret til Pleje for Rederens Regning i indtil seks Uger,  
hvis han plejes i Danmark eller Finland, og ellers i tolv Uger.

Tiden regnes fra Afmønstringen eller, hvis Afmønstring  
ikke foretages, fra den Dag Skibet afgaar. Bliver en finsk

26 Nov. Sømænd fra et dansk Skib under disse Omstændigheder Nr. 306. efterladt i andet Land end Danmark eller Finland, har han, forsaavidt han er paamønstret i Europa, i hvilken Henseende Fart paa de ikke europæiske Kyster af Middelhavet, Sortehavet og asovske Hav regnes lige med europæisk Fart, Krav paa fri Rejse med Underhold til nærmeste Havn i Finland. Er Sømænden paamønstret udenfor nævnte Fartsomraade, har han samme Adgang til Hjemsendelse paa Rederens Bekostning, hvis han er Dæks- eller Maskinofficer, eller hvis han har været i Rederens Tjeneste i de sidste seks Måneder før Afmonstringen eller, hvis Afmonstring ikke foretages, før den Dag Skibet afgaar. Det samme gælder, hvis der ved hans Ansættelse i Rederens Tjeneste ikke var hængaet mere end 2 Aar, siden han sidste Gang paamønstredes i europæisk Fart. Kan der skaffes ham Hyre paa et Skib, som er bestemt til Finland eller til en Havn, hvorfra det falder bekvemt at sende ham dertil, og hans Helbredstilstand ikke er til Hinder derfor, er han pligtig at overtage Stillingen, hvis den ikke er af lavere Grad eller daarligere lønnet end den, han havde.

Det i foregaaende Stykke anførte finder tilsvarende Anvendelse paa en finsk Sømænd, der lider af Tuberkulose i smitsom Form, og som i den Anledning maa forlade Tjenesten enten af Hensyn til ham selv eller de ombordværende.

Bestemmelserne i de foregaaende Stykker gælder ikke, hvis Sygdommen eller Skaden er paadraget ved egen Skyld eller fortiet ved Forhyringen. I saa Tilfælde maa Sømænden selv betale Udgifterne ved Sygeplejen baade før og efter Tjenesteforholdets Ophør og har heller ikke Krav paa fri Hjemrejse, hvorhos Rederens Udlæg for Sømænden kan afkortes i Hyren.

Lider en med dansk Skib forhyret finsk Sømænd af Kønssygdom i smitsom Stadium, og maa han i den Anledning fra-træde Tjenesten i en Havn udenfor Finland, udreder den danske Statskasse, uanset de foregaaende Bestemmelser, de nødvendige Udgifter ved Sømændens Pleje.

§ 2. Ophører som Følge af et dansk Skibs Forlis en

med dette forhyret finsk Sømands Tjeneste i andet Land end 26 Nov. Danmark eller Finland, har han Krav paa fri Rejse med Nr. 306. Underhold til nærmeste Havn i Finland paa den danske Statskasses Regning. Sømænden har endvidere Krav paa udover den Hyre, som tilkommer ham efter den danske Sømandslovs § 41, 1ste Stk., at erholde Hyre under Hjemrejsen, dog længst for 2 Maaneder hvis han er Styrmand eller Maskinmester, og for 1 Maaned, hvis han tilhører det underordnede Mandskab. Sømænden er pligtig at tage Tjeneste paa et andet Skib efter ovenstaaende Regler i § 1, og for den Tid, han har saadan Tjeneste, kan han ikke kræve Hyre af det forliste Skibs Reder.

§ 3. For Tab af ombordværende Ejendele foranlediget ved et dansk Skibs Forlis er Rederen pligtig at yde Erstatning i Overensstemmelse med de derom for danske Søfolk givne Regler.

§ 4. Paa Personer, som er ansat paa dansk Skib af Rederen eller Skibsføreren, men ikke hører til det egentlige Skibsmandskab, faar det i de foregaaende Artikler anførte tilsvarende Anvendelse.

§ 5. Bestemmelserne i denne Anordning gælder ikke for finske Sømænd, der er forhyrede med den danske Stat tilhørende Skibe, der anvendes i Forsvarsøjemed eller til administrative Formaal, Lystfartøjer og Fartøjer, paa hvilke udelukkende Personer, tilhørende Rederens Familie, er beskæftigede.

§ 6. Denne Anordning træder i Kraft straks.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Nr. 306. Lov-Tid. A. S. 1963—64.

**Bekendtgørelse ang. Fremgangsmaaden ved Over- 26 Nov.  
førelse til dansk Valuta af Eksportørers Tilgodehavende Nr. 294.  
i Udlandet.**

I Medfør af Lov Nr. 286 af 18. November 1931 om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta bestemmes herved følgende:

26 Nov. § 1. Den i Bekendtgørelse af 19. November 1931 an-  
Nr. 294. gaaende Overførelse til dansk Valuta af Eksportørers Til-  
godehavende i Udlandet paabudte Overførelse skal ske  
gennem Nationalbanken eller saadanne Banker i og udenfor  
København eller Medlemmer af Københavns Fondsbørs,  
som Nationalbanken bemyndiger hertil.

I det Omfang dette forlanges, er Eksportøren pligtig at  
meddele den Bank eller det Fondsbørsmedlem, gennem hvem  
Overførelsen sker, de i fornævnte Bekendtgørelses § 1, 2det  
Stk., ommeldte Oplysninger, og yderligere Indberetning til  
Nationalbanken er herefter ufnøden.

§ 2. Overtrædelser af Forskrifterne i § 1 eller af de  
nærmere Vilkaar, Nationalbanken maatte opstille for de i  
Henhold til § 1 givne Bemyndigelser, medfører Strafansvar  
i Henhold til Bestemmelserne i § 3 i Lov Nr. 286 af 18. No-  
vember 1931 om Foranstaltninger til Værn for den danske  
Valuta.

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 294. Lov-Tid. A. S. 1859.

26 Nov. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det ved-  
tages at optage et 3 Maaneders Laan i Bikuben paa 3 Mill. Kr.  
B. F. 92. S. 1036—37.

27 Nov. **Bekendtgørelse ang. den de autoriserede Vejere**  
Nr. 303. **og Maalere i Medfør af Næringsloven af 28. April 1931**  
**§ 88, jfr. § 89 paahvilende Afgift.**

§ 1. I Henhold til § 89 i Næringsloven af 28. April  
1931 oprettes en Fond, Vejnings- og Maalings-Fonden, hvis  
Midler i Overensstemmelse med nærmere ved Finansloven  
truffen Bestemmelse vil være at anvende til Formaal den  
offentlige Vejning og Maaling vedrørende.

§ 2. Som Bidrag til Fonden paahviler det de stats-  
autoriserede Vejere og Maalere aarligt at indbetale en Af-  
gift af deres Nettoindtægt i det forløbne Kalenderaar efter  
nedenstaaende Regler:

Nettoindtægter paa indtil 5 000 Kr. er afgiftsfri.

27 Nov.

Er Nettoindtægten

Nr. 303.

over	men under	af Resten
5 000 Kr.,	7 000 Kr.,	svares intet af 5 000 Kr., 10 pCt.
7 000 —,	10 000 —,	— 200 Kr. af 7 000 —, 20 —
10 000 —,	15 000 —,	— 800 — - 10 000 —, 30 —

Saafernt Nettoindtægten overstiger 15 000 Kr., svares der Afgift af de 15 000 Kr. i Overensstemmelse med foranstaaende, medens hele det overskydende Beløb tilfalder Fonden.

Afgiften beregnes kun af fulde Hundrede Kroners Nettoindtægt. Afgiften afrundes til en Sum, der er delelig med 10, saaledes at 5 Kr. eller derover regnes for fulde 10 Kr.

De statsautoriserede Vejere og Maalere maa drage Omsorg for, at de ikke i Aarets Løb af Stillingens Indtægter i privat Øjemed forbruger et Beløb, der maa antages at ville overstige den dem for det paagældende Aar tilfaldende Indtægt af Stillingen.

§ 3. Det paahviler enhver statsautoriseret Vejer og Maaler at føre et særligt Bogholderi over de Vejningen og Maalingen vedrørende Indtægter og Udgifter, saaledes at Virksomhedens Gang og Stilling til enhver Tid klart fremgaar heraf.

Bogholderiet skal omfatte en Kassebog og en Statusbog samt, hvis Virksomhedens Bruttoindtægt i et af de sidst forløbne 3 Aar har andraget over 5 000 Kr., tillige en Hovedbog. Den aarlige Status kan dog indføres i Kassebogen eller, forsaavidt Hovedbog skal føres, i denne, og Statusbogen kan da bortfalde. Bøgerne skal autoriseres af Politimesteren, i København af Magistraten. Autorisationen meddeles uden Betaling.

Det paahviler vedkommende Vejer og Maaler at drage Omsorg for, at Bilag foreligger for Virksomhedens Indtægter og Udgifter, for Vejnings- og Maalingsindtægternes Vedkommende ved Genparter af udleverede Veje- og Maalesedler.

§ 4. Forsaavidt Virksomhedens Bruttoindtægt i et af de sidst forløbne 3 Aar har andraget over 5 000 Kr., skal

27 Nov. Kassebogen indrettes i Overensstemmelse med det som Nr. 303. Bilag I vedføjede Skema, saaledes at der i Kassebogen føres en særskilt Kolonne for hver Position i den for det paagældende Omraade af Ministeriet for Handel og Industri fastsatte Takst for den offentlige Vejning og Maaling\*).

§ 5. Ved Opgørelsen af Nettoindtægten af den udførte Vejning og Maaling kan, udover almindelige Driftsudgifter Vejningen og Maalingen vedrørende, fradrages den i vedkommende Aar til Vejnings- og Maalings-Fonden erlagte Afgift, dog ikke den Del af Afgiften, der hidrører fra, at Nettoindtægten har overstegtet 15 000 Kr. Fradrag finder ikke Sted forsaavidt angaar almindelige Indtægts- og Formueskatter.

Ved Opgørelsen kan yderligere fradrages 6 pCt. p. a. Rente af den af Vejeren og Maaleren til enhver Tid i Virksomheden indskudte Kapital. Fradrages kan endvidere Udgifter til nødvendige Reparationer tilligemed et i Overensstemmelse med § 6, 4de Stk. beregnet Afskrivningsbeløb, medens Udgifter til Nyanskaffelser derimod vil være at opføre under Formueregenskabet.

§ 6. Forsaavidt en Vejer og Maalers Bruttoindtægt i et af de sidst forløbne 3 Aar har andraget over 5 000 Kr., og Værdien af Virksomhedens Veje- og Maalemateriel overstiger 2 000 Kr., skal der inden 31. Januar 1932 af to af Politimesteren, i København af Magistraten, udmeldte sagkyndige og uvildige Mænd foretages en Vurdering af Veje- og Maalemateriellets Værdi\*\*). Af den foretagne Vurderingsforretning, der skal indeholde en specificeret Fortegnelse over Veje- og Maalerredskaberne m. v. med Angivelse af Anskaffelsestidspunkt, Anskaffelsespris og nuværende Værdi,

\*) I Bilag I er som Eksempel valgt den under 15. Oktober 1919 fastsatte almindelige Takst for offentlig Vejning og Maaling paa Steder, paa hvilke der ikke er fastsat særlige Takster

\*\*\*) Ved den ommeldte Vurdering opføres Lodder til den Pris, som Justervæsenet paa det paagældende Tidspunkt forlanger for disse, medens Vægte og andet Materiel, herunder ogsaa Bygninger m. v., opføres til Dagsprisen med et Fradrag svarende til Forringelsen ved Alder og Brug.

vil der være at tilstille Ministeriet for Handel og Industri en 27 Nov.  
af Politimesteren (Magistraten) bekræftet Genpart. Nr. 303.

Forsaavidt Bruttoindtægten i et senere Regnskabsaar andrager over 5 000 Kr., finder Bestemmelserne i 1ste Stk. tilsvarende Anvendelse.

Naar en Vejer og Maaler, der beskikkes efter 1. Januar 1932, overtager det i den paagældende Virksomhed hidtil benyttede Materiel, vil der i Overensstemmelse med de i 1ste Stk. indeholdte Bestemmelser straks være at afholde ny Vurderingsforretning, af hvilken der snarest muligt skal tilstilles Ministeriet en af Politimesteren (Magistraten) bekræftet Genpart.

I den aarlige Status opføres Materiellet til Vurderingssummen med Tillæg af Anskaffelsesprisen for det efter Vurderingen anskaffede Materiel. Forsaavidt Vurdering efter de i 1ste og 2det Stk. indeholdte Bestemmelser ikke har skullet finde Sted, opføres Materiellet til den Værdi, som det efter Vejeren og Maalerens bedste Skøn har. Paa Materiellets bogførte Værdi kan der foretages forretningsmæssigt passende Afskrivninger, der ikke uden Samtykke af Ministeriet for Handel og Industri maa udgøre mere end 5 pCt. af den bogførte Værdi. Opskrivning af Materiellets bogførte Værdi maa ikke finde Sted uden Ministeriets Samtykke. Dette gælder ogsaa i Tilfælde, hvor en tiltrædende Vejer og Maaler overtager det tidligere i Virksomheden benyttede Materiel.

§ 7. Inden Udgangen af hvert Aars Januar Maaned indsender de statsautoriserede Vejere og Maalere til Politimesteren, i København Magistraten, et af den paagældende Vejer og Maaler underskrevet Regnskab, der, forsaavidt Virksomhedens Bruttoindtægt i et af de sidst forløbne 3 Aar har andraget over 5 000 Kr., skal være affattet i Overensstemmelse med det som Bilag II vedføjede Skema; i sidstnævnte Tilfælde skal Regnskabet være ledsaget af Bilag for de i Aarets Løb stedfundne Nyanskaffelser af Materiel, ligesom der skal medfølge en specificeret Oversigt over Vejeren og Maalerens og det ansatte Personales Arbejdstid samt over

27 Nov. det Vederlag, som Personalet har oppebaaret. Politimesteren Nr. 303. (Magistraten) videresender snarest med eventuelle Bemærkninger Regnskaberne med Bilag til Ministeriet for Handel og Industri.

Yderligere Oplysninger vedrørende Regnskabet m. v. maa efter derom af Ministeriet fremsat Anmodning indsendes til dette, ligesom Ministeriet, om det finder Anledning dertil, kan kræve Virksomhedens Bøger med Bilag revideret af en statsautoriseret Revisor, forinden Afgørelse træffes om Regnskabets Godkendelse og Afgiftens Fastsættelse.

§ 8. Ministeriet for Handel og Industri giver snarest muligt efter Regnskabernes Indsendelse hver enkelt Vejer og Maaler Meddelelse om Størrelsen af den ham for det paagældende Kalenderaar paahvilende Afgift og om Afgiftens Indbetaling.

§ 9. For Aaret 1931 erlægges de i § 2 fastsatte Afgifter med  $\frac{2}{3}$  af det angivne Beløb. Til Brug ved Fastsættelsen af dette Aars Afgift maa indsendes Regnskabsoversigt (med de i § 7, Iste Stk. ommeldte Bilag) for hele Aaret 1931 — saa vidt muligt i Overensstemmelse med Reglerne i § 7.

Vejere og Maalere, der er beskikket som saadanne før 1. Maj 1931, erlægger for Aaret 1931  $\frac{1}{10}$  af det fastsatte Afgiftsbeløb; det følgende Aar erlægges Afgiften med  $\frac{2}{10}$  af det fastsatte Beløb og saaledes fremdeles, indtil Afgiften efter 10 Aars Forløb erlægges med sit fulde Beløb.

§ 10. Afgiften kan inddrives ved Udpantning; saafremt Betaling ikke derved opnaas, kan Ministeriet for Handel og Industri sætte Beskikkelsen ud af Kraft.

§ 11. Afvigelser fra Forskrifterne med Hensyn til Bogføring og Regnskabsaflæggelse vil kunne tilstaa af Ministeriet for Handel og Industri, forsaavidt særlig Anledning hertil foreligger.

§ 12. Overtrædelse af foranstaaende Forskrifter eller Undladelse af at efterkomme de i Henhold hertil givne Paalæg straffes med Bøder, jfr. Næringslovens § 95.



**Socialmin. Cirk. til Københavns Magistrat, samtlige Amtmænd og Kommunalbestyrelser.** 28 Nov.  
Nr. 166.

I Forbindelse med Socialministeriets Cirkulære af 31. Oktober 1931 vedrørende Lov Nr. 247 af 19. Oktober 1931 om midlertidig Hjælp til arbejdsløse finder Socialministeriet Anledning til at bemærke følgende med Hensyn til forskellige Spørgsmaal, der efter ovennævnte Cirkulæres Udsendelse har givet Anledning til Tvivl.

Af praktiske Hensyn benyttes i nærværende Cirkulære i det væsentlige samme Inddeling som i Cirkulæret af 19. Oktober 1931.

**I. Kredsen af understøttelsesberettigede Personer.**

Til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, der er berettiget til Hjælp efter Loven, fordi de har opbrugt deres Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen, henregnes ikke blot de, der har opbrugt deres Understøttelse indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder, men ogsaa de Medlemmer, der i *den i Kassens Vedtægt fastsatte Aarrække* (som Regel 3—4 Aar) har opbrugt *Maksimalydelsen* fra Kassen, jfr. Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927 § 18, Stk. 2.

**II. Betingelserne for Understøttelse.**

*1. Ægtefællens Arbejdsindtægt m. v.*

Ethvert Medlem af en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse har en selvstændig Ret til Hjælp efter Loven, hvoraf følger, at der — under Forudsætning af, at paagældende Medlem opfylder de i Loven fastsatte Betingelser — ikke vil kunne nægtes et Medlem Udbetaling af midlertidig Arbejdsløshedshjælp, fordi vedkommendes Ægtefælle samtidig oppebærer en Indtægt gennem Arbejde. Denne Indtægt kan heller ikke medføre Nedsættelse af Ægtefællens Hjælp.

*2. Arbejdsvægning.*

Det har i flere Tilfælde voldt Tvivl, om arbejdsløse Vægning ved at paatage sig Arbejde ved Skærveslagning

28 Nov. medfører Udelukkelse fra midlertidig Arbejdsløshedshjælp, Nr. 166. naar Vægningen skyldes, at paagældende ikke er vant til saadant Arbejde.

Man skal herom bemærke, at det ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt der kan anvises arbejdsløse Arbejde ved Skærveslagning, i Almindelighed bør tages i Betragtning, om paagældende under Hensyn til hans Fysik og Helbredstilstand overhovedet evner at udføre den Art Arbejde, og om Skærveslagningsarbejdet ved at skade vedkommendes Hænder maa antages at ville hindre ham i at overtage Arbejde indenfor hans egentlige Fag, naar der her maatte vise sig Arbejdsmuligheder. Hvis dette er Tilfældet, bør der da ikke anvises ham den Art Arbejde. Fornævnte Regel kan f. Eks. komme til Anvendelse for Vævere, Urmagere, Typografer, Skrædere m. fl.

Man maa i øvrigt finde det rimeligst, at Arbejde som Skærveslagning fortrinsvis anvises Arbejdsmænd og Landarbejdere, der i Almindelighed vil være særlig kvalificerede til saadant Arbejde, og hvis Organisationer har Overenskomster om dette Arbejdes Udførelse. Skærveslagningsarbejde bør derfor i Reglen kun anvises arbejdsløse indenfor andre Fag, saafremt der ikke paa Stedet findes tilstrækkelig mange kvalificerede Arbejdsmænd eller Landarbejdere.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lønnen for Arbejde med Skærveslagning bemærkes, at der ikke kan gives almindelige Direktiver for Lønnens Størrelse, men til Vejledning skal man henvise til det i Socialministeriets Cirkulære af 18. Juli 1930, udtalte, hvorefter det ved saadant Arbejde vil være rimeligt at tage den i Foraaret 1930 afsluttede Landsoverenskomst mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmandsforbund om Betaling for Udførelse af kommunale Jord- og Vejarbejder, (herunder Skærveslagning og lign.) som Udgangspunkt ved Fastsættelse af Arbejdsvilkaarene.

Efter Ministeriets Formening vil arbejdsløse, der vægrer sig ved at overtage Arbejde ved Skærveslagning for en Betaling, der ligger væsentligt under de i nævnte Overenskomst

fastsatte Vilkaar, have fyldestgørende Grund til Arbejds- 28 Nov.  
vægningen, saaledes at de ikke paa Grund af denne kan ude- Nr. 166.  
lukkes fra Hjælp efter Loven. I øvrigt hører Afgørelsen  
heraf i det enkelte Tilfælde under Arbejdsnævnet, forsaavidt  
Arbejdsløshedskassemedlemmer angaar, og under Amtet for  
andre arbejdsløses Vedkommende.

Af Hensyn til Muligheden for, at Kommunalbestyrelsens  
Beslutning om at udelukke en arbejdsløs fra Understøttelse  
som Følge af Arbejdsvægning bliver underkendt af højere  
Instans, saaledes at paagældende bliver berettiget til Under-  
støttelse uanset Arbejdsvægningen, bør der gives vedkom-  
mende Adgang til, om han ønsker det, at blive kontrolleret  
paa sædvanlig Vis i den Tid, der hengaar, indtil den højere  
Instans' Afgørelse foreligger, saaledes at det derigennem  
kan afgøres, for hvilke Dage han er berettiget til at faa efter-  
betalt Understøttelse.

### 3. *Fattigunderstøttelse.*

Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 1, Nr. 6,  
hvorefter der ikke kan udbetales Arbejdsløshedsunder-  
støttelse til Medlemmer, der oppebærer Fattigunderstøttelse  
med Fattighjælps Virkning, eller som i de sidste 3 Maaneder  
gentagne Gange har oppebaaret saadan Fattigunderstøttelse,  
udelukker ikke Medlemmer, for hvilke der af det offentlige  
er udredet Underholdsbidrag, fra Adgang til Understøttelse,  
medmindre Bidragene i de sidste 3 Maaneder er udbetalt  
gentagne Gange.

Det samme gælder for saadanne Medlemmers Adgang  
til midlertidig Hjælp, og derfor ogsaa for arbejdsløse, der  
ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser.

### 4. *Spørgsmaal om visse Erhvervsgruppers Adgang til Hjælp efter Loven.*

Der har for Ministeriet foreligget Spørgsmaal om, hvor-  
vidt Personer, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejds-  
løhedskasser, og som tilhører forskellige nærmere angivne

28 Nov. Erhvervsgrupper, kan anses for berettiget til Hjælp efter Nr. 166. Loven af 19. Oktober 1931.

Idet man i øvrigt henviser til det i Cirkulæret af 31. Oktober 1931 under II. B., Stk. 3—5, anførte, skal man udtale, at det har været Formaalet med Lovens § 2 at give Adgang til at hjælpe arbejdsløse Personer, *som normalt søger deres Udkomme ved erhvervmæssigt Arbejde*. Adgangen til Hjælp vil derfor ikke kunne begrænses til egentlige Lønarbejdere og Personer, der maa stilles i Klasse med disse. Det maa imidlertid nøje undersøges i hvert enkelt Tilfælde, om vedkommende kan anses for at være arbejdsløs, og man skal til Vejledning ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal bemærke følgende:

a. *Selvstændige Næringsdrivende.*

En selvstændig Næringsdrivende vil ikke kunne betragtes som arbejdsløs i Lovens Forstand, blot fordi hans Virksomhed ikke giver tilstrækkeligt Udbytte eller maaske giver Underskud. Han kan først anses for arbejdsløs, naar han ophører med sin Virksomhed og derefter søger Arbejde hos andre.

Nogle selvstændige Næringsdrivende vil dog ogsaa kunne anses for arbejdsløse, selv om de ikke er ophørt med at have selvstændig Virksomhed, nemlig i Tilfælde af, at de normalt ved Siden af deres Næringsvirksomhed udfører Arbejde for andre for derved at supplere deres Indtægt. Det maa dog kræves, at dette Arbejde for andre ikke er af ubetydeligt Omfang, og det maa saaledes, f. Eks. for Smaaahaandværkere i Almindelighed, være en Betingelse, at de i vedkommende Fags Arbejdssæson overvejende — *og ikke kun som Undtagelse* — arbejder i en anden Haandværksmesters Tjeneste. Forsaavidt saadanne Næringsdrivende kommer i den Situation, at det supplerende Arbejde ikke kan opnaas paa Grund af de for Tiden i Erhvervslivet herskende Forhold, vil de kunne anses for arbejdsløse i Lovens Forstand.

b. *Jordbrugere.*

Ministeriet maa mene, at Jordbrugere, der *ikke* opfylder de for denne Gruppe af Personer særlig fastsatte Betingelser

for at staa som nydende Medlemmer af en statsanerkendt 28 Nov. Arbejdsløshedskasse, i Almindelighed heller ikke vil kunne Nr. 166. anses for arbejdsløse i Lovens Forstand, idet Driften af deres Jordbrug da ikke giver dem Mulighed for normalt at søge deres Indtægt fra Jordbruget suppleret gennem Arbejde for andre, ligesom de i Almindelighed ikke skulde være henvist hertil i større Omfang.

De nævnte Betingelser er:

- 1) at paagældendes Indtægt ved Jordbruget ikke overstiger 1 500 Kr. om Aaret
- 2) at hans Jordskyld ikke overstiger 3 000 Kr.
- 3) at han i Almindelighed ikke har mere end 2 Køer og en Kvie, og at han ikke holder mere end een Hest af Størrelse under 10 Kvarter,
- 4) at paagældende normalt er beskæftiget som Lønarbejder mindst 150 Dage om Aaret.

Endelig maa vedkommende Jordbrugers økonomiske Forhold i øvrigt ikke udelukke ham fra at være nydende Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse, jfr. Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927, § 9, Stk. 3.

Den Omstændighed, at en Jordbruger modtager Krisehjælp i Henhold til Lov Nr. 243 af 19. Oktober 1931 om ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Landbrugs-krisen, udelukker ham ikke fra tillige at oppebære midlertidig Arbejdsløshedshjælp, saafremt han i øvrigt opfylder Betingelserne herfor.

### c. *Fiskere.*

I Henhold til Arbejdsløshedsloven har der ikke kunnet anerkendes nogen Arbejdsløshedskasse for Fiskere. En Del Fiskere staar imidlertid som Medlemmer af »Fiskernes Understøttelseskasse«, men Medlemmerne af denne Kasse kan i Henseende til Adgang til Hjælp efter Loven af 19. Oktober 1931 ikke sidestilles med Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser.

Med Hensyn til Fiskere maa Ministeriet derfor mene, at de overfor midlertidig Arbejdsløshedshjælp er stillet paa

28 Nov. samme Maade som andre selvstændige Næringsdrivende, jfr. Nr. 166. ovenfor under a., idet dog Fiskere, der ikke er selvstændige, men udfører Lønarbejde i Fiskerierhvervet, maa sidestilles med andre Lønarbejdere.

Kommunalbestyrelserne vil derfor paa den ene Side ikke kunne udelukke Fiskere som saadanne fra Hjælp efter Loven. men maa paa den anden Side nøje undersøge, om paagældende Fisker maa anses for arbejdsløs i Lovens Forstand, hvilket navnlig vil kunne indtræffe, naar Vejrforhold eller Ishindringer hindrer ham i at udføre sit Arbejde.

Saaftremt en Fisker i den Periode, for hvilken kan søger midlertidig Arbejdsløshedshjælp, oppebærer Understøttelse fra Fiskernes Understøttelseskasse, skal den midlertidige Arbejdsløshedshjælp nedsættes, eventuelt bortfalde, jfr. de i Cirkulæret af 31. Oktober 1931 under VI. b., Stk. 4, angivne Regler.

d. *Personer indenfor Handel og Kontorvirksomhed.*

Hvad særlig angaar arbejdsløse indenfor Handels- og Kontorvirksomhed, saasom Handels- og Kontormedhjælpere, Handelsrejsende, Repræsentanter, Agenter m. fl., er disse Personer ikke undtaget fra Hjælp efter Loven, men det maa paa den anden Side nøje undersøges, om de kan anses for *arbejdsløse* — hvorved man henviser til det foran under Pkt. a. udtalte, forsaavidt angaar Personer indenfor denne Gruppe, der driver selvstændig Erhvervsvirksomhed, og om de kan anses for *arbejdssøgende*.

e. *Personer indenfor de frie Erhverv.*

Saadanne Personer indenfor disse Erhverv, som normalt søger *Beskæftigelse i andres Tjeneste*, har under de i øvrigt gældende Betingelser Adgang til midlertidig Arbejdsløshedshjælp, naar de er blevet arbejdsløse og søger Arbejde.

Forsaavidt angaar Personer indenfor de frie Erhverv, der driver *selvstændig* Erhvervsvirksomhed, maa det foran under Pkt. a. udviklede i det Hele komme til Anvendelse.

Den Omstændighed, at en Person indenfor disse Erhverv ikke har haft Arbejde, efter at hans Uddannelse blev afsluttet,

kan — i Analogi med Udlærlinges Adgang til Arbejdsløsheds- 28 Nov.  
understøttelse — ikke i og for sig afskære ham fra Hjælp efter Nr. 166.  
Loven.

For de forannævnte Grupper af arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, finder man Anledning til udtrykkelig at indskærpe Kravene om, at den, der søger Hjælp, ikke alene skal være *arbejdsløs* i egentlig Forstand, men ogsaa skal være *arbejdssøgende* i den Forstand, hvori dette nærmere er angivet i Socialministeriets Cirkulære af 31. Oktober 1931 under II. B. Stk. 4, hvori udtales følgende:

»Loven foreskriver . . . . ., at det er en Betingelse for deres Adgang til Hjælp, at de er indtegnet som ledige ved det kommunale Arbejdsanvisningskontor, hvis Omraade omfatter den Kommune, i hvilken Hjælpen søges. Denne Indtegning skal selvfølgelig have fundet Sted, inden en Ansøger indleverer sit Ansøgningsskema, og dette skal indeholde Attestation fra Arbejdsanvisningskontoret om, at Indtegningen er sket. En saadan Indtegning er imidlertid i sig selv ikke tilstrækkelig til at karakterisere vedkommende Ansøger som arbejds-søgende, og der bør derfor i Tvivlstilfælde lægges Vægt paa, om han kan godtgøre tidligere at have søgt Arbejde igennem et offentligt Arbejdsanvisningskontor.«

### III. Hjælpens Størrelse og Varighed.

1) Beslutning om Nedsættelse af Hjælpen til ugifte arbejdsløse under 21 Aar maa træffes efter Forholdene i det enkelte Tilfælde, men der er intet til Hinder for, at Kommunalbestyrelsen vedtager en almindelig Beslutning om, at Lovens Bestemmelse derom skal bringes i Anvendelse, ligesom der heller ikke er noget til Hinder for, at Kommunalbestyrelsen overlader det den Institution, der udbetaler Hjælpen, at træffe Afgørelsen i det enkelte Tilfælde.

2) Ved Fastsættelsen af Hjælpens Størrelse for Personer, der ikke er Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløshedskasse, maa det tages i Betragtning, om han, saafremt han var Medlem af vedkommende Kasse, vilde have været helt betalende

28 Nov. eller halvt- eller delvis-betalende Medlem af Kassen, jfr. Nr. 166. herved de i Bilaget til Socialministeriets Cirkulære af 31. Oktober 1931 givne Definitioner af »Halvt- eller delvis-betalende Medlemmer«. Forsaavidt vedkommende herefter kun kunde have været halvt- eller delvis-betalende Medlem af Kassen, skal Hjælpen til ham sættes i Forhold til den Hjælp, som et saadant Medlem af Kassen har Krav paa, jfr. nævnte Bilag til Cirkulæret.

3) Hjælpen til arbejdsløse Lærere, Handelsrejsende og lign. maa sættes i Forhold til den Hjælp, der ydes Medlemmer af Handels- og Kontormedhjælpernes Arbejdsløhedskasse. Hjælpen til arbejdsløse Fiskere maa sættes i Forhold til den Hjælp, der ydes Medlemmer af Arbejdsmandenes Arbejdsløhedskasse.

4) Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser, hvis Krisefond er aaben for Udbetaling, har Ret til *først* at faa Tillægshjælp til Krisefondsunderstøttelsen i indtil 70 Dage, og *derefter* at oppebære almindelig midlertidig Hjælp i Henhold til Lovens § 1 i 70 Dage. Paagældende kan saaledes oppebære Tillægshjælp til Krisefondsunderstøttelse og midlertidig Hjælp i tilsammen indtil 140 Dage; som Følge heraf vil der i saadant Tilfælde ogsaa kunne ydes Kontingenthjælp i tilsammen 140 Dage.

## V. Kontrollen med de understøttede.

Kontrollen med arbejdsløse, der er Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløhedskasser skal, naar den er overladt til Kassen, udføres i Overensstemmelse med det for denne gældende Kontrolreglement. Forsaavidt dette ikke paa-byder daglig Kontrol, men Kontrol f. Eks. hveranden Dag, kræves der ikke videregaaende Kontrol med Hensyn til midlertidig Arbejdsløshedshjælp. Arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløhedskasser, skal derimod i alle Tilfælde kontrolleres *daglig*.

I Tilfælde, hvor Arbejdsløhedskassen kontrollerer Medlemmerne, men ikke udbetaler Hjælpen, kan Kassen benytte samme Kontrolliste, som anvendes ved Kontrol til vedtægts-



mæssig Understøttelse, men Kassen kan ogsaa benytte den 28 Nov. af Ministeriet godkendte Formular (Blanket F.) med de Nr. 166. fornødne Ændringer i Teksten.

## VI. Udbetalingen af Hjælpen.

1) Der tages ved Hjælpens Udmaaling ikke Hensyn til den Arbejdsindtægt, som den arbejdsløses Ægtefælle har i den understøttede Ægtefælles Arbejdsperiode\*), jfr. ovenfor under II. Pkt. 1.

2) Udbetalingen af Hjælp kan som Regel først begynde fra det Tidspunkt, da Ansøgeren har indgivet behørigt dokumenteret Skema til Kommunalbestyrelsen eller til den Institution, der udbetaler Hjælpen. Maa det imidlertid anses for godtgjort, at det skyldes Kommunalbestyrelsens Forhold, f. Eks. ved Forhaling med Udlevering af Skemaer, at Skemaets Indgivelse er blevet forsinket, bør Hjælpen udbetales fra et Tidspunkt, der ligger forud for Skemaets Indgivelse, dog forudsat, at paagældendes Arbejdsløshed i det paagældende Tidsrum er blevet kontrolleret paa behørig Maade. Tvivlstilfælde maa henvises til Amtmandens Afgørelse.

## VII. Udgifternes Afholdelse og Refusion.

Bestemmelserne vedrørende Anvisningen af den Refusion, som tilkommer Kommunerne fra Arbejdsløhedsfonden, vil senere blive fastsat. Man skal imidlertid paa Foranledning af forskellige Forespørgsler allerede nu udtale, at Kommunerne i Konsekvens af en af Højesteret under 26. Februar 1926 afsagt Dom vedrørende Forstaaelsen af Bestemmelsen i § 31, Stk. 1, 2. Pkt., i Lov Nr. 529 af 22. December 1921 ikke har Krav overfor Arbejdsløhedsfonden paa Refusion af Udgifter ved Administrationen af Loven af 19. Oktober 1931.

Der er i Kommunallovgivningen intet til Hinder for, at en Kommune, naar den benytter sig af den ved Loven af 19. Oktober 1931 givne Adgang til at slutte Overenskomst med den kommunale Hjælpekasse, de statsanerkendte Arbejdsløhedskasser eller et kommunalt Arbejdsanvisnings-

\*) Se Cirk. 3. Dec. 1931 a Fodnote.

28 Nov. kontor om at overtage Administrationen af Loven, ved Overenskomsten indgaar paa at yde vedkommende Institution et Nr. 166. mindre Vederlag for det med Administrationen forbundne Arbejde, men der kan ikke fra Arbejdsløshedsfonden kræves Refusion i Forhold til et saadant Beløb.

Nr. 166. Min.-Tid. A. S. 182—87.

1 Dec. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Af-  
Nr. 14. delinger.

Herved tillader man sig at meddele, at den i Henhold til § 7, Stk. 3, i »Regulativ for Fradrag for Naturalydelse i Henhold til Staden Københavns Bestyrelsesvedtægts § 92, Stk. 3«, beregnede Brændselspris for Juli Kvartal 1931 udgør 24 Kr. 14 Ø. pr. 1 000 kg, der fremkommer saaledes

§ 7, Stk. a. Afregningspris for Kul. . . . . 17 Kr. 15 Ø.

§ 7, Stk. 3. b. Gennemsnitspris for Kørsel. 6 — 99 —

§ 7, Stk. 3. c. Beregnet Brændselspris. . . . . 24 — 14 —

hvilken Pris i Henhold til Paragraffens Stk. 4 vil være at lægge til Grund for Beregning af Afkortning for Brændsel i Januar Kvartal 1932.

Cirk. Nr. 14.

1 Dec. **Overenskomst mellem Københavns Magistrat og Generaldirektoratet for de danske Statsbaner om Overdækning af Hovednedgangen til Nørreport Station og Opførelse af en ny Bygning til Erstatning for de to nuværende Pavilloner ved Frederiksborggade.**

§ 1. Overdækningen af Trappenedgangen og Opførelsen af den nye Bygning udføres ved Statsbanernes Foranstaltning og paa disses Bekostning i alt væsentligt i Overensstemmelse med vedhæftede Planer mrk. 4293 og 4294, idet dog de endelige Planer forelægges Magistraten til Godkendelse, ligesom sædvanlig Byggetilladelse indhentes.

§ 2. Det paa Plan 4294 viste Redskabsrum og Pissoir stilles vederlagsfrit til Kommunens Raadighed mod, at denne overtager den fremtidige indvendige Vedligeholdelse, Renholdelse og Belysning m. m. af disse Rum.

§ 3. Statsbanerne fjerner paa egen Bekostning de to runde Pavilloner til Terrainhøjde, men har Ret til at bevare Ventilationsaabningerne og at omgive disse med 1.2 m højt Brystværn, saalænge deres Tilstedeværelse efter Statsbanernes Skøn er nødvendig af Hensyn til Banens Drift. Statsbanerne forbeholder sig endvidere Ret til omkring den nordlige Ventilationsaabning — saafremt de skønner det nødvendigt — at anbringe et ca. 4 m højt Ventilationsrør omtrent som angivet paa Plan 4293. Det skal staa Kommunen frit for at anvende dette Rør som Reklamesøjle. 1 Dec.

§ 4. Med Hensyn til Renholdelsespligten for Gadearealerne omkring Bygning og Ventilationsaabninger forholdes i Overensstemmelse med den ved Ekspropriationsforretningen den 26. Maj 1923 truffne Bestemmelse. (Hefte 74 pag. 437).

§ 5. Kommunen afholder samtlige Udgifter ved Ændring og Retablering af Gadeanlæg, kommunale Ledninger m. m. som Følge af den nye Bygnings Opførelse og Pavillonernes Fjernelse.

**Socialmin. Cirk. til Københavns Magistrat, samtlige Amtmænd og Kommunalbestyrelser.** 3 Dec.  
Nr. 169.

Overfor Ministeriet er der i de senere Dage nævnt en Række Tilfælde, der *ikke* kan berettige til Understøttelse i Henhold til Lov Nr. 247 af 19. Oktober 1931 om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, men som bl. a. har været fremdraget i Pressen som Genstand for Tvivl hos vedkommende Forvaltningsmyndighed. Disse Tilfælde synes endvidere at tyde paa, dels at Befolkningskredse, for hvilke Loven efter sit Formaal ikke er tænkt anvendt, søger Understøttelse efter denne, dels at man fra forskellige Sider nærer den fejlagtige Antagelse, at Antallet af Personer, der personlig har anmeldt sig som arbejdssøgende ved de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, er identisk med Antallet af dem, der er berettiget til at modtage Hjælp efter Loven, medens Tilmeldingspligten kun er een blandt mange Betingelser for Adgangen til den omhandlede Hjælp.

3 Dec. Socialministeriet anser det derfor for nødvendigt i Til-  
Nr. 169. slutning til det i Cirkulærer af 31. Oktober 1931 og af 28. No-  
vember 1931 udtalte yderligere at bemærke følgende ved-  
rørende Forstaaelsen og Administrationen af Loven af 19.  
Oktober 1931, *forsaavidt angaar Udbetalingen af Understøt-  
telse til Personer, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejds-  
løshedskasser, jfr. Lovens § 2:*

a. *Ansøgeren skal være ubemidlet.*

Der har for Ministeriet foreligget Spørgsmaal om, hvor-  
vidt der kunde ydes Understøttelse til en Mand, der oppebar  
en aarlig Pension af 1 300 Kr. og endvidere havde en aarlig  
Indkomst af 1 800 Kr. som Gaardmand. Han havde 700 Kr.  
i Gæld. Da han tidligere havde haft Indtægt ved forskelligt  
løst Arbejde, men nu ikke mere kunde faa dette, søgte han  
Understøttelse.

Der har endvidere foreligget Spørgsmaal om, hvorvidt  
der kunde ydes en Person, der var Ejer af en i Overformyn-  
deriet baandlagt Kapital paa 4 800 Kr., Understøttelse.

Desuden er Ministeriet gentagende blevet spurgt i Til-  
fælde, hvor en Person, der enten i den forløbne Del af Aaret  
har haft rundelige Indtægter, eller hvis hele Forhold og økono-  
miske Stilling i væsentlig Grad adskilte sig fra den ubemidlede  
Befolknings, har søgt Understøttelse.

Endelig er der ligeledes spurgt om, hvorvidt en Person,  
der var arbejdsløs, men hvis Ægtefælle havde Arbejde for  
andre paa sædvanlige Vilkaar, kunde faa Understøttelse uden  
Hensyn til denne Arbejdsindtægt.

Disse og lignende Forespørgsler giver Ministeriet Anled-  
ning til at bemærke følgende:

Ligesom den almindelige Arbejdsløshedslovgivning, der  
jo gennem Aarene har været Udgangspunktet for de forskel-  
lige Forslag om Krisehjælp til arbejdsløse, kun tager Sigte  
paa *ubemidlede* Lønarbejdere, har det stadig været Forud-  
sætningen, at Loven af 19. Oktober 1931 om midlertidig  
Hjælp til arbejdsløse kun skal komme saadanne, ikke-

arbejdsløshedsforsikrede Personer til Hjælp, som kan anses for at være ubemidlede. 3 Dec.  
Nr. 169.

For Arbejdsløshedsforsikringens Vedkommende giver Arbejdsløshedsforsikringsloven nærmere Regler med Hensyn til Ubemidlethed, forsaavidt angaar Adgangen til at forsikre sig, men disse Regler kan ikke uden videre benyttes ved Afgørelsen af ikke-forsikredes Ret til Understøttelse efter Loven af 19. Oktober 1931. I denne Henseende har det afgørende været at yde en Nødhjælp til dem, der paa Grund af Arbejdsløshed som Følge af de herskende Forhold indenfor Erhvervslivet staar uden Midler til at klare sig i Arbejdsløshedsperioden.

Kommunalbestyrelsen eller den Institution, til hvilken denne har overladt Lovens Administration, maa derfor i det enkelte Tilfælde, hvor en ikke-arbejdsløshedsforsikret søger midlertidig Arbejdsløshedshjælp, *nøje undersøge det omhandlede Forhold*. Forsaavidt Undersøgelsen giver til Resultat, at paagældende paa den Tid, hvor han søger Krisehjælpen, er saaledes økonomisk stillet, at han, selv om han har mistet et Arbejde, dog paa anden Vis selv, eller ved Ægtefællens Bistand, ved Frigørelse af Kapital ell. lign. indtil videre har det fornødne til Livets Ophold, kan han ikke anses for ubemidlet — hvilket netop gælder de foran udtrykkelig nævnte Eksempler — *og han vil derfor i saa Fald ikke kunne kræve Hjælp efter Loven.\*)*

b. *Ansøgeren skal være arbejdssøgende.*

Stigningen i Antallet af personlig tilmeldte til de offentlige Arbejdsanvisningskontorer vil kunne give Anledning til

\*) I Socialministeriets Cirkulære af 28. November 1931 staar i Afsnit VI, Pkt. 1, Linie 2, ved en Trykfejl »Arbejdsperiode« i Stedet for »Arbejdsløshedsperiode«. For Tydeligheds Skyld finder man samtidig Anledning til at gøre opmærksom paa, at det nævnte Punkt kun tager Sigte paa Tilfælde, hvor den understøttede er Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse, hvilket i øvrigt fremgaar af Henvisningen til Cirkulærets Afsnit II, Pkt. 1.

3 Dec. at antage, at det for en Del drejer sig om Personer, der først Nr. 169. nu optræder paa Arbejdsmarkedet som *arbejdssøgende*.

Man skal derfor under Henvisning til det i Cirkulære af 31. Oktober 1931 under Pkt. II. B. udtale paany indskærpe Kommunalbestyrelserne og de andre Institutioner, til hvilke Lovens Administration eventuelt er overdraget, at det *ikke er tilstrækkeligt til at karakterisere en Ansøger som arbejdssøgende*, at han godtgør *nu* at være indtegnet som ledig ved et offentligt Arbejdsanvisningskontor.

For at han skal kunne anses for virkelig at være arbejdssøgende og dermed at opfylde denne Betingelse for Adgang til midlertidig Arbejdsløshedshjælp, *maa han kunne godtgøre, enten* at han ogsaa i Tiden forud for den 19. Oktober 1931 har staaet indtegnet som ledig ved et offentligt Arbejdsanvisningskontor, *eller* at han ad anden Vej har foretaget rimelige Anstrengelser for at søge at skaffe sig Arbejde. Den Institution, der administrerer Loven, maa i hvert enkelt Tilfælde træffe Afgørelsen af, hvilke Krav der i denne sidste Henseende skal stilles til en Ansøger, der ikke er Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse.

Kan en Ansøger ikke paa foran nævnte Maade godtgøre at være arbejdssøgende, vil der ikke kunne ydes ham midlertidig Arbejdsløshedshjælp, forinden han igennem et passende Tidsrum har staaet indtegnet som ledig ved et offentligt Arbejdsanvisningskontor og derigennem har godtgjort at være virkelig arbejdssøgende.

c. *Ansøgeren skal normalt have søgt sit Udkomme gennem erhvervmæssigt Arbejde.*

Paa Foranledning af forskellige Forespørgsler, der viser, at Personer anser sig for berettiget til Hjælp i Henhold til Loven af 19. Oktober 1931, selv om de *ikke* kan siges *normalt at have søgt deres Udkomme igennem erhvervmæssigt Arbejde*, skal Ministeriet ligeledes paany indskærpe den i Cirkulæret af 31. Oktober 1931 under Pkt. II. B., 3die Stk., indeholdte Bestemmelse, hvorefter *kun Personer, om hvem dette gælder, kan anses for arbejdsløse i Lovens Forstand*. Der vil derfor under ingen Omstændigheder kunne ydes midlertidig Arbejds-

løshedshjælp til Personer, hvis Beskæftigelse i Erhvervslivet 3 Dec. har været af en ganske kortvarig eller tilfældig Karakter, Nr. 169. eller dog ligger længere tilbage i Tiden.

d. *Ansøgeren skal være uforskyldt arbejdsløs.*

Overfor Ministeriet er det gjort gældende, at unge Personer forlader deres Pladser i Landbrugsvirksomheder og derefter søger midlertidigt Arbejdsløshedshjælp, hvorved ikke alene Antallet af Ansøgere forøges, men Landbruget ogsaa berøves den fornødne Arbejdskraft.

I denne Anledning skal man henlede Opmærksomheden paa, at det allerede i Cirkulæret af 31. Oktober 1931 er udtalt, at Personer, der uden fyldestgørende Grund forlader deres Arbejde, *ikke kan anses for arbejdsløse* i Lovens Forstand og derfor ikke er berettiget til midlertidig Arbejdsløshedshjælp. Det er derfor en Selvfølge, at en Person, der enten bryder en af ham selv indgaaet Arbejdskontrakt eller opgiver det Arbejde, han hidtil har haft, blot fordi han foretrækker at faa Understøttelse fra det offentlige, ikke kan betragtes som uforskyldt arbejdsløs og derfor hverken straks eller senere vil kunne faa Hjælp i Henhold til denne Lov.

e. *Tilflytning til Byerne.*

I Cirkulæret af 31. Oktober 1931 er det under Pkt. III. B. udtalt, at Kommunalbestyrelsen nøje skal undersøge, om en Person af den dér omhandlede Gruppe, der søger midlertidig Arbejdsløshedshjælp, kan anses for at have taget egentligt Ophold i Kommunen.

Da det imidlertid har vist sig, at der i et vist Omfang er sket en Tilstrømning til Byerne af arbejdsløse fra Landet, og at disse forbliver i Byerne, skønt det ikke har været dem muligt at skaffe sig Beskæftigelse dér eller gennem de derværende Fæstekontorer, skal man udtale, at Kommunalbestyrelserne nøje maa have deres Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Dette gælder ikke mindst i Tilfælde af, at det drejer sig om en Person, der normalt søger Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde, og som er kommet til Byen

3 Dec. for at søge Arbejde, uden at det er lykkedes ham at finde  
Nr. 169. saadant, eller for at opnaa Understøttelse. Hvis dette er Tilfældet, kan han ikke anses for at henhøre under Loven af 19. Oktober 1931 om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, og han bør derfor i givet Fald ikke have Hjælp efter denne Lov, men bør henvise til det almindelige Forsørgelsesvæsen, der efter de sædvanlige Regler maa tage Stilling til Spørgsmaalet om hans Hjemsendelse til Forsørgelseskommunen.

f. *Refusion af Kommunernes Udgifter.*

Som udtalt i Socialministeriets Cirkulære af 31. Oktober 1931 vil der i Henhold til § 3 i Loven af 19. Oktober 1931 blive fastsat nærmere Regler for Anvisningen af den Refusion, som tilkommer Kommunerne fra Arbejdsløshedsfondens. Man finder imidlertid Anledning til allerede nu at udtale, at det i disse Regler vil blive bestemt, at *Refusion af afholdte Understøttelsesudgifter skal nægtes en Kommune* i Tilfælde, hvor de foreliggende Oplysninger ikke paa en efter Fondens Skøn fyldestgørende Maade godtgør, at Kommunalbestyrelsen eller den Institution, der administrerer Loven, har foretaget betryggende Undersøgelse af, om vedkommende understøttede Person fyldestgør de forskellige opstillede Betingelser for Hjælpen, derunder — jfr. foran — af han er *ubemidlet*, normalt har *søgt sit Udkomme gennem erhvervmæssigt Arbejde*, er *uforskyldt arbejdsløs* og *stadig* har maattet anses som *arbejdssøgende*.

Nr. 169. Min.-Tid. A. S. 190—93.

3 Dec. **Justitsmin. Cirk. til samtlige Skifteretter ang.**  
Nr. 171. **Indsendelse af Dødsattester for fremmede Statsborgere.**

Justitsministeriet skal herved anmode Skifteretterne om at iagttage følgende med Hensyn til Indsendelse til Justitsministeriet af Dødsattester for fremmede Statsborgere.

Naar det til Skifteretten anmeldes, at en Person, der er Statsborger i et fremmed Land, er afgaaet ved Døden, skal Dødsattest for den paaældende, udfærdiget af vedkommende Præst (Forstander for et anerkendt Trossamfund udenfor



Folkekirken), — eller i København Udskrift af Københavns 3 Dec. Begravelsesvæsens Protokoller — snarest indsendes til Justitsministeriet til Videre sendelse til den paagældendes Hjemland. Indsendelse foretages af den Skifteret, hvorunder Boet henhører, eller, hvis Boet ikke behandles her i Landet, af den Skifteret, til hvilken Dødsfaldet anmeldes. Forsaavidt angaar Dødsfald i de sønderjydske Landsdele indsender Skifteretten Duplikat af den fra vedkommende Personregisterfører modtagne Meddelelse om Dødsfaldet, hvorved bemærkes, at Justitsministeriet ved Cirkulære af Dags Dato til Amtmændene i de sønderjydske Landsdele har bestemt, at Meddelelsen til Skifteretten om de for Personregisterførerne anmeldte Dødsfald fremtidig vil være at indsende i to Eksemplarer, naar afdøde var fremmed Statsborger. Indsendelse af Dødsattest skal ske uden Hensyn til, om Boet hører under dansk Skiftemyndighed eller ikke.

Skifteretten bør derfor altid, naar en Anmeldelse om Dødsfald lader formode, at afdøde var fremmed Statsborger, søge tilvejebragt Oplysning i saa Henseende, uden at egentlig Dokumentation af de afgivne Oplysninger dog udfordres.

Dødsattesten bør indeholde Oplysning om afdødes fulde Navn, Stilling, Bopæl, Alder og Fødested, og forsaavidt disse Oplysninger ikke allerede indeholdes i Attesten, maa de paaføres denne af Skifteretten, der endvidere — ved Paategning paa Attesten — maa tilføje Oplysning om, hvorvidt afdøde efterlader sig Ejendele her i Landet, og om muligt Oplysning om hans Hjemsted, Paarørende og Arvinger.

Dødsattesterne skal af Skifteretten indsendes direkte til Justitsministeriet, efter at de ovennævnte Oplysninger er paaført, og efter at Skifteretten har legaliseret den paagældende Præsts (Forstanders) eller Personregisterførers Underskrift paa Dødsattesten. Underskriften paa Københavns Begravelsesvæsens Begravelsesattester legaliseres af Københavns Byrets Skifteafdeling.

Forsaavidt angaar tyske Statsborgere vil der dog kun være at indsende Dødsattest, naar afdøde var anbragt under offentlig Forsorg, saasom i Sygehus, Fængsel eller lignende,

3 Dec. eller er død paa et Sted, hvor han ikke havde Slægtninge eller Nr. 171. Bekendte. Dødsattesten, som skal udfærdiges paa samme Maade som foran for andre fremmede Statsborgere fastsat, skal tilstilles vedkommende tyske Konsul; omfattes Retskredsen ikke af nogen tysk Konsuls Embedsomraade, skal Attesten indsendes til Justitsministeriet.

De i Kancellicirkulære af 14. Juli 1842, jfr. Kancellicirkulære af 9. Marts 1843 og Justitsministeriets Cirkulærer af 18. September 1867 og 6. Maj 1904 samt med Hensyn til tyske Statsborgere Justitsministeriets Cirkulære Nr. 170 af 5. Oktober 1894, jfr. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 150 af 22. Maj 1913, givne Bestemmelser om Indsendelse af Dødsattester er hermed bortfaldet.

Nr. 171. Min.-Tid. A. S. 194—96.

4 Dec. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Andragende af 30. forrige Maaned har Magistraten anholdt om Indenrigsministeriets Samtykke til at Københavns Kommune hos Forsørgelsesforeningen og Sparekassen »Bikuben« optager et Gældsbevslaan paa 3 000 000 Kr. til en aarlig Rente af 5 pCt., der skal erlægges forud.

Det fremgaar af Sagen, at det ommeldte Laan foreløbig ydes Kommunen paa 3 Maaneder, men at Laangiveren har stillet i Udsigt, at Laanet paa nærmere Vilkaar vil kunne forlænges for 3 Maaneder ad Gangen.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at det begærte Samtykke herved meddeles, idet tilføjes, at man, saafremt der maatte blive Spørgsmaal om Laanets Forlængelse, forventer at modtage Indstilling herom.

2. Afd. 62. 16. 31.

4 Dec. **Socialmin. Skr.** til N. N. Amt.

Nr. 190. I Skrivelse af 17. Juli d. A. udtalte Socialministeriet, at en Detaillist N. N.s fraseparerede Hustru, N. N., i Struer i Marts Maaned d. A. ydet Understøttelse, som var fastsat til det samme Beløb som det hendes fraseparerede Mand ved Separationsbevillingen paalagte — men af ham ikke udredede

— Underholdsbidrag, nemlig 15 Kr. maanedlig, vil være at betragte som Fattighjælp for Manden. 4 Dec.  
Nr. 190.

Under Henviſning til, at Indenrigsministeriet i Skrivelse af 31. Marts 1927 havde udtalt, at en frasepareret Hustru, til hvem der ligeledes ydes en Understøttelse, svarende til det Manden paalagte — men af ham ikke udredede — Underholdsbidrag, ikke kunde optages paa Valglisterne, har Amtet herefter i Skrivelse af 3. August d. A. forespurgt, om den fornævnte N. N. ydede Understøttelse betragtes som Fattighjælp *ogsaa til hende*.

I denne Anledning skal man udtale følgende:

Da Spørgsmaalet om Virkningen af den en Hustru ydede Hjælp i sin Tid efter Fattiglovens Ikrafttræden meldte sig, traf Administrationen den Afgørelse, at saadan Hjælp kun havde Virkning for Manden, og denne Afgørelse er siden blevet fastholdt og har dannet Grundlag for Administrationens Stilling til senere opstaaende Spørgsmaal, der staar i Forbindelse hermed.

Denne Afgørelse har været bygget paa, at Manden efter Fattiglovens § 2 er pligtig til at forsørge sin Hustru, saalænge Ægteskabet ikke er endelig ophævet, og paa, at efter Fattiglovens § 10 betragtes den Hustruen ydede Hjælp som oppebaaret af Manden og for ham medfører de med Hjælpens Modtagelse forbundne Virkninger.

Da Afgørelsen i sin Tid blev truffet, havde den kun uvæsentlige Konsekvenser og kunde derfor ikke volde Vanskeligheder. Kvinder havde ikke Valgret, Adgangen til offentlig Hjælp uden Retsvirkninger var meget begrænset, jfr. saaledes, at der ikke fandtes Hjelpekasser, og at en gift Kone ikke havde selvstændig Adgang til Alderdomsunderstøttelse. For Hjemsendelsesspørgsmaalet spillede Problemet ingen Rolle, thi Hustruen maatte dog følge sin Mand. Men efterhaanden som Spørgsmaalet om Kvindens Ligestilling med Manden trængte sig frem, viste det sig, at Administrationens Standpunkt voldte Vanskeligheder.

I saa Henseende kan først nævnes Lovgivningen om Alderdomsforsørgelsen. Indtil Aldersrenteloven af 1922 havde

4 Dec. Nr. 190. gifte Kvinder kun selvstændig Adgang til at faa Alderdomsunderstøttelse, forsaavidt de var fraseparerede eller fraskilte.

En konsekvent Fastholden af Administrationens nævnte Standpunkt maatte føre til, at saadanne Kvinder maatte kunne faa Alderdomsunderstøttelse straks efter Separationen eller Skilsmissen uden Hensyn til hidtil modtagen Fattighjælp, forsaavidt de i øvrigt opfyldte Betingelserne. Men denne Konsekvens vilde man dog ikke tage, og det blev derfor nødvendigt i selve Loven at fastslaa, at i denne Henseende betragtes Hjælp ydet Ægtefællen som tillige oppebaaret af hende selv. Ved de senere Love er denne Linie blevet fastholdt.

En anden — og meget betydelig — Vanskelighed opstod, da Spørgsmaalet om at give Kvinder kommunal Valgret kort efter Aarhundredeskiftet blev aktuelt. Saavel Lovgivningsmagten som Administrationen var klar over, at naar modtagen Fattighjælp afskar fra Valgret, maatte dette ogsaa gælde for en gift Kone, der havde modtaget Fattighjælp, og det blev derfor — under Hensyn til den raadende Opfattelse af Problemet om saadan Hjælps Virkninger i øvrigt — nødvendigt i Lovgivningen om den kommunale Valgret at optage en udtrykkelig Bestemmelse herom, jfr. Lov af 20. April 1908 og Lov af 29. Marts 1924. I Lovene om Valg til Rigsdagen er en tilsvarende Bestemmelse ikke optaget, men ikke destomindre har Administrationen paa Trods af det principielle Standpunkt stedse fortolket disse Love paa dette Punkt paa samme Maade som de kommunale Valglove.

Ogsaa paa andre Omraader medførte Princippet om, at Hjælp ydet en Hustru ikke skulde medføre Virkninger for hende, Urimeligheder. Efterhaanden som flere og flere Former for Hjælp kunde ydes uden Retsvirkninger, gennemførtes det Princip, at det var en Betingelse for Ydelse af saadan Hjælp, at vedkommende i en vis Tid ikke havde modtaget Fattighjælp, jfr. saaledes Hjælpekasselovens § 3, Stk. 2, Fattiglovens § 63, Stk. 1, og Aldersrentelovens § 2, Stk. 1 Nr. 4. En konsekvent Fastholden af det nævnte Princip maatte da medføre, at denne Begrænsning ikke skulde gælde

for Hustruen. Dette maatte imidlertid føles urimeligt, og 4 Dec. de kommunale Myndigheder har derfor ved den administrative Gennemførelse af disse Bestemmelser af sig selv søgt at forhindre saadanne Urimeligheder. Endelig kan som et Eksempel paa en aabenlys Urimelighed nævnes, at forsaavidt en Hustru, der ikke samlever med sin Mand, er anbragt paa en egentlig Forsørgelsesanstalt (Fattiggaard) paa Grund af Arbejdsu villighed, Drikfædighed eller andre uheldige Forhold, medfører Hjælpen altsaa ikke Virkninger for hende, men kun for Manden, der maaske er en stræbsom og flittig Mand, forlængst uden Forbindelse med Konen.

Ud fra foranstaaende Betragtninger mener Socialministeriet at maatte se saaledes paa det rejste Spørgsmaal, navnlig efter den Udvikling af Samfundsforholdene, der har fundet Sted siden Fattiglovens Ikrafttræden, at de Forudsætninger, paa hvilke den hidtil raadende Opfattelse af Spørgsmaalet bygger, er uforenelige med de Forudsætninger, paa Grundlag af hvilke andre herhenhørende Samfundsspørgsmaal er ordnede, og efter den Anledning, som den nu foreliggende Sag giver, har Socialministeriet taget op til grundig Overvejelse Spørgsmaalet om, hvorvidt det vil være fornødent af lovmæssige Grunde at fastholde den gældende Opfattelse, der i øvrigt tidligere fra anden Side har været bekæmpet som fortolkningsmæssig urimelig.

Det skal nu herved først bemærkes, at Grundlaget for at lade en ydet Fattighjælp have de i Loven fastsatte Virkninger for en Person i Henhold til Fattiglovens § 1 maa være det, at paagældende har Pligt til overfor det offentlige at forsørge sig selv eller de Personer, til hvis Underhold Hjælpen ydes.

Med Hensyn til gifte Kvinder er det ikke i Fattigloven udtalt, at en saadan Kvinde ikke har Pligt overfor det offentlige til at forsørge sig selv. I Mangel af en saadan positiv Bestemmelse kan dette ikke paa Forhaand have Formodningen for sig, og det saa meget mindre, som det ved selve Fattiglovens § 3 er paalagt ogsaa en gift Kvinde at forsørge sine Børn, idet det maa synes selvmodsigende, at man skulde have villet lægge en *Pligt til at forsørge andre* paa Individuer,

4 Dec. Nr. 190. der end *ikke har Pligt til at forsørge sig selv*. I denne Forbindelse kan nævnes, at i de Tilfælde, hvor Faderen ikke har Pligt til at forsørge sig selv, nemlig naar han ikke er fyldt 18 Aar, medfører Ikke-Opfyldelse af Bidragspligt overfor Børn udenfor Ægteskab ikke Fattighjælps Virkninger for Faderen — ligesom Hjælp ydet Børn ikke betragtes som Fattighjælp for Moderen, hvis hun er under 18 Aar, — og det synes da berettiget at opstille det Axiom, at Pligten til i Forholdet til det offentlige at forsørge andre har som absolut Forudsætning, at vedkommende har Pligt til at forsørge sig selv. Denne Opfattelse bestyrkes yderligere, naar henses til Fattiglovens § 12, hvorefter det, naar en Hustru har særegne Midler eller Indtægter, kan paalægges hende at yde Bidrag til Mandens Underhold; det maa antages, at denne Bestemmelse bygger paa den Forudsætning af en gift Kvinde har Pligt overfor det offentlige til at forsørge sig selv; thi under en modsat Forudsætning maatte Bestemmelsen formentlig gaa ud paa, at en gift Kvinde under de i Bestemmelsen omhandlede Forhold først og fremmest skulde forsørge sig selv, inden der — med Fattighjælps Virkning for Manden — ydedes hende Hjælp.

Naar der herefter rejses det Spørgsmaal, om det Standpunkt, at Hustruen har Pligt til at forsørge sig selv, er i Strid med Ordlyden af Bestemmelsen i § 10, hvorefter Hjælp ydet Hustruen skal betragtes som oppebaaret af Manden og for ham medføre Fattighjælps Virkninger, skal bemærkes, at Hovedbestemmelsen om Indtræden af Fattighjælps Virkninger findes i Fattiglovens § 1, Stk. 2, og antager man, at Hustruen har Pligt til at forsørge sig selv, medfører Hjælp ydet hende Virkninger for hende i Henhold til sidstnævnte Bestemmelse. Og hertil slutter sig saa § 10, der som Korrelatet til Bestemmelsen i § 2 om, at Manden har Pligt til at forsørge Konen, kun siger dette, at den Hjælp, der ydes Hustruen, ogsaa medfører Virkninger for ham.

Socialministeriet mener herefter ikke, at lovmæssige Hensyn taler imod at forlade den hidtidige Opfattelse, og da denne ud fra de først anførte Betragtninger efter Mini-

steriets Formening strider imod de Principper, som maa være grundlæggende for Ordningen af den offentlige Forsørgelse, og navnlig er uforenelig med den Udvikling, der har fundet Sted med Hensyn til Kvindens Stilling i Samfundet, vil man — uanset at den hidtil gældende Opfattelse har fundet forudsætningsvis Udtryk i enkelte Bestemmelser i Lovgivningen — finde, at det vil være rigtigst fremtidig at anlægge det Synspunkt, at Fattighjælp ydet Ægtepar, en forladt eller frasepareret Hustru betragtes som Fattighjælp ogsaa for hende med de dermed forbundne Virkninger.

Under Henviſning hertil skal man anmode om, at det, forsaavidt den i Sagen omhandlede N. N. paany henvender sig til det offentlige med Begæring om Understøttelse, maa blive hende tilkendegivet, at Hjælpen betragtes som Fattighjælp for hende.

Paa dertil given Foranledning skal man henlede Opmærksomheden paa, at det er en Grundsætning i Fattigloven, at offentlig Hjælp kun kan betragtes som Fattighjælp, forsaavidt den er ydet som saadan, og forsaavidt det har maattet staa Modtageren klart, at Hjælpen har været af denne Art, og Ministeriet maa derfor finde det rigtigst, at det indtil videre i fornødent Omfang ved Ydelse af Hjælp til Ægtefæller eller til Hustruer alene tilkendegives vedkommende, at Hjælpen betragtes som Fattighjælp for hende.

Det tilføjes, at A. Byraad herfra er underrettet om foranstaaende.

Nr. 190. Min.-Tid. A. S. 202—4.

### **Handelsmin. Skr.** til Firmaet N. N.

5 Dec.

I Skrivelse af 28. September d. A. har Firmaet forespurgt, hvorvidt det er tilladt her i Landet at forhandle udenlandske Tæpper med Afbildninger af Raadhuspladsen og det danske Flag vajende fra Raadhuset.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat meddele, at der i Henhold til § 4, Nr. 3 i Lov Nr. 98 af 29. Marts 1924 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, jfr. Lov

- 5 Dec. Nr. 107 af 9. April 1926, er forbudt til Salg at udbyde Varer af udenlandsk Oprindelse, paa hvilke er anbragt Gengivelse af det danske Flag.

Det tilføjes, at Forhandlingen derhos vil kunne komme i Strid med fornævnte Lovs § 1, idet Gengivelsen af danske offentlige Bygninger paa en Vare skønnes at kunne virke vildledende med Hensyn til dens Frembringelsessted, jfr. dog Lovens § 3, sidste Stykke.

1. Afd. 1115—31.

- 7 Dec. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I det med Magistratens Skrivelse af 23. f. M. hertil fremsendte Andragende har Overretssagfører P. som Sagfører for Fru H. anholdt om, at der maa blive meddelt hende og hendes to Børn E. og J. Bevis for, at de er i Besiddelse af dansk Indfødsret.

Det fremgaar af Sagen, at Fru H. er født i København den 1. November 1880 i Ægteskab af danske Forældre, at hun den 21. Marts 1914 indgik Ægteskab med S., der er født i Oslo den 1. April 1886, og som under 15. November 1919 erholdt Bevis for, at han er i Besiddelse af dansk Indfødsret i Henhold til Lov Nr. 353 af 27. November 1916, at Ægteskabet opløstes ved Skilsmisse den 23. Oktober 1930, at den ældste Datter E. er født paa New Zeeland den 26. Januar 1916, samt at den yngste Datter J. er født i København den 25. December 1922.

Endvidere er det oplyst, at Ægtefællerne straks efter Ægteskabets Indgaaelse opholdt sig nogle Maaneder i Berlin, hvorefter de atter tog Ophold her i Byen, indt'il de den 31. December 1914 rejste til New Zeeland. Efter nogle Aars Ophold dels der, dels i Amerika, kom Fru H. atter her til Landet den 1. Februar 1918, hvorimod hendes Ægtefælle først kom tilbage hertil et Aars Tid senere. Begge Ægtefæller har siden den 1. Februar 1918 haft Ophold her i Landet, dog at Fru H. af og til af Helbredshensyn har foretaget Rejser til Norge sammen med Børnene.



I denne Anledning skal man til Efterretning og videre 7 Dec.  
fornøden Bekendtgørelse meddele, at Fru H. er i Besiddelse af dansk Indfødsret i Henhold til Lov Nr. 353 af 27. November 1916, og at den yngste Datter J. er i Besiddelse af dansk Indfødsret i Henhold til Lov Nr. 42 af 19. Marts 1898 § 1, jfr. Bekendtgørelse Nr. 59 af 23. Marts 1908 § 1, hvorimod den ældste Datter E. ikke kan antages at være i Besiddelse af dansk Indfødsret.

Man vedlægger to Beviser for Fru H. og hendes yngste Datters Besiddelse af dansk Indfødsret, idet man skal anmode om, at Beviserne maa blive udleveret til de paagældende.

1. Afd. 4. 95. 31.

**Anordning om Tuberkuloseattest ved Ansættelse 8 Dec.  
af Kordegne i København og paa Frederiksberg. Nr. 316.**

I Henhold til § 10, 2det Stk., i Lov Nr. 145 om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse af 12. Marts 1918 bestemmer Indenrigsministeren herved efter stedfunden Forhandling med Kirkeministeriet, at ingen fremtidig vil kunne erholde Ansættelse som Kordegn i København eller paa Frederiksberg, forinden det ved Lægeattest, der ikke er ældre end 3 Maaneder, er godtgjort, at vedkommende ikke lider af smittefarlig Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved. Denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse, saafremt den paagældende umiddelbart forud var ansat i en Stilling, der omfattes af § 10, 1ste Stk., i for nævnte Lov af 12. Marts 1918 eller af en i Henhold til Paragraffens 2det Stk. udfærdiget Anordning, og ved sin Ansættelse i denne Stilling har tilvejebragt foreskrevne Tuberkuloseattest.

Nr. 316. Lov-Tid. A. S. 1976.

**Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det ved- 10 Dec.  
tages at opføre en automatisk Ensretterstation paa Amager til Forsyning af Sporvejene paa Amager med Elektricitet og hertil at bevilge 723 500 Kr.

B. F. 92 S. 915—30. 1259—61.

11 Dec. **Indenrigsmin. Skr. til Københavns Magistrat, hvorved stadfæstes følgende af Kommunalbestyrelsen vedtagne Vedtægt for Opkrævning af Dækningsafgift i København.**

§ 1. Af de i Københavns Kommune beliggende offentlige Ejendomme, som ifølge § 14, Pkt. 4 og 5, jfr. § 18 Pkt. 1, i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendoms-skatter er fritaget for kommunal Grundskyld og Ejendoms-skyld, svares i Henhold til nævnte Lovs § 23 fra 1. April 1931 Dækningsafgift til Kommunen efter nedenstaaende Regler.

1. Dækningsafgiften paalignes hver enkelt af de paagældende Ejendomme paa Grundlag af Vurderingen til Ejendomsskyld i Henhold til Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme og svares dels af Grundværdien, dels af det Beløb (Bygningsværdien), hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Grundværdien. I Bygningsværdien foretages dog de i Loven af 31. Marts 1926 § 3 omhandlede Fradrag, forinden Afgiften beregnes.

Saafernt en offentlig Ejendom i Medfør af de i 1ste Stk. omhandlede Lovbestemmelser er delvis fritaget for kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld, svares Dækningsafgiften af den skyldfri Del af Ejendommen. Det i Loven af 31. Marts 1926 § 3, Stk. 1, omhandlede ensartede Fradrag fordeles i saa Fald ved Skatteberegningen forholdsmæssig mellem den skyldpligtige og den skyldfri Del af Bygningsværdien.

2. Dækningsafgiften svares af Grundværdien og den afgiftspligtige Bygningsværdi med følgende Brøkdele af de Promiller, med hvilke henholdsvis Grundskylden og Ejendomsskylden til Kommunen paalignes de øvrige i denne beliggende Ejendomme:

13/48	for	Skatteaarene	1931—32	til	1934—35
14/48	-	—	1935—36	-	1938—39
15/48	-	—	1939—40	-	1942—43
16/48	-	—	fra 1943—44.		

§ 2. Dækningsafgiften opkræves halvaarsvis og forfalder 11 Dec. til Betaling med Halvdelen af den 1. Oktober og Halvdelen den 1. April; dog forfalder Afgiften for 1ste Halvdel af Skatteaaret 1931—32 først til Betaling den 1. Januar 1932.

§ 3. Saafremt en Ejendom paa Grund af Brugs- eller Ejerskifte skal overgaa til eller ophøre med at svare Dækningsafgift, sker dette ved Udgangen af det Kvartal, hvori Skiftet har fundet Sted.

**Landbrugsmin. Cirk. til samtlige Dyrlæger ved-** 12 Dec.  
**rørende Betaling for offentlige Forretninger.** Nr. 193.

I Medfør af § 2 i Lov Nr. 139 af 1. Juli 1927 om Ændringer i og Tillæg til Lov af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene og Lov Nr. 326 af 23. December 1925 om Ændring i sidstnævnte Lov fastsættes her ved den Dyrlægerne tilkommende Betaling og Befordringsgodtgørelse for de af dem i det offentliges Tjeneste udførte Forretninger.

§ 1. 1. Der tilkommer Dyrlægen 6 Kr. for hver Forretning, ved hvilken han *konstaterer en ondartet smitsom Sygdom*, samt for et første Besøg i Anledning af en *Malleinprøve*. Betaling  
pr.  
Forretning.

2. For andre offentlige Forretninger i Anledning af en ondartet smitsom Sygdom tilkommer der Dyrlægen 4 Kr. for hver af de to første og 2 Kr. for hver af de følgende paa samme Dag udførte Forretninger. To eller flere Forretninger, der under samme Besøg udføres i samme Besætning, betragtes som særskilte Forretninger, saafremt de angaar forskellige ondartede smitsomme Sygdomme.

3. Den samlede Betaling for offentlige Forretninger, udført paa samme Dag, kan ikke overstige 40 Kr. Denne Bestemmelse gælder dog kun for de i dette Cirkulæres § 1, Stk. 1, 2, 4 og 8, omhandlede Forretninger, derimod ikke for de i § 1, Stk. 5, 6, 7 og 9, omhandlede Forretninger eller for de i §§ 3, 6, 8 og 9 omhandlede særlige Vederlag eller Godtgørelser.

12 Dec. 4. For en Forretning, ved hvilken der konstateres  
Nr. 193. *Yver- eller Bortuberkulose eller fremskreden smittefarlig Tuberkulose i Lunger eller Tarme*, jfr. §§ 1 og 2 i Lov Nr. 96 af 31. Marts 1928 om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg, tilkommer der Dyr lægen 6 Kr. for det første og 4 Kr. for hvert følgende Dyr i samme Besætning, hos hvilket en af de nævnte Sygdomsformer konstateres. Vederlaget for de paa samme Dag indenfor samme Besætning udførte Forretninger kan dog ikke overstige 20 Kr. og udredes kun, saafremt det paa gældende Dyr i Overensstemmelse med Dyr lægens Indstilling nedslaaes ved offentlig Foranstaltning paa Grund af den ved Forretningen konstaterede Tuberkulose, derimod ikke, naar Nedslagning ikke finder Sted f. Eks. fordi Dyret dør forinden. Saafremt Obduktionen og Kødbedømmelsen ikke foretages paa et offentligt Slagtehus eller et Eksportslagteri, ydes der desuden Dyr lægen et Obduktionsvederlag, jfr. § 3, Stk. 1, a, samt Befordringsgodtgørelse, jfr. §§ 6—7, men intet Vederlag herudover, jfr. § 3, Stk. 2.

5. a. For *Tuberkulinprøver paa Hornkvæg*, jfr. § 1 i Lov Nr. 20 af 5. Februar 1904 om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg og Svin, tilkommer der Dyr lægen 6 Kr. for Prøve af en enkelt Besætning med et Tillæg af 4 Kr. for den anden, 4 Kr. for den tredie og 2 Kr. for hver følgende Besætning, der prøves samtidig, samt et Tillæg af 75 Øre, for hvert af de første 10 Dyr, 50 Øre for hvert af de følgende 10 Dyr og 25 Øre for hvert af de følgende Dyr, der prøves samtidig.

b. For Besøg, der aflægges paa Ejendommen for at kontrollere de i Medfør af fornævnte Lov paabudte *Afsøndringsforanstaltninger*, tilkommer der Dyr lægen 4 Kr., dog kun for 1 Besøg. Disse Besøg kan foretages lejlighedsvis, og Befordringsgodtgørelse ydes derfor ikke.

c. For *Tuberkulinprøver paa Høns* for Statsmidler, jfr. Lov Nr. 110 af 31. Marts 1930 om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Fjerkræ, tilkommer der Dyr lægen 5 Kr. for Prøve af en enkelt Besætning med et Tillæg af 2 Kr. 50 Ø. for hver følgende Besætning, der prøves samtidig, samt et Tillæg af

15 Øre for hvert af de første 200 Dyr, 10 Øre for hvert af de følgende 300 Dyr og 5 Øre for hvert af de følgende Dyr. 12 Dec. Nr. 193.  
Omfatter Prøven mere end 500 Dyr, er Dyr lægen berettiget til efter forudgaaende Forhandling med Ejeren at afkræve denne en Tillægsbetaling af indtil 5 Øre pr. Stk. af det overkydende Antal. Forsaa vidt der samtidig foretages Tuberkulinprøve af Ejeren's Kvægbesætning i Henhold til Bevilling efter § 1 i Lov Nr. 20 af 5. Februar 1904, tilkommer der kun Dyr lægen 2 Kr. 50 Ø. for Prøve af Hønsbesætningen med Tillæg af fornævnte Stykkebetaling, derimod ingen særskilt Befordringsgodtgørelse.

d. Smaa Besætninger paa indbyrdes *nærliggende Ejendomme* skal saa vidt muligt prøves samtidig, og Tillægsbetalingen beregnes da — som i øvrigt, naar *flere Besætninger* prøves samtidig, — ikke pr. Besætning, men efter det samlede Antal samtidig prøvede Dyr.

e. For *Omprøvning* af Dyr, der har vist tvivlsom Reaktion, ydes der ikke Betaling af det offentlige jfr. § 2, Stk. 1, a.

f. I Anledning af Tuberkulinprøver paa Hornkvæg og Høns for Statsmidler ydes der *Befordringsgodtgørelse*, jfr. §§ 6—7, for 3 — ved Prøver paa Høns dog eventuelt kun for 2 — Besøg ved intrakutan Prøve og for 2 Besøg ved subkutan Prøve.

6. For Tilsyn med *Heste- og Kvægmarkeder*, herunder Eksportmarkeder, tilkommer der Dyr lægen henholdsvis 8 Kr., 12 Kr. og 15 Kr., eftersom der til Markedet er tilført henholdsvis 30 Dyr og derunder, 30—100 Dyr og over 100 Dyr. Til Dyr henregnes kun Heste og Kvæg.

7. For Tilsyn med et *Dyrskue* tilkommer der Dyr lægen 15 Kr. pr. Dag.

8. For det i Henhold til § 14, Stk. 2, i fornævnte Lov af 14. April 1920 paabudte Tilsyn med eller Desinfektion af en *Rejsestald, Handelsstald eller andre Opholds- og Samlingssteder* for Husdyr tilkommer der Dyr lægen 6 Kr.

9. For den i Cirkulære herfra af 16. Januar 1931 til samtlige Dyr læger omhandlede *Udlevering af Natronhydret* til Desinfektion i Anledning af Mund- og Klovesyge, Udfyld-

12 Dec. ning af Rekvissionsblanketter paa Soda og brændt Kalk  
 Nr. 193. samt Indsendelse til Veterinærdirektoratet af Listerne over  
 udleveret Natronhydrat og af Talonerne af de brugte Hæfter  
 tilkommer der Dyr lægen 2 Kr. for hver af Mund- og Klove-  
 syge angrebet Besætning.

10. For Forretninger udførte om Aftenen eller paa Søn-  
 og Helligdage tilkommer der ikke Dyr lægen noget Tillæg.

11. Dyr lægen maa ikke benytte privat antaget Med-  
 hjælper til at udføre offentlige Forretninger, medmindre Med-  
 hjælperen er i Besiddelse af autoriseret Protokol og har fore-  
 vist denne paa Politikontoret.

Betaling  
 ydes ikke

§ 2. 1. Betaling ydes ikke for:

- a. Omprøvning af Dyr, der ved en foretagen Tuberkulin-  
 prøve har vist tvivlsom Reaktion, jfr. § 1, Stk. 5, e.
- b. Udtagelse, Emballering og Indsendelse af Materiale i  
 Anledning af smitsom Kastning hos Kvæg, jfr. § 3,  
 Stk. 4, i Bekendtgørelse Nr. 205 af 7. Juli 1927 om For-  
 anstaltninger mod smitsom Kastning. Den diagnostiske  
 Undersøgelse paa Serumlaboratoriet udføres gratis.
- c. Udtagelse af Prøver i Anledning af Mistanke om Yver-  
 tuberkulose (herunder Harpuneringsprøver), Børtuber-  
 kulose eller fremskreden smittefarlig Tuberkulose i  
 Lunger eller Tarme, naar der ikke paavises Tuberkel-  
 baciller ved Undersøgelsen paa Laboratoriet.
- d. Undersøgelse i Anledning af Mistanke om ondartet smit-  
 som Sygdom, naar Mistanken ikke bekræftes. Saafremt  
 Diagnosen ikke kan stilles uden Obduktion (saasom ved  
 Miltbrand, Svinedifteritis, infektiøs Anæmi hos Hesten  
 m. m.), er Dyr lægen dog berettiget til at faa Obduktionen  
 betalt af det offentlige, selv om Diagnosen ikke bekræftes.  
 Saadan Betaling ydes dog kun, saafremt Dyr lægen  
 rettidigt har indsendt tjenstlig Indberetning til ved-  
 kommende Politimester, indeholdende fornøden Be-  
 grundelse for den foretagne Obduktion samt en Obduk-  
 tionsbeskrivelse. Indberetningen skal af Politimesteren  
 vedlægges Dyr lægens Regning.

2. Der ydes dog Betaling for Undersøgelsen i de nævnte Tilfælde, saafremt Politimesteren eller Veterinærdirektoratet har beordret Undersøgelsen foretaget, hvorom Dyr lægen skal gøre Bemærkning paa Regningen, eller saafremt offentligt Tilsyn dekretes i Anledning af grundet Mistanke om ondartet smitsom Sygdom. Politimesteren er ikke berettiget til at give en Dyr læge en almindelig Tilladelse til for det offentliges Regning at foretage de omhandlede Undersøgelser. 12 Dec.  
Nr. 193.

3. Ligeledes er Dyr lægen, selv om Mistanken ikke bekræftes, berettiget til Betaling for Undersøgelser i Anledning af Mistanke om Kastning hos Svin i et statsanerkendt Svineavlscenter eller i en Besætning indenfor en Landsdel, et Amt eller en Politikreds, for hvis Vedkommende der i Henhold til herom udstedt Bekendtgørelse er truffet Foranstaltninger til Bekæmpelse af smitsom Kastning hos Svin.

§ 3. 1. Udover den i § 1, Stk. 1 og 2, fastsatte Betaling ydes der Dyr lægen et særligt Vederlag for: Særligt  
Vederlag.

- a. Obduktioner. Vederlaget er 8 Kr. for Obduktion af en Hest eller et Stykke voksent Kvæg, og 4 Kr. for Obduktion af en Hund, et Svin eller et andet mindre Dyr, dog tilkommer der Dyr lægen for flere paa samme Sted og Dag foretagne Obduktioner kun fuld Betaling for den første og derefter halv Betaling for hver af de følgende. Vederlaget for de paa samme Dag foretagne Obduktioner kan ikke overstige 30 Kr.
- b. Udtagelse af Blodprøver i Anledning af Mistanke om Snive. Vederlaget er 1 Kr. for hver Blodprøve. Forsaa vidt Blodprøverne fremkommer til Serumlaboratoriet i raadden eller for Undersøgelsen uegnet Tilstand, saavel som hvis Glasset er itu ved Modtagelsen, ydes intet Vederlag.
- c. Udtagelse af Blodprøver til Undersøgelse paa Serumlaboratoriet i Anledning af Mistanke om smitsom Kastning hos Svin samt Øremærkning af Dyrene, hvoraf der udtages Blodprøver. Vederlaget herfor er 75 Øre pr. Stk. for de først 10, 50 Øre pr. Stk. for de følgende

12 Dec.  
Nr. 193.

10 og 25 Øre pr. Stk. for alle øvrige paa samme Dag udtagne Blodprøver (ikke beregnet pr. Besætning). For fornyet Blodundersøgelse i en Besætning, i hvilken der er konstateret smitsom Kastning, ydes der kun Vederlag af det offentlige, saafremt saadan Undersøgelse er paabudt af Veterinærdirektoratet. Serumlaboratoriets Meddelelse om Resultatet af Blodundersøgelsen skal vedlægges Dyr lægens Regning. Forsaavidt Blodprøverne fremkommer til Serumlaboratoriet i raadden eller for Undersøgelsen uegnet Tilstand, saavel som hvis Glasset er itu ved Modtagelsen, yder intet Vederlag.

- d. Seruminjektioner, Podninger med Virus i Anledning af Mund- og Klovesyge og lign., der foretages efter Veterinærdirektoratets Paabud, jfr. § 6, Stk. 8, i fornævnte Lov af 14. April 1920. Vederlaget er 50 Øre pr. Stk. for de første 10 og derefter 25 Øre pr. Stk. for det øvrige Antal Injektioner pr. Dag, forsaavidt der ikke i det enkelte Tilfælde træffes anden Afgørelse.

2. Udover den i § 1, Stk. 4, fastsatte Betaling ydes der, saafremt Obduktionen og Købbedømmelsen ikke finder Sted paa et offentligt Slagtehus eller et Eksportslagteri, Dyr lægen et Obduktionsvederlag, jfr. ovenfor under a, samt Befordringsgodtgørelse, men intet Vederlag herudover, jfr. § 1, Stk. 4.

Særligt  
Vederlag  
ydes ikke.

§ 4. 1. Udover den i § 1, Stk. 1 og 2, fastsatte Betaling ydes der ikke Dyr lægen særligt Vederlag for Malleinprøver, medmindre Landbrugsministeriet i særlige Tilfælde maatte tilstaa Dyr lægen et saadant.

2. Der tilkommer ikke Dyr lægen noget Vederlag af det offentlige for:

- a. Mikroskopiske Undersøgelser. Dyr lægen kan om fornødent lade disse foretage paa Serumlaboratoriet.
- b. De i Anledning af offentlige Forretninger udstedte Attester og Indberetninger, jfr. § 2 i fornævnte Lov Nr. 139 af 1. Juli 1927.
- c. Udstedelse af Sundhedspas i Anledning af Mund- og Klovesyge eller for hermed forbundne Rejser, jfr. § 5,



- Stk. 16, i Bekendtgørelse herfra af 15. Januar 1930 om 12 Dec.  
 Foranstaltninger til Bekæmpelse af Mund- og Klovesyge Nr. 193.  
 og § 11, Stk. 6, i Instruks af s. D. for Veterinærpolitiet.
- d. Undersøgelse af Dyr, som fra Besætninger, der staar under offentligt Tilsyn for smitsom Sygdom, føres til Slagtning, jfr. §§ 27 og 139 i Instruks for Veterinærpolitiet af 24. August 1894.
- c. Kontrol paa Slagteri med Slagtning af Svin, hidrørende fra Besætninger, der staar under offentligt Tilsyn for Svinedifteritis, jfr. § 139 i Instruks for Veterinærpolitiet af 24. August 1894.

§ 5. 1. Dyrlægen maa ordentligvis ved Bekæmpelsen af de nedenfor angivne smitsomme Sygdomme kun foretage det ud for hver især angivne Antal Tilsyn:

Antal  
Tilsyn.

- a. *Mund- og Klovesyge*. Dyrlægen maa, jfr. § 17 i Instruks af 15. Januar 1930 for Veterinærpolitiet ved offentlig Behandling af Mund- og Klovesyge, efter at have paa-vist Sygdommen, for offentlig Regning i Almindelighed kun foretage 3 Tilsyn paa den afspærrede Ejendom. Særlige Tilsyn for at konstatere, om Sygdommen har bredt sig fra een Del af Besætningen paa selve Ejendommen til en anden, kan ikke foretages for offentlig Regning. Hvis der er givet Tilladelse til, at Besætningen eller den angrebne Del af denne forbliver paa Græs, skal Dyrlægen kun foretage 2 Tilsyn.

Ved smittefarligt Samkvem skal Dyrlægen tilse Besætningen 2 Gange, dog kun i Tilfælde, hvor Faren for Smitteoverførelse har været særlig stor, saasom ved Bedækning, Indkøb af smittede Dyr eller direkte Berøring med smittefarlige Dyr, jfr. § 18, Stk. 3, i fornævnte Instruks af 15. Januar 1930. Hvor den smittefarlige Forbindelse har været af ringere Grad, skal Dyrlægen kun aflægge 1 Besøg, jfr. § 18, Stk. 5, i fornævnte Instruks.

- b. *Miltbrand*. Saafremt der kun indtræder eet enkelt Sygdomstilfælde eller Dødsfald, maa Dyrlægen efter at have konstateret Sygdommen kun tilse Besætningen 2 Gange,

12 Dec.  
Nr. 193.

- jfr. § 31 i Instruks for Veterinærpolitiet af 24. August 1894. I Tilfælde, hvor et dødt Dyr inden Dyr lægens Ankomst til den smittede Ejendom er bragt til en Destruktionsanstalt, tilkommer der Dyr lægen foruden Obduktionsvederlag Betaling for Besøget paa Destruktionsanstalten.
- c. *Rygmarvstufus*. Efter Sygdommens Konstatering skal Dyr lægen tilse Besætningen een Gang i første Uge og derefter een Gang ugentlig, saalænge der henstaar smittefarlige Heste i denne, og 3 Uger efter, at disse er døde eller erklærede for Rekonvalescenter eller for helbredede, skal han foretage et Slutningseftersyn, jfr. § 83 i Instruks af 24. August 1894.
- d. *Hestens ondartede Lungesyge*. Efter Sygdommens Konstatering skal Dyr lægen tilse Besætningen, naar der er forløbet 5 Uger efter de syge Hestes Død eller Helbredelse, jfr. § 1 i Ændringer af 7. Juli 1927 i Midlertidig Instruks for Veterinærpolitiet af 17. Juni 1920.
- e. *Snive*. Veterinærdirektøren træffer i hvert enkelt Tilfælde Afgørelse om Tilsynets Omfang.
- f. *Skab hos Heste* (herunder Æsler og Muldyr). Efter Sygdommens Paavisning skal Besætningen tilses og de syge Dyr behandles saa ofte, det skønnes at være nødvendigt, dog ikke udover een Gang ugentlig, jfr. § 14 i Midlertidig Instruks af 17. Juni 1920.
- g. *Smitsom Svælgglamhed*. Efter Sygdommens Konstatering skal Dyr lægen tilse Besætningen een Gang i første Uge og derefter een Gang ugentlig, forsaavidt der henstaar syge Dyr i denne. 3 Uger efter disses Død eller Helbredelse skal han foretage et Slutningseftersyn, jfr. § 23 i Midlertidig Instruks af 17. Juni 1920.
- h. *Svinedifteritis* (Svinepest). Veterinærdirektøren træffer i hvert enkelt Tilfælde Afgørelse om Tilsynets Omfang.
- i. *Smitsom Kastning hos Svin*. Veterinærdirektøren træffer i hvert enkelt Tilfælde Afgørelse om Tilsynets Omfang.

2. Angaaende Omfanget af Tilsynet ved Faarekopper, 12 Dec. Nr. 193.  
 ondartet Klovesyge, Faareskab og ondartet Lungesyge hos  
 Oksen henvises til §§ 61, 68, 76 og 123 i Instruks af 24. August  
 1894, og ved epizootisk Lymfangitis og infektiøs Anæmi hos  
 Hesten til de instruktoriske Bestemmelser af 14. April 1923  
 ved offentlig Behandling af nævnte Sygdomme.

3. Saafremt Dyr lægen i særlige Tilfælde maatte have  
 foretaget flere Tilsyn end anordnet for den paagældende  
 Sygdom, skal Grunden hertil angives paa Regningen.

§ 6. 1. Saafremt egen Befordring benyttes, tilkommer  
 der den Dyr læge, der foretager Rejser i det offentliges Tjene-  
 ste udover 2 km fra sin Bopæl og udenfor den By, i hvilken  
 han er bosat, indtil videre Befordringsgodtgørelse, som  
 nedenfor angivet, beregnet efter den korteste Vej.

Befor-  
 dringsgodt-  
 gørelse.

For Automobil . . . . .	20	Ø.	pr.	paabeg.	løb.	km.
— Motorcykle . . . . .	10	—	—	—	—	—
— — m. Sidevogn . . . . .	15	—	—	—	—	—
— almindelig Cykle . . . . .	10	—	—	—	—	—
— Hestekøretøj . . . . .	20	—	—	—	—	—

2. Foretager Dyr lægen paa een Dag flere Rejser i det  
 offentliges Tjeneste, er han berettiget til for den anden og de  
 senere Rejser at beregne sig Kilometertakst fra sin Bopæl,  
 uanset om Afstanden er mindre end 2 km. Saafremt Godt-  
 gørelsen for samtlige paa een Dag foretagne Rejser efter  
 Kilometertakst vilde udgøre mindre end 2 Kr., er Dyr lægen  
 berettiget til at forhøje Godtgørelsen til dette Beløb.

3. Naar Dyr lægen aflægger flere Besøg under samme  
 Rejse, vil der ikke kunne beregnes Befordringsgodtgørelse  
 for Afstanden fra hans Bopæl til hvert af de paagældende  
 Steder, men kun en Befordringsgodtgørelse svarende til den  
 virkelige tilbagelagte Vejlængde.

4. Benyttes lejet Befordring, betales denne efter Reg-  
 ning, dog ikke udover den almindelige lokale Vognmands-  
 takst. Saadanne Regninger skal vedlægges Dyr lægens Reg-  
 ning.

12 Dec. 5. Naar Jernbane benyttes, tilkommer der Dyr lægen  
 Nr. 193. Befordringsgodtgørelse efter 2den Klasses Jernbanetakst.

**Befordringsgodtgørelse ydes ikke.** § 7. 1. Der ydes ikke Befordringsgodtgørelse for en Vej-  
 længde udover 10 km, regnet fra Dyr lægens Bopæl til Stedet, saafremt der bor en anden Dyr læge nærmere ved dette, medmindre Rejsen er foretaget efter Politimesterens eller Veterinærdirektoratets udtrykkelige Ordre. Bor der ingen Dyr læge indenfor 10 km fra Stedet, ydes der Befordringsgodtgørelse for Afstanden fra Stedet til det nærmest boende Dyr læges Bopæl.

2. Der ydes heller ikke Befordringsgodtgørelse i de Tilfælde, hvor der ikke ydes Betaling, jfr. § 2, eller for de i § 1, Stk. 5, b, omhandlede Besøg, som bør foretages lejlighedsvis.

**Godtgørelse for Udlæg til Porto og lign.** § 8. 1. Ved Indsendelse af Prøver i Anledning af Mistanke om Yver- eller Børtuberkulose eller fremskreden smittefarlig Tuberkulose i Lunger eller Tarme samt af Blodprøver i Anledning af Mistanke om Snive eller om smitsom Kastning hos Svin (derimod ikke ved Indsendelse af Materiale i Anledning af smitsom Kastning hos Kvæg, jfr. § 3, Stk. 4, i Bekendtgørelse Nr. 205 af 7. Juli 1927 om Foranstaltninger mod smitsom Kastning), har Dyr lægen Krav paa Godtgørelse for Udgifter til Porto og Emballage, dog ikke udover 1 Kr. pr. Indsendelse. Overskrider Udgiften 1 Kr. pr. Indsendelse, skal Grunden dertil angives. Serumlaboratoriets Meddelelse om Resultatet af Undersøgelserne skal i de Tilfælde, hvor Mistanken ikke bekræftes, vedlægges Dyr lægens Regning.

2. Andre Portoudgifter vil kunne refunderes, naar det paa en efter Politimesterens Skøn betryggende Maade godtgøres, at de paagældende Udgifter hidrører fra Dyr lægens Tjenesteindberetninger. Forsendelsernes Antal paa de enkelte Dage skal anføres paa Regningen.

3. Udgifter til Telegrammer og Telefonopringninger til Landbrugsministeriet og Veterinærdirektoratet godtgøres kun, saafremt der foreligger Kvittring for, at vedkommende Dyr læge har afholdt disse Udgifter. For Telefonopringninger til Politikontorer, Kreaturejere m. m. ydes ingen Godtgørelse.

4. For Udgifter til Telefonopringninger og Telegrammer

i Anledning af Rekvisition af Tryksager og lign. ydes ingen Godtgørelse. 12 Dec. Nr. 193.

5. For det til Attester og Indberetninger medgaaede Papir kan Dyr lægen ikke beregne sig nogen Betaling.

§ 9. 1. Lægemedler til Behandling af Heste og Faar, lidende af Skab, jfr. § 14. Stk. 2, i Midlertidig Instruks for Veterinærpolitiet af 17. Juni 1920, betales af det offentlige, der i øvrigt ikke udreder Udgifterne til de Lægemedler, der anvendes til Behandling af syge Dyr.

Andre  
Forhold.

2. Godtgørelse for Desinfektionsmidler, der af Dyr lægen er udleveret til Anvendelse ved Tilfælde af ondartede smittsomme Sygdomme, udredes af det offentlige efter indsendt Regning i Overensstemmelse med Veterinær-Medicintaksten. Udgifter ved Forsendelse af Desinfektionsmidler samt Emballage til disse betales ikke af det offentlige.

3. Omkostninger ved Desinfektion af Dyr lægenes eget Tøj er det offentlige uvedkommende.

§ 10. 1. Betaling for udførte Forretninger og Befordringsgodtgørelse skal opføres paa samme Regningsblanket, uanset i hvilket Amt og i hvilken Politikreds (eller Købstad) Forretningerne er udførte. Posterne skal opføres i kronologisk Orden, og Blanketterne skal udfyldes nøjagtigt med Oplysning om hver Forretnings Art og saaledes, at hver Besætning opføres med sit særlige Løbenummer. Ved Forretninger i Anledning af smittefarligt Samkvem skal angives, med hvilken Besætning den smittefarlige Forbindelse har fundet Sted. Saafremt der paa en Rejse kun er udført 1 Forretning, skal den herved tilbagelagte Vejlængde angives for sig. Er der derimod udført flere Forretninger paa samme Rejse, skal den samlede Vejlængde, som derved er tilbagelagt, angives, jfr. § 6, Stk. 3.

Indsendelse  
af  
Regninger.

2. Kun de gennem Veterinærdirektoratet udleverede Blanketter maa benyttes. Umiddelbart efter Udgangen af hver Maaned skal Regning for samtlige i den forløbne Maaned udførte offentlige Forretninger indsendes til den Politimester, i hvis Politikreds vedkommende Dyr læge er bosiddende. Saafremt det offentlige Tilsyn med en Besætning endnu ikke

12 Dec. er hævet paa det Tidspunkt, da Regningen indsendes, skal Nr. 193. Datoen for det eller de forudgaaende Besøg anføres i Bemærkningsrubrikken paa den efterfølgende Regning. Politimestrene er instrueret om, saafremt Regningerne ikke er behørigt udfyldt, at tilbagesende disse til behørig Udfyldning.

3. Regninger over Lægemidler og Desinfektionsmidler, der af Dyr lægen er indkøbt paa det offentliges Vegne, jfr. § 9, skal indsendes til Politimesteren og ledsages af de originale Kvitteringer fra Leverandøren.

4. Regninger over udført Tuberkulinprøver skal udfærdiges paa særlige Blanketter og indsendes direkte til Veterinærdirektoratet.

§ 11. For Forretninger, for hvilke der ifølge det foran fastsatte ydes Vederlag af det offentlige, kan Dyr lægen intet Vederlag kræve af vedkommende Dyrs Ejer eller andre, jfr. dog ovenfor § 1, Stk. 5, c, ligesom Dyr lægen ikke af Ejeren eller andre kan kræve Refusion for Udgifter, som ifølge det foran fastsatte kan kræves refunderet af det offentlige.

§ 12. Dette Cirkulære træder straks i Kraft, og samtidig ophæves Cirkulære herfra af 5. September 1927 til samtlige Dyr læger vedrørende Betaling for offentlige Forretninger med Tillæg af 4. Juni 1929 og 11. April 1930 samt Cirkulærer herfra af 17. November 1926, 7. September 1928 og 23. Oktober 1929 til samtlige Dyr læger.

Nr. 193. Min.-Tid. A. S. 207—14.

15 Dec. **Justitsmin. Cirk. til samtlige Skifteretter ang.**  
Nr. 194. **Dødsboer efter Personer, der har nydt Aldersrente.**

Paa dertil given Anledning skal man under Henvisning til § 15 i Lov Nr. 134 af 1. Juli 1927 om Aldersrente anmode Skifteretterne om med Hensyn til Dødsboer efter Personer, der har nydt Aldersrente, at have Opmærksomheden henvendt paa, om afdødes Formueforhold giver Grund til at antage, at han uberettiget har oppebaaret Aldersrente, og i bekræftende Fald give vedkommende Kommunalbestyrelse (i København Magistraten) Underretning herom.

Nr. 194. Min.-Tid. A. S. 215.

**Justitsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

15 Dec.

I Skrivelse af 4. November 1931 har Magistraten udbedt sig Justitsministeriets Afgørelse af, i hvilket Omfang Magistraten bør give Overformynderiet Underretning om udfærdigede Værgebesikkelser.

Foranlediget heraf skal man efter stedfunden Brevveksling med Overformynderiet meddele, at Justitsministeriet i Overensstemmelse med det af Magistraten og Overformynderiet udtalte maa finde det rettest, at Overformynderiet underrettes om Værgebesikkelsers Udfærdigelse i alle Tilfælde, dog forsaavidt angaar Værger ad hoc kun i de Tilfælde, hvor den paagældende Værgebesikkelse vedrører den umyndiges økonomiske Forhold.

1. Afd. 1217. 31.

**Socialmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

15 Dec.

Paa dertil given Anledning har Ministeriet ment at burde henlede Magistratens Opmærksomhed paa følgende:

I Skrivelse af 1. Marts 1919 meddelte Indenrigsministeriet, at Magistraten i Tilfælde, hvor samme i Henhold til Art. 8 i den nordiske Fattigkonvention har afholdt Udgifter til Forsørgelse her i Landet af svenske eller norske Undersaatter og derefter i Overensstemmelse med Art. 9 i den nævnte Konvention har erholdt Refusion af  $\frac{3}{4}$  af de paagældende Udgifter fra den forsørgede Persons Hjemland, efter derom fremsat Begæring vilde kunne forvente at faa den resterende Fjerdedel af Udgifterne refunderet af Statskassen i Henhold til Lov Nr. 117 af 27. Maj 1908.

Som det vil ses, henholdt fornævnte Skrivelse sig til den i Loven af 1908 indeholdte Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at paalægge Statskassen Udgifter af den nævnte Art, og ligesom det af Motiverne til den nævnte Lov klart fremgaar, at der kun maatte paaføres Statskassen Udgift i de Tilfælde, hvor det skyldtes *humane Grunde*, at en Hjemsendelse ikke fandt Sted, og ikke i Tilfælde, hvor paagældende havde erhvervet en Opholdsret her i Landet, saaledes fremgaar det ogsaa af Skrivelsen af 1. Marts 1919, at Tilsagnet

15 Dec. om Refusion fra Statskassen alene tager Sigte paa de Tilfælde, hvor der intet er til Hinder for Hjemsendelse af den trængende, men hvor de foreliggende Omstændigheder taler for, at Hjemsendelse ikke finder Sted, jfr. Henvisningen til Art. 8 i Konventionen af 26. Maj 1914.

Da ovenstaaende Retningslinier ikke i Aarenes Løb er blevet nøje fulgt, og da Behandlingen af Sager vedrørende den skandinaviske Fattigkonvention af 25. Oktober 1928 har foranlediget Ministeriet til at tage Spørgsmaalet op til principiel Overvejelse, har man ment at maatte fastholde det ved Skrivelsen af 1. Marts 1919 tagne Standpunkt. Herefter stiller Forholdet sig saaledes:

Refusion af den Femtedel, der ikke kan forventes refunderet fra Hjemlandet, gives, naar det kun skyldes humane Hensyn, at Hjemsendelse ikke har fundet Sted, hvilket der kun kan blive Tale om, naar vedkommende ikke har erhvervet Opholdsret her i Landet, medens Refusion i øvrigt er udelukket, altsaa altid, naar vedkommende har erhvervet 10- eller 20 Aars Ret her i Landet. En almindelig Forudsætning for Refusion maa det dernæst være, at det drejer sig om *varig* Hjælp fra Kommunen, ligesom det maa blive Ministeriet, der afgør, om der i et givet Tilfælde foreligger saadanne humane Hensyn, at Hjemsendelse ikke bør finde Sted.

16 Dec. **Lov Nr. 317 ang. Udførsel af levende Husdyr m. m.**  
Nr. 317. Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc., Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. 1) Landbrugsministeren kan træffe saadanne Foranstaltninger, som han maa anse for paakrævede til Forebyggelse af, at der her fra Landet udføres levende Husdyr og Vildt, som er eller kan mistænkes for at være befængt med nogen smitsom Sygdom, eller som kan antages at have været udsat for Smittepaavirkning, saavel som til Sikring af, at de til Transporten benyttede Banevogne og Skibsrums er



velrensende og desinficerede, og at Dyrene under Transporten 16 Dec.  
behandles paa forsvarlig Maade. Nr. 317.

2) Endvidere kan Landbrugsministeren træffe tilsvarende Foranstaltninger, forsaavidt angaar ugarvede Huder og Skind, uvasket Uld, upræparerede Fæhaar og Svinebørster, Knogler, Benmel, Horn og Klove samt Hø, Halm, Gødning og andre Genstande, hvormed smitsomme Husdyrsygdomme kan spredes.

§ 2. Landbrugsministeren bemyndiges til efter Forhandling med Organisationerne for Andels- og Privatsvine-slagterierne at paabyde, at Udførsel her fra Landet af levende Svin, med Undtagelse af Søer og Orner, kun maa foregaa, naar dertil af Landbrugsministeren meddelt Autorisation foreligger, samt til at træffe de til Gennemførelsen heraf fornødne Foranstaltninger.

§ 3. 1) Overtrædelse af de i Medfør af denne Lov paabudte Bestemmelser straffes med Bøde ikke under 20 Kr., i Gentagelsestilfælde ikke under 40 Kr. Ved ulovlig Udførsel af levende Husdyr er Bøden dog mindst 200 Kr. pr. Dyr. Boderne tilfalder Statskassen.

2) Betales en Bøde ikke, inddrives den ved Udpantning, medmindre Politiet skønner, at Inddrivelse ikke er mulig eller vilde gøre føleligt Skaar i den bødefældtes Livsvilkaar. Indgaaer en Bøde ikke, afsones den.

§ 4. Bøder for Overtrædelse af de i Medfør af denne Lov paabudte Bestemmelser kan forelægges af Landbrugsministeren indenfor et Beløb af 2 000 Kr. Det staar den paagældende frit for inden 14 Dage, efter at Landbrugsministerens Afgørelse er tilgaaet ham, at forlange Sagen undergivet Domstolenes Afgørelse, hvilket da foranlediges af Landbrugsministeren. En indledet Sag bortfalder dog, naar enten Landbrugsministeren tager sin Paastand om Bøde eller Sagsanlæg tilbage, eller naar den tiltalte, som har begæret Domstolenes Afgørelse, frafalder samme. En af Landbrugsministeren truffen Afgørelse har Gentagelsesvirkning i samme Grad som en Retsafgørelse.

- 16 Dec. § 5. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder  
 Nr. 317. i Kraft den 1. Januar 1932 og har Gyldighed indtil Udgangen  
 af Aaret 1934.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 46. S. 1977—78. Udg., 22. Dec.

- 17 Dec. **Socialmin. Skr.** til Aalborg Byraad.

I Andragende af 26. Juli d. A. har Byraadet anholdt om Socialministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt det paahviler Københavns Kommune som Forsørgelseskommune for Søfyrbøder L. at refundere Aalborg Kommune Udgifter til Automobilreparationer, ialt 134 Kr. 20 Ø., som paagældende har paaført sidstnævnte Kommune.

Det fremgaar af Sagen, at L., der er født den 1. Oktober 1903, den 10. November f. A. indlagdes paa Fattigvæsenets Forsørgelsesanstalt i Aalborg, og at han den 27. November f. A. under en Tilbageflytning fra Aalborg Kommunehospital, hvor han havde været indlagt til Behandling for en Hudsygdom, til Forsørgelsesanstalten ved sin voldsomme Optræden beskadigede den til Transporten benyttede Automobil, saaledes at Fattigvæsenet har maattet anvende et Beløb af 134 Kr. 20 Ø. til Reparation af Automobilet.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat og Amtmanden over Aalborg Amt meddele, at de ommeldte Udgifter ikke kan betragtes som en paagældende ydet Fattigunderstøttelse og saaledes maa være hans Forsørgelseskommune uvedkommende.

3. Afđ. B. 378. 30.

- 17 Dec. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at ombygge Ventesals- og Folkerumsbygningen i Brønshøj og hertil at bevilge 31 800 Kr.

B. F. 92. S. 1266—74. 1301—2.

- 18 Dec. **Bekendtgørelse fra Københavns Magistrat ang. de for aaben og lav Bebyggelse paa afgrænsede Arealer gældende Bestemmelser.**

Ved aaben og lav Bebyggelse paa dertil egnede Arealer her i Staden (det vil sige Omraader, der byplanmæssigt set

egner sig for en saadan Bebyggelse, og paa hvilke der i 18 Dec. Overensstemmelse hermed er lagt Servitut om Byggeindskrænkninger) maa de i nærværende Bekendtgørelse angivne Bestemmelser iagttages, saafremt Magistraten og Bygningskommissionen skal kunne give eller anbefale Dispensationer fra de gældende Forskrifter i Bygningslovgivningen.

Bestemmelserne, der dog kun gælder indtil videre og i hvert Tilfælde vil blive optaget til Revision inden Udgangen af 1936 omfatter:

*I. Bebyggelse paa lejede Lodder af en samlet indhegnet Havekoloni »Kolonihavebebyggelse«.*

*II. Huse bestemt til Sommerophold »Sommerhuse« paa særlig udparcellerede og matrikulerede Grunde ved Veje, der er approberet af Magistraten og udlagt ved Deklaration.*

*III. Huse bestemt til Helaarsbeboelse paa særlig udparcellerede og matrikulerede Grunde ved Veje, der er approberet af Magistraten og udlagt ved Deklaration.*

### **I. Bebyggelse paa lejede Lodder af en samlet indhegnet Havekoloni, »Kolonihavebebyggelse«.**

Forinden et Areal udloddes til Kolonihaver, maa der, saafremt der ønskes Ret til nogen som helst Bebyggelse paa Lodderne, tages Bestemmelse om den Art Bebyggelse, der ønskes paa Arealet, og de enkelte Lodders Størrelse maa afpasses herefter i Overensstemmelse med de nedenfor angivne Regler.

Overholdelsen af disse Regler maa efter forudgaaende Forhandling med Magistraten sikres ved en af denne godkendt Deklaration, hvori findes optaget Bestemmelser om de enkelte Lodders Størrelse, den paa disse tilladelige Bebyggelse og Bebyggelsens Fjernelse samt en Bestemmelse om, at Byggetilladelsen skal være forbrudt, saafremt Deklarationens Bestemmelser ikke overholdes.

Deklarationen skal endvidere indeholde en Bestemmelse om, at Lejerne af Havelodder indenfor hvert enkelt Kolonihaveomraade til enhver Tid skal danne en Sammenslutning

18 Dec. (Havelejerforening), hvis Love skal godkendes af Magistraten.

For Arealer, tilhørende Kommunen og Staten, kan Deklarationen erstattes med tilsvarende Bestemmelser i Lejekontrakterne.

Intet Byggeføretagende af nogen som helst Art, det være sig Skure, Lysthuse eller Beboelseshuse, maa paabegyndes, forinden Byggetilladelse er indhentet, og Andragender i saa Henseende skal uanset Bebyggelsens Karakter være ledsaget af de i Bygningsloven foreskrevne Planer og Oplysninger.

Saafrømt det paagældende Areal er beliggende ved Veje, der endnu ikke er udlagt i fornøden Bredde, maa der ved behørigt tinglyst Deklaration udlægges det manglende Areal.

Vejene skal anlægges paa den Maade, Magistraten til enhver Tid maatte bestemme, og det skal, saafremt endeligt Anlæg af Vejene ikke finder Sted, samtidig med Udlodningen, ved derom i den foran omtalte Kolonihavedeklaration — for Kommunens og Statens Arealer i Lejekontrakten — optagne Bestemmelser sikres, at Vejarealerne paa Magistratens Forlangende ryddeliggøres og anlægges midlertidigt eller endeligt i den Udstrækning, som Magistraten af Hensyn til Færdselsforholdene og Kvarterets Udvikling anser for paakrævet.

*a. Bebyggelse paa Arealer, der udloddes med Ret til Opførelse udelukkende af Lysthuse eller Skure, uden Ret til Natteophold.*

Lysthusets Størrelse maa højest være 20 m, dog maa Loddens samlede Bebyggelse ikke overskride 10 pCt. af Loddens Areal.

Der skal paa et saadant Omraade indrettes fælles Retiradeanlæg samt fælles betonstøbte Kuler med tæt Dække til Opsamling af Dagrenovation. Derimod maa der ikke indrettes Retirader eller Kuler for Dagrenovation paa de enkelte Havelodder.

*b. Bebyggelse paa Arealer, der udloddes med Ret til Opførelse af Sommerhuse, karakteriseret som angivet i Afsnit II men af en ganske midlertidig Art.*

Paa Kolonihaveomraader, hvor de enkelte Lodder har 18 Dec. en Størrelse af mindst 300 m<sup>2</sup> Nettoareal, kan tillades opført midlertidige Sommerhuse og Skure uden Vandafledning og med en samlet Størrelse af højst 10 pCt. af Loddens Bruttoareal. — Forsaaavidt angaar ældre Kolonihaveanlæg vil der dog, hvor Omstændighederne efter Magistratens Skøn maatte tale derfor, kunne indrømmes mindre Afvigelser fra disse Bestemmelser.

Forinden Bygningsattest udstedes, maa det overfor Stadsingeniørens Direktorat være godtgjort, at der er Adgang til godkendt Vandforsyning og fyldestgørende Adgang til Brandslukning. Til Vandforsyning fra Brønd maa Sundhedskommissionens Tilladelse erhverves.

Der skal indrettes fælles Retiradeanlæg samt fælles betonstøbte Kuler med tæt Dække til Opsamling af Dagrenovation. Derimod maa der ikke indrettes Retirader eller Kuler for Dagrenovation paa de enkelte Havelodder.

*c. Bebyggelse paa Arealer, der udloddes med Ret til Helaarsbeboelse.*

Forinden Udlodning finder Sted, maa der foreligge approberet Retningslinieplan for fremtidigt Vejanlæg over Omraadet samt tinglyst Vejudlægsdeklaration, saaledes at de enkelte Lodder senere kan særskilt matrikuleres.

Hvis Bebyggelsen sker, før en godkendt Kloakering af Omraadet kan finde Sted, skal Lodderne have en Størrelse af mindst 600 m<sup>2</sup>, og de til Helaarsbeboelse for een Familie indrettede Bygninger kan da tillades paa de under efterfølgende Afsnit III c anførte Betingelser.

## **II. Huse bestemt til Sommerophold paa særlig udparellerede og matrikulerede Grunde ved Veje, der er approberede af Magistraten og udlagt ved Deklaration.**

Ved Huse af den heromhandlede Art, de saakaldte »Sommerhuse«, forstaas Bygninger uden Skorsten eller Ildsted, men med fast, brandsikker Plads for eventuelle Kogendretninger og bestemt alene til Sommerophold (det vil sige

18 Dec. med Natteophold i Maanederne Maj—September) for Familie med Bolig andet Sted den øvrige Del af Aaret.

Tilladelse til at opføre »Sommerhuse« — eventuelt med byggetekniske Lempelser og Fritagelse for Etablering af underjordisk Vandafledning samt Fritagelse for Anlæg af endelig Vej — betinges af, at der udstedes og tinglyses en særlig *Sommerhusdeklaration*, hvori blandt andet findes optaget Bestemmelser om, at Bebyggelsen kun maa benyttes til egentligt Sommerophold og kun *for een Familie*, at Byggetilladelsen er forbrudt, hvis nogen anden Anvendelse af Bebyggelsen end forudsat finder Sted, at Ejendommen er underkastet dels Magistratens Bestemmelser med Hensyn til Anlæg, Vedligeholdelse og Belysning af Adgangsvejen til og forbi Grunden og Ydelse af Bidrag til saadanne Arbejder, og dels saavel Magistratens som Kloakkommissionens Bestemmelser med Hensyn til Vandafledningen og Bidrag hertil, alt i Henhold til de til enhver Tid gældende Love, samt at Renovationsforholdene og Drikkevandsforsyningen skal ordnes i Overensstemmelse med de til enhver Tid gældende almindelige Bestemmelser.

Forsaavidt der ved Renovationens Bortførel ønskes Afvigelse fra de gældende almindelige Bestemmelser, eller forsaavidt der ikke findes Vandforsyningsledning i Nærheden, saaledes at Vandforsyningen kun kan foregaa fra Brønd, maa dog Sundhedskommissionens særlige Tilladelse hertil erhverves.

Foruden »Sommerhuset« maa der paa Grunden opføres mindre Udhuse (Retirade, Hønsesus og hgn.) til Familiens Behov, men den samlede Bebyggelse maa ikke overskride 10 pCt. af Grundens Bruttoareal.

Forinden Bygningsattest udstedes, maa Adgangsforholdene til Grunden være ordnede paa en efter Stadsingeniørens Direktorat Skøn tilfredsstillende Maade, ligesom der maa være Adgang til godkendt Vandforsyning og fyldestgørende Adgang til Brandslukning.

Saafremt der agtes udført underjordisk Vandafledning,

maa Plan til Ordning heraf indsendes til Stadsingeniørens 18 Dec. Direktorat til Approbation.

Hvis der paa Grunden *kun* opføres Bygninger, som ikke overskrider 10 m<sup>2</sup> (Lysthus, Redskabsskur og lign.), vil Kravet om Udstedelse af Sommerhusdeklarationen saavel som enkelte af de andre ovenfor nævnte Krav kunne bortfalde.

### III. Huse bestemt til Helaarsbeboelse paa særlig udparcellerede og matrikulerede Grunde ved Veje, der er approberet af Magistraten og udlagt ved Deklaration.

Huse til Helaarsbeboelse skal være forsynet med Skorsten og Ildsted og have en af Magistraten i hvert enkelt Tilfælde godkendt Vandafledning.

a. For Bebyggelse ved saadanne Veje, der er anlagt og forsynet med Kloak og Vandforsyningsledning, bliver der kun Spørgsmaal om Lempelser af byggeteknisk Art.

Byggetilladelse vil eventuelt kun blive meddelt med bestemt angivet Tidsbegrænsning og mod Udstedelse af Deklaration efter Bygningskommissionens nærmere Bestemmelse.

b. For Bebyggelse ved Veje med Kloak og Vandforsyningsledning, men hvor Vejanlægget ikke er i endelig Orden, maa der, saafremt Fritagelse for endeligt Vejanlæg efter Omstændighederne kan gives, udstedes og tinglyses Deklaration om Forpligtelse for Ejendommens Ejer til at participere i endeligt Anlæg af Vejen ud for Grunden med Tilslutning til det øvrige Vejnet efter en af Magistraten approberet Plan, naar Magistraten anser det for paakrævet, samt om Sikkerhedsstillelse for Grundens Andel i Vejanlægget.

Det maa dog forlanges, at Vejen midlertidigt anlægges i en saadan Bredde og paa en saadan Maade, som efter Stadsingeniørens Direktorats Skøn er fornøden.

Saafremt der tillige gives byggetekniske Lempelser, maa der forholdes som under Pkt. a. anført.

18 Dec. c. For Bebyggelse ved Veje, hvor der ikke findes Kloak eller anden af Magistraten godkendt Vandafledning i eller ved Vejen, skal Vandafledningen ordnes midlertidigt til Samlebrønd eller Sivebrønd efter de derom til enhver Tid gældende Forskrifter. De enkelte Grundes Bruttoareal skal være mindst 600 m<sup>2</sup>, men dette Krav kan dog for de før 30. November 1920 udstykkede Parceller nedsættes indtil 450 m<sup>2</sup>.

Hvor Grundens Størrelse ikke er væsentligt mindre end de angivne Maal, beror det paa Magistratens Skøn, om Byggetilladelse kan gives.

Paa enhver saadan Grund maa der kun opfores *et Beboelseshus for een Familie* foruden mindre Udhuse til Familiens Behov.

Paa Grunde, hvis Bruttoareal er mindst 1 000 m<sup>2</sup> (for Grunde udstykkede før 30. November 1920 mindst 800 m<sup>2</sup>), kan der forventes Tilladelse til at opføre et Hus med 2 Lejligheder i indtil 2 Beboelseslag.

Byggetilladelsen betinges af, at der udstedes og tinglyses en Deklaration, hvorved det, saalænge den midlertidige Vandafledning bestaar, sikres, *at* der paa Grunden kun findes *et Beboelseshus for een Familie* (eventuelt dog med ovenstaaende Afvigelse), *at* Huset ikke udlejes helt eller delvis uden Magistratens Samtykke, hvilket Samtykke i hvert Fald vil blive gjort afhængigt af, at Lejemaalet uopholdeligt bringes til Ophør, saafremt Sundhedskommissionen maatte forlange det, *at* Grundens Renovationsforhold og Drikkevandsforsyning ordnes i Overensstemmelse med de til enhver Tid gældende almindelige Bestemmelser, *at* Grundens Ejer, forsaavidt der maatte vise sig Ulemper ved den midlertidige Ordning af Vandafledningen, efterkommer de Anvisninger, der af Magistraten eller Sundhedskommissionen gives til Ulempernes Afhjælpning, *at* Ejendommens Ejer omordner Vandafledningen, naar dette efter Magistratens Skøn kan ske, samt *at* Grunden underkastes Magistratens og Kloakkommissionens Bestemmelser med Hensyn til Vandafledning og Bidrag til en saadan.

Forsaavidt der ved Renovationens Bortførsel ønskes



Afvigelse fra de gældende almindelige Bestemmelser, eller forsaavidt der ikke findes Vandforsyningsledning i Nærheden, saaledes at Vandforsyningen kun kan foregaa fra Brønd, maa dog Sundhedskommissionens særlige Tilladelse hertil erhverves. 18 Dec.

Saafernt der gives byggetekniske Lempelser eller Dispensationer med Hensyn til Vejanlæg, maa der forholdes som henholdsvis under Pkt. a og b anført.

Forinden Bygningsattest udstedes, maa det overfor Stadsingeniørens Direktorat være godtgjort, at der er Adgang til godkendt Vandforsyning og fyldestgørende Adgang til Brandslukning.

Nærværende Bekendtgørelse er en revideret Udgave af Magistratens Bekendtgørelse af 12. Februar 1927, som heretter betragtes som bortfaldet.

#### **Socialmin. Skr.** til Haderslev Byraad.

19 Dec.

I Skrivelse af 23. Januar d. A. har Byraadet meddelt, at N. N., født den 1. Marts 1847, paa den af ham i Februar Maaned 1923 indgivne Begæring om Aldersrente opgav sit Bank- eller Sparekasseindskud til 1 200 Kr., og at han ved Ikrafttrædelsen af Aldersrenteloven af 1. Juli 1927 opgav sin Formue til 0, hvorhos han paa Forespørgsel forklarede, at fornævnte Beløb var medgaaet til at leve for i det forløbne Tidsrum. Nr. 213.

Efter at paagældende den 5. Maj 1930 er afgaaet ved Døden, har Byraadet faaet konstateret, at han efterlod sig en Formue paa 4 596 Kr., hvoraf 3 018 Kr. indstod i Kolding Spare- og Laanekasse og 1 278 Kr. i Haderslev Bank. Det har ikke kunnet oplyses, hvorlænge han har haft denne Kapital, men da han i en Aarrække har været Invalid og saaledes neppe har kunnet fortjene noget, maa det antages, at han har haft den nævnte Kapital i hele den Tid, i hvilken han har oppebaaret Aldersrente, og, forsaavidt han i hele det forløbne Tidsrum har haft en Formue paa 4 000 Kr., vilde have faaet udbetalt ialt 965 Kr. 25 Ø. mindre i Aldersrente end sket. Afdødes Bo, i hvilket der har været udstedt

19 Dec. Proklama, er sluttet, og under Henvisning hertil har Byraadet Nr. 213. forespurgt, om der vil være at foretage videre i Sagen.

Efter stedfunden Brevveksling med Amtmanden over Haderslev Amt er det oplyst, at Boet er behandlet af Skifteretten for Haderslev Købstad m. v., og at afdødes Arvinger, hvoraf en er hans Søn, fire hans Børnebørn og den sjette hans Husbestyrerinde, under 28. Maj f. A. har vedgaaet Arv og Gæld i Boet. Arvingerne, der har faaet deres Arvelodder udbetalt, har paa Forespørgsel alle erklæret sig villig til forholdsmæssig Tilbagebetaling af det af afdøde for meget oppebaarne Beløb.

I denne Anledning skal man meddele, at Socialministeriet herved i Henhold til Aldersrentelovens § 15 meddeler det efter nævnte Lovbestemmelse fornødne Samtykke til Tilbage-søgning af den for meget oppebaarne Aldersrente, idet man dog skal henlede Opmærksomheden paa, at Københavns Byret ved en upaaanket Kendelse af 23. Oktober 1930 har udtalt, at Krav paa Tilbagebetaling af uretmæssig oppebaaren Aldersrente prækluderes ved Proklama i Dødsboet, hvorhos man under Hensyn hertil skal anmode Byraadet om at gøre Arvingerne bekendt med det af Københavns Byret saaledes udtalte, forinden der eventuelt afkræves dem Beløbet.

Med Hensyn til, at Byraadet i fornævnte Skrivelse af 23. Januar d. A. har gjort opmærksom paa det ønskelige i, at der, forinden Boer som det heromhandlede afsluttes, bliver givet Kommunalbestyrelserne fornøden Underretning, skal man efter stedfunden Brevveksling med Justitsministeriet henvise til samme Cirkulære af 15. d. M. til samtlige Skifteretter angaaende Dødsboer efter Personer, der har nydt Aldersrente, af hvilket Cirkulære et Eksemplar vedlægges.

Nr. 213. Min.-Tid. A. S. 248—49.

21 Dec. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Af-Nr. 15. delinger.

I Tilslutning til Cirkulære Nr. 11 af 18. December 1930 vedrørende Udbetaling af Løn til Lønarbejdere i Juleugen skal man meddele, at den samlede Magistrat i sit Møde den

21. ds. har vedtaget, at Lønnen til Lønarbejdere i Juleugen 21 Dec. 1931 kan udbetales den 23. December i Stedet for Jule- Nr. 15. aftensdag den 24. December, forsaavidt Betalingsforholdene paa de enkelte Arbejdspladser tillader dette.

Cirk. Nr. 15.

**Bekendtgørelse om Opbevaring, Salg og Udlevering 22 Dec. til teknisk Brug af Gifte og andre for Sundheden skade- Nr. 333. lige Stoffer.**

I Henhold til Lov af 28. Februar 1931 om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer §§ 9—11 og 16—17 fastsættes herved følgende Bestemmelser som gældende indtil videre for Opbevaring, Salg og Udlevering af Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer, naar disse anvendes til teknisk Brug.\*)

**A. Bestemmelser om Gifte.**

§ 1. 1) Personer, der i Henhold til § 6 i Giftloven af 28. Februar 1931 har faaet Tilladelse til at udlevere Gifte, der er opført paa eller ved Indenrigsministerens Bestemmelse senere tilføjes de nærværende Bekendtgørelse som Bilag A vedføjede Lister I. B. og II. B., skal opbevare Giftene i Beholdere, der er lukket med tætsluttende Laag eller Prop og mærket med Giftens danske Navn og tre Kors samt med Ordet »Gift« i hvide Bogstaver paa sort Grund. Giftene maa aldrig opbevares i saadanne Flasker, Krukker eller Kar, der kan give Anledning til Forveksling af Indholdet med

\*) Bekendtgørelsens § 1 er udfærdiget i Henhold til Lovens § 9, Bekendtgørelsens §§ 2—9 i Henhold til Lovens § 10, Bekendtgørelsens § 10 i Henhold til Lovens § 11 og Bekendtgørelsens §§ 11—12 i Henhold til Lovens §§ 16—17.

For Opbevaring, Salg og Udlevering af de Gifte, der omhandles i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 28. Februar 1931 om Gifte, der anvendes til Bekæmpelse af Plantesygdomme og Insekter samt andre Dyr, der er skadelige for Have- og Landbruget, gælder de i den nævnte Bekendtgørelse fastsatte Bestemmelser.

22 Dec. Nærings- eller Nydelsesmidler, saaledes navnlig ikke Mælke-, Nr. 333. Øl-, Vin- eller Mineralvandsflasker.

2) De paa Liste I. B. opførte Gifte skal endvidere opbevares i et Giftkammer eller Giftskab, der tydeligt er betegnet som saadant, og som holdes omhyggeligt aflaaet. Giftenes Afvejning og Behandling maa kun ske i Giftkammeret eller Giftskabet. Der maa kun anvendes Redskaber, som er forsynet med Paategningen »Gift«. De skal opbevares i Giftkammeret eller Giftskabet og maa ikke anvendes til andet Brug.

3) De paa Liste II. B. opførte Gifte skal opbevares omhyggeligt, adskilt fra Nærings- og Nydelsesmidler og i det hele fra Stoffer, der kan finde Anvendelse til indvortes Brug.

§ 2. 1) Den, der udleverer Gifte til Forbrugere, skal føre en Giftbog, der forsynes med fortløbende Sidetal, gennemdrages og autoriseres af Politiet. Giftbogen skal paa det første Blad tydeligt betegnes som Giftbog og angive Forretningens Navn.

2) Alle Indkøb og enhver Udlevering skal indføres i Giftbogen. Indkøb og Udlevering kan bogføres enten paa modstaaende Blade eller hver i sit særlige Afsnit af Giftbogen. Det er dog tilladt at bogføre Indkøb og Udlevering hver i sin særlige Giftbog.

3) Forsaavidt angaar Indkøb skal Giftbogen indeholde Oplysning om den indkøbte Gifts Navn og Partiets Størrelse, samt om hos hvem og hvornaar Indkøbet har fundet Sted.

4) Forsaavidt angaar Udlevering skal Giftbogen indeholde Oplysning om, hvilken Gift der er udleveret, samt til hvem og hvornaar Udleveringen har fundet Sted.

5) Formular til Giftbog er vedføjet denne Bekendtgørelse som Bilag B.

6) Giftbogen skal, naar den er udskrevet, opbevares i 5 Aar.

§ 3. Gifte maa kun udleveres til Personer, der er fyldt 18 Aar.

§ 4. <sup>1)</sup> Giftene maa til Forbrugere kun udleveres efter 22 Dec. en dateret, af Rekvirenten egenhændig underskreven Re- Nr. 333. kvision paa en dertil bestemt trykt Blanket, som skal indeholde Oplysning om Rekvirentens Stilling og Bopæl, om Giftens Navn, Mængde og Anvendelse samt Erklæring om, at Rekvirenten omhyggeligt vil opbevare Giften og ikke overlade noget af den til andre.

<sup>2)</sup> Formular til Rekvisionsblanket er trykt som Bilag C til nærværende Bekendtgørelse.

<sup>3)</sup> Trykte Rekvisionsblanketter kan erholdes udleveret gratis hos Politiet, der vederlagsfrit kan faa det fornødne Antal Blanketter ved Henvendelse til J. H. Schultz's Bogtrykkeri, Niels Juelsgade 12, København K.

§ 5. Den ekspederede Giftrekvission skal forsynes med Løbenummer, Datum for Udleveringen og Ekspedientens Navn og skal straks indføres i Giftbogen med det paa Rekvissionen anførte Løbenummer. Den skal opbevares i 5 Aar.

§ 6. <sup>1)</sup> Hvis en Forretning sælges, skal de i Brug værende og eventuelt udskrevne Giftbøger samt de opbevarede Rekvissioner overleveres den nye Indehaver af Forretningen, der skal forevise den i Brug værende Giftbog for Politiet, som forsyner den med en Paategning om Forretningsoverdragelsen.

<sup>2)</sup> Ophører Forretningen, skal de opbevarede Giftbøger og Rekvissioner overleveres til Politiet.

§ 7. Giftbøgerne og Giftrekvissionerne skal — saa ofte det forlanges — forevise for Politiet og Embedslægen.

§ 8. De i § 4 nævnte Rekvissioner skal før Udleveringen — med de i denne Bekendtgørelses § 9 fastsatte Undtagelser — være forsynet med Paategning af Politiet — paa Landet af Sognefogeden — om, at der intet vides til Hinder for, at Rekvissionen ekspederes.

22 Dec. § 9. 1) Politiets — Sognefogedens — Paategning paa  
Nr. 333. Rekvisitionen er unødvendig, naar Udlevering finder Sted  
til nedenstaaende, udelukkende til Brug i egen Virksomhed:

- a. Statens naturvidenskabelige, lægevidenskabelige og tekniske Laboratorier og Institutioner samt de af Staten autoriserede Laboratorier.
- b. Forstandere for kommunale og private Laboratorier, naar de har opnaaet Indenrigsministerens Tilladelse dertil.
- c. Personer, der er i Besiddelse af Næringsbevis eller Borgerskab (Næringsbrev). Dokumentation herfor skal forevises samtidig med, at Rekvisitionen afleveres, medmindre det er den ekspederende bekendt, at Rekvirenten har Næringsbevis eller Borgerskab (Næringsbrev).
- d. Eksamensberettigede Skoler og Undervisningsanstalter samt anerkendte Kursus til Studentereksamen.
- e. Personer, der har faaet Sundhedsstyrelsens Tilladelse til at anvende Cyankalcium til Udryddelse af Insekter i Drivhuse m. m., naar det angives i Rekvisitionen, at det nævnte Salt udelukkende vil blive benyttet til saadan Udryddelse, og Sundhedsstyrelsens Tilladelse forevises.
- f. Personer, der i Forretningslokale her i Landet driver erhvervsmæssig Virksomhed som Fotografer.

2) Endvidere kan der efter Rekvisition paa en dertil bestemt særlig Blanket, affattet som Bilag D til nærværende Bekendtgørelse, til her i Landet bosiddende Personer uden Politipaategning udleveres:

1. Til Udryddelse af Rotter og Mus:

- a. Strykninnitrat, salpetersur Stryknin, i Pulverblandinger med et Indhold af højst 5 pCt. Strykninnitrat og stærkt og holdbart farvet sort med et i Vand opløseligt Farvestof.
- b. Strykninhvede eller anden med Strykninnitrat behandlet Kornsort med højst  $\frac{1}{2}$  pCt. Strykninnitrat og stærkt og holdbart farvet med rød Anilinfarve.

c. »Fosformoes« (Electuarium phosphoratum) med et Ind- 22 Dec.  
hold af højst 2 pCt. Fosfor og farvet sort med Kønrog. Nr. 333.

2. Til Udryddelse af Krager:

»Fosformoes« (Electuarium phosphoratum) med et Ind-  
hold af højst 2 pCt. Fosfor og farvet sort med Kønrog.

§ 10. <sup>1)</sup> Gifte til teknisk Brug maa til Forbrugere kun udleveres i hel og stærk Emballage, der er forsvarligt tillukket eller tilproppet og, forsaavidt angaar de paa Liste I. B. opførte Gifte, forseget, plomberet eller forsynet med Oblat. Emballagen skal være forsynet med tydelig Angivelse af Giftens danske Navn, Forretningens Navn og Adresse, samt en særlig Etikette med Ordet »Gift« i hvide Bogstaver paa sort Grund og skal ved Udleveringen forsynes med Datum.

<sup>2)</sup> Gifte maa aldrig af Handlende udleveres i saadanne Flasker, Krukker eller Kar, der kan give Anledning til Forveksling af Indholdet med Nærings- eller Nydelsesmidler, saaledes navnlig ikke Mælke-, Øl-, Vin- eller Mineralvandsflasker.

## B. Bestemmelser om andre for Sundheden farlige Stoffer.

§ 11. Enhver, der til Forbrugere sælger, og enhver Forbrugsforening, Have- eller Landbrugsorganisation, der til sine Medlemmer udleverer:

Ammoniakvand (Salmiakspiritus),  
Kalilud (Opløsning af Kaliumhydroksyd),  
Methylalkohol,  
Natronlud (Opløsning af Natriumhydroksyd),  
Flussyre,  
Salpetersyre, over 10 pCt. holdig,  
Saltsyre, over 10 pCt. holdig,  
Svovlsyre, over 10 pCt. holdig,  
Klorzinkopløsninger,  
Raa Karbolsyre,

22 Dec.  
Nr. 333.

Kresoler,  
Sapokresoler. f. Eks. Lysol,  
Kreolin,  
Formaldehydopløsning, over 10 pCt. holdig,  
Nitrobenzol og  
Eddikesyre, over 25 pCt. holdig,

skal iagttage følgende:

1. Beholdere, hvori Eddikesyre sælges eller udleveres til Forbrugere, skal paa iøjnefaldende Maade bære Paaskriften: »Eddikesyre. Farlig at nyde ufortyndet« samt være forsynet med Angivelse af Forhandlerens Navn eller Firma.
2. De øvrige fornævnte Vædsker skal opbevares omhyggeligt, adskilt fra Nærings- og Nydelsesmidler og i det hele fra Stoffer, der kan finde Anvendelse til indvortes Brug. Beholderne, hvori de opbevares, sælges eller udleveres, skal være forsynet med tydelig Angivelse af Vædskens danske Navn, hvorhos de paa iøjnefaldende Maade i hvid Skrift paa sort Grund skal bære Paaskriften: »Forsigtig — Farlig«.

Naar de heromhandlede Vædsker sælges eller udleveres til Forbrugere, skal Beholderne — uden Hensyn til Rumfang — desuden være forsynet med en blaa Etikette, hvorpaa er anført Forhandlerens Navn eller Firma samt Ordene: »Bør ikke omhældes paa Flasker eller andre Beholdere, der almindeligt anvendes til Drikkevarer«.

Disse Vædsker maa ikke sælges, udleveres eller forefindes paafyldt til Udlevering i Øl-, Mineralvands-, Mælke- eller Vinflasker (Champagne-Helflasker undtaget), i runde Medicinflasker af Rumfang 750 cm<sup>3</sup> og derunder eller i det hele taget i saadanne Flasker og Beholdere (Kogekar, Krukker, Kopper, Drikkeglas eller lignende), der paa Grund af Form eller sædvanlig Anvendelse kan give Anledning til Fejltagelse.



3. Etiketter hidrørende fra tidligere Udlevering skal altid **22 Dec.** fjernes. **Nr. 333.**

§ **12.** Enhver, der i Detailhandel sælger eller udleverer Sabadillefrø og Præparater deraf samt nedennævnte farlige Stoffer i tør Tilstand:

Antimontriklorid (Antimonsmør),  
Baryumkarbonat (Witherit),  
Baryumklorid,  
Blyacetat (Blyukker),  
Blyhvidt,  
Blyilte (Sølverglød),  
Blyoverilte,  
Mønne,  
Hydroxylamin,  
Kalium,  
Kaliumklorat,  
Kaliumhydroxyd (Ætskali),  
Kaliumbikromat, tvekromsur Kali,  
Kaliumkromat, kromsur Kali,  
Natrium,  
Natriumhydroksyd (Ætsnatron),  
Oksalsyre,  
Syresalt,  
Parafenyldiamin,  
Sølvnitrat (Helvessten),  
Uranforbindelser samt  
Kromfarver

skal iagttage følgende:

1. Stofferne skal opbevares i Beholdere, der bærer tydelig Angivelse af Stoffets almindelige Handelsnavn, og som holdes omhyggeligt adskilt fra Nærings- og Nydelsesmidler og i det hele fra Stoffer, som kan finde Anvendelse til indvortes Brug.
2. Ved Udlevering til Forbrugere skal Pakningen forsynes med en tydelig Angivelse af Stoffets almindelige Han-

- 22 Dec. delsnavn og paa iøjnefaldende Maade bære Betegnelsen:  
 Nr. 333. »Til teknisk Brug — Forsigtig«. Den skal derhos mærkes  
 med Forhandlerens Navn eller Firma.
3. De Vægte, Skeer og andre Redskaber, der bruges ved Afvejning af Stofferne, maa ikke anvendes til Nærings- og Nydelsesmidler.

### C. Fælles Bestemmelser.

§ 13. Forsaavidt der i Henhold til den øvrige Lovgivning maatte være truffet særlige Bestemmelser angaaende visse Stoffers Transport, Opbevaring eller Udlevering, f. Eks. af Hensyn til disses Brandfarlighed, maa disse Bestemmelser ogsaa iagttages.

§ 14. I de Lokaler, hvor der handles med Gifte, skal et Eksempel af nærværende Bekendtgørelse forefindes.

§ 15. Naar Gifte sælges som Lægemiddel, eller naar de opbevares paa eller sælges fra Apoteker, gælder de herom fastsatte særlige Bestemmelser.

§ 16. Overtrædelse af denne Bekendtgørelse straffes efter Bestemmelserne i Giftlovens § 9.

§ 17. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Januar 1932.

### Bilag A.

#### Liste I.

A.	B.
Akonitin.	Arsen og Arsenforbindelser,
Apomorfin.	herunder arsenholdige Far-
Arekolin.	ver.*)
Atropin og Derivater deraf.	Cyanbrinte og denne Syres
Brucin.	Salte, f. Eks. Cyankalium
Colchicin.	og Cyannatrium.
Delfinin.	Fosfor (gult).
Digitoxin og Glykosider med	Kviksolvforbindelser undta-
lignende Virkninger.	gen Kalomel og Cinnober.
Emetin.	Nikotin og Nikotinpræparater

\*) Ved arsenholdige Farver forstaas saadanne, som i 1 g tør Farve indeholder mere end 1 mg Arsen.

Ergotoxin og andre i Meldrøje indeholdte giftige Substan- ser.	Stryknin i Pulverblanding m. højst 5 pCt.	22 Dec. Nr. 333.
Fysostigmin.	Strykninnitrat og Stryknin- hvede eller anden med Strykninnitrat behandlet	
Gelseminin.	Kornsart med højst 1/2 pCt. Strykninnitrat.	
Homatropin.		
Hydrastin.		
Hydrastinin.		
Kantaridin.		
Kokain**) og Derivater deraf.		
Koniin.		
Kurarin.		
Lobelin.		
Opiumsalkaloider og deres De- rivater.		
Pikrotoxin.		
Pilokarpin.		
Skopolamin.		
Sparteïn.		
Strofantin.		
Stryknin, jfr. dog Liste B.		
Veratrin.		
Yohimbin.		

\*\*) For Udlevering af Morfin, Heroin og Kokain gælder særlige Bestemmelser.

## Liste II.

A.	B.
Acetanilid og Derivater deraf.	Brom.
Adrenalin.	Brækvinsten.
Agaricin.	Fenol.
Alypin.	Gummigut.
Amylenhydrat.	Jod.
Amylnitrit.	Kalomel.
Antipyrin og Derivater deraf.	Kloroform.

<p>22 Dec. Bakteriegifte.          Nr. 333. Barbitursyrederivater.          Droguer*) (Blade, Frugter, Frø, Gummiharpiks, Knolde, Mælkesaft o. s. v.), som indeholder de paa Liste I. A. nævnte Stoffer, undtagen Sabadillefrø og Frø, Knolde, Løg o. l. til Havesbrug.          Elaterin.          Eukain.          Euphorbium.          Indisk Hamp.          Jalapeharpix.          Kantarider.          Kloralhydrat og Derivater deraf.          Koffein.          Krotonfrø og Krotonolie.          Novokain.          Organoterapeutiske Præparater.          Paraldehyd.          Resorcin.          Santonin.          Sevenbom og Sevenbomolie.          Stovain.          Sulfonal og Derivater deraf.          Tropakokain.          Alle Plantedele af Rhus toxicodendron og Primula obconica.</p>	<p>Kolokvinter.          Kromsyre.          Æterisk Sennepsolie.</p>
---	--

\*) For Udlevering af Opium gælder særlige Bestemmelser.

**Bekendtgørelse om Apotekeres Udlevering af Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer.** 22 Dec.  
Nr. 334.

I Henhold til § 20 i Lov om Apotekervæsenet af 29. April 1913 og § 9 i Lov om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer af 28. Februar 1931 fastsættes herved følgende Regler som gældende indtil videre for Udlevering af Gifte fra Apotekerne.

§ 1. Til Gifte henregnes i denne Bekendtgørelse de Stoffer, der er opført paa eller ved Indenrigsministerens Bestemmelse senere tilføjes de nærværende Bekendtgørelse som Bilag A. vedføjede Lister I. A. og B. og II. A. og B. samt Forbindelser og Præparater af disse Stoffer, som er i Besiddelse af Stoffets giftige Egenskaber.

§ 2. Apotekerne skal stedse iagttage den nødvendige Forsigtighed ved Opbevaring af Gifte og nøje følge alle herom givne Bestemmelser. Sundhedsstyrelsens Forskrifter og Bestemmelserne i den til enhver Tid gældende Farmakopé om stærkt virkende Lægemidlers Opbevaring, Signering og Sondring efter Stoffernes Giftighedsgrad skal ogsaa være bestemmende for alle ikke-officinelle Giftstoffer af tilsvarende Farlighed.

§ 3. <sup>1)</sup> Sundhedsstyrelsen fastsætter Regler for Giftes Udlevering som Lægemiddel.

<sup>2)</sup> I følgende Tilfælde betragtes Gift som Lægemiddel:

a. Naar Gift ved en autoriseret Læges Recept rekvireres til medicinsk Brug — herunder indbefattet Desinfektion.

b. Naar Gift ved en autoriseret Tandlæges Recept rekvireres til Benyttelse i Tandlægens Praksis.

c. Naar Gift ved en autoriseret Dyrslæges Recept rekvireres til veterinært Brug — herunder indbefattet Desinfektion og Kreaturvask.

d. Naar Gift skriftligt rekvireres af en af de i Lov Nr. 273 af 28. Juni 1920 § 1 Nr. 14 omhandlede Tandteknikere (Dentister) i de sønderjydske Landsdele.

e. Naar Gift skriftligt rekvireres af en Skibsfører til Skibets Medicinkiste efter de derom til enhver Tid gældende Bestemmelser.

22 Dec. f. Naar de i § 11, 2det Stk. i Instruks for alle til Praksis  
Nr. 334. berettigede Jordemødre omhandlede Gifte skriftligt rekvi-  
reres af en praktiserende Jordemoder.

g. Naar Gift udleveres i Haandkøb i Henhold til de til  
enhver Tid af Sundhedsstyrelsen fastsatte Regler for Læge-  
midlers Udlevering.

§ 4. 1) Gift til teknisk Brug maa til Forbrugere kun  
udleveres efter en dateret, af Rekvirenten egenhændig under-  
skreven Rekvisition paa en dertil bestemt trykt Blanket,  
som skal indeholde Oplysning om Rekvirentens Stilling og  
Bopæl, om Giftens Navn, Mængde og Anvendelse samt  
Erklæring om, at Rekvirenten omhyggeligt vil opbevare  
Giften og ikke overlade noget af den til andre.

2) Formular til Rekvisitionsblanket er trykt som Bilag  
B. til nærværende Bekendtgørelse.

3) Trykte Rekvisitionsblanketter kan erholdes udleveret  
gratis hos Politiet, der vederlagsfrit kan faa det fornødne  
Antal Blanketter ved Henvendelse til J. H. Schultz's Bog-  
trykkeri, Niels Juelsgade 12, København K.

§ 5. 1) Rekvisitionen skal før Udlevering være forsynet  
med Paategning af Politiet — paa Landet af Sognefogeden  
— om, at der intet vides til Hinder for, at Rekvisitionen  
ekspederes.

2) Politiets — Sognefogedens — Paategning er dog  
unødvendig, naar Udlevering finder Sted til nedenstaaende,  
udelukkende til Brug i egen Virksomhed:

a. Statens naturvidenskabelige, lægevidenskabelige og  
tekniske Laboratorier og Institutioner samt de af Staten  
autoriserede Laboratorier.

b. Forstandere for kommunale og private Laboratorier,  
naar de har Indenrigsministerens Tilladelse dertil.

c. Personer, der er i Besiddelse af Næringsbevis eller  
Borgerskab (Næringsbrev). Dokumentation herfor skal  
forevises samtidig med, at Rekvisitionen afleveres, med-  
mindre det er den ekspederende bekendt, at Rekvirenten  
har Næringsbevis eller Borgerskab (Næringsbrev).

d. Eksamensberettigede Skoler og Undervisningsanstalter samt anerkendte Kursus til Studentereksamen. 22 Dec. Nr. 334.

e. Personer, der har faaet Sundhedsstyrelsens Tilladelse til at anvende Cyankalcium til Udryddelse af Insekter, naar det angives i Rekvisitionen, at det nævnte Salt udelukkende vil blive benyttet til saadan Udryddelse, og Sundhedsstyrelsens Tilladelse forevises.

f. Personer, der i Forretningslokale her i Landet driver erhvervsmæssig Virksomhed som Fotografer.

3) Endvidere kan der til Brug ved Udryddelse af Rotter, Mus og Krager efter Rekvisition paa en dertil bestemt særlig Blanket, affattet som Bilag C. til nærværende Bekendtgørelse, til her i Landet bosiddende Personer uden Politipaategning udleveres:

1. Til Udryddelse af Rotter og Mus:

a. Strykninnitrat, salpetersur Stryknin, i Pulverblandinger med et Indhold af højst 5 pCt. Strykninnitrat og stærkt og holdbart farvet sort med et i Vand opløseligt Farvestof.

b. Strykninhvede eller anden med Strykninnitrat behandlet Kornsort med højst  $\frac{1}{2}$  pCt. Strykninnitrat og stærkt og holdbart farvet med rød Anilinfarve.

c. »Fosformoes« (Electuarium phosphoratum) med et Indhold af højst 2 pCt. Fosfor og farvet sort med Kønrog.

2. Til Udryddelse af Krager:

»Fosformoes« (Electuarium phosphoratum) med et Indhold af højst 2 pCt. Fosfor og farvet sort med Kønrog.

4) Saafremt Landbrugsministeriet har meddelt Tilladelse til Anvendelse af Gift til Udryddelse af andre Dyr, vil de paagældende Gifte kunne udleveres i Overensstemmelse med de af Sundhedsstyrelsen i denne Anledning fastsatte Bestemmelser.

§ 6. Gifte maa kun udleveres til Personer, der er fyldt 18 Aar.

§ 7. 1) Gifte til teknisk Brug maa til Forbrugere kun udleveres i hel og stærk Emballage, der er forsvarligt til-

22 Dec. lukket eller tilproppet og — forsaavidt angaar de paa Liste I. Nr. 33<sup>4</sup>. opførte Gifte — forseglet, plomberet eller forsynet med Oblat. Emballagen skal være forsynet med tydelig Angivelse af Giftens danske Navn, Apotekets Navn og Adresse samt en særlig Etikette med Ordet »Gift« i hvide Bogstaver paa sort Grund. Ved Udleveringen skal Emballagen forsynes med Datum.

<sup>2</sup>) Gifte til teknisk Brug maa af Apotekerne aldrig udleveres i saadanne Flasker, Krukker eller Kar, der kan give Anledning til Forveksling af Indholdet med Nærings- eller Nydelsesmidler, saaledes navnlig ikke Mælke-, Øl-, Vin- eller Mineralvandsflasker.

§ 8. <sup>1</sup>) Den ekspederede Giftrekvisition skal forsynes med Løbe-Nummer, Datum for Udleveringen og Ekspedientens Navn og skal straks med det paa Rekvisitionen anførte Løbe-Nr. indføres i en særlig Bog, Giftbogen, der pagineres, gennemdrages og autoriseres af Politiet. Giftbogen og de indførte Giftrekvisitioner skal fremlægges ved den sædvanlige Apotekvisitation og iøvrigt — saa ofte det forlanges — forevises for Embedslægen og Politiet.

<sup>2</sup>) Giftbøger — der er autoriseret før denne Bekendtgørelses Ikrafttræden — kan vedblivende anvendes, men skal føres efter de her fastsatte Regler.

§ 9. Forsaavidt der i Henhold til den øvrige Lovgivning maatte være truffet særlige Bestemmelser angaaende Giftes Transport, Opbevaring og Udlevering, f. Eks. af Hensyn til disses Brandfarlighed, maa disse Bestemmelser ogsaa iagttages.

§ 10. De Stoffer, som i Henhold til Lov om Fremstilling af og Handel med Opium m. m. er underkastet særlig Kontrol, maa til teknisk Brug kun udleveres mod skriftlig Rekvisition fra Lederen af de i § 5, Stk. 2. a. nævnte Laboratorier og Institutioner og af de i Henhold til § 5, Stk. 2. b. godkendte Laboratorier.

§ 11. Ved Udlevering til teknisk Brug af de i Giftlovens §§ 16 og 17 nævnte farlige Stoffer skal Apotekerne



følge de af Indenrigsministeren herom givne almindelige 22 Dec.  
Regler. Nr. 334.

§ 12. Overtrædelse af denne Bekendtgørelse straffes i Henhold til Bestemmelserne i Apotekerloven og Giftloven.

§ 13. Denne Anordning træder i Kraft den 1. Januar 1932.

Samtidig ophæves Justitsministeriets Anordning af 30. December 1913 om Apotekers Udlevering af Gift, som ikke sælges som Lægemiddel.

Nr. 334. Lov-Tid. A. S. 2040—43

**Bekendtgørelse ang. Opkrævning af Vægtafgift 22 Dec.  
af Motorkøretøjer i Henhold til Lov Nr. 135 af 28. Nr. 338.  
April 1931.**

I Medfør af § 4 i Lov Nr. 135 af 28. April 1931 om Afgift af Motorkøretøjer m. v. fastsættes herved følgende Regler for Opkrævningen af den ved nævnte Lovs § 6 fastsatte Afgift af her i Landet hjemmehørende Motorkøretøjer m. v.

**I. Afgiftspligten.**

§ 1. Afgiften svares af alle her i Landet hjemmehørende, indregistreringspligtige Motorkøretøjer, samt af Side- og Paahængsvogne til saadanne med de i § 1, Stk. 2—5 i nævnte Lov omhandlede Undtagelser, herunder Køretøjer, der udelukkende benyttes til Sygetransport.

For at Fritagelse for at svare Afgift kan finde Anvendelse med Hensyn til disse sidste, maa der inden Afgiftsperiodens Begyndelse ske Anmeldelse til vedkommende Politiovrighed om, at Køretøjet udelukkende agtes benyttes paa nævnte Maade, ligesom der inden den 15. i den første Maaned efter hver enkelt Afgiftsperiodes Udløb til vedkommende Politiovrighed maa indsendes en af Ejer eller Bruger paa Tro og Love afgiven, af Vitterlighedsvidner medunderskreven Erklæring om, at Køretøjet i hele den sidst forløbne Afgiftsperiode udelukkende har været benyttet til Sygetransport.

Motorkøretøjer, som udelukkende benyttes til Kørsel

22 Dec. paa Ejerens egen Grund, kan af Ministeren for offentlige Nr. 338. Arbejder helt eller delvis fritages for Afgift.

§ 2. Afgiften forfalder efter følgende Regler:

- 1) For Personvogne, der ikke er indrettede til at befordre flere end 7 Personer, Føreren iberegnet, for Paahængsvogne til saadanne Personvogne samt for Motorcykler og Side- og Paahængsvogne til saadanne — forud for hele Finansaaret, hvert Aars 1. April.
- 2) For andre Motorkøretøjer og Paahængsvogne:
  - a. hvor den aarlige Afgift ikke overstiger 160 Kr. — forud for hele Finansaaret, hvert Aars 1. April,
  - b. hvor den aarlige Afgift overstiger 160 Kr., men ikke 260 Kr. — halvaarsvis forud, hvert Aars 1. April og 1. Oktober,
  - c. hvor den aarlige Afgift overstiger 260 Kr. — kvartalsvis forud, hvert Aars 1. April, 1. Juli, 1. Oktober og 1. Januar.

Ved Indregistrering af afgiftspligtige Køretøjer, for hvilke Afgiften for den løbende Afgiftsperiode (Finansaar, Halvaar eller Kvartaar) ikke tidligere er betalt, skal Afgift erlægges inden Indregistreringen.

Den paagældende Afgift vil i Almindelighed være at erlægge for den resterende Del af den Afgiftsperiode, i hvilken Indregistreringen finder Sted, saaledes at Afgiften, saafremt Indregistrering sker i Tiden fra den 1. til den 15. i en Maaned, beregnes fra den 1. i Indregistreringsmaaned, og saafremt Indregistrering sker i Tiden fra den 16. til den sidste i en Maaned, først fra den 1. i den følgende Maaned, men dersom Indregistrering sker i Tiden fra den 16. til den sidste i den sidste Maaned af vedkommende Afgiftsperiode, vil der ved Indregistreringen være at svare Afgift for den følgende Afgiftsperiode.

Til Eksempel vil et af de ovenfor under 2 a omhandlede Køretøjer, for hvilket Afgiften for den løbende Afgiftsperiode ikke tidligere er betalt, ved Indregistrering den 14. November 1931 have at svare Afgift for Tiden fra 1. November 1931 til 31. Marts 1932 og ved Indregistrering den 16. Marts 1932 for

Finansaaret 1932—33, medens et af de under 2 c omhandlede 22 Dec. Køretøjer under tilsvarende Omstændigheder vil have at Nr. 338. svare Afgift henholdsvis for Tiden fra 1. November 1931 til 31. December 1931 og for Tiden fra 1. April 1932 til 30. Juni 1932.

§ 3. Afgiften paahviler den, i hvis Navn Køretøjet er indregistreret paa Afgiftens Forfaldstid, jfr. ovenfor § 2.

Er Køretøjet paa Afgiftens Forfaldstid overgaaet til en anden Ejer (Bruger), uden at dette er anmeldt for Politiet, paahviler Afgiften tillige den nye Ejer (Bruger).

Er Køretøjet ikke indregistreret, paahviler Afgiften den, der er pligtig til at lade det indregistrere.

Intet Motorkøretøj maa indregistreres, forinden der er forevist Politiet behørig Kvittering for, at Afgiften er berigtiget i Overensstemmelse med det ovenfor i § 2 anførte.

Benyttelse af et afgiftspligtigt Køretøj, uden at forfalden Afgift er betalt, straffes i Henhold til Lovens § 2, Stk. 4, med Bøde af mindst 10 Kr.

§ 4. Saafremt et Køretøj udgaar af Registreringen, bortfalder Afgiftspligten fra Begyndelsen af den følgende Afgiftsperiode, indtil Køretøjet atter bliver indregistreret.

Afmeldelse af et Køretøj er kun gyldig, naar den indgives til Politimyndigheden for den Politikreds, i hvilken Køretøjet er indregistreret, ledsaget af Køretøjets Nummerplader eller af Attestation fra Politimyndigheden i anden Politikreds for, at Nummerpladerne er afleverede til denne Politimyndighed.

## II. Afgiftens Opkrævning i København.

§ 5. For Københavns Vedkommende foretages Opkrævningen indtil videre ved Magistratens Foranstaltning gennem Direktoratet for Københavns Skattevæsen mod et Vederlag af  $1\frac{1}{4}$  pCt. af det opkrævede Beløb.

§ 6. Som Grundlag for Opkrævningen tilstiller Københavns Politi i Forbindelse med de Fortegnelser over indregistrerede afgiftspligtige Køretøjer, der i Henhold til de hidtil gældende Regler er tilstillede bemeldte Direktorat, den 1. i

22 Dec. hver Maaned Direktoratet en Fortegnelse over de i den fore-  
Nr. 338. gaaende Maaned tilkomne eller afgaaede afgiftspligtige Køre-  
tøjer og indberetter skete Forandringer i Ejer- eller Brugs-  
forholdet samt stedfundne Anmeldelser om Køretøjers Ind-  
retning og Anvendelse, forsaavidt disse Anmeldelser er af  
Betydning for Afgiftspligten.

Fortegnelsen maa være ledsaget af Oplysning om Ejers  
eller Brugerens Navn, Stilling og Bopæl, Køretøjets Nummer  
og Egenvægt samt Angivelse af, om Køretøjet benytter  
Benzin og lignende som Drivkraft eller benytter anden  
Drivkraft. Indenfor disse Grupper maa igen sondres mellem  
Motorcykler (og Side- og Paahængsvogne til saadanne),  
Personautomobiler (og Paahængsvogne til saadanne) med  
Luftgummiringe, Vare- og Lastautomobiler (og Paahængs-  
vogne til saadanne) med Luftgummiringe, samt Køretøjer  
med halvmassive Ringe af godkendte Typer og Køretøjer  
med andre halvmassive eller med helmassive Ringe.

For Personvognes Vedkommende maa det af Forteg-  
nelsen fremgaa, om disse er indrettede til at befordre flere  
end 7 Personer, Føreren iberegnet, eller er bestemte til at  
benyttes som Paahængsvogne til saadanne Personvogne, lige-  
som Køretøjets Anvendelse iøvrigt, forsaavidt denne er af  
Betydning for Afgiftsberegningsen, maa oplyses.

§ 7. Saafremt Afgiften ikke erlægges senest den 15. i  
Forfaldsmaaneden, forhøjes den med  $\frac{1}{2}$  pCt. i maanedlig  
Rente for hver paabegyndt Maaned fra Forfaldsdagen at  
regne, dog mindst med 10 Kr., hvorhos Direktoratet inden  
Maanedens Udgang sender Fortegnelse over ikke betalte  
Beløb til Københavns Politi, som drager Omsorg for Num-  
merpladernes Borttagelse i Overensstemmelse med Lovens  
§ 2, 3die Stk., ligesom Afgiftsbeløbene med Tillæg af den  
nævnte Forhøjelse uopholdelig vil være at inddrive ved Ud-  
pantning.

§ 8. Ved Indregistrering af afgiftspligtige Køretøjer,  
for hvilke Afgifterne for den løbende Afgiftsperiode ikke  
allerede er betalt, udleverer Politiet den afgiftspligtige en til  
Direktoratet stilet Meddelelse, indeholdende Angivelse af

det Nummer, der ved Indregistreringen vil være at tillægge 22 Dec. Køretøjet, og iøvrigt de i § 6 ommeldte Oplysninger, og hen- Nr. 338. viser den afgiftspligtige til med denne Meddelelse at henvende sig i Direktoratet og betale Afgiften, idet det samtidig tilkendegives ham, at Køretøjet ikke kan indregistreres, før der forevises Kvittering for, at Afgiften er betalt.

Paa Grundlag af nævnte Meddelelse beregner Direktoratet straks Afgiftsbeløbet, saaledes at dette kan indbetales til Direktoratet senest Dagen efter Henvendelsen.

Saafernt et Køretøj, der tidligere har været indregistreret, eventuelt i anden Politikreds, og af hvilket der tidligere er svaret Afgift for den løbende Afgiftsperiode, paany begæres indregistreret, forlanger Politiet forevist den paagældende Afgiftskvittering, og forsyner den med Paategning om det Nummer, der ved den nye Indregistrering tillægges Køretøjet.

§ 9. Afgiftens Indbetaling til Statskassen sker efter de samme Regler, som gælder med Hensyn til Statsskatter, der opkræves ved Magistratens Foranstaltning, hvorhos Afgiftsbeløbene paa sædvanlig Maade bliver at optage i de vedkommende Regnskaber.

### III. Afgiftens Opkrævning udenfor København.

§ 10. Udenfor København foretages Opkrævningen af Politiovrighederne, saaledes at hver Politiovrighed foretager Opkrævningen for de hos samme indregistrerede afgiftspligtige Køretøjer.

§ 11. Som Grundlag for Opkrævningen tilstiller Politimesteren vedkommende Amtstue (Amtstuer) senest den 15. i den første Maaned af hvert Kvartal en fuldstændig Fortegnelse over de Køretøjer, for hvilke Afgift forfalder ved Kvartalets Begyndelse, tilligemed behørig sammentalt Fortegnelse over de paagældende Afgiftsbeløb.

Af Hensyn til den i Lovens § 9 foreskrevne Fordeling af Afgiftens Provenu maa det af Fortegnelsen fremgaa, hvor stor en Del af de paagældende Afgiftsbeløb der vedrører hver enkelt Købstad, og Fortegnelsen maa derfor affattes

22 Dec. særskilt for hver Købstad og for det til Politikredsen hørende Nr. 338. Landdistrikt.

§ 12. Samtidig med Indsendelsen af den i § 11 forekrevne Fortegnelse tilstiller Politimesteren hver enkelt af de afgiftspligtige en Kvitteringsblanket, der under Anførelse af Køretøjets Indregistreringsnummer og af den paagældende Afgiftsperiode angiver, hvad den forfaldne Afgift udgør, med Tilføjende, at Beløbet vil være at indbetale senest den sidste Dag i Forfaldsmaaneden eller, saafremt denne Dag er en Søndag eller Helligdag, den første Søndag derefter til vedkommende Amtstue enten direkte ellergennem Posten under Benyttelse af det Kvitteringsblanketten vedhæftede Indbetalingskort, saaledes at Postvæsenets Kvittering for Beløbets Modtagelse sker med frigørende Virkning for den afgiftspligtige.

Kvitteringsblanketterne skal indeholde Tilkendegivelse af, at Undladelse af at berigtige Afgiften senest paa den paa Blanketten i Overensstemmelse med foranstaaende anførte sidste rettidige Betalingsdag vil medføre, dels at Afgiften forhøjes med  $\frac{1}{2}$  pCt. i maanedlig Rente for hver paabegyndt Maaned fra Forfaldsdagen at regne, dog mindst med 10 Kr., dels at der uopholdelig vil blive truffet Foranstaltninger til Nummerpladernes Borttagelse og til de forhøjede Beløbs Inddrivelse ved Udpantning, samt af, at Benyttelse af Køretøjet, uden at Afgift er betalt, medfører Bødeansvar. Forsaa vidt Beløbet ikke indbetales rettidigt, maa sammen med selve Afgiftsbeløbet tillige Rentetillæget indbetales.

Postvæsenet godskriver Amtstuens Postkonto de indgaaede Afgiftsbeløb med Tillæg.

For de Køretøjers Vedkommende, hvoraf Afgiften ikke er indgaaet til Amtstuen senest den 2den Søndag i den efter Forfaldsmaaneden følgende Maaned, afsender Amtstuen umiddelbart efter denne Dato Fortegnelse til Politimesteren, som ufortøvet drager Omsorg for Nummerpladernes Borttagelse og for Beløbenes Inddrivelse ved Udpantning. Saafremt Restancebeløb indbetales til Amtstuen af de afgiftspligtige, gives der omgaaende Politimesteren Meddelelse desangaaende.

De inddrevne Afgiftsbeløb indbetales snarest til Stats- 22 Dec.  
kassen i Overensstemmelse med de gældende Regler og senest Nr. 338.  
i Løbet af Kvartalets sidste Maaned. Ved Indbetalingen  
afgives til vedkommende Amtstue behørig, af Politiovrigheden underskrevet Anmeldelse i to Eksemplarer, indeholdende Angivelse af Køretøjernes Indregistreringsnummer og af den paagældende Afgiftsperiode samt af Afgiftens Beløb. Det ene Eksempel tilsendes til Politiovrigheden, forsynet med Amtstuenes Kvittering, medens det andet Eksempel forbliver hos Amtstuen for at tjene til Legitimation ved Regnskabet. Ved Indbetalingen afgives endvidere en Restancefortegnelse. Blanketter til de i nærværende Paragraf omhandlede Kvitteringsblanketter med vedhæftede Indbetalingskort fremstilles ved Finansministeriets Foranstaltning og kan af Politimestrene rekvireres hos Postgirokontoret i København, jfr. de i Skattedepartementets Cirkulære af 30. Juni 1931 indeholdte nærmere Bestemmelser herom.

Kortene fremstilles til Brug ved Optrækning af Helaarsafgift af tidligere indregistrerede Køretøjer med paatrykt Angivelse af vedkommende Finansaar og af sidste rettidige Betalingsdag, men iøvrigt vil alle paa Kortene med vedhængende Kupon og Kvittering være Rubrikker vedrørende Køretøjet, Afgiftsperioden, Afgiftens Beløb og sidste rettidige Betalingsdag samt Amtstuenes Navn og Postkonto være at udfylde af Politiet, forinden Kortenes Udsendelse til de afgiftspligtige, hvorimod disse selv maa opføre Rente-tillæget og det samlede Beløb af Afgift og Tillæg, herunder Beløbsangivelsen paa Indbetalingskortets Hoveddel og paa Kvitteringen. Kortene kan, om det ønskes, leveres med Paatryk af det for Køretøjer i Politikredsen benyttede Kendingsbogstav og af vedkommende Amtstues Navn og Postkontonummer, naar de fornødne Oplysninger desangaaende gives i Rekvisitionen.

§ 13. Ved Indregistrering af afgiftspligtige Køretøjer, for hvilke Afgiften for den løbende Afgiftsperiode ikke allerede er betalt, udleverer Politiet den afgiftspligtige en Kvitteringsblanket, der under Anførsel af det Kendingsbogstav

22 Dec. og Nummer, der ved Indregistreringen vil være at tillægge Nr. 338. Køretøjet, og af den paagældende Afgiftsperiode angiver, hvad den ved Indregistreringen forfaldende Afgift, jfr. § 2, udgør. Det meddeles derhos den afgiftspligtige, at Køretøjet ikke vil kunne indregistreres, forinden der forevises Kvitte- ring for, at Beløbet er indbetalt enten direkte til vedkom- mende Amtstue eller gennem Postvæsenet under Benyttelse af det Blanketten vedhæftede Indbetalingskort.

Samtidig med Udleveringen af Kvitte- ringsblanketten til den afgiftspligtige tilstiller Politiet Amtstuen en Med- delelse, indeholdende Angivelse af det Indregistreringsnummer, der vil være at tillægge Køretøjet, af Ejerens (Brugerens) Navn og Bopæl, og af den Periode, for hvilken der ved Ind- registreringen skal svares Afgift, samt af det ved Indregi- streringen forfaldende Afgiftsbeløb.

Saaframt et Køretøj, der tidligere har været indregistre- ret, eventuelt i anden Politikreds, og af hvilket der tidligere er svaret Afgift for den løbende Afgiftsperiode, paany be- gæres indregistreret, forlanger Politiet forevist den paagæl- dende Afgiftskvittering, og forsyner den med Paategning om det Nummer, der ved den nye Indregistrering tillægges Køretøjet.

Den 15. i den første Maaned af hvert Kvartal tilstiller Politiet vedkommende Amtstue (Amtstuer) en i Overens- stemmelse med § 6 udfærdiget Fortegnelse over de i det fore- gaaende Kvartal skete Indregistreringer af nye afgiftspligtige Køretøjer tilligemed Angivelse af Dato for Indregistreringen og af de ved Indregistreringen ifølge de Politiet foreviste Kvitte- ringe betalte Afgiftsbeløb samt tilsvarende Forteg- nelse over de i nævnte Kvartal afmeldte Køretøjer under Anførelse af Afmeldelsens Dato og af, hvorvidt de paagæl- dende Køretøjer senere paany er indregistreret i samme eller i en anden Politikreds, og da under hvilken Dato og med hvilket Kendingsbogstav og -nummer, jfr. § 16.

Skemaer til Brug ved Udfærdigelsen af de i nærværende Paragrafs 3die Stk. og i § 11 omhandlede Fortegnelser vil blive udfærdigede ved Finansministeriets Foranstaltning.



## IV. Almindelige Bestemmelser.

22 Dec.  
Nr. 338.

§ 14. Afgiftsberegningen sker paa Grundlag af de ved Indregistreringen eller ved senere Anmeldelser afgivne Oplysninger om Køretøjets Indretning, Anvendelse og Egenvægt.

Forandres et Køretøjs Indretning, Anvendelse eller Egenvægt med den Virkning, at den aarlige Afgift forhøjes, beregnes den forhøjede Afgift fra Begyndelsen af den Maaned, i hvilken Forandringen finder Sted, dog at Afgiftsforhøjelsen, naar Ændringen finder Sted efter den 15. i en Maaned, først beregnes fra den 1. i den følgende Maaned. Ved Anmeldelse af Forandringer som de omhandlede forholdes paa tilsvarende Maade som foreskrevet ovenfor i §§ 8 og 13 med Hensyn til Indregistrering af nye afgiftspligtige Køretøjer, saaledes at den som Følge af Forandringen pligtige yderligere Afgift for Tiden indtil Slutningen af den paagældende Afgiftsperiode (Finansaar, Halvaar eller Kvartaar) opkræves straks ved Anmeldelsen i Overensstemmelse med de i de nævnte Paragrafer fastsatte Regler.

Hvis Forandringen medfører Nedgang i Afgiften, beregnes den nedsatte Afgift fra Begyndelsen af den følgende Afgiftsperiode, jfr. § 2 (Finansaar, Halvaar eller Kvartaar).

Benyttes et Køretøj baade som Person- og Vare- eller Lastvogn, beskattes det efter den af de i Lovens § 6 fastsatte Regler, der giver den højeste Afgift.

§ 15. Afgiften opkræves hos den, i hvis Navn Køretøjet er indregistreret paa Afgiftens Forfaldsdag, jfr. ovenfor § 2.

Saaframt Afgiften ikke indbetales inden Udløbet af den fastsatte Betalingsfrist, vil der i Overensstemmelse med de i ovenstaaende §§ 7 og 12 indeholdte Bestemmelser af vedkommende Myndighed uopholdelig være at drage Omsorg for Nummerpladernes Borttagelse og for Afgiftsbeløbenes Inddrivelse i Henhold til de i Lovens § 2 fastsatte Regler.

Dækning for Afgiften bør i Almindelighed først søges ved Udpantning i Køretøjet, hvorved bemærkes, at Staten, uanset om dette efter Afgiftens Forfaldstid maatte være

22 Dec. overgaaet til en anden Ejer, i Henhold til Lovens § 2, Stk. 2, Nr. 338. er berettiget til med Panteret fremfor al anden Gæld at søge Fyldestgørelse i Køretøjet eller eventuelle Assurancesummer for skyldige Afgiftsbeløb med paaløbne Omkostninger, dog kun i et Aar efter Forfaldstiden.

Saaframt der ved paafølgende Tvangsauktion over Køretøjet ikke opnaas fuld Dækning, søges det resterende Beløb inddrevet hos Køretøjets paa Afgiftens Forfaldstid indtegnede Ejer — eventuelt tillige i Henhold til Lovens § 2, Stk. 1, hos dets daværende virkelige Ejer — ved Udpantning i hans mulige øvrige Ejendele, jfr. Lov Nr. 36 af 29. Marts 1873 § 1, Lov Nr. 90 af 11. April 1916 § 596 ff. og Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 46.

Ejer den paagældende intet, hvori Udpantning kan foretages, dokumenteres dette overfor vedkommende Amtstue ved Vedlæggelse af Udskrift af den paagældende Fogedforretning, og Restancen vil da i Almindelighed uden særlig Bemyndigelse fra Skattedepartementet kunne føres til Afgang som uerholdelig.

Det bemærkes derhos, at man af Hensyn til Kontrollen med Afgiftens Berigtigelse maa anse det for rettest, at Køretøjet inden Auktionen udslettes af Indregistreringen, samt at der ved mulig senere Indregistrering af Køretøjet gives dette et nyt Indregistreringsnummer.

Naar Køretøjet efter Auktionen paany søges indregistreret i samme eller i en anden Politikreds, vil der af den nye Ejer inden Indregistreringen være at svare Afgift i Overensstemmelse med det ovenfor i § 2 anførte.

Saaframt den nye Indregistrering sker inden Udlobet af den Afgiftsperiode, som Restancen angik, og inden den 16. i den sidste Maaned af den paagældende Afgiftsperiode, bør det Afgiftsbeløb, som ved Indregistreringen afkræves den nye Ejer, dog ikke overstige den udækkede Del af Restancen, idet Afgift for den paagældende Afgiftsperiode alt i alt kun bør svares een Gang, uanset at Vognen har haft flere Ejere.

Hvis f. Eks. en almindelig Personvogn sælges ved Tvangsauktion i Maj 1931 til Inddrivelse af den Vognen for Finans-

aaret 1931—32 paahvilende Afgift, 240 Kr., og der ved 22 Dec. Auktionen opnaas Dækning for 40 Kr. af den omhandlede Nr. 338. Afgift, føres Restbeløbet, 200 Kr., saafremt Udpantning hos Ejeren i andre Ejendele viser sig resultatløs, under fornøden Dokumentation, og efter at Køretøjet er udslettet af Indregistreringen, til Afgang som uerholdelig.

Søges Vognen derefter inden den 16. Marts 1932 paany indregistreret, bliver Vognen paany afgiftspligtig — under et nyt Indregistreringsnummer — for en Del af Finansaaret 1931—32, og den nye Ejer skal herefter, saafremt Indregistreringen sker inden den 16. Juni 1931, betale den fulde resterende Aarsafgift, 200 Kr., medens der, naar Indregistreringen først sker henholdsvis i Tiden 16. Juni 1931—15. Juli 1931, 16. September 1931—15. Oktober 1931 eller 16. December 1931—15. Januar 1932, kun skal betales henholdsvis 180 Kr., 120 Kr. og 60 Kr.

Er der ved Auktionen opnaaet Dækning for 100 Kr. af Afgiften, skal der i de tilsvarende Tilfælde af den nye Ejer betales henholdsvis 140 Kr., 140 Kr., 120 Kr. og 60 Kr.

**§ 16.** Saafremt den afgiftspligtige skifter Bopæl indenfor en Politikreds, skal han inden 14 Dages Forløb anmelde Flytning til Politiet. Unkladelse heraf medfører Ansvar efter Bestemmelsen i Lov om Afgift af Motorkøretøjer m. v. af 28. April 1931 § 11.

Saafremt et Køretøj, der er indregistreret i en Politikreds, indføres og indregistreres i en anden Politikreds, foretages Opkrævningen af Afgiften af Opkrævningsmyndigheden i den Politikreds, hvor Køretøjet staar indregistreret paa Afgiftens Forfaldsdag, jfr. ovenfor § 2.

Politiovrigheden paa Fraflytningsstedet giver Politiovrigheden paa Tilflytningsstedet Meddelelse om Flytningen med Angivelse af Køretøjets hidtidige Anvendelse og Indretning, hvorhos Politimyndigheden paa Tilflytningsstedet, naar Indregistrering har fundet Sted, omgaaende giver Politimyndigheden paa Fraflytningsstedet Underretning derom under Anførelse af Køretøjets nye Kendingsbogstaver og -nummer.



skal Socialministeriet herved offentliggøre de hidtil trufne 23 Dec.  
Enkeltafgørelser af mere almindelig Interesse. Nr. 198.

### Kredsen af understøttelsesberettigede Personer.

Personer, der er bidragydende Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløshedskasse med hvilende Medlemsret i denne, vil ikke kunne oppebære Hjælp i Henhold til de i Lovens § 1 for Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser fastsatte Regler, men kun — forudsat at de i øvrigt opfylder Betingelserne — efter de i Lovens § 2 fastsatte Regler for arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser.

### Betingelserne for Understøttelse.

#### *A. Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser.*

De efter 1. Oktober 1931 indmeldte Medlemmer, der kun kan oppebære Hjælpen efter Lovens § 2, er undergivet de samme Betingelser for Hjælpens Ydelse, som er fastsat for ikke-arbejdsløshedsforsikrede, jfr. Cirkulære af 3. December 1931.

#### *B. Arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser.*

1. En ung Mand var uddannet som Stenhugger hos sin Fader og havde kun arbejdet i dennes Forretning, senest i Tiden 24. Januar—10. September 1931, da der ikke var mere Arbejde. Han boede hos sine Forældre for en Betaling af 20 Kr. mdl.

Den 12. November 1931 indtegnede han sig som ledig ved det offentlige Arbejdsanvisningskontor og indgav derefter Ansøgning om Krisehjælp.

*Ministeriets Afgørelse:* Da han maatte antages at være saaledes knyttet til Faderens Forretning, at han arbejdede der, naar der var tilstrækkeligt Arbejde, kunde han ikke anses for arbejdssøgende og arbejdsløs i Lovens Forstand i de Perioder, hvor der ikke i Forretningen var tilstrækkeligt Arbejde baade for Faderen og for ham. Han var derfor ikke berettiget til Hjælpen.

23 Dec. 2. En Fisker havde opgivet Fiskeriet i Oktober 1930  
Nr. 198. og ernærede sig nu ved Fiskehandel; han tog dog Arbejde  
for andre, naar der bød sig noget, men havde i de sidste 12  
Maaneder kun haft 6 Dages Arbejde.

*Ministeriets Afgørelse:* Da han ernærede sig ved Fiskehandel, og da den Omstændighed, at han ved Siden heraf i de sidste 12 Maaneder havde haft 6 Dages Arbejde for andre, ikke kunde karakterisere ham som arbejdssøgende, var han ikke berettiget til Hjælpen.

3. En Fiskehandler søgte Hjælp under Henvisning til, at Afsætningsmulighederne i Slagtetiden var meget ringe og først vilde kunne forventes at blive normale efter Jul.

*Ministeriets Afgørelse:* Da han ikke kunde antages at have opgivet Fiskehandelen, og den ringe Indtægt skyldtes Forhold, der formentlig gjorde sig gældende hvert Aar paa samme Tid, samt da der intet var oplyst om, at han normalt søgte Arbejde for andre, kunde han ikke anses for arbejdssøgende og arbejdsløs i Lovens Forstand og var derfor ikke berettiget til Hjælpen.

4. En ikke-arbejdsløshedsforsikret Persons Hustru havde en ugentlig Fortjeneste af 25 Kr.; Ægteparret, der boede i en Provinsby, havde et i 1914 født Barn.

*Ministeriets Afgørelse:* Paagældende arbejdsløse Mand kunde ikke anses for ubemidlet i den i Cirkulæret af 3. December 1931, Pkt. a., omhandlede Forstand.

5. Ved den i Cirkulære af 3. December 1931 under Pkt. a. omhandlede Undersøgelse af, om Ansøgeren kan anses for ubemidlet, maa der tages Hensyn til Ægtefællens Indtægt, herunder ogsaa til Ægtefællens Aldersrente eller Invalidere; men den Omstændighed, at Ansøgerens Ægtefælle oppebærer Alders- eller Invalidere, kan selvfølgelig ikke alene udelukke Ansøgeren fra Hjælpen.

6. En Hustru, der passede sit Hjem og sine Børn, men ikke søgte Arbejde, kunde ikke anses for arbejdsløs i Lovens Forstand og var derfor udelukket fra Hjælpen.

7. Spørgsmaal om, hvorvidt en ikke-arbejdsløshedsforsikret Person, der har et Beløb af 500 Kr. indestaaende i Spare-

kassen, kan anses for ubemidlet med Hensyn til Hjælp efter **23 Dec.**  
denne Lov. Nr. 198.

*Ministeriets Afgørelse:* En enlig Person, der har et saadant Beløb i Sparekassen, kan efter Ministeriets Mening i Almindelighed ikke anses for ubemidlet i Lovens Forstand; han kan derfor ikke faa Krisehjælp, men maa indtil videre være henvist til at leve af sin Formue. Forsaavidt paagældende er Familieforsørger, kan det samme ikke fastslaaes, men Kommunalbestyrelsen maa i hvert enkelt Tilfælde skønne over, om han, trods sin Formue, kan anses for ubemidlet i Lovens Forstand, jfr. det i ovennævnte Cirkulære af 3. December 1931 udtalte. I øvrigt maa der — og dette gælder ogsaa for Personer, der ikke er Familieforsørgere — tages Hensyn til, om vedkommendes Formue er anbragt i fast Ejendom eller af anden Grund ikke er likvid, saaledes at paagældende under Arbejdsløshed ikke af sin Formue kan faa frigjort de fornødne Midler til Livets Underhold.

### Hjælpens Størrelse og Varighed.

*A. For Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser, som er indmeldt senest den 1. Oktober 1931.*

1. Et arbejdsløst Medlem af en anerkendt Arbejdsløhedskasse, der ifølge sin Kasses Vedtægt paa Grund af en ham tilstaaet Pension højst kan oppebære vedtægtsmæssig Arbejdsløhedsunderstøttelse i 4 Dage ugentlig, kan oppebære midlertidig Arbejdsløshedshjælp i samme Omfang, altsaa i 4 Dage ugentlig.

2. Den Omstændighed, at et arbejdsløst Medlem af en anerkendt Arbejdsløhedskasse paa Grund af Indtægt under Arbejdsløhedsperioden ikke kan oppebære midlertidig Arbejdsløshedshjælp i dennes fulde Omfang pr. Uge — 6 eller 7 Dage — hindrer ikke paagældende i at oppebære Hjælpen i tilsammen 70 Dage.

*B. For Personer, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser.*

Da Medlemmer af Landarbejdernes Arbejdsløhedskasse ifølge Kassens Vedtægt frit kan vælge, om de vil være helt-

23 D. eller halvtbetalende Medlemmer af Kassen, og da ikke-arbejds-  
Nr. 198. løshedsforsikrede Landarbejdere — saaledes som Loven er  
formuleret — ikke kan have Adgang til højere Understøttelse  
end de forsikrede, maa den Hjælp, der ydes arbejdsløse Land-  
arbejdere, som ikke er Medlemmer af Landarbejdernes Ar-  
bejdsløshedskasse, altsaa sættes i Forhold til den Hjælp,  
der ydes halvtbetalende Medlemmer af Arbejdsløsheds-kassen.

### Kontrollen med de understøttede.

1. Lovens § 3 giver kun Kommunerne Adgang til at overlade Kontrol og Udbetaling til de anerkendte Arbejds-  
løsheds-kasser, forsaavidt angaar disse Kassers Medlemmer. Hvis en Kommunalbestyrelse ikke ønsker selv at administrere Hjælpen til arbejdsløse, der ikke er arbejdsløshedsforsikrede, kan den efter Lovens § 3 kun overlade dette til den kommunale Hjælpekasse eller det offentlige Arbejdsanvisningskontor.

2. Saafremt der udbetales Hjælp for Helligdage, jfr. nedenfor, er Udbetalingen ikke betinget af, at paagældende er kontrolleret paa Helligdagen.

### Udbetaling af Hjælpen. Ventetid for Hjælpen.

1. Hjælpen til ikke-arbejdsløshedsforsikrede kan ydes for Helligdage, der ikke falder paa Søndage; heraf følger, at Hjælpen kan udbetales for 1. og 2. Juledag samt Nytaarsdag.

2. Den Ventetid, der skal hengaa inden Hjælpens Udbetaling, kan, forsaavidt angaar ikke-arbejdsløshedsforsikrede arbejdsløse, ikke beregnes for noget Tidsrum, der ligger forud for paagældendes Indtegning som ledig ved et offentligt Arbejdsanvisningskontor. Den arbejdsløse skal være kontrolleret paa sædvanlig Maade i Ventetiden.

3. En arbejdsløs havde en daglig Indtægt af 85 Øre som Ringer. Paagældende Kommunalbestyrelse forespurgte, om dette Beløb vilde være at fradrage i den midlertidige Arbejds-  
løshedshjælp.

*Ministeriets Afgørelse:* Hans ugentlige Indtægt ved Ring-  
ningen skal sammenholdes med den sædvanlige daglige Ar-  
bejdsindtægt indenfor det Fag, som han tilhører, hvorefter



der ugentlig skal fradrages Understøttelse for saa mange Dage, 23 Dec. som Fortjenesten ved Ringningen herefter svarer til. Nr. 198.

4. Der er ingen Hjemmel til at bringe Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 4, om Tilbageholdelse af en Trediedel af Arbejdsløshedsunderstøttelsen til Fyldestgørelse af Kommunens Krav mod paagældende Medlem for udlagte Underholdsbidrag til Anvendelse paa den midlertidige Hjælp.

#### Udgifternes Afholdelse.

Der er ikke ved Loven givet Kommunerne nogen Ret til Forskud paa den Refusion, som Arbejdsløshedsfonden ifølge Lovens § 4, Stk. 1, skal yde Kommunerne. Men i særlige Undtagelsestilfælde, hvor en Kommunes økonomiske Forhold maatte være saa vanskelige, at den ikke kan skaffe de fornødne Beløb til Understøttelser efter Loven, vil Ministeriet være villigt til at søge Udvej for, at der ydes Kommunen et passende Forskud paa dens Refusionstilgodehavende. Kommunen maa derfor i et saadant Tilfælde henvende sig til Amtet og overfor dette give de fornødne Oplysninger til Dokumentation for, at Kommunens økonomiske Forhold er som foran anført, herunder bl. a. Oplysning om Kommunens kontante Midler, paaregnede Indtægter og Udgifter i de nærmeste Maaneder m. m. Efter at have kontrolleret de meddelte Oplysninger videregiver Amtet Andragendet til Socialministeriet med sin Indstilling i Sagen.

I Anledning af, at der til Ministeriet er indkommet en Række Sager, der efter de i Cirkulære af 31. Oktober 1931 under IX. fastsatte Regler burde være indsendt til Amtet eller til Arbejdsnævnet, skal Ministeriet paany henlede Opmærksomheden paa, at Kommunalbestyrelsens Afgørelser kan indannes for Amtmanden, dog at Klager over, at et arbejdsløst Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse er udelukket fra Hjælp i Henhold til de i nævnte Cirkulære under Afsnit II A, Pkt. 1—2, nævnte Bestemmelser, herunder Spørgsmaal om fyldestgørende Grund til Arbejdsvægning, afgøres af Arbejdsnævnet.

28 Dec. **Bekendtgørelse ang. Danmarks Ratifikation af**  
Nr. 323. **den i Stockholm den 6. Februar 1931 indgaaede Kon-**  
**vention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og**  
**Sverige indeholdende internationalprivatretlige Be-**  
**stemmelser om Ægteskab, Adoption og Værgemaal**  
**med tilsvarende Slutprotokol af s. D.**

---

*I. Ægteskab.*

Artikel 1.

Vil en Statsborger i en af de kontraherende Stater indgaa Ægteskab for en af de andre Staters Myndigheder, skal hans Ret til at indgaa Ægteskabet bedømmes efter Loven i denne Stat, saafremt han i de sidste to Aar har været og fremdeles er bosat dèr, men ellers efter Loven i den Stat, hvor han har Statsborgerret.

Skal Statsborgerlandets Lov anvendes, kan Retten til at indgaa Ægteskabet godtgøres ved Bevidnelse fra denne Stats Myndigheder (Ægteskabsattest).

Artikel 2.

Om Lysning og Vielse gælder Loven i den Stat, for hvis Myndighed Ægteskabet indgaaes.

Artikel 3.

Retsvirkningerne af Ægteskab mellem Personer, som er og ved Ægteskabets Indgaaelse var Statsborgere i de kontraherende Stater, skal, forsaavidt angaar Ægtefællernes Formueforhold, bedømmes efter Loven i den af Staterne, hvor Ægtefællerne ved Ægteskabets Indgaaelse bosatte sig. Har begge Ægtefæller senere bosat sig i en anden af Staterne, skal denne Stats Lov i Stedet herfor finde Anvendelse, forsaavidt der ikke er Tale om Virkning af en Retshandel, som tidligere er indgaaet.

En Ægtefælles Beføjelse til at raade over fast Ejendom eller over Rettighed, som dermed er ligestillet, skal, hvis Ejendommen er beliggende i en af Staterne, altid bedømmes efter Loven i denne Stat.

## Artikel 4.

28 Dec.

En Ægtepagt mellem Personer, som er og ved Ægteskabets Indgaaelse var Statsborgere i de kontraherende Stater, og som da bosatte sig i en af Staterne, skal i Henseende til Formen anses for gyldig i enhver af de kontraherende Stater, ikke blot naar den Lov, som efter Artikel 3 var bestemmende for Ægtefællernes Formueforhold, er iagttaget, men ogsaa naar Ægtepagten opfylder Formforskrifterne i den Stat, hvor Parterne eller en af dem havde Statsborgerret.

Hver af Staterne kan gøre en Ægtepagts Gyldighed overfor Trediemand betinget af, at den er tinglyst eller anmeldt til Retten overensstemmende med dør gældende Lov.

## Artikel 5.

Begæring om Bosondring mellem saadanne Ægtefæller, som omhandles i Artikel 4, afgøres i den Stat, hvor begge Ægtefæller er bosat. Er de bosat i forskellige Stater, afgøres Begæringen i den Stat, hvor den Ægtefælle, mod hvem Kravet er rettet, har Bopæl, eller, hvis han er bosat i Finland, i den Stat, hvis Lov efter Artikel 3 er bestemmende for Ægtefællernes Formueforhold.

## Artikel 6.

Artiklerne 3—5 angaar ikke Ægteskaber, hvis Retsvirkninger efter Loven i nogen af de paagældende Stater skal bedømmes efter den ældre Ægteskabslovgivning.

## Artikel 7.

Spørgsmaal om Separation eller Skilsmisse mellem Statsborgere i de kontraherende Stater afgøres i den Stat, hvor begge Ægtefæller er bosat, eller hvor de senest har været bosat samtidig og en af dem fremdeles er bosat.

Kan Sagen ikke efter første Stykke afgøres i nogen af Staterne, eller skulde Afgørelse om Separation, eller Skilsmisse paa Grundlag af Separation, mellem Ægtefæller, som ikke er finske Statsborgere, efter første Stykke træffes i Finland, kan Afgørelsen træffes i en Stat, hvor en af Ægtefællerne har Statsborgerret.

28 Dec. Skilsmisse paa Grundlag af Separation kan altid med-  
 Nr. 323. deles i en Stat, hvor begge Ægtefæller har Statsborgerret.

#### Artikel 8.

I Forbindelse med Krav om Separation eller Skilsmisse kan der af samme eller anden Myndighed ogsaa træffes Afgørelse om midlertidig Ophævelse af Samlivet, Deling af Formuen, Skadeserstatning, Underholdspligt og Forældremyndighed.

Spørgsmaal om Underholdspligt og Forældremyndighed, som rejses senere, afgøres i den Stat, hvor den Ægtefælle, mod hvem Kravet er rettet, er bosat; dette gælder ogsaa med Hensyn til Ændring af Beslutning, som er truffet i en anden af Staterne. Er Loven i den Stat, hvor der er truffet en Afgørelse om Separation eller Skilsmisse, til Hinder for senere Fastsættelse eller Forhøjelse af Underholdsbidrag til en frasepareret eller fraskilt Ægtefælle, kan Afgørelse herom heller ikke træffes i de andre Stater.

#### Artikel 9.

Ved de i Artiklerne 7 og 8 nævnte Afgørelser anvendes i hver Stat den dør gældende Lov. Afgørelse om Deling af Formuen og om Skadeserstatning træffes dog altid efter den Lov, som ifølge Artikel 3 er bestemmende for Ægtefællernes Formueforhold. Separation kan ikke meddeles finsk Statsborger, medmindre han er og i de sidste to Aar har været bosat i den Stat, hvor Separation søges.

Separation, som er opnaet i en af Staterne, giver i de andre Stater samme Ret til Skilsmisse som en dør meddelt Separation.

#### Artikel 10.

Med Hensyn til Afgørelsen af Sager om Omstødelse af Ægteskab mellem Personer, som er og ved Ægteskabets Indgaaelse var Statsborgere i de kontraherende Stater, finder Bestemmelserne i Artiklerne 7—9 tilsvarende Anvendelse. Betingelserne for Omstødelse skal dog bedømmes efter den Lov, som var bestemmende for Sagsøgerens Ret til at indgaa Ægteskabet, eller, hvis Sagen rejses mod begge Ægtefæller, efter en af de Love, som var bestemmende for deres Ret til at indgaa Ægteskabet.

*II. Adoption.*

28 Dec.

## Artikel 11.

Nr. 323.

Vil en Statsborger i en af de kontraherende Stater, som er bosat i en af disse, adoptere en Person, der har Statsborgerret i en af Staterne, skal Tilladelsen søges i den Stat, hvor Adoptanten er bosat.

## Artikel 12.

Ved Afgørelsen af Ansøgningen anvendes i hver Stat den dér gældende Lov. Er den, som skal adopteres, under 18 Aar, og er han bosat i den Stat, hvor han har Statsborgerret, maa Ansøgning dog ikke bevilges i en anden Stat, forinden vedkommende Børnetilsynsmyndighed i Statsborgerlandet har haft Adgang til at ytre sig.

## Artikel 13.

Spørgsmaal om Ophævelse af Adoptivforhold, som be-  
staar mellem Statsborgere i de kontraherende Stater, og som er stiftet i en af disse, afgøres i den Stat, hvor Adoptanten er bosat, eller, hvis han ikke har Bopæl i nogen af de kontraherende Stater, i den Stat, hvor Adoptivbarnet er bosat.

Ved Afgørelsen anvendes i hver Stat den dér gældende Lov.

*III. Værgemaal.*

## Artikel 14.

Værgemaal for mindreaarig Statsborger i en af de kontraherende Stater, som er bosat i en af de andre, hører under Myndighederne i sidstnævnte Stat, medmindre Værgemaal allerede udøves i en af de andre Stater ved født eller beskikket Værge.

Det samme gælder om Umyndiggørelse og Værgemaal for en umyndiggjort.

## Artikel 15.

Midlertidig Værge kan beskikkes, og andre midlertidige Foranstaltninger kan træffes i enhver af Staterne.

28 Dec.  
Nr. 323.

Artikel 16.

De Afgørelser, som omhandles i Artiklerne 14 og 15, træffes i hver Stat efter dør gældende Lov.

Artikel 17.

Om Umyndighedens Virkninger i formueretlig Henseende og om Værgens Beføjelser gælder Loven i den Stat, hvor Værgemaalet udøves.

Denne Bestemmelse gælder ikke Evnen til at indgaa Veksel- eller Checkforpligtelser.

Artikel 18.

Et Værgemaal kan efter Forhandling mellem vedkommende Ministerier overføres til en af de andre Stater, saafremt den umyndige har bosat sig dør, eller det af andre Grunde findes hensigtsmæssigt.

Artikel 19.

Spørgsmaal om Ophævelse af Umyndiggørelse, som er besluttet i en af de kontraherende Stater, skal, hvis den umyndiggjorte er Statsborger i en af disse, afgøres i den Stat, hvor Værgemaalet udøves.

Ved Afgørelsen anvendes i hver Stat den dør gældende Lov.

Artikel 20.

Bliver en Statsborger i en af de kontraherende Stater umyndiggjort i en af de andre, eller bliver Umyndiggørelsen ophævet, skal der uden Ophold sendes Meddelelse til vedkommende Ministerium i den Stat, hvor han har Statsborgerret.

Artikel 21.

Bestemmelserne i Artiklerne 17, 19 og 20 finder tilsvarende Anvendelse, naar en Statsborger i en af de kontraherende Stater, der er bosat i Danmark og ikke allerede er umyndiggjort i en af Staterne, sættes under Lavværgemaal i Danmark.

Dette Værgemaal er ikke til Hinder for Umyndiggørelse i en af de andre Stater, hvor vedkommende bosætter sig.

*IV. Almindelige Bestemmelser.*

28 Dec.  
Nr. 323.

Artikel 22.

Administrative og retskraftige judicielle Afgørelser, som i en af Staterne er udfærdiget i Overensstemmelse med Artiklerne 5, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 15, 19 eller 21, skal have Gyldighed i de andre Stater uden særlig Stadfæstelse og uden Prøvelse af Afgørelsens Rigtighed eller dens Forudsætninger med Hensyn til Bopæl eller Statsborgerret i den ene eller den anden af de kontraherende Stater.

Artikel 23.

Denne Konvention skal ratificeres, og Ratifikationerne udveksles i Stockholm, saa snart ske kan.

Konventionen træder i Kraft den 1. Januar eller den 1. Juli, som følger efter Udvekslingen af Ratifikationerne.

Enhver af Staterne kan i Forhold til hver af de andre opsiges Konventionen med en Frist af 6 Maaneder til Ophør en 1. Januar eller en 1. Juli.

*Slutprotokol.*

I Forbindelse med Undertegnelsen i Dag af Konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende internationalprivatretilige Bestemmelser om Ægteskab, Adoption og Værgemaal har de befuldmægtigede for de kontraherende Stater afgivet følgende Erklæring:

Der bestaar Enighed mellem de kontraherende Stater om:

1) at Konventionen ikke paalægger nogen af de kontraherende Staters Myndigheder Pligt til at vie Personer, som ifølge ufravigelig Bestemmelse i den paagældende Stats Lovgivning paa Grund af Slægtskab eller Svogerskab er udelukket fra at indgaa Ægteskab;

2) at den, som ikke er fyldt 21 Aar, men har opnaaet Myndighed efter finsk Lov ved Indgaaelse af Ægteskab eller efter islandsk Lov ved Separation eller Opløsning af Ægte-

28 Dec. skab, ikke skal anses for umyndig paa Grund af Alder,  
Nr. 323. selv om han tager Bopæl i en anden af de kontraherende  
Stater end henholdsvis Finland og Island.

-----  
Danmarks Ratifikationsdokument deponeredes tilligemed de øvrige kontraherende Staters Ratifikationsdokumenter i det svenske Udenrigsministerium den 22. December 1931, idet der samtidig blev oprettet en af de respektive Staters Repræsentanter undertegnet Protokol, indeholdende Tilkendegivelse af, at de kontraherende Stater er enige i, at Bestemmelsen i Konventionens Art. 23, Iste Stk., er sket Fyldest ved Ratifikationernes Deponering i det svenske Udenrigsministerium.

I Forbindelse med Konventionens Affattelse har den danske Regering:

1. ved Noteveksling mellem det danske Gesandtskab i Helsingfors og det finske Udenrigsministerium truffet en Aftale *med den finske Regering* gaaende ud paa, at den danske Regering forpligter sig til ikke at meddele finsk Statsborger Dispensation til at indgaa Ægteskab med en Person, som har været gift med hans Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie, og

2. ved Notevekslinger mellem det danske Gesandtskab i Stockholm og det svenske Udenrigsministerium truffet Aftaler *med den svenske Regering* gaaende ud paa:

- a) at den danske Regering giver Afkald paa at meddele Dispensation efter § 13, Iste Stk., i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning i Tilfælde, hvor nogen af Parterne er Statsborger i Sverige;
- b) at den mellem Danmark og Sverige under 5. Oktober 1907 afsluttede Overenskomst om Udstedelsen af Attester til Brug ved deres Undersaatters Indgaaelse af Ægteskab i det andet Land (jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 213 af 19. Oktober 1907) ophæves ved Konventionens Ikrafttræden; og



- c) at den dansk-svenske Deklaration af 27. November 1909 <sup>28 Dec.</sup> angaaende Ægteforeningers Indgaaelse for diplomatiske <sup>Nr. 323.</sup> og konsulære Embedsmænd (jfr. Udenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 252 af 4. December 1909) forbliver bestaaende efter Konventionens Ikrafttræden.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at Konventionen træder i Kraft den 1. Januar 1932.

Nr. 323, Lov-Tid. A, 1983—2006.

**Bekendtgørelse ang. Danmarks Ratifikation af den <sup>28 Dec.</sup> i Oslo den 10. Februar 1931 indgaaede Konvention <sup>Nr. 324.</sup> mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige ang. Inddrivelse af Underholdsbidrag.**

---

*Artikel I.*

Retskraftig Dom, administrativ Beslutning eller skriftlig Vedtagelse, hvorefter det i en af de kontraherende Stater paahviler en Person at udrede Underholdsbidrag til Ægtefælle, tidligere Ægtefælle, Ægtebarn, Stedbarn, Adoptivbarn, Barn udenfor Ægteskab eller et saadant Barns Moder, og som kan fuldbyrdes i denne Stat, skal paa Begæring umiddelbart fuldbyrdes i enhver af de andre Stater. Det samme gælder en i Finland eller Sverige af Retten, Dommeren eller Oversekretor truffen Beslutning, som kan fuldbyrdes efter Reglerne om retskraftige Domme.

Fuldbyrdelse kan dog ikke kræves i Strid med Dom eller Beslutning, som i den Stat, hvor Fuldbyrdelse søges, har fastsat Bidraget til et lavere Beløb eller afgjort, at Underholdspligt ikke foreligger.

Fuldbyrdelse kan heller ikke kræves, naar Underholdspligten overfor et Barn udenfor Ægteskab eller overfor et saadant Barns Moder er fastsat ved Dom eller Forelæg i en Stat, hvor den bidragspligtige ikke havde Statsborgerret eller Bopæl, medmindre han har givet Møde under Sagen,

28 Dec. eller Stævningen eller Forelæget i behørig Tid er kommet Nr. 324. til hans Kundskab, medens han opholdt sig i Staten.

*Artikel 2.*

Begæring om Fuldbyrdelse afsendes og modtages: i Danmark af vedkommende Ministerium eller af en Overøvrighed; i Finland af Udenrigsministeriet; i Island af Justitsministeriet; i Norge af vedkommende Departement; i Sverige af Udenrigsdepartementets Retsafdeling eller af en Lensstyrelse.

Begæringen skal være ledsaget af Bevidnelse fra den afsendende Myndighed om, at Dommen, Beslutningen eller Vedtagelsen opfylder de i Artikel 1, første og tredje Stk., fastsatte Vilkaar for Fuldbyrdelse.

Skriftstykker, som er affattet paa Finsk eller Islandsk, skal være ledsaget af bekræftet Oversættelse i fornøden Udstrækning til Dansk, Norsk eller Svensk.

*Artikel 3.*

Fuldbyrdelsen iværksættes i hver Stat efter dør gældende Lov, men kan, forsaavidt angaar skriftlige Vedtagelser, som ikke er godkendt af Domstol eller administrativ Myndighed, indskrænkes til Indeholdelse i Løn, eller hvad der i saa Henseende sidestilles hermed.

Fuldbyrdelsen foregaar uden Udgift for den bidragsberettigede, medmindre den iværksættes efter Reglerne om Tvangsfuldbyrdelse i fast Ejendom.

De indkomne Beløb oversendes til den Myndighed, som har begæret Fuldbyrdelsen.

*Artikel 4.*

Bestemmelserne om Underholdsbidrag omfatter ogsaa Bidrag til Udgifter ved Barselfærd samt til Udgifter ved et Barns yderligere Uddannelse eller ved dets Daab, Konfirmation, Sygdom og Begravelse.

*Artikel 5.*

Erstatning for Sagsomkostninger, som er paalagt den bidragspligtige i Anledning af Afgørelsen om Bidragspligt, kan inddrives efter Reglerne i denne Konvention.

*Artikel 6.*

28 Dec.

Denne Konvention skal ratificeres, og Ratifikationerne Nr. 324. udveksles i Oslo, saa snart ske kan.

Konventionen træder i Kraft den 1. Januar eller den 1. Juli, som følger efter Udvekslingen af Ratifikationerne.

Enhver af Staterne kan i Forhold til hver af de andre opsige Konventionen med en Frist af seks Maaneder til Ophør en 1. Januar eller 1. Juli.

---

Danmarks Ratifikationsdokument deponeredes tilligemed de øvrige kontraherende Staters Ratifikationsdokumenter i det norske Udenrigsministerium den 23. December 1931, idet der samtidig blev oprettet en af de respektive Staters Repræsentanter undertegnet Protokol, indeholdende Tilkendegivelse af, at de kontraherende Stater er enige i, at Bestemmelsen i Konventionens Artikel 6, 1ste Stk., er sket Fyldest ved Ratifikationsdokumenternes Deponering i det norske Udenrigsministerium.

I Forbindelse med Konventionens Afsluttelse har den danske Regering:

1. ved Noteveksling mellem det danske Gesandtskab i Oslo og det norske Udenrigsministerium truffet en Aftale med den norske Regering gaaende ud paa, at den danske Regering er enig med den norske Regering i, at den i Konventionens Art. 2, 2det Stk., omhandlede Bevidnelse, naar der fra dansk Side fremsættes Begæring om Inddrivelse af Underholdsbidrag i Norge, skal indeholde en Angivelse af, hvilke af de i Konventionens Art. 1, 1ste og 3die Stk., fastsatte Betingelser der i det enkelte Tilfælde kommer i Betragtning, med Bevidnelse om, at disse er opfyldt; og

2. ved Noteveksling mellem det danske Gesandtskab i Stockholm og det svenske Udenrigsministerium truffet en Aftale med den svenske Regering gaaende ud paa, at den mellem Danmark og Sverige den 25. April 1861 afsluttede Konvention angaaende gensidig Fuldbyrkelse af Domme og Kendelser, afsagt i Danmark og Sverige (jfr. Kundgørelse

28 Dec. af 13. Juni 1861) ved Ikrafttrædelsen af den ved nærværende Nr. 324. Bekendtgørelse offentliggjorte Konvention ophæves, forsaavidt angaar de af denne omfattede Forhold.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at Konventionen træder i Kraft den 1. Januar 1932.

Nr. 324. Lov-Tid. A. 2009—18.

28 Dec. **Handelsmin. Skr.** til Firmaet N. N.

I Anledning af Firmaets til Departementet for Told- og Forbrugsafgifter rettede, derfra hertil oversendt Henvendelse vedrørende Indførsel og Forhandling af udenlandske Papirservietter, som er paatrykt Gengivelse af det danske Flag, skal man efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat meddele, at det i Henhold til § 4 i Lov om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse af 29. Marts 1924, som denne er ændret ved Lov Nr. 107 af 9. April 1926, er forbudt her i Landet at sælge eller til Salg udbyde Varer af udenlandsk Oprindelse, paa hvilke eller paa hvis Etikette eller Indpakning er anbragt Gengivelse af eller Betegnelse for bl. a. det danske Flag.

Efter den Anledning Sagen dertil giver skal man tilføje, at Departementet for Told- og Forbrugsafgifter ved Sagens Oversendelse hertil har udtalt, at der ikke fra Toldvæsenets Side vil kunne foretages noget i Sagen, da den nævnte Lovbestemmelse ikke indeholder Forbud mod Indførelse af Varer, der er mærket paa ovennævnte Maade, og at der ikke findes at være Anledning til i Overensstemmelse med Firmaets formentlige Ønske at søge de omhandlede Varer belagt med en særlig Afgift.

Paa den i øvrigt givne Foranledning har Toldvæsenet derhos tilføjet, at der ikke i Toldanordningerne er fastsat særlige Indførselsbestemmelser for Spillekort og Kalendere, men at disse Varer — saavel for de i Udlandet som for de her i Landet fremstillede Varers Vedkommende — er underkastet en Stempelafgift, Spillekortene efter Lov Nr. 110 af 1. April 1922 om Stempelafgift af Spillekort og Kalendere i Henhold til kgl. Resolution af 23. December 1831.

**Anordning om Ikrafttræden af Bestemmelserne i 30 Dec.  
den under 6. Februar 1931 indgaaede Konvention Nr. 325.  
mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige  
indeholdende internationalprivatretlige Bestemmelser  
om Ægteskab, Adoption og Værgemaal.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: I Henhold til Lov Nr. 279 af 11. November 1931 vedrørende internationalprivatretlige Bestemmelser mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Ægteskab, Adoption og Værgemaal fastsættes det herved, at Bestemmelserne i den under 6. Februar 1931 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige herom indgaaede, under 19. November 1931 ratificerede Konvention, jfr. Bekendtgørelse af 28. December 1931, træder i Kraft den 1. Januar 1932.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Nr. 325. Lov-Tid. A. S. 2019.

**Anordning ang. Inddrivelse af Underholdsbidrag, 30 Dec.  
fastsatte i Danmark, Finland, Island, Norge eller Nr. 326.  
Sverige.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc, etc. Gøre vitterligt: I Henhold til den ved Lov Nr. 283 af 11. November 1931 angaaende Inddrivelse af Underholdsbidrag, fastsatte i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige, givne Bemyndigelse fastsættes herved følgende:

§ 1. Begæringer fra offentlige Myndigheder i Finland, Island, Norge eller Sverige om Fuldbydelse af retskraftig Dom, administrativ Beslutning eller skriftlig Vedtagelse, hvorefter det paahviler en Person at udrede Underholdsbidrag til Ægtefælle, tidligere Ægtefælle, Ægtebarn, Stifbarn, Adoptivbarn, Barn udenfor Ægteskab eller et saadant Barns Moder, bliver at efterkomme her i Landet, naar de er ledsaget af Bevidnelse fra vedkommende finske, islandske, norske eller svenske Myndighed om, at Dommen, Beslutnin-

30 Dec. gen eller Vedtagelsen opfylder de Betingelser, som er fastsat Nr. 326. i Artikel 1, 1ste og 3die Stk., i den under 10. Februar 1931 indgaaede Konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige angaaende Inddrivelse af Underholdsbidrag, jfr. Bekendtgørelse af 28. December 1931.

Det samme gælder Begæringer om Fuldbyrkelse af en i Finland eller Sverige af Retten, Dommeren eller Oversekretor truffen Beslutning, som kan fuldbyrdes efter Reglerne om retskraftige Domme.

Fuldbyrkelse kan dog ikke kræves i Strid med dansk Dom eller Beslutning, som har fastsat Bidraget til et lavere Beløb eller afgjort, at Underholdspligt ikke foreligger.

§ 2. Bemyndiget til at fremsende de i § 1 nævnte Begæringer og afgive den dør omhandlede Bevidnelse er:

- 1) i Finland Udenrigsministeriet,
- 2) i Island Justitsministeriet,
- 3) i Norge Justitsdepartementet, forsaavidt angaar Bidrag til Ægtefælle, tidligere Ægtefælle, Ægtebarn, Stifbarn eller Adoptivbarn, og Socialdepartementet, forsaavidt angaar Bidrag til Barn udenfor Ægteskab eller et saadant Barns Moder,
- 4) i Sverige en Lensstyrelse eller Udenrigsministeriets Retsafdeling.

Skriftstykker, som er affattet paa Finsk eller Islandsk skal være ledsaget af Oversættelse i fornøden Udstrækning til Dansk, Norsk eller Svensk; Oversættelsen skal være bekræftet af en henholdsvis finsk eller islandsk diplomatisk eller konsulær Myndighed eller af en edsvoren eller officielt ansat Translatør i henholdsvis Finland eller Island eller i Danmark.

Begøring om Fuldbyrkelse tilstilles Justitsministeriet, der videresender Begøringen til vedkommende Myndighed.

§ 3. Fuldbyrnelsen iværksættes efter her gældende Lov; forsaavidt angaar skriftlige Vedtagelser, som ikke er godkendt af Domstol eller administrativ Myndighed, kan den dog kun ske ved Indeholdelse i Løn, eller hvad der i saa Henseende sidestilles hermed.

Fuldbyrdelsen foregaar uden Udgift for den bidrags- 30 Dec.  
berettigede, medmindre den iværksættes efter Reglerne om Nr. 326.  
Tvangsfuldbyrdelse i fast Ejendom.

De indkomne Beløb tilstilles Justitsministeriet.

§ 4. Bestemmelserne om Underholdsbidrag omfatter ogsaa Bidrag til Udgifter ved Barselfærd samt til Udgifter ved et Barns yderligere Uddannelse eller ved dets Daab, Konfirmation, Sygdom og Begravelse.

§ 5. Erstatning for Sagsomkostninger, som er paalagt den bidragspligtige i Anledning af Afgørelsen om Bidragspligt, kan inddrives efter Reglerne i denne Anordning.

§ 6. Begæring om Fuldbyrdelse i Finland, Island, Norge eller Sverige af en her i Landet erhvervet Dom eller administrativ Beslutning eller af Overøvrigheden stadfæstet skriftlig Vedtagelse angaaende de i § 1, jfr. §§ 4 og 5, nævnte Krav indgives til Justitsministeriet, som undersøger, om Dommen, Beslutningen eller Vedtagelsen opfylder de Betingelser, der er fastsat i Artikel 1, 1ste og 3die Stk., i den fornævnte Konvention, og i bekræftende Fald med Bevidnelse herom oversender Bidragsdokumentet til de i § 2 nævnte Myndigheder.

Det bliver herved at paase:

- 1) at der foreligger behørigt Fuldbyrdelsesgrundlag efter dansk Ret,
- 2) at Fuldbyrdelse ikke kan kræves, naar Underholdspligten overfor et Barn udenfor Ægteskab eller overfor et saadant Barns Moder er fastsat ved Dom her i Riget, saafremt den bidragspligtige ikke havde Statsborgerret eller Bopæl her, medmindre han har givet Møde under Sagen, eller Stævningen i behørig Tid er kommet til hans Kundskab, medens han opholdt sig her i Riget,
- 3) at behørig Leveattest foreligger for den Person, til hvis Underhold Bidraget skal ydes.

Fuldbyrdelse kan ikke kræves i Strid med Dom eller Beslutning, som i den Stat, hvor Fuldbyrdelse søges, har fastsat Bidraget til et lavere Beløb eller afgjort, at Underholdspligt ikke foreligger.

30 Dec. § 7. Denne Anordning træder i Kraft den 1. Januar  
Nr. 326. 1932.

Efter dette Tidspunkt kan Fuldbyrkelse i Danmark og Sverige af de i denne Anordning omhandlede Bidragsbestemmelser alene finde Sted efter Reglerne i denne Anordning og ikke i Henhold til Lov af 19. Februar 1861 om Fuldbyrkelse af Domme og Kendelser, afsagte af svenske Retter, m. m.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Nr. 326 Lov-Tid. A. S. 2019—21.

30 Dec. **Anordning om Ikrafttræden af Lov Nr. 284 af 11.**  
Nr. 327. **November 1931 om Tillæg til Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkning.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, etc. etc. Gøre vitterligt: I Henhold til § 2 i Lov Nr. 284 af 11. November 1931 om Tillæg til Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkninger fastsættes det herved, at nævnte Lov træder i Kraft den 1. Januar 1932.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Nr. 327. Lov-Tid A. S. 2021.

30 Dec. **Bekendtgørelse ang. Udstedelse af Ægteskabs-**  
Nr. 328. **attester til Brug ved Ægteskabs Indgaaelse i Udlandet.**

I flere fremmede Staters Lovgivninger er det foreskrevet, at Udlændinge, der agter at indgaa Ægteskab i vedkommende Stat, skal fremskaffe Attest fra deres Hjemlands Myndigheder om, at der efter Hjemlandets Love ikke bestaar nogen Hindring for, at den paagældende indgaa Ægteskab, og ifølge nogle andre Staters Lovgivning medfører Fremskaffelsen af en saadan Attest visse Lettelser for den Udlænding, der vil indgaa Ægteskab i vedkommende Stat. Under Hensyn hertil fastsætter Justitsministeriet herved følgende Bestemmelser angaaende Udfærdigelsen af saadanne Ægteskabsattester her i Landet til Brug ved Ægteskabs Indgaaelse i Udlandet.



§ 1. Begæring om Udstedelse af Ægteskabsattest for 30 Dec. en dansk Statsborger fremsættes for Politimesteren (i København Politidirektøren) paa det Sted, hvor den, der agter at indgaa Ægteskab, er bosat her i Landet, eller saafremt han ikke er bosat her i Landet, Politimyndigheden paa det Sted, hvor hans nærmeste Slægtninge eller i Mangel af saadanne en eller flere Personer, der af ham angives at være kendt med hans Forhold, er bosat. Er begge Brudefolk danske Statsborgere og bosat her i Landet, kan Begæringen fremsættes for Politimyndigheden paa det Sted, hvor en af dem er bosat.

Hvis Andrageren ikke er bosat her i Landet og heller ikke her i Landet har Slægtninge eller Paarørende, der kender hans Forhold tilstrækkeligt, saaledes at behørig Forloverattest ikke kan tilvejebringes, vil Sagen være at forelægge for Justitsministeriet. Det samme gælder, hvis Ægteskabsattest begæres udstedt for en Person, der ikke har dansk Statsborgerret, i hvilket Tilfælde Attesten kun kan ventes udfærdiget, hvis den paagældende er af dansk Afstamning og ikke har Statsborgerret i noget Land.

§ 2. Forinden Attesten udstedes, skal Andrageren tilvejebringe de Bevisligheder, som er foreskrevet for Ægteskabs Indgaaelse her i Landet i § 21 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

Ved Bevislighedernes Prøvelse bliver den i Justitsministeriets Cirkulære Nr. 256 af 1. December 1922 (for Færøernes Vedkommende Nr. 108 af 17. Maj 1923) Afsnit II givne Vejledning nøje at følge med efternævnte Undtagelser:

- 1) Bevis for, at offentligt Skifte er paabegyndt eller privat Skifte er tilendebragt, jfr. § 17 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922, skal ikke kræves, medmindre enten den paagældende eller hans tidligere Ægtefælle ved Ægteskabets Opløsning havde Bopæl her i Landet.
- 2) Bevis for, at Brudgommen ikke er under vedvarende Fattigforsørgelse her i Landet, skal ikke afkræves Mænd, der ikke i det sidste Aar har haft Bopæl her i Landet.

30 Dec. 3) Forloverattest udkræves ikke, saafremt den paagældende er bosat i Udlandet og ikke her i Landet har Slægtninge eller Bekendte, der kender hans Forhold.  
 Nr. 328.

§ 3. Naar Bevislighederne skønnes at være i Orden, udstedes Attest paa Folioark i Overensstemmelse med vedføjede Formular.

Attesten er gyldig i 3 Maaneder efter Udstedelsen.

§ 4. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Januar 1932.

Fra samme Tidspunkt ophæves Bekendtgørelser Nr. 85 af 24. April 1900 og Nr. 4 af 11. Januar 1902.

Nr. 328. Lov-Tid. A. S. 2022—23.

30 Dec. **Justitsmin. Cirk. til Overpræsidenten m. fl. ang.**  
 Nr. 200. **de for Tidsrummet fra 1. Juli 1932 til 30. Juni 1933**  
**fastsatte Normalbidrag.**

Ifølge modtagne Indberetninger fra Overøvrighederne har disse fastsat de Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 8, jfr. Lov af s. D. Nr. 131 § 8, ommeldte Normalbidrag for Tidsrummet fra 1. Juli 1932 til 30. Juni 1933 saaledes:

	Børn (i og udenfor Ægteskab)				Moderen udenf. Ægteskab	
	4 første Leveaar	5te—10de Leveaar	11te—14de Leveaar	Resten af Tiden	Før og efter Barselfærden pr. M.d.	Barsel- færden
København.....	Kr. 300	Kr. 228	Kr. 228	Kr. 156	Kr. 25	Kr. 20
Københavns Amt: for Frederiksberg og Gentofte Kommuner.....	300	228	228	156	25	20
- den øvrige Del af gl. Køben- havns Amt.....	264	192	156	132	20	20
- gl. Roskilde Amt.....	204	168	132	108	20	20
Frederiksborg Amt.....	204	168	132	108	20	20
Holbæk Amt.....	192	156	132	108	20	20
Sorø Amt.....	192	156	132	108	20	20
Præstø Amt.....	192	156	132	108	20	20

	Børn (i og udenfor Ægteskab)				Moderen udenf. Ægteskab	
	4 første Leveaar	5te—10de Leveaar	11te—14de Leveaar	Resten af Tiden	Før og efter Barselfer- den pr. Må.	Barsel- ferden
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Bornholms Amt.....	192	156	132	108	25	25
Odense Amt:						
for Odense Købstad.....	216	192	168	108	25	25
- den øvrige Del af Odense A.	192	168	144	96	25	25
Svendborg Amt.....	192	168	144	96	25	25
Maribo Amt.....	192	156	132	108	20	20
Aalborg Amt:						
for Aalborg og Nørre-Sundby Købstæder.....	192	168	168	120	20	20
- den øvrige Del af Aalborg A.	180	156	132	108	20	20
Hjørring Amt.....	180	156	132	108	20	20
Thisted Amt.....	180	156	132	108	20	20
Viborg Amt.....	192	168	132	108	20	20
Randers Amt:						
for Randers Købstad.....	216	192	156	120	20	20
- den øvrige Del af Randers A.	192	168	132	108	20	20
Aarhus Amt:						
for Aarhus og Horsens Køb- stæder.....	216	192	156	120	20	20
- den øvrige Del af Aarhus A.	192	168	132	108	20	20
Ringkøbing Amt.....	180	156	120	96	20	20
Ribe Amt:						
for Esbjerg Købstad.....	204	180	156	120	20	20
- den øvrige Del af Ribe A	168	144	120	96	20	20
Vejle Amt:						
for Fredericia, Kolding og Vejle Købstæder.....	204	180	156	120	20	20
- den øvrige Del af Vejle Amt	180	156	132	108	20	20
Haderslev Amt:						
for Haderslev Købstad.....	240	216	180	132	20	20
- den øvrige Del af Haderslev Amt.....	216	192	156	120	20	20
Aabenraa Amt:						
for Aabenraa Købstad samt Graasten Kommune.....	216	192	156	120	20	20
- den øvrige Del af Aabenraa A.	192	168	132	108	20	20

30 Dec.  
Nr. 200.

	Børn (i og udenfor Ægteskab)				Moderen udenf. Ægteskab	
	4 første Leveaar	5te—10de Leveaar	11te 14de Leveaar	Resten af Tiden	Før og efter Barsel- ferden pr M.d.	Barsel- ferden
Sønderborg Amt:	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
for Sønderborg Købstad, Augu- stenborg Flække og Nord- borg Flække . . . . .	216	192	156	120	20	20
- den øvrige Del af Sønder- borg Amt . . . . .	192	168	132	108	20	20
Tønder Amt:						
for Tønder Købstad, Højer Flække og Løgumkloster Flække . . . . .	192	168	144	108	20	20
- den øvrige Del af Tønder A. Færø Amt . . . . .	168	144	120	96	20	20

Nr. 200. Min-Tid. A. S. 228—29.

30 Dec. **Justitsmin. Cirk. til Politidirektøren og samtlige**  
Nr. 202. **Politimestre om Udstedelse af Ægteskabsattester til**  
**Brug ved Ægteskabs Indgaaelse i Udlandet.**

Ved en under Dags Dato udfærdiget Bekendtgørelse angaaende Udstedelse af Ægteskabsattester til Brug ved Ægteskabs Indgaaelse i Udlandet er der fastsat nærmere Bestemmelser om, hvad der af Politimyndighederne vil være at iagttage, naar en dansk Statsborger fremsætter Begøring om Udfærdigelse af saadan Ægteskabsattest.

Idet man herved henleder Opmærksomheden paa denne Bekendtgørelse og de deri givne Forskrifter, skal man særligt bemærke, at det er en Følge af Bekendtgørelsen, at saafremt den danske Statsborger, der ønsker Ægteskabsattest udfærdiget, tidligere har været gift, og hans Ægteskab er ophævet ved en udenlandsk Dom eller Bevilling, kan Politiet ikke udfærdige Ægteskabsattest, medmindre Ægteskabet er

ophævet ved en finsk, islandsk, norsk eller svensk Skilsmis- 30 Dec.  
 seddom eller -bevilling, der opfylder Betingelserne i det Nr. 202.  
 af Justitsministeriet under Dags Dato udsendte Cirkulære  
 angaaende finske, islandske, norske og svenske Skilsmisse-  
 domme og -bevillinger, eller Justitsministeriet i Henhold til  
 § 21 Nr. 7 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs  
 Indgaaelse og Opløsning har afgjort, at Dommen afgiver  
 tilstrækkeligt Bevis for det tidligere Ægteskabs Ophør.

Fra 1. Januar 1932 at regne ophæves Justitsministeriets  
 Cirkulærer Nr. 41 af 24. April 1900, Nr. 4 af 11. Januar 1902,  
 Nr. 5 af 15. Januar 1904 og Nr. 295 af 19. November 1907.

Nr. 202. Min.-Tid. A. S. 231.

**Justitsmin. Cirk.** til Københavns Magistrat m. fl. 30 Dec.

Ifølge § 21 Nr. 7 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Nr. 203.  
 Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning bestemmer Justits-  
 ministeriet, om udenlandske Skilsmissebevillinger og -domme  
 afgiver tilstrækkeligt Bevis for et tidligere Ægteskabs Ophør,  
 saaledes at nyt Ægteskab kan indgaaes her i Landet.

I Tilslutning hertil er det i Justitsministeriets Cirkulære  
 Nr. 256 af 1. December 1922 (for Færøernes Vedkommende  
 Nr. 108 af 17. Maj 1923) Afsnit II Nr. 7 bestemt, at Spørgs-  
 maalet om, hvorvidt en udenlandsk Dom eller Bevilling  
 afgiver tilstrækkeligt Bevis for det tidligere Ægteskabs Op-  
 hør med Ret til Indgaaelse af nyt Ægteskab, altid skal fore-  
 lægges Justitsministeriet til Afgørelse.

Da saadan Forelæggelse som Regel ikke kan anses nød-  
 vendig, forsaavidt angaar finske og svenske Skilsmisse-  
 domme og islandske og norske Skilsmissebevillinger eller  
 -domme, bestemmer Justitsministeriet herved, at de nævnte  
 Skilsmisssedomme og -bevillinger afgiver tilstrækkeligt Bevis  
 for det tidligere Ægteskabs Ophør med Ret til Indgaaelse  
 af nyt Ægteskab, naar nedennævnte Betingelser er op-  
 fyldte:

a) *Skilsmisssedomme* fra Finland, Island, Norge eller  
 Sverige maa foreligge i en af vedkommende Domstol bekræftet

30 Dec. Udskrift, der maa være forsynet med Bevidnelse om, at Nr. 203. Dommen er blevet retskraftig.

Denne Bevidnelse afgives:

- i Finland af Justitsministeriet,
- i Island af Justitsministeriet,
- i Norge af Justitsdepartementet,
- i Sverige af Aktuaren (Sekretæren) i en Hovret eller Registrator i »nedre justitierevisionen«.

Legalisation af Embedsmændenes Underskrift paa Domsudskriften eller Bevidnelsen kræves ikke.

Er Dommen affattet paa Finsk eller Islandsk, maa den være ledsaget af Oversættelse til Dansk, Norsk eller Svensk; Oversættelsen skal være bekræftet af en henholdsvis finsk eller islandsk diplomatisk eller konsulær Myndighed eller af en edsvoren eller officiel ansat Translatør i henholdsvis Finland eller Island eller Danmark.

b) *Skilsmissebevillinger* fra Island og Norge maa foreligge i Original eller henholdsvis i en af det islandske Justitsministerium eller en Sysselmand eller Byfoged i Island bekræftet Genpart eller i en af det norske Justisdepartement eller en Fylkesmand i Norge bekræftet Genpart.

Med Hensyn til Legalisation og Oversættelse af Bevilningen gælder tilsvarende Regler som de ovenfor under a) fastsatte.

I Tvivlstilfælde vil Sagen altid være at forelægge Justitsministeriet.

Nr. 203. Min.-Tid. A. S. 232.

30 Dec. **Justitsmin. Cirk.** til Københavns Magistrat m. fl.  
Nr. 204.

Efter at der mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige under 6. Februar 1931 er indgaaet en Konvention indeholdende internationalprivatretlige Bestemmelser om Ægteskab, Adoption og Værgemaal, jfr. Bekendtgørelse af 28. December 1931, og efter at det ved Anordning af 30. December 1931 er fastsat, at Bestemmelserne i den nævnte Konvention træder i Kraft den 1. Januar 1932, vil følgende

Regler fra Konventionens Ikrafttræden være at iagttage, 30 Dec. saafremt en finsk, islandsk, norsk eller svensk Statsborger Nr. 204. ønsker at indgaa Ægteskab her i Landet.

### I.

Naar en finsk, islandsk, norsk eller svensk Statsborger, der *i de sidste to Aar har været og fremdeles er bosat her i Landet*, vil indgaa Ægteskab her, skal hans Ret til at indgaa Ægteskabet bedømmes efter dansk Rets Regler, og alle de i Justitsministeriets Cirkulære Nr. 256 af 1. December 1922 (for Færøernes Vedkommende Nr. 108 af 17. Maj 1923) Afsnit II nævnte Bevisligheder vil derfor være at tilvejebringe.

Beviset for, at den paagældende har haft Bopæl her i Landet i to Aar, føres ved Udskrift af Folkeregistret eller paa anden tilfredsstillende Maade, f. Eks. ved Erklæring fra to Personer, hvis Troværdighed attesteres af Politiet.

Saafremt der ved Anvendelsen af ovennævnte Bestemmelser maatte opstaa Tvivl, *skal* Sognefogden (Sysselmanden), eventuelt den af Amtmanden efter Sogneraadets (Forstanderskabets) Indstilling valgte Person, forelægge Sagen for Politimesteren.

### II.

Vil en finsk, islandsk, norsk eller svensk Statsborger, der *ikke har været bosat her i Landet i de sidste to Aar*, indgaa Ægteskab her i Landet, skal hans Ret til at indgaa det paagældende Ægteskab bedømmes efter Loven i den Stat, i hvilken han har Statsborgerret. I de her nævnte Tilfælde skal Sognefogden (Sysselmanden), eventuelt den af Amtmanden efter Sogneraadets (Forstanderskabets) Indstilling valgte Person, *altid* forelægge Bevislighederne for vedkommende Politimester, forinden Attest om Bevislighedernes Prøvelse udstedes.

Ved Bedømmelsen af Bevislighederne, forsaavidt angaar de nævnte fremmede Statsborgere, vil de nedenfor under A.—D. anførte Regler være at iagttage. Er en af Parterne ikke finsk, islandsk, norsk eller svensk Statsborger, eller er han saadan Statsborger og har været bosat her i Landet i

30 Dec. de sidste to Aar, jfr. ovenfor under I., vil for hans Ved-  
 Nr. 204. kommende Bevislighederne være at prøve paa sædvanlig  
 Maade efter Reglerne i Justitsministeriets Cirkulære Nr. 256  
 af 1. December 1922 (for Færøernes Vedkommende Nr. 108  
 af 17. Maj 1923).

Parterne er altid berettigede til at lade Bevislighederne  
 prøve af deres Hjemlands Myndigheder, og en af disse ud-  
 stedt Attest om, at Bevislighederne er i Orden, og at de kan  
 indgaa det paagældende Ægteskab, overflødiggør Prøvelse  
 her i Landet.\*) Attesten mister sin Gyldighed, naar der er  
 forløbet to Maaneder efter dens Udstedelse, medmindre At-  
 testen selv indeholder anden Bestemmelse i saa Henseende.  
 Attesten skal afleveres til den Myndighed, som prøver Bevis-  
 lighederne, og opbevares i dennes Arkiv. Naar saadan Attest  
 foreligger, bortfalder Kundgørelse om Ægteskabets Ind-  
 gaelse paa Partens Hjemsted i Udlandet.

Forsaavidt Parterne eller den ene af dem ikke har  
 fremskaffet og ikke ønsker at fremskaffe den ovennævnte  
 Attest, vil følgende Regler være at iagttage ved Bevislig-  
 hedernes Prøvelse.

#### A.

#### Begge Parter eller en af dem er finsk Statsborger.

1. Brudefolkene skal fremlægge Fødselsattest (Daabsattest)  
 eller, hvis saadan ikke kan skaffes, godtgøre deres Alder  
 og Navn paa anden Maade, f. Eks. ved Fremlæggelse  
 af offentlige Dokumenter, hvoraf fulde Navn og Alder  
 fremgaar.

\*) Attesten skal være udstedt af nedennævnte Myndigheder:  
 For Finlands Vedkommende af en kirkelig Myndighed, en  
 borgerlig Lysningsmyndighed eller en diplomatisk eller  
 konsulær Tjenestemand.

For Islands Vedkommende af Lovmanden i Reykjavik, en  
 Sysselsmand eller Byfoged eller af Islands Gesandt i  
 København.

For Norges Vedkommende af Justitsdepartementet eller  
 en norsk Legation.

For Sveriges Vedkommende af en Præst, en diplomatisk  
 eller konsulær Tjenestemand eller Kabinetssekretæren  
 i Udenrigsdepartementet.



2. Finsk Mand under 18 Aar og finsk Kvinde under 17 30 Dec.  
Aar maa ikke indgaa Ægteskab, medmindre der frem- Nr. 204.  
lægges Tilladelse hertil fra den finske Republiks Præsident.

Tilstedeværelsen af denne Betingelse godtgøres ved Fremlæggelse af den under Nr. 1 nævnte Fødselsattest (Daabsattest) eller efter Omstændighederne ved den i saa Henseende meddelte Tilladelse fra den finske Præsident.

3. Den, som er under 21 Aar og ikke tidligere har været gift, maa ikke indgaa Ægteskab uden Forældrenes Samtykke. Er den ene af Forældrene død, eller er han uden Del i Forældremyndigheden, eller vilde hans Erklæring ikke kunne indhentes uden særlig Vanskelighed eller Forsinkelse, skal den andens Samtykke være tilstrækkeligt. Gælder det anførte begge Forældre, kræves Samtykke fra Værge.

Samtykke til Ægteskab for Personer, fødte udenfor Ægteskab, meddeles af Moderen eller af en særlig Værge, og for Adoptivbørns Vedkommende meddeles Samtykke af Adoptivforældrene.

Den, som er gjort umyndig, maa ikke indgaa Ægteskab uden Værgens Samtykke.

Saafernt den eller de Personer, der efter ovenstaaende skal give Samtykke til Ægteskabet, nægter saadant Samtykke, kan Samtykke til Ægteskabet meddeles af finsk Domstol.

Saafernt nogen af Brudefolkene enten ikke er fyldt 21 Aar og ikke tidligere har været gift eller er gjort umyndig, maa vedkommende saaledes godtgøre, at Samtykke er givet, eller at finsk Domstol har meddelt Tilladelse til Ægteskabet.

4. Den, der er lidende af Sindssygdom eller Aandssvaghed, maa ikke indgaa Ægteskab.

Hvis der derfor er Grund til at antage, at nogen af Brudefolkene lider af Sindssygdom eller af Aandssvaghed, eller har han tidligere utvivlsomt lidt af Sindssygdom, skal der fremlægges Attest om, at Sindssygdom eller Aandssvaghed af nogen Art ikke kan paavises

30 Dec.  
Nr. 204.

hos vedkommende. Attesten skal være udstedt *enten* af en i Henhold til Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 502 af 28. November 1922 dertil af Justitsministeriet eller Sundhedsstyrelsen særlig autoriseret Læge *eller* af en Overlæge ved et finsk Sindssygehospital eller lignende Anstalt eller af en af den finske Medicinalstyrelse særlig autoriseret Læge, som er ansat i den finske Stats eller i kommunal Tjeneste. En finsk Attest maa være legaliseret af en dansk diplomatisk eller konsulær Myndighed i Finland eller af en tilsvarende finsk Myndighed her i Landet, hvorhos den, forsaavidt den er affattet paa Finsk, skal være ledsaget af Oversættelse til Dansk, Norsk eller Svensk; Oversættelsen skal være bekræftet af en finsk diplomatisk eller konsulær Myndighed eller af en edsvoren eller officiel ansat Translatør i Danmark eller Finland.

5. Den, som lider af Epilepsi, som ikke beror overvejende paa ydre Grunde, eller af Kønssygdom i smittefarligt Stadium, maa ikke indgaa Ægteskab, medmindre der fremlægges Tilladelse hertil fra den finske Republiks Præsident.

Hver af Brudefolkene eller den af dem, der er finsk Statsborger, skal afgive skriftlig Forsikring om, at han ikke lider af de hernævnte Sygdomme, jfr. nedenfor. Saafremt han lider af Epilepsi, som beror overvejende paa ydre Grunde, maa der fremlægges Erklæring herom fra en Læge.

Døvtum maa ikke uden Tilladelse fra den finske Republiks Præsident indgaa Ægteskab med anden døvtum, bortset fra det Tilfælde, at Døvtumheden for en af Parternes Vedkommende ikke er medfødt; herom maa Erklæring fra en Læge fremlægges.

De under Nr. 5 ommeldte Lægeerklæringer skal være udstedt *enten* af en dansk Embedslæge *eller* af en af den finske Medicinalstyrelse særlig autoriseret Læge, som er ansat i den finske Stats eller i kommunal Tjeneste. Med Hensyn til Legalisation og Oversættelse gælder de ovenfor under Nr. 4 foreskrevne Regler.

6. Ægteskab maa ikke indgaas mellem 30 Dec.  
 a) Slægtninge i ret op- og nedstigende Linie, mellem Nr. 204.  
 Søskende eller mellem Personer, af hvilke den ene er Afkom af den andens Broder eller Søster.  
 b) Personer, af hvilke den ene har været gift med den andens Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie.  
 c) Adoptant og Adoptivbarn.

Hver af Brudefolkene eller den af dem, der er finsk Statsborger, skal afgive skriftlig Forsikring om, at han ikke er beslægtet eller besvogret med den anden i de hernævnte Forhold, jfr. nedenfor.

7. Ingen maa indgaa nyt Ægteskab, saalænge det tidligere Ægteskab bestaar.

Den, hvis tidligere Ægteskab er opløst ved Dom, maa ikke indgaa nyt Ægteskab, forinden Dommen er blevet retskraftig. Udskrift af Dommen tilligemed Attset fra vedkommende Myndighed for, at Dommen er retskraftig, maa forevises.

Har nogen af Brudefolkene tidligere indgaaet Ægteskab, skal der fremlægges Bevis for, at den tidligere Ægtefælle er død, eller at Ægteskabet er opløst ved Skilsmisse eller omstødt.

Bevis for den tidligere Ægtefælles Død føres som Regel ved Fremlæggelse af Dødsattest eller Dødserklæringsdom.

Bevis for, at et tidligere Ægteskab her i Landet er blevet opløst ved Skilsmisse eller omstødt, føres ved Forevisning af Bevillingen eller af en Udskrift af Dommen; denne sidste skal være ledsaget af en Attest fra vedkommende overordnede Rets Kontor for, at Ankestævning ikke er udtaget, eller af Bevis for, at baade Modparten og Paatalemyndigheden har givet Afkald paa Anke.

Er det paagældende tidligere Ægteskab opløst eller omstødt ved en udenlandsk Dom eller Bevilling, maa Spørgsmaalet om, hvorvidt denne afgiver tilstrækkeligt Bevis for det tidligere Ægteskabs Ophør med Ret til Indgaaelse af nyt Ægteskab, forelægges Justitsmini-

30 Dec.  
Nr. 204.

steriet til Afgørelse, medmindre det tidligere Ægteskab er opløst ved en finsk eller svensk Dom eller en islandsk eller norsk Dom eller Bevilling. I saa Fald afgiver Dommen eller Bevillingen tilstrækkeligt Bevis for det tidligere Ægteskabs Ophør, forsaavidt de i Justitsministeriets Cirkulære af Dags Dato til Københavns Magistrat, samtlige Politimestre, Borgmestre og Sognefogder samt Sysselmændene paa Færøerne angaaende finske, islandske, norske og svenske Skilsmisdomme og -bevillinger givne Forskrifter er opfyldte.

Hver af Brudefolkene eller den af dem, der er finsk Statsborger, skal afgive skriftlig Forsikring om, hvorvidt han tidligere har indgaaet Ægteskab, jfr. nedenfor.

De Forsikringer, som Brudefolkene eller den af dem, der er finsk Statsborger, skal afgive i Henhold til Nr. 5, 6 og 7, afgives i følgende Form:

#### Forsikring.

Hermed forsikrer jeg:

- at* jeg ikke er beslægtet i ret op- eller nedstigende Linie med min forlovede, og at vi ikke er Søsken;
- at* hverken jeg eller min forlovede er Afkom af den andens Broder eller Søster;
- at* hverken jeg eller min forlovede har været gift med den andens Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie;
- at* jeg ikke lider af Epilepsi eller af Kønssygdom i smittefarligt Stadium\*), samt
- at* jeg ikke tidligere har indgaaet Ægteskab (andet Ægteskab end med . . . . .\*\*).

(Dato og Underskrift).

Den egenhændige Underskrift bevidnes:

(to Vitterlighedsvidner\*\*\*).

\*) Saafremt Parten lider af en af de nævnte Sygdomme, men dog paa Grund af særlig Tilladelse eller Lægeerklæring maa indgaa Ægteskab, overstreges det, som angaar den paa-gældende Sygdom.

\*\*) Fulde Navn og Stilling maa anføres.

\*\*\*) Fulde Navn, Stilling og Bopæl maa anføres.

8. Finsk Mand, som har været gift, maa ikke uden Tilla- 30 Dec.  
delse fra den finske Republiks Præsident indgaa nyt Nr. 204.  
Ægteskab, forinden der er forløbet 6 Maaneder fra det  
tidligere Ægteskabs Opløsning. Samme Regel gælder  
med Hensyn til finsk Kvinde, saafremt hun ved Ægte-  
skabets Opløsning ikke var frugtsommelig, eller hun efter  
dette Tidspunkt har født Barn. I modsat Fald maa  
finsk Kvinde, som har været gift, ikke indgaa nyt Ægte-  
skab, medmindre der er forløbet 10 Maaneder efter det  
tidligere Ægteskabs Opløsning.

Saafremt en af Brudefolkene tidligere har været gift, maa han derfor ved Fremlæggelse af Dødsattest for sin tidligere Ægtefælle eller ved en Udskrift af Dommen eller Forevisning af Bevillingen godtgøre, at der er forløbet 6 Maaneder for Brudgommens Vedkommende og 10 Maaneder for Brudens Vedkommende siden det tidligere Ægteskabs Ophør. Saafremt finsk Kvinde, som tidligere har været gift, ønsker at indgaa Ægteskab efter Forløbet af 6 Maaneder, men inden Forløbet af 10 Maaneder fra det tidligere Ægteskabs Ophør, maa hun fremlægge Attest fra en Læge eller en Jordemoder om, at hun ved Ægteskabets Opløsning ikke var frugtsommelig, eller at hun efter dette Tidspunkt har født Barn.

De i Justitsministeriets Cirkulære Nr. 256 af 1. December 1922 (for Færøernes Vedkommende Nr. 108 af 17. Maj 1923) Afsnit I Nr. 9—12 foreskrevne Regler vil derfor ikke være at iagttage, forsaavidt angaar finske Statsborgere, som ikke har været bosat her i Landet i de sidste to Aar.

Forloverattest skal ikke kræves for den Part, som er finsk Statsborger og ikke har været bosat her i Landet i de sidste to Aar.

#### B.

#### Begge Parter eller en af dem er islandsk Statsborger.

1. Med Hensyn til Fremlæggelse af Fødselsattest (Daabsattest) til Godtgørelse af Alder og Navn gælder den ovenfor under A. Nr. 1 foreskrevne Regel.

- 30 Dec. 2. Islandsk Mand under 21 Aar og islandsk Kvinde under  
Nr. 204. 18 Aar maa ikke indgaa Ægteskab uden Tilladelse fra  
det islandske Justitsministerium.

Tilstedeværelsen af denne Betingelse godtgøres ved Fremlæggelse af den under 1. nævnte Fødselsattest (Daabsattest) eller efter Omstændighederne ved den i saa Henseende meddelte Tilladelse fra det islandske Justitsministerium.

3. Den, som er under 21 Aar og ikke tidligere har været gift, maa ikke indgaa Ægteskab uden Forældrenes Samtykke. Er den ene af Forældrene død eller sindssyg eller aandssvag, eller er han uden Del i Forældremyndigheden, eller er det forbundet med store Vanskeligheder at komme i Forbindelse med ham, skal den andens Samtykke være tilstrækkeligt. Gælder det anførte begge Forældre, kræves Samtykke fra Væрге.

Samtykke til Ægteskab for Personer, fødte udenfor Ægteskab, meddeles af Moderen, og for Adoptivbørns Vedkommende meddeles Samtykke af Adoptivforældrene.

Den, som er gjort umyndig, maa ikke indgaa Ægteskab uden Værgens Samtykke.

Saafernt den eller de Personer, der efter ovenstaaende skal give Samtykke til Ægteskabet, nægter saadant Samtykke, kan Samtykke til Ægteskabet meddeles af det islandske Justitsministerium.

Saafernt nogen af Brudefolkene enten ikke er fyldt 21 Aar og ikke tidligere har været gift eller er gjort umyndig, maa vedkommende saaledes godtgøre, at Samtykke er givet, eller at det islandske Justitsministerium har meddelt Tilladelse til Ægteskabet.

4. Den, der er lidende af Sindssygdom eller Aandssvaghed, maa ikke indgaa Ægteskab.

Hvis der derfor er Grund til at antage, at nogen af Brudefolkene lider af Sindssygdom eller Aandssvaghed, skal der fremlægges Attest om, at Sindssygdom eller Aandssvaghed af nogen Art ikke pan paavises hos

vedkommende. Attesten skal være udstedt *enten* af en 30 Dec. i Henhold til Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 502 Nr. 204. af 28. November 1922 dertil af Justitsministeriet eller Sundhedsstyrelsen særlig autoriseret Læge *eller* af en Overlæge ved et islandsk Sindssygehospital eller lign. Anstalt eller fra en islandsk Embedslæge. En islandsk Attest maa være legaliseret af en dansk diplomatisk Myndighed i Island eller af en tilsvarende islandsk Myndighed her i Landet, hvorhos Attesten, saafremt den er affattet paa Islandsk, maa være ledsaget af Oversættelse til Dansk, Norsk eller Svensk; Oversættelsen skal være bekræftet af islandsk diplomatisk Myndighed eller af en edsvoren eller officiel ansat Translatør i Danmark eller Island.

5. Den, som lider af smittefarlig Kønssygdom, Epilepsi, Spedalskhed eller smitsom Tuberkulose, maa ikke indgaa Ægteskab.

Hver af Brudfolkene eller den af dem, der er islandsk Statsborger, skal afgive skriftlig Forsikring om, at han ikke lider af de hernævnte Sygdomme, jfr. nedenfor.

6. Ægteskab maa ikke indgaa mellem:

- a) Slægtninge i ret op- eller nedstigende Linie eller mellem Søskende.
- b) en Person og hans Broders eller Søsters Afkom, dog at Undtagelse herfra kan gøres med det islandske Justitsministeriums Tilladelse.
- c) en Person og hans tidligere Ægtefælles Forældre eller Afkom,
- d) Adoptant og Adoptivbarn.

Hver af Brudfolkene eller den af dem, der er islandsk Statsborger, skal afgive skriftlig Forsikring om, at han ikke er beslægtet eller besvogret med den anden i de hernævnte Forhold, jfr. nedenfor.

7. Ingen maa indgaa nyt Ægteskab, saalænge det tidligere Ægteskab bestaar.

30 Dec.  
Nr. 204.

Med Hensyn til Overholdelsen af denne Bestemmelse vil de under A. Nr. 7 givne Forskrifter være at iagttage.

De Forsikringer som Brudefolkene eller den af dem, der er islandsk Statsborger, skal afgive i Henhold til Nr. 5, 6 og 7, afgives i følgende Form:

### Forsikring.

Hermed erklærer jeg paa Tro og Love:

- at* jeg ikke er beslægtet med min forlovede i ret op- eller nedstigende Linie, og at vi ikke er Søskende;
- at* hverken jeg eller min forlovede er Afkom af den andens Broder eller Søster;\*);
- at* hverken jeg eller min forlovede har været gift med den andens Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie;
- at* jeg ikke lider af smittefarlig Kønssygdom, Epilepsi, Spedalskhed eller smitsom Tuberkulose, samt
- at* jeg ikke tidligere har indgaaet Ægteskab (andet Ægteskab end med.....\*\*).

(Dato og Underskrift).

Rigtigheden af de i Henhold til Nr. 6 og 7 afgivne Erklæringer, nemlig henholdsvis om, at Brudefolkene ikke er for nær beslægtede eller besvogrede, og om hvorvidt de tidligere har indgaaet Ægteskab, skal bekræftes ved en af to paalidelige og myndige Forlovere afgiven skriftlig Erklæring paa Tro og Love (Forloverattest); Forloverne skal tillige bevidne, at de nøje kender den paagældende Part. Forloverne kan være fælles for begge Parter. Det islandske Justitsministerium kan dog til-lade Ægteskabs Indgaaelse uden Forlovere, og i saa Fald maa Ministeriets Skrivelse fremlægges.

\*) Denne Sætning overstreges, saafremt Parterne er saa nær beslægtede, men dog paa Grund af særlig Tilladelse maa indgaa Ægteskabet.

\*\*\*) Fulde Navn og Stilling maa anføres.



Til Erklæringen anvendes følgende Formular:

30 Dec.  
Nr. 204.

### Forloverattest.

Undertegnede . . . . .  
som nøje kender . . . . .  
erklærer herved paa Tro og Love, at han (hun) ikke  
tidligere har indgaaet Ægteskab, at han (hun) tidligere  
har været gift med . . . . .  
men at dette Ægteskab er ophørt ved . . . . .

Han (hun) er ikke saa nær beslægtet eller besvogret  
med . . . . . som nævnt i den islandske  
Ægteskabslovs §§ 13—15\*).

.....  
(Dato og Forloverens Underskrift.

8. Islandsk Kvinde, som har været gift, maa ikke indgaa nyt Ægteskab inden 10 Maaneder fra det tidligere Ægteskabs Ophør, medmindre hun ikke er besvangret af sin Mand, eller der er forløbet 10 Maaneder, efter at Samlivet med Manden ophørte.

Saafernt Bruden tidligere har været gift, maa hun derfor ved Fremlæggelse af Dødsattest for sin tidligere Mand eller ved en Udskrift af Dommen eller Forevisning af Bevillingen godtgøre, at der er forløbet over 10 Maaneder siden det tidligere Ægteskabs Ophør; saafremt dette ikke er Tilfældet, maa hun enten bevise, at der er forløbet 10 Maaneder, efter at Samlivet med Manden ophørte, eller fremskaffe Attest fra en Læge eller en Jordemoder om, at hun ved Ægteskabets (Samlivets) Ophør ikke var frugtsommelig.

9. Den, som har været gift og har haft Formuesfællesskab i Ægteskabet ved dettes Ophør, maa ikke indgaa nyt Ægteskab, førend offentligt Skifte er paabegyndt eller privat Skifte er tilendebragt; det islandske Justitsministerium kan dog fritage for Overholdelse af denne Regel.

Overholdelsen af denne Ægteskabsbetingelse godtgøres ved Attest fra Skifteretten eller i Tilfælde af privat

\*) Jfr. de ovenfor under Nr. 6 anførte Regler, med hvilke Forloverne skal gøres bekendt.

30 Dec.  
Nr. 204.

Skifte ved Erklæring fra vedkommende Arvinger eller Ægtefælle; Skifteudskrift til Oplysning om, til hvem Boet er udleveret til privat Skifte, kan forlanges forelagt. At der bestod fuldstændigt Særeje mellem Ægtefællerne, godtgøres ved Forevisning af Ægtepagt, der indeholder Bestemmelse herom. I Tilfælde, hvor det islandske Justitsministerium har meddelt Fritagelse, maa Ministeriets Skrivelse fremlægges.

De i Justitsministeriets Cirkulære Nr. 256 af 1. December 1922 (for Færøernes Vedkommende Nr. 108 af 17. Maj 1923) Afsnit I. Nr. 10—12 foreskrevne Regler vil derimod ikke være at iagttage, forsaavidt angaar islandske Statsborgere, som ikke har været bosat her i Landet i de sidste to Aar.

### C.

#### **Begge Parter eller en af dem er norsk Statsborger.**

1. Med Hensyn til Fremlæggelse af Fødselsattest (Daabsattest) til Godtgørelse af Alder og Navn gælder den ovenfor under A. Nr. 1 foreskrevne Regel.
2. Norsk Mand under 20 Aar og norsk Kvinde under 18 Aar maa ikke indgaa Ægteskab uden Tilladelse fra en norsk Fylkesmand.

Tilstedeværelsen af denne Betingelse godtgøres ved Fremlæggelse af den under Nr. 1 nævnte Fødselsattest (Daabsattest) eller efter Omstændighederne ved den i saa Henseende meddelte Tilladelse fra de norske Mynigheder.

3. Den, som er under 21 Aar, maa ikke indgaa Ægteskab uden Forældrenes Samtykke. Er den ene af Forældrene død eller sindssyg eller andssvag, eller er han uden Del i Forældremyndigheden, eller der det forbundet med store Vanskeligheder at komme i Forbindelse med ham, skal den andens Samtykke være tilstrækkeligt. Gælder det anførte begge Forældre, kræves Samtykke fra Værge.

Samtykke til Ægteskab for Personer, fødte udenfor Ægteskab, meddeles af Moderen, og for Adoptiv-

børns Vedkommende meddeles Samtykke af Adoptiv- 30 Dec.  
forældrene. Nr. 204.

Den, som er gjort umyndig, maa ikke indgaa Ægteskab uden Værgens Samtykke.

Saafremt den eller de Personer, der efter ovenstaaende skal give Samtykke til Ægteskabet, nægter saadant Samtykke, kan Samtykke gives af en norsk Fylkesmand.

Saafremt nogen af Brudefolkene ikke er fyldt 21 Aar eller er gjort umyndig, maa vedkommende saaledes godtgøre, at Samtykke er givet, eller at en norsk Fylkesmand har meddelt Tilladelse til Ægteskabet.

4. Den, der er lidende af Sindssygdom, maa ikke indgaa Ægteskab.

Hvis der derfor er Grund til at antage, at nogen af Brudefolkene lider af Sindssygdom, skal der fremlægges Lægeerklæring om, at Sindssygdom ikke kan paavises hos vedkommende. Attesten skal være udstedt *enten* af en i Henhold til Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 502 af 28. November 1922 dertil af Justitsministeriet eller Sundhedsstyrelsen særlig autoriseret Læge *eller* af en dertil autoriseret norsk Læge. En norsk Attest maa være legaliseret af en dansk diplomatisk eller konsulær Myndighed i Norge eller af en tilsvarende norsk Myndighed her i Landet.

5. Den, der lider af Syfilis, som endnu frembyder Smittefare, maa ikke indgaa Ægteskab. Den, der lider af anden venerisk Sygdom, som endnu frembyder Smittefare, eller af Epilepsi eller Spedalskhed, maa ikke indgaa Ægteskab, forinden det godtgøres ved den anden Parts Erkendelse, at denne er blevet gjort bekendt med Sygdommen, og begge Parter har faaet mundtlig Vejledning af en Læge om Farerne ved Sygdommen.

At Vejledning af en Læge er meddelt, maa godtgøres ved Lægeattest eller paa anden tilfredsstillende Maade.

Hver af Brudefolkene eller den af dem, der er norsk Statsborger, skal afgive skriftlig Forsikring om, at han ikke lider af de hernævnte Sygdomme, jfr. nedenfor.

- 30 Dec. 6. Ægteskab maa ikke indgaa mellem:  
Nr. 204. a) Slægtninge i ret op- eller nedstigende Linie eller mellem Søkende.  
b) Personer, af hvilke den ene har været gift med den andens Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie.  
Hver af Brudefolkene eller den af dem, der er norsk Statsborger, skal afgive skriftlig Forsikring om, at han ikke er beslægtet eller besvogret med den anden i de hernævnte Forhold, jfr. nedenfor.
7. Ingen maa indgaa Ægteskab, saalænge det tidligere Ægteskab bestaar.

Med Hensyn til Overholdelsen af denne Regel vil de under A. Nr. 7 givne Forskrifter være at iagttage.

De Forsikringer, som Brudefolkene eller den af dem, der er norsk Statsborger, skal afgive i Henhold til Nr. 5, 6 og 7, afgives i følgende Form:

#### **Erklæring fra Brudefolkene i Anledning af Lysning.**

Før Lysning kan finde Sted, skal Brudefolkene hver for sig eller den af dem, der er norsk Statsborger, skriftlig besvare følgende Spørgsmaal:

- 1) Er De saa nær beslægtet eller besvogret med Deres forlovede som nævnt i den norske Ægteskabslovs § 7 eller § 8?\*)
- 2) Har De tidligere været gift og i bekræftende Fald med hvem?
- 3) Har De Børn udenfor Ægteskab og i bekræftende Fald hvor mange?
- 4) Lider De af
  - a) Syfilis, som endnu frembyder Smittefare,
  - b) anden venerisk Sygdom, som endnu frembyder Smittefare eller af Epilepsi eller Spedalskhed?

Rigtigheden af mine Svar bevidnes paa Tro og Love.

(Dato og Underskrift).

\*) Jfr. de ovenfor under Nr. 6 anførte Regler, med hvilke Brudefolkene skal gøres bekendt.

Rigtigheden af de i Henhold til Nr. 6 og 7 afgivne 30 Dec. Erklæringer, nemlig henholdsvis om, at Brudefolkene Nr. 204. ikke er for nær beslægtede eller besvogrede, og om hvorvidt de tidligere har indgaaet Ægteskab, skal for hver af Brudefolkene Vedkommende eller for den Parts Vedkommende, der er norsk Statsborger, bekræftes ved en af en paalidelig og myndig Forlover afgiven skriftlig Erklæring paa Tro og Love (Forloverattest); Forloveren skal tillige bevidne, at han nøje kender den paagældende Part. I særegne Tilfælde kan Fylkesmanden paa Partens Hjemsted give Samtykke til, at Ægteskabet stiftes uden Forlovere, eller at der kun stilles een Forlover for begge Parter, og i saa Fald maa Fylkesmandens Skrivelse fremlægges.

Til Erklæringen anvendes følgende Formular:

#### Forlovererklæring.

Undertegnede.....  
 som nøje kender.....  
 erklærer herved paa Tro og Love, at han (hun) ikke  
 tidligere har indgaaet Ægteskab, at han (hun) tid-  
 ligere har været gift med.....  
 men at dette Ægteskab er ophørt ved.....

Han (hun) er ikke saa nær beslægtet eller besvogret  
 med

.....  
 (Brudens (Brudgommens) Navn).

som nævnt i den norske Ægteskabslovs § 7 eller § 8\*).

.....  
 (Dato og Forloverens Underskrift).

8. Norsk Kvinde, som har været gift, maa ikke indgaa nyt Ægteskab inden 10 Maaneder fra det tidligere Ægteskabs Ophør. Dog behøver Fristen ikke at afventes, hvis hun ikke er frugtsommelig eller ikke var det ved Ægteskabets Ophør, eller hun senere har født,

\*) Jfr. de ovenfor under Nr. 6 anførte Regler, med hvilke Forloverne skal gøres bekendt.

30 Dec.  
Nr. 204.

eller der er forløbet 10 Maaneder, efter at Samlivet med Manden er ophørt.

Saafernt Bruden tidligere har været gift, maa hun derfor ved Fremlæggelse af Dødsattest for sin tidligere Mand eller ved en Udskrift af Dommen eller Forevisning af Bevillingen godtgøre, at der er forløbet over 10 Maaneder siden det tidligere Ægteskabs Ophør; saafremt dette ikke er Tilfældet, maa hun enten bevise, at der er forløbet 10 Maaneder, efter at Samlivet med Manden ophørte, eller fremskaffe Attest fra en Læge eller Jordemoder om, at hun ved Ægteskabets (Samlivets) Ophør ikke var frugtsommelig, eller at hun ikke nu er frugtsommelig, eller at hun efter Ægteskabets (Samlivets) Ophør har født Barn.

9. Den, som har været gift, maa ikke indgaa nyt Ægteskab, førend offentligt Skifte er paabegyndt eller privat Skifte tilendebragt, medmindre der bestod fuldstændigt Særeje mellem Ægtefællerne eller Fritagelse for Skifte særlig er hjemlet. Fritagelse for Overholdelse af denne Regel kan meddeles af det norske Justisdepartement.

Overholdelsen af denne Ægteskabsbetingelse godtgøres ved Attest fra Skifteretten eller i Tilfælde af privat Skifte ved Erklæring fra vedkommende Arvinger eller Ægtefælle; Skifteudskrift til Oplysning om, til hvem Boet er udleveret til privat Skifte, kan forlanges forelagt. At der bestod fuldstændigt Særeje mellem Ægtefællerne, godtgøres ved Forevisning af Ægtepagt, der indeholder Bestemmelse herom. I Tilfælde, hvor det norske Justisdepartement har meddelt Fritagelse, maa Departementets Skrivelse herom fremlægges.

10. Hver af Brudfolkene eller den af dem, der er norsk Statsborger, skal afgive skriftlig Forsikring, om han har Børn udenfor Ægteskab og i bekræftende Fald hvormange jfr. ovenfor under Nr. 7.

De i Justitsministeriets Cirkulære Nr. 256 af 1. December 1922 (for Færøernes Vedkommende Nr. 108 af 17. Maj 1923)

Afsnit I. Nr. 10—12 foreskrevne Regler vil derimod ikke være 30 Dec. at iagttage, forsaavidt angaar norske Statsborgere, som ikke Nr. 204. har været bosat her i Landet i de sidste to Aar.

## D.

**Bege Parter eller en af dem er svensk Statsborger.**

1. Med Hensyn til Fremlæggelse af Fødselsattest (Daabsattest) til Godtgørelse af Alder og Navn gælder den ovenfor under A. Nr. 1. foreskrevne Regel.
2. Svensk Mand under 21 Aar og svensk Kvinde under 18 Aar maa ikke indgaa Ægteskab, dog at Undtagelse herfra kan gøres ved en af den svenske Konge meddelt Bevilling.

Tilstedeværelsen af denne Betingelse godtgøres ved Fremlæggelse af den under Nr. 1 nævnte Fødselsattest (Daabsattest) eller efter Omstændighederne ved den i saa Henseende meddelte svenske kongelige Bevilling.

3. Den, som er under 21 Aar og ikke tidligere har været gift, maa ikke indgaa Ægteskab uden Forældrenes Samtykke. Er den ene af Forældrene død eller sindssyg eller aandssvag, eller er han uden Del i Forældremyndigheden, eller er det forbundet med store Vanskeligheder at komme i Forbindelse med ham, skal den andens Samtykke være tilstrækkeligt. Gælder det anførte begge Forældre, kræves Samtykke fra Værgen eller særlig beskikket Person (ogiftoman).

Samtykke til Ægteskab for Personer, fødte udenfor Ægteskab, meddeles af Moderen, medmindre Forældremyndigheden er blevet overført til Faderen, og for Adoptivbørns Vedkommende meddeles Samtykke af Adoptivforældrene.

Den, som er gjort umyndig, maa ikke indgaa Ægteskab uden Værgens Samtykke.

Saafernt den eller de Personer, der efter ovenstaaende skal give Samtykke til Ægteskabet, nægter saadant Samtykke, kan Samtykke gives af svensk Domstol.

30 Dec.  
Nr. 204.

Saafrømt nogen af Brudefolkene ikke er fyldt 21 Aar og ikke har tidligere været gift eller er gjort umyndig, maa vedkommende saaledes godtgøre, at Samtykke er givet, eller at svensk Domstol har meddelt Tilladelse til Ægteskabet.

4. Den, der er lidende af Sindssygdom eller Aandssvaghed, maa ikke indgaa Ægteskab.

Hvis der derfor er Grund til at antage, at nogen af Brudefolkene lider af Sindssygdom eller af Aandssvaghed, eller hvis det oplyses, at han i Løbet af de sidste tre Aar har været sindssyg, skal der fremlægges Attest om, at Sindssygdom eller Aandssvaghed ikke kan paa-vises hos vedkommende. Attesten skal være udstedt enten af en i Henhold til Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 502 af 28. November 1922 dertil af Justitsministeriet eller Sundhedsstyrelsen særlig autoriseret Læge eller af en svensk Embedslæge, hvis Erklæring skal være godkendt af den svenske Medicinalstyrelse. En svensk Attest maa være legaliseret af en dansk diplomatisk eller konsulær Myndighed i Sverige eller af en tilsvarende svensk Myndighed her i Landet.

5. Den, der lider af Epilepsi, som hidrører fra overvejende indre Aarsager, eller Kønssygdom i smittefarligt Stadium, maa ikke indgaa Ægteskab, medmindre svensk kongelig Bevilling er erhvervet.

Brudefolkene skal derfor, hvis de ved, at de lider af Epilepsi, fremlægge Lægeattest om, at Epilepsi, som hidrører fra overvejende indre Aarsager, ikke kan paa-vises, og ellers afgive skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, at de, saavidt dem er bekendt, ikke lider af Epilepsi. Attesten skal være udstedt enten af en dansk Embedslæge eller af en svensk Embedslæge; i det sidste Tilfælde bliver de ovenfor under Nr. 4 givne Forskrifter om en svensk Embedslæges Attest at iagttage.

Brudefolkene skal ogsaa afgive skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, at de, saavidt dem er bekendt, ikke lider af Kønssygdom i smittefarligt Stadium, jfr. nedenfor.



Lægeerklæring og Erklæring fra Parterne skal dog 30 Dec. ikke kræves, naar der fremlægges en svensk kongelig Nr. 204. Bevilling til at indgaa Ægteskabet uanset Tilstedeværelsen af de nævnte Sygdomme.

6. Ægteskab maa ikke indgaaes mellem
- a) Slægtninge i ret op- eller nedstigende Linie eller mellem Søsken.
  - b) Personer, af hvilke den ene er Afkom af den andens Broder eller Søster, dog at Undtagelse herfra kan gøres ved Bevilling af den svenske Konge.
  - c) Personer, af hvilke den ene har været gift med den andens Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie.
  - d) Adoptant og Adoptivbarn.

Hver af Brudfolkene eller den af dem, der er svensk Statsborger, skal skriftlig paa Tro og Love erklære, at de ikke er saa nær beslægtede som angivet under a) og b) eller saa nær besvogrede som angivet under c), jfr. nedenfor, eller, hvis de er saa nær beslægtede som under b) anført, forevise den til Ægteskabets Indgaaelse fornødne svenske kongelige Bevilling.

7. Ingen maa indgaa Ægteskab, saalænge det tidligere Ægteskab bestaar.

Med Hensyn til Overholdelsen af denne Regel vil de under A. Nr. 7. givne Forskrifter være at iagttage.

De Erklæringer, som Brudfolkene eller den af dem, der er svensk Statsborger, skal afgive i Henhold til Nr. 5, 6 og 7, afgives i følgende Form:

Herved forsikrer jeg paa Tro og Love:

- 1) at jeg ikke tidligere har indgaaet Ægteskab (andet Ægteskab end med.....),
- 2) at jeg, saavidt mig bekendt,
  - a) ikke er beslægtet i ret op- eller nedstigende Linie med min forlovede, og at vi ikke er Søsken,
  - b) ikke er Broder (Søster) til nogen, fra hvem min

30 Dec.  
Nr. 204.

forlovede nedstammer, eller selv nedstammer fra Søkende til min forlovede\*).

- c) ikke har været gift med nogen, som er min forlovedes Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie eller selv er beslægtet i ret op- eller nedstigende Linie med nogen, med hvem min forlovede har været gift.
- d) ikke er lidende af Epilepsi eller Kønssygdom i smittefarligt Stadium\*\*).

(Dato og Underskrift).

Til Bevidnelse af Underskriftens Rigtighed.

(To Vitterlighedsvidner).

8. Med Hensyn til Ventetiden for svensk Kvinde efter et tidligere Ægteskabs Opløsning inden nyt Ægteskabs Indgaaelse gælder den ovenfor under C. Nr. 8 anførte Regel.

De i Justitsministeriets Cirkulære Nr. 256 af 1. December 1922 (for Færøernes Vedkommende Nr. 108 af 17. Maj 1923) Afsnit I. Nr. 9—12 foreskrevne Regler vil derimod ikke være at iagttage, forsaavidt angaar svenske Statsborgere, som ikke har været bosat her i Landet i de sidste to Aar.

Forloverattest skal ikke kræves for den Part, som er svensk Statsborger og ikke har været bosat her i Landet i de sidste to Aar.

Dette Cirkulære træder i Kraft den 1. Januar 1932. Samtidig ophæves Justitsministeriets Cirkulære Nr. 2 af 6. Januar 1925, Pkt. b.

Nr. 204. Min.-Tid A. S. 233—45.

\*) Dette Punkt udgaar, saafremt der er meddelt kongelig Bevilling til at indgaa Ægteskabet, jfr. ovenfor under Nr. 6, b.

\*\*\*) Vides det, at den paagældende lider af Epilepsi, udgaar Ordene »Epilepsi eller«, men der maa i saa Fald fremlægges Lægeerklæring om, at Epilepsi, som hidrører fra overvejende indre Aarsager, ikke kan paavises hos ham, eller ogsaa en kongelig svensk Bevilling til uanset Sygdommen at indgaa Ægteskabet. Fremlægges der svensk Bevilling til at indgaa Ægteskabet, uagtet den paagældende er lidende af Kønssygdom i smittefarligt Stadium, udgaar Ordene »eller Kønssygdom i smittefarligt Stadium«.